

Dine Dönüş Çağı..... 1

Kitabın Orijinal Adı: Asr-i İmam Humeyni
Konusu: İmam'ın (r.a) Başlattığı Hareketin, Evrensel Düzlemde
Bir Dine Dönüş Çağına Başlangıç Teşkil Ettiğinin Beyanında

Yazar: Mir Ahmed Rıza HACETİ

Yayımlayan: Kum Uluslararası İslami İlimler Merkezi

Araştırma Yardımcılığı

Çevirmen:Kadri ÇELİK

Tatbik ve Tashih: R. M. Altun

1. Baskı: 2004

Baskı: Tevhid Matbaası

Tiraj: 2000

Büyükboy, 496 sayfa

Her Hakkı Mahfuzdur

ISBN:

Yayın Merkezi: Kum, 19 Dey cad. (Bacek)

Meydan-i Cihad, Uluslararası İslami İlimler Merkezi

Tel: (0098) 0251- 7749875

2.....İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Şahsiyeti

Dine Dönüş Çağı

Mir Ahmed Rıza HACETİ

**Çeviri:
Kadri ÇELİK**

**Tatbik ve Tashih
R. M. Altun**

**Kum Uluslararası İslami İlimler Merkezi
Araştırma Yardımcılığı
Tel: (0098) 0251- 7749875**

Yayımcı'nın Notu

Peygamber'in (s.a.a) bisetiyle birlikte evrensel düzlemde tarihi bir mucize ortaya çıkmış oldu. Bir çok ihtilaf, savaş, kan dökücülük ve cehalet içinde yüzen Arabistan yarımadasındaki halk, bir tek düzen altına girdi ve Resulullah'ın (s.a.a) önderliğinde dine dayalı bir devlet kuruldu. Bu nebevi devlet kısa bir müddet zarfında İslam'ı iki büyük imparatorluk olan Rum ve İran imparatorluklarının sınırlarına kadar iletti ve sonunda İslam dini evrensel bir din haline geldi. İslam güneşinin doğuşundan ondört asır geçtiği ve İslam'ın artık tüm dünyaya yayıldığı günümüz dünyasında yeni ve güçlü bir hareket ile karşı karşıya bulunmaktayız. Çağımızda, yirminci asrın sonunda ortaya çıkan ve dini değerleri yeniden ihya etmeye çalışan bu hareket dünyadaki tüm dindarların yeniden ümitlenmesine, Allah ve maneviyat düşmanlarının ise ümitsizliğe kapılmasına neden olmuştur.

İmam'ın (r.a) başlattığı ilahi hareketin bir bereketi olarak son çeyrek asırda Müslümanların sayısı %18'den %30'lara ulaşmış, dini yönelişler ve İslami hareketler hızla yükseliş tirendine girmiş; bilginler ve insan hakları savunucuları ise ahlaka, dini öğretilere, temel ilkelere ve manevi değerlere yönelmiştir. Bütün bunların hepsi de büyük bir evrensel değişimin ve tarihsel mucizenin habercisi konumundadır. O halde bütün özgürlük savaşçılarının, dindarların, özellikle de Müslümanların en büyük görevi, İmam Humeyni'nin (r.a) başlattığı ve dünyaya ilan ettiği bu dine dönüş çağının şartlarını ve özelliklerini hergün biraz daha fazla tanımak ve bu değerleri evrensel platforma taşımaktır. Sonuç olarak tüm dünyada, özellikle batıda İslam'a yönelişin ortam ve nedenlerini daha iyi bir şekilde açıklamaya çalışmalı ve bu ortamın genişlemesi için büyük bir çaba göstermeliyiz. Değerli Üstad Kadri Çelik Bey'in tercüme ve dizayn çabalarıyla ortaya çıkan bu eserin yayımlanması ve dağıtımı da işbu hedef ve amaçla yapılmıştır. Bu sınırlı çabanın; her ne kadar kısa

4.....İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Şahsiyeti

adımlar da olsa, büyük görevi eda etme yolunda atılan adımlar sayılmasını ve de her şeyden önemlisi Hak Teala'nın hoşnutluğuna neden olmasını ümit ediyoruz.

Kum Uluslararası İslami İlimler Merkezi
Araştırma Yardımcılığı

Çevirenin Notu

Kapitalist güçlerin insanlığa armağan ettiği günümüz dünyası, aynı zamanda insanlık için kapital değerlerin egemen olduğu tarihi sürecin de sonu olmuştur. Öyle ki artık günümüzde her yıl 500 bin kişi intiharı seçerken, dünyada yıllık intihar girişimi sayısının 5 milyon olduğu tahmin ediliyor. Aile Araştırma Kurumu'nun yaptığı araştırmaya göre 2000 yılında yaşanan intiharlarda bir önceki yıla göre yüzde 50'lik bir artış olmuştur. Dünyada insanlığın tümüne yetecek kadar zenginlik varken, küçük bir azınlığın, yani 500 büyük şirketin çıkarı, milyonlarca insanı işsizliğe ve açlığa itiyor.

21. yüzyılda, emperyalizm, yeni adı küreselleşmeyle tüm dünyaya hain sahte gülücükler dağıtırken, ezen-ezilen uluslar ayrımı artarak sürüp gitmekte. Bir yanda kuzeyin zengin ülkeleri, öte yanda güneyin ezilen yoksul ülkeleri. Kuzey kültürüyle, dünyayı sarmalayan şirketleri, sermayesiyle küreselleşirken, güney küreselleştiriliyor; ulusal bağları, kültürü, stratejik kaynakları, az buçuk tüten sanayisi yok ediliyor, elinden alınıyor ve küreselleşmenin tüm dünyaya mutluluk, refah getireceği; uygarlık ve demokrasinin yayılacağı; güneyin hızla gelişerek ekonomik sorunlarından kurtulacağı masalları anlatılıyor. Ancak masallar gerçeklerden çok uzak...Yüzyılın başında, gelişmiş ülkelerle azgelişmiş ülkeler arasındaki fark 8 kat iken, 21.yüzyıla girerken bu fark 40'a yaklaşıyor ve bugün dünyada yaşayan her beş kişiden ancak biri gelişmiş bir ülkede yaşama şansına sahip. Dünya nüfusunun %20'si, dünya gelirinin %85'ine el koyarken, en yoksul %20'nin payı sadece %1.4 ve dünya nüfusunun sadece %7'sinin yaşadığı Batı Avrupa ise, dünya GSMH'nın %30'unu, dünya ihracatının da %48'ini gerçekleştiriyor.

Bugün dünyada, yılda 2000 doların altında ortalama gelirle yaşamaya mahkum 3 milyardan fazla insan var ve 1.4 milyarı mutlak yoksulluk içinde yaşıyor. Dünya Bankası raporuna göre, dokuz Afrika ülkesinde yaşam uzunluğu düşmekte. Dünya Nüfus Konferansına göre ise, dünyada 1 milyar insan günde 1 dolarla yaşamaya çalışıyor ve 800 milyon kişi okuma yazma bilmiyor. Merkez ülkeler, çevre ülkelerin sırtından zenginleşirken bu ülkelerde doğayı da tahrip ediyorlar. Tehlikeli kimyasal madde üretimi çevre ülkelere taşınıyor; doğaya düşman, çevreyi kirleten üretim teknolojileri kullanılıyor; merkez ülkelerdeki zehirli sanayi atıkları yeniden kullanım için ya da toprağa gömülüp saklanmak üzere azgelişmiş ülkelere aktarılıyor. Çevrede yaratılan tahribat, içme suyu stoklarının sürekli gerilemesine, tedavisi ya da taşıyıcısı bilinmeyen ölümcül hastalıkların çıkmasına neden oluyor. Dünya nüfusunun %40'ını oluşturan 88 azgelişmiş ülkede sürekli su sıkıntısı çekiliyor ve 1.9 milyar insan sağlığa uygun içme ve kullanma suyundan mahrum. Tıp alanında, gıda ve tarım teknolojilerindeki büyük gelişmelere ve dünyadaki gıda ürünleri fazlasına rağmen, yetersiz beslenme ve tedavi edilebilir sıradan hastalıklardan her

yıl 13 milyon bebek, henüz bir yaşına gelmeden ölüyor. Dünya Sağlık Örgütü'ne göre, 1995 yılında veremden 3 milyon insan öldü ve bugün dünyada 1 milyar 900 milyon kişi verem hastalığı ile karşı karşıya. Dünya Sağlık Örgütü, 340 milyon depresyon, 45 milyon da şizofren hastası olduğunu açıkladı. Örgüt, intiharların yüzde 60'ının da bu hastalıklardan kaynaklandığını bildirdi. Geride bıraktığımız 2001 yılını Akıl Sağlığı yılı ilan eden Dünya Sağlık Örgütü, yaklaşık 500 milyon kişinin 'hasta' olduğunu açıkladı. İntiharların yüzde 60'ına neden olan depresyon ve şizofreni, dünyayı tehdit ediyor.

Böylesine bir dünyada 1979 yılının Şubat ayında dünya büyük bir olaya şahit oldu. Büyük ve inanılmaz bir olaydı bu: İslam devrimi!.. Batı ve Doğu buna bir türlü inanmak istemiyordu. 14 asırdır yeryüzünde gelmiş geçmiş tüm inkılapçı önderlerin uğruna canlan pahasına yıllarca savaştıkları, can ve kan verdikleri ama bir türlü ulaşamadıkları bir hedef ve idealdi bu. Ama dünya, çok geçmeden bu şaşkınlıktan kurtularak kendine geldi ve rüya olmasını istedikleri bu olayın bir gerçek olduğunu gördüler. İmam Humeyni (r) önderliğinde milyonluk İran milleti kıyam etmiş, iki süpergücün gözleri karşısında ve dünyanın neredeyse artık İslam'ı sosyal ve siyasal arenada unutmaya başladığı sözde ultra-modern çağda bir devrim gerçekleştirmişti. Bu sıradan bir ihtilal veya hükümet değişikliği değildi. Bu devrim dünyada genelinde kapital değerler üzere kurulu düzene karşı bir alternatifti.

İslam devrimi artık 25. yılına girmiş bulunmakta. Allah'ın inayetiyle git-tikçe de güçlenecek, kalkınacak ve 21. yüzyılda dünya insanlarına bir alternatif olarak kalacaktır. Yeryüzünde Allah'ın hilafeti ile beşerin firavunluğu karşı karşıya gelecek ve müstekbirler dışında tüm dünya mustazafları ilahi hilafeti tercih ederek, yıllardır insana olmadık zorluklar yaşatan müstekbirlerin haki-miyetini reddedecek, Allah'ın hakimiyeti altına girecektir.

İmam Humeyni (r.a) başlattığı ilahi hareketiyle insanlığa yeni bir güç vermiş ve umutlarını tüketmekte olan insana umut kapılarını aralamıştır. Bu kitap da aslında imam'ın insanlığın yüzüne araladığı bu umut kapısını bir nebze de olsa betimlemeye çalışmaktadır. İnsanın beşeri putlara kulluktan ilahi kurtuluşu ermesine vesile olması ümidiyle...

Kadri Çelik

Ruhullah

Evet, imam!
İhlas, düşünce ve çabasıyla
Tarihin ardından parlayacak
Yeni bir çağ vücuda getirdi
O, ellerin oluşturduğu okyanusun dalgaları üzerinde
Yaradaniyla buluştu
Ve İslam ümmetine veda etti
Ama düşünceleri hep diri kalacaktır
O büyük insanın bakışları ilahidir
Ve ilahi bir ruh gibi hep bizimledir
Kendi yalnızlığında
Anılarıma dalıyorum
Hüzünlerimi bir şiir şeklinde yontuyorum
...Ne yazık ki kanatlarım
Gökdelenler zindanından kurtulacak güce sahip değil...
Ta ki ellerin oluşturduğu dalgalı okyanusta
Ki seni üzerlerinde taşıyorlar
Bir damla olayım, sadece bir damla
...Sen olmasan da
Senin savaşını sürdürüyorum
Yeryüzündeki tüm insanların acılarını taşıyorum
...Artık zemin ve zamanın dışında oturuyorsun sen
Ama bakışların İlahi bir bakış gibi
Bizim üzerimizdedir

8.....İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Şahsiyeti

Ey Ruhullah!¹

¹ Illinois üniversitesinin genç üstatlarından ve seçkin fizikçilerinden Richard J Smiles'in bir şiiridir. Prof. Richard İslam'ın yüce öğretileriyle tanışarak Müslüman olmuş ve Reşid Cemal İslam adını almıştır. Prof. Richard Kanada Vancouver'da oturmaktadır. Hz. İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) vefatı münasebetiyle 1989 yılında bir şiir yazmıştır. Okuduğunuz bu şiir de onun yazmış olduğu şiirin bir bölümüdür. Ruzname-i İttılaat, Vijenname-i Heştomin Sal-i Firak-i Yar, 3 Haziran 1997. Bu şiiri Kanada Vancouver'da oturan Golam Rıza Sadr'us Sadat Farsçaya tercüme etmiştir.

Önsöz

İmam Kazım (Allah'ın selamı üzerine olsun) şöyle buyurmuştur:

“Kum şehrinde bir kimse insanları Allah’a davet edecek ve bir topluluk onun etrafına toplanacaktır. Onların kalpleri sağlam demir parçaları gibidir. Olayların şiddetli rüzgarları, onları sarsmaz. Onlar savaşta usanmazlar ve korkmazlar. Onlar sadece Allah’a tevekkül ederler ve şüphesiz akıbet takva sahiplerininindir.”¹

Halkın, Hz. İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) yüce şahsiyeti hakkında marifet ve basiret düzeyinin yükseltilmesi ve İmam’ın evrensel boyutta vücuda getirdiği değişikliklerden haberdar kılınması, asrımızın bütün akıl sahiplerinin, özellikle de İslam devriminin yüce önderinin önemle vurguladıkları gerekli bir husustur. Zira bu iş, merhum İmam’ın (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) yüce ülküleriyle yoldaşlık, birliktelik ve gönüldeşlik ilişkilerinin sürdürülmesini sağlayan en önemli etken olarak düşünülmektedir.

Öte yandan, İslam devrimi tarihinin bu çok önemli aşamasında İslam düşmanlarının, İmamın ilahi düşüncelerinin günbegün artan etkisine mukabelede bulunarak fikri yozlaşma ve devrimci güçlerin ideallerini zayıflatmak amacıyla hayata geçirmeye çalıştıkları siyasetler, bu konuda daha derin bir görüşe sahip olmanın zarureti hissettirmektedir. Şüphesiz Muhammedi saf İslam’ın ve İmam Humeyni’nin ülkülerini savunma cephesinde direnme saadeti; sadece İmam’ın (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) semavi ilhamından derin bir marifet elde ederek Onun ilahi kıyamını kapsamlı bir şekilde yorumlayabilen ve bu konuda gerekli olan basiret ve görüşe sahip olan İslam askerlerine nasip olacaktır.”*Bu bayrağı sadece basiret, sabır ve de hakkın yerlerini bilen kimseler taşıyacaktır.”²*

Devrimin yüce önderinin kutsal şahsiyeti ve evrensel etkileri hakkında derin bir görüş sahibi olmak, akıllı devrimcilerin ve İmam Humeyni’nin yol ve tarzına aşık olanların en büyük görevidir. Nitekim

¹ Bihar’ul Envar, c. 60, s. 216

² Nehc’ül Belağa, 173. hutbe

Ayetullah Hamenei de şöyle buyurmuştur: “Bizim en büyük görevimiz İmam'ın başlattığı, halkımızı atmosferinde karar kıldığı ve dünyaya ilan ettiği çağın özelliklerini bilmemiz ve de bu özellikleri belleğimize kaydetmemizdir.”¹

İslam devriminin bilgin önderi, “İslam devrimi, bütün dünyayı kaplayan büyük bir hareketin öncüsü olmuştur.” konusunu beyan ettikten sonra bu etkilerden bazılarını açıklayarak şöyle buyurmuştur: “İslam devriminin zafere erişmesiyle dünyada Müslümanlar yepyeni bir kimliğe kavuştular, Müslüman olmayan bir çokları ise İslam'a iman ettiler, diğer bir çok kimseler de toplumsal değişikliklerde dinin yeni mesajına gönül bağladılar ve bu süreç devam etmektedir.”²

Ayetullah Hamenei, sözünün devamında çok önemli bir noktaya parmak basarak şöyle demiştir: “Bu hareketin söylenmemiş ve genellikle de gizli kalmış bir macerası vardır. Bu hareket oldukça ibret vericidir ve tarihte eşine az rastlanır olaylardan biridir.”

Ayetullah Hamenei sözünün devamında önemle şu tavsiyede bulunmaktadır: “Genç araştırmacılarımızın, devrimin siyasi, toplumsal ve tarihi kökleri hususunda araştırmaya girişmeleri gerekir.”³

Devrimin yüce önderinin bu ciddi vurguları ve de İmam'ı tanımanın devrim güçleri üzerindeki yapıcı etkileri, yazarı; merhum İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) aşıklar okyanusunun bir damlası mesabesinde, “*genelde söylenmemiş, gizli kalmış ibret ve ders verici*” bu hareketi inceleme ve yorumlamaya yöneltmiş, Hz. İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) melekuti şahsiyetini ve bu ilahi büyük kıyamın evrensel boyutlardaki etkilerini açıklamak için, her ne kadar küçük de olsa, bir adım atmaya sevk etmiştir.

¹ 28. 3. 1368 (18/6/1989)

² İslam devriminin zafere erişmesinin yıldönümü münasebetiyle Ayetullah Hamenei'nin Şubat, 1988 tarihinde yaptığı konuşma.

³ a. g. e.

Evrensel ve bölgesel değişimlerin eşsiz ve hızlı hareket sürecinin, merhum İmam'ın öngörülerinin doğruluğunu ispat etmekle birlikte Onun uluslararası olaylara bakışının derinliğini ve yüce ufkunu daha çok açığa çıkardığı, Humeyni'nin manevi çocuklarının dünya genelinde sömürgecilerin şeytani siyasetlerini İmam'ın yüce fikirlerine ve ülkülerine uyarak yenilgiye uğrattığı, ¹ İsmet ve taharet Ehl-i Beyt'inin mektebinin bu ders verici layık şahsiyetinin tüm boyutlarını her zamandan daha fazla tanıma zaruretinin ortaya çıktığı bu zamanda, bu kitabın, insanlık aleminin kurtarıcısı olan Hz. Veliyy'il A'zam'ın (ruhumuz O'na feda olsun) rızayeti elde etmesini ümit ederim.

“Ey Vezir! Biz pek değersiz bir malla geldik; ölçeği bize tam yap ve sadaka ver; Allah sadaka verenleri şüphesiz mükâfatlandırır”²

Mir Ahmed Rıza Hacetî

Haziran 2003- Kum

¹ Sömürgecilere bağlı görüş sahiplerinin ve yorumcularının birbiri ardınca yaptığı bu konudaki açıklamalar ve itiraflar da bu iddiayı ispat etmektedir. Örnek olarak CIA teşkilatının eski Ortadoğu uzmanı ve Amerika'nın İran'daki bir casusluk teşkilatının yöneticisi olan Raúl Mark Kirchet'in açıklamalarına işaret etmek mümkündür. Bu kimse 9. 2. 82 (29 Nisan 2003) tarihinde New York Times gazetesinde şöyle yazmaktadır: “Amerika'nın Irak üzerinde tam bir egemenlik sağlamasındaki en büyük problem, bazı Şii alimlerin bu siyaset karşısında susmak istememeleridir. Bunlar Ayetullah Humeyni'nin manevi çocuklarıdır. “ (Ruzname-i Keyhan, 14. 2. 82- 4. 5. 2003) Amerikan Cumhurbaşkanı Bush'un baş müşaviri ve Amerika'da sulta rejimlerinin meşhur teorisyenlerinden biri sayılan Dr. Daniel Pipes de bu konuda New York Post gazetesinde yazdığı bir makalesinde Irak halkının, “Amerika ve Saddam'a hayır, İslam'a evet” sloganlarına işaret ederek şöyle demiştir: “İslam'a evet sloganı, hakikatte İran türünde devrimci bir İslam'a evet ve İmam Humeyni'nin mesajlarında gizli olan “İslam'a evet” anlamındadır. (a. g. e. 9. 2. 82 - 30. 4. 2003)

² Yusuf. 88

1. Bölüm

İmam Humeyni'nin Şahsiyeti

(Allah'ın rahmeti üzerine olsun)

1- İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Şahsiyeti

Hiz. Ayetullah Hamenei'ye (yüce gölgesi daimi olsun) Göre İmam

“...Çağımızın büyük ve ünlü şahsiyeti, İmam Ruhullah Humeyni takvalı bir bilgin, züht sahibi bir dahi, siyaset uzmanı bir filozof, yeni düşüncelere sahip bir mümin, cesur ve akıllı bir arif, adil bir yönetici ve de fedakar bir mücahiddi. O bir fakih, Usul alimi, filozof, arif, ahlak öğretmeni, edip ve şair bir kimseydi. İmam Humeyni'nin Allah vergisi seçkin hasletleri, Onun bizzat Kur'ani öğretilerden öğrendiği, canını ve kalbini süslediği bilgilerle yoğrulmuştu. İmam Humeyni büyük, çekici ve etkileyici bir şahsiyete sahipti.

Dünyanın son asrında ortaya çıkan seçkin şahsiyetlerin her biri –ki büyük şahsiyetlerin, ünlü dini ıslahatçıların olduğu bir asırdır- İmam karşısında daha az cazibeli, tek boyutlu ve küçük kalmaktadırlar.

İmam'ın büyük bir azimle üzerine gittiği ve de iman, tevekkül, tedbir ve sabrıyla elde ettiği devrim başarısı da şahsiyeti gibi büyük, inanılmaz ve şaşırtıcı boyutlardaydı. İmam'ın seçkin ve nurlu şahsiyeti, siyasi hayatının bütün dönemlerinde şaşırtıcı ve kendine has bir boyuta sahipti.”¹

¹ Hiz. İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) doğumunun 100. yıl dönümü münasebetiyle yaptığı konuşmadan.

14..... İmam'ın (r. a) Şahsiyeti

“İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) o kadar büyük bir şahsiyete sahipti ki, dünya liderleri ve tarih büyükleri arasında Peygamberler ve masum veliler (Allah'ın selamı üzerine olsun) dışında bu boyutlarda ve bu hususiyetlere sahip bir başka kimseyi bulabilmek çok zordur.”¹

“Bizim büyük önderimiz İmam Humeyni, İslam'ın siyasi ekolünü ortaya koyarak, İslam düşmanlarının geçen bir buçuk asırda İslam'ı bütünüyle toplumsal hayattan dışlayabilmek için gösterdikleri bütün kültürel ve siyasi çabaların üzerine iptal çizgisini çekmiştir.”²

Rabbani Alimlerin Görüşünde İmam

Selam olsun büyük bir şahsiyete sahip olan İmam Humeyni'ye:

Resulullah'ın temiz sülalesinin yüce ve melekuti ruhuna ve değerli ömrünü, İslam toplumunu ihya etme ve semavi şeriatın azamet ve yüceliğini diriltme yolunda tüketen masum imamların layık halifesine selam olsun.”³

“Allah'ın selam ve rahmeti o yüce şahsiyetin ruhuna olsun ki “büyük çabasıyla, fedakarlıklarıyla ve yılmak bilmeyen önderliğiyle İslam'ı bütün İslam aleminde ihya etti, tekbir ve tevhit sesini bütün dünyaya duyurdu, Müslümanlara yeniden bir azamet kazandırdı, haykırışıyla kibirli süper güçlerin kalbini titretti.”⁴

¹ Behmen. 77 (Ocak. 1998), İran İslam Devleti'nin kuruluş yıl dönümü münasebetiyle yaptığı konuşmadan.

² Mihr. 78 (Eylül. 1999), İmam Humeyni'nin doğum yıl dönümü münasebetiyle, Kuds gazetesinin özel sayısı

³ Hz. Ayetullah'il Uzma Eraki (Allah'ın rahmeti üzerine olsun), Risalet gazetesi, 12. 3. 1378, Pertuv-i ez Horşid özel sayısı

⁴ Hz. Ayetullah'il-Uzma Gulpaygani (Allah'ın rahmeti üzerine olsun), a. g. e.

Allah'ın selamı, Allah'ın ruhuna olsun ki “İslam düşmanlarıyla girdiği amansız savaşıyla bütün siyasi dengeleri altüst etti, dünyadaki en büyük sömürgeci güçlere galip geldi.”¹

Salam olsun Müslümanların imamına ki “hedefinden ayrılmayışı, zulüm ve sömürü karşısındaki direnişi ve de İslam ümmetini Allah'a ve Resulullah'a (Allah'ın selamı O'nun ve Ehl-i Beyt'inin üzerine olsun) çağırmasıyla, küfür ve şirk cephesini, kendini savunmak zorunda bıraktı Bu yüzden de korkuya kapılan sömürgeciler bütün güçleri ve imkanlarıyla, O değerli şahsiyetin aleyhine her türlü komploya başvurmak zorunda kaldılar.”²

Rabbani alimler ve basiret sahibi müminlere göre büyük İmam Humeyni, “Peygamberlerin davetinin devamını sağlayan, Muhammed'in (Allah'ın selamı O'nun ve Ehl-i Beyt'inin üzerine olsun) toplumsal hayattaki varlığını sürdüren ve de yeryüzünde ilahi hükümeti hayatta tutan bir insandır.”³

Hakeza, “On dört asırlık İslam tarihi boyunca, Peygamber-i Ekrem'in (Allah'ın selamı O'nun ve Ehl-i Beyt'inin üzerine olsun) takipçileri arasında İmam Humeyni gibi bu kadar büyük bir etki ortaya koyabilen bir başka kimse çok az bulunur.”⁴

Hakikatte, “İmam Humeyni masum imamın (Allah'ın selamı üzerine olsun) en büyük naiplerinden biridir.”⁵ Ki şahsına özgü iman, ilim, ihlas, sadakat, mücahade, cesaret, gayret, azamet ve nuraniyeti, herkesi “başkalarını İmam Humeyni ile mukayese etmek mümkün değildir”⁶ gerçeğine inanmaya zorlamıştır.

¹ Hz. Ayetullah'il-Uzma Mer'aşi Necefî, a. g. e.

² Hz. Ayetullah Behaiddini (r. a.), a. g. e.

³ Hz. Ayetullah Misbah Yezdi (dame zilluhu), Prof. Linsel kendisiyle yaptığı bir röportaj, marifet dergisi, 31. sayı, İsrâ yayınları, 1378 baharı

⁴ Ayetullah Seyyid Muhammed Bakır Sadr, a. g. e

⁵ Hz. Ayetullah Cevadi Amuli (dame zilluhu), Bunyan-i Mersus-i İmam Humeyni, s. 6, İsrâ yayınları, 1378, 2. baskı

⁶ Hz. Ayetullah Şehit Eşrefî İsfahani, Risalet özel sayısı, 12. 3. 1378

Büyük şahsiyetinin boyutlarının genişliği karşısında itiraf etmeliyiz ki, “gaybet döneminde İmam Humeyni benzeri birisini görmedik.”¹

“İmam gerçekten de kamil insanın en açık bir örneği idi. Şii alimler ve İslam dünyası tarihi boyunca Onun bir benzerini bulabilmek mümkün değildir.”²

İmam Humeyni, takva abidesi, ahlak ve sakınma örneği bir insan olarak, “herkese kamil insan olmanın, Ali gibi yaşamının ve ismet sınırlarının yakınlarına kadar gitmenin bir efsane olmadığını anlatmış oldu.”³

İmam Humeyni'nin sürekli güven ve nur dolu çehresi, her bakan kimsenin derin bakışlarını kendine cezp etmiştir. “Sakin ve bakımlı görünüşü, ölçülü, hesaplı ve dengeli hareket ve duruşları, etkileyici, düzgün ve yerinde bakışları, oturup kalkarken el, baş ve boynunun ölçülü hareketi, sakın ve tek tek konuşması ve yolda yürürken nitelendirilmesi zor olan vakarı”⁴ ki bütün bunlar İmam Humeyni'nin yüce ruhunun bir göstergesidir ve de Onun eşsiz çekiciliğini ortaya koymaktadır.

Esasen “İmam Humeyni bir İslam ahlakı anıtıydı. İmam Humeyni'nin belirgin özelliklerinden biri de haramlardan sakınmasıydı. Hatta ömrü boyunca Onun bir tek mekruh amel bile yaptığı görülmemiştir. Günah şüphesi ortaya çıktığında bile İmam büyük bir endişeye kapılırdı.”⁵

“İmam Humeyni, halvet ehli, ibadet aşığı, gece yarısı ağlayan, dua eden, yalvarıp yakaran, Allah ile derin irtibatta bulunan, şiir, maneviyat, irfan ve hal ehli bir kimseydi. İmam Humeyni'nin çehresi dahi İran mil-

¹ a. g. e.

² Hz. Ayetullah Fazıl Lenkerani, a. g. e.

³ İslam devrimi önderi

⁴ İmam Humeyni der Aine-i Hatireha, Hüccet'ül İslam ve'l Müslimin Ali Devani

⁵ Ayetullah Mezahiri, Risalet özel sayısı, a. g. e

letin düşmanlarını korkutuyor, titretiyordu. O sapasağlam set ve azametli dağ, insani ve duygusal meseleler ortaya çıktığı zamanlardaysa letafet, kemal ve merhamet sahibi biri haline geliyordu.”¹

“İmam Humeyni şu hadis-i şerifin mazharı olan kimselerin bir örneği idi: “Bizim hüznümüzle hüzünlenir ve sevincimizle sevince bürünürler.”²

Evet, “gündüzleri oturup bu ateşli bildirileri yayınlayan bir şahsiyet, seher vakitleri de en azından bir saat Allah’a yalvarıp yakarıyor ve inanılması zor bir şekilde göz yaşları döküyordu. Bu insan Ali’nin (Allah’ın selamı üzerine olsun) tam bir örneği idi.”³

“Bir hakim, yönetici ve lider konumunda İmam Humeyni oldukça akıllı, cesaretli, tedbirli, insiyatif sahibi ve derya gönüllü biriydi. Dev dalgalar dahi onun karşısında bir önem arz etmez, hiçbir ağır olaya yenik düşmezdi. Zira İmam Humeyni, bütün bu olaylardan daha güçlü ve büyük idi.”⁴

Bu Allah’ın Salih kulunun, İslam ümmeti arasında ortaya çıkardığı değişiklikler, o kadar derin ve geniş bir boyutta ki açık bir şekilde şöyle ilan etmek gerekir: “Bizim neyimiz varsa bu şerafetli insandandır ve bize manevi bir hayat veren Odur.”⁵

Hakikatte büyük önderimiz İmam Humeyni bu ilahi kıyamıyla, “canlara hayat vermiştir... Hakikatte canları ihyası sayesinde ilahi ilimleri de ihya etmiştir. Münezzeh olan Allah da sürekli gaybi yardımlarıyla Onu desteklemiştir. Merhum İmam, terk edilmiş Kur’an’ı hayata

¹ İslam Devrimi önderi, Cuma namazı hutbesi, 14. 3. 1378

² Ayetullah Allame Muhammed Taki Caferi, Risalet gazetesi özel sayısı, a. g. e.

³ Ayetullah Şehid Allame Murtaza Mutahhari (Allah’ın rahmeti üzerine olsun), Piramun-i İnkılab-i İslami, s. 3

⁴ İslam Devrimi önderi, Cuma namazı hutbesi, 14. 3. 1378

⁵ Ayetullah Şehit Seduki (Allah’ın rahmeti üzerine olsun), Risalet gazetesi özel sayısı, a. g. e.

geçirmiş, örtülü kalmış sünneti yaygınlaştırmış ve kenara itilmiş dini, ünsiyet edilir ve kaynaşılır bir din haline getirmiştir.”¹

O yüce şahsiyetin ihlas ve fedakarlığı, Allah'ı arayan ümmeti ve mücahit dostlarını öylesine bir kendisine aşık etmiştir ki bu aşıklar, ta içten şöyle feryat etmişlerdir: “Humeyni'nin İslam'da eridiği gibi siz de Humeyni'de eriyiniz.”²

“Humeyni'ye itaat İmam-ı Zaman'a (Allah'ın selamı üzerine olsun) itaattir. Ona muhalefet etmek de İmam-ı Zaman'a (Allah'ın selamı üzerine olsun) muhalefet etmektir.”³

“Bedenimde bu canım olduğu müddetçe Ayetullah İmam Humeyni'den söz edeceğim.”⁴

“Dinim bana diyor ki; bugün bir adım yukarı çıkmak için, hayatını İmam Humeyni'nin sözleri esasınca düzenlemelisin.”⁵

Şimdi de İmam Humeyni, bizim aramızda dünden daha da canlı bir halde yaşamaktadır.”Onca hareket, kudret ve azamet sahibi bir insanın şimdi aramızda olmadığına inanmak nasıl mümkündür? Yaşantımızın tüm boyutunu etkileriyle dolduran, adım attığımız her yerde özgün eserleriyle karşılaştığımız ve bütün dünyada henüz de bahsi edilen bir kimsenin öldüğüne inanmak nasıl mümkündür? “⁶

İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) tarihin sürekli yaşayacak olan gerçeğidir. İmam Humeyni, ismet ve taharet Ehl-i Beyti mektebinin (Allah'ın selamı üzerine olsun) seçkin bir öğrencisidir.”İmam Humeyni, kendi çağında hakkın batıla üstün geldiği bir imamzadedir. Dolayısıyla hiç şüphesiz tertemiz kabrinin yanında şu nurani cümleler söylenebilir: “Şehadet ederim ki sen haccı

¹ Hz. Ayetullah Cevad-i Amuli, Bunyad-i Mersus İmam Humeyni, s. 31

² Ayetullah Şehit Muhammed Bakır Sadr, Risalet gazetesi özel sayısı, 12. 3. 1378

³ Ayetullah Şehit Seyyid Abdulhuseyn Destgayb, Cuma namazı hutbeleri, Dar'ul Kutub, Cezayiri, c. 1, s. 270

⁴ Ayetullah Şehit Saidi (Allah'ın rahmeti üzerine olsun), a. g. e

⁵ Ayetullah Şehit Seyyid Esedullah Medeni, (r. a.), a. g. e.

⁶ Hz. Ayetullah Mekarim Şirazi, a. g. e.

ikame ettin, zekat verdin, iyiliği emrettin, kötülükten sakındırdın ve sana ölüm gelip çatıncaya kadar Allah yolunda hakkıyla cihat ettin.”¹

Batılı Bir Gazetecinin Görüşünde İmam Humeyni

Amerikalı Robin Wood Zurs, İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) ile Cemaran'da yaptığı görüşmesini şöyle beyan etmektedir: “İmam Humeyni, kapıdan içeri girince, adeta bir fırtınanın içinden manevi bir gücün esmeye başladığını hissettim. Sanki o kahve rengi cübbenin, siyah sarığının ve beyaz sakalın ötesinde hayat ruhu akın etmekteydi. Öyle ki Onu gören herkesi kendini seyretmeye sevk etmişti. O esnada Onun gelişiyi hepimizin küçüldüğünü ve adeta salonda Ondan başka kimsenin kalmadığını hissettim.

Evet, orada hazır bulunan herkesin kalp ve ruhuna sızmış bir nur kıvılcıymıydı. Şahsiyet ve makamını değerlendirmede bana yardımcı olabileceğini sandığım bütün denklemleri altüst etmişti. Orada bulunuşuyla bizi öylesine bir etkilemişti ki adeta bu etkinin bütün ruh ve cismini kapsadığını hissettim.

...Kendi sandalyesinin üzerine oturunca, vücudundan bir gücün yayıldığını hissettim. Öylesine fırtınalı bir güçtü ki bu, eğer dikkatli bakacak olursan, içinde bir tür mutlak huzur ve sükunetin gizli olduğunu görürdün. Zira İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) oldukça ciddi, ağır ve de otoriter birisiydi. Aynı zamanda Onu öylesine durgun ve sessiz görürdün ki adeta içinde sabit ve sağlam bir güç cereyan ediyor gibiydi. Elbette bu güç, İran'ın eski rejimini tümüyle ortadan kaldıran bir güçtü. Şimdi böylesine bir şahsiyet, sıradan bir insan olabilir mi?. . . Ben şimdiye kadar büyük insanlardan hiçbirinin bu şahsiyetten daha üstün olduğunu veya benzeri olduğunu görmedim... Söyleyebileceğim en az şey şudur ki o adeta geçmiş Peygamberlerden biri gibiydi veya o İslam'ın

¹ Hz. Ayetullah Cevad-i Amuli, a. g. e. , s. 31

20..... İmam'ın (r. a) Şahsiyeti

Musa'sıydı ve adeta kafir Firavun'u kendi ülkesinden sürmek için gelmişti.”¹

İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Hamaseti

Son Peygamber'in (Allah'ın selamı O'nun ve Ehl-i Beyt'inin üzerine olsun) Mekke-i Muazzama'dan Medine-i Münevvere'ye yaptığı tarih yazan hicretten ondört asır sonra İran'daki İslam devriminin zafere erişiyile, “yirminci yüzyılda en büyük değişiklik vücuda geldi.”²

Böylece çağdaş dünyada din, iman ve tevhidin inziva ve terk edilmiş zulmet hanesinin sütunları sarsılmaya başlamış³, İslam güneşi batıdan

¹ Robin Wood Zurs Karis, Zibaterin Tecrube-i Men, Hatice Mustefevi'nin tercümesi, s. 31, 32 ve 36

² İspanya Antik Tarih Fakültesi Başkanı ve Real Madrid tarih akademisi, ilmi heyet üyesi olan Prof. Hose Martinez İran İslam Devrimi hakkında yaptığı açıklamalardan, Keyhan-i Hevai, Behmen. 71 (Ocak. 1992)

³ Bu sözle İmam Humeyni'nin İslam devriminin tarihi mesajının açıklaması hakkında buyurduğu şu sözüne işaretler: “(Resul-i Ekrem'in (Allah'ın selamı O'nun ve Ehl-i Beyt'inin üzerine olsun) veladet gecesi) zulüm saraylarının sütunları yıkılmıştır. Bu size, 14. asırda bu işin olacağı ve ondört asır sonra bu işin (zalimlerin) alaşağı oluşunun gerçekleşeceği anlamını ifade etmiyor mu?” (Peygamber-i Ekrem'in (Allah'ın selamı O'nun ve Ehl-i Beyt'inin üzerine olsun) doğum gecesi Enuşirvan'ın sarayının ondört sütununun yıkılışı mucizesinin İslami İran'ın zulme karşı çıkan devrimin vuku bulacağına ve de inşallah 14. asırda bütün sömürü ve zulüm dünyasının yıkılacağına delalet ettiğine işaretler.), Sahife-i Nur, c. 9, s. 249

çağdaş insanın üzerine doğmuş¹, ilahi arş tarafından hakkı arayan kulların yorgun ruhlarına canları aydınlatan semavi bir rüzgar esmeye başlamış ve onlara yeni bir hayat ve tazelik vermiştir.”²

Değerli İslam Peygamberi’nin (Allah’ın selamı O’nun ve Ehl-i Beyt’inin üzerine olsun) bi’setinden ondört asır sonra doğudan, Onun mektebinde terbiye olmuş bir insan kıyam ederek kulluk, hakkı aramak, devrim ve direniş hususunda Adem, Nuh, İbrahim, Musa ve İsa’ya (Peygamberimize, Ehl-i Beytine ve onlara selam olsun) iktida etmiş ve değerli atası Ali b. Ebi Talib (Allah’ın selamı üzerine olsun) gibi

¹ Bu söz, İmam’ın (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) ilahi kıyam ve mesajının hakikatini beyan eden Şehit Mutahhari’nin şu konuşmasına işaretler: “Biz eskiden İslami rivayetlerde güneşin ahir zamanda batıdan doğacağını okumuştuk. Nitekim bir rivayette Ebi’l Carut, Ebi Cafer’in (a. s) şöyle buyurduğunu nakletmektedir: “Şüphesiz Allah size bir ayet indirmeye kadir. Hakeza sizlere ahir zamanda Dabbet’ul Arz’ı ve Deccal’ı sakındıracak ayetler göstermeye, İsa b. Meryem’i nazil kılmaya ve güneşi batıdan doğdurmaya kadir. “ (Bihar’ul-Envar, c. 9, s. 204)

Hakeza Müminlerin Emiri’nden de (a. s) bunun benzeri nakledilmiştir. (Kemal’ud Din, c. 2, s. 527)

Biz bu hadisleri okurken ne manaya gelebileceğini düşünüyorduk. Dolayısıyla da güneşten maksadın İslam güneşinden başka bir şeyin olmadığını anlıyorduk ve şöyle tabir ediyorduk: “Kesinlikle şu açıdandır ki eğer biz İslam’ı ayaklar altına alacak olursak, bu defa İslam, batıdan bizzat batılı milletler tarafından ortaya çıkarılacaktır. Uzun bir müddettir kendi kendime şöyle düşünmeye başladım: “Ey Allah’ım! Adeta güneş doğudan batıya gitmiş gibidir. (İmam’ın Irak’tan Paris’e gidişine ve oradan doğuşuna işaretler) Ve biz artık şafağın söktüğünü görmekteyiz. Şafak vaktinin geldiğini görüyoruz. Tan yerinin ağardığını görüyoruz. (Piramun-i Cumhuri-i İslami, s. 86)

² Bu da İmam Humeyni’nin şu değerli sözüne işaretler: “Allah Tebareke ve Teala tarafından Ruhani bir esinti bu ülkeye doğru esmeye başlamıştır, bu ülkeye ilahi bir kıvılcım çakmıştır ve bu kıvılcım ülkeyi İslam’a ve Peygamberlerin hedeflerine doğru sevk etmektedir.” (14. 1. 1361)

çelikten bir irade, anlamlı mesajlar ve etkili sözleriyle zulüm ve karanlıkların perdelerini yırtmış, batıl cephesini bütün güçleriyle savaşmaya çağırmış ve sürekli olarak adı, hatırası, sıcak ruhu, kıyamı, iradesi, çelikten azmi, direnişi, cesareti ve aydın görüşleri dillere destan olmuştur.”¹

Evet bu kimse, İran milletinin en değerli sermayesi olan büyük Humeyni'dir. ²

İmam Humeyni'nin kafasında görevini yerine getirme aşkı ve kalbinde de ilahi aşk vardı.”O, Allah'ın ruhu, hayatın ruhu, toplumun düzeni, tarihin kıvılcımı, maneviyat ışığı, insanlığın sermaye ve gururu, toplumun hareketli şuuru, manevi koruyucu ve yüce düşüncelerin meyvesiydi.”³

¹ Murtaza Mutahhari, Nehzethaye İslami der Sed Sale-i Ahir, s. 85

² Michel Foucault, Meşhur Fransız Sosyoloğu: “İran halkının birleştiği nokta, ülke, kuruluşlar ve her türlü müzakere ihtimali dışında bir yerdedir. Bu nokta Ayetullah İmam Humeyni'de, Onun uzlaşma sütununda ve herkesin Ona duyduğu aşkı gizlidir. Boeing pilotunun ağzından meslektaşlarını temsilen söylediği sözler benim için çok ilginçti. O, şöyle diyordu: “ İran'ın asırlar öncesinden şimdiye kadar sahip olduğu en değerli servet şu anda Fransa'da sizin yanınızdadır. Ona iyi bakınız.” Onun sözleri kesin ve büyük bir azme dayalı sözlerdir.“ (Michel Foucault, İraniha Ruya-i der Ser Darend, Tercüme-i Hüseyin Hamedani, İntişarat-i Hormaz, 1373, s. 57 ve 58, Michel Foucault iki defa İran'a gelmiştir. Her iki defa da İslam devriminin zirvede olduğu yıllarda ziyarette bulunmuştur. İlk ziyareti 25. 6. 1357 (15. 9. 1978) ila 2. 7. 1357 (24. 9. 1978), ikincisi ise 18. 8. 1357 (9. 11. 1978) ila 24. 8. 1357 (15. 11. 1978) tarihlerindedir.

³ Muhammed Rıza Hekimi, Şeyh Aga Bozorg-i Tehrani, s. 6

“İmam Humeyni, Allah’ın asrımıza bağışladığı, günümüze inayet buyurduğu ve de “Allah’ın her dönemde dinin üzerindeki tahrif tozlarını temizlemek için gönderdiği halis kulları vardır”¹ hakikatinin apaçık bir örneğiydi.”²

İmam Humeyni kendi kıyamıyla uzun yıllardır hor ve hakir hale getirilen milletlerin onurunu kendilerine geri kazandırdı ve bütün dünyanın gözlerini kendisine celbetti. O sadece kendi ülkesinin kaderini değiştirmekle kalmadı.³

İmam Humeyni, küfür, inkar ve modern cahiliyye asrında kaybolmuş insanları yeniden maneviyat ve tevhide dönmeye çağırmış ve susayan bir çok insanı Muhammedi (Allah’ın selamı O’mun ve Ehl-i Beyt’inin üzerine olsun) öğretilerin havuzunda suvarmıştır. Hz. İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) Allah’ın Salih bir kuluydu. Kendi tarihi görevini yerine getirmek için, İslami İran’ın Allah’ın rızayetini gözeten halkının büyük devrimini üstlenerek ve yöneterek yeryüzünde Hak Teala’nın hüccetlerinin sonuncusu olan Hz. Mehdi’nin (a. f) evrensel devrimine ortam sağlamıştır ve de bütün dünyaya kesinlikle Hz. Mehdi’nin (a. f) zuhur edeceğini müjdelemiştir.

İmam Humeyni Kimdi ve Neler Yaptı?

“Evet, değerli Humeyni’yi tanımayan ve Onu hakkıyla tanıyan kimdir? Bizim kelimelerimiz; o övünç kaynağı hakikati ve nefis cevheri kendisine sığdıracak bir güce sahip değildir.”⁴

¹ Ehbar-u Me’rifet’ir-Rical, c. 1, s. 4

² Murtaza Mutahhari, a. g. e. , s. 85

³ İtalya gazetesi, Curierre De La Sera, 20 asrın önemli olaylarının özel sayısı, İslami fırtına, İmam Humeyni başlığı altında, İslami Garb, aylık yayınları, Dışişleri bakanlığı İslami araştırmalar defteri, 33. sayı, Ordibehest. 79 (Nisan, 2000)

⁴ İslam devriminin büyük önderi, 23. 4. 1368 (14/7/1989)

Öyle anlaşıyor ki “İmam Humeyni'nin insanlık toplumunda yarattığı etkileri dikkatli bir şekilde incelemek için en az iki yıla ihtiyaç duyulmaktadır.”¹ ve ²

İmam Humeyni'nin ilahi şahsiyetinin sırlarını keşfetmek ve tahlil etmek, bütün müminlere ve dünyadaki özgürlük savaşçılarına izzetli bir hayatın yolunu gösterecektir. Aynı zamanda “herkes İmam Humeyni'yi bütün boyutlarıyla doğru bir şekilde tanımaya çalışmalıdır.”³

İmam Humeyni'nin şahsiyetini tahlil ederken Onun melekuti ruhuna, yüce fikirlerine, şahsına münhasır ruhi ve manevi özelliklerine, etkilerine ve tertemiz hayatının sayısız bereketlerine derin bir bakış ile

¹ Hz. Ayetullah Misbah Yezdi, Prof. Linsel'in yaptığı röportaj, Mecelle-i Marifet, 31. sayı, s. 20

² Siyasi, sosyoloji ve tarih ilimlerinde sürekli olarak siyasi, dini, askeri ve devrimci önderlerden Hristiyanlıkta Martin Luther, Fransız devriminde Rubspir, Rusya devriminde Lenin, Hindistan'ın özgürlüğünde Gandi ve Çin devriminde Mao araştırmaya tabi tutulmuştur. Bize göre İmam Humeyni'nin tarihi şahsiyetini tanıtmak için de özel bir takım dersler ortaya koymak gerekir. Zira bu tür dersler teorik ve pratik sınıflandırılmasıyla İslam Cumhuriyetinin kurucusunun çok boyutlu önderliğini ve tarihteki konumunu beyan edecek bir güce sahip değildir. İmamın neredeyse bir asrı bulan hayatı ve ortaya çıkardığı evrensel etkiler, Onu diğerleriyle aynı sınıfta tahlil etmemizi engellemektedir. İmam Humeyni son asırda ortaya çıkan büyük bir devrimin tek lideri olmuştur ve bu tarihte eşsiz bir olaydır. Prof. Hamid Mevlana, Keyhan gazetesi, Çeşm Endaz sütunu, İmam'ın ölüm yıl dönümü münasebetiyle, 8. 7. 1378 (18/6/1989)

³ İran İslam Cumhuriyeti Rehberi, 1378 (1989), bayram münasebetiyle yaptığı konuşma, (İmam Humeyni'nin 100. doğum yıl dönümü münasebetiyle)

şöyle söylemek gerekir: “İmam Humeyni’nin İran halkı için seçtiği, Allah’ın seçtiğinin hükmünü taşıyordu.”¹ Milyonlarca tevhit ehli kimse-
nin nezdinde, “İmam Humeyni Allah’ın yeryüzündeki eli idi.”² Ve
“İmam Humeyni yeryüzünde yaşayan kimseler için melekutî ve semavi
bir hediye idi.”³

İmam Humeyni’nin manevi sülûku, yüce fikirleri, nurlu şeriatın
emirlerine ve ismet ve taharet Ehl-i Beyti’nin (Allah’ın selâmı üzerine olsun) öğretilerine
sorgusuz sualsiz teslimiyeti, insaf sahibi her insanı, şu gerçeğe inandır-
maktaydı ki adeta “İslam’ın ilk yıllarındaki imtihandan başarıyla geç-
miş büyük şahsiyetlerden biri, bir mucizeyle dünyaya dönmüştür ve de
Emeviler’in galibiyetinden ve Ehl-i Beyt (Allah’ın selâmı üzerine olsun) şehitlerinin kanlara
bulanmasından sonra Ali’nin (Allah’ın selâmı üzerine olsun) ordusuna önderlik etmekte-
dir.”⁴

“İmam Humeyni’nin sesi, bu milletin kültürünün kalbinden, tarihi-
nin derinliklerinden ve ruhunun içinden gelmektedir. Bu millet ondört
asır boyunca Muhammed’in (Allah’ın selâmı O’nun ve Ehl-i Beyt’inin üzerine olsun) Zehra’nın (Allah’ın selâmı üzerine olsun)
Hasan ve Hüseyin’in (Allah’ın selâmı üzerine olsun) Zeyneb’in (Allah’ın selâmı üzerine olsun), Selman’ın, Ebu
Zer’in ve diğer yüz binlerce kadın ve erkeğin hamasetini işitmişlerdi.
Bu hamasetleri, ruhlarına karışmıştı. İşte bu millet, bu sesi yeniden bu
şahsın (İmam Humeyni’nin) ağzından duyuyor, Ali (Allah’ın selâmı üzerine olsun) ile Ha-
san ve Hüseyin’i (Allah’ın selâmı üzerine olsun) adeta Onun yüzünde görüyorlardı...

¹ İtalya televizyon şebekesi İmam’ın (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) vefatı münasebetiyle yaptığı özel
yayın, Ruzname-i İttılaat, 11. 4. 1368 (1990)

² Yunan papazı, Mustakis, Zavatra yayını, Moskova baskısı, Keyhan-i Havai, 25. 8.
1373

³ Muhammed Hasaneyn Heykel, Arap dünyasının meşhur gazeteci ve yazarı, Mısır
gazetesi el-İkram, 17. 3. 1368 (7/6/1989)

⁴ Muhammed Hasaneyn Heykel, Mudafi-i Ayetullah, s. 18

Bu millet yıllardır İmam Hüseyin'in (Allah'ın selamı üzerine olsun) dostlarının zümresinden olmayı arzu ediyorlardı... Aniden kendilerini böylesine bir sahnede buldular. Adeta Hüseyin'i (Allah'ın selamı üzerine olsun) olduğu gibi görüyorlardı... Kerbela, Huneyn, Bedir, Uhud, Tebuk ve Hayber'i açıkça müşahade ediyorlardı.”¹

Gerçi “İmam Humeyni İslam'ın, batının kültürel, iktisadi ve siyasi istilasına karşısındaki mücadelesinin şahsına münhasır bir tecellisi idi.”²

Ama “İmam Humeyni'nin feryadı, sadece Şiiler arasında değil, dünyanın her köşe ve bucağında yankılanmıştır.”³

Hız. İmam Humeyni'nin ilahi şahsiyeti ve manevi mesajları, diğer din ve mezheplerin mensuplarını da büyük ölçüde etkilemiştir. Öyle ki Hristiyan düşünürler ve yorumcularının bazısının görüşüne göre, “İmam Humeyni çağımızın Mesih'idir ve tümüyle İsa b. Meryem'in (Allah'ın selamı üzerine olsun) uzlaşmazlık ve direniş ışığıdır.”⁴ Hristiyanlardan diğer bir grup ise, “İmam Humeyni'nin makam, azamet, tahammül ve büyük sabrı karşısında etkilenmiş ve de İmam Humeyni'yi ilk görüşlerinde ilahi bir hediye ve ihsan olarak algıladıklarını “ dile getirmişlerdir.”⁵

“İmam şahsına münhasır bir önderdi.”⁶ İmam Humeyni, uluslar arası teorisyenlerin kesinlikle inanmadığı bir ortamda “özellikle de 1960 ve 1970 yıllarında siyasi gelişme ideologları ve önde gelenlerinin tümüyle

¹ Üstat Şehit Murtaza Mutahhari, Piramun-i İnkılab-i İslami, s. 119

² İngiliz Müslümanlarının zamanındaki parlamento başkanı Kelim Sıddıki, Nehzeth-i İslami ve İnkılab-i İslami İran, Seyyid Hadi Hüsrevşahi'nin tercümesi, s. 193

³ Neşrie-i Profil, Avusturya baskısı, Ocak 1985, Neşriyye-i Umid-i İnkılab, 222. sayı

⁴ Robin Wood Zurs, Zibaterin Tecrübe-i Men, Hatice Mustefevi'nin tercümesi, s. 38

⁵ Oriana Fallachi, meşhur İtalyan gazetecisi, Cumhuri-i İslami Gazetesi, 29. 7. 1358

⁶ Nelson Mandela, Güney Afrika'da Irkçılık rejimine karşı savaş veren ünlü önder, Mahname-i İslam ve Garb, 3. yıl, Behmen-İsfend 1378 (Ocak-Şubat 1999)

İran’da ve diğer ülkelerde dini ve siyasi değişikliklere karşı itinasız kaldıkları bir ortamda “¹ “batının eskimiş ve orta çağa ait olarak kabul ettiği inançlarla bütün dünyayı sarsmıştır.”² “İmam Humeyni, doğu ve batıyı sarstı ve geriye hala da diri olan ve faaliyet gösteren bir miras bıraktı.”³

¹ Bunun en açık örneği, İran Tovsee-i Siyasi-i Camee-i der Hale Taghir, Leonard Bain, Leonard Banidr, Chicagho Üniversitesi üstatlarından ve de İran bilim uzmanlarından, 15 Hordad (4 Haziran) kıyamından önce Pehlevi rejimi askerlerinin Fevziye medresesine saldırısı esnasında Amerika’da yayınlanmıştır. Leonard Banidr, uygulamalı siyaset ve kalkınma konularındaki inceleme projelerinin Amerika’daki asıl kurucularından biridir. Kitabının birinci bölümünde, “inkılap nedir?” başlığı altında Ahmet Kesrevi’nin sözlerini ele almıştır. Onun yazılarına dayanarak, şahlık sistemini alaşağı edecek ve de siyasi sünneti icat edecek bir devrimin oluşabileceğinden ümitsiz olduğunu belirtmiştir.

1960 yıllarında İran ve siyasi gelişme hakkında yeni ve gelecek nesildeki İran ve kalkınma hakkında, uzmanlar ve araştırmacılar arasında en sağlam kaynak olarak kabul edilen bu kitabın 362 sayfasında İmam Humeyni’nin mücadelesine işaret bile edilmiştir. Kitabın bütün her yerinde şu husus önemle belirtilmektedir ki İran’daki siyasi düzenin meşruiyet kaynakları, saltanat, malikiyet, nasyonalizm, din ve meşrutiyettir. (Prof. Hamid Mevlana, Keyhan, Sutun-i Çeşm endaz, 13. 3. 1378)

² Prof. William Biman, Amerika Brown Üniversitesinden, Zavatra yayını, Moskova baskısı, Keyhan-i Havai, 25. 8. 1373

³ Muhammed el-Asi, Washington camisinin eski cemaat imamı, Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 5. 5. 1371

İmam Humeyni “Dünya tarihinde çok önemli bir etki bırakmayı başarmıştır”¹ ve hiç şüphesiz “Bütün dünya insanları hala İmam Humeyni’nin manevi etkisinin altındadırlar.”²

İslam devriminin büyük önderi Muhammedî (Allah'ın selamı O'nun ve Ehl-i Beyt'inin üzerine olsun) bir direniş ve sabra, Alevî adalet ve zühde, Hasanî (Allah'ın selamı üzerine olsun) bir tedbire, Hüseyinî (Allah'ın selamı üzerine olsun) bir cesaret ve tevekküle sahipti. Bunların tümünden ders almıştı ve kendine azık edinmişti. Aynı zamanda da Veliyy-i Asr'ın özel inayetlerine mazhardı.³

“İmam Humeyni, insanın Allah’a yaklaşmasında yepyeni bir dönem başlatmıştır. Halkın desteğiyle yirminci asırda bir dönüm noktası olan İslam devrimini zafere ulaştırmıştır.”⁴

“İmam Humeyni, toplumun itaat kültürünü değiştirdi, korku duvarını yıktı ve insanları ilahi fitratın tertemiz kaynağına yönlendirdi...”

¹ Mikhail Gorbaçov, eski Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği’nin başkanı, haber merkezi birimiyle yaptığı bir röportaj, Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 15. 3. 1378 (5/6/1999)

² Antonio Midrano, İspanyol yazar, İslam Cumhuriyeti’nin dış yayınlar bölümündeki İspanya radyosuyla yaptığı bir röportaj, Radyo Mearif, 28. 11. 1368 (17/2/1990)

³ “Necef’te bir çok büyüklerle oturup kalkıyordum. Onların hepsi de itiraf ediyorlardı ki hatırladığımız kadarıyla Şia tarihi boyunca, İmam Humeyni gibi Şii büyüklerinden birinin yıl boyunca her gece veya her gün haremi ziyaret ettiğini hatırlamadıklarını itiraf etmişlerdir. Ayrıca bu bir yılın işin değil, tam onbeş yıllık bir işti. İmam her gün büyük bir dikkat ve dua haleti içinde bu ziyareti gerçekleştiriyordu. Onbeş yıl boyunca İmam’da görülen bu dikkat ve teveccüh, fevkalade büyük bir maneviyattan nasip almadıkça ve özel ilgilere mazhar olmadıkça vücuda gelecek bir halet değildir. “ (Kahraman azade Hüccet’ül-İslam ve’l-Müslimin Seyyid Ali Ekber Ebu Turabi, Ruzname-i Risalet, Mihr-i Dehr özel sayısı, Hordad. 1381 -Haziran, 2003-)

⁴ Avusturyalı profesör, Lancer, Zavatra dergisi, Moskova baskısı, Keyhan-i Hevai, 25. 8. 1373 (16. 11. 1994)

İmam dini dünya görüşünü ihya etti, iman nurunu daha da bir aydınlattı ve asrımızın büyük kahramanlık destanını vücuda getirdi.”¹

İmam Humeyni’nin ve İslam devriminin, çağdaş insanın manevi hayatındaki etkisi o kadar derin ve geniş değerlendirilmektedir ki şöyle söylemek mümkündür: “İmam Humeyni’nin devrimi, insanın tekamül² seyrini bile değiştirmiştir.”³

İmam Humeyni o kadar şeffaf ve berrak bir ayna gibiydi ki yüce İslam Peygamberi’nin (Allah’ın selamı O’nun ve Ehl-i Beyt’inin üzerine olsun) ve tertemiz vasilerinin (Allah’ın selamı üzerine olsun) nurlu güneşinin ışınlarını mümkün olan en iyi surette yirminci yüz yılın maneviyatına susamış insanına yansıtabilmiştir.

“İmam Humeyni, asr-ı saadetten atılmış ve de 20. asrın kalbine saplanmış bir kurşun gibiydi.”⁴ “İmam Humeyni eski çağlardan gelmiş ve günümüzde yaşıyordu. Ama geleceği beyan ediyor ve geleceği gösteriyordu.”⁵ “İmam Humeyni münezzeh olan Allah-u Teala’nın kendisine

¹ Valentine Proosakauf, Rusyalı yazar ve düşünür, Sobh-i Sadık dergisi, Hüccet-i Müvecceh özel sayısı, 13. 3. 1381

² Asıl metinde geçen “tetevvür” kelimesi tekamül ve gelişme anlamındadır ve tedrici bir tekamüldür. (Ferheng-i Bozorg-i Cami’i Nevin, Tercüme-i el-Muncid, c. 2, s. 1187)

³ Lancer, Avusturyalı profesör, Zavatra yayını, Moskova baskısı, Keyhan-i Hevai, 25. 8. 1373

⁴ Muhammed Haseneyn Heykel, Mudafi-i Ayetullah, s. 8

⁵ Ahmed Hamed, İsveçli düşünür ve araştırmacı, Faslname-i Huzur, 29. sayı, 1379 son baharı

faydalı, akli ve kendi zamanından çok ileride bir ilim nasip ettiği kimselerdendi.”¹ Başka bir tabirle “İmam kendi zamanından daha önde düşünüyor ve mekan boyutlarına sığmıyordu.”² Hakikatte şöyle söylemek gerekir: “İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) insanlığa hayatının değişik dönemlerinde yeni bir asrı müjdeleyen bir kimsedir.” Öyle anlaşıyor ki bu aşamada insanlığın karmaşık ruh haleti için her şeyden daha çok gerekli ölçüde maneviyata ihtiyaç duyulmaktadır. ³

Hz. İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) semavi devriminin ve kutsal mesajlarının bereketiyle yeniden çağdaş dünyanın kurumuş yatağında din-darlık ve Allah'a yöneliş tomurcukları açıldı. Bütün dünyada imana yöneliş ve tevhit ve Allah'a inanma nağmesi yükseldi.”**İşte bu, onların Tevrat'ta anlatılan vasıflarıdır. İncil'de de şöyle vasıflandırılmışlardı: Filizini çıkarmış, onu kuvvetlendirmiş, kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş, ekincilerin hoşuna giden ekin gibidirler. Allah böylece bunları çoğaltıp kuvvetlendirmekle küfredenleri öfkelen-dirir.”**⁴

Yabancıların İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Azametini İtiraf Edışı

İmam'ın şahsiyeti, dünya genelinde birçok insanların övgüsünü kazanmakla birlikte, İmam ve inkılap düşmanlarını da İmam'ın şaşırtıcı özelliklerinden söz etmeye zorlamıştır: “Fazilet ve üstünlük düşmanların da tanıklık ettiği şeydir.” Öyle ki büyük şeytan Amerika'nın bazı

¹ Şeyh Muhammed Tantavi, Mısır el-Ezher baş müftüsü, haber radyosuyla yaptığı röportaj, Risalet gazetesi, 4. 11. 1381

² Mikhail Gorbaçov, eski Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri başkanı, haber merkezi birimiyle yaptığı bir röportaj, Cumhuri-i İslami gazetesi, 15. 3. 1378 (5/6/1999)

³ Valentine Proosakauf, Rusyalı yazar ve düşünür, Zavatra yayını, Moskova baskısı, Keyhan-i Hevai, 25. 8. 1373

⁴ Fetih. 29

yöneticileri de İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) azameti karşısında şöyle itirafta bulunmuşlardır: “İran'ın yetmiş dokuz yaşındaki lideri Ayetullah Ruhullah Humeyni'yi baskı altına almakla zayıflatmak ve kendi görüşünce Allah tarafından kendisine verilen görevi değiştirmeye zorlamak mümkün değildir.”¹

Hakeza: “Şüphesiz İmam Humeyni bu asırda tarihin en büyük şahsiyetlerinden biridir. Sadece İran'da değil dünya çapında bir çekiciliğe ve etkiye sahip olan ve de büyük süper güçlerin bu kadar dikkatini çekebilmiş başka birini bulabilmek mümkün değildir.”²

Hakeza: “Batıyı programlama ve öngörülerini hususunda ciddi bir buhrana sürüklemiştir. İmam Humeyni'nin aldığı kararlar, öylesine şimşek gibi kararlardı ki siyasi ideologların ve siyasetçilerin her türlü öngörülerini ve düşüncelerini altüst etmeye yetmiştir. Hiç kimse İmam Humeyni'nin düşüncelerini önceden tahmin edemiyordu. İmam Humeyni dünyada tanınmış olan ölçülerin dışında başka bir takım ölçülerle konuşuyor ve amel ediyordu. Adeta o başka bir yerden ilham alıyordu. İmam Humeyni'nin batıya karşı düşmanlığı, ilahi öğretilerden kaynaklanmaktaydı. İmam Humeyni düşmanlığı hususunda da tam bir halis niyet içindeydi.”³

İngiliz sömürgeciliğinin iki asırlık sözcüsü konumunda olan Times London, İmam'ın niteliklerin hakkında şöyle diyor: “İmam Humeyni, halk kitlelerini kendi sözleriyle adeta büyüleyen bir kimseydi. İmam Humeyni sıradan bir halk diliyle konuşuyor, fakir ve mahrum taraftarlarına, kendine güven aşılıyordu. İşte bu duygu onlara yolları üzerinde

¹ Financial Times, Londra baskısı, 10 Kasım 1979

² Henry Pracket, Amerika'nın İran'daki elçiliğinin siyasi ve askeri uzmanı, (1972-1978) ve Amerika dışişleri bakanlığındaki İran bölümünün sorumlusu (1978- 1980), Feslname-i Huzur, Hordad. 1373 (Mayıs. 1996)

³ Henry Kissinger, 1970 yıllarında Amerika Cumhurbaşkanı'nın müşaviri, Mecelle-i Suruş, 20. 11. 1380

bütün engelleri kaldırma gücünü aşıladı. İmam Humeyni kendi halkına, Amerika gibi süper güçler karşısında dahi kıyam edebileceğini ve korkmayacağını gösterdi.”¹

Amerika sömürgeciliğinin evrensel gazetesi olan Herald Tribune gazetesi de İmam hakkında şu itirafta bulunmuştur: “Ayetullah Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) ömrünün sonuna kadar İran'da İslami bir toplum ve hükümet kurma arzusuna bağlı kalan, yorulmak nedir bilmeyen bir devrimciydi. Ayetullah Humeyni, kendi antik toprakları için hayata geçirmeyi istediği şeyler hususunda bir an olsun duraklamamıştır. O kendisini, İran'ı batı kökenli fesat ve çöküşlerden temizlemek ve halkına İslami ihlası geri getirmekle görevli kabul ediyordu.”²

İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) ve İslami Devrim Mucizesi

İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) devriminin felsefe ve hakikatinin açıklanması hususunda şöyle söylemek gerekir: İran'da İslami devrimin meydana gelişiyile bütün dünya, ilahi ve büyük bir mucizenin ortaya çıkışına şahit oldu. Bu da defalarca pir ve muradımızın önemle vurguladıkları gerçektir: “Toplumumuzda öylesine bir ruhsal dönüşüm gerçekleşti ki bu bir mucize olmaktan da öte ilahi bir iradenin tecellisiydi. Bunu başka bir şey diye adlandırmak mümkün değildir.”³

İmam başka bir yerde de şöyle buyurmuştur: “Burada ilahi bir hesap vardır, burada Allah'ın eli vardır. Zira insanlar böylesine bir gücü asla meydana getiremezler. İşte bu ilahi irade, bütün maddi hesapçıların hesaplarını alt üst etmeye yetmiştir.”⁴

¹ Hamit Mevlana'nın Röportajı, Faslname-i Huzur, No: 29, 1378 (1999) son baharı

² a. g. e.

³ Sahife-i Nur, 23. 2. 1358

⁴ a. g. e. , 15. 2. 1358

Müslüman olmayan bir çok şahsiyetler de İslam devrimi hareketinin maddi muhasebeler çerçevesine sığdırılamayacağına önemle vurgu yaparak, İslami devrimin bir mucize olduğunu kabul etmişlerdir.

Kanadalı bilgin Robert Kalston bu konuda şöyle diyor: “Müslüman olmayan bir batılı olarak bana göre günümüz dünyasında böylesine ilahi ve ideolojik devrimin hayata geçirilmesi ve toplumda adaleti yaygınlaştırmak için harekete geçmesi, bir mucizedir. Şüphesiz bu devrim, Allah tarafından desteklenmektedir...”¹

İmam, İnkılap ve İslam'ın Şaşırtıcı Güç Gösterisi

İslam Devrimi dünyanın en hassas noktalarının birinde, beklenmedik bir deprem gibi evrensel sömürü düzeninin gürültüsüz ve sakin kampını şiddetle sarstı.

İran İslam devriminin ortaya çıkışıyla, “ilk defa Müslüman bir ülke başarılı bir şekilde batılı büyük güçlere meydan okudu, onları aşağıladı ve maddi menfaatlerine ağır darbeler indirdi.”²

İran İslam devrimi büyük bir yıldırım gibi cehalet, gaflet ve inat göklerini yardı, ilahi dinlerin batışına kesin bir gözle bakan ve öngörude bulunan teorisyenlerin tatlı uykusunu bozdu. Onların görüşlerini, teorilerini ve düşüncelerini geçersiz kıldı.

“Sembolik açıdan İran İslam Devrimi onaltıncı yüzyıldan günümüze dek Müslümanların batı karşısındaki ilk zaferi konumundadır. En

¹ Times London gazetesi, Ocak 1982 ve Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 19. 11. 68 (2. 8. 1990)

¹ Ruzname-i Keyhan, 14. 10. 1360

² Dr. Micheal Johnson uluslararası ilişkiler uzmanı, Jeopolitical Strategy yayını, 21 Ocak, 1986, Cevad Mansuri, Ceng-i Ferhengi Aleyhi Cumhuri-i İslami, s. 100'den naklen

önemli nükte de bu devrimi yönlendiren gücün İslam oluşu ve de Nas-
yonalizm, Kapitalizm, Komünizm ve Sosyalizm gibi batılı bir takım
“izm”lerin hiçbir etkisinin olmayışdır.”²

Batılı büyük güçler İmam ve İslam devriminin yarattığı eşsiz azamet
ve büyüklükle karşılaşınca, bu gizli potansiyel ve İslam gücüyle tanış-
mış oldular.

Times gazetesi bu konuda şöyle yazıyor: “İran’da İmam Humeyni
(Allah’ın rahmeti üzerine olsun) tarafından şahın devreden çıkmasının ardından devrim ve
din hareketi yükselişe geçti. Dünyayı baştan başa etkisi altına aldı. 1357
(1979) son baharında batı dünyası İran devrimi sebebiyle yeniden İsl-
lam’ı keşfetmiş oldu...

“Biz batılılar Arapça’da “Allah-u Ekber” sözünün “Allah büyüktür”
anlamına geldiğini çok çabuk anlamış olduk.”¹

İmam ve Devrim; Birbirinden Ayrılmaz İki Gerçek

İran İslam devrimi, İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) yüce düşünce ve
fikirlere esasınca vücuda geldiği için sürekli olarak temel sloganların
ortaya çıkışı, hedeflerin tayini, yüce idealler ve bu ideallere ulaşmanın
metotlarının ortaya çıkışı, o melekuti şahsiyetin inançları ve idealleriyle
kopmaz bir ilişki içinde olmuştur. Bu açıdan da İran İslam cumhuriyeti
önderi Ayetullah Hamenei, bu önemli konuya parmak basarak herkese
şu gerçeği hatırlatmıştır: “İnkılap ve İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) birbi-
rinden kopmaz iki gerçektir. İran İslam devrimini, İmam Humeyni’nin
büyük şahsiyetini tanımadan tahlil edebilmek mümkün değildir.”²

Sürekli olarak İslam devrimi ile ilgili konuları yakından takip eden
dünyadaki toplumsal ve siyasi değişiklik uzmanları bu gerçeğin bir çok

¹ Revabıt-i Umumiye Sazuman-i Behzist-i Mazenderan, İmam ve İnkılab der Aine-i
Endişeye Cihan, s. 71- 72

² Ruzname-i Risalet, Vijenname-i Salgerd-i İrtehal-i İmam (Allah’ın rahmeti üzerine olsun), 17. 3. 1378
(7/6/1999)

boyutlarını açıkça itiraf etmişlerdir. Örneğin İngiliz “The Guardian” gazetesi, İslam devrimi hakkındaki bir yorumunda şunu yazmıştır: “İran’da ortaya çıkan büyük devrimde Ayetullah İmam Humeyni’nin rolü, oldukça merkezi ve önemli bir rol olmuştur. Şüphesiz Ayetullah Humeyni bu devrimin temel taşı olmuştur.”¹

Londra Üniversitesi uluslararası ilişkiler dersi üstadı Ferid Halidi de İran hakkında telif ettiği kitabının önsözünde bu konuda şöyle yazmıştır: “İslam devrimi tarihte ortaya çıkan devrimlerin en büyüğüdür. Hepimizin de bildiği gibi bu büyük devrim, İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) büyük şahsiyetinin ışığında vücuda gelmiştir. Bu büyük insani dalgayı heyecan ve harekete geçiren şey, İmam Humeyni’nin güçlü elleri ve yöneticiliği olmuştur.”²

İmam’ın Düşüncesi, İstisnai Devrimin Yaratıcısı

Esasen bu önemli gerçeğin köklerini teşkil eden “İran İslam Devrimi’nin içinde bulunduğumuz asırda ortaya çıkmış diğer devrimlerle hiçbir benzerliğinin olmadığı”³ gerçeğini, İran İslam devrimi ile İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) ayrılmaz birlikteliğinde aramak gerekir. İslam devriminin, İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) çok boyutlu şahsiyeti ve düşüncesiyle kopmaz ve yakın bağları sayesinde 20. asırda dünyadaki diğer devrimlerden inkar edilmez üstünlüğü ortaya çıkmış oldu. İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) İslam devriminin hedeflerini tayin ve tanıtm, mücadele hareketinin önderliği, üstünlük taslayan güçlerle savaşım, İslam devriminin elde ettiği değerleri sürdürme ve koruma metotları hususunda özel ve şahsına münhasır siyasi bir doktrin sahibiydi. İmam’ın siyasi doktrini gaybe, gaybi yardımlara, İslami öğretilere ve vahye derin

¹ Muhammed Sepehri, Horşid-i bi Gurub, s. 220 ve 221

² Ruzname-i İttılaat, 13. 4. 1368 (4/7/1989)

³ Prof. Muhammed Hüseyin Hüda, Avusturya’da oturan Müslüman oryantalist, Keyhan gazetesiyle yaptığı röportaj, 25- 29. 11. 1376

bir inanç, bitmeyen ilahi kudrete köklü bir tevekkül ve mutlak bir şekilde görev merkezci düşüncelerden ibaret olan, sarsılmaz, sağlam ve kalıcı temeller üzerine kuruluydu. İmam'ın bu siyasi doktrini “bizzat batılıların da itiraf ettiği gibi batının derkinden aciz kaldığı bir doktrin” idi.¹

Daha ince bir ifadeyle, İslam devrimi hareketinin devamlılığını sağlayan, bu devrimin başlangıcının hayati bir unsuru ve temeli olan İmam'ın siyasi düşünceleri, varlık alemi ve insan varlığının anlamı hakkındaki irfani yorumlarının, mantıklı bir sonucu olmuştur.

İmam Humeyni, uluslararası siyasi arenada yeni ve köklü ilahi düşüncelerinden istifadeyle, güçlü Pehlevi rejimini alaşağı ederek evrensel İslam devrimi hareketini yönlendirmekle kalmamış, yeni, kültürel, tümüyle dini ve ilahi bir düşünce ortaya koyarak ve maddi ekollerin öğretilerini reddederek, “batı medeniyetini harekete geçip tepki göstermeye zorlamıştır.”²

Bu yüzden “İmam'ın çağdaş dünyaya oranla getirdiği yenilikler, siyasi amel düzeyinde olmadan önce, siyasi düşünce ufkundaydı. Hz. İmam'ın siyasi düşünceleri, çağdaş dünyaya oranla bir çok yenilikler içermektedir ve hatta söylenebilir ki çağdaş siyasi düşünce için bir dönüm noktası konumundadır.”³

Hız. İmam bu siyasi düşünce esasınca, uluslararası teorisyenlerin görüşünde dünyanın diğer büyük devrimlerini değerlendirme ölçülerinin çerçevesine sığmayan, 20. asrın en büyük toplumsal devrimini harekete geçirmiştir. Nitekim seçkin Fransalı sosyolog ve düşünür Michel Foucault, kendi yazılarında 1357 yılında, devrim olaylarının kızıştığı bir anda İran'a yaptığı bir yolculuğa ve İran devrimini İran toplumunun

¹ a. g. e.

² a. g. e.

³ Hüccet'ül-İslam Parsa Niya, Kudüs gazetesiyle yaptığı röportaj, Vijenname-i Sedomin Salgerd-i Tevellod-i İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun), Dey. 1378 (Aralık, 1999)

modern olmayan geleneksel bir dönemden, modernite dönemine geçiş olarak adlandırılan bazı batılı teorisyenlerin görüşlerine işaret ederek yakından müşahade ettiği reel olayları ve ülkedeki cari olan değişiklikleri kendisine ölçü alarak şöyle demektedir: “Ben de kabul ediyorum ki on sekizinci asırdan sonra ortaya çıkan bütün değişiklikler, modernitenin genişlemesi amacını taşımıştır. Ama İran devrimi, modernitenin karşısında yer alan tek toplumsal harekettir.”¹

Hakikatte “Michel Foucault’un da kabul ettiği gibi İran devrimi, iki yüzyıllık bir siyasi düşünceyi, bütün kaç yüz yüzyıllık geçmişine rağmen tepkiye zorlamıştır... Bu devrimin yeni bir takım sözleri vardır. Hz. İmam’ın (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) siyasi düşüncesinin en açık özelliği de budur.”²

“Sizler, batının siyasi düşüncelerinde gerçi bir çok ihtilaflar ve farklılıklar görmektesiniz. Ama onların tümü de bir tek noktada birleşmektedir ve o da dini kimliği reddetmektir.”³

Oysa “Merhum imamın düşüncesinin en açık özelliği, Onun dini kimliğidir. İmam gelerek batılı seküler düşünce çerçevesinin ötesinde bir düşünce ortaya attı...”⁴

Hız. İmam’ın İslami öğretiler ve zengin Şii fıkına dayalı siyasi düşünceye sahip olduğu hasebiyle İslam devrimi meydana gelmiş ve bu yüzden de ilk önce devrimin başlangıcı, geliş, ilerlemesiyle herkes için “İslam devrimi diğer devrimlerden ayrıdır”⁴ gerçeği daha da açık bir şekilde tecelli etti.

Bu esas üzere İslam devriminin büyük mimarı ve programlayıcısı olan İmam Humeyni, devamlı olarak İran İslam devriminin İslami öğ-

¹ a. g. e.

² a. g. e.

³ a. g. e.

⁴ a. g. e.

⁴ İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun), Vasiyetname-i siyasi-ilahi,

retiler, dini eğitimler ile kopmaz bağıni önemle vurgulamış, bu devrimin istisnai bir devrim olduğunu sürekli belirtmiştir. Nitekim İmam ilahi ve siyasi vasiyetnamesinde de bu gerçeği şu şekilde beyan etmiştir: “Bizim de bildiğimiz gibi, dünyayı yağmalayan büyük güçlerin elini, büyük İran’ın üzerinden koparıp atan bu devrim, gaybi yardımlar aracılığı ile üstün gelmiştir.”

Hakeza İmam önemle şöyle buyurmuştur: “O halde hiç şüphesiz İslam devrimi bütün devrimlerden apayrı bir kimliğe sahiptir. Hem ortaya çıkışında, hem mücadele niteliğinde, hem devrim ve kıyamın hedeflerinde apayrı bir kimlik sergilemektedir. Şüphesiz bu devrim, minnet sahibi Allah’ın mazlum ve yağmalanmış bir millete bağışta bulunduğu gaybi ve ilahi bir hediye konumundadır.”¹

Teorisyenlerin İslami Devrimi ve İmam’ı (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) **Derk Etmekten Aciz Oluşları**

Bir taraftan devrimin oluşum ve gelişim açısından istisnai şartlarda oluşu, gaybi yardımlardan faydalanması ve de iki boyutuyla İmam’ın irfani ve manevi düşüncesi ve halkın derin dini inançlarına dayanması, siyasi teorisyenleri, enformasyon ve araştırma merkezleri, İran toplumunun değişim değerlendirmesinde ve de dini önderinin başarı şansını ölçmede ampirik ve pozitif ölçüleri göz önünde bulunduran yabancı güçlerin istihbarat teşkilatları materyalist kaideler esasınca sosyolojik yorumlarda bulundukları için bu birimler, İslami bir devrimin meydana gelişini, bu devrimin içeriğini tanımaktan ve de Hz. İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) devrimci düşünce ve tefekkür metodunu anlamaktan aciz kalmışlardır.

¹ a. g. e.

Hız. İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) yüce tabiriyle, “Onlar Allah'ın iradesinden habersiz kalmışlardı. Bu, Allah'ın yaptığı bir işti, Allah Tebareke ve Teala'nın gerçekleştirdiği bir mucizeydi.”¹

CIA teşkilatı, Temmuz 1978 yılında İran toplumunun durumu hakkında yaptığı bir değerlendirmesinde, İran toplumunun devrim durumunda ve hatta devrim öncesi bir durumda dahi olmadığını ilan etmişti. DIA casusluk teşkilatı da 28 Eylül 1978 (6 / 7 / 1357) tarihinde yaptığı bir bilgi değerlendirmesinde şöyle ilan etmişti: “Beklendiği üzere şah on yıl daha faal bir şekilde kudret dizginlerini elinde tutacaktır.”²

Oysa Carter İslam devrimi öncesi İran'a yaptığı gezisinde, İran'ı dünyanın en problemli bölgesinde yer alan sakin ve huzur dolu bir ada olarak adlandırmıştı.³

İran'ın İslami ve ilahi devriminin hızla gerçekleşmesi ve Hız. İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) eşsiz önderliği Amerika'yı, sömürgeci güçleri ve Siyonistleri büyük bir kargaşaya sürüklemiş, onları gafil avlamış ve de batılıları defalarca İran'daki olayların beklenmedik olaylar olduğunu ve de İslam devriminin hakikatini derk etmekten acizliklerini itirafa zorlamıştır.

Tahran'da Amerikan casusluk yuvasında ele geçirilen belgeler esasında, Amerika'nın siyasi ve istihbarat makamları şuna inanmışlardı: “Bu devrim ve devrim olayları bizim durumumuzu tümüyle altüst etti, elemanlarımızı dağıttı, teşkilatımızı ve kalıcı metotlarımızı tümüyle iptal etti.”⁴

CIA teşkilatının dönem başkanı olan Stanfield Turner, İran İslam devriminin zafere ulaşması hakkında şuna inanmaktaydı: “CIA teşkilatı

¹ 9. 2. 1358

² Babek Adin ve Nasır İrani, Carter ve Sukut-i Şah, Rivayete Dest-i Evvel, s. 37

³ Edward Coln, Amerika der Esaret, Tercüme-i Turan Haveri, s. 232

⁴ Esnad-i Lane-i Casusi, c. 3, s. 94

iki konu hakkındaki öngörüsünde resmen yenilgiye uğramıştır. Birincisi, şaha muhalif olan bütün grupların sürgünde olan yetmiş beş yaşındaki bir önderin liderliği altında birleşmesi, ikincisi ise güçlü bir orduya rağmen böyle bir devrimin zafere ulaşmasını beklemiyorduk.”¹

Aynı şekilde İslam devrimi zamanında Isfahan’da yaşayan Paul Hunt adlı İngiliz papazı da batılı bir vatandaş olarak, yazdığı hatıralarında o zamanki İran’ın şartları hakkındaki fikirlerini şu şekilde beyan etmiştir: “Biz asla İran’ın bir devrimin eşiğinde olduğuna inanmıyorduk.”²

Elbette şöyle söylemek gerekir: “İslami devrimin maneviyatından haberdar olmayan, devrimlerin yorumlanması ve incelenmesinde sürekli kendi iktisadi ve siyasi coğrafyalarının ölçüsünü esas alan bu tür kimseler için İslami devrimin zafere eriş sebeplerinin gizli kalması şaşılabilecek bir husus değildir.”³

Kesin olan şudur ki, “şüphesiz başlangıçtan zafere erişinceye kadar bu büyük devrim ve hareketin hakikatini derk edememek, batı sosyolojisi ve doğulu taklitçileri için ilmi bir rezalet konumundadır.”⁴

Londra’da basılan Observer adlı haftalık dergide İngiliz yazarlarının birinin kalemiyle yazılan makalede bu hakikate işaret edilerek şöyle yazılmıştır: “Batı hiçbir zaman şahın neden çöktüğünü ve nasıl olup da bir din adamının ülkeyi devrim ateşine sürüklediğini anlayamadı... ve batıyı nasıl olup da İslami radikalizmin ihyasıyla titrettiğini derk edemedi.”⁵

¹ Ruzname-i Siyaset, Kuveyt, Turner ile yapılan bir röportaj, 16 Aralık 1981

² Paul Hunt, Keşişha-i İngilizisi der Doran-i İnkılab-i İslami, Tercüme-i Dr. Hüseyin Ebu Turabiyen, s. 23

³ Prof. Hamit Mevlana, Ruzname-i Keyhan, 18. 11. 1375

⁴ a. g. e.

⁵ Horşid-i bi Gurub, s. 68

Meşhur İtalyan yazar, Maximo Fini de bu konuda İtalyan gazetesi El Jurno’da yazdığı bir makalesinde şöyle demektedir: “İslam devriminin hakikati ve İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) tefekkürü oldukça derindir. Batı dünyası bu derinliği derk edebilmekten aciz kalmıştır.”¹

Amerikan eski Cumhurbaşkanı Bush’un sözleri de yukarıdaki gerçekleri bir başka şekilde ispat etmektedir. Bush bu konuda şöyle diyor: “İran devriminin zafere erişmesi sebebiyle işinden olan CIA teşkilatının dönem başkanına şunu sordum: “Siz dünyada sahip olduğunuz bütün elemanlara ve bunca gelişmiş imkanlara sahip olmanıza ve de harcadığınız bunca bütçeye rağmen İran halkının devriminin gerçekleşmekte olduğunu öngöremediniz mi?” O cevap olarak bana şöyle dedi: “İran’da ortaya çıkan şey, “tanımsız” bir hakikatti ve bilgisayarlarımız bu hakikati anlayamıyorlar.”²

İslam Devriminin Üstünlükleri Hususunda Şüphe İcat Etmek

İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) kutsal şahsiyeti öylesine bir istisna-i devrimi vücuda getirdi ki çeşitli boyutlarıyla dünyadaki diğer büyük devrimlerden çok farklı ayrıcalıklara sahiptir.”Gerçekten de İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) önderlik ettiği İslam devrimi, hiçbir şekilde daha önce meydana gelmiş devrimlerden birisiyle bile benzerlik içinde değildir.”³

İslam devriminin diğer devrimlerden ayrıcalığını ortaya koyan inkar edilmez delillere ve de uluslararası bir çok görüş sahiplerinin itirafta

¹ Ruzname-i İttılaat, 10. 4. 1368 (1/7/1989)

² Muhammed Nuri Zad, “Tanımsız” makale, Ruzname-i Keyhan, 10. 11. 1378 (30/1/2000)

³ Roger Garaudy, Fransız düşünür, Dimeşk’teki Temeddun-i İslami ve Endişeha-i Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun), kongresinde yaptığı konuşma, Heftename-i Şoma, 10. 10. 1377

bulunmasına neden olan apaçık ayrıcalıklara rağmen, yüzeysel ve kapasitesiz yorumlarıyla “İslam devriminin istisnai bir devrim olduğunu” reddetmeye çalışan ve böylece de devrimin gerçek değerini düşürmek isteyen, sonraki batıl sonuçlarına ortam hazırlayan ve de “devrimimizin diğer devrimlerden farklı olduğu düşüncesini çok ciddi bir problem görüyorum.”¹ diyen kimseler, ya İslam devriminin gerçek mahiyetinden ve Hz. İmam Humeyni'nin *(Allah'ın rahmeti üzerine olsun)* eşsiz şahsiyetinden aciz olanlardır, ya da bilerek gözlerini, etkili nurları İslam, din ve İran'a yabancı teorisyenlerin bile gözünü kendine dikmeye zorlayan güneşe karşı kapatmış kimselerdir ve dolayısıyla da şöyle söylemek gerekir: “Bugün İslam devrimini dünyadaki diğer devrimlerle mukayese edip bir sonuç çıkarmak isteyen kimseler, ilmi ve fikirsel olarak büyük bir yanlışlık içindedirler. Zira İslam devrimimiz diğer devrimlerle büyük farklılıklar içindedir.”²

Fransa, Rusya ve Çin devrimi hakkında geniş araştırmaları bulunan İngiltere Cambridge üniversitesinin meşhur üstatlarından olan Theda Skocpol³: “Şah rejiminin yıkılması, şahın Amerikalı dostlarından tut, gazeteciler, siyasetçiler ve hatta benim gibi sosyologlar açısından dahi oldukça büyük ve inanılamayacak kadar büyük bir hadisedir.” Theda Skocpol büyük bir açıklıkla daha sonra şöyle demektedir: “Zira İran'da ortaya çıkan devrim, benim inancıma göre diğer inkılapların yapısından çok büyük bir farklılık içindedir ve ben itiraf ediyorum ki bu devrim, bizim Fransa, Rusya ve Çin hakkında ortaya attığımız görüşleri de de-

¹ İmaduddin Baki, Mizgerd-i Berresi-i İnkılab-i İslami, Ruzname-i Camia, 18. 11. 1376

² Prof. Hamid Mevlana, Ruzname-i Keyhan, 18. 11. 1375

³ Devletha ve İnkılabha-i İctimai kitabının yazarı, mukayese metoduyla toplumsal devrimler konusundaki kitapların en önemlisidir. Mecid Ruinten'in tercümesi, İntişarat-i Suruş, yıl, 1376

ğersiz kılmıştır. Yazar sözünün devamında şunu eklemektedir: “Şu gerçeği kabul etmekten başka çaremiz yoktur ki İran devrimi temel ilkeler açısından da kendine has bir devrimdir ve tümüyle diğer devrimlerden ayrıcalık arz etmektedir.”¹

İtalya Komünist partisinin resmi organı olan Onita yayını da İslam devriminin zafere eriştiği ilk günlerde, İslam devrimi hareketini yorumlayan bir yazısında şöyle yazmaktadır: “Bu devrim, sıradan kaidelerle uyum içinde değildir. Bizleri daha derin araştırmalara ve mütalaaya davet etmektedir.”²

¹ Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 21. 11. 1372, Nigah-i Ez Zaviye-i Diğer sütunu

² Ruzname-i Keyhan, 25. 11. 1357

Teorisyenlerin İslam Devrimini ve İmam Humeyni'nin Tefekkürünü Tanımak İçin Gösterdikleri Çabalar

İslam devrimi, İslam ve Şia'nın on üç yüzyıllık fikri ve kültürel manivelasına ve bunların İmam Humeyni'nin *(Allah'ın rahmeti üzerine olsun)* mümtaz şahsiyetiyle varolan derin ilişkisine dayanarak öylesine bir takım şartlar ortaya çıkarmıştır ki bugün dünyanın bir çok teorisyenleri büyük bir gerçeği ifade eden İslam devrimi hakkında kapsamlı bir yorum elde etmek, derin velayet-i fakih teorisi hakkında bilgi edinmek ve İmam Humeyni'nin toplumsal, siyasi ve manevi mesajlarının sırlarına ermek için tüm güçleriyle çalışmaktadırlar. Zira “gerçekten de ve hiçbir kapatma olmaksızın İmam'ın bir çok yorumları, teorileri ve öngörülleri bu asrın siyasi mucizelerinden sayılmaktadır ve ilmi açıdan da o kadar ciddidir ki İmam'ın insanlık ve mustazafların hareketi hakkındaki tüm öngörülleri ciddiye alınmaktadır.”^{1ve 2}

¹ Prof. Muhammed Hüseyin Hüda, Mahname-i İslam ve Garb, Defter-i Tehkikat-i İslami-i Vezaret-i Umur-i Harice, 28. sayı, Azer. 1378 (Kasım, 1999)

² Nitekim, Rusya Duma meclisi muavini Baburin, 16. 11. 1377 tarihindeki, “Prof. Dimitri Jokof’un (Moskova, 1999) yazmış olduğu, “İmam Humeyni, be Suy-i Azadi” kitabını tanıtmak amacıyla yapılan oturumda şöyle izhar etmiştir: “Biz Ruslar için İslam devriminin en önemli eseri İmam Humeyni'nin Gorbaçov'a yazmış olduğu mektuptur. İmam Humeyni bu mektubunda, Sovyet önderine Costa Rica olayında batı batağına düşmemesi gerektiğini hatırlatmıştır. Eğer Gorbaçov İmam'ın bu nasihatlerine kulak vermiş olsaydı, asla bütün bu sıkıntılara maruz kalmazdı. “Bu konuşma Rusya'nın ikinci kanalında da yayınlanmıştır. (Mahname-i İslam ve Garb, 20. sayı, Ferverdin. 1378 -Mart, 1999-) İbret alınması gereken özel bir husus da şudur ki İmam Humeyni'nin tarihi mesajından sonraki on yılda Gorbaçov İmam'ın öngörüsünün doğruluğunu itiraf ederek şöyle izhar etmiştir: “Eğer İmam Humeyni'nin bu mesajındaki öngörülleri ciddiye almış olsaydık, mutlaka bugün böylesine bir durumla (Rusya'nın dağılması ve de gittikçe zayıflamaya yönelmesi ile) karşı karşıya kalmazdık. Ayetullah Humeyni, dünyada büyük bir etki yarattı ve ben İmam Humeyni'nin

Bu gerçek hakkında apaçık bir algılama düzeyine erişmek için örnek olarak dünyanın en büyük değişikliğinin ortaya çıkışında, yani yeni bir olgunun zuhuru ve milli devletlerin ötesinde bir gücün ortaya çıkışı hakkında İslam devriminin ve İmam Humeyni'nin etkilerini incelemek ve Hz. İmam'ın (Allah'ın selamı üzerine olsun) mesajlarının derin muhtevasının dünyadaki muhtelif devletler tarafından anlaşılmadığını önemle vurgulamak için şimdiki ve gelecek olayların seçkin teorisyenleri arasındaki Alvin Toffler'i göstermek yeterlidir. Mezkur şahıs şöyle yazmaktadır: "21. asırda yeryüzüne egemen olacak ülkenin hangi ülke olduğu sorusu, oldukça heyecanlı bir sorudur. Ama gerçekte esasen bu soruyu sormak yanlış bir şeydir. Zira bugün dünyanın en büyük değişimi, yeni bir olgunun ortaya çıkışıdır. Yani, milli devletlerin ötesinde bir güç ve kudretin zuhurudur."

Toffler, daha sonra yukarıdaki harekete bir örnek olarak İmam Humeyni'yi (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) zikretmektedir. İmam Humeyni'nin, "Din gücü" manivelasından istifade ederek, uzun yıllar milli devletlerin tekelinde olan gücün önemli bir bölümünü elde ettiğini ifade etmektedir ve şuna inanmaktadır: "İmam Humeyni Selman Rüşdi'nin ölüm fetvasını verdiği zaman, hakikatte dünya devletlerine çok önemli ve tarihi bir mesaj gönderdi. Birçok kimseler bu mesajı algılamaktan ve yorumlamaktan aciz kaldılar. İmam'ın mesajının gerçek muhtevası, dünya egemenliği hakkında yeni bir gücün zuhurunu ortaya koymaktadır. Dolayısıyla batılılar, büyük bir dikkatle onu incelemelidirler. Zira İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) hükümetinin sürdürülmesinde beşeri düşünce sınırları, hem

kendi zamanından daha ileride düşündüğünü ve de mekan sınırlarına sığmadığına inanıyorum. " (Haber merkeziyle yaptığı bir röportaj, Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 15. 3. 1378 (5/6/1999)

devletlerin hakimiyet sınırlarını ve hem de milli ve yerel devletlerin gücünü değiştirmektedir.”¹

İmam Humeyni'nin Gün Gittikçe Daha da Bir Açılımı

Bugün Allah'ın Salih kulu ve ilim ve amel meydanının süper şahsiyeti olan İmam Humeyni'nin melekuti vefatından yıllar sonra bile küfür cephesinin önde gelenlerinin düzenlediği bütün komplolara rağmen İmam Humeyni'nin yüce düşüncelerinin ve fikirlerinin ışıltısı, her gün biraz daha fazla, bütün müminlerin ve dünyadaki özgürlük isteyen kimselerin yolunu aydınlatmaya devam etmektedir.

Uluslararası Siyonizm'in önde gelenleri, “İslam devrimi her yere ulaştığı takdirde, hakimiyetlerinin sona ereceğini ve güçlerinin azalacağını çok iyi bildikleri için”² devrimin ilk yıllarından itibaren İslam devrimi aleyhine planlar düzenlemiş ve de merhum imamın düşünce ve fikirlerine ciddi bir şekilde karşı koymayı kendilerine anlayış edinmiş ve bu bağlamda “CIA teşkilatı tarafından Amerika'da kurulmuş olan bir çok Enstitü ve kurumlarda İslam ve Şia hakkında araştırmalar başlatılmıştır.”³

Ama Ruhullah Humeyni'nin tükenmek bilmeyen ilahi güce dayanarak, övgüye değer direniş ve tedbiriyle ortaya koyduğu sağlam yapısı ve hareketi, defalarca hilekar düşmanı, uğursuz hedeflerine ulaşmak hususunda başarısız kılmıştır. Küfür ordusunun bayraktarları, İslam devriminin yok olmasını arzu ederek ve İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) çıkmaza gireceği ümidiyle İmam'ın vefatını ve ondan sonraki dönemi beklemeye başladılar. Lakin İmam Humeyni'nin melekuti yükselişi ve

¹ Alvin Toffler, Tagyir-i Mahiyete Kudret, Merkeze Tercüme ve Neşr-i Kitap, s. 655-658

² Merhum İmam, ülke eyaletlerinin Cuma imamları toplantısında, 26. 10. 1983, Sahife-i Nur, c. 18, s. 151

³ Fransız Le Monde gazetesi, 15 Kasım 1984

yerine değerli ve ilahi bir şahsiyet olan Ayetullah Hamenei'nin (izzeti daimi olsun) seçilmesi ve de Ayetullah Hamenei'nin defalarca, “bizim yolumuz, İmam Humeyni'nin yoludur. Bu yolda büyük bir inançla yürümeye devam edeceğiz.” diye buyurması¹ yeniden sömürü cephesini, Ruhullah'ın dünyadaki İslam ülkeleri üzerine önderliğinin sürmesinden kaynaklanan dehşet ve ümitsizliğe düşürmüştü.²

Öyle ki batılı uzmanlardan bazı kimseler şu öngöründe bulunmuşlardı: “İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) vefatıyla ekolünün sona ereceğini düşünmek yanlış bir düşüncedir. Onun düşünceleri, yıllar önce İslam dünyasını büyük ölçüde etkilemiştir.”³

Merhum İmam'ın çağdaş dünya üzerindeki derin etkisi ve İslam ümmeti arasındaki düşüncelerinin ve fikirlerinin hissedilir bir şekilde mevcudiyeti öylesine bir takım şartları ortaya çıkarmıştır ki, o Allah'ın Salih kulunun kurtarıcı mektebinin takipçileri gözünde “İmam asla ölmemiştir, henüz de hayattadır ve faaliyet göstermektedir.”⁴ Şüphesiz, “İmam Humeyni'nin vefatının üzerinden yıllar geçmiş olmasına rağmen İmam Humeyni'nin düşünce ve fikirlerinin hala bir çok taraftarı

¹ 7. 6. 1989

² İngiltere Daily Telegraph gazetesini, Londra baskısı, 20. 3. 68 (10. 6. 1989) “İran'ın düşmanları Ayetullah Humeyni'nin ruhunun yarınlarda yine önderliği elinde bulundurmasından dolayı büyük bir korkuya kapılmışlardır.

³ Maximo Fini, meşhur İtalyan gazetecisi, meşhur El Jurno gazetesinde yazdığı bir mektubu, İtalya baskısı, Vijenname-i Sizdehomin Salgerde İrtihal-i İmam, 13. 3. 81 (3. 6. 2002)

⁴ Ahmed Huber, İsviçreli yeni Müslüman olmuş düşünür ve yazar, Pejuheşi ve Bernamerizi-i Amuzeşi teşkilatı uzmanlarının Tahran'da yaptığı oturumda, Keyhan, 28. 17. 1369 (7. 4. 1990)

mevcuttur.”¹ Ve, “Bütün dünya halkları, İmam Humeyni'nin manevi devriminin etkisi altında bulunmaktadır.”²

Şu anda İslam ve insanlığın yeminli düşmanlarının isteklerine rağmen “İmam Humeyni, çoğu müslümanın görüşüne göre, yeni asırda yeniden kendine dönüşün davetçilerinden biri sayılmaktadır.”³ Ve bugün her zamandan daha çok İmam Humeyni'nin örnek oluşu, “bütün dünya genelinde İslamcıları harekete geçirmeye devam etmektedir.”⁴

Dünyadaki mevcut değişimler ve bir çok örnekler de şu gerçeği ifade etmektedir: “Çağdaş dünya her gün daha fazla Merhum İmam Humeyni'nin düşünce ve ideallerinin etki sahasının genişlemesine tanıklık etmektedir. Şüphesiz büyük İslam devriminin yüce hedeflerine ulaşın-caya ve İmam'ın tarihi risaletine erişinceye kadar layık bir halef ve fedakar bir ümmet kalıbında kendi hayatını sürdürecektir ve esasen şöyle söylemek gerekir: “Bundan sonra dünya, büyük Humeyni'nin gittikçe artan açılımına ve büyümesine şahit olacaktır.”⁵

¹ Coroatia Baş müftüsü Şefku Ömer, İslam cumhuriyeti haber ajansıylar yaptığı bir röportaj, Mahname-i İslam ve Garb, Defter-i Tahkikat-i İslami-i Vezaret-i Umur-i Harice, Behmen ve İsfend 1378 (Ocak-Şubat, 1999) sayısı

² Antonio Midrano, İspanyalı yazar, İslam Cumhuriyetinin sınır ötesi İspanyol radyosuyla yaptığı röportaj, Radyo Mearif, 28. 11. 78 (17. 2. 2000)

³ Klaus Bering, İsveç ‘Salzberger Nachrichten’ gazetesinde İslami meseleler ile ilgilenen seçkin yazarlarından, sekizinci sayı, Nisan 1994

⁴ a. g. e.

⁵ İslam devrimi önderi

İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Tarihi Mesajı

İslam devriminin istisnai özelliklerinden biri de ilahi idealleri ve yüce hedefleridir. Zira, “İmam, İslam'ın geleceğini müjdeleyen biri olarak dünya sahnesine çıkmıştır. Bu dünyada artık ne doğu hakim olacaktır ve ne de batı.”¹

Şüphesiz İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) tarihi risaletinin derinliklerine ermek ve yüce hedeflerini anlamak için, Allah'ın Salih kulu olan İmam Humeyni'nin muhtevalı mesajlarını ve içi dolu fikir ve görüşlerini bu açıdan yorumlamak ve yeniden tanımak gerekir. Örneğin bir çok uzmanların görüşüne göre İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) velayeti fakih görüşünü ortaya atarak dünya düzeni alanında temel ve büyük bir değişiklik yaratmıştır. Bu yüzden bazı görüş sahipleri bunu açıkça beyan etmektedirler: “Velayeti fakih teorisini tanımak yüksek düzeyde bir anlayışı gerektirir. Velayet-i Fakih siyasi bir mesele değildir. Aksine epistemolojik ve kimlikle ilgili bir konudur ve temel olarak Velayet-i Fakih, uyumlu bir öğretinin tecellisini ifade etmektedir. Yani Velayet-i Fakih duyulur, nursal ve hayati bir epistemoloji alanında ortaya çıkmış bir bağlantı ve irtibatın neticesi konumundadır.”²

Ve hakeza: “Velayet-i Fakih, yeni bir rönesanstır ve dünyayı değiştirmeye doğru gitmektedir.”³

Esasen İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) evrensel boyutlarda ve İslami İran coğrafyasının sınırları dışında İslam devriminin mahiyetini ve onun gerçek boyutlarını yorumlarken, yeryüzü genişliğinde insanın Ba-

¹ Hüccet'ül-İslam, Seyyid Muhammed Kaim Mekami, Musahabe ba Keyhan, 11. 3. 1378 (1/6/1999)

² Doktor İmad Efrug, Üniversite üstadı ve sosyolog, Pertov dergisinin yaptığı röportaj, no: 1670, 21. 11. 1381

³ a. g. e.

tını değişikliğini, insanın manevi ve tevhidi kavramlara yeniden dönüşünü ve de Hz. Hüccet'in (Allah'ın selamı üzerine olsun) bayraktarlığında İslam'ın evrensel devrimi için ortam sağlamayı, İslam devriminin güçlü hareketinin asıl ve önemli görevi saymaktadır. İmam Humeyni'nin bu konudaki sürekli vurgulamaları ve açıklamaları, şu gerçeği açık bir şekilde ortaya koymaktadır ki çağdaş insanın maneviyattan yoksun olduğu bilinciyle, insanlığın vaad edilmiş kurtarıcısının zuhur şartlarını hazırlamayı, İslam devriminin tarihi mesajı ve ilahi bir görev saymaktadır ve bu yüzden de bu mukaddes hedefe ulaşmak için elinden gelen bütün çabayı ortaya koymuştur.

Nitekim İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) İslam devriminden önce devrim ashabını hazırlamak ve yönlendirmek açısından onlara, İslam devriminin ideal hedeflerini, yani İran'da İslami hükümetin kuruluşunu ve İslam ülkelerinde İslam'ın yeniden ihyasını hatırlatmıştır ve üçüncü aşamayı vaad edilmiş kurtarıcının zuhur aşaması olan İslam'ın evrensel devrim aşaması kabul ederek İslam devriminin nihai hedefi olarak zikretmiştir. ¹

İmam Humeyni İslam devriminden önce, İslam devriminin mukaddes hedeflerine önemle vurgu yaparak şöyle buyurmuşlardır: “Aziz İran milleti ve İmam Hüseyin'in (Allah'ın selamı üzerine olsun) gerçek takipçileri kendi kanlarıyla, şeytan Pehlevi'nin hanedanını tarih mezarlığına defnetmiş ve İslam bayrağını ülke genelinde, hatta ülkeler düzleminde dalgalandırmışlardır. ²

Değerli İmam, İslam devriminin uzun süreli strateji, ideal ve hedeflerini tanıtırken şöyle buyurmuşlardır: “Biz İslam'ı bütün dünyaya tanıtmakla görevliyiz.”³

¹ Risalet gazetesinin baş yazısı, Asker Evladi'nin kalemiyle, 25. 8. 1376

² Sahife-i Nur, c. 4, s. 9

³ a. g. e. , c. 18, s. 102- 103

Hakeza: “Ben, İslam bayrağını ve İslami cumhuriyet bayrağını bütün dünyada dalgalandıracağımızı ümit etmekteyim.”¹

Hakeza: “Biz yavaş yavaş ve tedrici olarak devrimimizi olduğu gibi dışarıya ihraç etmeliyiz.”²

Değerli İmam kendi tarihi ve ilahi görevine karşı taşıdığı derin iman ve güçlü bir azimle şu önemli gerçeği hatırlatmaktadır: “Biz devrimimizi bütün dünyaya ihraç edeceğiz.”³

İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) evrensel sömürge düzeninin zehirli tebligatlarını etkisiz hale getirmek ve de İslami devrim ihracının açık bir tanımını ortaya koymak açısından şöyle buyurmuşlardır: “Biz, devrimimizi ihraç etmek istiyoruz” deyince... İran’da ortaya çıkan manevi ortamı ihraç etmeyi kastetmekteyiz. Biz kılıç çekmek, silah sıkmak ve saldırmak istemiyoruz.”⁴

Hakeza: “Biz devrimimizi ihraç edeceğimizi söylerken, İslam’ın her yerde gelişim kaydetmesini kastetmekteyiz. Biz her hangi bir yere askeri müdahalede bulunma taraftarı değiliz.”⁵

İmam bu konuda da şu önemli vurguda bulunmaktadır: “Biz İslam’ı her yere yaymak ve inşaallah bütün dünyaya ihraç etmek istiyoruz.”⁶

İmam’ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) nurlu görüşünde İslami devrimin ihraç stratejisi, Hz. Bakiyyetullah’ın (Allah'ın selamı üzerine olsun) önderliğindeki İslam’ın evrensel büyük devrimine ortam sağlamaktır. Nitekim bu hususta kendi Müslüman ümmetine ve şehitlerin değerli çocuklarına şu tavsiyede bulunmaktadır: “Babalarınızın kanının meyvesi olan İslam Cumhuriyeti’ne canınız pa-

¹ a. g. e. , c. 8, s. 267

² a. g. e. , c. 13, s. 68

³ a. g. e. , c. 11, s. 266

⁴ a. g. e. , c. 12, s. 283

⁵ a. g. e. , c. 17, s. 39

⁶ a. g. e. , c. 12, s. 101

hasına bağlı kalmaya çalışın. Bizzat kendiniz hazırlanarak, İslami devrimi ihraç ederek ve şehitlerin mesajını ileterek alemin kurtarıcısının, vasilerin sonuncusunun ve velilerin övünç kaynağı olan Hz. Bakıyyetullah'ın (ruhum ona feda olsun) kıyamı için gerekli ortamı sağlayın.”¹

Hız. İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) bu konuda defalarca kalbi temennasını ve Batını isteğini münezzeh olan Allah'tan dileyerek şöyle arz etmiştir: “Bu devrimin evrensel bir devrim olmasını ve Hız. Bakıyyetullah'ın (ruhumuz ona feda olsun) zuhuruna bir ön hazırlık oluşturmalarını ümit etmekteyim.”²

Hakeza: “Bu hareket ve devrimin İmam-ı Zaman'ın (Allah'ın selamı üzerine olsun) zuhuruyla sonuçlanmasını ve bu devrimimizin bütün dünyaya ve mustazaf halklara ulaştırılmasını ümit etmekteyim.”³

Hakeza: “Ey Allah'ım! Bizlere ihsanda bulun ve devrimimizi zalimlerin zulüm saraylarının yıkılmasına ve bütün dünyada saldırganların ömür yıldızının batmasına ortam sağlayıcı kıl.”⁴

Çağımızın eşsiz insanı İmam Humeyni önemle şöyle vurgulamıştır: “Gelecek aydınlık bir gelecektir ve hepimiz güneşi görme beklentisi içindeyiz.”⁵

“Perdeyi kaldır ki yarınım senin
Aşığım, yüzünün aşığım senin
Vuslatınla kalbimdeki düğümü çöz
Tecelli et ki celaline bağlıyım senin

Tepeden tırnağa aşığım ben
Mestim ve seni görmeye tutkunum ben
Öldürsen de sevsen de, ey dost!

¹ a. g. e. , c. 19, s. 297

² a. g. e. , c. 16, s. 88

³ a. g. e. , c. 13, s. 21

⁴ a. g. e. , c. 20, s. 118

⁵ a. g. e. , c. 20, s. 59

Aşığım, vefalı dostunum senin.”¹

Hız. İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) İslam devrimini kurarak ve evrensel sömürü düzeninin sürekli komplolarını etkisiz hale getirerek İslam devriminin dini ve manevi mesajlarını iletmede başarı elde etmenin yanı sıra, çağdaş dünyada büyük değışikliklerin kaynağı olmuş ve insanlık tarihinde yepyeni bir çağı başlatmıştır.

İşte bu asrı, Veliyy-i Emr-i Müslimin (izzeti daim olsun) “İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) asrı” olarak adlandırmıştır.

Bu asır İslam'ın ilk yıllarından ve Hız. Hücet'in (Allah'ın selamı üzerine olsun) büyük gaybetinden sonra ve de Hız. Hücetin zuhurundan önce tarihin en hassas bölümünü teşkil etmektedir. Nitekim İmam Humeyni de (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) bizzat şöyle buyurmuşlardır: “Biz bugün çok hassas bir konumdayız. Bana göre bu konum, tarihin en hassas ve önemli noktasıdır.”²

¹ Divan-i Eş'ari Hız. İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) ve Cilve-i Didar, s. 135

² Sahife-i Nur, c. 6, s. 244, Hakeza İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) konuşmasının başka bir yerinde şöyle buyurmuştur: “Zamanımızın bu bölümü, ülkemiz ve İslam için zamanların en hassas olanıdır. “ (a. g. e. , c. 7, s. 225)

2- İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Çağı

Rönesanstan, batıda din ve imana dayalı sloganların toplumdan soyutlanmasından, materyalist küfür düşüncelerinin hızla gelişiminden ve dünyadaki bazı ülkelerin Marksist siyasi ve fikri düzene yönelişinden sonra beşeri toplumda baş gösteren önemli değişiklikler, bir çok görüş sahiplerini ilahi dinlerin kesin bir şekilde toplumdan soyutlanacağına ve tümüyle ortadan kalkacağına inandırdı. İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) kıyamı ve İslam devriminin başarısı, dünyanın geçen dönemlerden çok farklı bir döneme girdiğini ve bu asrın dini ve manevi üstünlüklerle donanmış olduğunu ifade eden yepyeni bir takım şartlar ortaya çıkardı.

Şimdi de açıkça görüldüğü gibi İslam inkılabının devamı ve bu devrimin manevi mesajlarının etkisinin şaşırtıcı bir büyüme kaydetmesi ile dünyamız, çok büyük değişiklikleri müşahade etmektedir.”Böylece insanın tümel bir kimlik olarak tövbe çağı başlamıştır ve de insan kendini yeniden bulmaya çalışmaktadır.”¹ , “İnsan yeniden yeryüzünden ve kendi kafesinden yüz çevirmiş, mana ve gökler alemine yönelmiştir... Yepyeni bir çağ başlamıştır.”²

İmama ve İran İslam Cumhuriyeti Önderine Göre “İmam Asrı”

İnsan hayatında yepyeni bir çağın hakikatte bayraktarı olan İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) İslam ülkelerindeki alimlerin kendi tarihi görevin-

¹ Seyyid Murtaza Avini, Ağazi ber Yek Payan, s. 44

² a. g. e. , Mecelle-i Sure, Dovre-i Dovvom, 10. sayı

den gaflet etmesine şaşarak maneviyata susamış insanlık çağının başladığını açıkça belirterek insanlık toplumunun vahiy değerlerine dönüşünü, din ve maneviyata yönelişini bu asrın en önemli özelliklerinden biri sayarak şöyle buyurmaktadır: “Gerçekten çok şaşılacak bir husustur! Nasıl olur da İslam ülkelerindeki alimler ve din adamları, insanlığın maneviyat ve İslam’ın nurani hükümlerine susadığı bu çağda, kendi tarihi ve ilahi görevlerinden ve büyük rollerinden gaflet etmektedirler ve “milletlerin susamışlığını derk etmemektedirler.” Aynı zamanda beşeri toplumların vahiy değerlerine yönelişinden habersizdirler. Manevi kudret ve etkilerini basite indirgemektedirler.”¹

Müslümanların önderi Hz. Ayetullah Hamenei, İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) evrensel boyutlarda vücuda getirdiği geniş ve derin değişiklik konusunun incelenmesinin çok büyük önem taşıdığına inanarak “İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) asrı” konusunu dile getirmiştir. Hz. Ayetullah Hamenei bu konuda şöyle buyurmuştur: “Bugün artık yeni bir asır ve yepyeni bir dönem başlamıştır. Bu yeni çağın adını, ‘İmam Humeyni dönemi’ olarak adlandırmak gerekir.”²

Ayetullah Hamenei bu dönemin en belirgin ve en önemli bazı özelliklerini beyan ederek şöyle buyurmuştur: “Yeni dönemin başlamasıyla sadece İran’da veya İslam ülkelerinde halk ilahi inançlara geri dönmemiş, hatta bütün dünya genelinde “dini inanç” ve maneviyata dönüş hareketi, onlarca yıldır din düşmanı hükümetlerin sultası altında yaşayan topluluklar arasında bile gelişmeye başlamıştır.”³

Ayetullah Hamenei daha sonra da başka bir yerde şöyle buyurmuştur: “Bu asrı İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) asrı olarak adlandırmak gere-

¹ Sahife-i Nur, c. 20, s. 126

² Ayetullah Hamenei’nin Hz. İmam’ın (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) vefatının birinci yıl dönümünde mezarı başında yaptığı bir konuşma, 13. 3. 1369 (3. 6. 1990)

³ a. g. e.

kir. Bu asrın en büyük özelliği milletlerin süper güçlerin zorbalığı karşısında uyanması ve cesaretlenmesidir. Aynı zamanda manevi ve ilahi değerlerin yeniden ihya olmasıdır... Biz bugün maneviyatın gelişim nişanelerini ve maddiyatın dünya genelinde batmaya başladığını görüyoruz.”¹

“Bugün dünyada dine yöneliş yaygın hale gelmiştir.”²

Hakeza: “İçinde bulunduğumuz asır, insanlığın maneviyat ve dine yöneldiği bir asırdır.”³

Hakeza Ayetullah Hamenei şöyle buyurmuştur: “Artık din ve maneviyatın değer karşıtı sayıldığı ve de alaya alındığı dönem geride kalmıştır. Bugün dinsizlik ve manevi inançlardan soyutlanmışlık, değer karşıtı olarak algılanmaktadır. Bu, büyük bir insan olan İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) bütün dünyada bayrağını dalgalandırdığı yeni asrın özelliklerinden biridir.”⁴

Ayetullah Hamenei başka bir yerde de önemle şu gerçeği hatırlatmıştır: “Bu dönem (İmam Humeyni dönemi) İslami bir dönem ve de ilahi ve manevi değerlerin üstün geldiği bir dönemdir. Bu dönem İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) dönemidir ve inşallah gençlerimiz bu geleceği görecekler.”⁵

¹ 598. maddeyi takip eden kurul üyelerinin Ayetullah Hamenei ile yaptığı görüşme, 1. 10. 70 (22. 12. 1991)

² Ayetullah Hamenei'nin ülke genelinde üniversitelerdeki İslami teşekküller topluluğunda yaptığı konuşma, 18. 10. 74 (8. 1. 1996)

³ 598. maddeyi onaylayan kurul üyelerinin Ayetullah Hamenei ile yaptığı görüşme, Ruzname-i Ebrar, 1. 10. 70 (22. 9. 1991)

⁴ Ayetullah Hamenei'nin İmam'ın vefatının birinci yıl dönümünde mezarının başında yaptığı konuşma, 13. 3. 1369 (3. 6. 1990)

⁵ Ayetullah Hamenei'nin merhum İmam'ın vefatının ikinci yıl dönümünde yaptığı konuşmadır, 14. 3. 70 (4. 6. 1991)

Ayetullah Hamenei'nin buyurduğu gibi, İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) beşer hayatının tarihinde yepyeni bir dönemin müjdeleyicisidir. Bu asırda beşerin manevi istekleri, dini motifler ve insanın dini idealleri, geçen dönemlerden ve özellikle de son birkaç asırdan daha güçlü bir şekilde tecelli edecektir. Elbette “İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) yeni bir Peygamber değildi. Ama o, uyarıcılardan biriydi.” Sen uyarıcısın.” ayetinin muhataplarından biri olup, insanların Allah ile imzaladıkları fitri sözleşmeyi onlara hatırlattı ve beşerin tümel ve genel örneklikten ve değerlerden uzaklaşmasından birkaç asır sonra İmam Humeyni de tıpkı ataları olan İbrahim, İsmail ve Muhammed (Allah'ın selamı O'nun ve Ehl-i Beyt'inin üzerine olsun) gibi cahiliyye döneminden sonra yepyeni bir dindarlık çağını başlattı. Bu yeni çağı, İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) çağı olarak adlandırmak gerekir.”¹

Dolayısıyla şimdi, dünyanın son on yıllık değişikliklerini ve değişimlerini güzelce incelemiş olan insaf ve basiret sahibi her uzman kimse, şu işin doğruluğunu kesinlikle onaylayacaktır ki, “günümüz dünyası, bir asırdan başka bir asra geçiş dönemindedir. Bu intikal hali oluncaya kadar da asla güvenlik ve dinginlik yüzü görmeyecektir.”²

Evet, gerçi yabancı uşakları, “batıda siyasi kulisler, İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) çağını pratik olmayan aşırılıkları ve hakeza İmam Humeyni'nin yaşlılığı sebebiyle geçici bir dönem olarak adlandırmıştır.”³ düşüncesini önemle vurguluyorlardı. Ama şüphesiz İslam devriminin kurtarıcı gemisi ve İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) çağındaki beşeri kabile, sadece beşeriyetin vaad edilmiş kurtarıcısının zuhur sahilinde güvene erecektir.

¹ Seyyid Murtaza Avini Agazi ber Yek Payan, s. 22

² a. g. e. , s. 36

³ Devrim karşıtı olan Neşriyye-i Cum'a, 12. sayı, s. 4, 1358 (1979)

İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) **Çağının Özellikleri**

İmam Humeyni asrı, beşer tarihinin nurani bir parçasıdır ve kendine has bir takım özelliklere sahiptir. Burada bu özelliklerden bazısına işaret edeceğiz:

1- Çağdaş insanın dini ve manevi hayatının yenilenmesi

Beşer hayatında hakikatte yeni bir asrın başlangıcı olan büyük semavi bir hediye konumundaki İslam devrimi, çağdaş insanın İslami, dini ve manevi kimliğinin yenilenme noktası olmuştur. Nitekim devrim önderi Ayetullah Hamenei şöyle buyurmuştur: “İslam devrimi, İslam dünyasında İslami kimliği ve bütün dünyada da manevi kimliği ihya etmiştir.”¹

Bir çok siyasi teorisyenler da tıpkı devrimin hikmet sahibi önderi gibi şu gerçeğe inanmaktadır ki beşerin dini ve manevi hayatının yenilenmesi, “İran’da İslami devrimin zafere erişiyile başlamıştır ve bu yüzden de 1980’li yılları, bu yenilenmenin ilk on yılı saymak gerekir.”²

Bu açıdan şöyle söylemek gerekir: “Eğer çağdaş dünyada dini kimliğin ihya edildiği zamanı belirlemek istersek tarihi 1979 yılı olacaktır. Yani İran İslam devriminin zafere erişmesiyle birlikte başlamıştır ki bu devrim bütün dinlerde dini düşüncenin büyük çapta harekete geçmesini sağlamıştır.

En son 1990 yılında dini tefekkürün ihyası hususunda yapılan anketler, Avrupa halkının yaklaşık %70 ‘inin dindarlık duygusuna kapıldığını göstermektedir. Hinduizm’den Budizm’e... Hristiyanlığın çeşitli fırkalarına kadar bütün dinlerde bir tür dini düşünceye dönüş hareketi

¹ Dışişleri bakanı ve İran İslam Cumhuriyeti’nin ülke dışındaki temsilcilerinin Ayetullah Hamenei ile yaptığı görüşme, 25. 5. 78 (16. 8. 1999)

² Seyyid Murtaza Avini, Ağazi der Yek Payan, s. 36

başlamıştır ve İran İslam devrimi dünya çapında dini düşüncenin ihyasına neden olmuştur.”¹

Bir çok görüş sahiplerinin de inandığı gibi İslami devrimin, beşerin dini kimlik hayatının yenilenmesinde çok derin etkileri bulunmaktadır. Tirajı yüksek olan meşhur el-Alem dergisinin baş yazarı Dr. Said Muhammed eş-Şehabi bu konuda şöyle diyor: “İran İslam devrimi, sadece İslami toplumda değil, bir çok toplumlarda da temel ve esaslı etkiler ortaya çıkarmıştır. Şüphesiz geçen yirmi yıl zarfında hiçbir hareket, İran İslam devrimi kadar beşer toplumunu etkileyememiştir. Toplumda dinin etkisi çok esaslı ve temel bir etkidir. İslam devrimi de beşeriyete bu güneşi yansıtmış ve yolunu aydınlatmıştır.”

Söz konusu baş yazar şöyle diyor: “İslam devrimi aydın ve düşünürlerin dini meselelere teveccüh etmelerine, beşer vicdanındaki etkilerine ve toplumsal ve siyasi düşünceler üzerindeki tesirine dikkat etmelerine neden olmuştur. Biz İslam devrimi çağında Müslüman olan veya Müslüman olmayan bir çok kimsenin din ehline dönüşmesine ve dine sarılmasına şahit olmaktadır.”²

İslam devrimi ve Hz. İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) çağdaş insanın manevi ve dini hayatı üzerindeki geniş etkisi, uluslararası uzmanların dikkatini kendisine cezp etmiştir. İngiltere’nin birinci kanalı olan BBC, yirmi birinci asrın yaklaşması münasebetiyle hazırlanan, “ikinci asır” adlı belgesel programının bir bölümünde, işaret ettiğimiz bu konuyu incelemeye çalışarak şöyle demiştir: “İran’da 1979 yılında ortaya çıkan realite, sadece İranlılar için değil, dünyadaki bütün dinler için bir dönüm noktası olmuştur. Bu dönüm noktası, bütün dünya çapında milyonlarca insanın dini radikalizme yöneldiğini haber vermektedir.”

¹ Prof. Muhammed Hüseyin Hoda, Avusturya’da ikamet eden Müslüman bilgin, Keyhan gazetesiyle yaptığı röportaj, 25- 29. 11. 76 (4. 2. 1997)

² Ruzname-i Keyhan, 15. 11. 75 (4. 2. 1997)

Bu televizyon kanalının söylediğine göre “bütün dünya çapında Hıristiyanlık, Yahudilik ve hinduizm gibi diğer dinlerin taraftarları da dini radikalizme yönelmişlerdir. Hatta bundan yetmiş yıl önce dinle savaşa kalkışan Türkiye’de bile artık İslam’a dönüş hareketi hız kazanmış bulunmaktadır.”¹

2- Din Karşıtı Görüşlerin İptali

İslam devriminden önce de uzun yıllar boyunca maddi görüşlerin zafer elde edeceğine kesin gözüyle bakılıyordu. On sekizinci asırdaki Fransa ansiklopedisinin filozofları ve “Bill” gibi kimseler, genel olarak gelecekte dinin bir yerinin olmadığına inanıyorlardı. Bu yüzden de on dokuzuncu yüzyılda da ya Marx gibi tümüyle dini reddeden ya da yalan olan bir takım inanç sistemlerini semavi dinlerin yerine geçirmeye çalışan filozoflar ortaya çıkmıştır.²

Yirminci yüzyılda doğu ve batı materyalistleri, toplumlar düzeyinde din ve dini inançlara karşı geniş çapta bir savaş başlatmıştır. Ama tarihi değişimler seyri ve İran’da İslami bir devrimin ortaya çıkışı, yirminci yüzyılın son yıllarında mevcut şartları öylesine bir değiştirdi ki uluslararası ideologlar ve sosyologlar, beşeri toplumlarda dinin yeniden hayat kazandığını itiraf ederek, son yıllarda muteber ilmi bir görüş olarak “Yirminci asırda dini hayatın yenilenmesi” realitesine yönelmişlerdir. Nitekim meşhur İngiliz sosyologu, kitabının bir bölümünde, “Pedide-i Nozai-i Dini” (Yeni Dini Bulgu) başlığı altında şöyle yazmaktadır: “Eskiden sosyolojinin fikir devleri olan Marx, Fransız sosyolog Emile Durkheim ve Max Weber küçük bir takım ihtilaflarına rağmen dünyanın genel yönünün sekularizasyon ve dinin inzivaya çekilmesine doğru

¹ Faslname-i Huzur, 19. sayı, İslam Cumhuriyeti Haber Ajansından naklen, 28. 11. 75 (17. 2. 1997)

² Dr. Seyyid Hüseyin Nasr, Muhammed Hatem-i Peygamberan (Allah'ın selamı O'nun ve Ehl-i Beyt'inin üzerine olsun), c. 1, s. 9

olduğunu görüyorlardı. Ama 1980’li yılların başlangıcında ve İslam devriminin ortaya çıkışıyla bu olayın tam tersini görmekteyiz. Yani dünyanın genel gidişatının tam tersine bir yola koyulduğunu ve dünyanın dindarlaşmaya doğru hareket ettiğini görmekteyiz.”¹

Başka bir ifadeyle İmam Humeyni’nin önderliğindeki İslam devrimi mucizesinin ortaya çıkışı ve büyük ilahi dinlerin -özellikle İslam dininin- etki alanının şaşırtıcı biçimde gelişmesi, bugün artık siyasi olayları ve toplumsal değişimleri yorumlayan uzman kimselerin dahi beşeri toplumda dinin yüce konumunu inkar etmesine ve çağdaş dünyanın geleceğinde dinin inzivaya çekileceğini söylemesine fırsat vermemektedir. Hatta kendilerinden öncekilerin düşüncelerinden yüz seksen derece dönüş yaparak şöyle demektedirler: “Gelecek on yıllarda ortaya çıkacak olan evrensel kudret oyununu, İslam’ın, Katolik mezhebinin ve diğer mezheplerin günden güne artan kudretini gözönüne almadan derk edebilmek mümkün değildir.”²

Peter L. Berger³ meşhur bir din sosyoloğu, Amerika’daki Boston üniversitesinin bir üstadı ve bu üniversitede iktisat kültürü araştırmaları kurumunun müdürü olup, bu konuda şöyle yazmaktadır: “Çağdaş dünya oldukça dindar bir dünyadır. Dolayısıyla da birçok yeni düşüncelerin (ister oyuna başvurma, isterse de ümitsizlik sebebiyle olsun) ilan ettiği gibi seküler bir çağ olarak adlandırmak mümkün değildir.

¹ Anthony Giddens, sosyolog, tercüme-i Menuçehr-i Seburî, s. 75

² Alvin Toffler, Tegyirat-i Mahiyeti Kudret, s. 659

³ Peter’in düşünceleri toplumsal alandaki düşüncüler arasında özel bir konuma sahiptir. Peter, din sosyolojisi ve üçüncü dünyanın genişlemesi konusunda çeşitli kitaplar yazmıştır ve bu kitaplar çeşitli dünya ülkelerinde onlarca dile tercüme edilip basılmıştır. Örneğin, “Azameti der Ayende, İtikat der Asr-i Hoş Baveri (1992) ve Hande-i Azad (1997)

Dine yöneliş, sürekli olarak beşerin vücudunda yer almıştır ve bu duyguları ortadan kaldırmak pratik olarak mümkün değildir. Elbette aydınlanma çağının ve çağdaş haleflerinin radikal düşünceleri böyle bir şeyi düşünmektedir. Ama şimdiye kadar da bu yöneliş ortadan kalkmamıştır.”

Söz konusu yazar şöyle demektedir: “Çağdaş dünyanın olaylarını yorumlamada dinin rolünden gaflet eden kimseler, büyük bir hataya düşüyorlar.”¹

3- İlhadi (küfür) İnançlardan Evrensel Boyutta Kaçış

İslam devriminin zafere erişi, maddi ve küfür mekteplerinin itibarsız oluşunun yanı sıra küfür sistemlerinin yıkılışı ve bu tür düzenlerin teorisyenlerinin kendi temel inançlarını yeniden gözden geçirmesine gerekli ortamı da sağlamış oldu. Nitekim İslam devriminin zafere erişmesinden on yıl geçtikten sonra, komünist sistem ve partilerin başkanları ve Marksist şahsiyetler kendi batıl inançlarını bir kenara iterek, dini iman ile kesin çelişki içinde olan her türlü inançlarından uzaklaştıklarını ilan etmişlerdir.

Örneğin, Rusya komünist parti önderi Alexander Züganof açık bir şekilde görüşlerini izhar ederek şöyle demiştir: “Biz Allah’ın varlığını inkar eden düşüncelerden el çekmiş bulunmaktayız.”²

Dünyada komünist sistemlerin en güçlülerinden biri olan Küba’nın güçlü önderi Fidel Castro da övünç içinde şöyle ilan etmiştir: “Allah istediği müddetçe ülkenin idaresini elimde tutacağım. Önce Allah’ın isteği ve iradesi, sonra da halkın irade ve isteği her şeyin üstündedir.”³

¹ Peter L. Berger, Uful-i Sekularizm, Dini Hizeşger ve Siyaset-i Cihani, Efşar Emiri’nin tercümesi, s. 25, 29, 33

² Ruzname-i Ebrar, 24. 10. 74 (14. 1. 1996)

³ Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 11. 6. 77 (2. 9. 1998)

Yıllarca inançları için hapisanelerde yatan Türkiye'nin çağdaş Marksist ve seçkin şairlerinden Haşmet Özal da İslam'a yöneldiğini bildirerek şöyle izhar etmiştir: "Asla yeni inançlarımdan (İslam'dan) pişman değilim. Zira zindanlarda, inançlarımdan değerini anlama fırsatını buldum."

Hakeza söz konusu şair şöyle diyor: "Vatandaşlarım, tabiat ötesi açlık içinde kıvranıyorlar. Bu açlık sadece Kur'an ile ortadan kaldırılabılır."¹

Rusya Cumhurbaşkanı Vilademir Putin de Fransız Figaro gazetesinde yaptığı röportajında, eski Rusya'da dini farzları yerine getirmenin tehlikeli bir olay olduğunu ama annesinin onu Kilise'de vaftiz ettiğini anlatarak şöyle demiştir: "Ben, kendi adıma Rusya Ortodoks kilisesine bağlı olduğum için övünüyorum. Bu bağlılık beni zenginleştirmekte ve de millet ve kültürümle şahsi bir irtibat oluşturmaktadır."²

4- Siyasetçiler Arasında Dini Fikrin İhyası

Bugün İmam Humeyni'nin *(Allah'ın rahmeti üzerine olsun)* kıyamı sebebiyle yeniden dini değerler, bütün dünyanın dikkatini çekmiştir. Öyle ki alemin doğu ve batısındaki bir çok devlet ve ülke başkanları, dünyaya ve ülkelere hakim olan atmosfer eşliğinde her ne kadar yavaş da olsa dini hakikatlere yönelmeye... dini ve dini inançları yüceltmeye koyulmuşlardır ve din, dünya devletlerinin bir çok mevcut siyasetlerini etkisi altına alan bir unsur haline dönüşmüştür.

Romanya Milli Liberal Demokratik Parti Başkanı ve meşhur siyasetçilerden olan Nicholai Cherun, kendi ülkesinde İslam Cumhuriyeti elçisiyle yaptığı bir görüşmede, "İslam devrimi tarihte ortaya çıkan eşsiz bir olaydır" hakikatini izhar ederek şöyle demiştir: "İran İslam devrimi, toplumda dini değerlerin ihyası gibi çok önemli hedefleri takip

¹ a. g. e. 16. 1. 1369 (5. 4. 1990), Tansa gazetesinden naklen, Atina baskısı, Yunanistan

² Ruzname-i Keyhan, 9. 8. 79 (30. 10. 2000)

etmektedir. Bugünkü Romanya topluluğu da dini değerlerin ihyasına çok büyük ihtiyaç duymaktadır ve biz, İranlılar'ın tecrübesinden istifade etmek istiyoruz.”¹

Uluslararası ilişkilerde Ayetullah Hamenei'nin müşaviri olan Dr. Velayeti de bu konuda bir hatırasını naklederek şöyle demektedir: “Ben, Lehistan Cumhurbaşkanı, dayanışma hareketinin önceki önderi olan Leh Valesa ile görüştim. O zamanlar Leh Valesa daha yeni Cumhurbaşkanı olmuştu. Bana şöyle dedi: “Sizin devriminiz bizim üzerimizde de etki bıraktı. Ülkenizde dini temellere dayalı bir devrimin oluşu bizi çok sevindirdi. İslam devrimi hükümetler düzeyinde bile dini fikrin ihyasına sebep oldu. Bu etki Hristiyan ülkelerinde dahi göze çarpmaktadır.”²

5- Dinin Yeniden Hayata Dönüşü ve Batıhların İtirafı

İslam devriminin farklı alanlarda galibiyeti ve çağdaş insanın yeniden dini inançlara yönelişi, batılı düşünürlerin, dünya güçlerinin dinin büyük potansiyelinden gaflet ettiği hususunda, açıkça itirafta bulunmalarına sebep olmuştur.

Amerika dış siyaset encümeni başkanı Daniel Pipes, Türkiye'nin İstanbul şehrinde yapılan konferansta şöyle demiştir: “İtiraf etmek gerekir ki İslam devriminin zafere erişmesinden önce biz, dini düşünceler için asla bir yer açmamıştık. Ama biz Amerikalılar için artık din hakkında araştırmada bulunma ortamını sağlamak bir zaruret teşkil etmektedir.”³

Batılı meşhur gazetecilerden ve “Normal İslam” makalesinin yazarı olan Berry Robin'in, Brüksel şehrinde batılı meşhur gazeteciler oturu-

¹ Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 29. 2. 75 (19. 5. 1996)

² Keyhan gazetesiyle yaptığı röportaj, 17. 11. 78 (6. 2. 2000)

³ Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 20. 9. 68 (11. 12. 1999), el-Alem dergisinden naklen

munda yaptığı konuşmada bizim işaret ettiğimiz bu hakikati dile getirmektedir. Berry Robin bu oturumda şöyle demiştir: “Washington geçen yıllarda siyasi ve diplomatik ilişkilerde dinin önemini derk edememişti. Bu konu biz Amerikalılar için bir çok sorunlar yaratmıştır ve bu eksiklik Washington için çok pahalıya mal olmuştur.” Robin daha sonra şöyle devam etmiştir: “Eğer gelecekte de bu sorunla karşılaşmak istemiyorsak bu konuyu kabul etmeli ve de derk etmeliyiz ki din temel bir gerçektir ve de beşeri toplumların temelini oluşturmaktadır.”¹

Dünyanın yeni şartları ve de çağdaş dünyada dinin artan etkileri vasıtasıyla özellikle İslam devriminden sonra, Amerika’da dini değerlendirme ve yeniden ele alma konusunda büyük bir değişim vücuda gelmiştir. Öyle ki bugün din; siyasi, kültürel ve ilmi topluluklarda tartışılmaktadır.”² Ve bu konuda bir çok çeşitli araştırmalar devam etmektedir. Nitekim: “Bundan beş yıl önce Amerika’da dini Radikalizm konusu incelenmiştir. Beş farklı din hakkında (İslam, Hristiyanlık ve Yahudilik gibi) beş farklı kitap yayınlanmıştır. İlginç olanı da şudur ki söz konusu bütün kitapların hepsi de din ve inançların toplumda çok köklü bir yapıda olduğu konusunu incelemektedir.”³

Velhasıl bu konuda İslam devriminin rolü inkar edilemez bir konumdadır.”Bu hususlar İslam devriminden önce söz konusu değildi. İslam devriminin zafere erişmesinden sonra ortaya çıkmıştır.”⁴

Nitekim Londra baskısı Times gazetesi yorumcu ve yazarı da şöyle yazmaktadır: “1978 son baharında batı dünyası İran devrimi sebebiyle

¹ Ceraid, 15. 1. 1369 (4. 4. 1990)

² Dr. Abdulaziz Şaşadniya, Amerika Virginia üniversitesi üstatlarından, uluslararası İmam Humeyni ve İhya-i tefekkür-i Dini konferansında yaptığı bir konuşma, Cumhuri-i İslami gazetesi, 13. 3. 76 (3. 6. 1997)

³ Dr. Said Muhammed eş-Şehabi, el-Alem dergisinin baş yazarı, Ruzname-i Keyhan, 15. 11. 75 (4. 2. 1997)

⁴ a. g. e.

yeniden İslam'ı keşfetti... ve biz batılılar “Allah-u Ekber” cümlesinin “Allah en büyüktür” anlamına geldiğini çok çabuk anladık.”¹

6- İslam'ı Tanımak İçin Evrensel Çabanın Artışı

İmam Humeyni asrında şahsiyetler ve dünyadaki araştırma ve ilim toplulukları arasında İslam'ın farklı boyutlarını, hakeza din ve diğer ilahi dinler kategorisini tanımak için büyük bir çaba ve gayret gözlemlenmektedir.

Gerçi bugün milletler, devletler ve araştırma kurumları arasında İslam'ı daha iyi tanımak için ortaya koyulan çaba ve çalışmaların her biri belli bir hedefi amaçlamaktadır. Ama önemli olan husus şudur ki bu çabaların her biri kendi yerinde ilahi devrimin ilginç etkilerinden ve yeni asrın özelliklerinden biri konumundadır ve de Ruhullah Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) ihlas içinde yaptığı kıyamıyla başlamıştır.

Örnek olarak şu gerçeğe işaret edilebilir: “Geçen yirmi yıl içinde Amerika'da İslam bilimi, sadece bazı büyük üniversitelerde okutuluyordu. Ama bugün Amerika'nın büyük ve küçük bütün üniversitelerinde İslam bilimi okutulmaktadır. Bu da İslam devriminin etkisini göstermektedir.”²

Japonyalı yeni Müslüman olmuş araştırmacı Tushiv Kurda ise bu konuda şöyle diyor: “İran İslam devriminden önce İslami içerik ve başlıkla basılan bütün kitapların bin nüshadan daha az sayıda tirajı vardı. Elhamdülillah devrimin zafere erişmesinden sonra Japonya'daki İslami kitaplar hızla artış kaydetmiştir.”

¹ Mazenderan sağlık teşkilatı halkla ilişkiler bölümü, İmam ve İnkılab der Aine-i En-dişe-i Cihan, s. 71 ve 72

² Dr. Abdulaziz Saşadniya, Amerika Virginia üniversitesi üstatlarından, Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 13. 3. 1376 (3. 6. 1997)

Hakeza şöyle demektedir: “Bir müddet önce ruh ve İslam maneviyatı hakkında Japonca bir kitap yazdım. Bir ay içinde yirmi binden fazla nüshası satıldı.”¹

Hakeza: “Güney Kore’de de İslam hakkındaki kitaplar, yıllık olarak yüz binden fazla satılmaktadır. Avustralya Afifinity Intercultural adlı kültürel kuruluşun başkanı olan Muhammed Ouzakp ise bu konuda şöyle diyor: “Avustralya’da insanlar guruplar halinde camilere geliyor, İslam ve Müslümanlar hakkında soru sorup araştırmada bulunuyorlar.”²

7- İnsanın Tarih Alanına Yeni Bir İlgisi

İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) İslami büyük devrimi oluşturmak ve yönlendirmekle beşeri hayat düzleminde büyük bir değişimin oluşmasını sağladı ve yepyeni bir asrın başlatıcısı oldu.

Bu asırda insanın maddi ve manevi hayatını şekillendirmede temel rol oynayan kavramları değerlendirip öğrenmek için, dini ve tevhidi inanca sahip kuruluşlara eşsiz bir yöneliş gözlemlenmektedir.

Adeta sınırsız maddi arzuların pençesinde kıvranan insan, kendi tarihi hayatının yepyeni bir alanına girmeye hazırlanmaktadır.

Uluslararası bir çok görüş sahibi kimseler şu gerçeğe inanmaktadırlar: “Yirminci asrın son yıllarında dini hareketler yepyeni bir şekle büründü ve din, yeni mesajlar ortaya koyarak ve dini strüktürel değişimler sağlayarak insan hayatına girmiştir.”³

Hakikatte şöyle söylemek de mümkündür: “Günümüz insanı bütünüyle din ve maneviyata ümit bağlamıştır ve adeta duvara çarpmış insan yeniden kendini bulmaya çalışmaktadır. Batı da şu anda bütün ümidini dine bağlamıştır. Puper ve benzeri dine sırt çevirmiş pozitivistler ise

¹ Keyhan gazetesiyle yaptığı bir röportaj, 11. 9. 78 (2. 12. 1999)

² Yeni Şafak gazetesi, 21. 9. 80 (12. 12. 2001), Mahname-i Gayb der Aine-i Ferheng, (İslami kültür ve ilişkiler kurumu), Behmen. 80 (Ocak, 2001) 16. sayı

³ Jill Couple, İrade-i Hudavend, Abbas Agahi’nin tercümesi, s. 11

kulaklarına pamuk tıkamıştır. Batının çağdaş durumuna bir göz atınız. Din ehli olan veya olmayan batılı düşünürlerin çoğu din ve maneviyat hakkında bir takım açıklamalarda bulunmaktadır.”¹

Modern dünyanın çok boyutlu buhranı, çağdaş insanı çok karmaşık bir havaya sokmuştur. Çağdaş yeni asrın insanı, yüce ve manevi ideallerini, maddeciliğin nefes kesen kavgasında yitirdiğini görmektedir. Bu yüzden de insan, başka bir tarih sahasına girmeye çalışmaktadır.

“Belki de haklı olarak şöyle demişlerdir: Yeni asrın bütün yeni ilkeleri günümüzde buhranlı bir vaziyettedirler. Bu görüşü teyit eden bir çok deliller vardır ve bu deliller Avrupa insanının geçmiş üç asırda ikamet ettiği topraklardan göçmeye hazırlandığını göstermektedir. Bu insan yepyeni bir tarih sahnesine ve hayat biçimine girmeye hazırlanmaktadır.”²

¹ Dr. Rıza Daveri, Keyhan, 20. 5. 1369 (11. 8. 1990)

² Husu Ortega Eygst, İnsan ve Buhran, Ahmed Tedeyyun'un tercümesi, s. 3

Dine Dönüş Çağı.....	69
----------------------	----

Müslüman Görüş Sahipleri Nezdinde İmam Humeyni

(Allah'ın rahmeti üzerine olsun) **Asrı**

Hiz. İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) ilahi kıyamının evrensel boyutları ve günümüz dünyasına, maddi ve küfür düşüncelerinin tüm boyutlu istila temellerinin sarsıldığına aşık olmasıyla birlikte, ülke içi ve dışındaki Müslüman görüş sahiplerinden ve düşünürlerinden bir çoğu insanlığın yeni bir asra girdiği gerçeğini teyit ederek, bu büyük evrensel gerçeğin önemli özelliklerini ve bu alanda Hiz. İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) kilit rolünü incelemeye koyulmuşlardır.

Şimdi İslami bilginlerin bir çoğu şuna inanmaktadırlar ki İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) İslam tarihinde hatta din dünyasında yepyeni bir asrın başlatıcısı olmuştur. İç ve dıştaki Müslüman görüş sahipleri ve teorisyenler açık bir şekilde şunu beyan etmektedirler: “İmam'ın kutsal sesi dünyayı sarsmıştır. İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) fikri ve ameli siyeri vasıtasıyla, İslam bütün dünya genelinde apaçık bir şekilde tecelli etmiştir.” Öyle ki Hiz. İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) kıyamının etkileri Avrupa'da da hissedilmektedir.”

Bu teorisyenler ve görüş sahipleri köklü bir şekilde şuna inanmaktadırlar: “İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) asrının başlamasıyla, dünyada din ve dindarlık hızla gelişme kaydetmiştir.” Hakeza, “Din ihya olmuş ve kiliseler yepyeni bir ruh kazanmıştır.” Hatta, “Avrupa'da dindar olmak yepyeni bir anlam ve değer kazanmıştır.” Hakeza: “Batıda milyonlarca insan, Hiz. İsa'nın (Allah'ın selamı üzerine olsun) zuhurunu beklemeye koyulmuştur.” Tek bir sözle, İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) asrı, çağdaş dünyada “Din ve maneviyatın ihya olduğu” bir asır olmuştur.

Ayetullah Misbah Yazdi

Ayetullah Misbah Yazdi, Kum ilmi havzalarının değerli üstatlarından biridir. Bu konuda etkileri İslami ülkelere ve bu cümleden Pehlevi döneminde İran’a da yansıyan son asırdaki batı ve Avrupa’da dini ortadan kaldırma ve dinle savaşma cereyanına işaret ederek şöyle buyurmuştur: “İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) hareketinin en önemli ürünü, çağdaş dünyada dini ihya etme ve dine yönelişin sağlanmasıdır. Öyle ki bu hareketin bereketiyle, sadece İslam dininin mensupları değil, diğer dinlerin ve bu cümleden Hristiyanlığın takipçileri de yeniden hayat bulmuştur ve sonuç olarak da diğer milletler arasında da dine yöneliş ve dindarlık hareketi artış kaydetmiştir.”

Ayetullah Misbah Yazdi, bu konuda kendisiyle yaptığı bir görüşmede Meksikalı Hristiyan bir papazın söylemiş olduğu söze de şöyle işaret etmiştir: “Dünyada imanı ihya etmek ve bundan da önemlisi ülke yönetimini dindarlıkla bir arada yürütmek kıvancı size aittir. Biz Hristiyanlar, halk arasında imanı koruma gücüne sahip değiliz. Zira halk artık bize güvenmemektedir. Bundan da öte ülke idaresini dindarlıkla bir arada yürütemedik.”¹

Prof. Hamid Mevlana

Amerikan Washington D.C. Üniversitesinin uluslararası ilişkiler bölümünün kurucusu ve başkanı olan Prof. Hamid Mevlana, Hz. İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) çağdaş dünyadaki ilginç etkilerinden bir bölümünü beyan ederek şöyle demektedir: “Benim inancıma göre, yirminci asırda hiçbir ses, İmam’ın sesi gibi dünyayı sarsmamıştır. Hz. İmam İkinci dünya savaşından sonra evrensel boyutlarda “sessizlik tilsimini”

¹ Ayetullah Misbah Yazdi’nin, ikinci uluslararası İmam Humeyni ve dini tefekkürü ihya kongresinde yaptığı konuşma, Hordad. 1377 (Mayıs. 1998) Faslname-i huzur, yirmi dördüncü sayı, s. 262 ve 263

tağut ve zulüm karşısında bozan ilk kimsedir. Eğer bu tılsım bozulmamış olsaydı, bugün SSCB ayakta olurdu.”

Prof. Hamid Mevlana daha sonra şöyle diyor: “İslam devrimi doruk noktasına ulaşınca ben, 1978 yazında iki hafta boyunca Tahran’da bulundum. Daha sonra uluslararası ilişkiler ve enformasyon ilimleri adlı büyük kongreye katılmak için Polonya’ya gittim. Orada İran İslam devrimi hakkında konuşma yapınca, daha sonraları Polonya’daki mücadelede büyük etkileri olan Polonyalı birkaç bilgin, Hz. İmam’ı (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) tanımak istediklerini bildirdiler. Elbette bu o zamandı. Ama son zamanlarda, yirmi yıl sonra aynı dalda uluslararası büyük bir konferansa katılmak için Almanya Ludwig Üniversitesine gittiğim zaman enformasyon ilimleri encümeninin kırk üç yıllık ömründe ilk defa, encümen üyeleri kendi asıl toplantılarını “Saint Niksuli” kilisesinde yaptılar. Bu kilisede bir papaz bize konuşma yaptı. Bu papaz, kendi deyimiyle doğu Almanya devrimini “İmam Humeyni’nin metoduyla” yürütmüştü. Gerçekten de çok ilginçtir! Marksistler, liberalistler ve asla camiye ve tapınağa gitmeye yanaşmayan bütün “izm”lerin mensupları İran İslam devriminin etkisiyle kiliseye gelmişlerdi.”¹

Ahmet Huber

Ahmet Huber, İsviçreli yeni Müslüman olmuş bir gazeteci ve düşüncüdür. Ahmet Huber, İslam devriminin büyük etkilerini açıklayarak şöyle demiştir: “Bugün Avrupa’da Berlin duvarının yıkılışının, sizlerin yaptığı devrim ve kıyamla yakından ilgisi olduğu hissedilmektedir. İslami devrimin etkileri, bugün Avrupa’da da hissedilmektedir. Avrupa’da bugün 12 ile 15 milyon Müslüman yaşamaktadır ve bunların yüz bini İsviçre’dedir.”

¹ Fesname-i Huzur, Paiz. 1378 (1998 son baharı), 29. sayı

Ahmet Huber daha sonra şöyle demektedir: “İmam Humeyni sadece Müslümanları uyandırmakla kalmamış, dünyanın İslami olmayan kesimi üzerinde de çok büyük etkiler yaratmıştır.”

Hakeza şöyle devam etmektedir: “Biliniz ki sizin önderiniz olan bu yaşlı adam (Hz. İmam –r. a-) asla ölmemiştir. Aksine O henüz diridir ve faaldir. Zira bütün bu değişiklikler Onun eliyle vücuda gelmiştir.”¹

Prof. Yaves Usus

Prof. Usus Almanyalı yeni Müslüman olmuş bir kimsedir. Almanya Bremen Üniversitesi Teknik Fakültesinin başkan yardımcısı ve de Avrupa’da Almanca konuşan Müslümanların seçkin önderlerinden biridir. Prof. Usus İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) çağdaş dünya üzerindeki büyük etkilerine işaret ederek şöyle demiştir: “İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) çağımızda bütün tevhit ehlini uyandıran bir kimsedir. Beşeri toplumları maneviyat karşıtı düşüncelerin, maddi araçların ve maddiyatın hakimiyet altına aldığı bir çağda, din ve maneviyatın ihya olmasını biz, İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) ve İslam devriminin taraftarlarına borçluyuz.”²

Muhammed Lensel

Muhammed Lensel de Avusturya’da İslam’ın yeniden ihyası adlı kültür merkezinin başkanıdır. Muhammed Lensel, “İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) hareketinin Avrupa üzerindeki etkileri” başlığı altında şöyle yazmaktadır: “İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) İslam devrimi, Avrupa’ya İslam’ın yeni bir çehresini göstermekle kalmamış, Müslüman olmayan kimselerin dahi dini yaşantısını değiştirmiştir. Başka bir ifadeyle bugün Avrupa’da bile dindar olmak bir değer ve yepyeni bir an-

¹ Ruzname-i Keyhan, 28. 17. 1369 (20. 10. 1990), Tahran’da eğitim planlama ve araştırma teşkilatı uzmanlarına yaptığı konuşma

² Mahname-i İmamet, Tir ve Mordad, 1378 (Haziran-Temmuz, 1999)

lam kazanmıştır. Bu ifadeleri Avusturya eski cumhurbaşkanı da bir konuşmasında beyan ederek şöyle demiştir: “İslam devrimi bütün din mensuplarına yepyeni bir itibar ve kendine güven duygusu aşılamıştır.”¹

Prof. Abdulaziz Saşadniya

Prof. Abdulaziz Saşadniya da Amerikan Virginia Üniversitesinin üstatlarından. Hz. İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) inkar edilmesi mümkün olmayan ilahi kıyamının bazı etkilerini beyan ederek şöyle demiştir: “İslam devrimi İmam Humeyni'nin önderliğinde zafere erişinceye dek, Amerika'da hiç kimse dine teveccüh etmemekteydi. Ama İslam devriminden sonra aniden dini önderler, hatta Hıristiyan ve Yahudi önderleri büyük bir güç elde ettiler ve dinin gücünden haberdar oldular. Bugün Amerikalıların yüzde doksanı, Allah'ın varlığına inanmaktadırlar ve de dinin insan hayatında çok önemli bir fonksiyonu olduğu inancındadırlar.”

Prof. Saşadniya daha sonra şöyle diyor: “Şu anda Amerika'da din bilimi sınıfları en kalabalık sınıflardır. Sadece benim din bilimi derslerini verdiğim Virginia Üniversitesinde yüz yirmi sekiz kişi din bilimi eğitimi görmektedir.”

Prof. Saşadniya daha sonra şöyle diyor: “Virginia Üniversitesi, devletin üniversitesi olmasına ve de Amerika'nın devlet merkezindeki kanunları esasınca din ve siyasetin ayrı olması gerekliliğine rağmen öğrenciler, dini derslere büyük bir yöneliş içinde bulunmaktadırlar. Bu da Amerika toplumundaki gençlerin dine yöneliş çabası içinde olduğunu göstermektedir.”²

¹ Bu makale Tahran'da düzenlenen “İslami düşünce” konferansı için gönderilmiştir. Ruzname-i Keyhan, 21. 11. 1369 (10. 2. 1990)

² Sobh-i Sadık dergisiyle yaptığı bir röportaj, 27. 3. 81 (17. 6. 2002)

Telal İtrisi

Telal İtrisi de Lübnan Üniversitesi üstatlarından ve İmam Humeyni'nin kıyamıyla, beşerin manevi boyutlardaki mevcut değişikliklerinin temel bir ilişki içinde olduğunu önemle vurgulayarak şöyle beyan etmektedir: “İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) önderliği ve İslam devriminin zafere erişi, çağdaş dünyanın medeniyet ve hareketinin temelini teşkil etmektedir.”¹

Seyyid Sadr'ud-Din Sadr

Seyyid Sadr'ud-Din de Lübnanlı Müslüman bilginlerden biridir. Bu konuda şöyle demektedir: “İmam Humeyni, İslam tarihinde ve Müslümanların hayatında yepyeni bir çağın başlatıcısı olmuştur. Bu asrın en büyük özelliklerinden olarak da hem Müslümanların İslam'a yönelişi ve derin bir araştırma içine girmesi ve hem de İslam'ın siyasi hayatının küreselleşmesi sayılabilir.”²

Dr. Adil Abdulmehdi

Dr. Adil Abdulmehdi de Fransa'daki araştırma merkezinin müdürüdür. Dr. Abdulmehdi, Hz. İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) fikirsel ve ruhsal azametine ve de kendine has boyutlarına işaret ederek şöyle demektedir: “İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun), on dört asrı amellerinde özetleyen bir insandır...”, “biz bu asırda (İmam Humeyni'nin asrında) yaşadığımız için çok şanslıyız. Biz adeta Peygamber-i Ekrem'in (Allah'ın selamı O'nun ve Ehl-i Bey'tinin üzerine olsun) asrında yaşıyor gibiyiz.”

Dr. Abdulmehdi daha sonra şöyle diyor: “Bütün dünya halkları, İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) öğretilerine uyma iştiağı içindedir. Birçok ülkelerde bir hareket başlamıştır. Hatta bizim batılı topluluklarda dahi dini konuların gözden geçirilmeye başladığını görmekteyiz.

¹ İmam Humeyni ve Cihan-i Muasır, s. 79

² Feslname-i Huzur, 12. sayı, 1374 (1995) yazı

Şimdi bir çok kimsenin bildiği gibi İslam, beşerin bütün sorunlarına cevap verebilecek bir güçtedir.”

Dr. Abdulmehdi daha sonra şöyle diyor: “Dünya değişim halindedir. Evrensel değerler, sürekli değişmektedir. Batı, yavaş yavaş çökmeye başlamıştır. İslam bütün dünyada tecelli etme aşamasındadır.”

Prof. İsmail Gillbess

Prof. İsmail Gillbess İspanyol kültürünün değerli ve seçkin filozoflarından biridir. Prof. Gillbess de dinin insan hayatına yeniden girdiğine işaret ederek bu büyük gerçek hakkında şöyle demektedir: “Bugün din ihya olmuştur. Kilise yepyeni bir ruh elde etmiştir. Dini düşüncelere ve inançlara teveccüh, artık üniversitelerde çirkin ve değersiz bir şey olarak algılanmamaktadır. Günlük hayatta manevi güzellikler, yeniden elde edilmeye başlamıştır. Dünya bugün kurtuluşu ve de toplumsal ilişkilerinin iyileşmesi için dinin kudretine ve manevi çekiciliğine kuvvetli bir şekilde rağbet etmektedir.” Prof. Gillbess sonra şöyle diyor: “Bütün bunlar İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) dini devrimiyle, evrensel toplumun zihniyet ve düşüncelerinde başlattığı yepyeni bir davettir.”¹

İran'ın Vatikan Eski Elçisi

Bu elçi de, “Rönesans'tan sonra İslam devriminin zuhurundan önce sine kadar genel anlamıyla din, dünyanın hiçbir yerinde, hatta toplumsal alanda ve buna bağlı olarak siyasi ve iktisadi sahalarda hiçbir etkinliğe sahip değildi.” konusuna işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Kilise ister Vatikan'daki şekliyle resmi kadro kalıbında ve isterse de gayri resmi kalıpta olsun, sadece insanın rabbiyle şahsi ilişkileri sahasında reçete yazıyordu. Asla toplumsal alanda, hatta kilisenin en belirgin alanında dahi bir olay ortaya çıkacak olduğunda kilise hiçbir görüş beyanında bulunmuyordu. Bütün cinayetlerine rağmen, barış hakkında ve

¹ Ruzname-i Keyhan, Sutun-i Ferheng ve endişe, 22. 5. 75 (13. 8. 1996)

Hitler aleyhine en küçük bir bildiri dahi yayınlamayan kilise, henüz ikinci dünya savaşındaki suskunluk utancından kurtulamamıştır.” Söz konusu elçi, “İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) dinin toplumsal hayat alanındaki fonksiyonuna dayanarak İslam devrimini zafere ulaştırdığı zaman, dünya ilk önce böylesine derin bir devrimi düşünmekten dahi aciz kaldı” gerçeğine işaret ederek şunu eklemektedir: “Devrim, din ve diyanet alanında evrensel değişikliğin en büyük başlangıcı olmuştur. İslam devrimi ilk defa bütün genişliği ile sahneye çıkmıştır. İmam Humeyni'nin hareketi, din dünyasında “yepyeni bir asr”ın başlatıcısı olmuştur.”

Söz konusu elçi, Hz. İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) uluslararası düzlemde Hristiyan toplulukları arasındaki manevi mesajlarının ciddi örneklerini sayarak ve Katolik kilisesinin bu yeni dalgadan geniş boyutta etkilendiğini ifade ederek şöyle devam etmektedir: “Resmi Hristiyanlık ve Vatikan merkezinin bundan 1980 yılları öncesine kadar bütün açıklamaları dini ve teorik konuları kapsamaktaydı. Toplumsal meselelerle hiçbir ilgisi yoktu. Ama son on yılda verdiği mesajların çoğu, özgürlük, adalet, toplumsal ilerleme, savaş ve barış ve insan haklarını kapsamaktadır. Jean Paul II'nin önderliğinin devam ettiği ön dört yıldan beri yayınladığı yedi bildiriden üçü, kilisenin toplumsal doktrini hakkında olmuştur.” Söz konusu elçi daha sonra şöyle devam ediyor: “Burada Papa Jean Paul II'nin 1991 mayısında, “Centesimus Annus” başlığı altında yayınladığı Vatikan'ın toplumsal olaylarla toplumsal işlerle ilişkisinin nihayetini beyan eden bir bildirisinin önemli bölümünü aktarmak gerekir.

Papa, bu bildirisinde Marksizm'in yenilgisinin, bir zorunluluk olarak toplumsal ve ekonomik bir örnek planında Kapitalizm'in zaferi olarak söz konusu edilmemesi düşüncesini açıklamaktadır. Bu bildiride Marksizm'in çıkmazı, batılı anlamda kendine yabancılaşma, serbest piyasa, kar meselesi, şartlı malikiyet, üretim araçları, toplumsal hayata insanların katılımı, ekonomik ve siyasi kültür gibi konular açıklanmaktadır. Bu

süreç Jean Paul II'nin başka bir bildirisinde de göz önüne alınmıştır. Vatikan'ın 1992 yılındaki Ramazan bayramı münasebetiyle yayınladığı son bildirisinde şunlar yer almıştır: “Dinler arası diyalog sadece ideal fikirler ve iyi niyetle sınırlandırılmamalıdır. Aksine siyasi ve toplumsal hayatı da kapsamalıdır. Diyalog yoluyla bizler, insanların maruz kaldığı gerçek olaylarla karşı karşıya gelmeli ve onlar için hissedilir çözümler bulmalıyız.”

Vatikan papalarının en belirgin özelliği Roma kilisesinden dışarı çıkmamalarıdır. Örneğin İtalya Folklorunda şöyle kayıtlıdır: “Bir papanın, Vatikan'ın elli kilometre uzaklığındaki bir yere ziyarette bulunması için bir asır geçmiştir.” hakikatine işaret ederek de şöyle yazmaktadır: “Ama son on yılda Papa, o kadar yolculuk yapmıştır ki kitle haberleşme araçları, Jean Paul II'yi, “yolcu papa” olarak adlandırmıştır.

Daha sonra da geleneksel Hristiyan topluluklarda dini kimliğe dönüş hareketinin artış kaydetmesinin belirtilerine örnek vererek şöyle yazmaktadır: “Hz. İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Salman Rüştü aleyhine verdiği tarihi fetvadan sonra geleneksel Hristiyanlık üzerindeki baskılar artmıştır ve de kiliseden Mesih aleyhine yayınlanan kitap ve filmlerin engellenmesi istenmiştir. Bu olay dünyanın çeşitli yerlerinde çok ciddi bir şekilde söz konusu edilmiş ve bir çok yerde halkın sokaklara dökülüp gösteri yapmasına sebep olmuştur. Bu olay özellikle de Avrupa ve Amerika toplumlarında oldukça çok görülmektedir.”

Örneğin yazın turistlerin akın etmesiyle örtü ve elbisenin tümüyle ortadan kalktığı Boines Aires'in 400 km uzağındaki bir tatil beldesi olan Mar Del Plata şehrinde, 1990 yılında Hz. İsa'nın (Allah'ın selamı üzerine olsun) büyük makamına ihanet eden Jean Luke Gudar'ın “Meryem'e Selam” adındaki filmi sinemalarda oynatılmak istenince halkın tepkisine maruz kaldı. Bu filmde Hz. İsa'nın yüce makamına ciddi bir saldırıda bulunulmuştu. Bu film aleyhine bir çok şiddetli bildiriler yayınlandı. Sokağa dökülenlerin başlarına geçirdikleri külahta çarpı şeklinde haç ve silah

resmi bulunuyordu. Bu gösteriler, sorumlu makamlar tarafından bu filmin yasaklanmasını sağladı.”¹

¹ Seyyid Muhammed Ali Ebtehi, Ruzname-i Selam, 19. 3. 1371 ve 17. 3. 1371 (7. 6. 1992 – 9. 6. 1992)

Elbette gelecek bölümlerde de çeşitli münasebetlerle dünya ülkelerinin, özellikle de batılı toplumların toplumsal ve siyasi alanlarında kilisenin eşi görülmemiş tepkilerinden bir takım örnekleri Hristiyan önderlerin tavırları ve açıklamaları şeklinde aktarmaya çalışacağız.

2. Bölüm

İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Asrı ve Çağ- daş İnsanın Dini ve Manevi Yönelişi

İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Asrındaki İnsanın Manevi ve Dini Yönelişi

1- Batılların Bakış Açısından

Çağdaş insanın dini ve manevi yönelişinin doruk noktasına erişmesiyle, batılı düşünürler arasında bu evrensel gerçeği tanıma düzleminde göz alıcı bir duyarlılık ve günden güne artan bir çaba gözlemlendi. Batılı uzmanlar çeşitli fırsatlarda bu konuda bir takım yorumlar ve görüşler ortaya atmaktadırlar.

Amerikalı araştırmacı gazeteci Bill Mayers, PBS televizyon kanalında yayınlanan on bölümlük bir dizi programında bu konudaki araştırmalarının neticelerini ortaya koyarak şöyle demiştir: “Dünya genelinde insanlar Materyalizm’den artık bıkmış durumdadır. Hızla maneviyata geri dönmektedirler. Bu geriye dönüş hareketi bir süre önce başlamış durumdadır.”

Mayers, daha sonra şöyle diyor: “Din ve dinin temel ilkelerine bağlılık yeniden dikkate alınmıştır.”¹

George Wigell gibi batılı düşünürler, dünyanın maddi olmayışının (dindar oluşunun) 20. asrın son yıllarında yaşamanın seçkin realitesine bağlı olduğunu kabul etmektedirler.²

¹ Ruzname-i Hemşehri, 29. 7. 75 (21. 10. 1996), İslam Cumhuriyeti Haber Ajansı

² Medeniyetler çatışması, Hantington ve eleştirmenleri, uluslararası siyasi incelemeler kurumu, s. 51

Dr. Panti Gaynen ise (Finlandiya Üniversitesi üstat ve araştırmacılarından) şuna inanmaktadır: “Günümüz dünyasında dini kabul etme temayülü vücuda gelmiştir ve bu temayül hızla artış kaydetmektedir.”¹

Peter Schlatur (Almanya’nın meşhur siyasi yorumcusu ve yazarı) “İslam ve Evrensel Kültür Farklılıkları” adlı seminerde şöyle açıklamada bulunmuştur: “Şimdi dine ve erdemli şehre dönüş hareketi başlamıştır.”²

Atina İlahiyat Fakültesi (Yunanistan) üstadı ve kilisenin siyasi hocası George Metaliness ise şöyle diyor: “Bu asırda din ve dine dönüş hareketi büyük bir canlılık kazanmıştır.”³

Nitekim İspanyol düşünür ve bilgin Prof.”Hose Maria da şöyle diyor: “Şu anda dünyada dine yöneliş göz alıcı bir şekilde artış kaydetmektedir.”⁴

Amerikan New York Times gazetesi muhabirlerinden Gustav Yenbur da, Amerikalı konuşmacıların dine dönülmesi gerektiğini vurguladıkları büyük bir toplantı hakkında verdiği haberinde şu gerçeği ilan etmektedir: “Sadece Amerika’da değil, tüm dünyada insanların din ve Allah’a yönelişi artış kaydetmiştir.”⁵

Dinin Battığını Söyleyen Teorinin Çıkmazı

Batılı yorumculardan bir çoğu dine yöneliş hareketinin düşünülen- den çok daha güçlü olduğunu kabul etmektedirler. Aynı zamanda, “dünya düzleminde mevcut şartlarda dinden daha güçlü bir sosyal güç

¹ Keyhan-i Hevai ile yaptığı röportaj, Keyhan-i Ferhengi, Azer. 1372 (Kasım, 1993)

² Ruzname-i Keyhan, 12. 9. 74 (3. 12. 1995)

³ Keyhan-i Ferhengi, Behmen. 71 (Ocak, 1994)

⁴ Mecelle-i Şiir, Şehriver ve Mihr. 1372 (Ağustos-Eylül, 1993)

⁵ Mahname-i Sobh, 67. sayı, İsfend. 1375 (Mart 1996)

yoktur.”¹ gerçeğini itiraf etmişler, “Dünya haklarının, doğuda olsun batıda olsun Allah, din ve maneviyata yönelişleri günbegün artış kaydetmektedir.”² realitesine vurguda bulunarak inançlarını şu şekilde beyan etmişlerdir: “Milletlerin dini inanışlara yönelişi tıpkı bir sel gibi harekete geçmiş bulunmaktadır. Sekülerizm’in tüm dünyayı kapladığı düşüncesi artık sona ermiştir.”³

Hakeza aynı yorumcu şunu açık bir şekilde dile getirmektedir: “Herkes dünyaya yönelişin dini ortadan kaldıracığı ve hiç kimsenin de bu gidişata engel olamayacağı gibi yanlış bir düşünce içindeydi.”⁴

Meşhur din sosyologlarından Boston Üniversitesi üstadı ve bu üniversitede iktisat kültürü araştırmaları kurumu müdürü Peter L. Berger bu konuda şöyle diyor: “Sekularizasyon teorisi, oldukça basit bir ideadır. Yenilikçilik hem toplum düzeyinde ve hem de bireylerin görüşünde dinin ortadan kalkmasına neden olacaktır. Ama oldukça basit olan bu idea yanlış çıktı...”

Yenilikçilik bir çok bölgede güçlü bir anti-seküler hareketin vücuda gelmesine neden oldu... Aslında yenilikçiliğin dini ortadan kaldıracığı teorisi hiçbir değer ifade etmemektedir.”

Berger şöyle devam ediyor: “Hakikat şudur ki dini topluluklar seküler dünyanın gereksinimleriyle uyumluluk arz etmediği halde yine de

¹ CIA’nın dış siyasi işlerinde seçkin teorisyenlerinden Graham Fuller, 1982 yılında Ortadoğu hakkında uzun müddetli öngörülerini için iç bilgilerden sorumlu olarak CIA’da çalışmaya başladı ve 1986 yılında da CIA’nın iç bilgiler konseyi yardımcısı makamına tayin edildi.

² Fransız dergisi Nowel Observator’un yorumcusu, Ruzname-i Ebrar, 6. 6. 75 (28. 8. 1996)

³ Amerikan Washington Times’in yorumcusu, Ruzname-i İran, 15. 5. 76 (6. 8. 1997)

⁴ Hristiyanlık, Evrensel Ansiklopedisi sorumlusu David Bart, Ruzname-i İran, 24. 5. 71 (15. 11. 1992)

baki kalmış, hatta gelişim kaydetmiştir. Sade bir ifadeyle sekülerize olmuş bir din tecrübesi, genellikle yenilgiye uğramıştır. Ama dini hareketler, doğa üstü eğilimlerden kaynaklanan metot ve inançlarıyla göz alıcı bir başarı sergilemiştir.”¹

Kanada halkının dini yönelişlerinin seçkin yorumcusu ve ünlü sosyolog Reg Bibby de Restless God adlı yeni kitabında, “Dine yöneliş bütün dünyada artış kaydetmiştir” ve “Din çok ilginç bir şekilde kendi konumunu yeniden elde etmektedir.” gerçeğini beyan ederek şöyle yazmaktadır: “Bu oluşum, 1960 yılından sonra okutulan ve de toplumlarda teknik ve sanayinin gelişimiyle ister istemez halkın dine yönelişinin azalacağını ifade eden, sekularizasyon teorisini iptal etmektedir.”²

21. Asır: Dinin Etkisinin Fevkalade Yayılma Asrı

Batılı görüş sahiplerinden bir çoğu, çağdaş insanın dini hayatının yeniden canlılık kazandığına ve artış kaydettiğine inanarak şimdi, 21. asırda bu oluşumun önünde duran aydınlık ufuklardan söz etmektedirler. Bu uzmanlar 21. asrı, beşer hayatının çeşitli alanlarında dinin etkisinin fevkalade genişlediği bir asır olarak³ kabul etmektedirler.

Amerikalı yazar Robert Mackwand da, 21. asrı beşerin manevi ve araştırma asrı olarak adlandırdıktan sonra, mevcut kanıt, rakam ve istatistikleri ortaya koyarak şu gerçeği ön görmektedir: “Yeni yüzyıl dini

¹ Peter L. Berger, Uful-i Sekularizm, Din-i Hizeşger ve Siyaset-i Cihani, Efşar Emiri’nin tercümesi, s. 19 ve 20

² Kanada’da İran İslam Cumhuriyeti Kültür ateşesi (Bugünkü Kanada’da dinin konumu) Mahnanme-i Garb der Aine-i Ferheng (İslami ilişkiler ve kültür teşkilatı, Mihr. 81 -Eylül 2002- sayısı)

³ Fransız Nowel Observator dergisi yorumcusu, Ruzname-i Ebrar, 6. 6. 75

heyecanların yeni dönemidir. İnsanların bu alandaki beklentileri şiddetle artış kaydedecektir.”¹

Fransız haftalık Observator dergisi de bu gerçeği onaylayarak, büyük Fransız yazarı ve Fransa eski kültür bakanı Andre Malro’nun dilinden şöyle aktarmaktadır: “21. asır ya asla olmayacak ya da din asrı olacaktır.”

Bu haftalık dergi daha sonra şunu eklemektedir: “Andre Malro’nun öngörüsü gerçeklik kazanmıştır ve her yerde dine dönüş gözlemlenmektedir.”²

2- Batılı Toplumlarda İnsanların Din ve Maneviyata Yönelişi

İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) asrı insanının yeniden manevi değerlere ve dini inançlara dönüş hareketi, hızlı bir şekilde dünya çapında gelişim ve yayılım halindedir. Ama bu arada her araştırmacının merak ve araştırma duygusunu harekete geçiren şey, aşırı maddeci ve gaflet içinde yüzen çağdaş dünyada yani batılı toplumlarda söz konusu hareketin ortaya çıkışı ve etkisinin gittikçe artış kaydetmesidir.

Brand Fewcheers Group kurumu tarafından düzenlenen bir araştırma anketi esasınca: “Batılı ülkelerdeki halklar, özellikle de yenilikçi ve modernist sınıflar arasında dini konulara yönelik hareketi sürekli artış kaydetmektedir.”³

Batılı uzmanlar, “Maneviyat ihyası hız kazanma halindedir. İlahi şifaya inanç, sanayi devriminden bu yana en yüksek sınıra ulaşmış bulunmaktadır. İki asır önce bittiği ilan edilen bir takım inançlar bugün

¹ Mahname-i Sobh, 78. sayı, İran İslam Cumhuriyeti Haber ajansı, Christian Sience Monitor’dan naklen

² Ruzname-i Ebrar, 6. 6. 75 (27. 8. 1996)

³ Daily Telegraphe adlı İngiliz yayını, Risalet gazetesi, 6. 3. 76 (27. 5. 1997)

artık yeniden ihya olmuştur.”¹ “Ve şu anda batıda kiliseler eskiye oranla daha çok kalabalık durumdadır.” Hakikati ışığında şöyle bir açıklamada bulunmaktadırlar: “Bugünlerde Amerika, İngiltere, Fransa ve İspanya’da dine dönüş hareketi her şeyi kapsayacak kadar güçlü bir konuma gelmiştir.”²

Hakeza: “Kanada’da Hristiyanlık yeniden doğuş halindedir ve din çok şaşırtıcı bir şekilde kendini yeniden bulmaktadır.”³

Batılı insanın Allah’ı arama olgusu Batı medeniyetinin ağırlık merkezi olan Amerika Birleşik Devletleri’nde çok büyük değişimlerin oluşmasına neden olmuştur.

Uzmanlar şuna inanmaktadırlar: “Amerika halkı arasında Allah’ı arama hissinin oluşumu nedeniyle, bireysel ve toplumsal düzlemde dini konulara yönelik düzeyi yükseliş kaydetmiştir ve bu husus hiç şüphesiz Amerika’da 1970 ve 1980 yıllarının en önemli ve özgün olaylarından biri olarak kabul edilmektedir. Dolayısıyla bu akımın, asrımızın gelecek yıllarında ülkenin kültürünü, halkın davranışlarını ve tüm Amerika toplumunu etkisi altına alacak bir konuma doğru ilerlemekte olduğunu söyleyecek olursak hiç şüphesiz boş bir söz söylemiş sayılmayız.”⁴

Bridgestone Üniversitesinde sosyoloji ustası Robert Wotna ve dini raportör Dan Latin yeni yayımlanmış olan kitaplarında “Cennetten sonra” ve “iman almanın peşinde” başlıkları altında birbiri ardında yaptıkları röportajlar ve de araştırmaları esasınca ortak bir şekilde şuna

¹ Prof. Norman Chile, Şifa-i ilahi, Kudret-i Şifabahş-i Enerji ve ruh, Dr. Davud Muazzami’nin çevirisi, s. 63

² John Cane, İngiliz bilim adamı, Yeni Yüzyıl Gazetesi, Türkiye yayını 18. 5. 1997

³ Reg Bibby, Kanada halkının dini yönelişlerinin seçkin yorumcusu, Mahname-i Garb der Aine-i Ferheng, Mihr. 81 (Eylül, 2002) sayısı

⁴ Forever Kalembo, Hoda der Amrika, Muhammed Bekai’nin tercümesi, s. 242, Forever Kalembo, bir sosyolog, El Stampa adlı İtalyan gazetesinin başyazarı, Kolombiya Üniversitesi Uluslararası ilişkiler fakültesi üstadıdır.

inanmaktadırlar: “Şu anda Amerika halkının dini yaşayışlara akın etmesi görülmemiş bir şekilde artış kaydetmektedir.”

Bu her iki uzman, Amerika Birleşik Devletleri’nin doğu ve batısında ayrı ayrı yaptıkları araştırmalarında şu sonucu elde etmişlerdir: “Allah’a inanmak ve ibadet yerlerine gitmek diğer dönemlerden daha çok artış kaydetmiştir.”¹

Diğer bir batılı görüş sahibi ise bu konuda şöyle yazıyor: “Din, Amerika toplumunda çeşitli şekillerde tecelli etmiş durumdadır ve şimdi de Amerika halkının kültürünü şekillendirme halinde bulunmaktadır.”²

Enformasyon Aynasında Batının Manevi ve Dini Yönelişi

Batılı ülkelerde, Allah’ı arayış ve maneviyata yönelik hareketinin kapsamlı bir şekilde yayılması son birkaç asrın en ilginç değişimini ortaya çıkarmıştır. Konunun önemine binaen bu konuda yer alan bazı raporların planlanmasına birlikte bir göz atalım:

“Bugün artık Amerika’nın güneydoğusundan batısına kadar yer alan bölgenin önemli bir bölümüne “Religious Belt” (Dini kuşak) denmektedir. Zira bu bölgedeki dini faaliyetler son yirmi yılda gelişim kaydetmiş bir haldedir. Bu konuyu kiliseye katılanların sayısı ve de anketlere cevap verenlerin rakamları teyit etmektedir. Bugün artık Amerika halkının % 80’i kendini dindar bireyler olarak tanıtmaktadır. Amerika halkının % 90’ı da Allah’ın var olduğuna inanmaktadırlar.”

Bu anketlere katılan İngiltere halkının % 60-65’i ve İtalya halkının % 70’i böyle bir görüşe inanmaktadır.³

¹ Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 14. 8. 78 (5. 11. 1999)

² Robert Mackwand, Amerikalı yazar, Mahname-i Sobh, 78. sayı, Behmen. 76 (Ocak, 1997)

³ Dr. İmami, Tahran Üniversite üstadı, “Marifet” aylık dergisi, 21. sayı

Washington’da, anket şirketi Pew’in yayımladığı rapor esasınca, “Amerika halkı günden güne daha çok dine yönelmektedir. Amerika halkının Allah ve ilahi mucizelere inancı, içinde bulunduğumuz son on yılda şüphesiz önceki yıllara oranla artış kaydetmiştir.”¹

Kanada İstatistik İdaresi, resmi bir bildiri yayımlayarak şöyle demiştir: “Kanada’da dindar insanların sayısı günden güne artmaktadır.”²

Aynı zamanda muteber anketler esasınca da Kanadalıların dörtte üçü kendi kendilerine Allah ile konuştuklarını ve yaklaşık olarak halkın yarısı da Allah’ı hissettiklerini ifade etmektedirler.”³

Hakeza uluslararası toplumsal anketler merkezi de (Dünyadaki yirmi bir ülkede yaklaşık on dokuz bin insan üzerinde yaptıkları anket araştırması esasınca) şöyle bir bildiri yayımlamıştır: “Ölümden sonra yaşayacağına inanan gençlerin sayısı doğu Avrupa’da hızla artış kaydetmektedir.” Bu merkez tarafından yayımlanan istatistikler esasınca da, “Amerika, İrlanda ve Polonya gibi ülkelerde halkın dine ilgisi her zamandan daha çok olmuştur.”⁴

Amerikan U.S.A Today gazetesi bir rapor yayımlayarak Amerika halkının dine duyduğu ilginin arttığını gösteren hissedilir örnekler sunarak şöyle yazmaktadır: “Amerika halkının % 29’u dini eğitimleri hususunda çok az bir özgürlüğe sahip olduklarına inanmaktadır. Bu rakamlar aynı konuda önceki sene yapılan anket rakamlarına göre % 3 ve 1997 yılına göreyse % 8 artış kaydetmiştir.

Amerika halkının % 48’i sorumluların okullarda öğrencilere ibadet etme iznini vermesi gerektiğine inanmaktadırlar. Amerika halkının %

¹ Mahname-i Sobh, 78. sayı, Behmen. 76 (Ocak, 1997)

² Ruzname-i Risalet, 28. 6. 77 (19. 9. 1998)

³ Reg Bibby, sosyolog ve Kanada halkının dini yönelişlerinin seçkin yorumcusu, Mahname-i Garb der Aine-i Ferheng, Mihr. 81 (Eylül, 2002) sayısı

⁴ Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 24. 5. 71 (14. 8. 1992)

64'ü ise spor merkezlerinde duanın yasaklanışına itiraz etmekte ve karşı çıkmaktadır.”

Bu gazete şöyle yazıyor: “Amerika halkı spor merkezlerinde dua edilmesini yasaklayan bu ülkenin yüksek mahkemesinin kararına şiddetle karşı çıkmakta ve kınamaktadır.”¹

Batılıların Dini ve Manevi İlgilerinin Artmasının Sonuçları

Batıda maneviyata yönelik hareketinden kaynaklanan sosyal değişimler gözle görülebilir bir şekilde artış kaydetmektedir. Şu anda dini ve manevi istekler hususunda devletlerinden ısrarla bir takım haklar alabilmek ve de dini inançlara bağlılıklarını göstermek amacıyla Batılı ülkelerde teşkil edilen büyük ve geniş çapta toplulukların, gün gittikçe artış kaydeden büyüme sürecini açık bir şekilde gözlemlemek mümkündür.

“Temmuz 1997 yılında Dünya Katolik gençler gününün yıldönümü münasebetiyle Papa Jean Paul II'nin katılımıyla büyük bir toplantı düzenlendi. Bu merasimde bir milyondan fazla insan duaya koyuldu. Bu merasimde Katolik gençler dünyanın 130 ülkesinden katılımında bulunmuştu.”²

“Hakeza Philadelphia'da Amerikalı zenci kadınların düzenlediği merasime katılan milyonlarca kadın da, zenci topluluklar ve aileler arasında artık manevi ve ruhsal bağların güçlendirilmesinin zamanının geldiğini ilan ettiler.”³

¹ Ruzname-i Keyhan, 11. 4. 79 (1. 7. 2000)

² Basında yer alan haberler esasınca

³ Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 5. 8. 1376 (27. 10. 1997)

Hakeza, “Misak teşkilatının çağrısıyla bir araya gelen milyonluk kutsal toplantıya Amerika’dan katılan yüz bin kişi duaya oturdular ve de kendi toplumlarına maneviyatın geri dönmesini istediler.”¹

Los Angeles’da düzenlenen başka bir toplantıda ise Amerikalı gençlerden 43 bin kişi, Mesih’in taraftarları ünvanıyla bir araya geldiler. Bu merasimin amacının da manevi değerlerle tanışmak ve şahsi iman konusunu gözden geçirmek olduğunu ilan ettiler.”²

“Ohio şehri toplantı salonunda bir araya gelen onbeş bin Amerikalı kadın, Amerika halkını tevhide davet ederek kendi toplumlarının içinde bulundukları çıkmazdan yegane kurtuluş yolunun da dini ve manevi değerlere dönüş olduğunu ilan ettiler.”³

Elbette şu önemli hususa da işaret etmek gerekir ki Batılı ülkelerde, özellikle Amerika Birleşik Devletleri’nde, madde ötesi ve dini istekler hususunda ısrar etme amacıyla düzenlenen ve gün gittikçe de gözle görülür bir şekilde artış kaydeden bütün bu toplantı ve merasimler, Batılı insanın manevi tadında derin bir takım değişimlerin açıkça görülen etkilerinden sadece bir bölümünü teşkil etmektedir.

Batılı ülkelere yürürlükteki değişimler hakkındaki mevcut rapor ve haberler esasınca, batılı toplumların dini ve manevi yönelişlerinin geniş boyutlardaki etkileriyle yakından tanışmak mümkündür. Burada bu etkilerden küçük bir bölümüne işaret etmek istiyoruz.

Mevcut haberler esasınca “Batıdaki araştırma kurumlarındaki uzmanlar, pazarlama şirketlerindeki Pazar bulma planlayıcılarına, kendi programlarında insanların dine yönelişlerinin küresel boyutta artış kaydetmesine teveccüh etmelerini ve bu konuyu göz önünde bulundurmalarını tavsiye etmektedirler.”⁴

¹ Ruzname-i Keyhan, 13. 7. 76 (5. 10. 1997) ve Mahname-i Sobh, 76. sayı

² İttılaresani-i Mubelligan, (Besair eki) Azer. 1376 (Kasım, 1997)

³ Mahname-i Sobh, 67. sayı, İsfend. 1375 (Şubat, 1995)

⁴ Ruzname-i Risalet 6. 3. 76 (27. 5. 1997), İngiltere D. Telegraphe yayınından naklen

Batılı insanların özellikle de Amerikalıların dine yönelişinin artış kaydetmesiyle birlikte, Amerika’da dini yayın yapan radyo istasyonları milyonlarca dinleyiciyi kendilerine cezp etmişlerdir.”¹

“Router haber ajansının verdiği habere göre, Amerika’da internet kullanan yetişkinlerin dörtte biri (ki yaklaşık 28 milyon civarındadır) manevi ve dini bilgiler elde etme peşindedirler. Bu rakam günde üç milyon kişiyi geçmektedir.”²

İngiltere içişleri bakanlığının bildirdiğine göre: “2001 yılında Hıristiyan, Yahudi ve İslami kutsal şahsiyetlerden çoğunun adı, İngiltere vatandaşları tarafından bebeklerine ad olarak seçilmiştir.”³

Şu anda dini kitaplar batıda en çok satan kitaplar listesinin başında yer almaktadır.

“Gallop araştırmalar kurumunun yayımladığı rapora göre Amerika’da kitap pazarında yer almış olan 2000 civarında kitap ibadetler ile ilgilidir. Bu sayı diğer konularda yayımlanmış olan kitapların sayısının üç katıdır.”⁴

Batılı toplulukların dini konulara toplu yönelişi öylesine bir atmosfer vücuda getirmiştir ki, “Bugün artık batılı fizikçiler, tabiat bilimci ve astrologlar için, kitaplarının adına Allah kelimesini sığdırmaları, her ne kadar yazdıkları bu kitabın Allah ile bir ilgisi olmasa bile, büyük bir kar ve kazanç ifade etmektedir. Nitekim, “The Mind of God” (Allah düşüncesi) ve “God and New Physics” (Allah ve yeni fizik) türünden kitap ünvanları oldukça yaygın hale gelmiştir.”⁵

¹ Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 8. 3. 76 (5. 29. 1997)

² Ruzname-i Keyhan, 9. 10. 80 (30. 12. 2001)

³ BBC radyosu, İran İslam cumhuriyeti kültür ateşesinin raporu, Londra, Mahname-i Garb der Aine-i Ferheng, İslami ilişkiler ve kültür teşkilatı, Mihr. 81 (Eylül 2002) sayısı

⁴ Mahname-i Suruş, 635. sayı

⁵ Mehdi Golşeni, Ez İlm-i Sekular ta İlm-i dini, s. 58

CNN televizyon kanalı da bu konuda rakamlar vererek şöyle demektedir: “1995 yılında yayımlanan genel kitapların sayısı % 6 civarında bir artış kaydetmiştir. Oysa aynı zaman zarfında, dini kitapların sayısında % 20 civarında bir artış gözlemlenmiştir.”¹

Batılı ülkelerde yaşayan halkların dini ve manevi temayüllerinin artışı siyasi sahnelerde, özellikle de seçim yarışmalarında çok önemli değişimler vücuda getirmiştir.

Son yıllarda bazı batı ülkelerinde halkın rızayetini ve oylarını kazanmak amacıyla milletvekili, başbakan ve cumhurbaşkanı adayının dini propagandalardan istifade etme tirendi göz alıcı bir şekilde artış kaydetmiştir. Nitekim, “İngiltere’de işçi partisi ve muhafazakar partinin başbakan adaylarının görülmemiş bir şekilde kendi dini inançlarını beyan ettikleri gözlemlenmiştir.”²

“Önceki Amerika Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Demokrat partiden Clinton ve Cumhuriyetçi partiden Bob Doll da dini sloganlar ve motifler kullanmışlardır.”³

“Amerika son cumhurbaşkanı seçimlerinde de Cumhuriyetçi Parti adaylarından George Bush ve Mack, propaganda faaliyetlerinde Hz. İsa’nın (Allah’ın selamı üzerine olsun) tavsiyelerinin şahsiyetleri üzerinde yarattığı etkilerden ve din hakkındaki deruni inançlarından söz etmişlerdir. Demokrat parti adaylarından Elgor ve Bill Bradeli de “Toplumu ıslah etmek için dini değerleri güçlendirmek gerekir.” realitesine değinerek kendilerinin ve ailelerinin dindar olduklarını önemle vurgulamışlardır.”⁴

¹ İttılaat gazetesinin eki, 5. 4. 75 (26. 6. 1996)

² Ruzname-i Keyhan, 11. 1. 76 (31. 3. 1997)-(Tony Blair ve rakibi)

³ Mahname-i Sobh, 35. sayı, Dr. Mehdi Golşeni ile yapılan bir röportaj

⁴ Cumhuri-i İslami haber ajansı, 20. 6. 78 (11. 9. 1999) ve Ruzname-i Risalet, 8. 10. 78 (1. 11. 1999)

Batılı Toplamların Maneviyat İstemleri ve Dine Yönelişlerinin Asaleti

Batılı ülkelerde dini ve manevi yönelişlerin artış tirendi ile ilgili detaylı raporları gözden geçirmeden önce şu önemli hususu hatırlatmanın zarureline inanmaktayız:

İlk bakışta bazı teorisyenlerin “Batı, kudret amaçlı bir irade ve mak-yavelist bir akıl ve düşünce dışında bir realite tanımamaktadır ve eğer manevi düşünceden söz ediyorsa bu sadece kendi nefsini güçlendirmek amacına yöneliktir.” yorumuyla batılı toplumlardaki din ve maneviyatı isteme hareketini; batılı insanın çeşitlilik, lezzet alma ve kendini unutmaz düzleminde değerlendirmesi ve genel anlamda bu temayülleri insanın asil ve derin ihtiyaçlarını yüzeysel olarak tatmin etmekten başka fonksiyonu olmayan temayüller diye nitelendirmesi mümkündür. Ama mevcut realiteler ve modern toplulukların manevi ve dini değişimlerin derinliklerine inmek hiç şüphesiz bu konudaki tüm şüphelerimizi şu kesin inanca dönüştürecek: İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) asrında insanın manevi iştiaak ve heyecanı, manevi şuurdan ve milletlerin vahiy değerlerine karşı duyduğu yönelişin ve manevi susuzluğun bir bölümüdür. İmam da bütün bunları yeni asrın özellikleri arasında saymıştır.

Gelişmiş sanayi toplumlarındaki göz alıcı dini ve manevi yönelimlerinin, beşerin kendisini unutmazında değil, tam aksine bilincinde ve insanın Allah ile yaptığı sözleşmesini yenilemesinde kökü vardır. Aynı zamanda da Batı'daki manevi ve vahye dayalı değerlerin, batıda doğacak olan bir güneşin doğuş müjdesi mesabesindedir. Evet biz şuna inanmaktayız: “Bugün modern toplumlarda dine doğru zuhur etme ve şekillenme aşamasında olan kaçık ve kopuk yönelimler, aslında o toplumların bir tür bilinç ve uyanıklığını gösteren ümit verici doğuş mesabesindedir. Nitekim 1995 yılında Amerikalı zenci Müslümanların Washington kentinde düzenledikleri muhteşem gösteri ve Amerika Cumhurbaşkanının mekanı olan Beyaz Saray'da güçlü “Allah-u Ekber” sesinin

yankılanması, aslında modern bir toplumun bağrında ahlaki ve manevi uyanışın uğurlu bir nişanesi konumundadır.”¹

Batının Dini ve Manevi Yöneliş Raporu

1- El-Evset yayını, batının medeniyet beşiği olan Amerika Birleşik Devletleri’nde dini yönelişlerin ve bunun etkileri hakkındaki yorumlu raporunda şöyle yazmaktadır: “Bütün bunlardan da anlaşıldığı üzere “din” Amerika Cumhurbaşkanlığı seçimleri yarışmasında etkili etkenlerden biri haline gelmiştir.

Amerika eski Cumhurbaşkanı Bill Clinton, sürekli konuşmalarını “Allah’ım! Amerika Birleşik Devletlerini mutlu kıl” ifadesiyle sona erdiriyordu.

George Town Üniversitesi üstatlarından olan Gary Wafer “Bill Clinton bir gün dahi konuşmasının sonunda bu duayı unutacak olursa Amerikalıların şiddetli eleştirilerinden kurtulamayacaktır. Zira bu durumda onun dine saygı göstermediği söylenecektir. Oysa Amerika anayasasında dini herhangi bir şekilde himaye etmek ve aynı şekilde din ile siyaseti karıştırmak devlet için yasaklanmış durumdadır.”

Bu yayın daha sonra şöyle demektedir: “Amerika toplumu hiçbir zaman bu ölçüde dine teveccüh etmemiştir. Bu teveccüh ve önemseme öyle bir aşamaya gelmiştir ki Virginia’da İslami himaye başkanı Dr. Cabir el-Elvani şöyle diyor: “Amerika’daki bazı dindar Protestanlar² benimle Arap düşünürü İbn-i Rüşd hakkında tartışmakta ve Batı’ya laikliği sokma sorumluluğunun bu kimseye ait olduğunu iddia etmektedirler.”

¹ Dr. Seyyid Ali Asgar Kazimi, Buhran-i Camia-i Modern, s. 168

² George Town üniversitesinin resmi rakamlarına göre Amerika halkının % 70’i Protestan, % 23’ü katoliktir. Müslüman % 2, Yahudiler % 3 geri kalanı ise diğer dinler teşkil etmektedir. (el-Evset, 14 Mayıs, 2000’den naklen)

George Washington Üniversitesinde İslam tarihi üstadı olan Dr. John Well ise şöyle diyor: “Bundan yirmi beş yıl önce Amerika eski Cumhurbaşkanı Carter dindarlık izharında bulununca Amerikalılar şaşkınlığa uğradılar. Zira o zamanlar dinsizlik ve laiklik bir övünç kaynağı durumundaydı. İşte bu yüzden Kennedy seçim yarışmasında dindarlığını inkar etmeye çalışıyordu.”¹

2- Amerikalı yazar Robert Mackwand, Amerika Christian Science Monitor yayınında yazmış olduğu yazısında, özellikle son on yılda bu ülke halkının kültürüne dinin girişini önemle belirterek bu çağı, “manevi merak asrı” olarak adlandırmıştır.

Mackwand dini olayları, özellikle de milyonluk “Ahde vefa gösterenler” adlı yürüyüşü –ki Hristiyan erkekler verdikleri sözlerine bağlı olduklarını ifade etmiş oldular- hakkında şunu yazmaktadır: “Din, Amerika toplumunda çeşitli şekillerde tecelli etmiştir ve şu anda da Amerika halkının kültürünü şekillendirme durumundadır.”

Yazar yazısının devamına şöyle yazıyor: “Hatta bu son yıllarda, özellikle 1376 yılında ülke içinde ve dışında derin kültürel özellikleri gösteren veya olayları yönlendirmede etkin olan meşhur macera ve öykülerdeki dinsel boyutlar çok kolay bir şekilde hissedilmektedir. Yıllardır unutulmaya yüz tutmuş veya cüz’i yayınlarda defnedilmiş olan dini ifade ve meseleler, şu anda gazetelerin ilk sayfalarına taşınmış durumdadır.

Televizyon kanalları başlıca vakitlerini, ilginç bir ilgi ve beğeni kazanan dini konular ile doldurmaktadır ve maneviyat ile ilgili kitaplar, en çok satan kitaplar listesinde yer almaktadır.

Chicago’daki Christian Saint Cherry yayınının baş yazarı olan David Hyme şöyle diyor: “İnsanlar artık maneviyatı araştırmaya büyük bir ilgi duymaktadırlar ve başka bir ifadeyle, bunun bir sonucu olarak da dini inançlarına geri dönüş yapmaktadırlar.”

¹ Haftename-i Şoma, el-Evset, 14 Mayıs, 2000’den naklen

İlahi dergah meleklerini ve ruhani mesajları kapsayan televizyon kanalları bu yıl sayısız izleyici toplamış durumdadır. Bütün bu filimler de –çok ilginçtir- dini konulara asla teveccüh etmeyen, hatta dini konulara düşmanlık besleyen Hollywood tarafından yapılmıştır. Televizyon araştırmaları esasınca da bu programların izleyicileri başlıca bir tür manevi merak hissine kapılmışlardır ve de anlamlı içeriklerinin olmasını istemektedirler.

Mackwand, NBC televizyon kanalının eğlence programlarının yöneticisi olan Warren Little Field'den naklen şöyle yazmaktadır: “Dini programlar bütün Amerika’da televizyon izleyicilerinin seyretmeye iştiaak duydukları bir şeydir.”

Mackwand daha sonra şöyle diyor: “Amerika’da en çok satan kitaplar encümenine istinaden, özellikle din ve maneviyat hakkındaki kitaplar, geçen yıl satış kaybına uğramayan ve hayal ürünü olmayan tek kitap türü konumunda olmuştur.”¹

3- Batılı yazar Barbara Contrawits, bir bölümünü aşağıda aktaracağımız detaylı bir raporunda, Amerika toplumunda gün gittikçe artan maneviyat ve dini mesajlara ilgi ve alaka trendini açıklayarak şöyle yazmaktadır.”Hollywood’da film yapan stüdyolar da filmlerini irfan ve ölümden sonraki hayat konuları ile tatlandırmışlardır. Papa Jean Paul II’nin “Ümit Kapısından Geçiş” adlı yeni kitabı, en çok satan kitaplar listesinin başlarında yer almıştır.

James Redfield’in irfani ve manevi motifler taşıyan “Göksel Öngörüler” adlı romanı en çok satan roman türü kitapların başında yer almaktadır.

Müzik alanında ise Sainito Domingo De Sylus kilisesinin Benedick rahiplerinin okuduğu “dini şarkılar” albümü de şimdiye kadar 2. 8 milyon satış yapmış durumdadır.

¹ Mahname-i Sobh, 78. sayı, Behmen. 1376 (Ocak, 1997)

1993 yılında yayımlanmış olan Catlyn Norris'in "Manevi Bir Mekan Dakota" adlı kitabı hala çok satan kitaplar listesinde yer almaktadır. Yazar, şimdiye kadar manevi tecrübelerini kendisiyle paylaşmak isteyen okuyucularından üç binden fazla mektup aldığını belirtmektedir.

Yazar makalesinin devamında şöyle yazıyor: "Amerikan siyasetçileri okullarda ibadet merasimlerinin yapılmasının mecburi olması hususunda ısrar etmektedirler. Halkın dini konuşma ve merasimlere katılımı kat kat artmıştır. Öyle ki bu konuşmaların bazısına katılmak için aylarca, kayıt olabilmek için, bekleme listesinde yazılı kalması gerekmektedir."

Contrawits şöyle devam ediyor: "Üniversitelerde irfani konularda düzenlenen konuşma ve toplantılar, öğrencilerle dolup taşmaktadır."

Cambridge Massachusets'te Interface kurumu, bu konuda yedi yüzden fazla kurs ve sınıf teşkil etmiştir. Bu sınıflara katılmak için bu yıl yirmi bin kişi kayıt yaptırmıştır. Oysa bu rakam geçen yıl onüç bini geçmiyordu.

Bu sonbaharda yaklaşık iki bin kişi, genellikle karmaşık konuşmalar yapan Dr. Dean Ornish'in konuşmalarına katıldılar ve deruni huzur sayesinde kalp krizinin önlenebileceği hakkındaki konuşmasını dinlediler."¹

4- Yerli araştırmacılardan biri de günümüz dünyasında dini ve manevi yönelişlerin açıklamasında, bu hareketin İslam devrimi ve Hz. İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) ilahi ve manevi mesajlarından etkilendiğini beyan ederek şöyle demektedir: "Geçen hafta uydu kanalları "manevi şarkı"yı ilk defa çağdaş medya dünyasında yayımlanmış oldukları ki İran İslam devriminden sonra maneviyat peşinde olan bir toplumun ve manevi ihtiyaçların apaçık nişanelerinden biridir."Pedes Lie Gar" sembolik adıyla takdim edilen bu ilginç manevi şarkı, İspanya'nın

¹ Mecelle-i Meşrik, Der Costecuy-i Emr-i Kudsi, Emir Kasımı'nın tercümesi, 2. ve 3. sayılar

günümüzde en meşhur şarkıcıları ve bu cümleden dini gruplar vasıtasıyla icra edilmiştir. Tümü dini elbiseler giymiş olan ve dua eden bir görünüm arz eden “Cure” grubu tarafından takdim edilmiştir.”

Yazar daha sonra şöyle diyor: “Mukaddes kitap İncil’in bazı ayetlerini okuyan bebeklerin üretilmesi ve pazara sunulması manevi yönellerde yepyeni bir olgunun tekrarlanmasıdır. Sadece Amerika toplumunda manevi eşyaların ticari alışveriş hacmi, İslam devriminden önce yüz milyon dolar iken bu rakam günümüzde üç milyar dolara ulaşmıştır.

Bazı dini eğitim kurumları ve kilise teşkilatında dini veya manevi pazar bulma adı altında uzmanlık ve maharet oluşumuyla ticaret ve uluslararası hizmet işlerinde yepyeni bir programcılık alanı canlılık kazanmıştır. Asıl hedefi de daha fazla muhatapla manevi ilişkide bulunmaktır. Yazar son olarak da şöyle yazmaktadır: “Fakir ve yoksul olan, rahibelik elbisesi dışında hiç bir sermayesi olmayan bayan Mary Angelica, Katolikleri sadece manevi ve dini yayınlar yapan bir televizyon kanalı kurmaya teşvik ederek, bugün artık kırk beş milyon seyircisi olan ve kablolu yayın yapan güçlü bir televizyon kanalını kurmayı başardı ve televizyon kanalı yoluyla yeni manevi ihtiyaçlara böylece cevap vermiş oldu.”¹

3- Bilginlerin Dini Yönelimleri

İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) asrında ilginç değişimlerden biri de çeşitli ilim dallarındaki bilginlerin yeniden ilim ve dinin uyumuna inanmaya başlaması, dini imana ve varlık aleminin çözülmeyen bilinmezliklerini keşfetmek için dini öğretilere dönüş yapmasıdır.

Çağdaş dünya bilginleri arasında dine inananların üssünün güçlenmesi ve genişlemesi, yeni ilmin çıkmazlarını açmada dinin tayin edici rolüne inananların görülmemiş bir şekilde artış kaydetmesi son yirmi

¹ Sina Vahid, Ruzname-i Keyhan, Sütun-i Ferheng ve endişe, 23. 5. 75 (14. 8. 1996)

yıl içinde fevkalade genişleme ve şaşırtıcı bir gelişme trendine girmiş bulunmaktadır.

Büyük Dünya Bilginleri Arasında Dini İnançların Geç- mişi

Bazı önyargıların aksine “16. asırda Kepler¹, 17. asırda Galileo², Newton³ ve diğer yeni ilimlerin kurucuları hep dindar kimselerdi.”⁴

Esasen Galileo gibi 17. yüzyılın bilginleri dindar Katolikler idiler. Robert Boyle⁵ ise ilim için dini bir risaletin olduğuna inanmaktaydı.”⁶

“Bu cereyanın seçkin bir bireyi olan ve bugünkü ilme büyük katkısı olan Isaac Newton; ilahi bir fizikçi, tevhide ve Mesih’in Allah’ın kullarından biri olduğuna inanan bir Hristiyan ve ilahiyata büyük bir ilgisi olan kimseydi.”⁷

Nitekim “16. asrın İskoçyalı seçkin fizikçilerinden olan James Clark Maxwell de Pazar günlerini ilahiyat araştırmalarına ayıran bir kimseydi.”⁸

¹ Juhan Kepler (1571- 1630), Alman astrolog ve matematikçisi Kepler üç kanunu keşfetti ve Newton da bu üç kanun esasınca yerçekimi kanununu keşfetti.

² Galileo Gallilei (1564- 1642) İtalyan astrolog

³ Isaac Newton (1642- 1727) İngiliz bilgini, Newton tabiat bilim ve matematik alanında bir çok araştırmalarda bulunmuştur

⁴ Dr. Mehdi Golşeni, Ruzname-i Keyhan, 22. 4. 1378 (13. 7. 1999)

⁵ Robert Boyle, 1627- 1691

⁶ Eyan Barbur, İlim ve din, Bahauddin Hurremşahi’nin tercümesi

⁷ Dr. Mehdi Golşeni, Keyhan gazetesi ile yaptığı bir röportaj, 22. 4. 78 (13. 7. 1999)

⁸ a. g. e.

Hakikatte “Kepler, Galileo, Newton, meşhur fizikçi Arsted, 1775-1836 yıllarında yaşayan Fransalı meşhur fizikçi Amper, Michael, Faraday¹, Hanry, Maxwell vb. klasik fizikçilerin çoğu, tabiat aleminin düzen ve uyumu esasınca Allah’ın varlığını ispat etmişlerdir. Bu bilginlerin tümü fizik ilmini, Allah’ın kanuna dayalı tabiatında Allah’ın eserlerini görmek için bir yol olarak kabul etmişlerdir.”² Gallileo’nin de dediği gibi, “Allah tabiat işlerinde İncil’in kutsal cümlelerinden daha az tecelli etmemektedir.”

¹ 1867- 1791 yıllarında yaşamış olan meşhur İngiltere fizik ve kimya bilgini

² Dr. Mehdi Golşeni Fizikdanan-i Garbi ve Mesele-i Hodabaveri, Fasl-i Name-i Kabesat, 1376 (1997) baharı,

Dini İnançların İnzivaya Çekildiği Dönemin Başlangıcı

19. asırda klasik fiziğin doruk noktasına erişmesi, bazı bilginlerin haddinden fazla ilmi güce ve pozitivist düşüncenin zuhur ve yayılımına dayanması ve de 19. asır ile 20. asrın ilk yarısında bunların batı ilmi muhitine egemen olmasıyla birlikte bir çok bilginler amprik fikre dayanarak, din, felsefe ve irfana dayalı her türlü epistemolojiyi inkar etmeye, dini öğretileri alaya almaya ve metafiziği inkar etmeye koyuldular.

Söz konusu dönemde “sadece gözle görülebilir işleri ilmi kabul eden ve kendini insanlık dininin peygamberi olarak lanse eden”¹ Fransız sosyolog ve filozof August Comte (1798- 1857) gibi görüş sahibi kimsele-
rin görüşlerinin fikri sultanı, batıda dini inançları, dindar bilginleri şiddetle baskı altına aldı.

Bu karanlık dönemde bir çok dindar ve inançlı bilginin varlığına rağmen, salt ilimcilikten ortaya çıkan zehirli atmosfer son iki asrın alimleri ve ilmi hareketi üzerinde yıkıcı etkiler yarattı.

Öyle ki, “20. asrın başlangıcında ve sadece yediyüz kişinin cevap verdiği farklı ilimlerden bin bilgin arasında yapılan anket sonuçlarından ortaya çıkan veriler esasınca onlardan sadece % 40’ının Allah’a inandığı anlaşıldı. Bu sonuç esasınca yirminci asrın sonlarında Allah’a inanan kimselerin sayısının gittikçe azalacağı öngörüldü.”²

Üniversite hocası ve görüş sahibi Ann Poard gibi bir kimse 1950 yılında şöyle diyordu: “Ben Amerika’da ders kitabı olarak okutulan elli psikoloji kitabını inceledim. Bu kitapların hiç birinde, insani ve duygusal bir konu olarak da olsa, din hakkında en küçük bir bilgiye dahi rastlamadım.”³

¹ Üstat Misbah Yezdi, Amuzeş-i Felsefe, c. 1, s. 50

² Dr. Mehdi Golşeni, Keyhan gazetesiyle yaptığı bir röportaj, 22. 4. 1378 (13. 7. 1999)

³ Dr. Mahmud Golzari, Mahname-i Pegah, Tir. 1380 (Haziran, 2001)

Görelî Bilinç Döneminde Yeni İlmin Çıkmazı

20. asrın ilk yarısından bu yana, batıda salt ilimciliğin çıkmaza girmesiyle ve bu salt ilimcilikten kaynaklanan buhranın ortaya çıkışıyla tevhide ve ilim ile dinin uyduğu inanan bilgin kimselerin sayısı artış kaydetmeye başladı. Bu dönemde Quantum fiziğinin¹ teorisyeni Max Planck gibi bir takım bilginler, “din ile ilmin uzlaştığını ve bu ikisinin hurafelere karşı savaştığını”² dile getirdiler.

Amerikalı Fizikçi ve Nobel barış ödülünü alan A. Shawlow adlı bilgin de Allah’a olan inancından bahsetmiş ve temel soruların dine sorulmasının gerekliliği ve bu sorulara dinden cevap elde edilmesinin lüzumu hakkında çok anlamlı ve de ilginç bir konuşma yapmıştır.”³ İngiliz fizik bilgini Poikinghorn ise din olmaksızın ilmin eksik kalacağı konusuna değinmiştir. Amerikalı fizikçi ve Einstein’ın⁴ yardımcısı Henry Margenau ise ilmin dine ihtiyacı olduğunu belirten görüşünü ve Einstein’ın “Tabiatın onaylanmış temel bir kanununu keşfetmek Allah tarafından bir ilhamdır” görüşünü dile getirmiştir.”⁵

Cressy Morrison,⁶ H. Rouvire⁷ gibi bilginler de Allah’ın varlığını ispat etmek ve de hayatın belli bir hedefi olduğunu ortaya koymak için fizik, biyoloji, fizyoloji ve matematikten yardım almışlardır.⁸

¹ Bu teori yansıyan enerjinin de tıpkı madde gibi kesik bir yapıya sahip olduğunu sadece zerrelere veya Quantler şeklinde var olabildiğini ispat etmektedir. Bu teori modern fiziğin esasınca teşkil etmektedir.

² M. Planck (1858-1947) Alman fizikçisi. Mehdi Golşeni, Faslname-i Kabesat, 1376

³ a. g. e.

⁴ Albert Einstein, Alman fizikçisi (1879- 1955)

⁵ Dr. Mehdi Golşeni, a. g. e.

⁶ New York ilimler akademisi üstadı

⁷ H. Rouvire, Paris tıp fakültesi anatomi üstadı

⁸ Bak. Cressy Morrison, Raz-i Aferineş-i insan ve H. Rouvire, Hayat ve Hedefdari, Abbas Şeybani’nin çevirisi

Bu dönemde insani ilimler havzasında da bir takım değişimler vücuda geldi. Nitekim batıda psikoloji alanında Freudizm aleyhine bir dalganın oluşmasıyla, din ile tam bir gönül birliği içinde olan psikologlar ortaya çıktı. Bu psikologlar arasında Victor Frankel¹, Mary Douglas, Karen Horney², Carl Rogers³, Gordon W. Allport⁴ ve Abraham Maslow⁵ gibi kimseleri saymak mümkündür. Bu psikologlar, dine yönelişin, çocuğun annesine karşı duyduğu cinsel aşktan kaynaklanan “Oidipus karmaşığı”ndan ortaya çıktığına ve dolayısıyla da bir tür ruhsal hastalık olduğundan inanan Sigmund Freud’un⁶ aksine dindarlığın insanın vücudunda gizli olan asil ve soylu bir yönelim olduğuna inanmışlardır.

7

¹ Alman psikologu

² Karen Horney (1885- 1952) Alman psikologu ve Amerikan psikanalizim enstitüsünün kurucusu

³ Carl Rogers (1902- 1987) Amerikan psikologu

⁴ Gordon W Allport (1897- 1967), Amerikan Psikologu

⁵ A. H. Maslow (1908- 1970) Amerikan psikologu

⁶ Sigmund Freud’un (1856- 1939) inancına göre tanrı bir tür zihni kuruntu ve Allah’a inanmak ise bilinç altında gizli olan “Oidipus karmaşığı”nın bir ürünüdür. Yani insanın evren ölçüsünce yeryüzü babasını betimlemektedir ki onun sayesinde rahat ve huzur içinde yaşayabilsin. Başka bir ifadeyle dinin kökeni, arzulu düşünceler ve insanın iman istemidir. (Nitekim Ludwig Foerbach (1804 - 1872) da tanrı kavramının insanın hayal gücünün bir ürünü olduğunu söylemiştir.) Bak. Eyan Barbur, ilim ve din, Baha-uddin Hurremşahi’nin çevirisi, s. 293

⁷ Dr. Himmeti, Rehyafat-i Dinşinasi-i İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) Keyhan-i Ferhengi, 136. sayı, Mihr. 1376 (Eylül 1997)

İslam Devrimi ve Bilginlerin Dini Yönelimleri

Dinin insanın hayatındaki önemli yerini derk etmek için uygun ortamın oluşmasına, muvahhit ve inançlı bir çok bilginin, şahsiyetlerin ve ilim ve eğitim kurumlarının dine bakış şeklinde evrensel ve temel bir değişim icat etmek için övgüye değer çabalarına rağmen, son on yıllarda dine olumsuz bakış açıları sebebiyle İran İslam devrimi öncesine kadar dünyanın ilmi çevrelerine hakim olan atmosferde dinden ve dini öğretimlerden uzak kalınması gerektiğine inanan kimseler etkili olmuştur.

Ama bir çok kanıtlar ve mevcut değişimler şu gerçeği ifade etmektedir ki İslam devriminin zafere ermesi ve gaflet uykusuna dalmış olan insanın öncesine oranla artış kaydeden fitri uyanışıyla birlikte araştırma merkezlerinin, ilmi mahfillerin ve çeşitli ilim dallarında söz sahibi bilginlerin dine yönelimi yepyeni bir aşamaya varmış bulunmaktadır. Ülkemizin bilginlerinden biri bu gerçeği onaylayarak şöyle demektedir: “Sizler eğer bundan yirmi yıl önceki Avrupa ve Amerika’yı günümüzdeki Avrupa ve Amerika’yla mukayese edecek olursanız hiç şüphesiz açıkça göreceksiniz ki asla birbiriyle kıyas dahi edilmeyecek bir durum ortaya çıkmaktadır. Hatta bundan yedi sekiz yıl öncesini bile şimdiki durumla mukayese ettiğimde çok farklı bir durumun ortaya çıktığını görmekteyim.”

Söz konusu bilgin devamında şöyle diyor: “Birkaç yıl önce “Göreceliğin fiziksel ifadesi” semineri için Londra’da idim. Orada evrenbilim tartışması yapıldı. Belçikalı filozof ve fizikçi bilgin, bir evrenbilim modelinden söz ederken Allah’ın adını andı. Oxford üniversitesinden Amerikalı bir fizik bilginini şöyle dedi: “Fizik konferansı Allah’ın adının anılacağı bir yer değildir.” Bu tartışmaya ben şahit oldum. Ama şu anda durum öylesine değişmiştir ki, birkaç yıl önce Amerika’nın en büyük ilmi encümeni olan ve de Amerika’nın bir çok ilmi şahsiyetinin de üyesi olduğu Amerika İlmin İlerlemesi Encümeni kendi dönem seminerini düzenledi. Bu seminerde ilk defa yapılan şey, konferanslarla eş zamanlı

yapılan oturumun dışında bir de “ilim ve din ilişkisi” hakkında bir iki oturumun düzenlenmesiydi. Bu toplantılar, diğer toplantıları etkileyecek düzeyde kalabalık idi. Seminer sorumlularını bu konuda konuşmak zorunda bıraktı. Yani kısacası durum işte böylesine değişmiş haldedir.

Bir zamanlar ilim, eğitim ve diğer ortamlarda “din” kelimesini kullanmak dahi modaya aykırı sayılırken şimdi durum böyle değildir.”¹

“Bendeniz 1998 yılında bir konferansa katılmıştım. Bu konferansta evrenbilimin büyük bilginlerinden iki kişi bana açıkça şöyle dediler: Araştırmalarımız neticesinde şu sonuca vardık ki ilim kendi başına yeterli değildir. Bir çok sorulara cevap vermek için Allah’a yönelmek gerekir.”²

Bu açıklamaları onaylaması için Berkeley’deki California Üniversitesinin epistemoloji ustası Prof. Bruce Mongon’un sözlerine işaret etmek mümkündür. Prof. Mongon “ilim ve din sentezi” adlı ikinci kongrede yaptığı bir konuşmasında (Hindistan / Ocak, 1996) son yıllarda bilginlerin dini ve manevi yönelimlerinin görülmemiş bir şekilde yayılım kaydettiğini doğrulayarak şöyle demiştir: “İçinde bulunduğumuz asrın başlarında ilmi metotlar donukluğa uğradı ve nesnel, donuk, reel gözlemlerle sınırlı bir hale geldi. Din ve dini tecrübeler ebedi düşman gözüyle bakıldı. Ama ne mutlu ki son on yılın başlarından itibaren ilmi konularda dini ve manevi bilinç ve tecrübeler ilgi yeni bir aşamaya girmiş, canlanmış.”³

Bir çok ilmi merkezlerde, dünyanın muteber üniversitelerinde, özellikle de batıda, son yıllarda dini bakışlar ve yönelimlerin artış kaydetmesi öyle bir aşamaya gelmiştir ki, “Amerika Stanford Üniversitesinde

¹ Dr. Mehdi Golşeni, Ruzname-i Keyhan, 7. 11. 1375 (27. 1. 1997) ve 22. 4. 1378 (13. 7. 1999)

² a. g. e.

³ Ruzname-i İttılaat, 3. 4. 1376 (24. 6. 1997)

daha birkaç yıl öncesine kadar ibadet bir değer olarak kabul edilmezken, şu anda üç yüz ile beş yüz civarı öğrenci sürekli olarak ibadet merasimlerine katılmaktadır.”¹

Mevcut istatistiklere göre “Fransa’da ilmi projeler milli merkezindeki araştırmacıların yarısı Allah’a iman etmiş ve bir çoğu da bu aşamaya yaklaştıklarını hissetmektedir.”²

Elde edilen raporlar esasınca, “Cambridge Üniversitesi birkaç yıldır ilim ve ilahiyat konuşmaları dalını başlatmış bulunmaktadır. 1998 yılında ilim ve din kürsüsü tesis edilsin diye Oxford Üniversitesine bir milyon yüz bin paund hediye edilmiştir.

Hakeza İngiltere Leeds üniversitesi ilim ve din ilişkisi hakkında araştırma ve eğitim için ilk olarak ara dal merkezini tesis etmiştir. Amerika’da Boston üniversitesi ise ilim, din ve felsefe dalında doktora programını yürürlüğe koymuştur.”³

1960 ve 1970 yıllarından beri başlatılmış olan dini konularda ruhbilim araştırmalarına duyulan ilginin canlılık kazanımı son yıllarda büyük bir artış kaydetmiştir. Öyle ki bu yıllarda, söz konusu alanda onlarca dergi basılmış, onlarca sempozyum ve seminer düzenlenmiş, 1993 yılında iki yüz olan Hristiyan Psikologlar Encümeninin üyelerinin sayısı, son yıllarda birden bire onaltı bine yükselmiş ve insani ve teorik ilimler boyutunda din ile ilgili araştırmalar, internette büyük bir artış kaydetmiştir.”⁴

Gerçi “eskiden ruhbilim ilmi, hastaların tedavisinin değersel hususlardan uzak tutulması gerektiğine inanıyordu. Ama 1987 ila 1993 yılları

¹ Mahname-i Suruş, 635. sayı

² Ruzname-i Keyhan, İlmi sayfa, 25. 9. 1370 (16. 12. 1991), Fransız Observator adlı haftalık dergiden naklen

³ Dr. Mehdi Golşeni, ez İlm-i Sekular ta İlm-i din, s. 59 ve 60

⁴ Dr. Mahmud Golzari, Mahname-i Pegah, Tir. 1380 (Haziran, 2001)

arasında dinin, hastaların tedavisindeki rolü hususunda altı binden fazla ilmi makale basılmış durumdadır.”¹

Hakeza son yıllarda “Bir çok Amerika ve Avrupa üniversitelerinde din ve ilim dersleri okutulmaya başlamıştır. New Scientist dergisinin araştırmasına göre de en çok gelişen ilmi dal olmuştur.”²

Amerikan Siyasi İlimler Encümeni (Amerikan Political Science Association) de on yıldan fazla bir zamandır din ve siyaset bölümünü açmış bulunmaktadır. Her yıl bu konuda yazılmış olan en iyi kitaba ödül vermektedir.”³

Salt Maddecilik ve Ateistliğin Çöküş Döneminin Başlaması

İslam devriminin dini temeller ve öğretiler esasınca zafere ulaşması, çağdaş maddeci medeniyetin inkarcı düşüncesini şiddetle sarstı. Bir çok bilginlerin dini inançlara yeniden geri dönüşüne ortam hazırladı ve dini olmayan kültürün bir tür eziklik duymasına neden oldu. Fransız haftalık dergisi Nowel Observator bu konuda şöyle yazmaktadır: “Enformatik ve teknik ilmin şaşırtıcı bir şekilde ilerleme kaydettiği günümüzde, her gün materyalistlerin ve inkarcıların fikri temellerinin büyük bir hızla yıkıldığını görmekteyiz...”

...İlmi kavramları artık kendi lehine kullanmaya çalışan teoloji değildir. Mevcut halde, Allah’ı isteyen ilmin bizzat kendisidir.”⁴

¹ Dr. Amber Hak, Malezya üniversitesi üstadı, Tahran’da ilk defa düzenlenen “Ruh tedavisinde dinin rolü” adlı uluslararası sempozyumdaki konuşması, Mahname-i Pegah, Hordad. 1380 (Mayıs, 2001)

² Dr. Mehdi Golşeni, a. g. e. , s. 59 ve 60

³ a. g. e.

⁴ Ruzname-i Keyhan, 25. 9. 1370

Fransız meşhur sosyologu Jill Couple'ın görüşü esasınca, “Dindar olmayan tahsilli kimseler, din dışı kültürün kendilerini bir çıkmaza sürüklediğine inanmakta ve bu çıkmazın sonunu da cinayet, boşanma, AIDS, uyuşturucu maddeler vb. şeylerde görmektedirler. Onlar ilim ve iman arasındaki çelişkiyi red etmektedirler.”¹

Amerikan Scientific ilmi dergisi bu konuda şunu yazmaktadır: “Hayatın anlamı, değer ifade eden şeyler, ahlaki ve ideal konulara ilmin cevapsız kalışı, eskiden inkarcı bir ruha sahip olan bilginleri tutturdukları bu yoldan el çekmeye ve dini öğretilere yönelmeye zorlamıştır.”²

Bilginler ve Din Gerçeğini Anlama Hususunda Artan Çabalar

Son yıllarda beşerin dini inançlara evrensel yönelimi, çağdaş dünyanın, özellikle de batının bilginleri arasında gittikçe büyüme kaydeden bir dalga yaratmıştır. Bu dalga, ilim ve din orantısı alanında yapılmış olan yanlış düşünceleri düzeltmeyi ve beşer hayatında dinin değerli konumunu yeniden derk edebilmeyi amaçlamaktadır.

Çeşitli konferanslar; din ve ilim çelişkisini reddetmek ve toplulukların ilmi övünç kaynakları üzerindeki olumlu etkilerini tespit etmek amacıyla son yıllarda bilginler, ilmi topluluklar ve araştırma kurumları tarafından yazılmış olan bir çok eserler ve geniş araştırma projeleri de bu iddiayı kanıtlayan bir delil konumundadır. Örnek olarak “Avrupa ve Amerika’da ilim ve din ile ilgili araştırma merkezlerinin ve encümenlerin tesis edilmesinin hızla artışına işaret etmek mümkündür.”³

Hakeza “Fizikçi, kimyacı, biyolog, filozof ve ilahiyatçılardan bütün dünyadan 1100 bilginin katılımıyla⁴ Hindistan’da düzenlenen “Din ve

¹ Mahname-i Suruş, 551. sayı, Ferverdin. 1370 (Mart 1991)

² Ruzname-i Keyhan, 5. 6. 1377 (27. 8. 1998)

³ Dr. Mehdi Golşeni, ez İlm-i Sekular ta İlm-i Dini, s. 59

⁴ a. g. e.

ilim sentezi” adlı uluslararası kongreye veya Berkeley’de California Üniversitesinde bir çok seçkin bilim adamının katılımıyla teşkil edilen ilim ve din ilişkisini araştırma konferansına da işaret etmek mümkündür.”¹

Nitekim Berkeley California’da din ve tabii ilimler merkezi de son zamanlarda “ilim ve manevi araştırmalar” başlığı altında araştırma projelerini düzenleme girişiminde bulunmuştur.

Bu projenin müdürü olan Mark Richardson şöyle diyor: “Bu iş din ve tabii ilimler alanında seçkin bilim adamlarının katılacağı bir konferansın teşkil edilmesine hazırlık konumundadır. Bunun amacı da dakik bir ilmin dini inançları red ettiğine inanan bilginlerin bu yanlış düşüncesini değiştirmektir.”²

Son yıllarda ilim ve din konusuna olumlu bakan, basılmış yüzlerce kitaplardan örnek olarak, batılı bilgin bayan Jennifer Trusted’in (ki felsefe ve ilim felsefesi konusunda bir çok kitapları vardır) 1994 yılında basılan Fizik ve Metafizik kitabına işaret edebiliriz.

Yazar bu kitapta din ve dini inançlara odlukça olumlu yaklaşarak dinin, ilmin ilerlemesine engel olduğunu belirten yanlış düşünceyi zihinlerden silip atmak istemektedir. Onun inancına göre orta çağdaki ilim de, kıvancını din felsefesine borçlu konumdadır.”³

İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Çağı ve İlim ve Düşünce Sahasında Devrim

Bu arada düşünülmesi gereken önemli konulardan biri de son yıllarda, özellikle de İslam devriminden sonra çağdaş dünya ilimlerinin çeşitli dallarındaki uzman bilginlerin dini yönelimleri ve bakış açıla-

¹ Ruzname-i Keyhan, 5. 6. 1377 (27. 8. 1998)

² a. g. e.

³ Rootledge yayınları, İngiltere, Londra, 1994, Kabasat yayınından naklen

rında oluşan ilginç değişimler, hakikatte ilim ve düşünce alanında oluşmuş büyük bir devrim konumundadır. Bu değişim çağdaş bilgin ve ilim adamlarını gittikçe artan bir hızla Allah'a ve ilahi değerlere sevk etmektedir.

Amerikan Time dergisi Nisan 1980'deki 7. sayısında bu konuda şöyle diyor: "Düşünce ve istidlal konusunda sessiz bir devrim gerçekleşmek üzeredir ve tanrı geri dönmektedir."¹

Amerikan Scientific adlı ilmi dergi de söz konusu değişimleri ele alarak, California'da düzenlenen ilim ve din ilişkisini inceleme konferansında söz konusu edilen konuların içeriğine işaret ederek şöyle yazmaktadır: "Konferans müddetince açıklığa kavuşan çok önemli hususlardan biri de artık bilim adamlarının dine yaygın ve sıradan inançlar gözüyle bakmadığı gerçeğidir. Zira bilim adamları artık dine, ilmi tecrübeleri miktarınca gerçeği ifade eden reel alemden bir tecrübe gözüyle bakmaktadırlar."

Bu dergi daha sonra şunu ifade etmektedir: "Anlaşıldığı üzere bilim adamları şu iki hususta görüş birliğine varmışlardır. Bu hususların birincisi Allah'ın var olduğudur. İkinci husus ise dinden uzak bir ilmin topal, ilimden uzak bir dinin ise kör olmasıdır."²

İlimler sahasındaki bu adı geçen devrimi Amerikan Newsweek dergisi (20 Ocak 1998 tarihli sayı) şu ifadeyle anmaktadır: "İlim Allah'ı bulmaktadır."³

Bilginlerin Dindarlığının Dini Yönelişler ve Çağdaş İnsan Üzerindeki Etkisi

Gerçi bilginler, ilim ve araştırma kurumları arasında dini inançların yeniden hayat kazanması da bizzat çağdaş insanın Allah'a büyük dönüş

¹ Dr. Mehdi Golşeni, a. g. e. s. 60

² Ruzname-i Keyhan, 5. 6. 1377 (27. 8. 1998)

³ Dr. Mehdi Golşeni, a. g. e. , s. 60

hareketinin önemli bir bölümünü teşkil etmektedir. Ama sosyal konuları yorumlayan uzman kimselerin inancına göre ilimler sahasında adı geçen değişimin oluşumu ve din ve ilmin çeliştiği hususundaki bir çok hayali kuruntuların ortadan kalkması, çağdaş insanın dini öğreti ve emirler ile tevhidi inançlara yönelişinin artış kaydetmesi için çok uygun bir ortam sağlamıştır.

İngiltere’de basılan Daily Telegraphe yayını bu konuda şöyle yazmaktadır: “Sosyal olayları yorumlayan uzmanların dediği gibi halkın çoğunun dine yönelmesinin en büyük sebebi, din ve ilim arasında artık eskiden olduğu gibi uyumsuzluğun görülmeyişi gerçeğidir.”¹

4- İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Asrı ve Dinin Olumlu Boyutlarına Artan Teveccüh

İran’da İslam devriminin zafere erişmesiyle birlikte dünya bu devrimin insan hayatında diğer bir önemli etkisinin daha çıkışına şahit olmaktadır. Dinin insan hayatı üzerindeki etkilerini keşfetme hususunda farklı ilim dallarında bilginlerin sergilediği eşsiz faaliyetlerin yaygınlık kazanması da, çağdaş dünyanın İslam devriminin temel mesajlarından ve İmam Humeyni’nin kılavuzluklarından büyük oranda etkilendiğinin en büyük şahididir. Bilginlerin dini inançlarının güçlenmesi ve beşeri toplumların genel planda hayati önem arz eden öğretilere yönelmesi ile birlikte çağdaş dünyamız bugün ilmi ve araştırma kurumlarının, dini iman ve dini öğretilerin insan hayatını düzenleme hususundaki yepyeni bir ilgi ve yönelimine şahit bulunmaktadır. Bu bölümde kısaca da olsa bu konuyu açıklamaya çalışacağız.

¹ Ruzname-i Risalet, 6. 3. 1376 (27. 5. 1997), Cumhur-i İslami Haber ajansından naklen

Din; İnsanın Mutluluğunun Yegane Yolu

İnsanın varlık hakikati; düşünce, ahlak ve amel diye bilinen üç boyutta tecelli ettiği için ilahi peygamberler de bu üç bölümde kendi hayat verici kılavuzluk ve öğretilerini ortaya koymuşlardır.

İnsanın fıkırsel boyutuyla yakın ilgisi olan birinci bölüm; inançlar , temel inanç ve dünya görüşlerinden oluşmaktadır. İlahi peygamberler bu bölümde insanın temel ve teorik sorularına cevap vermek için gelmişlerdir. Tıpkı, “Allah kimdir, insan kimdir ve varlık alemi nasıldır?” sorularına cevap vermek gibi.

İkinci bölüm ise büyük Peygamberlerin ahlaki kılavuzluklar kalıbında insana doğru olan tavırları açıklaması ve beyan etmesidir. Onlar insan ve dünyanın realitesine teveccüh ederek ve insanda gizli olan kabiliyetleri göz önünde bulundurarak insanın eğitim ve yönlendirilmesine koyulmuşlardır. Hakikatte o dünya görüşünden bu ahlak, metotlar ve ahlaki emir ve yasaklar elde edilmektedir.

Üçüncü bölüm ise furu-i din diye ifade edilen ilmi hükümlerdir. Bunu açıklayan ve beyan eden ilim ise fıkıh ilmidir.

Bu bölümün “furu-i din” olarak adlandırılmasının sebebi ise bu hükümlerin temel inançların neticesi olmasıdır. Yoksa bu isim onun önemsiz olduğunu göstermez. Felsefe, irfan, kelam ve ahlak gibi ilimler, temel ahlak ve inançlardan beslenmektedir. Ameli hükümler ise yeni insani bilimleri özellikle de hukuk, siyasi ilimler, kamu idaresi, hükümet, ekonomi vb. ilimleri kapsamaktadır.

Hakikatte fıkıh, dinin ameli hükümleri ve ideolojisi konumundadır. Aynı zamanda İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) yüce tabiriyle, beşikten mezara kadar beşer hayatını idare etme sistemidir.

Söz konusu üç boyut insan hayatının temel bölümlerini teşkil etmektedir. İnsan hayatının değişim yaratan iniş ve çıkışları, başlıca zikzakları hep bu üç alanda gerçekleşmektedir. Nitekim çağdaş insanın hayatında ortaya çıkan başlıca sorunlar, problemler ve boşluklar da bu üç boyuttan biriyle ilgilidir.

Bu önbilgileri aktarmamızın sebebi, dinin bu üç boyutta bir iddia sahibi oluşudur. Büyük peygamberler de ilahi görevleri esasınca, dinin bir misyonu olduğunu önemle vurgulamışlardır.

Başka bir ifadeyle dinin insan hayatındaki sorunları çözmedeki fonksiyonu ve insanın çeşitli ihtiyaçlarını gidermede din öğretilerinin yeterliliği din strüktüründen kaynaklanmaktadır. Bu öğretilerin ilahi vahiyde kökleri bulunmaktadır.

“O, arzusuna göre konuşmamaktadır.”¹

Sadece alemlerin yaratıcısı, insan hayatının gerçek iyi ve kötü boyutlarını en iyi bir şekilde bildiği için, elçilerinin semavi şariatler ve rabbani öğretiler kalıbında beşere sundukları şey, insanın maddi ve manevi dertlerini tedavi için itimat edilecek yegane yol konumundadır.

Materyalist Ekollerin Çıkmazı ve Din Misyonuna Evrensel Bakış

Her gün geniş bir düzlemde uluslararası kitle haberleşme araçlarında yer alan haber, bilgi ve yorumlara baktığımız taktirde, İran İslam devriminin semasından beşerin din isterlik güneşinin doğuşuyla dünya düzleminde çok ilginç değişimlerin oluşmakta olduğu gerçeğini anlamaktayız.

Bugün artık din karşıtı öğretilerin tedavülden kalkması ve beşer ürünü ekollerin çıkmaza girişiyle artık insan her zamandan daha çok evrensel toplumun karmaşık sorunlarını halletme hususunda laik sistemlerin güçsüzlüğünü derk ederek kurtuluşun sadece dini öğretilerin eteğine sığınmakta olduğunu görebilmektedir.

İngiliz bilgini John Cane Türkiye’ye yaptığı gezisinde, yayın organlarından biriyle yaptığı röportajında bu zikredilen gerçeği itiraf ederek açıkça şöyle demektedir: “Batıda hükümet sistemi iflas etmiş durumdadır. Laiklik de insanın susamış ruhunu suvaramamıştır.”

¹ Necm. 3

Adı geçen bilgin, Nietzsche’yi şiddetle kınayarak şöyle demektedir: “Nietzsche batıda Allah’ı öldürmenin gerekliliğini söz konusu edince laiklik büyük bir güç elde etmiş oldu. Ama bugün açıkça gördüğümüz gibi dini hayat batı toplumlarında yeniden söz konusu edilmektedir ve din sosyal platformda işlerliğini yeniden açık bir şekilde göstermektedir.”¹

Bugün artık sosyal, siyasi, iktisadi vb. ilişkilerin düzenlenmesinde dinin evrensel boyutlarda işlerliğinin tecelli edişi ve insanın ruhsal ve fiziksel hastalıklarını önleme ve tedavi etme hususundaki özgün konunun keşfedilişiyle birlikte, her gün dinin olumlu işlevleri hakkında araştırma ve incelemede bulunan bilginler, ilim ve araştırma merkezlerinin sayısı biraz daha artış kaydetmektedir.

İşaret edilen araştırma ve incelemeler bugün artık dini inançlar ile beden ve ruh sağlığı arasında direkt bir ilişkinin olduğunu önemle vurgulamaktadırlar. Dini sorumluluklar ile aile kurumunun temellerinin sağlamlığı arasındaki kopmaz ilgiye önemle vurgu yapmakta ve çevreyi koruma ile batıda olduğu şekilde dizginlerini koparmanın genişlemesinin olumsuz etkilerini kontrol etmede dini inançların önemli etkilerinin olduğunu doğrulamaktadırlar. Adı geçen araştırmalar, tedavisi olmayan ve öldürücü hastalıkları önleme ve kontrol etmede dini öğretilerden yardım almanın gerekliliğini hatırlatmakta ve inançlı ve imanlı kimselerin derin bir mutluluk hissini taşıdığını onaylamaktadırlar.

Bazı araştırmacılar ise eğitim kurumlarına dini öğretileri tavsiye etmekle birlikte, bu merkezlerde ve eğitim ortamında dersleri öğrenme süreci üzerinde de dini öğretilerin olumlu etkileri olduğuna ısrarla vurgu yapmaktadırlar.

Batılı Bilginler ve Dinin İşlevine Teveccühün Geçmişi

İnsanın fiziksel ve ruhsal esenliğini ve saadetini temin etmek hususunda dinin önemli ve özgün konumuna teveccüh etmek, eskiden beri

¹ Yeni Yüzyıl, Türkiye baskısı, 18 Mayıs, 1997

dünya bilginleri arasında, özellikle de batıda söz konusu edilmiştir ve bir geçmişe sahiptir.

Batılı bilginler arasında dini araştırmaların önemini belirten kimseler arasında, Amerikan psikoterapisinin babası sayılan Benjamin Rush'a (1745- 1813) işaret edebiliriz. Benjamin Rush'a göre, "Teneffüs için havanın önemli olduğu kadar, insan ruhunun terbiye ve esenliği için de din o kadar önem arz etmektedir."¹

"James², Jung³, Frankel, From vb. bilginler de her biri kendi konumunca dini inanç ve davranışlara vurguda bulunan batılı bilginler arasında bulunmaktadır."⁴

Prof. Wolfgang⁵ da bu konuda 1897-1913 yılları arasında, Zürih orta öğrenimindeki kız ve erkek öğrencilerin terbiye sorumlusu olan Frederick William Foster'in (1869- 1966) değerli ve dikkate değer tecrübelerine işaret ederek şöyle demektedir: "Foster, dinden uzak bir programlama sisteminde gençlerin ahlaki terbiyesi için her türlü çaba, tedbir ve ampirik ve ilmi programlamanın boş ve faydasız bir iş olduğunu amelen göstermiş oldu."

Wolfgang bu konuda devamla şöyle diyor: "O (Foster) ömrünün sonuna kadar gençlerin şahsiyetini doğru bir şekilde terbiye etmenin sadece uyumlu bir dini ve itikadi sistem çerçevesinde mümkün olduğu inancına bağlı kaldı."⁶

¹ Dr. Bakır Benab, Faslname-i Endişe ve Reftar, 40. sayı, 1374 (1995) ilkbaharı

² William James (1842- 1910) Meşhur Amerikalı psikolog

³ Karl Gustav Jung, psikolog ve Freud'un seçkin öğrencilerinden

⁴ Faslname-i Endişe ve Reftar, Revan Pezeşki ve Revanşınası-i Balini, Dr. Bakır Benab'ın makalesi, s. 49, 40. sayı, 1374 (1995) ilkbaharı

⁵ Almanya seçkin yazar ve düşünürlerinden, pedagoji ve felsefe üzerine olan eserleri bir çok dünya diline tercüme edilmiştir ve iki yüz elli binden fazla tiraja ulaşmış bulunmaktadır.

⁶ Keyhan-i Ferhengi, 129. sayı

Dine Dönüş Çağı.....	117
----------------------	-----

118.....İnsanın Dine Yöneliş Sebepleri

Dinin İşlevine İnanan Hareketin İnziva Dönemi

Bir çok bilginlerin dini inançlar ve bu inançların olumlu etkilerine önemle vurguda bulunmalarına rağmen, İran İslam devriminin zafere erişmesinden önceki yıllarda meydana gelen olaylar, Rönesans dönemindeki değişimlerin içinden çıkan kültürel ve fikrî cereyanla karşı karşıya kaldığında, din misyonuna inancın inzivaya çekildiğini ve yenik düştüğünü göstermektedir.

Batıda Kilise erbabınca din ve dindarlığın çehresinin kirletilmesi, dinin işlevinin sorgulanmasına neden olmakla birlikte, Freud gibi düşünürlere de büyük bir fırsat vermiş oldu. Böylece dinin hakikatine saldırıda bulunarak dini inançların nevrotik bozukluktan¹ kaynaklandığını ifade ettiler. Onlar dinin ruh esenliğine hiçbir faydasının olmadığını söylemekle kalmadılar, aynı zamanda ruhsal sağlık açısından tehlikeli olduğunu da ilan ettiler.²

Almanyalı bilgin Prof. Wolfgang, batıda din ve imanla savaşan akımı vücuda getiren şartları betimlerken şöyle demektedir: “Mevcut sosyal şartlar, Allah ve hükümlerine iman etmeyi yavaş yavaş renksiz kılmış veya tümüyle söndürmüştür. Bu hareket neticesinde bugün güzel bir hayatı idare edebilmek için ilmi bir bilinç ve şahsi, mantıksal bir düşüncenin varlığının yeterli ve itikadi sistem ve dinlerin ise fazlalık ve yok sayıldığı bir düşünce metoduyla karşı karşıyayız.”³

İslami Devrim ve Din Misyonuna Evrensel Bakış

İslam devriminin ortaya çıkışı ve din ve dini öğretilerin yüzünden tozların silinmesiyle çağdaş insan yavaş yavaş eski dertlerinin tedavi yolunu dini öğretilerden aramaya koyuldu. İngiliz bilgin John Cane’in

¹ Neuroticism; sinir ve ruh bozukluğu

² bkz. Mustafa Hamidiye, “Tesir-i İtikad-i Din ber Selameti-i Revan, s. 34, Neşriye-i Nida, 19 ve 20. sayılar

³ Keyhan-i Ferhengi, 129. sayı

deyimiyle “Batılı toplumlarda dini hayat yeniden söz konusu olmuştur ve din toplumsal alandaki işlevini göstermeye başlamıştır.”¹

Esasen çağdaş dünyada tüm insanların, özellikle de batı dünyasının bilgin ve seçkinlerinin dini inanç ve emirlerin işlevsel boyutlarına yönelişini sağlayan bu yepyeni dalga, son birkaç asırda nitelik ve nicelik olarak benzeri görülmemiş, sabıkası olmayan bir olaydır.

Son yıllarda “dine yönelişin artış kaydetmesi farklı ilim alanlarında bir çok sorunların ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Psikoloji ilmi de bu etkilerden uzak olmamıştır.”²

Bu esas üzere “dindarların dinsizlerden ahlaki farklılıklarının açıkça ortaya çıkması için ‘dinin, dinsizlerin davranışları üzerindeki etkileri’ hususunda bir çok araştırma yapılmıştır.”³

Ülkemizin psikoterapi enstitüsü uzman psikoterapistlerinden biri, dini öğretilerin insanın ruh ve bedeni üzerindeki olumlu etkilerinin keşfedilmesine teveccühün, artış kaydeden dalgasına işaret ederek şöyle demektedir: “Geçen yirmi- otuz yıl zarfında batıda yapılan bir çok araştırmaların da gösterdiği üzere insan her ne kadar olumlu ve yüce inançlara ve yönelimlere sahip olursa, ruhsal ve fiziksel olarak daha fazla sağlıklı olmakta ve daha az hastalanmaktadır.”⁴

Bir başka İranlı psikoterapist ise bu adı geçen oluşuma işaret ederek ve bu konuda apaçık bir de örnek göstererek şöyle demektedir: “Son dönemde Amerika’da düzenlenen uluslararası bir konferansa, konuşma yapmak için davet edildim. Dünyanın meşhur ve önemli merkezlerinden biri olan Saint Louise Üniversitesinin ruhsal sağlık merkezi beni bu

¹ a. g. e.

² Dr. Markill Argil, Oxford üniversitesi araştırmacısı, araştırma makalesi, Ruzname-i Hemşehri, 14. 7. 1372 (16. 10. 1993)

³ a. g. e.

⁴ Dr. Caferi Balheri, Ruzname-i Keyhan, 22. 9. 1375 (13. 12. 1996)

konferansa davet etmişti. Konuşmalar bittikten sonra bana bir kitap hediye ettiler. Bu kitap yeni basılmıştı ve de iki ünlü psikolog tarafından yazılmış bir kitaptı. Kitabın adı şuydu: “Ruhsal sağlıkta unutulmuş etkenler.” Yazarları, diğer araştırmaların da yardımıyla şu sonuca varmışlardı: “Eğer hastanelerde ruhsal hastalıklardan dolayı yatmakta olanların % 50’sinden fazlasını tedavi etmek istersek, onları tedavi etmede en önemli etken olan dinden istifade etmemiz gerekir.” Bu konuda bir çok tecrübe ve deneyimleri de aktarmışlardır. Bu kitabın bütün konuları gerçek belgelere dayanmaktadır. Örneğin kalb hastalığı, güvensizlik hissi ile ilgili hastalıklar veya ıstırap, depresyon ve stres hastalıkları dindar kimselerde hangi ölçüdedir, dindar olmayan kimselerde hangi ölçüdedir? Örneğin şöyle diyorlar: “Haftada bir gün bile kiliseye giden veya kendi ifadelerince namaz kılan bir kimse daha az problem taşımaktadır.”

Bu psikologlar son olarak ise şunu ekliyorlar: “İnanç ve dini farzların olumlu etkilerine bu teveccüh, dünyanın yeniden geri dönüş yaptığı ve keşfettiği bir husustur.”¹

Nitekim Amerika’da beyin ve sinir cerrahisi uzmanı ve gelişim tıbbı sendika başkanı Dr. Norman Chile aynı konuda, “Bugün bir maneviyat ihyası hızla ilerleme halindedir ve ilahi şifaya iman, sanayi devriminden günümüze en doruk noktasına ulaşmış bulunmaktadır” gerçeğini beyan ederek şöyle demektedir: “24 Ocak 1996 yılında Time dergisinin yayımladığı rapora göre Amerika halkının % 82’si duanın etkisine inanmaktadır. % 77’si ise Allah’ın ağır hastalıkların iyileşmesinde etkisi olduğuna iman etmektedir. Amerika-i Emruz dergisinin Nisan, 1997 yılında yayımladığı rapora göre Amerikalı kadınların % 83’ü, erkeklerin

¹ Dr. Gulam Ali Efruz, Namaz Semineri, 1993, Namaz Peyvand-i Halık ve mahluk, s. 36 ve 37

ise % 73'ü (Amerika halkının % 79'u) manevi imanın hastalıkların tedavisinde etkili olduğuna inanmaktadırlar. Halkın % 56'sı ise imanlarının, hastalıklarının iyileşmesinde etkili olduğunu ifade etmişlerdir.”¹

Evet, bugün dünyada bir çok düşünürler, özellikle de batıdaki bilginler, beşer hayatını düzenlemede dinin kendine özgü bir güce sahip olduğunu ifade etmekte ve önemle vurgulamaktadır. UCL üniversitesi sosyologu Walter Allen bu konuda itirafta bulunarak şöyle demektedir: “Biz şimdi dini sorumluluk kabulünün, aileler için ne kadar etkili olduğunu ve bireylerin kemal ve yücelişinde ve çocukların terbiyesinde İslam dininin değerlerinin ne kadar da çok etkisi olduğunu teşhis etmekteyiz.”²

Bu yüzden son zamanlarda batılı bilginler, sadece alimlerin ve ilahiyat dalında uzman olanların (insanın fiziksel ve ruhsal hastalıklarını tedavi için) sahip oldukları özel bilgi ve uzmanlıktan söz etmeye başlamışlardır. Nitekim batılı bilginlerden biri bu konuda şöyle yazıyor: “Din öğretmenleri, ilahiyat dalı uzmanları ve alimler (tedavi ve ruhsal yükseliş alanında) psikologların sahip olmadıkları bir takım ilim ve uzmanlıklara sahip olmuş olabilir.”³

Dini Öğretilerin İşlevi Hakkında Araştırmalar

1- İnsan Medeniyetinin Bekası İçin Yegane Yol Dini Değerlere Bağlı Kalmaktır.

Harvard Üniversitesinden bin bilginin üç yıl boyunca yaptığı incelemelerin neticesi esasınca, çevre sorunlarını halletme hususunda da dini değerlerin çok hassas bir rolü olduğu anlaşılmaktadır.

¹ Prof. Norman Chile, Şifa-i ilahi, Kudret-i Şifabahş-i Enerji ve Ruh, Dr. Davud Muazzami, s. 63

² Los Angeles Times gazetesi, Risalet gazetesi, 6. 5. 1372 (7. 28. 1993)

³ Dr. Markill Argil, Oxford araştırmacısı, Ruzname-i Hemşehri, 14. 7. 1372 (16. 10. 1993)

Birleşmiş Milletler çevre işleri genel sekreteri baş danışmanı (Kofi Annan) bu araştırmaların sonuçlarını ilan esnasında yaptığı röportajda şöyle diyor: “İktisadi, güvenlik ve siyasi hayatımız en yüce ahlaki ve manevi hedefler ışığında şekillenmediği ve bunların hizmetinde bulunmadığı taktirde, medeniyetimiz gelecek asrın sonuna dek baki kalmayacaktır.

Bu röportajda BM teşkilatı başkanı da şunu ilan etmiştir: “Allah’ın en şerefli yarattığı olduğumuz halde görevimizi yerine getiriş şeklimiz akıllıca olmamıştır ve biz bir uçuruma doğru gitmekteyiz.”¹

2- Dini Değerler ve Batılı Sorumsuzluğun Genişlemesinin Etkilerine Karşı Koyma

Batılı bilgin Dr. Schumacher, Batı iktisadının kalkınmasının kalıcı olmadığını, kötü etkilerine ve bu konuda batılı ülkelerin içine düştüğü çıkmaza işaret ederek şöyle yazmaktadır:

“Böylesine bir çıkmazdan çıkış, sadece teknolojik boyutlarda görüşlerini gözden geçirme, ham maddelerin kullanımı ve toplu üretimde itidale riayet etmek ve bilahare ruhsal uyumsuzlukları ortadan kaldırmak için dini ve ahlaki değerlere geri dönmekle mümkündür.”²

3- Din ve Aile Kurumunu Korumak

“Kanada İstatistik İdaresinin yapmış olduğu incelemeler esasınca, sürekli dini görevlerini yerine getiren ve her hafta ibadet yerlerine giden kimseler başkalarına oranla kendisini daha iyi hissetmekte, ızdırap ve endişeleri daha az olmakta ve daha başarılı evlilikler yapmaktadırlar.

¹ Mahname-i Sobh, 87. sayı, Azer. 1377 (Kasım 1998)

² Faslname-i İlm-i Sazman-i Muhit-i Zist, 2. Sayı, 1369 (1990)

Bu araştırmaların yayımlanmış sonuçları esasınca 1970 yıllarında evlenenlerden, dindar olmayanların % 34'ü birbirinden ayrılmışlardır. Oysa bu rakam dindar insanlar arasında % 15 olmuştur.”¹

Batılı araştırmacılarından biri inançlı ve dindar insanların yaşam durumu hakkında yapılan araştırmaların sonuçlarına işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Çoğu zaman dindarların davranışları çok iyi olmuştur. Onlar daha çok birbirinin yardımına koşmakta ve iyilik yolunda daha fazla adım atmaktadırlar. Başka bir ifadeyle dini tutuculuğun gereği, dine bağlılıktır.” Aynı araştırmacı şunu eklemektedir: “Din, dindar insanların esenlik ve mutluluğu üzerinde çok etkili olmaktadır. Onlar genellikle daha az boşanmaktadırlar. Evliliklerinin daha çok saadet ve mutluluk içinde olduğunu ifade etmektedirler.”²

4- Öğrencilerin Öğreniminin İlerlemesinde Dinin Rolü

BBC televizyon kanalı yayımladığı raporunda şunu ilan etmektedir: “Amerika'daki tıp üniversitelerinin çoğu, dini değer ve ilkeler öğretilmeden tıp ilmini öğretmenin mümkün olmadığına inanmaktadırlar.”

Bu televizyon kanalı, adı geçen haberin açıklamasında şunu ifade etmektedir: “Bu üniversitelerden biri de George Washington'dır. Bu üniversitede hocalar, hem tıp ilmini ve hem de sınıflarda dini ve manevi değerleri birlikte okutmaktadır. Bunun değeri iki kat fazladır.

Mevcut istatistikler tıp öğrencilerinin iyi bir dini imana sahip oldukları takdirde, tıp derslerini öğrenmekte daha başarılı olacağını göstermektedir.

İleride de başarılı bir doktor olacaklardır.”

¹ Ruzname-i Risalet, 28. 6. 1377 (19. 9. 1998)

² Dr. Markill Argil, Oxford Üniversitesi araştırmacısı, Ruzname-i Hemşehri, 24. 7. 1372 (16. 10. 1993)

BBC televizyonu şöyle demektedir: “George Washington, öğrenciler için dini işlerde özel derslerin teşkil edildiği 30 Amerikan üniversitesinden sadece biridir.”¹

Elbette Christian Science Monitor gazetesinin yazdığına göre 2000 yılında Amerika’daki 72 tıp fakültesinde, maneviyat, dertler ve hastalıkların bu yolla iyileştirilmesi hususunda dersler verilmektedir. Bu değişim 1992 yılına oranla görülmemiş bir artış kaydetmiştir. ²

5- Aids Gibi Çaresiz Hastalıkların Önlenmesinde Dinin Rolü

Dünya Sağlık Teşkilatı, öldürücü AIDS hastalığı ile savaş yolları hususunda yaptığı uzmanca ve resmi araştırmaların sonuçlarını ilan ederek şöyle demiştir: “Dinler tarafından öğretilen uygun ahlaki bir çerçeveye dönüş, AIDS hastalığından kaçmanın ve sakınmanın nihai çözümüdür.”³

İngiliz bayan Dr. Coulber, “Asrın vebası AIDS” başlığı altında yukarıdaki gerçeğe işaret ederek, kitabında şöyle yazmaktadır: “Bir gazeteci, Londra hastanelerinin birinde AIDS hastalığına yakalanan bir grup kimsenin tedavisinden sorumlu olan bir psikoloğa şöyle sormuştur: “Bu ateşin hastalığında yanan şu hastalar, eğer dini emirleri yerine getirmiş olsalardı, bugün böylesine acı çeker ve yok olmaya doğru giderler miydi?” Psikolog şöyle cevap vermiştir: “Elbette ki hayır, ama Allah aşkına siz bu sözü, gazetenizde benim ağzımdan nakletmeyiniz.”⁴

¹ Haber merkezi, Ruzname-i Risalet, 19. 12. 1376 (10. 3. 1998)

² Ruzname-i Keyhan, 6. 10. 80

³ Ruzname-i Hemşehri, 11. 5. 1372 (2. 8. 1993), “Beresi-i Kitab-i Nekş-i Mezheb der Pişgiri ve kontrol-i AIDS”, dünya sağlık teşkilatının baskısı

⁴ Dr. Abdulfazl Dervije, AIDS ve Riş-e Yabi-i Buhranha-i Ahlaki der Garb, s. 90

6- Dini İnançların İnsanın Esenliğindeki Rolü

İnsanın bedensel ve ruhsal esenliğinin dini inanç ve imanı ile olan ilişkisinin keşfedilmesi bağlamında yapılan geniş araştırmalar ve bu araştırmalardan elde edilen sonuçlar esasınca bugün artık tıp araştırmacıları her zamankinden daha çok şu gerçeği anlamış bulunmaktadır ki insanın bir olan yaratıcıyla manevi irtibatı, dini görevleri sürekli yerine getirmesi ve de göz alıcı bir şekilde dini inançlardan nasiplenmesi hiç şüphesiz insanın ruhsal ve fiziksel esenliğini korumada ve insanın çeşitli hastalıklara yakalanmasını önlemede çok büyük bir etkide bulunmaktadır.

İşte bu yüzden her gün, insanın esenliğini koruma hususunda dini inançların olumlu etkilerine inanan tıp bilginlerinin sayısı hızla artmaktadır.

“Fransa haber ajansının yayımladığı rapor esasınca, Harvard tıp okulu vesilesiyle yapılan araştırmaların sonucu şu gerçeği göstermektedir ki, “Amerika’daki aile doktorlarının hemen hemen büyük bir çoğunluğu, dini inançların, tedavi etmekte oldukları hastalar üzerinde çok faydalı etkileri olduğunu anlamış bulunmaktadır.”

Amerikan Aile Doktorları Akademisi konferansında söz konusu edilen bu araştırmaların yayımlanmış neticeleri esasınca, aile doktorlarının yüzde doksan dokuzu ankete verdikleri cevapta dini inançların, hastaların iyileşmesindeki gücüne ve etkisine inandıklarını ifade etmektedirler.¹

Bu konuda yayımlanan diğer bir raporda ise şöyle yer almıştır: “Amerika’da tıp fakültelerinden biri son zamanlarda şu neticeye varmıştır ki hastaları tedavi etme hususunda dini inançlarından kaynaklanan ruhsal güçlerinden yardım almak gerekmektedir.”

¹ Mecelle-i Ruz-i Heftom, 17. 12. 1375 (8. 3. 1997)

Bu yüzden bu tıp fakültesi öğrencileri, saatlerce hastalarla konuşmaktadır ve onların sözlerini dinleyerek kalbi iman vasıtasıyla iyileşeceklerine ümitlerini arttırmaktadırlar.”

Bu araştırma şu eklemede bulunmaktadır: “Bu fakülte sorumluları şunu ifade etmektedir: “İnsanın beden sisteminin ötesinde dini inançlardan oluşan çok karmaşık bir sistem mevcuttur. Şüphesiz insanın fiziki sistemi hususunda da etkisiz değildir.”

Bu sorumlular şuna inanmaktadırlar: “Gelecekte tıp doktorları hastaların tedavileri ve bedensel ihtiyaçlarının yanı sıra hastaların ruhsal ihtiyaçlarına da büyük önem verecektir.”¹

Bu esas üzere, “Dünya çapında muteber bir üniversite olan Harvard Üniversitesi kalp uzmanı Hubert Benson, kendi hastalarına düzenli olarak ibadet etmelerini tavsiye etmektedir. Zira onun inancına göre bu konu onların iyileşmesine büyük ölçüde yardımcı olmaktadır.”²

Bazı batılı tıp doktorların, hastaların sağlığını korumada dini inançların etkisine olan inançları o kadar derindir ki açık bir şekilde şunu ilan etmişlerdir: “Hastaların tedavisinde Allah’ın rolünü görmezlikten gelen tıp doktorları, hiç şüphesiz tıbbi görevlerini yerine getirmede kusur etmiş olacaklardır.”³

Bu tıp bilginleri, “hiç şüphesiz yakalandığınız hastalığın tedavisi hususunda iman çok etkindir”⁴ gerçeğini beyan ederek şöyle demektedirler: “Öyle anlaşıyor ki artık bu etkeni, dinin gücünü görmezlikten gelmek, bundan sonra kabul edilecek bir husus değildir.”⁵

¹ Ruzname-i Keyhan, Sefhe-i İlmi, 19. 4. 1376 (10. 7. 1996)

² Mahname-i Suruş, 635. sayı

³ Arthur Kuren Hobber, Brain şehriden Amerikalı Psikolog, Mahname-i Suruş, 635. sayı

⁴ Dr. Dail Matyuza, Washington’daki George Town hastanesinden, Chicago Tribune gazetesinden, Vijenname-i Cumhur-i İslami, 9. 10. 1377 (30. 12. 1998)

⁵ a. g. e.

128.....İnsanın Dine Yöneliş Sebepleri

Dinin, İnsanın Ruh ve Bedeni Üzerindeki Etkileri Hakkında Araştırmalar

1- Dindarlık ve Beden Sağlığının İlişkisinin Keşfi

Amerika baskısı Chicago Tribune gazetesi, bir rapor yayımlayarak “sonunda ilim, imanın tedavi edici olduğu inancına ermiştir” hakikatini ifade ederek şöyle yazmaktadır: “Geniş tıp araştırmaları, dini inançlara sıkı sıkıya bağlı olan insanların, inançlar açısından daha gevşek ve zayıf konumda olan kimselere oranla daha salim olduğunu ve daha uzun yaşadığını göstermektedir. Bu araştırmaların sonuçları, şu hakikati göstermektedir: “Bu kimseler (dinine sıkı sıkıya bağlı olan kimseler) kalp ameliyatı esnasında daha az ölüm tehlikesi geçirmekte, daha hızlı bir şekilde depresyon ve streslere galebe çalmaktadır. Tansiyon ölçüleri daha aşağıdadır ve savunma sistemleri daha güçlüdür.”¹

Uluslararası Psikoterapi dergisi de Ekim 1997 sayısında yeni yapılan bir araştırmanın sonuçlarını yayınlayarak şöyle ilan etmektedir: “Düzenli olarak dini toplantılara katılan yaşlılar, bu toplantılara katılmayan kimselere oranla iki kat daha sağlıklıdırlar. Daha güçlü bir savunma sistemine sahiptirler ve daha dayanıklı konumdadırlar.”

Kuzey Carolina’da (Amerika’da) 65 yaşından yukarı 1718 kişi üzerinde yapılan bu incelemeler esasınca, en az haftada bir defa dini merasimlere katılan kimselerdeki Interlokin ölçüsü (yaşlılıktan kaynaklanan, çoğu hastalıkların sebebi sayılan savunma sistemindeki zararlı bir kan proteini) bu tür merasimlere gitmeyen kimselerin yarısı miktarındadır.”²

Washington Times gazetesi ise bu konuda şöyle yazmaktadır: “İmanın sağlıkla ilişkisi hakkında yapılan en büyük araştırmalardan biri esa-

¹ Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 4. 8. 1376 (26. 10. 1997)

² a. g. e.

sınca, büyük bir iman ve ihlas ile dini görevlerini yerine getiren 65 yaşından yukarı kimseler % 40 daha az yüksek tansiyon hastalığına maruz kalmaktadır.”

Bu gazete şunu eklemektedir: “Dini merkezlere gitmek ve düzenli olarak semavi mukaddes kitabı okumak, sadece sizin ruhunuzu kurtarmakla kalmaz, hayatınızın uzamasını da sağlayabilir.”

Bu rapor esasınca, her hafta dini merasimlere gidip dua eden kimseler, daha az kalp krizine veya beyin sektesine düşer olmaktadır.

Washington Times gazetesi, “Duke Üniversitesi araştırmacılarından birinden, “dini inançların etkileri çok olumludur” hakikatini naklederek, bu üniversitenin zihin ve beden tıp kurumu başkanından naklen şöyle yazmaktadır: “Bu araştırma hiç şüphesiz iman ve beden ilişkisinin tıpkı beden ve zihin ilişkisi kadar önemli olduğunu göstermektedir.”¹

Son zamanlarda Amerika Boston eyaletinde ve Harvard Üniversitesinde, “duanın tedavisel değerleri” konusu altında bir konferans düzenlendi ve bu seminerde Harvard Tıp Fakültesi üstadı ve bu seminerin başkanı olan Dr. Hubert Benson dua ve ibadetlerin insan bedeni üzerindeki olumlu etkilerini onaylayarak şöyle demiştir: “Dua etmek beyni çalıştırmakta, AIDS etkenlerini azaltmakta, tansiyonu düşürmekte ve kısırlığı tedavi etmektedir. Duaları tekrarlamak ve beyinden diğer düşünceleri çıkarmak insanlardan bir çoğunu, kendinde fizyolojik değişimlerin ortaya çıkması hususunda güçlü kılmaktadır.”

Söz konusu doktor şu eklemede bulunmaktadır: “İnsanların tedavisinde ilim ve maneviyatı birbirinden ayırmak mümkün değildir. Duaları tekrarlamak, teneffüs ve beynin dalgasal faaliyetlerini azaltmaktadır. Bazen öyle bir tedavi gücüne sahiptir ki cerrahi ameliyat veya masraflı bir ilaç tedavisi ihtimalini de ortadan kaldırmaktadır.”²

¹ Ruzname-i Risalet, 14. 5. 1377 (5. 8. 1998)

² Ruzname-i Keyhan, 23. 1. 1375 (12. 4. 1997)

Elbette din ve maneviyat güneşinin doğduğu bu asırda, dua ve ibadetin şifalı etkilerinden söz eden sadece Benson değildir. Nitekim, bu konuda yayımlanmış yüzlerce örnekten sadece biri konumunda olan başka bir raporda ise şunu okumaktayız: “Texas hastanesi uzmanlarından biri yazdığı bir makalesinde, “duanın hastalardaki şifalı etkisi”ne işaret ederek, dua ve ibadetlerin hastalıkların iyileşmesindeki etkileri hususunda San Francisco hastanesi kan-damar bölümünde 1988 ve 1990 yıllarında yapılan araştırmalardan istifade etmiş ve de makalesinin sonunda şöyle yazmıştır: “Eğer dua ve ibadet ilacının muteber olduğunu itiraf edecek olursak reçetelerimizde şöyle yazmamız gerekir: “Günde üç defa dua ediniz.”¹

Duanın Beden Sağlığı Üzerindeki Etkilerinin Detaylı Raporları

Birinci Rapor:

Kanada’da basılan Toronto Star gazetesi, duanın etki ve faydaları hakkında, “Tom Harmer”’in kalemile bir makale yayımlayarak adı geçen konuyu şöyle incelemiştir: “Harmer bu makalede, “dua görülmeyen bir güçtür. Bazı şüpheçiler veya Allah’a iman etmemiş kimseler, bu iddiayı alaya alacaklardır.” ifadesini kullanarak şöyle yazmaktadır: “Biz dua ediyoruz, çünkü duaya muhtacız ve duanın etkinliği vardır. Bunu kendimizin veya bazı kimselerin inancı olduğu hasebiyle söylemiyoruz. Aksine bu benim bir tecrübemdir. Ben, yıllarca birçoklarının hayatında duanın etkilerini apaçık bir şekilde görmüş biriyim.”

Daha sonra şöyle demektedir: “Kuzey Amerika’daki büyük ilaç şirketleri tarafından ilacın yapısı hakkında milyonlarca dolar harcanırken, duanın insan sağlığı üzerindeki etkileri hakkında yapılan araştırmalara hiçbir şey harcanmamaktadır.”

¹ Heftename-i Hengam, 13. sayı, s. 13 ve Tıp ve tezkiye, 23. sayı, 1375 (1995) kış

California Üniversitesinden kalp uzmanı Dr. Endelf Bayern, dört yüz kişilik kalp hastalarını iki bölüme ayırmıştır: “Bu iki guruba tıbbi bakım eşit şekilde yapıldığı halde bir gurubun hastalıklarının ve de gurupta yer alan bireylerin adları, bütün ülkeden gönüllü olanlara verildi. Her guruptan gönüllü dua eden beş ila yedi kişiden, bu gurubun üyesi olan hastalar için dua etmesi istendi.

10 ay sonra kendilerine dua edilen gurup incelemeye alındı. Böylece bu gurup beş defa daha az antibiyotik aldığı halde, onlardaki ciğer şişkinliğinin diğer guruptan daha az olduğu müşahade edildi. Oysa diğer on kişilik gurup nefes alamaz hale gelmişlerdi. Kendisine dua edilen gurubun ise buna ihtiyacı görülmemiştir. Sonunda kendisine dua edilen gurubun arasında ölenlerin sayısı, kendisine dua edilmeyen gurubun üyelerinden daha az idi.”¹

İkinci Rapor:

United Press haber ajansının Cansas City’den yayımladığı rapor esassınca araştırmacılar ve tıp bilginleri, her gün hastalıkların tedavisinde duanın olumlu etkilerine biraz daha fazla inanmaktadırlar.

Amerika Kalp kurumu araştırmacıları, Saint Luke hastanesinde yaptığı araştırmalarında, hastaların iyileşmesi için yapılan duanın onların daha az ilaç kullanmaya ihtiyaç duymasına ve bir an önce iyileşmesini sağladığı sonucuna varmışlardır.

Kalp hastalıkları araştırmacısı William Harris başkanlığında bir takım araştırmacılar, kalp krizi veya damar tıkanıklığı gibi tehlikeli kalp hastalıklarına yakalanan 990 kalp hastasının kalbini incelemeye koyuldular. Bu araştırmacılar, gönüllü dua eden beş gurubu seçerek her gün 466 hasta için dua etmelerini istediler. Bu gönüllüler, sadece hastanın adını ve hastaların hastalığını biliyorlardı. Bundan başka bir bilgi sahibi

¹ Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 23. 4. 1373 (14. 7. 1994)

değillerdi ve hastalar ve doktorları bile dua etme olayından habersiz idiler.

Harris şöyle diyor: “Kendilerinin şifa bulması için dua edilen hastaların durumu iyileşti. Bu araştırmacılar kullanılan ilaçların türü, sayısı, hastanede yatma müddeti, kalp atışlarını düzenleme sisteminden faydalanma ihtiyacı, iyileşme hızı ve ihtimalen hastanın ölümü gibi otuz beşten fazla tıp değerlendirmesini gözden geçirdiler ve elde edilen sonuçları kontrol ettiler.

Şifa bulması için kendilerine dua edilen kimselerin durumu ortalama olarak bu otuz beş hususta % 11 daha iyi konumdaydı. Bu rapor esasınca, “Dahili Tıp Arşivi” yayını baş yazarı, James Wallen bu konuda şöyle demiştir: “Bu inceleme çok güzel şekilde programlanmış ve de yazılmıştır.” Ayrıca şunu eklemiştir: “Eğer dua ilaç olsaydı, şüphesiz bu ilacın faydalı olduğu sonucu elde edilirdi.”

Bu rapor esasınca, “Harris’in elde ettiği sonuçlar, 1980 yılları sonunda, San Francisco genel hastanesinde Randolph Beard tarafından yapılmış olan benzeri bir incelemenin vurgularıyla uyum arz etmektedir.”¹

Üçüncü Rapor:

Uzaktan ve ruhsal metotlar kullanma yoluyla tedaviye ilgi duyan Dr. Elizabeth Tarek ise farklı inançlarda olan birkaç kişiden gizli olarak bir hafta boyunca gündüzleri, AIDS hastalığına yakalanan yirmi kişi için dua etmesini istedi. Bu gönüllü duacıardan her birisi hastanın sadece adını ve resmini aldı. Altı ay sonra kendilerine dua edilen hastaların, tedavi olmayan diğer guruptan hallerinin daha iyi olduğu ortaya çıktı. Aynı şekilde kendilerine dua edilen hastalar, hastahannede sadece on gün kalmışlardı. Oysa diğerleri atmış sekiz gün yatmışlardı. Aynı şekilde

¹ a. g. e.

onların doktora müracaatları da oldukça azdı. Zira kendilerine dua edilmeyen kimseler, 189 defa, kendilerine dua edilen kimseler ise sadece 26 defa doktora müracaat etmişlerdi. Aynı şekilde kendilerine dua edilen kimseler daha az ikinci dereceden iltihaplanmaya müptela olmuş ve daha az sinir krizi geçirmişlerdi. Dr. Tarek şunu hatırlatmaktadır: “Benzeri bir araştırma bundan birkaç yıl önce kalp hastaları üzerinde de denenmiştir ve duanın bu hastalar üzerindeki olumlu etkileri de tespit edilmiştir.”

Söylemek gerekir ki, Dr. Tarek’in araştırmalarının sonuçları Florida eyaletindeki Clear Water şehrinde Amerikan, “Camia-i Pizişki-i Revan-teni-i Amerika” kongresinde yayımlanmıştır¹

2- Dini İnançların Ruhsal Sağlık Üzerindeki Etkisi

Dini inançlar, dini farzlar ve insanın bedensel sağlığı arasındaki ilişkiyi keşfetme amacıyla yapılmış olan araştırmaların yanı sıra, dini iman ve dindarlığın insanın ruhsal sağlığı üzerindeki etkilerini keşfetmek hakkında da geniş araştırmalar yapılmıştır. Bu araştırmaların olumlu sonuçları çok geniş boyutlarda psikoloji ve psikoterapi ilmini etkilemiştir.

Burada bu konuda yayımlanmış olan bazı raporları aktarmaya çalışalım: Independent adlı İngiliz gazetesi, son zamanlarda yukarıdaki adı geçen konu hakkındaki bir araştırma projesine istinat ederek şöyle yazmıştır: “Dini inançlara sahip olmak, insanın daha az depresyon geçirmesini ve ruhsal sağlığını korumasını sağlamaktadır. Örneğin cami veya kiliseye giden kimseler, asla bu mekanlara gitmeyen kimselere oranla daha sağlıklıdırlar, hastalıklardan daha çabuk kurtulmaktadırlar ve de toplumda daha iyi bir şekilde parlamaktadırlar.”

Bu gazete, insanın inançlarının faydalı ve güzel boyutları olarak iman, namaz, dini metinleri okumak ve benzeri şeylerin adını anarak

¹ a. g. e.

şöyle yazmaktadır: “Yapılan incelemeler esasınca ruhsal hastalıklardan rahatsız olan bir çok hastalar, dini çevrelere katılarak huzura ermişlerdir.”¹

Amerika Duke Üniversitesi psikoterapisti ve dini inançların olumlu etkileri hakkında yapılan araştırma projesinin başkanı olan Dr. Harold Quink bu konuda elde edilen sonuçlara işaret ederek şöyle demektedir: “Düzenli olarak kiliseye, havraya veya camiye giden kimseler, ruhsal açıdan daha sağlıklıdırlar ve doğal olarak daha güçlü bir savunma sistemine sahiptirler.”²

İnternet ağı üzerine gönderilen bir başka raporda ise dini önderlerin ruhsal hastaların tedavisine ortam sağlama hususundaki gücüne işaret edilerek şöyle söylenmektedir: “Psikologlar şu sonuca varmışlardır ki dini inançlar hastaların tedavisi için uygun bir ortamı temin edebilir ve bu yüzden de bu tür hastalıklar dini inançlara bağlılık sayesinde rahat bir şekilde tedavi olmaktadır.”³

Oxford Üniversitesi araştırmacısı Dr. Markill Argil de bu konudaki araştırmalarını şu şekilde beyan etmektedir: “İnançlı kesim arasında intihar, diğerlerine oranla daha az göze çarpmaktadır. Dindar yaşlılar ve özellikle de dullar ve bekar kimseler arasında uzlaşma ve esenlik ifadeleri göze çarpmaktadır.”⁴

Kanada ulusal radyosu da ruhsal hastalıkları tedavi hakkında yaptığı bir açıklamada, araştırmacı bir psikoloğun dilinden şöyle ilan etmiştir:

¹ Ruzname-i Keyhan ve Cumhuri-i İslami, 14. 7. 1378 (6. 10. 1999), Cumhuri-i İslami Haber ajansından naklen

² Mecelle-i Revanpizeşki-i Beynelmileli, Ekim 1997 ve Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 4. 8. 1376 (26. 10. 1997)

³ Ruzname-i İntihab, 2. 2. 1378 (22. 4. 1999)

⁴ Ruzname-i Hemşehri, 14. 7. 1372 (6. 10. 1993)

“Ruhsal ve sinirsel hastalıklara yakalanan kimselerin yüzde yetmişi, maneviyata yönelim yoluyla tedavi edilebilir türdendir.”¹

İslami Kültürde İnançların ve Dinsel İmanın Şifa Verici Özelliği

Esasen günümüzde araştırma merkezleri tarafından Allah’a iman ve dindar olmanın şifa verici özelliği olarak teyit edilen ve onaylanan şey, İslami ve muteber metinlerde yer alan hakikatin bizzat kendisidir. Örneğin Hz. Ali’nin (Allah’ın selamı üzerine olsun) yaptığı bir açıklamada, bu konuda keşfedilmemiş olan dünya dolusu sırlara işaret edilmiştir. Hz. Ali bu konuşmasında münezzeh olan Allah’a hitaben şöyle buyurmuştur: “Ey ismi deva ve zikri şifa olan Allah’ım!”²

Üstat Şehit Murtaza Mutahhari ise Hz. Ali’nin (Allah’ın selamı üzerine olsun) başka bir beyanını naklederek bu konuda şöyle demektedir: “İmanın bir diğer etkisi ise beden ve ruh sağlığıdır. Ali (Allah’ın selamı üzerine olsun) takva hakkında şöyle buyurmuştur: “Takva, kalplerinizin hastalığının ilacı ve bedenlerinizin hastalığının şifasıdır.” Üstat Şehit Murtaza Mutahhari, “Elbette bilindiği gibi iman; hap ve kapsül türünden bir ilaç değildir” gerçeğini de beyan ederek şöyle demektedir: “Beden ve ruh sağlığı daha çok imana bağlıdır. Sürekli olarak hastaneleri dolduran ruh hastalarının artması ve artmaya devam ediyor olması günümüzün sosyal problemlerinden birini teşkil etmektedir. Rakamların da gösterdiği üzere bu hastalıkların tümü veya çoğu Allah’a iman ve yüce yaratıcıya halis bir şekilde inanmaktan mahrum olan kesim arasında göze çarpmaktadır.”

Üstat şehit daha sonra şunu ilave etmektedir: “Bu ruhsal hastalıklar daha çok toplumsal aldaniş ve mahrumiyet duygusuna kapılma kökenlidir. İşte burada iman, bir önleme ilacı hükmünü taşımaktadır. Elbette

¹ CBC radyosu, Eylül, 1998, Kanada, Seyyid Ahmed Rahnema-i Garb şinasi, s. 111

² Dua-i Kumeyl, Mefatih’ul-Cinan

bütün mahrumiyetlere teslim olmak da imanın bir gereği değildir. Aksine bundan maksadımız, iman sayesinde mahrumiyetlerin insanı yıkmayacağı ve dengeli tuttuğu gerçeğidir.”¹

Aslında Kur'an ve dualardan şifa dilemek rivayetlerde de yer alan bir husustur ve masumlardan (Allah'ın selamı üzerine olsun) nakledilen rivayetlerde de bu konuda bir çok teşvikler mevcuttur. Bu konuda Kur'an ve mutahhar imamların (Allah'ın selamı üzerine olsun) sözlerinin bir bölümü de bu konuya has kılınmıştır. Nitekim Allame Tabatabai, **“Kur'an'dan iman edenlere rahmet ve şifa olan şeyler indiriyoruz. O, zalimlerin ise sadece kaybını artırır.”**² ayetinin tefsirinde şöyle buyurmuştur: “Diğer müfessirlerin söylediği sözlerden biri de şudur ki ayette geçen şifadan maksat, hem cehalet, şüphe, şek, çirkin nefsanî melekeler gibi ruhsal hastalıklar ve hem de cismanî hastalıkların şifası gibi daha genel bir anlam ifade etmektedir.”³

Merhum Tebersi'nin (şianın altıncı asırda yaşamış büyük alimlerinden biridir) değerli Mekarim'ul-Ahlak adlı kitabında ruhsal ve bedensel hastalıkları tedavi hususunda ayet ve değerli rivayetler bir araya toplanmıştır.”⁴

Aynı kitapta yer alan bir rivayete göre de İmam Sadık (Allah'ın selamı üzerine olsun) şu tavsiyede bulunmuştur: “Eğer birisi bedensel bir hastalığa düşer olursa, elini ağrıyan yerin üzerine koysun ve şifa bulmak için üç defa: “Alla-humme inni eseluke bi hakkil Kur'an'il azim, ellezi nezele bihi Ruh'ul Emin, ve huve indike fi Umm'il Kitap, ledeyna le aliyyun hekim en

¹ Bist Gofar, s. 155

² İsrâ suresi, 82. ayet

³ el-Mizan, c. 13, s. 255

⁴ Şeyh Reziyuddîn Tebersi, Mekarim'ul-Ahlak, s. 363- 394

teşfiyeni bişifaik, ve tedaviyeni bidevaik ve teafiyeni min belaik”¹ duasını okusun ve daha sonra da Muhammed’e ve al-i Muhammed’e selam göndersin.”²

İsmet ve taharet Ehl-i Beytinden nakledilen rivayetlerde, hastalıkların doğal yoldan tedavisine gidilmesi gerektiğini tavsiye etmenin yanı sıra ayet ve duaların da şifa verici özelliğine vurguda bulunulmuştur.

Bu esas üzere Kur’an ve dualardan şifa dilemenin Müslümanların tarihinde köklü bir yeri vardır. Tıp tarihi kitabı da Mensuri hastanesi hakkında tarihçi Guteri’nin yazısını naklederek şöyle yazmaktadır: “Elli tane kari (Kur’an okuyan kimse) gece gündüz hastane muhitinde Kur’an okuyorlardı.”

Ayet ve Rivayetlerin Şifa Verdiği Hakkındaki Araştırmalar

Kur’an-ı Kerim, dualar ve dini inançların şifa verici etkileri hakkında yapılan araştırmalar, oldukça olumlu sonuçlar vermiştir. Bu bölümü, güzel bir şekilde sonlandırmak için birkaç örnek vererek bitirmek istiyoruz:

Birinci Rapor:

“1992 yılında Terbiyet-i Muderris Üniversitesinde, “Kur’an-ı Kerim’i sesli okumanın, dertlerin azalmasındaki etkisinin ölçüsünü inceleme” adı altında bir araştırma yapılmıştır. Tıp ilminde dini kavramların ilk işlevsel araştırması unvanıyla Ayetullah Hamenei’den yazılı izin alınarak (on ikibin atmış birinci fetva) bu araştırma yürürlüğe koyuldu.

¹ “Ey Allahım! Cebrail’in indirdiği Kur’an – ki şüphesiz o, bizim katımızda Ana Kitab’ta mevcut, yüce ve hikmet dolu bir Kitab’tır- hakkına; senden şifanla bana şifa vermeni, devanla beni tedavi etmeni ve bana belalarından esenlik vermeni dilerim. “

² a. g. e. , s. 390

Bu yarı ampirik araştırmada, deney gurubunda karın ameliyatından sonra hastaların derdini azaltma açısından Mısırlı üstat Şehhat Muhammed Enver'in ruh verici güzel sesinden ve de mübarek Yusuf suresinden istifade edildi. Hastaların acısı "Visual Analogue Scale" vasıtasıyla fizyolojik ve acının tepkisel nişaneleri incelenerek ölçümleme yapıldı ve müdahale, kayıt ve headphone aracılığıyla incelenen birimlere ulaştırıldı.

Bu incelemenin sonuçları, organizeli ve dengeli bir ses yapısı olan Kur'an-ı Kerim'in ve de irfani ve dini hoş bir sesin, karından yapılan cerrahi ameliyattan sonraki acıları azaltmada çok ilginç etkilerini beyan etmektedir."¹

Amerikalı Müslümanlardan biri de yayımladığı raporunda Kur'an okumanın kontrol gurubuyla mukayesede ampirik gurubun migreninin azalmasındaki tesirini gösterdiğini belirtmiştir."²

İkinci Rapor:

1991 yılında "British Medical Journal" dergisinde, "Kutsal Kur'an-ı Kerim kitabını okumaktan istifade ederek Akupunktur Tıp metoduyla kanseri tedavi etme" başlığı altında bir araştırma yayınlanmıştır. Bu araştırmada Dr. Eymam tam teşkilatlı bir tıp timi ile birlikte sabırla sekiz yıl boyunca yarı ampirik olarak ve belki de dinin tıp ilmindeki işlevleri hakkında yapılan ilk araştırma olarak incelemeye ve araştırmaya koyuldular.

Araştırma metotları şöyleydi: "Kur'an-ı Kerim'in belli ayetlerini (mübarek yasin suresi, 1- 19. ayetler) radyo dalgaları şeklinde hastanın

¹ Ali Rıza Nikbeht Nesrabadi, Payanname-i Karşınasi-i Erşed-i Amuzeş-i Perestari, Danişgah-i Terbiyet Moderris, 1992, Berresi-i Mizan-i Ava-i Kur'an-i Kerim ber Ka-hiş-i Dert de'd ez İmal-i Cerrahi-i Şikem

² Murtaza Mantiki, Cihan-i Şigeft-i Derun der Tıbbi İslami, Seminar-i Beynelmileli-i Tarih-i Pizeşki der İslam ve İran, 1371 (1992)

Akupunktur noktaları üzerinden geçiriyorlardı. Günlük olarak her hasta için on dakika ve bir hafta boyunca bu işi yaptılar. Yirmi ila seksen yaşları arasında yetmiş beş hasta üzerinde bu araştırma yapıldı. Bu hastalar, çeşitli kanser hastalıklarına müptela olan hastalardı ve bu araştırma tam sekiz yıl sürdü. Bu hastalardan atmış dört kişisi patoloji incelemeleri aracılığıyla durumları kötü olarak tespit edilmiş ve bildik tedavi metotlarıyla kanser uzmanı doktorlar tarafından tedavi altına alınmışlardı.

Bu hastalardan çoğu rahim ve göğüs kanserine yakalanmış kimse-lerdi. Yapılan araştırmalar sonucunda da şu sonuç elde edilmişti: “Bu metotta ağrıların giderilmesi, uykunun düzene girmesi, kusma haletinin ortadan kalkması ve yaranın hızla iyileşmesi gibi bir takım alametler müşahade edilmekle birlikte, hastaların % 20’sinde patolojinin yeni cevabı negatif olarak rapor edilmiş ve % 40’ında ise tedavi başarısız olmuştur.”¹

Üçüncü Rapor:

“Başka bir örnek ise ülkemizin ruh sağlığı uzmanları yaptıkları bir takım incelemeler hususunda dini inançların insanların ruhsal huzur ve esenliği üzerinde çok olumlu etkileri olduğu sonucunu elde etmişlerdir.

Bu araştırmada inceleme konusu olan bireyler, Şiraz Üniversitesi Edebiyat ve Sosyal bilimler Fakültesi öğrencileri olmuştur. Rastgele bir şekilde, genel ders sınıflarından yüz kız ve yüz erkek öğrenci seçilmiştir. Bu öğrenciler, onsekiz ila otuzbeş yaş arası seçilmiş öğrencilerdi. Onların ortalama yaşı ise, 25,7 idi. Bu araştırma MHO anket stiliyle yapılmıştır. Bu test stres, depresyon, hastalık korkusu, vesvese ve histeri ölçülerine sahip bir test idi.

¹ Dr. Sanei-i Nesrabadi, Caygah-i Refi-i Kur’an der pejuheşha-i Tıbb-i İslami, Neş-riye-i Tıb ve Tezkiye, 23 sayı, 1375 (1996) kışı, s. 69 ve 70

Hakeza, dini değerleri ölçmek açısından da Alport, Vernun ve Lindezi testlerinden istifade edilmiştir. Bu araştırmanın elde edilen sonuçlarına göre de yüksek düzeyde dini inanca sahip olan öğrencilerin daha çok huzurlu olduğu gözlemlenmiştir. Ruhsal huzur ile dini değerler arasında çok yakın bir ilginin olduğu ortaya çıkmıştır.”¹

Dördüncü Rapor:

“Mekke ve Medine’de manevi mekan ve atmosferin, Allah’ın evini ziyaret edenlerin ruhsal sağlığı üzerindeki etkisi hususunda da Eylül 1997 yılında ülkemizin Sağlık Bakanlığına bağlı hasta bakıcılık tıbbi tedavi ve eğitim kurumu tarafından bir araştırma yapılmıştır. Bu araştırmanın da sonucu çok olumludur ve mukaddes ve manevi atmosferin Mekke ve Medine ziyaretçilerinin ruh sağlığı üzerinde çok derin etkileri olduğunu göstermektedir.”²

¹ Ruzname-i Keyhan, 21. 9. 1378 (12. 12. 1999)

² Bak. Neşriye-i Mikat, 25. sayı, 1377 (1998) Sonbahar

142.....İnsanın Dine Yöneliş Sebepleri

Dine Dönüş Çağı.....	143
----------------------	-----

3. Bölüm:

Çağdaş İnsanın Din ve Maneviyata Yöneliş Sebepleri

Çağdaş insanın din ve maneviyata yönelişi, etkenlerinin insan bilim ve toplum bilim açısından incelenebileceği yepyeni bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. İnsanı, ihtiyaçlarını ve kabiliyetlerini tanıyarak kendisini fitrata çağırın, başı boşluktan kurtaran ve hayatını düzenleyen sadıkane feryatlara teveccühünü yorumlamak mümkündür. Bu bölümde insanın manevi ve dini yöneliş sebeplerini aşağıdaki maddeler halinde inceleyeceğiz:

- 1- Beşerin hakikati arayan fitri hissi ve de kapsamlı bir ekole olan ihtiyacı
- 2- İnsanın ruhsal ve manevi boşluktan duyduğu eziklik
- 3- İnsanın maddi medeniyetlerin günden güne artan karmaşıklığından duyduğu eziklik
- 4- İnsanın maddi medeniyetin manevi ve ahlaki şiddetli çöküşünden duyduğu eziklik

Birinci Etken: “Hakikati Aramak”

İnsan sürekli olarak ilahi fitratı gereğince varlık alemindeki hakikatleri ve yaratılış sırlarını araştırmaktadır. Bu içgüdü, insandaki bu fitrat, onu bitki ve hayvanlar topluluğundan ayırmaktadır. Zira esasen insan olmanın ve insanlık makamına ulaşmanın bir gereği de sürekli olarak varlık aleminin sırlarını araştırmasıdır. Genel olarak şöyle söylemek mümkündür ki tarih sürecinde akıllı olan her insan, madde ve hayatın bulunduğu çizgide bir an olsun kendi benliğini sevinç, hüznün ve zaruri cazibelerden kurtarabilen ve hayatı değerlendirebilen bir insan, hemen hayatın felsefe ve hedefini sorgulamaya başlar.”¹

Hayatın felsefe ve hedefini sorgulamak, yaratılış alemindeki bilinmezlikleri keşfetme endişesi içinde olmak, bilinçli ve akıllı insanların ruhi hayatının göstergesidir.

“Budur gündüzleri düşüncem ve geceleri sözlerim
Ki neden kalbimin hallerinden gaflet içindeyim
Nereden geldim ve neden geldim
Vatanımı göstermezsen, nereye gideceğim?

Neden beni yarattı diye şaşkınlık içindeyim
Veya beni yaratmaktan maksadı neydi?
Sorularım için bir hedef ve yol göstermezsen
Bir an rahat edemem, rahat bir nefes çekemem.”²

¹ Allame Muhammed Taki Caferi, Felsefe ve Hedef Zindegi, s. 16

² Mevlana’ya isnat edilen bir gazel, Dr. Zebihullah Sefa, Tarih-i Ulum ve Edebiyat-i İran, s. 173

1- İnsanın Varlık Hakikatlerine Ulaşamamasından Kaynaklanan Zararlar

Çağdaş insan da bu fitri ve tarihi değişmez kanun esasınca, bir an olsun varlık aleminin hakikatini ve varlık bilmecesini çözememekten kaynaklanan ızdırap içinde rahat edememekte, fitri hakikati arama hisleri kendisini sürekli olarak bu konuda çeşitli sorularla karşı karşıya getirmektedir. Allah, yaratılış sırrı ve benzeri sorulardan kendisini alamamaktadır.

İnkâr edilemez gerçeklerden biri de kendisine yüklenen inzivadan ve dini zalimce tahrif etmekten kaynaklanan manevi mahrumiyet içinde çırpınan teknolojik çağ insanı, kendisini varlık aleminin hakikatlerini derk etmek hususunda oldukça aciz ve çaresiz görmektedir. Bu yüzden de hakikati arayan insanın hayatından gerçek bir huzur ortadan kalkmış ve insan bir çok fikri ve ruhi zararlara uğramış durumdadır. Bunun bir örneğini geniş ölçüde tahriflere maruz kalan semavi dinlerin takipçilerinin irtidat etmesinde müşahade etmek mümkündür.

Nitekim Rönesans dönemi Hıristiyanlarından bir çoğunun dinden dönüşünün nedeni, kilisenin yaratılış sırlarını doğru bir şekilde açıklayamayışında gizlidir.

“Bertrand Russel meşhur eseri, “Neden Hıristiyan Değilim” kitabında irtidat etmesinin sebebi olarak Hıristiyan inançlarının acizliğini, özellikle sebeplerin sebebi hususundaki delilin belirsizliği ve de Allah’ın varlığı hakkındaki ilk delilin yetersizliğini göstermektedir.”¹

Batılı meşhur gazeteci Oriana Fallachi de dine karşı lakayt olmasının sebebinin dini istibdat ve kilisenin Allah hakkındaki hoş olmayan portresi olduğunu belirtmiştir.”²

¹ Üstat Şehit Murtaza Mutahhari, İlel-i Gerayiş be Maddi Geri, s. 126

² Oriana Fallachi, Name be Kudeki ke Hergez Zade Neşod, s. 5

Üstat Şehit Murtaza Mutahhari ise bu konuyu açıklarken şöyle demektedir: “İster ‘madde ötesi’yle ilgili olarak ileri sürdüğü kavramlar ve isterse halka, özellikle özgür düşünceden yana olan bilginlere karşı yaptığı insanlık dışı davranışlar bakımından olsun Kilise; direkt olarak Hristiyanlık dünyasının, endirekt olarak Hristiyan olmayan kesimlerin maddeciliğe yönelik nedenlerinin en önemlilerinden biridir.

Kilise, Tanrı’yı halka insan şeklinde tanıttı. Kilisenin etkisiyle tanrıyı çocukluktan insan şeklinde öğrenen Hristiyanlar bilimsel olgunluğa erdikten sonra, bunun, akıl ve bilim ölçüleriyle çeliştiğini gördüler...Kilise kavramlarının bilimsel ölçülerle bağdaşmadığını görünce de işi toptan reddetmeye götürdüler.”

Şehit Mutahhari bu olayın bazı örneklerini zikrederek şöyle devam etmektedir: “Çeşitli alanlarda uzman olan 40 bilginin yazdığı ve kırk makaleden oluşan “Allah’ın Varlığının İspatı” adlı bir kitap vardır...

Bu bilginlerden biri olan Walter Oscar Lundberg, Allah’ı tanıma konusunda yaptığı incelemelerden birinde, bilginlerden bir gurubunun maddeciliğe yönelmeleri konusunda iki neden göstererek şöyle açıklıyor: “Bu nedenlerden birisi, bu ad altında evlerimizde ve kiliselerde bize öğretilen kavramların yetersizliğidir.”¹

Bu tarihi gerçek esasınca batıdaki tarihi değişiklikleri yorumlayan bir çok kimseler, batıdaki Sekülerizm’in orta çağdaki tahrif edilmiş Hristiyanlıktan ortaya çıktığına² ve Hristiyanlığın noksan ve belirsiz öğretilerinin yatağında geliştiğine inanmaktadır.”

¹ Üstat Mutahhari, a. g. e. s. 71 ve 72

² Kurun-i Vusta (Medieval Ages –orta çağ-), (325- 1300) Orta çağ batının oldukça uzun bir dönemidir. Miladi, 4. asırda başlamış olup, 14. asra yani Rönesans dönemine kadar devam etmiştir.

2- Dindarlık Kavramından Maksadın Açıklanması

Aslında bizim çağdaş insanın dine yönelişi olarak zikrettiğimiz şey, beşerin yeniden din hakikatine geri dönüşüdür ve de gaybe iman, ilahi peygamberlerin risaletini tasdik etmek ve benzeri, bütün ilahi dinlerde ortak olan zaruri ve temel ilkelerdir.

“De ki: “Allah’a, bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a ve torunlarına indirilene, Rableri tarafından Mûsa, İsa ve peygamberlere verilene iman ettik, onları birbirinden ayırt etmeyiz, biz O’na teslim olanlarız.”¹

Devrimin bilgin önderi Ayetullah Hamenei de bu hakikate parmak basarak şöyle demektedir: “Bugün sizlerin de gördüğü gibi din iç güdüsü, dine teveccüh etmek, maneviyata yönelmek, özellikle de dinin halis ve ortak yönlerine yönelmek, yani maneviyata gönül bağlamak ve manevi boyutlara yönelmek, bütün dünyayı kapsamış haldedir ve günden güne daha da artış kaydetmektedir.”²

Rönesans akımında da inançlar hususunda Hristiyanlığın birer ayrılmaz parçası olarak kabul edilen bir çok hurafenin yanı sıra tevhide inanmak, gaybe iman etmek, ahirete inanmak, Allah’a kulluk etmek ve benzeri Peygamberlerin öğretileri ve dini hakikatler de inkar edilmiş oldu. Usulen batıda insanın çöküşüne neden olan şey, dinin hakikatinin görmezlikten gelinmesiydi; dini hakikatlerin ve Peygamberlerin öğretilerinin münezzehe olduğu fazlalıklar ve hurafeleri inkar değil.

¹ Al-i İmran. 83

² Devrim muhafızlarının Ayetullah Hamenei ile yaptığı bir görüşmede, 21. 8. 1378 (12. 11. 1999)

3- Kilisenin Olumsuz Tavırları ve Şüpheciler İçin Ortam Sağlaması

İdeologlar tarafından dinlerin felsefesi konusunda söz konusu edilen şüphelerin büyük bir bölümü, kilisenin olumsuz tavırları ve din kalıbında tebliğ edilen eksik kavramlardır. Bu yüzden sekularizm, kilisenin dini ve dinin temel kavramlarını tahrif etmesinin bir ürünüdür. Bu iki sapık akımdan her biri kendi yerinde, insanın itikadi ve manevi mahrumiyetinde etkin rol oynamıştır.

4- Batı Hayranı Aydınlar ve Avrupalıların Eski Oyunlarının Tekrarı

Yerli batı hayranı aydınlar, devrimin açık düşmanlarıyla birlikte hareket etme siyasetini takip ederek dini değerlere saldırı ve zayıflatma hususunda görüş belirtmeye, eserler tercüme etmeye, görüşler sergilemeye ve teoriler ortaya atmaya koyulmuşlardır. Oysa bütün bu görüş ve teorilerin asıl vatani, Rönesans dönemi Avrupası'dır ve bütünüyle de o zamanki kilise erbaplarının mantıksız ve zayıf inançlarından ve doğru olmayan davranışlarından kaynaklanmıştır.

Büyük devrim önderi Ayetullah Hamenei de İslam dininin işlerliğini reddeden bazı batı hayranı aydınların olumsuz davranışlarına işaret ederek şöyle demiştir: “Fikir, düşünce ve siyaset mekanına yeni gelmiş kimselerin gördüğünüz gibi ifade ettikleri şeyler, 19. asırdaki Avrupalı filozofların ve siyasetçilerin söylediği sözlerdir. Onlar, dinin işinin artık bittiğini hayal ediyorlardı!”

“Bunların tecrübesinin de gösterdiği gibi hurafelere karışmış, siyasete ve karanlıklara bulaşmış bir din, ilmin karşısında dayanamamıştır, bu yüzden erimiş ve ortadan kalkmıştır. Bunlar öyle zannediyorlar ki herhangi bir toplumda var olan din, batıda ve Avrupa’da örneği olan din gibidir. Yani o tür bir Hristiyanlık, o tür bir dindarlık, o tür bir bağnazlık, aynı zamanda o tür bir cehalet ve de bir çok fesatlarla iç içedir.

Bunlar bu esas üzere din konusunun dünyada artık tümüyle halledildiğine ve dinin artık ortadan kalktığına inanmışlardır.”¹

Bugün İslam dünyasının merkezinde ve Muhammedi halis İslam’ın güçlü ocağında dinin siyasetten ayrı olduğu, dinde görecelilik ve pluralizm gibi kavramları tebliğ eden batı hayranı aydınların fikir kaynağını ve mahiyetini daha iyi açıklamak için Merhum Allame Taki Caferi’nin bu konudaki sözlerine işaret etmek yeterlidir. Merhum Allame 1995 yılında kendisine sorulan, “Siz Abdulkerim Suruş’un inançları ve fikirleri hakkında ne düşünüyorsunuz?” sorusuna şöyle cevap vermiştir: “Abdulkerim Suruş’un söylediği sözler, David Hume’un² 17. asırda söylediği sözlerdir. Bertrand Russel³ ise David Hume’un görüşleri hakkında bizzat bana şöyle demiştir: “Bir zamanlar, David Hume’un görüşlerine cevap vermek, batılı bilginler için bir eğlence vesilesi olmuştur. Tıpkı, çekirdek çıtlatmak gibi boş bir vakit bulduklarında David Hume’un temelsiz ve belirsiz görüşlerine bir cevap veriyorlardı.”⁴

Yerli batı hayranı aydınların dini inançları sorgulamak ve dini ve devrimci inançlar hakkında bir çok belirsizlikler oluşturmak adına ortaya attığı şüphe uyandırıcı ve olumsuz davranışlar o kadar iğrençtir ki yeni Müslüman olmuş batılı düşünürlerin bile tepkisini çekmiştir.

Almanya Bremen Teknik Fakültesi yardımcısı ve uzun yıllar direkt olarak batının din düşmanı ve filozofların fikri temellerine karşı koyan batılı yeni Müslüman olmuş Prof. Yaves Usus, İranlı batı hayranı aydınların doğru olmayan tutumlarına işaret ederek şöyle demiştir: “İranlı batı hayranı aydın sınıfı, batılıların çıkmaza girmiş fikirlerini yaymak

¹ Devrim muhafızlarının Ayetullah Hamenei ile yaptığı görüşmede, 21. 8. 1378 (12. 11. 1999)

² David Hume (1711- 1766) İngiliz Filozofu

³ B. A. W. Russell, İngiliz Filozofu

⁴ Neşriyye-i Pertov, 23. 9. 1378 (14. 12. 1999)

için İran'daki özgürlükten kötü şekilde istifade etmeye son vermelidirler.”¹

5- Batıda Yol Gösterici Düşünce Boşluğu

İnsanın temel sorunlarına kilise önderlerinin cevap vermekten aciz kalması bir yana, Rönesans döneminden sonra ortaya çıkan beşeri ekoller de ilahi dinlerin hakikatini reddederek ve dinin kökleri hakkında şüphe yaratarak, varlık bilmecesini çözmekten aciz kalarak ve de bu konuda mevcut sorulara cevap vermekten uzak düşerek insanı modern cahiliyyenin kokuşmuş vadisine sürüklemiştir. Bu dönemin hakim fikri cereyanını beşerin kendi ayaklarının üzerinde durması gerekliliğini vurgulayarak yönlendiren Hümanizm teorisyenlerinin çoğunun görüşünde insan, tek boyutlu ve ruhsuz bir varlık idi. Hümanist teorisyenlere göre insanın varlıksal coğrafyası, sadece doğumundan ölümüne kadarki dönemi kapsamaktadır.”²

Doğal olarak bu tür insanların varlık, yaratılış, insan ve Allah kavramları hakkındaki eksik ve belirsiz yorumları, hiçbir zaman insanın hakikati arayan ve sorgulayan zatını sürekli olarak esaret altında tutamamıştır. Bu ortamda çağdaş dünyanın, özellikle de batı dünyasının en önemli boşluğu şekillenmiş oldu ve İslam devrimi önderi Ayetullah Hamenei'nin deyiimiyle, “Bir fikrin, kılavuz bir düşüncenin, bir fikre dayalı ideolojinin, varlık aleminin hakkında doğru dürüst bir algılayışının olmayışı, batı dünyasının en önemli boşluğunu teşkil etmektedir. Batılı

¹ Subh yayınıyla yaptığı bir röportaj, 27. 7. 1374

² Hz. İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) bu konuda şöyle buyurmuştur: “İnsanı tanıdığını iddia edenler, sadece insanın bir görüntüsünü derk edebilmişlerdir. Üstelik onlar, insanı değil, insanın hayvanlığından bir görüntüyü tanımışlardır ve onun insan olduğunu sanmışlardır. “ (Sahife-i Nur, c. 8, s. 6)

toplumlara aşıl原因an yalan ideolojilerin bu konuda hiçbir olumlu etkisi olmayacaktır.”¹

Modern² çağın başlamasının üzerinden yaklaşık beş yüz yıl ve bu dönemdeki çoğu ideolojilerin şekillenmesinin (ki bu yeryüzü sakinlerinin çoğunun hayatı üzerinde mekanik düşüncenin mutlak hakimiyetiyle sonuçlanmışır) üzerinden üç yüz yıl geçmesiyle modern rasyonellik yatağında ortaya çıkan düşünürler ve ideologlar, insan ve varlık dünyası hakkında doğru yorumlar ortaya koyarak insanın fikri ihtiyaçlarını gidermek yerine, insanı başı boşluğa sürüklediler ve bu konuda ısrar gösterdiler.

Merhum Üstat Allame Taki Caferi (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) bu konuda şöyle yazmaktadır: “İkinci sorunun (felsefe ve hayatın hedefi) başlamasına sebep olan ikinci husus ise, bilinçsiz makine sesleri arasına gömölme vesilesiyle hayatın çehresinin değişmesidir. Öyle ki on sekizinci asrın sonlarından günümüze kadar yaygınlık kazanmıştır ve sonuç olarak da ruhsal hastalıklar işkencesi altında bulunan düşünürler, şehvet iç güdülerini tatmin etmek için ortamı uygun gördüklerinden, insanların hayat suyunun üzerine düşen taşı kaldıracakları yerde bu kaynakta su olmadığını iddia ettiler veya kaynakta suyun bittiğini söylediler. Böylece de hayatın boş olduğu sonucuna vardılar.”³

¹ Üniversiteli gönüllüler ordusunun kampına katılan öğrencilerin, Ayetullah Hamenei ile yaptığı bir görüşmede, 14. 6. 1378 (5. 9. 1999)

² Modern kavramı, Latince olan “Modo” kökünden türemiştir. Bu kavram köken olarak güne uygun (Of today) veya tedavülde olmak (What is current?) anlamındadır. Modernizm ise Avrupa ve Kuzey Amerika’da son yüz yıllarda, özellikle de yirminci yüz yılın başlangıcında ortaya çıkan aklani düşünce ve yeni medeniyetin adıdır. (Seyyid Ahmed Rahnama-i Garb şınası, s . 99)

³ Felsefe ve Hedef-i Zindegi, s. 18

6- Maddi Kültür: İnsanı Aşağılamak ve Yaratılışı Tahrif Etmek

İdeologlar, Rönesans'tan sonra hayatın anlamsızlığını ilan ederek, ilahi dünya görüşünde kendi içinde Allah'ın halifesi olma makamına ulaşabilme kabiliyetine sahip olan insanı yüzde yüz maddi ihtiyaçlar içinde çırpınan ve tümüyle ekonomik bir araç haline düşen kimliksiz bir varlık haline indirdiler. Arjantinli seçkin ve çağdaş düşünür Ernesto Sabutu, mutlak ilmin hakimiyeti ve de on dokuzuncu ve yirminci asrın büyük bir bölümünde ilerlemesi, insanın makamını büyük bir makine çarkının dişleri haline dönüştürmüştür” hakikatini beyan ederek şöyle söylemektedir: “Kapitalist ve Marksist ideologlar, bu uygunsuz düşüncenin üzücü yayılımı hususunda eşit müdahalede bulunmuşlardır. Bu görüşte birey, toplumda erimektedir ve ruhun sırrı, ölçülebilir bir radyasyonun yayılımı haddine indirilmiştir.”¹

Sadece Ernesto Sabutu değil, batılı bir çok bilginler ve düşünürler de batı kültürü ve medeniyeti akımında insanın yüce makamının aşağılanmasına itirazda bulunmuşlardır ve de şuna inanmaktadırlar: “Batıda insani ve sosyal ilimler, insan hakkında makamını küçük düşürücü korkunç tanımlar dışında hiçbir bilgi sunmamaktadır. Bazen insanın hakikatini bir alet düzeyine düşürmekte, bazen ekonomi ve bazen de cinsiyet düzeyine düşürmektedirler.”²

Elbette hakikati ve kemali arayan insan, beşer türünün aşağılanmasına ve beyinsizleştirilmesine katkıda bulunan görüşlerin dar kalesine yönelmemiş, aksine varlık alemindeki hakikatleri anlamak için dini öğretilere dönüş akımını başlatmıştır.

¹ Neşriye-i Peyam-i UNESCO, 243. sayı

² Halim Herbert, Fransız bilgini, üçüncü dünya ülkelerinde araştırmacı, Fransa Lion şehrindeki Mescid'ur-Rahman'da yaptığı bir konuşma, 1983, Name-i Ferheng, 1375 (1996) Yazı

Gregory Üniversitesinin üstadı ve Uluslararası Katolik Üniversiteleri Federasyonuna ait, Araştırmaları Uyumlandırma Merkezinin müdürü Dr. Arich Larut ise modern kültüre saldırarak şöyle demiştir: “Modern kültür, insanı bir iktisadi araç suretine ve makamına düşürmeye çalışmaktadır ve insanları üretim veya tüketim araçları olarak ele almaktadır.”

Dr. Larut daha sonra şu açıklamada bulunmaktadır: “Bu bağlamda modernizm sonrası dönemde insan ruhu isyan etmekte ve insanlık makamından bu kadar düşüş karşısında devrim yapmakta, bu tabakayı kırmakta ve dışarı çıkmaktadır. Nitekim 1989 yılında Marksizm maddeciliği de böylece parçalandı.”¹

7- Varlık Alemindeki Hakikatleri Keşfetmek İçin İnsanın Gösterdiği Çaba

Varlık aleminin hakikatlerini anlamak ve yaratılış dünyasının sırlarına ermek için beşerin aralıksız sürdürdüğü çaba, insanın ilahi fitratında kökleri olan bir gerçektir. Hatta uzun yıllar boyunca dinsizlik veya Allah’a yabancılığın tozlu atmosferinde gelişip büyümüş olan kimseler bile bundan müstesna değildir. Örnek olarak şu hatırayı nakletmek mümkündür: “İnançlı Hristiyan filozofu Jean Gitun kendisine sorulan, “Söylendiği üzere Fransa (eski) Cumhurbaşkanı (Francois Mitterand) sizi görmeye gelmiştir. Onunla ilişkileriniz nasıldır?” sorusuna cevap olarak şöyle demiştir: “Onu elli yıldan fazladır tanıyorum. O bu son görüşmede bana, “Ölümden sonra hayat var mıdır ve o nasıl olacaktır?” sorusunu sormak istiyordu ve bana şöyle dedi: “Yedi yaşımdan beri Allah’ı düşünüyorum ve hiçbir zaman Allah’ı unutamadım.” Hakeza o bana şöyle dedi: “Bir kanser hastası tedavi olmak için doktora müracaat

¹ İran dış işleri bakanlığı araştırmalar defterinde yaptığı bir konuşma, Mecelle-i Kelime-i Danişju, 15. sayı, 17. 3. 1373 (7. 6. 1994)

ettiği gibi ben de Hristiyan bir filozof olarak sana, “Acaba ölümden sonra hayat olacak mıdır?” diye sormaya geldim.”

Jean Gitun şu eklemede bulunmuştur: “Ben onun için ölümü anlattım ve ona şöyle dedim: “İnsan son nefesinden sonra, yepyeni bir dünyaya adım atmaktadır.” Francois Mitterand şöyle sordu: “Jean Paul Sartre hakkındaki görüşün nedir?” Ben şöyle dedim: “Ya dünyayı boş ve belirsiz kabul etmek gerekir veya aksine Allah ile ve bir hedefi olduğunu kabullenmek icab eder. Eğer dünya boş ve faydasız bir dünyaysa o halde bir silahla intihar etmek gerekir. Ama eğer başka bir dünyayı kabul edecek olursak belli bir hedef ve idealimizin olması gerekir. Bunun üçüncü bir yolu yoktur.”

Francois Mitterand bana şöyle dedi: “Ben, Allah ile birlikte olmak veya Allah’tan uzak olmak, hedefli yaşamak veya başı boş yaşamak hakkında bir kitap yazmalıyım. Ben bu işi başlatmış bulunmaktayım. Herkes bu iki yoldan birini seçmelidir. Sırları kabul eden kimseler, mutlu olan kimselerdir.”¹

8- Dinin Varlık Alemi Hakkındaki Yorumunun Üstünlüğü

Şu anda dünya şu gerçeğe şahittir ki beşerin hata edebilen akılları veya vehimlerinde kökü olan inkarcı ve maddi ekoller, hakikati arayan ve sorgulayan insanın fitri ve zati ihtiyaçları ile savaşıarak varlık aleminin sırları hakkında ister istemez yokoluş yolunu tutturmuşlardır.

Meşhur İngiliz düşünürü Arnold Toynbee² şöyle diyor: “Bu Adem’in oğlu insan sadece toplum için yaşamamaktadır. Aksine insanın büyük hedefi “tanrı veya Allah” olarak adlandırdığımız yüce ruhsal ve manevi hakikatle, uyumlu ve sürekli bir ilişki kurmaktır. Toplum da

¹ Keyhan-i Ferhengi, 120. sayı

² Arnold Toynbee, meşhur İngiliz filozofu ve yazarıdır. (1889- 1975), Dünya medeniyetleri hakkında bir çok kitaplar da yazmıştır.

böyle bir hedefe doğru yola koyulmalıdır. Aksi takdirde çeşitli süreçlere ve sapıklıklara düçar olacaktır.”

Arnold Toynbee daha sonra şunu eklemektedir: “Semavi dinler bu hakikati insanlara öğretmişlerdir ve insanda olan aydınlanma ve aydınlatma kaynaklarını insana göstermişlerdir. Ama ideolojiler ve izmler insana dinin temiz kaynağını gösterememişlerdir.”¹

Şüphesiz insanoğlu dini öğretiler, maneviyata yönelik ve tevhide inanış sahası dışında bir yere adım attığı takdirde gelişim kaydedemeyecek ve kemale erişemeyecektir, kendi gerçeğini ve varlık sırlarını elde edemeyecektir ve asla hakikat kaynağına ulaşamayacaktır.

9- İslam Devrimi ve İnsanın Yüce Düşüncelere Erişmesi

İnsan sadece düzenli bir fikir sistemine ve tevhidi dünya görüşüne inandığı takdirde yaratılış sırlarını derk edebilir ve de ruhsal yüceliş ve huzurdan ibaret olan doğal sonuçlarından nasiplenebilir. Bu yüzden varlık alemindeki bilinmezleri keşfetmek için vahye dayalı bir dünya görüşüne sahip olabilme yönünde çalışmak, hiç şüphesiz çağdaş dünyada ve batıda din, maneviyat ve İslam’a yönelişin asıl etkeni konumundadır.

Esasen bütün dünya insanlarına yüceltici ve kurtarıcı bir düşünce sunma çabası, dünya sömürgecilerinin günümüz dünyasında İslam’ın ilham verici ocağından, yani İran İslam devriminden şiddetle korkmasının başlıca bir sebebi olarak, kendi yerinde derince bir incelenmelidir.

İslam devriminin bilgin önderi bu konuda şöyle buyurmaktadır: “Batı dünyası hakimlerinin İslam devriminden korkmasının başlıca sebeplerinden biri de şu hakikatten kaynaklanmaktadır ki İslam devrimi, yaratılış alemi hakkında tanımı yapılmış, delile ve mantığa dayalı bir görüşe sırtını vermiş doğru bir düşünce sunmaktadır ve de her insanın,

¹ Ali Ekber Kesai, Cihani İmruz ve Ferda, s. 250

yolun nerede olduğunu ve hangi hedefe doğru hareket ettiğini bileceği bir ortam sağlamaktadır.”¹

İslam dini delil ve mantık üzere insan hayatının farklı boyutlarına kapsamlı bir bakış açısına sahip olmakla birlikte, insanın itikadi ve fıkirselsel inançlarına da en güzel şekilde cevap vermekte ve de varlık alemindeki bilinmezlikleri ortadan kaldırmaktadır. Usulen İslam dini, aklı kullanmaya izin vererek ve de bu batını elçiden istifade ederek cehalet, küfür ve hurafelere karşı savaş açmıştır. ²

10- İslam ve Varlık Hakikatlerinin Keşfinde Akli Mantık

Üstat Şehit Murtaza Mütahhari İslam kültüründe din ve akılcılığın yakın ilişkisine işaret ederek şöyle demektedir: “Biz, İslami metinlerde akıl hakkında fevkalade bir desteğe rastlamaktayız ki bu destek, diğer dinlerin hiç birinde göze çarpmamaktadır... Siz İslam’ı Hristiyanlık ile bir mukayese ediniz. Hristiyanlık, aklın iman sahasına müdahale etmesine izin vermemektedir ve şöyle demektedir: “İnsanın iman etmesi gereken bir şeye aklın müdahalede bulunma hakkı yoktur. Akıl, neden ve nasıl diye sorgulama hakkına sahip değildir. Bir papazın ve insanların imanını koruyanların görevi, iman sahasına müdahale etmek hususunda aklın fikir ve delil gösterme saldırısını önlemelidir ve usulen Hristiyanlık öğretileri de bu esas üzeredir.”

Üstat Şehit Mutahhari daha sonra şu ilavede bulunmaktadır: “İslam’da ise olay bunun tam tersinedir. İslam’da ve İslami ilkeler ve öğretilerde akıl dışında hiçbir şey müdahale hakkına sahip değildir. Bu

¹ Üniversiteli gönüllülerin kampına katılan üniversitelilerin Ayetullah Hamenei ile yaptığı bir görüşme, 14. 6. 1378 (5. 9. 1999)

² bak. Usul-i Kafi, c. 1, Kitab’ul-Akl-i Ve’l-Cehl, s. 30-79

konuda İslami metinlerde söylenen sözler oldukça yüce ve ilginç sözlerdir.”¹

Aslında içinde bulunduğumuz asırda, İslam’ın ruh verici ekolünün çekiciliğini arttıran ve de semavi hakikatlere susamış kimselerin dikkatini üzerinde toplayan şey, mantığa yönelik özelliği ve de Hıristiyanlıktaki teslis gibi hurafe öğretilerden uzak oluşudur.

Fransız Katolik papazı Michel Lee Long, bu adı geçen hakikati açık bir şekilde dile getirerek şöyle demektedir: “Katolikler, ibadet etmek istediklerinde, sadece boş kavramlara ulaşmaktadırlar. Bir çok Katolikler, bağnazlıkları ve teslis gibi inançları kabul etmemektedirler. Bu kimseler, İslam’a da doğal bir din gözüyle bakmaktadırlar.”²

Oxford Üniversitesi İslami araştırmalar merkezi müdürlüğünü de yapan, İngiltere Veliahdı Prens Charles, yaptığı çok önemli bir konuşmasında, İslam dininin, varlık dünyasının mantıksal tefsiri hususundaki doğru metoda işaret ederek şöyle demiştir: “Bugün İslam, bizlere anlayışın doğru metodunu, dünya hakkındaki yorumunu ve dünyada yaşama şeklini öğretmektedir. Oysa Hıristiyanlar bu özelliği kaybettikleri için, bugün ona çok muhtaç durumdadırlar.”

Prens Charles, “Dünyanın manevi, mukaddes ve hayati kaderine inanmak, çok önemli bir olaydır ve de bunu İslam’dan almak gerekir.”

Daha sonra Prens Charles şu ilavede bulunmaktadır: “Hayatın derin anlamı (batının maddi kültürü dışında) başka bir yerde, İslami inançların özünde gizli bulunmaktadır.”³

¹ İnsani Kamil, s. 90-91

² Neşriye Name-i İnkılab-i İslami, 22. sayı, Behmen. 1365 (Ocak, 1986), Almanya Haber ajansından naklen

³ Mecelle-i Marifet, 1. sayı, üçüncü yıl, 1373 (1992) yazı

Çağdaş İnsanın İslam’a Yöneliş Delillerinden Biri de Hakikati Aramaktır

Çağdaş asrın dine yöneliş hareketinin oluşumunda insanın hakikati arama hissinin konumunu daha fazla açıklamak için, bu akımın bazı reel örneklerini yeni Müslüman olan batılı kimselerin açıklamalarıyla biraz daha genişçe incelemeye çalışacağız.

1- İslam’ın dünya görüşü beni kendime getirdi: Almanya, Hamburg’dan yeni Müslüman olmuş İngride (Saide) hanım, İslam’a yöneliş sebebini açıklarken şöyle demiştir: “İnanç açısından mantıklı cevaplar bulamadığım için Protestanlardan ayrıldım ve de bizzat hayatın anlamını ve hedefini bulmaya çalıştım. Elbetteki benim bu şahsi araştırmanın hiçbir faydası yoktu.”

İngride hanım daha sonra Müslüman pedagoguyla tanışmasına ve onun kılavuzluklarından istifade etmesine işaret ederek konuşmasını şöyle sürdürmektedir: “Pedagogum bana, “İslam’da dünya görüşü ve hayat” kitabını hediye etti. Bu kitabı okurken çok etkilendim, kendimi bütünüyle kitaba kaptırdım, İslam’ın dünya görüşü beni kendime getirdi ve o an, adeta apaçık bir şekilde hayatın anlamını, varlık aleminin ve bütün varlıkların mantığını anlamış oldum. Adeta kendimi yeni doğmuş gibi hissediyordum. İslam’ın ilkelerini çok çabuk bir şekilde kabul ettim. Adeta bir nurun gözlerimi ve kalbimi aydınlattığını hissediyordum. Batılı insanın hakikatte hayatın yanından geçtiğini, sadece sürekli bir hırs ve çabayla para ve kudret peşinde koştuğunu ve dolayısıyla da varlığın anlamını derk etmeye güç yetiremediğini daha yeni anlıyordum.”¹

2- İslam’da düşünsel planda kaybettiğim şeyi buldum: Almanya’nın Bremen şehrinden daha yeni Müslüman olmuş olan Zehra hanım da, “Gençliğimin ilk yıllarında zihnimde ilk sorular belirmeye

¹ Mecelle-i Peyam-i Zen, İntişarat-i Defter-i Tebligat-i İslami-i Kum, Eylül, 1995

başladı. Örneğin Mesih'in Allah'ın oğlu olduğunu söyleyen görüşü sorguluyor ve Allah'ın nasıl evlat sahibi olabileceğini düşünüyordum. Hakeza insanın günahkar olarak dünyaya geldiği inancını kabul etmek de bana çok ağır geliyordu” hakikatini beyan ettikten sonra şöyle demektedir: “Hristiyanlık öğretilerinden yeni şeyler öğrendikçe aynı oranda şek ve şüphem de artmaya başladı ve daha da hoşnutsuz oldum. Bu şüpheler sonunda bir takım sorular sorunca da sürekli olarak bana, “Bu şeyler açıklanacak şeyler değildir. Onu olduğu şekilde kabul etmek gerekir” cevabını işitiyordum. 18 yaşıma kadar geçirdiğim yıllarda derinden yıkılmış ve parçalanmış bir halde yaşadım. Sürekli olarak kaybettiğim ama ne olduğunu dahi bilmediğim bir şeyi aradım. Bu yüzden sürekli olarak kendi kendime neden dünyaya geldiğimi ve varlığımın nasıl bir etkisi olduğunu sormaya başladım.” Bu Avrupalı yeni Müslüman olmuş hanım, “Bu yüzden farklı dinleri araştırmaya koyuldum. Elbette daha işin başında bu dinlerden çoğunun boş ve batıl olduğunu anladım” hakikatine işaret ederek konuşmasını şöyle sürdürmektedir: “Sonunda yavaş yavaş, İslam dinini tanımaya ve bu dine meyletmeye başladım. Bu amaçla Almanca meali olan bir Kur'an buldum ve İslam hakkında diğer bir çok kaynakları da araştırdım. Okudukça batını dağınıklık ve kopukluğum azalmaya başladı. Sonunda kaybettiğim şeyi bulduğumu hissettim. Yıllarca peşinde koştuğum şeyi sonunda bulmuştum. Oysa bulmak için her kapıyı çaldığım bu değerli şey, İslam'da idi. Allah-u Teala'nın vahdaniyet meselesi beni kendine cezp etmiştir.”¹

3- İslam benim yıllarca sorduğum sorularıma cevap verdi: 1333 (1954) doğumlu olan Amerikalı Hristiyan, Protestan ve gazeteci olan Barbara Braun da neden 1990'lı yıllarda Müslüman olduğu hususunda şu açıklamayı yapmıştır: “Ben Protestan olan Hristiyan bir ailede dünyaya geldim. Islahatçı Hristiyan inançlarını (christian reformed faith) kabul ettim. Pazar günleri, iki defa kiliseye gidiyordum, tatil günlerinde

¹ Susen Sefaverdi, Restahizi der tariki, s. 76- 80

de kiliseye müracaat ediyordum ve Hıristiyan öğretilerini öğreniyordum. Yaz okullarına mukaddes kitabın öğretileriyle aşına olmak için gidiyor, dini kamplara katılıyordum. Hıristiyan gençlerle oturup kalkıyordum. Ama bütün bunlara rağmen inançlarım hakkında çeşitli sorularla karşı karşıya kaldım ve hiç kimse otuz yedi yıl boyunca bu sorularıma cevap veremedi.” Daha sonra şu açıklamada bulunmaktadır: “Ben, 1991 yılında İslamla tanışınca kadar Allah ve Allah’a doğru bir şekilde ibadet etme yolu hususunda büyük bir dalalet içindeydim. Bölgemizdeki bir kütüphanede “Understanding Islam” (İslam’ı anlamak) adında küçük bir kitap gözüme çarptı. Kitabın sayfalarına öylece bir baktım ve de orta doğunun en karmaşık dinlerinden birini tanımaya çalıştım. Kitabı okuduğum zaman İslam’ın yıllardır karşı karşıya kaldığım bir çok sorularıma cevap verdiğini anladım. Dolayısıyla vaktimi boşa harcamadım. Ben Müslüman oldum ve kendi hedefime ulaştım.”¹

4- İslami inançlar tümüyle açık ve mantıklıdır: Amerikalı yeni Müslüman olmuş olan Cay Seblany 1970 doğumlu olup Amerika’nın Michigan eyaletindendir. Tarih dalında lisans sahibidir. Şu anda da insanların arasında İslami örtüye riayet ederek yaşamaktadır. Cay Seblany hanım, “Bir Hıristiyan olarak size daha çok ilginç ve cezzab gelen İslami özel kavramlar nelerdi?” sorusuna cevap olarak şöyle demişti: “Hıristiyan iken sürekli olarak bana şöyle deniyordu: “Biz dünyaya günahkar olarak gelmişiz, iyi olmak ve de kurtuluşa ermek amacıyla riya-zet ve tasavvuf yolunu kat etmeniz gerekir” bu ‘günahkar doğmuş olmak’ meselesi benim için çok anlamsız bir şeydi...² Ama ben sonunda

¹ Hasan’es-Said, İslam ve Garb, Şakir Kesrai’nin tercümesi, s. 166 ve 67

² Örneğin, insanbilimde Hıristiyan seçkin düşünürlerden biri olan Augustine de insanın zatı gereği günahkar olduğunu iddia etmiştir. Augustine’in görüşü, insanın mutlak olarak Allah’tan koptuğu ve Allah şehrinin mahiyetinin (manevi hayatın) yeryüzü şehrinde (maddi hayattan) ayrılığı esasına dayalıdır.

İslam'ı araştırmaya koyuldum. İslam'ın bu konudaki sözleri oldukça açık ve mantıklıydı...”

Söz konusu hanım, “Batının, dünyanın yarısı sayıldığı halde, inandıkları dinin böylesine sufice ve duygusal inançları kapsamı, örneğin İsa'nın (Allah'ın selamı üzerine olsun) Allah'ın oğlu olduğuna inanmaları, bana hep çok ilginç gelmiştir” hakikatini beyan ederek şöyle demiştir: “İslam'ı kabul etmeden önce din hakkında öğrendiğim ve tahrif edilmiş Hristiyanlıktan algıladığım şeyleri mantıksız buluyordum. Sonunda da tümüyle Allah'ın olmadığı inancına saplandım ve yıllar yılı inançsızlık içinde yaşadım. Bu benim için çok rahatsız edici bir durumdu.”

Söz konusu hanım şöyle devam etmektedir: “İslam'ı kabul ettikten ve Allah'ın varlığına inandıktan sonraki ilk gecemi hiçbir zaman unutamıyorum. O gece yatağıma girdiğimde bütün hayatımdaki en güzel uykuyu uyudum. Zira huzur dolu bir halet içindeydim.”¹

5- Hristiyanlıktan bir cevap alamadım: Romanyalı yeni Müslüman olan Zehra Ahsen hanım da Müslüman oluşunun delillerine işaret ederek şöyle demiştir: “12 yaşındayken ruhsal bir baskı altında kaldım. Allah hakkında bir şeyler bilmek istiyordum. Ama bana doğru dürüst cevap verebilecek birisi yoktu. Büluğa erme çağında bütün insanların kafasına takılan türden sorulara doğru dürüst bir cevap veremiyorlardı. Dolayısıyla Hristiyanlıktan bir cevap bulamadım ve mecburen farklı kitaplara yöneldim. Yavaş yavaş büyüdükçe doğu dinlerine ilgi duymaya başladım. Ama üzüntüm asla ortadan kalkmıyordu. Ben üniversiteye girinceye kadar hep böyle okudum. Orada Müslümanlarla tanıştım. Böylece yepyeni bir dünyanın kapısı yüzüme açılmış oldu... Şimdi Allah'a şükrediyorum. Zira Müslüman olmakla yepyeni bir huzur buldum.”²

¹ İslam cumhuriyetinin İngilizce radyosuyla yaptığı bir röportaj, Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 27. 5. 77 (18. 8. 1998)

² Feslname-i Huzur, 24. sayı, 1377 (1998) yazı

6- Hıristiyanlığın sözlerinin akılla uyuşmadığını gördüm: Amerikalı üniversite üstadı ve yeni Müslüman olmuş filozof Prof. Muhammed Legenhausen¹ Müslüman oluş sebebi hakkında şöyle demiştir: “Ben, Katolik mezhebine bağlı bir ailede dünyaya geldim. Ama baştan beri Hıristiyanlığın bazı öğretilerinin problemleri olduğunu anladım. Örneğin Hz. İsa gibi bir insanın Allah olabileceğine asla inanmadım. Yaptığım bütün araştırmalarda İncil’de bu konuya delalet eden hiçbir bilgi bulamadım ve dolayısıyla da Hıristiyanlığın sözlerinin akılla uyuşmadığını anladım.” Prof. Legenhausen açıklamalarının devamında şöyle demektedir: “Benim öğrencilerimin çoğu yabancı idi. Onlardan bazıları da Müslüman idiler. Bu öğrencilerin fikirleriyle tanışmak, bende bu değişimin vücuda gelmesine ortam sağladı. Zira onların din hakkındaki bakış açısının bizim dini bakış açımızdan farklı olduğunu gördüm.

Benim için her şeyden önemlisi Allah kavramıydı. Müslümanların Allah hakkındaki düşünceleri benim için çok ilginçti. İşte bu yüzden eski inançlarımı bıraktım. Bu inançları bıraktınca, daha önce ne tür hurafelere saplandığımı anladım. Yaklaşık üç yıl geçtikten sonra da Müslüman oldum...”²

¹ Muhammad Legenhausen, Amerika Texas Üniversitesinden felsefe doktorasına sahiptir. Prof. Legenhausen, on yıl Raise ve Texas üniversitesinde felsefe dersleri vermiştir. 1983 yılında da İslam dinini kabul etmiştir.

² Pertov dergisiyle yaptığı bir röportaj, 3. ön sayı, 19. 11. 1377 (8. 2. 1999)

İkinci Etken: Ruhsal Boşluktan Eziklik Duymak

Çağdaş insanın hayatındaki gerçekler etrafında biraz olsun derince düşünecek olursak şu gerçek açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır ki modern çağın insanının ruhsal boşluğu ve de manevi boşluktan kaynaklanan ezikliği, insanın yeniden dini ve manevi değerlere yönelmesinin en temel etkenlerinden biridir. Zira din, insan ile yaratıcı arasında bir bağ kurarak hayat kavramı hakkında lezzet verici bir portre sunmaktadır ve de insana belli bir hedef vererek varlığın sırlarına erişmek hususunda kendisine bir yol açmaktadır. Hakikatte insanın dini öğretiler ve varlık aleminin yaratıcısıyla ilişkisi bağlamında insan için ortaya çıkan en önemli şey, hakikatte insanın kaybettiği cevheridir. Yani beşerin sürekli olarak ulaşmak istediği huzur ve itminandır:

“Onlar iman etmişler, kalpleri Allah’ı anmakla huzura kavuşmuştur. Dikkat edin, kalpler ancak Allah’ı anmakla huzura kavuşur.”¹

Söz konusu mübarek ayetten özgünlük ifadesi anlaşılmaktadır. Yani insanın kendisi sayesinde, gerçek bir yüceliş ve gelişim içine girdiği itminan ve güven sadece Allah’a derin bir iman sayesinde ortaya çıkmaktadır:

“İşte güven; onlara, iman edip haksızlık karıştırmayanlarıdır. Onlar doğru yoldadırlar.”²

¹ Ra’d (13), 28. ayet

² En’am (16), 82. ayet

Haz. Ali (Allah'ın selamı üzerine olsun) ise yol gösterici değerli konuşmalarının birinde şöyle buyurmaktadır: “(Allah’a) iman eden kimse, güvene (ruhsal emniyete) erer.”¹

Hakeza şöyle buyurmuştur: “(Allah’a) iman güvenliktir.”²

Hakeza şöyle buyurmuştur: “Dinden ayrılık, güvenlikten ayrılıktır.”³

1- Salt İlimcilik (Siyantizm) Akımı ve de Dinin İnzivaya Çekilmesi

Rönesans çağındaki değişiklikler ve de orta çağda kilisenin uygun-suz davranışları sebebiyle batı dünyası, dinin hakikatinden uzaklaşınca, yavaş yavaş dini öğretilere karşı savaş açınca, Allah'ın insanın ruhsal sorunlarının yarattığı bir varlık olduğunu ilan edince ve de dini öğretilerin mantıksız ve pratik hayatta hiçbir geçerliliğinin olmadığını kabul edince din ve dinin halis öğretileri, bir köşeye itilmiş oldu.

Üstat Şehit Murtaza Mutahhari, bu çok üzüntü verici olayın bir parçasını şöyle ifade etmektedir: “Dinsizlik boyutuyla iç içe bulunan batı dünyasındaki on beşinci ve on altıncı asırda ortaya çıkan Rönesans hareketinin zafere erişmesiyle, dünya kültür sahnesinde inkarcı düşüncelerin hakimiyeti, Avrupalı toplumlarda dindarlığın ve Allah’a tapmanın bir anti değer ve gericilik olarak algılanmasına sebep oldu ve ilmi yorumlar kalıbında düşüncelere, din çağının artık bittiği ve de beşeri düşünce ve bilgilerin Allah'ın eşsiz rakibi konumuna geldiği ilka edildi.”⁴

¹ Tesnif-u Gurer’ul-Hikem, Abdolvahit b. Muhammed Temimi Amedi, Mustafa Dirayeti, s. 88

² a.g.e.

³ Mizan’ul-Hikmet, c. 3, s. 370

⁴ Üstat Mutahhari, İlel-i Gerayış be maddi geri, s. 204

Elbette söylenmesi gerekir ki, kilise tarafından tahrif edilen dini öğretilerin ortaya konmasının da söz konusu akımın oluşumunda çok önemli bir rolü olmuştur.

Üstat Şehit Mutahhari, bu konuda hakeza şu hatırlatmada bulunmaktadır: “Hristiyanlık dünyasında Ahdi Atık’ın (Tevrat’ın) tahrif edilmiş bazı bölümleri sebebiyle zihinlerde ilim ve iman karşıtı düşünceler kökleşti ve bu algılayış biçimi sebebiyle de Avrupa medeniyet tarihini, son 1500 yılda iman ve ilim çağı diye ikiye ayırmaktadırlar.”¹

İlim ve imanın arasını ayırma düşüncesi, imana yönelişin genel faydaları hakkında şüpheye düşürmüş, hatta tümüyle inkar etmiş olmakla birlikte cehalet, hurafe, maddi geri kalmışlık ve dini diktatörlüğü iman çağına isnat etmişlerdir. Özgürlük, tekamül, ilmi ve teknik ilerleme ve maddi refah gibi şeyleri ise, dini öğretileri geriye atma veya ilim çağına isnat etmişlerdir. Bu esas üzere batıda, ilmi ve teknik düşüncenin dini düşünceye hakimiyet ortamı ortaya çıkmış oldu. Elbette bu galibiyet, dine ve dini öğretilere karşı savaş açma özelliği ile birlikte bulunmaktaydı. Sonunda on sekizinci asırda, teknik düşünceyle din arasındaki üç asırlık savaş, teknolojik düşüncenin hakimiyetiyle sona erdi ve herkes, günlük geçimini sağlayan aklın yardımıyla, toplumların dünyevileşme sayesinde ilerlediği görüşünde birleşti. Teknolojik düşünce ve kanunları, tümüyle dini düşünce ve şeriatın yerine geçti ve batılı insan kurtuluş, saadet ve mutluluğunu bu düşüncede bulmuş oldu.”²

Bu çağın insanının düşüncesinde, “Yeni ilim, insanların dert ve sıkıntılarını gidermeye kadir olduğu ve de insan hayatında maddi mutluluğu, lezzetlerden faydalanmayı, ve dünyevi güzellikleri temin edeceği müjdesini verdi.”³

¹ Üstat Mutahhari, Mecmuai Asar, c. 2, s. 21 ve sonrası

² Muhammed Mededpur, Mebani-i Endişeha-i İctimai-i Garb, s. 58

³ a. g. e. s. 23

Asıl belirgin özelliği insanın dini eğilimleriyle savaşmak olan Salt Siyantizm akımı, Rönesans akımındaki değişikliklerle ortaya çıktı ve zamanla batılı insanın düşüncelerinde kökleşti ve sonunda da batılı toplumlarda öyle bir yere vardı ki Empirik Siyantizm cereyanı, batı kültür ve medeniyetinin değişmez ve belirgin bir özelliği haline geldi.

Batı topraklarında beşer hayatının farklı boyutlarında Siyantizm akımının bütün boyutlarıyla sulta kurması öylesine bir genişledi ki insanın hayatındaki diğer temel işlerin tümünü, örneğin maneviyat, din, ahlak ve diğer değerlerini de, etkisi altına aldı. Sonunda söz konusu akım, batılı insanı öyle bir büyüledi ki gurur ve övünç içinde dinin yüce makamını reddetti ve kendisinin bütün bireysel ve toplumsal kanun, hüküm ve değerlerin kökü olduğunu sandı. Modern cahiliyet ve bencillik zindanında, semavi dinlere ve rabbani kanunlara ihtiyacı olmadığını ilan etti ve bu değişimin doğal bir sonucu olarak da, din beşerin toplumsal ilişkilerini düzenleme sahnesinden ve insanın fikişsel ve ruhsal ihtiyaçlarını giderme ortamından tümüyle silinmiş oldu.

2- Batıda Salt Siyantizm Akımının Ocaklar Söndüren Etkileri

Empirik ilimlere mutlak güven ve batının dini inançlara karşı koyması, batılılar için çok büyük ve ağır zararlara neden olmuştur. Gerçi çağdaş yüzyılın Pragmatizm cereyanının, ilmi buluşlara hız kazandırmadaki ve insanın maddi faydalanmada göz alıcı bir artış kaydetmesindeki rolü inkar edilemez. Ama söz konusu cereyan hiçbir zaman insanlık için vaad edilmiş saadeti temin edememiştir. Hakikatte “Siyantistler¹ ve Teknokratlar²“ ilim ve tekniğin beşer hayatının çeşitli boyutlarındaki egemenliğini savunarak ve dinin maneviyat veren öğretilerini

¹ Scientist, aslolanın ilim ve ilmi metod olduğuna inanan kimse

² Technocrat, aslolanın teknik olduğuna inanan kimse

reddederek yavaş yavaş insanı, varlık aleminin hakkında Nihilizme düşürmüş, insanda manevi ve itikadi büyük boşluk yaratmış ve insanın gerçek saadet ve mutluluğunu ortadan kaldırmıştır.

İnsanın, dini öğretilerin feyiz kaynağından mahrumiyetinin sürmesiyle, yavaş yavaş batılı insanın, batının kısır medeniyet yatağındaki nihilist buhranı kökleşmiş, hayatın boş olduğuna inanmak yeni medeniyetin belirgin özelliklerinden biri haline gelmiştir ve de bu özellik batıda her açıdan çöküşü müjdeleyen kimseler açısından da çeşitli metotlarda yorumlanmış ve de yaygınlaştırılmıştır.

“Çağımızda hayatın boş olduğunu savunan nihilist düşünce, bazı batılı yazarların eserlerinde de açık bir şekilde göze çarpmaktadır.

Frans Kafka, Albert Kamu, Samuel Backt, Arthur Adamof, Jean Paul Sartre, Eugene Unesco ve benzeri kimseler yaratılış hakkında nihilist düşüncelere sahiptirler. Bu yazarlar kendi kitaplarında, hayatın anlamsız ve boş olduğunu makale veya senaryo şeklinde söz konusu etmişlerdir. Bazı yazarlar ise kendi eserlerinde beşer hayatının ve insan kaderinin anlamsız olduğu hakkında akli deliller ortaya koymaya çalışmışlardır. Diğer bir grubu ise kendi sanatının yardımıyla beşer hayatının anlamsız olduğunu ve de insanın mutsuzluğunun her türlü mantıksal ve delile dayalı metotlardan uzak bulunduğunu göstermeye çalışmışlardır. Bu yazarlar, yaratılışın boş ve anlamsız olduğunu kabul etmişlerdir.”¹

“Eserleri tecrübi ilimlerin ve de geleneksel değerleri tahrif ve aşağılamanın olumsuz sonuçlarından sayılabilecek olan Sartre veya Kafka’nın düşünceleri esasınca insan anlamsız bir varlıktır ve de anlamsız olan bu evrene atılmış bir varlıktır. Bu tür nihilist ve hayatı anlamsız gören düşünceler, çağdaş batı edebiyatını tümüyle doldurmuş haldedir.”²

¹ Abdullah Nasri, Felsefi Hilket-i İnsan, s. 16 ve 22

² Jean Furastier, Buhran-i Danişgah, Tercüme-i Ali Ekber Kesmai, s. 105

Velhasıl, nihilist düşüncelerin yayılmasıyla ve de, “hayatın ve evrenin anlamsız olduğunu ilan ederek, bir çok batılılar için yeryüzünde hayat pratik olarak anlamsız kılınmış ve de anlamını yitirmiştir. Batı medeniyeti, çağdaş insana önceki nesillerin rüyada bile göremeyeceği bir takım çeşitli maddi imkanlar sunmuştur. Ama bu medeniyette insanın varlığı kaybolmuş ve de belirsiz hale gelmiş olduğu için, insanın derin ümit ve arzuları görmezlikten gelinmiş ve onlara yabancı kalınmıştır. Bütün bu maddi imkanlar, insanın ümitsizliğe ve talihsizliğe düşmesine engel olamamıştır.”¹

Istırap Çağı

Modern çağın şaşırtıcı teknolojik gelişmesine rağmen insan, dünya sağlık örgütü (W.H.O.) açısından esenliğin temel bir unsuru olarak kabul edilen ve de mutlu bir hayatın temeli sayılan ruhsal huzura erişememiştir.”Günümüz insanı, asla huzur ve mutluluğu tadamamıştır. Gün gittikçe daha fazla ezilmişliğe ve içine kapanmışlığa düşer olmuştur. Zira insan yaptığı çalışmalar karşısında anlamsızlık ve nihilist duygulara kapılmaktadır.”²

Bundan daha da üzüntü verici bir gerçek de şudur ki, “Istırap çağı, psikologların bu çağ için seçtiği bir isimdir. Ultra Modern olduğu söylenen çağımızdaki bir takım istatistikler esasınca da Amerika Birleşik Devletleri hastanelerinde yatan hastaların çoğu, ruhsal hastalardır.”³

Bu problem ve bunalımın köklerini şu gerçekte aramak gerekir ki, “bugün bizim dünyamız varlık ve evren hakkında manevi bir yorum kıtlığına maruz kalmıştır.”⁴

¹ Rose Dupaski, Sergožeşti İslam, serniveşti insan, tercüme-i Ali Ekber Kesmai, s. 19

² Erich Fromm, İnsan Berayi Hişten, Tercüme-i Ekber Tebrizi, s. 14

³ Dr. Muhammed Rıza Şerefi, Mecelle-i Rüşd, 4. yıl, 1995 Son bahar ve kışı

⁴ a. g. e.

İslam devrimi önderi Ayetullah Hamenei, söz konusu denklemi izah ederken şöyle buyurmuştur: “Allah’a karşı duyulan aşk ve teveccüh, hayata bir anlam kazandırmaktadır, beşerin hayatını ve ruhsal boşluklarını doldurmaktadır. İnsan hayatının bütün alanlarında, bir başarı yaratmaktadır. Amerika gibi bazı ülkelerde hiçbir şeyin, hatta para, askeri güç ve ilmin dahi insan için ruhsal mutluluk sağlayamamasının tek sebebi de Allah ve maneviyata yabancılaşmadır.”¹

Batılılar ve Ruhsal İhtiyaçları Temin Eden Tekniğin Yokluğu

Batı medeniyetinin maddi görüntülerine, şaşırtıcı ilmi gelişmelerine ve de fevkalade teknik getirilerine vurulan bir çok kimseler için belki de şu görüşü kabul etmek oldukça zordur: “Para, askeri güç ve ilim batıda mutluluk ve ruhsal huzur sağlayamamıştır.”² Ama mevcut gerçeklerin tümü bu görüşü teyit etmektedir.

Kırk yıldan fazla bir zaman Almanya’da ikamet eden İranlı doktorlardan biri bu konuda şöyle diyor: “Batıda maddi açıdan durumu iyi olan kimseler, hiçbir zaman tam anlamıyla mutluluğu derk edememişlerdir. Bu tür kimseler, sadece zahirde mutludurlar.”

İnsanı Mercedes marka bir araba ve güzel bir evle mutlu etmek mümkün değildir. Amerika ve Avrupa’da insanlar arasında büyük bir manevi boşluk göze çarpmaktadır. Avrupa’da diğer şehirlerden çok daha fazla milyonerin yaşadığı Hamburg şehrinde, manevi yokluk problemi insanların hayatının tüm alanlarında çok olumsuz etkiler yaratmıştır. Batılı toplumlarda insanlar, refah açısından belli bir doyuma ulaşmış haldedir. Ama bu insanlar manevi boşluğa düşmüşlerdir. Bu

¹ Ayetullah Hamenei’nin açıklamalarından, 18. 5. 1375 (9. 8. 1996)

² İslam devrimi önderi Ayetullah Hamenei, a. g. e.

durum da batılı ülkelere gittikleri takdirde mutlu olacaklarını düşünen kimseler için çok büyük bir mesajdır.”¹

Batıda ikamet etmekte olan bir başka İranlı doktor ise bu gerçeği teyit ederek şöyle demektedir: “Kesin bilindiği gibi teknolojinin insanın maddi ihtiyaçlarını karşılama, olayın sadece bir boyutunu teşkil etmektedir. Bu boyut batıda hızlı bir gelişim sürecine girmiştir. Ama ne yazık ki batılıların sahip olmadığı şey, bizim sahip olduğumuz ruhi ihtiyaçları temin etme teknolojisidir. Dolayısıyla akıllı olan, kültür ve dini maneviyatını koruyabilen ve batının kültürsüz teknolojisini ithal eden veya elde edebilen kimseler, bu meydanın galibi olacaktır.”²

3- Salt Siyantizm Çağının Sonu

Çağdaş dünyada, özellikle de batıda ilim ve teknolojiye mutlak güven ve itimadın yıkıcı etkilerinin gün gittikçe daha da çok ortaya çıkmasıyla, Siyantizmin saadetin özüne ulaşan yegane yol olduğu görüşü yenilgiye uğramış ve bilginler arasında yeni bir akım vücuda getirmiştir ki bu akım, büyük bir açıklıkla Salt İlimcilik (Siyantizm) akımının büyük bir yenilgiye uğradığını ifade etmektedir.

Üstat Şehit Murtaza Mutahhari, bu konuda şöyle diyor: “Bugün insanların çoğu, Salt İlimcilik (Siyantizm) ile halis ilmi terbiyenin kamil bir insan yaratmaktan aciz kaldığını anlamış bulunmaktadır. Zira salt ilmi terbiye, tek boyutlu insan yaratmaktadır, birkaç boyutlu insan değil! Bugün herkesin de anladığı gibi Salt Siyantizm çağı sona ermiş bulunmaktadır. Toplumlara ülkü ve ideal boşluğu tehdit etmektedir. Nitekim Will Durant şöyle itiraf etmektedir: “Mevcut boşluk, ilk etapta bir ülkü ve ideal boşluğudur. Hedefler, idealler ve ülküler boşluğudur ve bu boşluk, insanı sonunda Nihilizme düşüren bir boşluktur.”³

¹ Dr. Seyyid Muhammed Akili, Keyhan-i Hevai, 13. 8. 1371

² Prof. Hudadust, İranlı meşhur göz doktoru, Yurt dışında ikamet eden İranlı doktorlara yaptığı bir konuşma, Risalet gazetesi, 29. 2. 1370 (19. 5. 1991)

³ Üstat Mütahhari, Mukaddeme-i Ber Cihan Bini-i İslami, s. 24 ve 25

Batılıların Siyantizm'in Acizliğini İtiraf Edişleri

Bugün ilim ve bilgi alanında görüş sahibi olanların bir çoğu batının, tecrübi ilimlere aldanmasının tehlikeli sonuçlarına işaret ederek, beşeri toplumların hayatındaki sorunları, tümüyle halletmede akademik beyinlerin aciz ve güçsüz kaldığını ifade etmektedir.

Avrupa ve Amerika üniversitelerinde nükleer fizik dalında üstat olan ve de Fizik Taosu adlı en çok satan kitabın yazarı Fritiof Capra, “Turning Point” (Dönüş Noktası) adlı kitabında dünya toplumlarının sorunlarını kapsamlı bir şekilde halletmede tecrübi ilimlerin işlevi hakkındaki yaygın görüşlerin değişimini beyan ederken, “Amerika Birleşik Devletlerinde Beyaz Saray bir metot olarak sürekli seçkin üniversite üstatlarından cumhurbaşkanının ilmi müşaviri olarak istifade etmektedir” hakikatini beyan ederek şöyle yazmaktadır: “Mevcut gerçeklerden şu sonuç ortaya çıkmaktadır ki günümüz şartlarında bu üniversite beyinleri artık karmaşık problem ve sorunları halletmede bir etkinliğe sahip değildir.” Bir müddet önce Washington Post gazetesi Beyaz Sarayın ilmi müşavirlerinin ve akademik beyinlerinin acizliği konusunda çok detaylı bir rapor yayımladı. Bu gazetenin muhatap aldığı bilginlerden biri de New York Üniversitesi üstatlarından Prof. Henry Luke idi. Prof. Henry Luke, bilginlerin mevcut problemleri çözmedeki rolü hakkında bir cevap isteyen raportörün soruları karşısında verecek cevap bulamamış ve şöyle demişti: “Ben sahip olduğum makamlardan istifa ediyorum, çünkü söyleyecek bir sözüm yoktur. Bana kalırsa artık hiç kimse söyleyeceği bir söz yoktur.”

Fritiof Capra daha sonra şöyle demektedir: “Gerçekte akademisyenler yaygın ilmi görüşlere inançları sebebiyle, hakikat hakkında eksik bilgiler ile sınırlı kalmaktadırlar ve bu sınırlı bilgi, asla günümüzün sorunlarına karşı koyabilecek bir güce sahip değildir.”¹

¹ Name-i Ferheng, 13. sayı, s. 61- 77

Son on yıllarda bir çok batılı arasında “tecrübi ilimlerin, beşeri bilinmezlikleri yegane keşif yolu olarak tanıtılması” hakikate aykırı olarak düşünülmüştür. Nitekim Stanford’da elektrik mühendisliği bölümünde üstad olan Richard H. Bob şöyle diyor: “Şimdiye kadar yaklaşık olarak bütün dünyada kabul edilmiş en kötü yalanlardan biri de ilmi metodun hakikate doğru giden yegane yol olarak kabul edilmesidir.”¹

Bazı batılı bilginler ise şu itirafta bulunmuşlardır: “Yeni ilimler, insan hayatının hedeflerini ve mutlak anlamda insanlık yolunu göstermekten acizdirler. Hayat hakkında doğru ve değerli bir anlam gösterememektedirler ve yeni ilimler hayatın yeni değerlerini tanıyamamaktadırlar.”²

Yeni dönemde batılı bilginler açık bir şekilde şöyle demektedirler: “İlmi ve teknolojik ilerlemenin insanın saadetine sebep olduğu hakkındaki sade düşünce ortadan kalkmak üzeredir. O halde, sadece şu hakikati derk etmek gerekir ki salt maddi gelişim, insanın sorunlarını halletmemektedir.”³

Vahyin insan yetiştiren ve hidayet eden öğretilerinden ve ahlaki ve manevi değerlerinden faydalanmadan gerçekleşen bir ilmi ilerleme, uzun dönemde beşer hayatında oldukça tehlikeli ve yıkıcı bir rol oynamaktadır.

Batılı seçkin bilgin Jullian Hacksally, “İlim ve Sentez” adlı kitabında şöyle yazmaktadır: “Günümüzde ilim, sonsuz bilinmezlikler yığını bizlere armağan etmiştir. Ama bizlere, bundan nasıl istifade etmemiz gerektiğini söylememiştir. Hakikatte ilim, bir sihirbaz rolünü üstlenmiştir. Teknoloji adındaki tehlikeli zekayı zincirden kopmuş bir deli gibi insanların canına salmıştır.”⁴

¹ Hüseyin Mehri, Sedaye Paye Digerguni, s. 71

² Herbert Armstrong, tercume-i Ali ekber Kesrai, s. 211

³ Emrîsh Kurt, Name-i Ferheng, 3. yıl, 1. sayı, 1993 baharı, s. 104 ve 105

⁴ Jean Furastier, Buhran-i Danişgah, Tercüme-i Ali Ekber Kesmai, s. 69

Bu esas üzere batılı diğer bilginler de şu gerçeğe inanmışlardır: “İlmin mukaddesattan ayrılması, toplumda bir çok mutsuzlukların ve olumsuz oluşumların vücuda gelmesine sebep olmaktadır. Batıda ilim, düşünce ve anlayışımıza bir tür tekel uygulanmış, hatta zulüm etmeye çalışılmıştır.”¹

Söz konusu bilgin önemle şu gerçeği vurgulamaktadır: “Biz ilmin, ahlak ve ahlaki mülahazalardan ayrılmasının facia dolu akıbetlerini ve sonuçlarını yavaş yavaş anlamaktayız.”²

Bu bilginler şu gerçeğe inanmaktadırlar ki: “Bir yüzyıllık ilmin semeresi, şu olmuştur; biz, kendi inançlarımıza, hatta kendimize olan inancımıza inanmaktan mahrum bir hale gelmişiz... Bu sistemde eğer birine ahlaka bağlılık sıfatı verilecek olursa, hakaret olarak düşünülmemektedir.”³

Beşeri toplumlarda ortaya çıkan değişimler, siyantizm ve ilmin din, vahiy, ahlak ve maneviyattan ayrılışının yıkıcı etkilerini öylesine bir ortaya çıkarmıştır ki, bugün batılı bir çok bilginler ve görüş sahipleri, beşerin Mutlak İlimcilik (Salt Siyantizm) vesilesiyle çıkmaza sürüklendiğini ifade etmektedirler. İngiltere Veliahdı Prens Charles, İngiltere dışişleri bakanlığında yaptığı bir konuşmada şu konuyu açıkça itiraf etmiştir: “20. yüzyılda ilim, insanlığı tümüyle çıkmaza sürüklemiştir.”⁴

Bu söz konusu gerçek zihinlerde öylesine bir kökleşmiştir ki Fransız sosyolog Jill Couple, tecrübi bilginlerin, dini inançlara yönelişinin sebeplerini açıklarken şu açıklamada bulunmaktadır: “Eğitim görmüş dinsiz kimseler, artık dinsizlik kültürünün kendilerini çıkmaza sürüklediğine inanmaktadırlar.”⁵

¹ Halim Herbert, Fransız düşünür, Nameye ferheng, 1995 yazı

² a. g. e.

³ Neil Postman, teknopuli, s. 79

⁴ Neşriyye-i Çeşm Endaz, Vezaret-i İrşad-i İslami, Nisan, 1997

⁵ Mahname-i Suruş, 551. sayı, Mart, 1991

Meşhur Fransız insan bilimci Claude Levi Strausse, siyantizm döneminin uğursuz sonuçlarına işaret ederek ve batılı insanın iç güdülerden oluştuğunu açıklayarak, Rönesans'ın Avrupalı insanı kendine tapan ve kendinden hoşnut olan bir varlık haline getirdiğini tespit ettikten sonra şöyle yazmaktadır: “Biz şimdi ruhsal bir devrime muhtacız, tıpkı Hıristiyanlığın zuhuruyla sonuçlanan devrim gibi bir devrime gereksinim duymaktayız.”¹

¹ Hüseyin Mihri, Sedaye Paye Diger Guni, s. 45 ve 47

4- Batıdaki Manevi Boşluk, Dine Sırt Çevirişin Neticesidir

Batılı toplumların kültürel ve fikri atmosferine Siyantizm akımının galebe çalması, beşerin kendi ürettiği şeyleri dayatması ve dinin hakikatinin gerçekte modernizmin rasyonelliğinin temelsiz vaatleri ile çatışması batılıları büyük yıkımları olan manevi boşluk uçurumuna yuvarladı. Batılı insanın kendine dayanarak ortaya koyduğu akımın bir ürünü olan modern çağın insanı, vahiy ve Allah’a tapma ortamından koparak ruhsal bir şaşkınlığa ve Nihilizme yuvarlanmıştır. İslam devrimi önderi Ayetullah Hamenei, Batılı çağdaş insanın ruhsal mutsuzluğunun Allah ve maneviyata yabancılaşmasının bir ürünü olduğunu kabul etmektedir. Nitekim büyük düşünürlerden Ayetullah Muhammed Bakır Sadr da batıda materyalizmin yorumu hakkında batı topraklarının ruhsal ve manevi boşluğa düşüşünün en büyük sebebinin yeryüzünün gökyüzünden, yani tevhit ve Allah’a ibadetten kopması olduğunu ifade etmektedir.”¹

Bugün batılı yayın organları ve bu topraklardaki toplumsal, ilmi, siyasi ve kültürel şahsiyetler, çeşitli şekillerde batılı vatandaşların büyük bir manevi boşluk ve ruhsal şaşkınlık içinde yaşadığını önemle ifade etmektedirler.

Haftalık Fransız dergisi Nowel Observator, sanayi toplumlarının içinde bulundukları durumu yorumlarken şöyle yazmaktadır: “Bugün artık dünyanın tüketici, ilerlemiş ve sanayi toplumlarındaki milyonlarca insan bir boşluk duygusuna kapılmaktadırlar.”²

İngiltere Veliahdı Prens Charles ise, ülkedeki dini önderler ve üniversite kökenli kimseler topluluğunda yaptığı bir konuşmada şunu ifade

¹ Şehit Muhammed Bakır Sadr, İktisaduna, s. 19 ve 20

² Ruzname-i Ebrar, 6. 6. 75 (28. 8. 1996)

etmiştir: “Bugün batılı toplumlar bir hedefsizlik ve başı boşluktan büyük sıkıntı çekmektedirler.”¹

Amerikan eski siyasetçilerinden ve batılı meşhur teorisyenlerden biri olan Berjinski ise sözünü ettiğimiz bu gerçeği ifade ederek şöyle demiştir: “Manevi boşluk, manevi başıboşluktan çok daha ince bir ifadedir ve bu manevi başıboşluk, batı medeniyetinin büyük bir kısmını kaplamıştır.”²

Meşhur Amerikalı bilgin Prof. Robert H. Burk da Amerika toplumunun, özellikle de genç neslinin karşı karşıya olduğu sıkıntıların büyük bir bölümünün köklerini izah edip yorumlarken şöyle yazmıştır: “Manevi ve dini açıdan zayıf olan ve de kalbinde iman ve dinin kök salmadığı gençler için iman yokluğu, öldürücü ve korkunç bir tehlikedir. Çünkü iman yokluğu toplumda ve gençlerin ruhunda bir boşluk ortaya çıkarmaktadır ve ne yazık ki bunun yerini de fanatik siyaset almaktadır. Yani onların hayatına artık Fanatizm anlam kazandırmaktadır.”³

Batı Toplumunun Yetimlik Duygusuna Kapılması

Amerikalı bilgin ve de felsefe, hikmet, Farsça ve Arapça dili ve edebiyatı araştırmacılarından Dr. James Morris de batılı insanın manevi yoksulluğu hakkında, daha ince bir ifade kullanmaktadır. Dr. Morris, **“Onlar içleri çektiği halde, yiyeceği yoksula, yetime ve esire yedirirler.”**⁴ ayeti şerifesine işarette bulunarak şu izharda bulunmaktadır: “Zahirde yetim, anne ve babası olmayan kimseye denmektedir. Ama

¹ Neşriye-i Çeşm Endaz, Vezaret-i İrşad-i İslami, Nisan, 1997

² Zebignew Berjinski, Haric ez kontrol, tercume-i Abdurrahim Nuh İbrahim, s. 84

³ Prof. Robert H. Burk, Liberalizmi modern ve ufuli Amrika der seraşibi be suye gomara, tercume-i ilahe hairi, s. 79

⁴ İnsan. 8

gerçekte yetim, dayanağı olmayan kimse anlamındadır. Bu yüzden de batı dünyasında insanların çoğu yetimlik duygusuna kapılmaktadır.”¹

İngiliz meşhur film yapımcısı Mike Lee de batıda çağdaş insanın içine düşüp bocaladığı şaşkınlığa işaret ederek bunu bir tür, “kimlik buhranı ve kendini unutmuşluk” diye adlandırmakta ve şöyle demektedir: “Batıda ortaya çıkan sorunlar kimlik buhranı ile ilgilidir. Etrafımızda gördüğümüz insanların çoğu kendini kaybetmiş durumdadır ve hiçbir hedefi olmayan insanlar haline gelmişlerdir. Onlar nereden geldiklerini, ne iş yaptıklarını ve nereye gitmek istediklerini asla bilmemektedirler.

Adı geçen meşhur İngiliz film yapımcısı, sözünün devamında şöyle demektedir: “Batı sanayi toplumu, insanlardan, mekanik makinalar üretmiştir.”²

Hakikatte sanayi toplumlarında ve modern toplumlarda insan, gelişmiş bir makine haline dönüşmüştür. Zira batıda insanın fitratı gereği Allah’a ve maneviyata olan ihtiyacı görmezlikten gelinerek, ruh ve maneviyatı ortadan kaldırılmıştır.

Meşhur Fransız filozofu Luke Ferry de Haziran 1995 tarihinde yaptığı bir söyleşide bu konuya işaret ederek şöyle demiştir: “Laik dünya maneviyat hususunda söyleyecek hiçbir şeye sahip değildir ve en büyük sorun da zaten budur.”³

Hatta, Francis Fukuyama⁴ gibi Liberalizm’in şiddetli bir savunucusu dahi komünizmin çöküşünden sonra yayımlanan ve büyük bir ses getiren “acaba tarih sona mı ermiştir?” adlı makalesinde ruhsal boşluk ve manevi hedefsizliğin, liberalist ideolojinin inkar edilemez en temel za’fı olduğunu söz konusu etmiştir.

¹ Keyhan-i Ferhengi, Haziran, 1994, s. 7, “İrfan ve medeniyet adlı ilmi açık oturum”

² Neşriye-i Sinema-i Video, 22. 3. 1375 (12. 6. 1986)

³ Neşriye-i Nigah-i Nov, 30. 8. 1375 (10. 22. 1996)

⁴ Japonya asıllı Amerikalı çağdaş stratejist

Amerikan eski Cumhurbaşkanı Nixon zamanında müşavir olan Dr. Robert Carin de Amerikan toplumunda dine karşı koyma ve dini ortadan kaldırma akımına ve de bunun kötü sonuçlarına işaret ederek şu açıklamada bulunmuştur: “Bu mücadele ve karşı koymanın neticesi, Amerikan toplumunun sosyal hayatında ortaya çıkan manevi bir boşluk olmuştur.”¹

Bu yüzden meşhur Amerikalı psikolog Benjamin Spack da Amerikan toplumunun sosyal durumunu yorumlayarak şu sonucu ortaya koymaktadır: “Bizim toplumumuz, manevi değerlerin yokluğundan, şiddetli bir sıkıntı içinde bocalamaktadır.”²

Batılı ülkelerdeki insanların manevi boşluk olgusuyla daha reel biçimde tanışmak için, bunun en açık örneklerinden birine işaret etmek istiyoruz. Fransız senaristi ve meşhur sanatçısı Eugene Unesco ölmeden önce yaptığı son söyleşisinde, “Dünya insanlarına ne gibi bir mesajınız vardır?” sorusuna cevap olarak şu açıklamada bulunmuştur: “Diyecek hiçbir şeyim yoktur. Ben yıllarca yaşadım, yıllarca yazdım, ama henüz de neden dünyaya geldiğimi anlayamadım. Bütün bu çabaları neden yaptım? Şimdi de dünya ile vedalaşmanın eşiğindeyim. Oysa canım hiç, kendimden geriye bir mesaj ve vasiyet bırakmayı arzulamıyor.”³

5- Dini İnançların Yokluğunun ve Manevi Boşluğun Kötü Etkileri

Ruhsal ve manevi boşluk, sürekli olarak insani toplumlarda bir çok zararların ve rahatsızlıkların kökeni olmuştur. Ama bunun kökleri, batıda daha çok hissedilmektedir ve gün gittikçe de daha fazla yayılmakta,

¹ Kelime-i Danişju, 16. sayı, el-Filistin’ul-Muslime adlı dergiden naklen, Londra baskısı, Kasım, 1995

² Donya-i Behter beraye kudekaneman, tercume-i Mensure Hekemi, s. 153

³ Ruzname-i Hemşehri, Mart 1994, 371. sayı

daha yıkıcı olmaktadır.”Bir çok kanıtlar esasınca da sinirsel hastalıklara, ruhsal dengesizliklere ve çeşitli uyuşturucu maddelere bağımlı olan insanların sayısı, batıda ve çağdaş dünyada ve genel anlamda batılı tarzda yaşayan ülkelerde gün gittikçe artış kaydetmektedir.”¹

Günümüzde görüş sahiplerinin çoğu, batılı ülkelerdeki manevi boşluğun; her gün gençler arasında artmakta olan intiharın, yayılmakta olan depresyon, sinirsel ve ruhsal hastalıkların, büyük boyutlarda uyuşturucu, sakinleştirici ve uyku verici maddelerden istifade etmenin en büyük etkeni olduğu görüşündedirler.

Nitekim, üstat Allame Merhum Muhammed Taki Caferi bu konuda şöyle demektedir: “Tarafsız ve dikkatli araştırmalar, açık bir şekilde dünyanın en gelişmiş ve en yüksek refah düzeyine sahip ülkelerdeki nihilist düşüncelerin ve intihar sebeplerinin diğer ülkelerden daha çok olduğunu göstermektedir. Bu da apaçık bir şekilde ruhsal dengesizliklerin en temel sebebinin, insanların din ve maneviyattan uzaklaşması olduğunu ispat etmektedir.”²

Pensilvania Üniversitesi üstatlarından Amerikalı psikolog Martin Sigmen ise Amerikan toplumunda depresyon ve yılgınlık haletinin artış kaydettiğine işaret ederek, bu toplumsal zararın dini inançların yoksunluğu ile ilişkisi hakkında şöyle demektedir: “Dini inançların zayıflaması, yarın musibetler ve yenilgiler karşısında insanı koruyabilecek olan yegane dayanağı kaybetme anlamındadır.”³

Amerikalı meşhur psikolog Benjamin Spack ise Amerika’da intihar olaylarının korkunç bir şekilde artış kaydetmesinin toplumda manevi bir boşluğun nişanesi olduğuna işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Amerikalı gençler arasında geçen yirmi yıl zarfında intihar olaylarının dört

¹ Rose Dupaski, Serguzeştî İslam, Serniveştî İnsan, tercume-i Ali Ekber Kesmai, s. 21

² Allame Muhammed Taki Caferi, Bonbesti İmrüz-i Beşer, s. 43

³ Ruzname-i Risalet, 25. 9. 1371 (15. 12. 1992) New York Times’den naklen, Efsur-degiha-i ru be Tezayod-i Teceddod makalesi

kat artması, bu toplumun hasta olduğunu göstermektedir ve bu intiharların yegane sebebi, şüphesiz toplumun manevi inançlardan yoksun olmasıdır.”¹

Velhasıl manevi boşluktan kaynaklanan sıkıntılar, gittikçe artış kaydetmektedir ve kontrolden çıkmaktadır. Dünyada, özellikle de batıda bu olay, geniş boyutlarda panik ve endişeye sebep olmuştur.

Arjantinli seçkin yazar ve düşünür, Ernesto Sabutu ise, “Beni gerçekten endişeye düşüren şey, çağımızdaki ruhsal faciadır ve bu da toplumda bilinçli güçlerin ezilmesinin üzücü bir sonucudur” gerçeğini izhar ederek şöyle demektedir: “Biz ıstırap dolu, ruh hastası, değişken, sonuç olarak ruhsal problemlerin çok olduğu, şiddet olaylarının doruk noktasına ulaştığı ve uyuşturucu maddelerin kullanımının yaygınlaştığı bir çağda yaşıyoruz. Batılı teknolojinin ve değerlerin kontrolden çıkmış ve ani gelişimi neticesinde çok geniş boyutlarda sayısız zararlar vücuda gelmiştir.”²

Ruhsal Bunalımın Sayısız Kanıtları

Amerikalı yazar ve meşhur teorisyen Alvin Toffler ise, batılı toplumlarda manevi şaşkınlık ve bunalımdan kaynaklanan buhranlar karşısında bu toplumların bilginleri ve teorisyenleri arasında derin bir endişenin ortaya çıktığını ifade etmiştir. Toffler, “Acaba teknolojik değişimler ve toplumsal isyanlar; dostluk, aşk, sorumluluk, toplumsal ilişki, merhamet ve dert ortaklığının bittiği anlamına mı gelmektedir? Acaba gelecekteki elektronik gelişimler, insan ilişkilerini var olduğundan daha da anlamsız ve karmaşık hale mi getirecektir?” sorusuna cevap olarak şöyle yazmaktadır: “Bunlar meşru sorulardır. Ama makul bir korku ve panikten kaynaklanmaktadır. Sadece ham düşünceli teknokrat bir kimse bu soruları basite indirgeyebilir. Zira etrafımıza bakacak olursak bu

¹ Benjamin Spack, Donyaye behter beraye kudekaneman, s. 49

² Neşriye-i Peyam-i Unesco, 243. sayı

ruhsal bunalımı gösteren bir çok kanıtları açık bir şekilde görmek mümkündür.”

Söz konusu yazar, daha sonra bu gittikçe artan ruhsal bunalımın örneklerini beyan ederek şöyle yazmaktadır: “Refaha erişmiş bütün ülkelerde, acizlik feryadı ve bildik çılgınlıklar işitilmektedir. Gençler arasında intihar olayları gittikçe artış kaydetmektedir. Alkol tüketimi doruk noktasına ulaşmıştır. Ruhsal bunalımlar geniş boyutlara yayılmış, ilkelik ve cinayetler günün modası haline gelmiştir!

Amerika Birleşik Devletlerinde hastanelerin ilk yardım bölümleri, Marijuana bağımlıları, hız delileri, serseri gruplar, kokain, eroin kullananlar ve neticede de şiddetli sinirsel hastalıklara دچار olanlar ile doludur. Sosyal yardımlaşma ve ruhsal sağlık kavramı ve kurumları her yerde süratle gelişmektedir. Washington’daki Cumhurbaşkanlığı defterine bağlı bir ruhsal sağlık komisyonunun ilan ettiğine göre de Amerika Birleşik Devletlerindeki vatandaşlar tümüyle, bir tür sinirsel bir baskı altında bulunmaktadır. Milli Sağlık kurumuna bağlı bir psikologun iddia ettiğine göre ise Amerika Birleşik Devletlerindeki bütün aileler bir tür ruhsal dengesizlik içinde bulunmaktadır ve de ruhsal perişanlık haletinin; bitkin, perişan, dağınık ve gelecekten endişeli olan Amerika toplumunu kuşattığını ilan etmektedir ve bu da işin bir yerlerden sakat olduğunun en açık delilidir.”

Toffler daha sonra şunu söylemektedir: “Günlük hayat gerçekten de içler acısı bir şekilde niteliğini kaybetmektedir ve herkesin sinirleri gergin ve bozuk durumdadır. Metro veya benzin kuyruklarında kavga etmek ve silah kullanmak da insanların artık sinirlerine hakim olamadığı ve milyonlarca insanın kapasitesinin son aşamasına vardığı gerçeğinin en açık göstergesidir.”

“Biz en azından batıda, delilik ve cinnet hakkında bir çok zararlı hayal ürünleriyle karşı karşıya bulunmaktayız.”Kafesten uçan deli” filmi- nin kahramanını övmek de bunun apaçık bir örneği halindedir. Çok sa-

tan kitaplar, deliliğin bir efsane olduğunu iddia etmektedirler. Berkeley’deki bir yayın organı, şu cümleyi kendisine slogan olarak seçmiştir: “Cinnet, zeka ve kutsallık bir tek saha ile ilgilidir. Benzeri bir itibar ve başlık altında değerlendirilmelidir.”

Toffler daha sonra şöyle demektedir: “Milyonlarca insan delice, kendileri için bir kimlik bulma peşine düşmüşlerdir ya da şahsiyetlerini yeniden birleştiren mucizemsi bir tedavi peşine düşmüşlerdir. Bu mucizenin kendilerine bir ünsiyet ve ülfet getireceğini veya kendilerini en üstün derecede zekaya ulaştıracağını beklemektedirler.”

Toffler, daha sonra şu hakikati önemle belirtmektedir: “Bugün halkın çoğu, etraflarında kargaşalık ve anarşiden başka bir şey olmadığını görmektedirler. Onlar, şahsi zayıflık duygusundan, hedefsizliğin verdiği çaresizlikten ve başı boşluktan kaynaklanan şiddetli bir dengesizlik içinde bulunmaktadır.”¹

Fransa haber ajansı da Amerikalıların manevi şaşkınlığı hususunda bir rapor yayımlayarak şöyle buyurmuştur: “Bugünlerde Amerikalıların günlük yaşantısı öylesine karmaşık bir hale gelmiştir ki huzur elde etmek için, kadınların erkeklere söylediği yüz bir yalan, beden organlarının gizli dili, zengin olmanın en iyi yolu ve bugünkü falınız gibi kitaplara yönelmişlerdir.

Amerikalı yayımcılar, işte bu manevi bunalımdan istifade etmişlerdir. Yayımcıların bu kitaplardan elde ettiği kar, 279 milyon doları bulmaktadır. Elbette bu kitaplar, maneviyatını kaybetmiş olan Amerikalılara cevap verecek nitelikte değildir.”²

“Fransa televizyon kanalı da bu hususta Maliye ve Ekonomi Bakanlığı raporlarına istinat ederek şöyle ilan etmiştir: “Yılda onbeş milyon

¹ Alvin Toffler, Mevc-i Sevvom, Şehin Duht Harezmi’nin tercümesi, s. 503, 504, 505, 517

² Ruzname-i Hemşehri, 31. 3. 1375, (21. 6. 1996), İslam Cumhuriyeti Haber ajansı

Fransalı günlük sorunlarını halletmek için falcılara müracaat etmektedir. Fransızların bu tür müşavere için ödediği paralar ise yılda 15 milyar Frank civarındadır.”¹

Batıda Manevi Boşluğun Kötü Etkileri

1- İntihar Olaylarının Artış Kaydetmesi

Mevcut kanıtlar esasınca da iktidar düzeyini yükseltmek ve tabiat üzerindeki egemenliğini artırmak amacıyla teknolojik kabiliyetlerinden en üst düzeyde istifade eden insan, manevi yoksunluk sebebiyle hayatın iniş ve çıkışları, ruhi ve psikolojik baskılar karşısında büyük bir acizlik içine düşmektedir. Öyle ki şimdiye kadar refah düzeyi yüksek toplumlardaki vatandaşlar, intihar etmeyi ruhsal baskılardan kurtuluş için tek çare olarak görmektedirler.”Batılı psikologlara göre de ileri düzeydeki toplumlardaki intihar, suç ve cinayet miktarı, epidemi kelimesi ile nitelendirmenin bile düşük düzeyde kaldığı bir hadde ulaşmış bulunmaktadır.”²

Bugün Amerika, Almanya, Fransa ve Finlandiya gibi ülkelerde kontrol edilmesi mümkün olmayan intihar sorunu, toplumsal bir bunalım ortamı yaratmıştır.

Danimarka

Almanya gazetesi Frankfurter Revend Show, bu konuda yayımladığı bir raporunda şöyle yazmaktadır: “Danimarka, dünyanın en zengin ve ilerlemiş toplumu sayıldığı halde, Danimarka’da yılda oniki bin kişi

¹ Mahname-i Garb Der Aine-i Ferheng, Sazuman-i Ferheng ve İrtibatat-i İslami, 11. sayı

² Fritiof Kapra, Avrupa ve Amerika Üniversitelerinin meşhur üstadı, ruhsal sağlık bilgilerininden Victofash’dan naklen, nameye ferheng, 13. sayı, s. 61

intihar etmeye kalkışmaktadır ve bu trend şiddetle artış kaydetmektedir.”¹

Danimarka’da bir araştırma merkezinin yayımladığı rapor esasınca Danimarkalı her yirmi gençten biri, intihara teşebbüs etmiştir ve hali hazırda Danimarkalı gençlerin yarısı intihar etmeyi düşünmektedir.”²

İtalya

İtalya Ruhsal Araştırmalar Birliğinin ilan ettiğine göre İtalya’da gençlerin yüzde yirmi beşi, intihar etmek düşüncesi içindedir. İtalya Tıp Ahlak Komitesi de şöyle ilan etmektedir: “Yılda yüz bin genç intihar etmektedir.” Bu komitenin başkanı ise intiharın korkunç rakamlarına işaret ederek şu uyarıda bulunmaktadır: “İntihar olayı, çocuklar ve gençler arasında hızla artış kaydetmektedir.”³

Finlandiya

Amerikan Washington Post gazetesi bu konuda Finlandiya hakkında yayımladığı raporunda şöyle yazmıştır: “Finlandiya’da sürekli artış kaydetmekte olan intihar olayları, bir cevap bulamayan batılı araştırmacıların endişelenmesine neden olmuştur.”⁴

Fransa

Fransız Le Parisien gazetesi, Fransa’da intihar olayları hakkında yayımladığı bir raporunda şöyle yazmaktadır:

¹ Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 5. 6. 1373 (27. 8. 1994) ve İslam Cumhuriyeti Haber ajansı

² Mahname-i Sobh, 62. sayı, Eylül 1996, Yabancı kaynaktan naklen

³ Ruzname-i Keyhan, 5. 8. 1378 (27. 10. 1999) (Amerikan USA Today gazetesinden naklen)

⁴ Mahname-i Sobh, 86. sayı, Ekim, 1998

“Fransa’da her kırk dakikada bir kişi intihar etmektedir. Yirmi beş ila otuz dört yaş arasındaki gençler arasında intihar, birinci ölüm nedenidir. Ondört ila yirmi beş yaş grubu arasında ise intihar ikinci ölüm sebebi olarak kabul edilmektedir.”

Bu raporda ayrıca şöyle yer almıştır: “Fransa, oniki bin intihar ve yüzaltmış bin intihara teşebbüs olayına şahit olmakla bu konuda başta gelen ülkeler arasında yer almıştır. İntihar sebebiyle ölümler, trafik kazası sebebiyle ölümlerden çok daha fazla düzeye ulaşmıştır.”¹

Hakeza Suffers anket grubu ile İntiharlarla Savaş Birliğinin ortaklaşa yaptıkları araştırmalar neticesinde şu gerçek apaçık bir şekilde ortaya çıkmıştır: Fransa’da her yıl intihara teşebbüs eden gençlerin sayısı elli bine ulaşmış bulunmaktadır. Bu ülke halkının %13’ü ise en azından bir defa intihar etmeyi düşünmüştür. Gençlerin yüzde otuz beşi ise, aile bireyleri veya dostları gibi, yakınlarından birinin intiharıyla karşılaştıklarını itiraf etmektedirler.”²

Alman

Alman gazetesi Frankfurter Revend Show şöyle yazmıştır: “Geçen yıl (1994), 12960 kişiden fazlası intihar sebebiyle hayatını kaybetmiştir. Oysa bu ülkede 1993 yılında trafik kazaları sebebiyle hayatını kaybedenlerin sayısı 10000 kişiden bile daha az olmuştur.”³

¹ Ruzname-i Keyhan, 17. 11. 1377 (6. 2. 1989)

² Ruzname-i Risalet, 20. 11. 1378, (9. 2. 2000)

³ Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 11. 7. 1373 (3. 10. 1994), İslam Cumhuriyeti Haber ajansı, söylenmesi gerekir ki söz konusu rakamlar, 1997 yılında da yeniden tekrarlanmıştır. Cumhuri-i İslami gazetesi, 18. 4. 1379 (8. 7. 2000)

Avustralya

Resmi rakamlara göre trafik kazalarından sonra intihar olayları, Avustralyalı gençlerin ikinci ölüm nedeni konumundadır ve 1998 yılında intihar olayları, önceki yıla oranla yüzde otuz artış kaydetmiştir. ¹

¹ Ruzname-i Keyhan, 26. 3. 1378 (16. 6. 1999), Sidney Morning gazetesi, Avustralya baskısından naklen

Amerika Birleşik Devletleri

Amerika Birleşik Devletlerinde yayımlanan raporlar esasınca her altı saatte, ondokuz yaşının altında bir kişi ateşli silah vasıtasıyla intihar etmektedir. 1990 yılında on ila ondokuz yaş arasında 1447 kişi ateşli silahlar vasıtasıyla intihar etmiştir.”¹

Mevcut rakamlar esasınca da Amerika Birleşik Devletlerinde 15- 24 yaş arasındaki gençlerin ölümünün ikinci nedeni intihardır.”²

John Hopkins Üniversitesi üstatlarından Dr. Redfield Jamison bu konuda şöyle demiştir: “Yılda yaklaşık olarak otuz bin Amerikalı intihar etmekte, yetmişbeş bin kişi ise intihara teşebbüs etmekte ama başarılı olamamaktadırlar. Geçen bir yıl boyunca her beş Amerikalı gençten biri intihar etmiştir veya ciddi bir şekilde intihar etmeye niyetlenmiştir.”³

“Tüylar ürpertici mevcut rakamlar da Amerika Birleşik Devletlerinde, 1970 ile 1980 yılları arasında 15- 20 yaş arası gençlerin intihar oranının %50 artış kaydettiğini göstermektedir.”⁴

Elbette Amerika Birleşik Devletlerinde Dr. Allen Bremen ve Dr. Dave Chapez adlı Amerikalı psikoterapistler tarafından çok ilginç bir takım inceleme ve araştırmalar yapılmıştır ve bu psikoterapistler, “Gençlerin intiharlarının değerdendirmesi ve önlenmesi” adlı bir kitap yayımlayarak yaptıkları kapsamlı araştırmaların sonuçlarını ilan etmişlerdir. Bu kitapta şöyle yer almıştır: “Bir yıl zarfında Amerika Birleşik Devletlerinde 15- 24 yaş arasındaki gençlerden onbeş bin kişi intihar ediyor. Bu intiharların çoğu da, Mart, Nisan ve Mayıs aylarında ortaya çıkıyor.”

¹ Ruzname-i Hemşehri, 1. 8. 1375 (23. 9. 1996), (Kaynak Family Circle)

² Nelson, Mebani-i Tıbb-i Etfal, s. 348

³ Mahname-i Sobh, 86. sayı, Ekim 1998

⁴ Nelson, a. g. e. s. 348

Söz konusu araştırmacılar, bahar mevsiminde intihar oranının artış kaydetmesinin sebebini aşağıdaki iki varsayım kalıbında beyan etmişlerdir:

1- Bahar mevsimi hayatın yenilendiği ve ümitlerin çoğaldığı bir mevsimdir. Üzüntülü, uzlete çekilmiş ve usulen hüznün içinde olan gençler bu mevsime ayak uyduramamaktadırlar. Onlar genellikle yenilenmeye tahammül edemeyen kimselerdir. Bu yüzden de ümitsizlik ve karamsarlık ortamında intihara yeltenmektedirler.

2- Gençlerin çoğu, bahar mevsiminde ruhsal baskılar, son imtihanlar ve sürekli bir şekilde aile ocağını terk etmekle karşı karşıya kalmaktadırlar ve bu baskıların sonucu olarak da intihara yeltenmektedirler.”¹

2- Batıda Ruhsal Hastalıkların Artış Kaydetmesi

Sanayi ülkelerinde intihar olaylarının artış kaydetmesiyle birlikte ruhsal baskılar, ıstırap, depresyon ve ümitsizlik duygusu da artış kaydetmektedir. Sonuç olarak da sakinleştirici, uyku verici ve uyuşturucu ilaçların kullanımı da aynı paralelde artış kaydetmektedir.

Almanya

Münih kentindeki Kemunder sağlık sigortası şirketi yayımladığı bir raporda, Almanya toplumunda ruhsal baskıların ve sıkıntıların arttığını ilan ederek şöyle demektedir: “Almanya vatandaşları arasında ruhsal hastalıkların ortaya çıkışı, bir çok iktisadi ve toplumsal zararlara neden olmaktadır. Öyle ki yılda Almanya genel bütçesine üç milyon mark zarar vermektedir. Onbir milyon iş günü boşa gitmektedir ve de hastaların tedavi merkezlerinde onbeş bin gün yatmasıyla sonuçlanmaktadır.”²

¹ Mahname-i Umid-i İnkılab, 243. sayı

² Ruzname-i İttılaat, ek, 4. 11. 1377 (1. 24. 1999)

İngiltere

Öte yandan ilk defa İngiltere Milli İstatistik müdürlüğünün içişleri bakanlığına sunduğu rakamlar esasınca da şu gerçek açık bir şekilde tespit edilmiştir: “İngiltere ülkesinin nüfusunun altıda biri ruhsal hastalıklar içinde kıvranmaktadır. Şehirlerde ruhsal hastalıklar miktarı, şehir dışındaki bölgelere oranla yüzde elli daha fazladır.”

Bu rapor esasınca, “İngiltere halkı arasında en yaygın ruhsal hastalık, ıstırap ve depresyon karışımı bir hastalıktır.”¹

İspanya

El Pais gazetesi de şunu ilan etmiştir: “İspanya halkının yüzde otuzu uykusuzluk sıkıntısı çekmektedirler. Bu da İspanya vatandaşlarının yılda yaklaşık olarak altmış milyon kutu uyku verici ilaçlar tüketmesine neden olmuştur.”²

İsveç

İsveç'teki genç ve çocuk psikoloğu, bayan Profesör Enlizfun Kenurnig ise 8/9/1993 tarihinde AB gazetesinde basılan “İsveç gençleri şiddetli bir ruhsal rahatsızlık içinde bulunmaktadır” başlığı altında şöyle yazmıştır: “İsveç öğrencilerinin ruhsal durumu hakkında yapılan incelemelerde gördüğümüz gibi çocuk ve gençlerden bir çoğu, ruhsal bunalımlar içinde kıvranmaktadır. Bundan dolayı da büyük bir şaşkınlık içinde bulunmaktayım.”

Söz konusu yazar şu eklemede bulunmaktadır: “Ne yazık ki çocukların depresyon meselesi, sade bir depresyon değildir. Aksine insanın nefesine olan güvenini kaybetmesine, ümitsizlik duygusuna kapılmasına, eğitim ve işe karşı ilgisinin azalmasına, uykusuzluğa, iştahsızlığa, baş ağrısına, karın ağrısına, gevşeklik ve tembelliğe neden olmaktadır.

¹ Ruzname-i Cumhuri-i İslami, 4. 11. 1377 (1. 24. 1999)

² Ruzname-i Keyhan, 4. 8. 1371 (26. 10. 1992)

Bu sürekli artış kaydeden belirtiler ise, toplum bünyesinde oluşan değişikliklerle direkt bir ilişki içindedir.”¹

Başka bir raporda ise bu konuda şöyle okumaktayız: “1980’lerin sonunda İsveç’te yılda ortalama olarak beş milyar kron, uyku verici ve sakinleştirici ilaçlara harcanmaktaydı. Bu tüketim, kış mevsiminde, özellikle de inziva ve ilişkilere ihtiyacın daha çok hissedildiği yıl başı tatillerinde ve yeni yılda daha çok artış kaydetmektedir.”²

Fransa

Fransa Milli Araştırma ve Sağlık kurumu da yayımladığı 320 sayfalık bir araştırmasında şunu ilan etmiştir: “Fransa’da genç neslin durumu çok rahatsız edici ve üzüntü vericidir.”

Bu raporda şöyle yer almıştır: “Onbir ila ondokuz yaş grubu gençler üzerinde yapılan detaylı ve uzun süreli araştırmalar neticesinde, Fransa’daki genç neslin rahatsızlıklarının en temel sebebinin yaşama karşı alakasızlık ve isteksizlik olduğu ilan edilmiştir. Bu rapor esasınca, “Fransa gençlerinin %41. 5’i ruhsal hastalıklara maruzdur ve bu ruhsal hastalıkları gençlerin uykusunu ve huzurunu bozmaktadır. Gençlerin %49. 6’sı ise gün boyunca ruhsal yorgunluk ve depresyon hissetmektedirler.”³

İtalya

Yayımlanan rakamlar esasınca her iki İtalyan ailesinden biri ruhsal sorunlarla karşı karşıya bulunmaktadır. İtalya sağlık bakanı Umberto Veronezi’nin yayımladığı bu rakamlar esasınca on milyon İtalyan vatan-daşı ruhsal hastalıklar içinde kıvrانmaktadır. İtalya sağlık bakanı bu gerçeği izhar ederek şöyle demiştir: “Devlet, ülkedeki hastaneler ve

¹ Menuçehr Debir Siyaki, Der Garb çe migozered, s. 53 ve 82

² a. g. e.

³ Cumhuri-i İslami Gazetesi, 9. 5. 1373

ruhsal hastaların bakım merkezleri için yılda bir trilyon lir harcamaktadır.”¹

Amerika Birleşik Devletleri

Bu hususta Economist dergisi 1999 ocak tarihli ilk sayısında Amerika Birleşik Devletlerindeki depresyon ve sebepleri hakkında şöyle yazmıştır: “Psikologların inancına göre depresyon, modernizmden ve yan baskılarından kaynaklanan bir hastalıktır. Gençler, özellikle de dünyanın diğer bölgelerine oranla yeniliğin daha hızlı yaşandığı Amerika’da, çok küçük yaşlarda bu hastalığa maruz kalmaktadır.

2020 yılında kalp hastalıklarından sonra insanların geniş boyutlarda maruz kalacağı en büyük hastalık depresyon ve ruhsal hastalıklar olacaktır.” Bu derginin yazdığına göre Amerika Mashachusetts teknoloji enstitüsünden Dr. Ernest Brand ve yardımcıları şu tesbitte bulunmuşlardır: “Amerika’da depresyon hastalığını tedavi için yapılan harcamalar, yılda yirmidört milyar doları bulmaktadır. Yani yaklaşık olarak kalp ve damar hastalıkları için yapılan harcamalar miktarıncadır ve bu da her Amerikalı’nın depresyon hastalığı için yılda altı bin dolar harcadığı anlamına gelmektedir.”

Bu dergi daha sonra şöyle demektedir: “Depresyon hastalığını tedavi etmek için yapılan harcamalar, oniki milyar dörtyüz milyon doları bulmaktadır. Depresyon belasına düşenlerin intiharları da bu rakama yedi milyar beşyüz milyon dolar bir ek harcama getirmektedir ki bu rakamlara insani güç kaybından kaynaklanan zararlar dahil edilmemiştir.”

Economist dergisi şöyle yazmaktadır: “Bu arada, depresyon karşıtı ilaçlar pazarı da oldukça hareketli bir pazar haline gelmiştir. Mashachusetts teknoloji enistütüsünün yaptığı incelemeye göre bu ilaçların

¹ Ruzname-i Keyhan, 26. 10. 1379 (15. 1. 2001)

dünya çapında pazar değeri, yedi milyar doları aşmaktadır ve gelecek beş yıl zarfında bunun yüzde elli artacağı beklenmektedir.

Özellikle Amerika’da yaygın olan, depresyon hastalığını tedavide kullanılan en meşhur ilaç Prozac ilacıdır. Bu ilacı yapan İlalila şirketi ise yılda iki milyar altıyüz milyon dolar parayı hisse sahiplerinin cebine akıtmaktadır.”¹

Bu konuda yapılan ilginç bir araştırmada ise şunu okumaktayız: “Amerikalılar, uyku verici ilaçlar kullanma hususunda rekor kırmışlardır.” Hakeza bu raporda şöyle yer almaktadır: “Amerikalılar her gece otuz milyondan fazla uyku ilacı kullanmaktadırlar. Eğer bir yıl boyunca bu ilaçlar bir araya yığılacak olursa, yaklaşık altıyüz bin kilo ağırlığa ulaşmaktadır.”

Bu altıyüz ton ilaç ise bütün dünyadaki insanları, sekiz gece ve gündüz uyutmaya yetecek miktardadır.”²

6- Batılılar ve Manevi Değerlere Dönmenin Zarureti Derk Etme Tarihçesi

Uzun zamandan beri batılı bilginler ve düşünürler, insanın maneviyattan gaflet ettiği için uğradığı büyük zararları itiraf ederek, insanın maneviyata dönüş yapmasının gerekliliği konusunu çeşitli şekilleriyle söz konusu etmişlerdir.

Albert Einstein³ ruhsal boşluktan ve mutluluk yoksunluğundan kurtuluşun yegane yolunun, hayatın hedeflerinin belirsizliğinin ve karmaşıklığının ortadan kaldırılması olduğunu ifade etmektedir. Erich

¹ Mahname-i Gozareş, Mart 1999

² Mecelle-i Danisteniha, 5. 7. 1362 (27. 9. 1983)

³ Albert Einstein, Almanya’nın meşhur fizikçisi, 1879- 1955

Fromm¹ ve Victor E. Frankl² gibi bilim adamları ise tek çözüm yolunun hayat için bir mana aramakta olduğunu kabul etmektedirler. H. Bergson³ ahlaki ve manevi yeni kaynaklara ihtiyaç olduğunu belirtmektedir ve ahlaki metodu değiştirmenin yegane kurtuluş yolu olduğunu ifade etmektedir.

Max Planck⁴ ise inkarcı düşüncelerin galibiyetinin, kültürün tahribi ve geleceğe ümidin ortadan kalkışı anlamına geldiğini belirtmiştir ve de inkarcılıkla mücadele edilmesini istemiştir. Albert Schweitzer⁵ ise ahlaki geleneklerin ihya edilmesi gerektiğini önemle vurgulamaktadır. Prof. Adam Schaff⁶ ise, “İletişim Toplumunda Kişi” adlı kitabının iki bölümünü ‘hayatın anlamını arayan insana’ ve de ‘değer sistemini arayan insana’ ayırmıştır.”⁷

Ama açık olan şudur ki son yirmi yılda insanın dini ve manevi öğretilere yönelmesinin gerekliliği teorisi, bazı batılı seçkinlerin teorilerinin dar görüşleri çerçevesinde kalmıştır. Hiçbir zaman günümüzde olduğu gibi batılı toplumların siyasi sahnesini, toplumsal, kültürel ve siyasi önemli değişikliklere maruz bırakmamıştır.

¹ Erich Fromm, Alman asıllı Amerikan düşünürü ve psikologu, (1900-1980)

² Victor E. Frankl, Alman psikologu, 1905- 1997 (bak. Henrick Meziac, tarihçe ve mekatibi revanşinasi, Ahmet Rızvani’nin tercümesi, s. 668 ve 669)

³ H. Bergson, Fransız filozofu (1859- 1941)

⁴ Alman fizikçisi Max Planck, (1858- 1947)

⁵ Albert Schweitzer, Fransız doktoru ve mütekellimi, 1875- 1965

⁶ Adam Schaff, Roma kulübü yazarlarından

⁷ Dr. Muhammed Bastani, Neşriyye-i Name-i Ferhengi-i Şerif, 1992 kış

7- Batı ve de Manevi Değerlere Yeniden Dönüşün Zuretinini Derk Eden Yeni Akım

Bugün bir çok batılı yeni nesil düşünürler ve bilginler, “Biz yol kaybetmiş kimseleriz, kendi ötemizde ve zayıf görüşlerimizde kendini kaybetmiş kimseleriz ve de düşünce ve tavırlarımızı ahlak ve maneviyat silahıyla donatacak olan bir ocak aramaktayız”¹ hakikatini itiraf ederek, batının derin manevi yoksunluğunun varlığını, önemle vurgulamaktadır ve de “Batılı toplumlar, maddi ve iktisadi meselelere teveccüh ederek maneviyattan uzaklaşmışlardır” hakikatine işaret ederek “manevi bir devrim ve değışikliğinin varlığının gereğini” ısrarla ifade etmektedirler.”¹

Öte yandan, bir çok batılı insan, din ve maneviyata yabancılaşmanın yıkıcı etkilerini ve bundan kaynaklanan buhranlı şartları derk ederek, “İnsan ve evren hakkında hayata anlam kazandıracak ahlaki ve manevi değerlere ciddi bir destek olacak bir düşünceye erişmek gerekir.” sonucuna varmıştır.²

Meşhur din sosyologlarından Peter L. Berger ise, “İncil hıristiyanlığının yükseliş hayret vericidir. İncildeki inançların ve şiddetli ahlaki sakıncaların, nitelendirmesi mümkün olmayan bir şekilde ibadet ve ruhsal şifayla karışmış şekli olan Pentecostalism, bir çok taraftarları protestanlığın dirilişine hazırlamıştır” hakikatine işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Farklı dinlerden yükselen, sekularizmi eleştirideki ortak yön şudur ki insanın varlığı, dini öğretilerden faydalanmadığı taktirde fakir bir varlık, hatta gevşek bir temelden başka bir şey ifade etmemektedir.”³

¹ Neil Postman, Teknopoli, Sadık Tabatabai’nin tercümesi, s. 211

² Antonio Midrano, İspanyol yazar, İslam Cumhuriyeti İspanyol radyosuyla yaptığı bir röportaj, Radyo-i Mearif, 28. 11. 1378 (17. 2. 2000)

² a.g.e.

³ Peter. L. Berger, Uful-i Sekularizm, Din-i Hizeşger ve siyaseti cihan, Efşar Emiri’nin tercümesi, s. 24 ve 29

Söz konusu değişiklikler, batı dünyasında bir çok değişimlerin kaynağı olmuştur. Bu yüzden söz konusu değişiklikleri, çağdaş batının dini ve manevi büyük yönelişi başlığıyla anmak gerekir.

Batılıların İtirafında Batının Maneviyata Yönelişi

Çağdaş dünyada manevi buhranın şiddet kazanması ve batıda maneviyata yönelişin belirtilerinin günden güne artışının anlaşılmasıyla batılı teorisyenler, “Biz çağdaş dünyanın en şaşırtıcı toplumsal olgusunu, yani dini ve mezhebi kitapların eşsiz bir şekilde yaygınlaşmasını sadece sanayi medeniyetinin ortadan kalkışından kaynaklanan strüktürel yokluk, hedefsizlik ve anlamsızlık diye ifade edilen üç yalnızlık etkenini yanyana koyduğumuz taktirde derk edebiliriz.”¹ gerçeğini beyan ederek açık bir şekilde şu itirafta bulunmaktadır: “Hakikaten batıda bir boşluk, maddi refah ve manevi eksiklik göze çarpmaktadır. İnsanlar batıda hayata yeni bir anlam vermenin peşindedirler.”²

Batılı yazar Dr. Barni Signal ise bu konuda şöyle diyor: “Batıda insanlar gerçekten de maneviyata susamış konumdadır ve de hayatın anlamını bulmanın peşine düşmüştür.”³

Fransalı yeni müslüman olan araştırmacı Christine Bouneu ise batılı ülkelerdeki sosyal değişimlere işaret ederek şöyle demektedir: “Batılı topluluklar, artık siyasi veya iktisadi sözlerden bıkmış durumdadırlar. Onlar maneviyata susamışlardır.”⁴

¹ Alvin Toffler, mevcı sevvom, şehinduht harezmi, yayımcı: çevirmen, 7. baskı, 1993, s. 517

² Roy Dom, Belçika üçüncü dünya incelemeler merkezi başkanı, feslname-i huzur ile yaptığı bir röportaj, 18. sayı, 1985 kışı

³ Mecelle-i Meşrik, 2. ve 3. sayı, der costecuye emri kodsı adlı makale

⁴ Cumhuri İslami gazetesiyile yaptığı bir röportaj, 5. 9. 1375, (26. 11. 1996)

American Üniversitesi üstadı, Prof. Daniel Deriserback ise şuna inanmaktadır: “Batılı insanlar artık maddecilikten bıkmış durumdadırlar. Onların maneviyata yönelişi de bu çaresizlik ve bıkkınlıktan kaynaklanmaktadır.”¹

Washington Post gazetesi ise başıboşluk ve hedefsizlikten bıkmış olan insanın maneviyata yöneliş akımının reel bir örneğine işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Şimdi artık manevi doyum için yirmi milyondan fazla insan dini radyoları dinlemektedir.” Bu gazete söz konusu gerçeği yorumlarken şöyle yazmaktadır: “İnsanların çoğu ruhsal sıkıntılar ve Amerika’nın günlük kavgalı hayatından kaynaklanan ruhsal eziklik sebebiyle, dini radyoları dinlemeye sığınmaktadırlar. Böylece kendilerini sakinleştirmek ve toplumda icra edilmeyen dini emirlere yakınlaşmak istemektedirler.”²

Batıdaki sosyal değişimleri yorumlayanların çoğu, manevi öğretilere geniş boyutlarda yönelişin sebebinin, sanayi ve teknolojik dünyadan kaynaklanan manevi boşluktan bıkmış insanın susuzluğu olduğunu kabul etmektedirler.

Los Angeles’ta Budizm Araştırma Merkezinin başkanı olan Dr. Hevan Paula ise Amerika toplumundaki insanların geniş bir şekilde Budizm öğretilerine yönelmesine işaret ederek şöyle demektedir: “Amerikalılar, artık hayatın baskısından ve teknoloji dünyasından bıkmış durumdadır. Budizm eğitim merkezlerine müracaat ederek ruhlarını bu sorunlardan kurtarmaya çalışmaktadırlar.”

Dr. Hevan Paula daha sonra şu eklemede bulunmaktadır: “Bu dine yöneliş, Amerikan toplumunun dine ve yeni manevi metoda karşı duyduğu ilginin göstergesidir.”³

¹ Mahname-i Sobh, 70. sayı, Mayıs, 1997, Reuters haber ajansından naklen

² Cumhuri-i İslami gazetesi, 8. 3. 1376 (29. 5. 1997)

³ Vezaret-i İrşad-i İslami’nin kültürel bülteni, 58. sayı, 1994, 9. yıl

Bugün artık batılı toplumlarda maneviyata yönelişin çok ilginç belirtileri açık bir şekilde göze çarpmaktadır. Bu belirtiler, söz konusu akımın derin yorumunu yapmada da bizlere yardımcı olmaktadır.

New York Eyalet Üniversitesi, irfan ve dinler grubu üstadı, Prof. William Chatic ise Amerika Birleşik Devletlerinde toplumda yeni bir dalga olarak Mevlana'nın manevi gazellerinin ve şiirlerinin tercüme edilmesinin yaygınlaşmasına işaret ederek şöyle demektedir: "Ben, geçen yıl bir dergide, Amerika'da şiirleri en çok okunan şairin Mevlana Celaluddin Rumi olduğunu okudum ve bu gerçekten çok ilginç bir konudur."

Söz konusu profesör bu olgunun kaynağını izah ederken de şu ilave bulunmaktadır: "Bu yeni akımın bir çok sebepleri vardır. Bunlardan biri de batılıların maneviyata susamışlığıdır ve bu oldukça önemli bir etkidir."¹

Bu konuda yayımlanan bir raporda ise şunu okumaktayız: "Son zamanlarda batı modern müziğinin yıldızı ve Hollywood New Musical filmlerin oyuncusu (Utiya) sesli ve görsel müzik pazarlarına yeni bir albüm sunmuştur. Albüm, pazara girdiği ilk günlerde batıda satış rekoru kırmıştır. Bu ses getiren albümün içeriği ise usta bir metotla İngilizce'ye çevrilmiş olan Molla Rumi'nin Divani Kebir-i Şems kitabındaki gazellerinin seslendirilişidir. Bu gazellerin içeriği ise insanı içindeki karanlıklardan çıkışa, Nur alemine doğru bir pencere açmaya ve ruhu, Allah'ın ziyafetine katılmaya davettir.

Amerika Devlet Radyosunun yayımladığı rapora göre ise, Mevlana'nın irfani şiirlerini tercüme eden kimseler, şu anda da Mevlana'nın Mesnevisini İngilizce'ye çevirmeye çalışmaktadırlar. Bu rapor esasınca Amerika Üniversiteleri kültür uzmanlarının dediğine göre ise Şems'in

¹ Keyhan gazetesi, 18. 6. 1378 (9. 9. 1999)

gazellerinin tercümesi, özellikle de cep kitapları şeklinde basılan baskıları, Amerika'nın genç nesli arasında fevkalade ilgi görmüştür.”¹

Dünya İnsanlarının Maneviyat Yatağında Dine Yönelişi

“Olaylardan ve kazalardan arınmış, doğal ve toplumsal her türlü olayın arkasında bir anlam ve kavramın olduğu ve her olayın bir hedef ve amacının bulunduğu bir dünyada yaşamak, en azından teorik olarak din, dini öğretiler ve ilahiyatın insana armağan ettiği bir hediye olduğundan”² insan sürekli olarak dine ve dinin yüce öğretilerine doğru yönelerek, gerçek hayatın anlam ve kavramını aramaktadır. Hakikatte çağdaş insanın manevi istekleri, dinin hakikatine yani irfan ve Allah’a ibadete olan fitri ihtiyacının bir tercümanıdır. Gerçi bugün beşer, bu manevi isteklerini dindirmek için kendi eliyle ürettiği bir takım fırkaların ve grupların eteğine sarılmış bulunmaktadır. Ama insanın manevi yönelişinde üstün olan akım, insanın din ve Allah arayışlarıdır.

Şüphesiz uluslararası alanda, beşerin manevi uyanış trendini hızlandırmakla birlikte, insanın manevi susuzluğunun ortaya çıkışı ile İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) kutsal düşüncelerinin etkisinin yakınlığının, insanın dini isteklerinin zuhurunda büyük etkileri olmuştur. İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) bunu “beşeri toplumların vahiy değerlerine yönelişi” olarak adlandırmıştır. ³ Çağdaş insan üçüncü milenyumun eşiğinde, insan yapımı ekollerin maddi ve inkarcı öğretilerinden uzak durarak tevhit cevherine ulaşma ve ilahi dinlerin öğretileriyle yeniden ilişki kurma amacıyla yorgunluk nedir bilmeyen çabalarını hızla artırmıştır. Bu yüzden “çağdaş insanın maneviyata yönelişi, insanın yeniden vahyani

¹ Neşriyye-i Cebhe, 4. 2. 1378 (24. 4. 1999)

² Neil Postman, Teknopol, Sadık Tabatabai'nin tercümesi, s. 274

³ Sahife-i Nur, c. 20, s. 126

inançlara ve ilahi dinlere dönüşünün göstergesi değildir” teorisinin delilsiz bir iddia ve mevcut gerçeklerden uzak bir söz olduğunu ortaya koymaktadır.”¹

Amerikalı yazar ve araştırmacı Bill Mayers bu ülkenin genel PBS televizyon kanalında yaptığı on bölümlük bir dizi programda şöyle demiştir: “Bütün dünyada insanlar, maddecilikten bıkmış ve süratle maneviyata doğru yönelmektedir.” Söz konusu şahıs şöyle ilave etmiştir.” Yeniden din ve salt dine yönelik dünya halklarının teveccüh ettiği şeylerden biri haline gelmiştir.”²

Washington Times gazetesi de bu konuda şöyle yazmaktadır: “Milletlerin dine dönüş hareketi, bir sel gibi harekete geçmiştir ve sekularizmin dünyayı kuşatacağı düşüncesi artık sona ermiş bulunmaktadır.”³

Hakeza düşünceleri değerlendirme merkezinin (Uluslararası Gallop) müdürü George Gallop da çağdaş dünyada, özellikle de batı dünyasında maneviyata yönelik akımının hakikat ve cevherini yorumlarken şu açıklamada bulunmuştur: “Günümüz neslinin şaşkınlığı, onları Allah’a geri döndürmüştür ve bu da büyük bir değişimin göstergesidir.”⁴

Batının Din Önderleri ve Batılıların Manevi Susuzluğu

Batılı din önderleri, mevcut manevi susuzluğu ve batılı toplumların eşsiz bir şekilde dini mesajlara ilgi göstermesini ciddi bir şekilde derk

¹ Daryuş Şayegan, Ruzname-i Camia, 28. 2. 1377, (18. 5. 1998) , s. 10

² Ruzname-i Hemşehri, 29. 7. 1375 (21. 10. 1996)

³ Ruzname-i İran, 15. 5. 1376

⁴ Ruzname-i Hemşehri, 29. 7. 1375 (19. 7. 1986)

ederek, “Yeni teknoloji ürünü insan, kimliksizlik tehlikesiyle karşı karşıyadır”¹ ve de “insanın makine hayatından kaynaklanan kimliksizlikten yegane kurtuluş yolu imandır”² gerçeğine vurguda bulunarak, faaliyetlerini ve dini çalışmalarını hızlandırmışlardır ve de açık bir şekilde dini öğretilerin artırılmasının batılı insanın manevi ve ruhi boşluktan kurtuluşu için yegane yol olduğunu ifade etmişlerdir.

İngiltere Counter Berry kilisesinin baş piskoposu George Carry bu konuda şöyle diyor: “İngiltere vatandaşları, bir tür ruhi boşluğa düşmüşlerdir. Bu boşluktan kurtuluşun tek yolu ise, dini öğretilere yönelmektir.”³

Almanya baskısı De Volte gazetesi ise Hristiyan grupların göz alıcı başarısı hakkında şöyle yazmaktadır: “Dini gruplar, insanlara derin bir güvenlik sağlamaktadırlar. Dini öğretilere susayan halk için incilin her bir kelimesi, pluralizm okyanusunda bir kurtuluş gemisi mesabesinde-dir. Bu yüzden Hristiyan fanatik grupların batılı ülkelerde büyük bir ilgi görmesi, şaşılacak bir husus değildir.”⁴

Yeni Müslüman Olmuş Batılı Şahsiyetlere Göre İslam ve Manevi Doyum

Şüphesiz insanı manevi açıdan doyurma gücüne sahip olan ve de insanı manevi boşluktan kurtarabilecek olan tek din İslam’dır. İslam dini mantıklı bir yorum, varlık hakkında ruhani bir izah, düşüncelerde devrim icad etmesiyle ve insana evren hakkında verdiği bakış açısı vasıtasıyla insanı tümüyle kökten değiştirebilecek güce sahiptir. Bu gerçek,

¹ Papa Jean Paul II, Ruzname-i Risalet, 22. 4. 1377 (13. 7. 1998)

² a. g. e.

³ Cumhuri-i İslami Gazetesi, 6. 1. 1373, (26. 3. 1994), İslam Cumhuriyeti Haber Ajansı, BBC radyosundan naklen

⁴ Keyhan gazetesi, 30. 1. 1376 (31. 3. 1997)

batılı yeni müslüman olmuş şahsiyetlerin görüşünde de açık bir şekilde yer almıştır.

1- Mesleğini terk ederek İslam'a yönelen meşhur İngiliz şarkıcısı Cat Stevens, İslama yönelişinin sebeplerini açıklarken kendisini buna-lıma sokan manevi boşluğa işaret ederek şöyle demektedir: "Ben, televizyon, uzay yolculukları ve sanayi açısından yıldırım hızıyla ilerleyen Londra şehrinde büyüdüm ve batının gelişmiş dünyasında yaşadım. Ben yıllarca bir insanın arzu edebileceği her şeye sahiptim, ama sürekli olarak hayatımda bir boşluk hissediyordum."

Cat Stevens daha sonra şöyle demektedir: "Ben sürekli olarak alkol ve sigarayla kendime teselli vermeye çalışıyordum, ama başarılı olamadım. Dolayısıyla da doğu felsefesine, Buda dinine, meditasyon ve yogaya yöneldim. Bu hakikati bulmak için attığım ilk adımdı. Bu yolculuğumun sonunda İslam dinine ulaştım."¹

Cat Stevens daha sonra şöyle demektedir: "İslam'a girdiğim zaman tabiat, insan ve bilinmez evren hakkındaki tüm korkularım itminan ve güvene dönüştü. Bu itminan, "gökte ve yerde olan herşey Allah'ındır" ayetinden kaynaklanıyordu."²

2- Avrupalı yeni müslüman olmuş bayan Brigitte Cemile ise İslam'ı kabul etmeden önce ruhsal boşluk açısından karşı karşıya kaldığı sıkıntılara işaret ederek şöyle demiştir: "Ben yirmialtı yıllık ömrüm boyunca dindar bir insan olmadım. Hayatım diğer Avrupalı insanlar gibi lezzet ve eğlence içinde geçti, ama sürekli olarak hayatımda bir eksiklik ve boşluk hissettim. Bütün gücümle, hayatımdaki bu boşluğu ortadan kaldırmak istediysem de her gün durumum biraz daha kötüleşiyordu. Elbette zahirde çok mutlu bir kimseydim.

Ben bir şirkette sekreter olarak çalışıyordum. Maddi açıdan da bir insanın arzuladığı her şeye sahiptim. Ama bütün bunlar benim şaşkın

¹ Bir gurup İslam devrimi kadınının çıkardığı Nida dergisi, onyedinci ve onsekizinci sayı

² Mahname-i Sobh, 74. sayı, Eylül, 1996

ruhuma güven ve huzur vermiyordu. Çeşitli dinler hakkında bir şeyler okumuştum ama hiç birisi kaybettiğim şeyi bulmama yardımcı olmuyordu. İşte bu ortamda sonunda İslam'la tanıştım. . .

Örtülü kadınları seyretmek ve cami minarelerindeki ezan sesleri adeta ruhumu sarsıyordu. Sonunda Kur'an-ı Kerim'i incelemeye koyuldum. Kur'an okudukça ruh haletimin günden güne iyileştiğini hissediyordum ve yirmialtı yaşında İslam'ı kabul ettim.”¹

3- Yirmiüç yaşındaki yeni müslüman olmuş Hamburg doğumlu Alman bayan Tania Pauling'in bu konudaki sözleri de okunacak türden sözlerdir. Tania hanım, gazetecilerin, “Sizler İslam'ı kabul etmek için bir çok şeyleri feda ettiniz, onca özgürlüğünüzden ve dostlarınızdan yüz çevirdiniz. Bu fedakarlık karşısında ne elde ettiniz?” sorusuna şöyle cevap vermiştir: “Ben her şeyimi kaybetseysem de buna karşılık kendimi elde ettim. Ben sürekli olarak bir boşluk, çıkmaz ve çaresizlik içindeydim. Bugün hem yirmi yıl önce kaybettiğim kendimi ve hem de asla tanıyamadığım Allah'ı buldum. Her şeyi ve herkesi yeniden İslam'da elde ettim: Manevi özgürlük, ruhsal huzur, iyi bir imam, iyi, soylu ve sevimli bir önder (Hz. Ayetullah Uzma Hamenei) ve Hamburg, Almanya, Avrupa ve hatta bütün dünyada dini kardeşler edindim.

Ben yirmi yıllık uzun bir gecenin ardından aydınlık güneşin doğduğu şafağa eriştim. İslam güneşi, beni yemyeşil bir bahar ağacına dönüştürdü. Yirmi yıllık kış uykusundan uyandırdı.”²

4- Yeni müslüman olan Alman vatandaşı Leyla hanım ise açık bir şekilde şöyle demektedir: “İslam, insana huzur ve kendiyle barışıklık haleti vermektedir, bu da Avrupalı ve batılı insanların ıstırap ve stres dolayısıyla nasipsiz oldukları şeydir.”³

¹ Susen Sefaverdi, Restahiz-i Der tariki, s. 69

² Mahname-i İmamet, 2. sayı, Mayıs-Haziran, 1999, s. 52

³ Susen Sefaverdi, a. g. e. s. 63

5- Almanyalı yeni müslüman olmuş ve de Almanya'nın Duisburg şehrinde ikamet etmekte olan Jutta Moschen, "İslam'a karşı bakışım oldukça olumsuz, kötümser ve bazen de nefret doluydu. Ama hakikati bilme arzum, sürekli olarak vücudumda alevleniyordu ve bu ilahi dine karşı kalbimde açılan pencereleri görüyordum" gerçeğini ifade ettikten sonra şu açıklamada bulunmuştur: "İslam, benim hayatımı kökten değiştirdi, hem içimi, hem de dışımı köklü bir değişime uğrattı. İslam sayesinde hayatım bir hedefe sahip oldu, daha önce düçar olduğum ruhsal şaşkınlıktan kurtulmuş oldum. Ümitsizlik ve kararsızlık hayatımdan tümüyle ayrıldı. Yerini fikri ve ruhsal kalıcılığa, ruhsal dengeye, gelecek hakkında ümitli olmaya ve Allah'ın rahmetine güvenmeye bıraktı."

Jutta Moschen hanım, daha sonra önemle şöyle belirtmektedir: "Ben Almanya'da bir çok insanla karşılaştım. Bunların tümü de hayatın anlamını ve hedefini bulmaya çalışan kimselerdi. Ama ne yazık ki çoğu da kitle haberleşme araçları vasıtasıyla hiçbir aydın hedef elde edememişlerdi.

İnsanlardan bir çoğu bu hedefsizlik sebebiyle, sinirsel, ruhsal ve bedensel rahatsızlıklara düşer. Bu hedefsizlik ve ümitsizlik, toplumun bütün yaş kesitlerinde göze çarpmaktadır.

Almanya toplumu gösteriş, iş başarısı, tüketim ve benzeri maddi değerlere bağımlıdır ve bunlar, batı hayatının en büyük hedefleri ve değerleri konumundadır. Oysa bu zahiri ve maddi hedefler, insanı başı boşluğa itmektir."¹

6- Amerikalı yeni müslüman olmuş biri olan Ahmet Hanif Kevasi ise İslam'ın Amerika ve batı toplumları arasında hızla yayılmasının sebeplerini beyan ederek şöyle buyurmaktadır: "Ben, insani fitratımıza geri dönmemiz gerektiğini düşünüyorum. Zira insanların fitratı, insanın fitratına aykırı olan bir çevrede yaşamasını kabul etmemektedir. . .

¹ Mahname-i İmamet, 1. sayı, 1. yıl, 1999, s. 76- 77- 78

Batılılar her şeye sahiptirler, çeşit çeşit cep telefonları, televizyon, araba. . . ama güvenlikleri yoktur. Sadece toplumsal güvenlik değil, batını ve deruni güvenlikten de yoksundurlar.”

Ahmet Hanif Kevasi daha sonra şu eklemede bulunmaktadır: “Bir insan kendisini yorumlamak ve de “ben kimim” sorusuna cevap vermek istediğinde, “benim şu işim var, eşim var, çocuğum var, falan muhitte yaşıyorum” demektedir. Çevre hakkında görüş belirtmekte ama kendi kimliğine ulaşamamaktadır. Dolayısıyla vücudunda bir tür Nihilizm oluşmaktadır. Bu esas üzere de intiharlar sürekli artmaktadır. İnsanlardan bir çoğu ise Satanist olmuş durumdadır. Batı insanı bu tür bir hayattan bıkmış haldedir, onlar manevi bir sisteme iştiaak duymaktadır.”

Ahmet Hanif Kevasi daha sonra şöyle devam etmektedir: “Doğuda yaşadığım müddetçe, farkına vardığım ilginç bir husus da şudur ki doğuda bir tür dışsal ve sosyal bir sistem daha az bulunmaktadır. Örneğin sürücülüğünüz çok korkunçtu! “

“Ama ilim açısından sizler daha düzenli bizler ise daha dağınığız. Bizim nefsimizin kontrolü yoktur ve her gün yeni bir ihtiyacı ortaya çıkmaktadır. İnsanlar ihtiyaçlarının peşinde koşmaktadırlar, ama burada dindar olmayan kimselerde bile bir tür deruni düzen mevcuttur.

“Sizler ülkenizde dışsal sistem peşinde koşuşturduğunuz gibi biz de batıda deruni/içsel bir sistem peşindeyiz. Dolayısıyla da biz çok çabuk Müslüman olmaktadır.”¹

7- İsveç radyosunun yorumcusu ve gazeteci bayan Monica Malem Strom ise Avrupa’da İslam’ın yayılışı hakkında bir rapor yayımlayarak, Fransalı yeni Müslüman bir gençle tanışmasını şöyle ifade etmektedir: “Paris’in caddelerinin birinde üzerinde kot pantolon, sırtında bir çanta olan 21 yaşındaki Serge adında yeni Müslüman olmuş biriyle karşılaş-

¹ Tahran üniversitesi öğrencilerine yaptığı bir konuşma, Ruzname-i Keyhan, 11. 11. 1377

tım. 6 ay önce müslüman olan Serge şu açıklamada bulundu: “Ben, çağdaş modern hayatın anlamsızlığından ve yüzeyselliğinden, sınır tanımayan seks ilişkilerinden, diskoteklerin dans pistlerinden ve alkol tüketiminden yüz çevirdim ve İslam’a yönelerek, çok anlamlı ve huzur dolu bir hayata başladım. Sabahleyin erkenden uykudan kalkmakta ve de günlük ibadetlerime başlamaktayım.”

Monica hanım daha sonra şu eklemede bulunmaktadır: “Bireysel ve toplumsal hayatta kanun ve düzene duyulan ihtiyacın, Fransalı gençlerin İslam’a yönelmesine büyük yardımı olmaktadır. Ben ve Müslüman olmuş diğer Fransız gençler, dostlarımızı ve yaşitlarımızı da İslam’a yönelmeye, kılavuzluk etmek ve teşvik etmekle uğraşmaktayız.”¹

¹ Debir Siyaki, Der Garb çe migozered, s. 237

Üçüncü Etken:

Maddi Medeniyetin Günden Güne Artan Karmaşıklığından Eziklik Duygusuna Kapılmak

Önsöz

Uluslararası düzlemde gerçekleşen değişimlerin derinliğine indiğimiz takdirde insanın yeni medeniyetten ve bu medeniyetin yıkıcı sonuçlarından eziklik hissettiğini, bu medeniyetin çağdaş insanın hayatını düzenlemekten aciz kaldığını ve sonuç olarak da insanın din ve maneviyata yöneldiğini çok iyi bir şekilde anlayabilmekteyiz. Rönesans ve sonraki dönemlerde, batı medeniyetinin öncüleri ve teorisyenleri, kiliseyi sahneden bir kenara iterek ve insan ve evren hakkındaki eksik anlayışlarına asalet kazandırarak, akıl ve vahiy ile ilim ve iman arasında uyumsuzluğun ifadesi olan en önemli öğretilerini ortaya koymaya başlamış ve yavaş yavaş sekularizm akımını insanın toplumsal hayatına egemen kılmış ve de dinin ve dini öğretilerin, hayatı idare ve düzenleme alanındaki olumlu varlığına engel teşkil etmiştir.

Sekularizm (secularism) akımı, hakikatte insanın siyasi, toplumsal ve ilmi tüm alanlarında dinin bütünüyle kenara itilmesi anlamını ifade etmektedir, ayrıca da batıda ortaya çıkan bir çok ekoller, bu düşüncenin gölgesinde ortaya çıkmıştır ve batının medeni düzeni de bu düşüncenin direkt sonucu konumundadır.¹

¹ Dünya ve çağ anlamına gelen sekularizm yavaş yavaş batı düşüncesinde bir kavram haline gelmiştir ve de “dini” kavram karşısında “dünyevi” kavram yerine kullanılmıştır ve de batı düşüncesinde dünya ile ilgisi olan dini ve uhrevi konularla münasebeti bulunmayan şeye de sekular denmektedir. (Dr. Muhammed Ali Nakavi, Camia şinasi garb gerayi, c. 2, s. 57) Batı kültüründe bu ekol için kullanılan diğer bir kelime de Laizm veya laik kavramıdır. Laik kavramı yunanca Laos, laikus kökünden türemiştir ve de “halk” anlamındadır ve de halk ile ilgili olan şeyler hakkında kullanılmaktadır.”

Batının tek boyutlu ve materyalist medeniyeti boş iddialarıyla, insan hayatının toplumsal alanının dini öğretilere ciddi bir şekilde mukabelede bulunması düzleminde yavaş yavaş insanın maddi ve manevi karmaşık sorunlarını halletmek hususundaki acizliğini ortaya koymuştur. Bu acizliğin şifresini ise, bu medeniyetin ortaya çıkışındaki asıl çekirdeğinde, yani batının felsefi düşünce, kültür, insanbilim ve evrenbilim bakış açısında aramak gerekir. Ayrıca şunu da izah etmek gerekir ki batı medeniyeti, alem ve insana ateist bir bakış açısıyla bakarak ve de vahiyden tümüyle koparak, beşer hayatını yeniden düzenlemek için bir çözüm ortaya koymaya çalışmıştır. Ama bu çözüm insanın ve yaratılış aleminin varlıksal gerçekleriyle uyuşmadığı için gerekli işleve sahip olamamıştır. İnsanın gerçek yüceliğini inkar esasına dayalı bir tefekkür ve de bu tefekkür üzere kurulu yeni medeniyet, insan hayatını düzenleme bağlamında hareket etmiş ve bununla da kalmayıp, bir çok toplumsal uyumsuzlukların da ortaya çıkıp çoğalmasına bir ortam hazırlamıştır ve de batılı ve batı hayranı toplumları bu ortamdan kaynaklanan buhranlar girdabına yuvarlamıştır.

(ilim, din adamı ve kilise ehlinin karşıtı olarak) laizm, din adamlarının etkinliğinin olmadığı bir tür siyasi egemenlik biçimidir.

Dine Dönüş Çağı.....	209
----------------------	-----

Çağdaş Dünyanın Uyumsuzluklarının En Büyük Etkeni Yeni Medeniyettir

Biz bu eserimizde batı medeniyetinin çeşitli sonuçlarını tümüyle yalanlamak ve reddetmek peşinde değiliz, ama, “yeryüzü cennetini icad etmek hedefiyle ortaya çıkan yeni medeniyet”¹ sadece dünyanın kuzey yarım küresindeki nüfusun, batılı ülkelerin %15’inin tekelinde olan göreceli bir maddi ilerleme ortamını sağlamasının yanısıra insan hayatının çeşitli boyutlarında bir çok zararlara da neden olmuştur.

“Şüphesiz bugün hiç kimse yeni oluşum ve değişimleri, aydınlık çağı ve sanayi devriminin sonuçlarını ve insan hayatındaki üretim biçimi ve bakışını inkar etmemektedir. Ama bütün bu elde edilen sonuçlar, parmak ve selim bir akıl hesabıyla, ortaya çıkan gafletler, uyumsuzluklar, sapıklıklar, çatışmalar, kültürel ve ahlaki sürtüşmeler karşısında hesaplanacak olursa, o zaman ne büyük musibete ve çıkmaza sürüklendiğimiz ortaya çıkacaktır.

21. yüzyılın eşiğinde dünya, kader tayin edici büyük buhranlara maruz kalmıştır. Bu buhranlar, millet ve devletlerin fıkırsel, iktisadi, siyasi ve içtimai tüm alanlarını geniş anlamıyla kapsamış durumdadır. Bilgi devrimi ve ultra modern toplumların dejenere olmuş değerleri kalkınmakta olan milletlerin strüktürel boyutuna, davranış biçimine ve hedefine üstünlük çalmaktadır. Modernitenin debdebeli yükselişinde milletlere müjde verilen sistem ve düzen, hakikatte dünyada bir çok düzensizlik ve uyumsuzlukların da kökeni haline gelmiştir.”¹

Batı bir taraftan bütün dünyanın kapsamlı bir ilerleme ve gelişme kaydetmesinin gerekliliğini yüksek sesle dile getirirken, bir yandan da

¹ Bahauddin Bazargard, Bkz: Felsefeyi Siyasiyi Garb, c.2, s.4

² Dr. Seyyid Ali Asgar Kazimi, Buhran-i Camia-i Modern, s. 88

makyavelist temeller esasınca iktisadi ve benzeri adilane olmayan siyasetlerini sürdürerek, mahrum ülkelerin hayati sermayelerini adaletsizce kullanmakta ama, zengin ve fakir ülkeler arasındaki derin uçurumlardan dem vurmaya da ihmal etmemektedir. Usulen “batı, teknolojik ve maddi ortamlarda hareket ederek üçüncü dünya ülkelerinin durumunu daha da bir vahim hale getirmiştir.”¹

Batı modernitesi kendi aklının önerdiği metotlara boyun eğerek, insanı bir alet olarak düşünme temeli ve tabiatla sınırsız tasarrufu onaylamasıyla, beşer hayatını tahrip ve tehdit eden en temel etken konumuna dönüşmüştür. Çevreyi tehdit eden ciddi buhranlar ve de fevkalade bir düzeyde atom silahlarını bulundurmaya da bunun apaçık örnekleri konumundadır.

Maddi Medeniyeti Körü Körüne Taklit Döneminin Sona Erişi

Beşerin batı medeniyetinin öğretilerini körü körüne kabul ettiği dönemden geçmesiyle, artık yeni medeniyetin büyük ve istenmeyen zararları, tekamül ve ilerleme basamaklarından çıkış olarak sayılmamaktadır. Şimdi artık, yeryüzü küresinin sakinlerinin büyük bir bölümü şu hakikati derk etmişlerdir: “Yeni asrın putları ve yalancı vaatleri insanın arzularını temin etmeye kadir olmadığı gibi hatta bizzat insanın kendisini de büyük bir eziklik ve yenilgiye maruz bırakmıştır.”²

Üstat Allame Muhammed Taki Caferi (kaddise sıruhu) de bu konuda Kanada’nın Vancouver şehrinde dünyanın meşhur bilginlerinden bir gurubun düzenlediği Vancouver toplantısının bildirisine, bu toplantıya katılanların açık bir şekilde yaptığı uyarılara, bu bildiride insan hayatını

¹ Katolik mektebini savunma konseyinin başkanı Kardinal Ranzinger, Roma’da basın ile yaptığı bir söyleşi, Keyhan gazetesi, 17. 11. 1376 (6. 2. 1998)

² Juhaım Maisner, Almanya Köln kilisesinin baş piskoposu, Zevud Deviche Satiung dergisi, mahnameye sobh, 80. sayı, Mart 1998

yoklukla tehdit eden çeşitli sorunlara ve yeryüzü küresinin sağlıksız durumu hakkındaki uyarılara ve de siyasi ve iktisadi düzenlerin sorumluluk hissine işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Evet, 19. yüzyıl ile 20. yüzyılın ilk yarısındaki insanlar, dahilerin, bilginlerin, siyasetçilerin ve ekonomistlerin yaptığı tüm işleri, medeniyet ve gelişmişliğin hesabına yazmakta idiler.” Beyler uyanık olun, bugünün bir yarını da vardır” diyen herkese şöyle cevap veriyorlardı: “Beyefendi, sen kendi işine bak, sen beşerin ilerlemesinin önüne engel teşkil etme, sen işine bak, cahilliğin insanlara egemen olduğu asır artık geride kaldı, bugün sadece ilim diliyle konuşulabilir.” Bunların karşısında bilinçli olan bir gurup ise şöyle diyordu: “İnsanın vicdanı ve hedefli ilmin hakikati aşkına insan yetiştirmek ve gerçek bir medeniyet oluşturmak adına bizleri bu içi boş kelimelerle aldatmayınız. Zira biz çok eskiden beri şu hakikati derk etmiş bulunmaktayız:

“Yol düzdür ve altında tuzaklar

Tuzaklar içinde mana kıtlığı

Kelimeler ve isimler tuzaklar gibidir

Şirin çakıl kelimesi ab-ı hayattır.”¹

Üstat Allame Caferi (kaddise sırahı), “günümüzdeki siyasi ve iktisadi sistemler, sadece kısa müddetli menfaatleri düşünmektedirler” diye Vancouver bildirisinde açıkça yer alan maddeyi zikrederek şu ilavede bulunmaktadır: “Siyaset ve iktisadi pratik olarak idare eden kimselerin, kısa müddetli menfaatleri düşünmesi şaşılacak bir husus değildir. Asıl şaşılacak husus, üniversite ve ilmi merkezlerin bu düşünceleri ilmi bir surette, hakikatmiş gibi sade beyinlere ve araştırmacılara sunmasıdır.”²

¹ Merhum Allame Muhammed Taki Caferi, Bonbest-i Emruze Beşer, Derleyen: Muhammed Rıza Cevadi, s. 31-32

² a.g.e.

Maddi Medeniyetin Kritiği

Yeni medeniyetin getirdiklerini övme zamanı artık çok geride kalmıştır. Maddi medeniyet ve bu maddi medeniyetten kaynaklanan -özellikle de batıda- siyasi ve iktisadi düzen, bugün her zamankinden daha çok görüş sahiplerinin eleştirisine uğramış durumdadır.

Dünyanın üçüncü milenyumuna girişi ve de ortaya çıkmış yeni ekollerin boş vaatlerinin hakikatinin aşık olmalarıyla birlikte, uluslararası teorisyenler şöyle demektedirler: “Komünist, sosyalist ve kapitalist düzenler, denge icad etmek ve de dünya insanların hayatın maddi ve manevi nimetlerinden istifade etmesi hususunda başarısız olmuşlardır. Üçüncü bir yol olduğunu iddia eden sosyal demokrasi de üçüncü milenyum çağında sorunları halletmek ve zengin ile fakir arasındaki açığı kapatmak hususunda bir başarı sergileyememiştir.”¹

Bugün batıda bir çok görüş sahiplerinin de inandığı gibi, kapitalist düzenin artık söyleyecek bir sözü yoktur ve, “Kapitalizm, karanlık bir gecede denizde hareket eden ve her an batma tehlikesiyle karşı karşıya olan ruhlar gemisi mesabesinde”²

Bu yorumculara göre, “Batıda ilim ve beşyüz yıllık ilmin ilerleme hareketi, beşer tarihini öyle bir yere ulaştırmıştır ki artık onu bir facia olarak göstermek pek de zor değildir. Facia, artık çok yakınımızdadır. Sürekli kimyasal ve atomik denemelerden kaynaklanan tehlikeler, çevreyi tehdit eden unsurlar ve insanların dörtte üçünün açlığı...”³

¹ Jack Atali, Fransız teorisyen, haftalık Ekspres dergisi, Ruznameye Keyhan, 16. 10. 1378

² Pierre Bordou, Fransa Kolejini yetmiş yıllık üstadı ve Fransız sosyologu, Ruzname-i Keyhan, 16. 4. 1369 (7. 7. 1990)

³ Halim Herbert, Fransız bilgini, Name-i Ferheng, 1995 yaz sayısı

Bu bilginler şuna inanmaktadırlar: “Bu medeniyetin, varlıkların ruhsal hayatını alt üst ettiğine inanmak için günlük hayatımızdaki insani ilişkilerin kopmasına bir bakmak yeterlidir.”¹

İnsanlığın Ölümü

Bir gurup batılı görüş sahipleri de dünyayı, tehlikeler ve tedrici bir yokoluş ile karşı karşıya getiren faciayı gözler önüne sererek, batının dünya insanlarına en iyi maddi kalkınma yolu olarak takdim ettiği metodu, insanlığın ölümü olarak tanıtmış ve şuna inanmışlardı: “Geçen bir kaç yüzyıl boyunca batı, tabiat ve tabiatla ilişkimiz hakkında yeni bir devrimci düşünce tarzı elde etmiştir ve bu yeni düşünce tarzı, sanayi çağı ve ilerleme asrı için gerekli ortamı sağlamıştır.

Yeni düşünme tarzı şehirlerin gelişmesini, elektrikten istifade etmenin yaygınlaşmasını, arabaları, gökdelenleri ve uzay yolculuklarını takdim etmiştir.”²

Ama “bu yeni düşünce tarzı, canlı türlerin tükenmesine, toprağın tahrip olmasına, su ve havanın zehirlenmesine, ozon tabakasının delinmesine, asit yağmurlarına, ormanların ortadan kalkmasına, şehirlerin genişlemesine, geleneksel kültürlerin ortadan kalkmasına, geniş boyutlu kıtlıklara ve günümüzde de enerji buhranına ve de bu enerjiye bağlı olan limonluk ve sera kavramının ortaya çıkmasına sebep olmuştur.”³

Hiç şüphesiz: “Modernitenin ortaya çıkardığı bozukluklar, bu işaret ettiklerimizden çok daha fazla ve korkunçtur. Esasen, bir şekilde insanın fitri özgürlük ve yüceliğini tümüyle reddetmiştir.”⁴ O halde, “Modern tarihi, doğal olarak insanlığın ölüm tarihi olarak adlandırmak

¹ Jeremy Raifcan, Ted Howard, Cihan der seraşibi-i sukut, Dr. Mahmut Behzad'ın tercümesi, s. 19

² a.g.e.

³ a.g.e.

⁴ a.g.e.

mümkündür. Pearl Datenburk'un dediği gibi, "yeni insan, yani rönesanstan sonraki insan gömülmeye hazır hale gelmiştir."¹

Bazı Birleşmiş Milletler yetkilileri de teknoloji çağında dünyanın kötü gidişatı hakkındaki muteber istatistik ve bilgilere istinat ederek açık bir şekilde şöyle demişlerdir: "İnsan yirmi birinci asrın eşiğinde ne tarafa doğru hareket edeceğini bilemeyen fırtınaya yakalanmış bir gemi gibidir." Aynı makamlar şu uyarıda bulunmaktadır: "İnsanın kapsamlı sorunlarının çoğu, her türlü sınırları ortadan kaldırmış ve uluslararası bir renge bürünmüştür. Öyle ki yirmi birinci asır, yaşamak için savaş asrına dönüşebilir."²

Almanya'nın Frankfurter Show gazetesi ise, insanın maddi medeniyetinin dünya için getirmiş olduğu büyük tehlikelere işaret ederek şöyle yazmaktadır: "Dünyanın hiçbir siyasi yorumcusu ve teorisyeni, yirmi birinci asırda dünyanın geleceği hakkında söylemiş olduğu sözlerle ve yorumlara güvenmemektedir. Dünya karanlık ve belirsiz bir yöne doğru hareket halindedir."³

Çağdaş İnsanın Dine Yönelişi

İnsanın, maddi medeniyetin ve bu medeniyetin siyasi, iktisadi ve kültürel öğretilerinin insana verdiği zararlarının boyutlarını öğrenmesiyle birlikte, yeniden dini öğretilere sarılmak, dini imana yeniden bağlanmak ve insanı tehdit eden maddi medeniyetin sayısız tehlikelerinden kurtuluşun yegane yolu olarak Allah'a gerçek anlamda inanmak, ciddi bir şekilde ilgi ve teveccüh kazanmıştır.

"Birleşmiş Milletler Teşkilatı, Harvard bilginlerinden yaklaşık bin kişi tarafından yapılan üç yıllık araştırmanın neticesini ilan ederek şöyle

¹ a.g.e.

² Jerome Bandieh, Paris'teki UNESCO defterinin yorum ve inceleme idaresi müdürü, ittilaat gazetesi, 8. 3. 1378 (29. 5. 1999)

³ Haber merkezi, 30. 4. 1373 (20. 7. 1994)

demıştır: “Dini öğretiler, çevre sorunlarını halletmekte çok ciddi bir role sahiptir.”

Birleşmiş Milletler genel sekreterinin baş danışmanı ise bu araştırmaların sonuçlarını yayınlama olayında, şu açıklamada bulunmuştur: “Bizim medeniyetimiz, yirmi birinci asrın sonuna kadar baki kalmayacaktır. Bundan kurtulmak ise sadece iktisat, güvenlik ve siyasetimizin kutsallık, ahlaki ve manevi yüce değerlere sahip çıkmanın hedef gösterilmesiyle ve bu yolda hareket etmekle mümkündür.”¹

Amerika Ohio’da Amerikalı binlerce kişilik gösteriyi düzenleyenlerden biri olan hanım Robin Rot da, bu gösteride yaptığı konuşmasında açık bir şekilde, “insanın günümüz sorunlarını halledebilmesi için yeniden dini inançlara dönüşünün gerekliliğini” ifade ettikten sonra şöyle demektedir: “Dünya adaletsizlik, insafsızlık, sömürü, zulüm, kayırma, tekellilik, maddecilik sebebiyle yanmanın eşiğindedir. Peygamberler tarafından bizlere gösterilen yollara ve Allah’a tevessül etmedikçe de bu sorunlardan kurtulmanın hiçbir yolu yoktur.” Daha sonra da şu ifade bulunmaktadır: “Parlamentolarda yasanan kanunların artık hiçbir işlevi kalmamıştır. Bu kanunları icra eden kimseler de işlerini yapma hususunda fesada bulaşmışlardır.”²

Amerika Arizona Üniversitesinin tarih üstadı olan Micheal Dennis ise (ki 1992 yılında İslam’a yönelmiştir) şöyle demıştır: “İnancıma göre batı medeniyeti, çok yakın bir gelecekte çıkmaza girecektir ve yerine İslam medeniyeti oturacaktır... Amerika ve bütün dünya bugün öylesine bir buhrana maruz kalmıştır ki bunun bir benzerini tarihte görebilmek mümkün değildir. Eğer bir dönemi Peygamber’in (sallallahu aleyhi ve alihi vesellem) zuhurundan önceki cahiliyye dönemiyle kıyaslayacak olursak, o, bu dönem ve asrımızdır... Oysa dünya ve özellikle de Amerika İslam’ı kabul ederek

¹ Mahname-i Sobh, s. 87. sayı, Kasım, 1997

² a.g.e. 76. sayı, Mart, 1996

kendi içinde bir devrim yaratabilir. Ülkemi ve dünyayı esaretten kurtaracak ve yanlışlıklardan özgürlüğe kavuşturacak tek çözüm, bu dindir.”¹

Amerika eski Cumhurbaşkanı Nixon’un müşaviri olan Dr. Robert Caren de Amerika toplumunun büyük sorunlarını halletmenin yegane ilacının İslam olduğunu belirttikten sonra şöyle demektedir: “Dünyanın en kötü sorunları sayılan Amerika toplumunun sorunları, büyük ve Amerikan dostu kurumların, dinin tefekkür ve amelin temeli olmasına karşı sürdürdüğü savaşımın neticeleridir.”²

Dünyanın meşhur siyasetçilerinden bazısı ise çağdaş dünyanın düzensiz durumunu kınayarak ve de “İnsanlar için para ve güç hakimiyeti bir faciadır” hakikatini beyan ederek şöyle demektedir: “Ahlaki ilkeler ve dini inançlar, gelecek için insanlığın önünü açan bir konumda olmalıdır.”³

Fransız mütefekkeri ve İslam ve Garb kurumu başkanı olan Prof. Lamand ise açık bir şekilde şöyle demektedir: “Batının tutturduğu yol, toplumsal temelleri ortadan kaldırmaya ve medeniyeti silmeye doğru hareket etmektedir. Sonunda da oraya ulaşmaya çalışacaktır. Batı dünyası kaybettiği yolu bulmak için İslam’a ihtiyaç duymaktadır.”⁴

¹ Ruzname-i Keyhan, 24. 7. 1380 (16. 10. 2001)

² Kelime-i Danişju, 16. sayı, Mecellet’ul-Filistin’il-Muslime dergisinden naklen, Londra baskısı, Kasım, 1995

³ Leh Valessa, Polanya eski Cumhurbaşkanı, Uluslararası “Mihver-i Cihani-i Dohezar” toplantısında yaptığı konuşma, Almanya, İslam Cumhuriyeti gazetesi, 23. 7. 1378 (15. 10. 1999)

⁴ Ruzname-i İran, 7. 8. 1365 (29. 10. 1986)

Bilginlerin İtirafında Dine Geri Dönüş

Çağdaş bilginlerin yorum ve öngörülerini ve de insan dünyasındaki mevcut değişimler, insanın maddi medeniyetten büyük sıkıntılara düştüğünü ve yeniden din ve maneviyata döndüğünü ispat etmektedir.

Yunanistan Atina Üniversitesinde dinler sosyolojisi uzmanı George Metalinos bu konuda şöyle diyor: “Şimdi Kapitalizmde adaletsizlik, Sosyalizmde ise fakirlik göze çarpılmaktadır. Yakında ortaya çıkacak olan şey, modern tarihte üçüncü bir gücün varlığıdır ve bu güç de dindir.”¹

Fransız meşhur sosyologu Jill Couple ise Obsevor dergisiyle yaptığı bir röportajda kendi yaptığı araştırmaların sonucunu açıklayarak ve de, “Dini hareketlerin ortaya çıkışı bütün dünyayı kapsamıştır” gerçeğini beyan ederek bu önemli oluşumun yorumunda şöyle demektedir: “Alemdede dini hareketlerin ortaya çıkışı, insanların genelinin çağdaş medeniyetten rahatsız olduğunun göstergesidir.”²

Evet, “Günümüz insanı ikinci milenyumun sonunda ve üçüncü milenyumun eşiğinde en büyük buhranlara (Cvısis) düşer olmuştur...

Bu durumu değiştirebilecek ve gelecek nesillerin ruhuna yeni bir ümit aşılayabilecek yegane dayanak, insanlığın yeniden ahlaki konulara ve değerlere yönelmesi ve yeryüzünde insanın halifetullah makamına geri dönmesidir. Dünya teşkilatlarının, UNESCO ilmi konferanslarının ve dünya ülkelerindeki eğitim ve öğretimlerinden sorumlu kimselerin yayımladıkları bildirilerde ve açıklamalarda bu dönüşün işaretleri açık bir şekilde ortadadır.”³

¹ Cumhuri-i İslami Gazetesi, 16. 11. 1369, Tahran’daki 8. İslami düşünce konferansında yapılan bir röportaj

² Mahname-i Suruş, 551. sayı, Mart 1991

³ Dr. Abdulazim Kerimi, Ruykerd-i Nemadin bi Terbiyet-i Dini, s. 15 ve 19

Allah’a İnanmamak, Çağdaş Medeniyetin En Temel Sorunudur

Çağdaş insanın elde etmek için araştırmaya koyulduğu dini iman ve inançlar, insanı batının aşırı maddeciliği ve yeni medeniyetinin çıkmazından kurtarabilecek yegane yol konumundadır.

Bu gerçek de Hz. İmam Humeyni’nin (kudise sıruhu) eski Sosyalist Sovyetler Birliği başkanına hitaben, hakikatte ise dünyadaki buhrana düşmüş bütün insanlara hitaben gönderdiği önemli mesajın ta kendisidir.

İmam (kudise sıruhu) Sovyet liderine yazdığı tarihi mektubunda, “Şüphesiz sizin başarınıza sebep olacak ilk konu, geçmişlerinizin toplumdan Allah’ı ve dini silmeyi amaçlayan siyasetini yeniden gözden geçirmenizdir.”¹ hakikatini beyan ederek teknolojik çağın sorunlarının ve problemlerinin asıl nedenini açıklamış ve şöyle buyurmuştur: “Sayın Gorbaçov! Hakikate yönelmek gerekir. Sizin ülkenizin asıl sorunu malikiyet, ekonomi ve özgürlük değildir. Sizin asıl sorunuz, Allah’a gerçek anlamda inanmamanızdır ve bu da batıyı çöküşe ve çıkmaza sürükleyen veya sürükleyecek olan temel problemdir. Sizin asıl sorunuz Allah ve yaratılışın kaynağı ile uzun bir süre yapmış olduğunuz yersiz savaştır.”²

İmam Humeyni’nin (kudise sıruhu) dünyevi ve uhrevi saadete ulaşmak için Allah’a gerçek imana dönmenin gereği olarak işaret ettiği husus hakikatte Kur’an-ı Kerim’deki mübarek ayetlerin ve masumların (aleyhi’s Selam) rivayetlerinin içeriğinin beyanı konumundadır. İslami öğretiler esasınca, insanın sürekli olarak ulaşmaya çalıştığı erdemli şehir sadece yaratılış kaynağı olan Allah’a gerçek bir iman ve inanç sayesinde ortaya çıkabilir ve bu, yaratılışın değişmez ve kesin kanunlarından biridir: “**Benim**

¹ Sahife-i Nur, c. 21, s. 66 ve 67

² a.g.e.

zikrimden yüz çeviren bilsin ki onun dar bir geçimi olur ve kıyamet günü de onu kör olarak haşrederiz.”¹

“Esasen sosyal adalet ve ahlak, toplumsal güven ve insanlık konusu, korunması için iman adında başka bir sermayenin varlığını gerektiren birer sermaye mesabesindedir.”²

Hız. Ali (aleyhi's Selam) ise yaratılış aleminin bu kesin kanununu izah ederken şöyle buyurmuştur: “Her kimde şu iki haslet dışında, iyilikten bir haslet bulunursa onun diğer sıfatlarına karşı tahammül eder ve onu bağışlarım. Şüphesiz o iki haslet ise akılsızlık ve imansızlıktır. Zira imanın olmadığı yerde güven de olmaz. Güven ve itminanın olmadığı yerde ise hayatın tadı kalmaz ve insan sürekli bir korku içinde yaşar. Aklın olmadığı yerde ise hayat olmaz ve o zaman insan ölümlerle mukayese edilmelidir.”³

¹ Ta-Ha (20), 124. ayet

² Üstat şehit Murtaza Mutahhari, bist goftar, s. 154-155

³ Mizan’ul-Hikmet, c. 3, s. 370

Dine Dönüş Çağı.....	221
----------------------	-----

2-Modern Medeniyetin Rakam ve İstatistikler Aynasındaki Buhranı

Batılı meşhur bilgin Fritiof Capra “Turning Point” (Dönüş noktası) adlı kitabında günümüz dünyasının özellikle de sanayi toplumunun karşı karşıya bulunduğu sorunları delilli bir şekilde açıklayarak iddiamızı daha fazla beyan etme yolunu bizlere açmıştır. Fritiof Capra kendi kitabında şöyle yazmaktadır: “Yirminci asrın son yirmi yılında biz, evrensel ve büyük bir buhranla karşı karşıya kaldık. Bu buhran oldukça karmaşık bir buhran olup, hayatımızın sıhhat ve sağlığından tut, çevre ve toplumsal ilişkilere kadar, ekonomi, teknoloji ve siyaset de dahil tüm boyutlarını kaplamıştır. Bu buhran, fikri, ahlaki, manevi ve ruhi boyutları da içermektedir. Böylesine büyük ve hassas bir buhranı tarih boyunca görebilmiş değiliz.”

Fritiof Capra daha sonra şöyle eklemektedir: “Günümüz medeni dünyasında bir taraftan bütün bir dünyayı bir defa değil, bir kaç defa yok edebilecek güce sahip olan silahları üretmek için büyük ve teknolojik yatırımlar yapmaktayız. Bir yandan da çoğu çocuk olan yılda onbeş milyondan fazla insanın açlıktan öldüğüne, beşyüz milyon insanın ise kötü beslenmeden sıkıntı çektiğine ve dünya nüfusunun yüzde kırkıdan fazlasının ise sağlık hizmetlerinden yararlanamadığına şahit olmaktayız. Bugün dünya insanların yüzde otuzbeşi sağlıklı bir içme suyuna sahip değildir. Oysa, mevcut bilginlerin ve mühendislerin yarısı, savaş silahlarını geliştirme işiyle meşgul durumdadırlar.”

Fritiof Capra hakeza, “toplumsal çevre ile ilgili uyumsuzluklar ve düzensizlikler, depresyon, şizofreni ve ruhsal karşı koyma yoksunluğundan kaynaklanan çeşitli belirtilerin ortaya çıkmasına sebep olmuştur” hakikatine işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Toplumsal uyumsuz-

luğun nişanelerini; şiddet suçlarının artışı, kazalar, intiharlar, alkol tüketiminin hızla çıkışı, uyuşturucu madde kullanımının çoğalması, akıl ve organı eksik çocukların artışında müşahade etmek mümkündür.”¹

Capra sonunda şu hatırlatmada bulunmaktadır: “İçinde bulunduğumuz şartlara dikkatle baktığımız taktirde, bu buhranın evrensel boyutlarda olduğunu anlamaktayız. O halde biz gerek birey, gerek toplum, gerekse de bir medeniyet olarak, dönüş noktası diye adlandırdığımız bir noktaya ulaşmış durumdayız.”²

Çağdaş İnsanın Fırtınaya Tutulmuş ve Yolunu Kaybetmiş Gemisi

Fritiof Capra gibi diğer görüş sahipleri de belgesel ve sarsıcı bir takım rakamlar ortaya koyarak, çağdaş medeniyetin insanın sorunlarını halletmekten aciz kaldığını ifade etmişlerdir.

Paris’teki UNESCO³ defteri inceleme ve araştırma idaresi müdürü, Jerome Bandieh de son zamanlarda, tüm dünyada seksenden fazla gazete ve dergide yayınlanan çok önemli bir makale yazarak günümüz dünyasının karmaşık durumuna ve farklı alanlarda insan hayatını çeşitli tehditlere maruz bırakan tehlikelere işaret ederek, “acaba biz yirmi birinci yüzyıla hazır mıyız?” sorusunu ortaya koymuş ve şöyle yazmıştır: “Eğer insanlık direniş ve katılık talep ediyorsa, o halde uygun bir zamanda dört büyük olayla karşı karşıya kalacaktır: Karşı karşıya kaldığı

¹ Fritiof Capra, sözünün devamında ise şöyle demektedir: “Ekonomistler, ekonominin enflasyon gibi karmaşık sorunlarını halletmekten aciz kalmışlardır. Tıp doktorları ise kanser ve benzeri hastalıkların sebebini bulmak hususunda şaşırıp kalmışlardır. Psikologlar ise şizofreni hastalığı karşısında eli kolu bağlı kalmışlardır. Polisler ise suç miktarının ve cinayetlerin artması karşısında aciz kalmışlardır...

² Name-i Ferheng, 13. sayı, s. 61-77’den naklen

³ Birleşmiş milletler kültür teşkilatı

birinci olay, sonucu fakirliğin çoğalması olan, gitgide artan bir adaletsizliktir. Bu fakirliğin tarih boyunca bir benzeri de yoktur. Bu fakirlik medeni ve toplumsal bağnazlıklar perdesinin ötesinde, eskiden eşi ve benzeri görülmemiş çok büyük bir servetle birlikte ortaya çıkmaktadır.

1960 ile 1996 yılları arasında bütün dünyada sadece onbeş ülke büyük iktisadi kalkınmayı gerçekleştirebilmiştir. Öyle ki sayıları bir milyar beşyüz milyon kişiyi bulan bu ülkelerin nüfusunun büyük bir bölümü, servetlerini artırmışlardır.

Aynı zamanda diğer yüz ülke ise iktisadi gerilemeye ve durgunluğa şahit olmuştur. Bu durgunluk ise bir milyar altı yüz milyon kişinin gelirinin azalmasına neden olmuştur.

Yirmi birinci yüzyılın eşiğinde dünya insanlarından bir milyar üçyüz milyon kişi fakirlik içinde yaşamaktadır ve bu rakam her gün artmaktadır. Hatta uzmanlar bu rakamların iki milyara ulaşmasının mümkün olduğuna işaret etmektedir.

Aynı zamanda sekizyüz milyon insandan fazlası açlık veya kötü beslenme problemiyle karşı karşıyadır. Nitekim bir milyondan fazla insan sağlık hizmetlerinden, temel eğitimden ve içilecek uygun sudan mahrum durumdadır. Öte yandan, iki milyar kişi ise elektrikten mahrum haldedir. Dört buçuk milyondan fazla insan uygun iletişim araçlarından veya yeni teknolojiyi elde etme araçlarından mahrumdurlar.”

Bandieh yazdığı makalenin sonunda şu eklemede bulunmaktadır: “Yeryüzünde fakirlik içinde yaşayan nüfusun üçte ikisinin yaşları onbeşi geçmemektedir. Her üç fakir kişiden ikisi ise kadınlardır.”

Söz konusu bilgin daha sonra şöyle yazmaktadır: “Yirmi birinci asırda karşımızda olan ikinci olay ise sürekli kalkınma kategorisinde tecelli etmiştir. Burada akla takılan soru şudur: “Acaba, kaynakların artan işlevine ve yenilemeye dayalı üslup ve metotlar, aynı zamanda gelecek nesillerin zararına tamamlanacak mıdır?”

Yirmi birinci asırda insanın karşı karşıya kaldığı üçüncü hareket ise insanın bu asırda hangi yöne hareket edeceğini bilmeyen, fırtınaya yakalanmış bir gemi misali oluşudur...”

Mevcut sorunların çoğu sınır ve ölçüleri ortadan kaldırmıştır. Böylece insan hayatının bütün sorunları, uluslararası renge bürünmüştür. Öyle ki, 21. asrın hayat için savaşıma asrına dönüşmesi mümkündür.

Bugün artık soğuk savaş sona ermiştir. Ama bu hakikatlere rağmen barış konusunda yatırım yapacak yerde, büyük düzeyde barış karşıtı yatırım yapmaktayız. Örneğin evrende, askeri harcamalar için yapılan masraflar 800 ila 9204 milyar dolardan daha fazladır. Oysa ev, su, temel sağlık imkanlarına harcanacak 130 milyar dolar, yaklaşık olarak 1.3 milyar fakirin hayatını temin etmeye yeterlidir.”¹

Çağdaş Dünyanın Düzensizliğinin Temel Sebebi Batının Siyasetleridir

Çağdaş dünyanın karmaşık sorunlarının artışının önemli sebeplerinden biri de batı dünyasının iktisadi, kültürel ve askeri siyasetleridir. Zira batı, teknik, mali ve maddi açıdan fevkalade zengin olduğu halde, hiçbir zaman dünyanın karmaşık ve büyük sorunlarını halletmek için önemli bir siyaset düzenlememiş ve icra etmemiştir.

Tarihi tecrübelerin de gösterdiği gibi batılılar, dünya üzerindeki egemenliklerini garantilemeyi ve korumayı, insan türünü korumaktan daha önemli görmüş ve bütün gücünü bu yolda harcamıştır. Aslında batılı demokrasiler ve bunun başında da Amerika Birleşik Devletleri yarım asırdan fazla bir zamandır ekonomik üstünlük ve refah içinde insanları uyusukluğa düşürmüştür ve de hiçbir zaman insanların, bütün bir yüzüne yadıkları bu büyük lekeyi görebilme takatine sahip değildir.”²

¹ İttılaat gazetesi, 8. 3. 1378 (29. 5. 1989)

² Octav Jupaz, batılı meşhur yazar ve nobel edebiyat ödülü sahibi, iktisadi ve siyasi bilgiler, ittilaati iktisadi ve siyasi, 63. sayı

Bugün gelişmiş batılı ülkelerin, kalkınmakta olan ülkeler için adil olmayan siyasetleri gereği, vücuda getirdikleri eşit olmayan şartlar açık bir şekilde eleştiriye tabi tutulmaktadır. Kalkınmakta olan ülkelerin önderleri, sürekli olarak batıyı, ticari eşit olmayan şartlar icad etmek ve de yollarına engel olan bel bükücü borçlar sebebiyle şiddetle kınamaktadırlar.

Nitekim Malezya başbakanı Mahatir Muhammed, kalkınmakta olan ülkelerin önderlerinin yaptığı bir oturumda (15’li grup)¹ yaptığı bir konuşmada açık bir şekilde şöyle demiştir: “Batılı gelişmiş ülkelerin bütün siyasetleri, kalkınmakta olan ülkeleri sömürmek yönündedir.”

Bu konferansta Jamaika başbakanı G. P. Peterson da ekonominin küreselleşmesini sorgulayarak şu açıklamada bulunmuştur: “Zengin batı ülkeleri, kalkınmakta olan ülkeleri fakirlik mezarlığına doğru sürüklemektedir.”²

Batının Adil Olmayan Siyasetleri

Batılı ülkelerin adil olmayan siyasetleri, zengin ve fakir ülkeler arasındaki uçurumu inanılmaz bir şekilde büyüterek kalkınmakta olan ülkelere hayatı daha da dar bir hale getirmiştir!

Zahirde medenî gözüken dünyanın çehresini çirkin ve iğrenç kılan acı olayların bir bölümünden haberdar olmak, bizleri bir yere kadar bu facianın derinlikleriyle tanıştırmış olacaktır.

1-Almanya Bonn şehrindeki “dünya için ekmek” yardım komitesinin başkanı olan Hans Ottohan da tüyler ürpertici bir bildiri yayınlarak şöyle ilan etmiştir: “Dünyada her gün açlıktan ölen çocukların sayısı, yüz jambo jetin düşmesiyle ölenlerin sayısı kadardır.” Hans Ottohan’ın dediğine göre şu anda dünyada yirmiyedi milyon çocuk zayıflık

¹ Cezayir, Arjantin, Mısır, Brezilya, Malezya, Meksika, Nijerya, Venezuela, Şili, Endonezya...

² Cumhuri-i İslami gazetesi, 1. 4. 1379, Reuters haber ajansından naklen

sıkıntısı çekmektedir. Her yıl beş yaşın altındaki oniki milyon çocuktan yüzde ellibeşi açlık çekmekte ve yeterli besin elde edememektedir.¹

Öte yandan Birleşmiş Milletler Teşkilatının yayımladığı rapora göre:

2-Sanayi ülkelerindeki bir çocuğun hayatı için yapılan harcamalar, kalkınmakta olan ülkelerdeki otuz çocuğun hayatı için yapılan harcamalara denktir ve bu çocuklar, kalkınmakta olan ülkelerdeki çocuklardan dört kat daha fazla çevreyi kirletmektedirler. Bu raporda yayımlanan bilgiler, çağdaş dünyanın çirkin sömürü çehresini özet bir şekilde bizim için açığa çıkarmaktadır.

3-Kalkınmakta olan ülkelerdeki ormanlar, sürekli olarak ağaçları kesildiği için yok olma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Bu ağaçların yarısından fazlası, sanayileşmiş ülkelerde kullanılmaktadır.

Ayrıca bu raporda şöyle açıklanmıştır:

4-Amerika ve Avrupalıların yılda kullandıkları çeşitli güzel kokuların masrafı, oniki milyar doları bulmaktadır. Bu rakam ise yeryüzündeki bütün okuma yazma bilmeyen çocukların eğitim masraflarını karşılamaya yeterlidir.²

5-Çağdaş dünyada insanların bir çoğunun hayat hakkı dahi ortadan kaldırılmıştır ve de büyük bir fakirlik, kıtlık, açlık ve felaket içinde yaşamaktadırlar. Oysa New York ve Paris'te dünyaya gelen çocukların, ömrü boyunca kullandıkları mallar, kalkınmakta olan ülkelerdeki yeni doğmuş elli çocuğun kullandığı mallara denktir.”³

¹ Ruzname-i Kods, 15. 5. 1377 (6. 8. 1988)

² Mahname-i Sobh, Şark'ul-Evsetten naklen, Ocak 1998, 89. sayı

³ İnsani kalkınma raporu, Birleşmiş Milletler bayındırlık programı, Keyhan gazetesi, 25. 6. 1377 (26. 9. 1998)

6-Avrupalılar köpek, kedi ve diğer ev hayvanları için yılda onyedi milyar dolar miktarında besin maddesi almaktadırlar.¹ Yüzlerce fabrika, büyük ve küçük atölyeler, Amerika ve Avrupa’da çok karlı bir iş olan, ev hayvanları için ürünler imal etmekle meşguldurlar.

Zahiri medeni olan batı, adalet kavramına tümüyle yabancı olan ve hatta meşru olmayan menfaatlerine ulaşmak için diğer milletlerin temel haklarını dahi tehlikeye atan bir sürü parazit varlıklar üretmiştir.

7-“Dünya Sağlık Örgütünün bildirdiğine göre, üçüncü dünya ülkelerindeki ondört milyon masum çocuk, Amerika, İngiltere, İsveç, Hollanda, İsviçre ve benzeri çok uluslu şirketlerin 1970 ila 1980 yılları arasında bu ülkelere sattıkları süt tozu ve de bu konuda şirketlerin kasıtlı ihmalkarlıkları sebebiyle, sakatlanmış veya can vermişlerdir.”²

Oysa batılı ülkelerin liderleri yine de dünya çapında iktisadi, kültürel ve siyasi alanlarda, diyetini mahrum ülkelerin ödediği ağır siyasetleri uygulamak hususunda ısrar etmektedirler. Prof. Roger Garaudy Mısır’ın el-İhram gazetesi muhabiriyle yaptığı bir röportajında batılı ülkelerin ısrarla savundukları küreselleşme siyasetine saldırarak şöyle demiştir: “Küreselleşme siyaseti, dünyayı zengin ve fakir diye ikiye ayırma vesilesidir. Öyleki batı dünyası gelişme ve kalkınma içinde olacak, üçüncü dünya ülkeleri ise fakirlik ve açlık içinde kıvranacaktır.”

Roger Garaudy daha sonra şu eklemede bulunmaktadır: “Böylece Amerika’nın ilerleme masraflarını, kalkınmakta olan ülkeler ödeyecektir. Batılı ülkeler, kalkınmakta olan ülkelerin servetini yağmaladılar ve bugün bu ülkeler batıya milyonlarca dolar borçlu durumdadır.”³

Roger Garaudy yeni kitabında batının sömürgeci siyasetlerinin yıkıcı etkilerinin bir portresini sunarak şöyle yazmaktadır: “Batının yıkıcı siyasetleri sebebiyle günden güne zengin ve fakir ülkeler arasındaki

¹ Mahname-i Sobh, Ocak, 1998, 89. sayı, Şark’ul-Evset’ten naklen

² Menuçehr Debir Siyaki, Der Garb çe migozered, s. 107

³ Ruzname-i Keyhan, 21. 4. 1379 (11. 7. 2000)

uçurum büyümektedir. Öyle ki Afrika dünyanın en mahrum kıtası sayılmaktadır. 1999 yılında sadece dünya sermayesinin %1.3'ünü ülkesine çekebilmiştir. 1950 ile 1980 yılları arasında tam otuz yıl boyunca, Kuzey ve Güney'deki ülkelerin arasındaki uçurum, 30'da birden 150'de bire ulaşmıştır. Oysa siyaset uzmanları ve kitle haberleşme araçları bu yılları kalkınma yılları olarak adlandırmışlardır.

Roger Garaudy daha sonra şöyle demektedir: “1980 yılında üçüncü dünya ülkelerinin nüfusunun %33'ü kötü beslenme ile karşı karşıya bulunmaktaydı, bu rakam 1998 yılında yüzde otuz yediye ulaşmıştır. Güney ülkelerinde yılda kırkbeş milyon kişi açlık veya kötü beslenme sebebiyle can vermektedir. Bu rakamın 13.5 milyonunu ise çocuklar teşkil etmektedir. Bu da Amerika'nın göz önünde bulundurduğu, bir çok dünya ülkelerinin ise körü körüne taklit ettiği veya zorla yüklendiği gelişim modelinin, iki günde bir, insanlık için yeni bir Hiroşima vücuda getirdiği anlamındadır.”¹

¹ Prof. Roger Garaudy, Amerika setizi çera, Cafer Teyyare'nin tercümesi, s. 73 ve 74

3-Batı Medeniyeti Modelinin Yenilgisinin En İyi Delili

Şimdiye kadar batılı ülkelerin, kapsamlı ve ciddi sorunların üstesinden gelmek için çeşitli yollar öneren medeniyet ve kalkınma amaçlı batı reçetesi, maalesef bu konuda aciz kalmış ve çağdaş dünyanın çeşitli hastalıklarını tedavi için gerekli olan güce sahip olamamıştır. Bu da batılı kalkınma ve medeniyet modelinin yenilgiye uğradığının en iyi delili konumundadır.

Amerika Mashachusetts teknoloji enstitüsü (MIT) ekonomi ve müdüriyet üstadı Lister Tharo, Polonyalı gazeteci Jakufeski ile yaptığı bir söyleşisinde, “Batı medeniyetinin tedrici olarak dağılması bizleri tehdit etmektedir” hakikatini izhar ederek şöyle demektedir: “Biz artık bir yokuş ile karşı karşıyayız. İşsizlik Batı Avrupa’da son yirmi yıldan bu tarafa sürekli artış kaydetmiştir. Şimdi rakamlar %12’yi bulmaktadır. Amerika’da yirmi beş yıldan bu yana toplumun yarı fakir olan kesiminin geliri sürekli azalma durumundadır. Bu yavaş ama durmak bilmeyen bir süreç konumundadır. Son yirmi beş yıl zarfında Amerikalılar’ın %60’ının istifade ettiği sosyal güvenlik hizmetleri, çeşitli nedenlerle yüzde yirmi azalma kaydetmiştir.”

Lister Tharo, daha sonra önemle, “Dünyanın en çok kalkınmış ülkelerin vatandaşlarının çoğu, gerçekte daha da fakir olmaktadır” hakikatine vurgu yaparak, “Asıl sorun demokratik ana malcı düzenin en azından kendi içinde iki çelişkiyi barındırıyor olmasıdır” açıklamasında bulunarak şöyle beyan etmiştir: “Birinci tezat, demokrasi ve pazar arasındaki çelişkidir. Zira bu adaletsizlik ve eşitsizlik icat etmektedir. İkinci çelişki ise tüketim ve yatırım arasındaki çatışmadır. Ana malcı

düzen, tüketimi teşvik etmekte ve aynı zamanda da yatırımı ön görmektedir. Oysa kaynakları aynı anda hem tüketmek ve hem de yatırımda kullanmak mümkün değildir.”¹

Prof. Tharo açıklamasının sonunda şöyle demektedir: “Batıda, özellikle de Amerika’da henüz hal ve duygularımız ilginç bir şekilde iyi konumdadır. Hiç kimse başkasının sızlamasını dinlemek istememektedir. Hiç kimse hoşnutluk duygusunun incinmesini istememektedir. İnsanlar hep güzel haber işitmek arzusu içindedir. Uygunsuz öngörüler çok güzeldir ama Afrika için! Kulaklarımız sadece güzel öngörülerini işitmektedir. Siyasetçiler de onları bulabilmekte çok mahirdirler. Ne olursa olsun barış içindeyiz, ticaretimiz gelişme kaydetmektedir, ülkemizdeki milyonların sayısı her zamankinden daha da çok fazladır!”

Tharo, batıda hakim olan genel gaflet atmosferini beyan ettikten ve bu konuda batılı dalkavuk siyasetçilerin rolüne işaret ettikten sonra batı dünyasındaki hakikatleri beyan ederek şöyle demektedir: “Ama bu halkın büyük bir bölümü her şeyini kaybedecektir. Onların torunları ve torunlarının çocukları da aynı şekilde her şeyinden olacaklardır. Onlar, yıldan yıla daha da bir gerçekliğini kaybeden Amerikan rüyasına gömülmüş haldedirler. İtalya ve İspanya’da gençlerin yüzde altmışı lise veya üniversiteyi bitirdikten sonra, üç yıl işsizlik ile karşı karşıya kalmaktadır. Yapılan anketler esasınca Amerikalılar, çocuklarının kendilerinden daha kötü yaşayacaklarına kesin bir şekilde inanmaktadırlar.”²

¹ Mahname-i Sobh, 89. Sayı, Ocak 1998, Feraz dergisinden naklen

² a.g.e.

Avrupalıların Doğru Yol Seçiminde Taşıdıkları Şüpheler

Fransız sosyoloğu ve Fransa Koleji üstadı Pierre Bordou da İspanya El Mondo gazetesiyle yaptığı bir söyleşide, batılı ülkeleri tehdit eden buhranlı durumdan hoşnutsuzluğunu izhar ederek şöyle demektedir: “Avrupa’da toplumsal egemenliğin yokluğu suç, işsizlik, uyuşturucu madde ve alkol tüketimi, hastalık ve cehaletlerin artmasına sebep olmuştur. Toplum bireylerinin çoğu, şiddetle yalnızlığa itilmiş durumdadır. Hükümetler de bu yalnızlığa itilmiş insanlarla başa çıkabilmek için bir tür şiddet kullanmak zorunda kalmıştır. Bu mesele gün gittikçe daha da vahşi bir şekle bürünmektedir.”

Bordou perdesiz ve açık bir şekilde, “Batılı bir çok vatandaşların tutturdukları yol hususunda taşıdıkları şüpheyi” dile getirerek şöyle demektedir: “Şimdi kendi kendilerine, “acaba bizim tutturduğumuz yol doğru mudur, doğru değil midir?” sorusunu soranlar sadece Fransızlar değildir. Sonuç olarak bütün Avrupalılar, “acaba doğru yolu mu seçtik?” sorusunu kendi kendilerine sormaktadırlar.”¹

Amerika Ekonomisinin Kötü Durumu

Amerikalı seçkin yazarlardan biri olan Gur Vidal ise “Preface”(Önsöz) adlı kitabını tanıttığı bir merasimde, Amerika İmparatorluğunun gittikçe çöküş kaydeden trendine işaret ederek, Amerika Birleşik Devletlerindeki yöneticilerin ülkenin toplumsal ve iktisadi durumunu düzeltememesini eleştirerek şöyle demiştir: “Bir zamanlar Truman, Amerika iktisadi siyasetini, askeri ihtiyaçlar ve komünistlerle mücadele esassınca düzenliyordu. O zamandan günümüze her yıl bir savaşla karşı karşıya kaldık. Sovyetler Birliği çöktüğü günden beri de Amerika askeri bütçesi, sürekli artış kaydetmektedir. Oysa biz sağlık ve fakir kesime yardım hususunda bütçe eksikliğiyle karşı karşıya bulunmaktayız.”

¹ Ruzname-i Keyhan, 16. 4. 1379 (6. 7. 2000)

Söz konusu yazar şöyle devam etmektedir: “Amerika’da ülke nüfusunun %1’i ülke servetinin %60’ını elinde tutmaktadır. Amerika halkının sadece yüzde yirmisi Wall Street borsasının sürekli artış kaydeden hisse senetlerinden istifade etmektedir.”

Vidal daha sonra şöyle açıklamaktadır: “Amerika halkının %80’i iyi bir ekonomik duruma sahip değildir.”¹

Batının, Halkın Hayatını Düzene Koymak İçin Yeni Bir Metoda Duyduğu İhtiyaç

Fransız teorisyeni Jack Atali de Ekspres haftalık dergisinde 2000 yılına giriş münasebetiyle yazdığı makalesinde “kapitalist düzenlerin, batılı toplumların sorunlarını ve beşer hayatını düzene sokma hususundaki başarısızlığını” önemle vurgulayarak şöyle yazmıştır: “Şimdi Amerika’da kırk milyon fakir ve Fransa’da altı milyon mahrum bulunmaktadır. Bütün dünyada milyarlarca insan iki dolardan daha az bir gelire sahiptir. Buna rağmen ekonominin küreselleşmesinin etkisini beklemek doğru olur mu? Buna rağmen Amerika’ya uymak, orta çağ metotlarına tabi olmak ve toplumdaki fakirleri karantinaya almak, doğru mudur?”

Jack Atali, daha sonra şöyle eklemektedir: “Ne Amerikalıların ne de Fransızların metodu, yani devletin işsizlere ve geliri olmayan kimselere devlet bütçesinden çok az bir bütçe ayırması, fakirlik ve işsizliği ortadan kaldıramayacaktır.”

Jack Atali dünya toplumlarının sorunlarını halledememe hususunda batılı modelin tümüyle çöktüğüne kinayeli bir şekilde işaret ederek şöyle yazmıştır: “İki bin yılında büyük bir cesaretle, toplumsal sınıfları, nesilleri, ırk gruplarını ve toplulukları birbirinden ayıran tüm engelleri ortadan kaldırmalı ve insanların hayatını düzenlemek için yepyeni bir siyaset geliştirmeliyiz.”²

¹ a.g.e. 11. 4. 1379 (1. 7. 2000)

² a.g.e. 16. 11378 (5. 2. 2000)

Batının Kendi Ürettiği Medeniyetin Tuzağına Düşmesi

Batı kültür ve medeniyeti, batılı ve uluslararası toplumları düzene sokma hususunda başarılı olmadığı gibi, kendi zatı gereği çağdaş dünyada bir çok düzensizliklerin de üreticisi konumunda olmuştur. Birinci dünya savaşını batı dünyası başlattı. Faşizm ve Nazizm de bu kültürün içinden ortaya çıkmıştır.

Meşhur İngiliz düşünürü Arnold Toynbee bu konuda şöyle yazmaktadır: “Batı medeniyeti, beni bitkinleştirmektedir. Elbette bu batılı olduğu hasebiyle değil; aksine beni çarkının dişleri arasına hapsedtiği içindir. Sadece bu sebeplerden dolayı ben batıyı sevmiyorum. Benim gençlik dönemlerimde batı, iki dünya savaşına sebep oldu. Komünizm, Faşizm ve Nasyonal sosyalizmi vücuda getirdi. Mussolini, Hitler ve McCarty gibilerini meydana getirmiştir.”¹

Şüphesiz bugün batılılar dine sırt çevirdikleri için, kurmuş oldukları tuzağa bizzat kendileri düşmüşlerdir. Batının kirli kültürünün zatı gereği ortaya çıkan bir çok belalar, şimdi bizzat batılıların başına gelmiştir. Bu yüzden de şu gerçeğe inanmak gerekir ki batı çıkmaza düşmüş veya düşecektir.”²

Roma ve Turin’de teröristler caddelerde pusu kurmuş haldedirler. Paris’te ve hatta bir zamanlar çok sakin olan Londra’da bile şiddet, hırsızlık, dayak ve vurma eylemleri sürekli artış kaydetmektedir. Chicago’da hava karardıktan sonra yaşlılar sokaklarda yürümekten paniğe kapılmaktadır. Okullarda ve New York’un yer altı metro duraklarında şiddet olayları haddini aşmış durumdadır.

California’ya dönelim, bir dergi, okuyucuları için el silahlarından istifade etmek, atıcılık ve koruyucu köpekler hakkında bir kitapçık yayın-

¹ Toynbee, sedaye paye diger guni, Hüseyin Mihri’nin tercümesi, s. 13, 14 ve 15

² Hz. İmam Humeyni’nin (r.a) Gorbaçov’a yazdığı mesajdan

lamış ve de şahsi kullanım için güvenlik araçları, hırsızlığı önleme aletleri, kendini savunma teknikleri ve bilgisayar güvenlik sistemleri hakkında kurslar düzenlemiştir.”¹

Hakikatte dünyadan faydalanmak için dini inkar etme yoluna sapan ve bu karanlık yolda yürüyerek dizginlerini koparmış olan maddeciliğin karmaşık sorunlarının derin kuyusuna yuvarlanan batılılar, Hz. Ali’nin *(aleyhi’s Selam)* şu mübarek sözünün apaçık örnekleri konumundadır.”İnsanlar dünyalarını ıslah etmek için dini emirlerden birini terk edince, Allah onları daha zararlı olan şeylere maruz bırakır.”²

Bu şüphesiz Allah’ın kalıcı ve değişmez bir yaratılış kanunudur. Nitekim Allah-u Teala da şöyle buyurmuştur: “**Benim zikrimden yüz çeviren bilsin ki onun dar bir geçimi olur**”³

Batılı Kültürde Suçluları Teşvik

Maddi kültür öğretilerinin dizginlerini koparmış nefsanî arzularla yakın ilişkisi sebebiyle batı kültürü içinde tedrici bir şekilde ortaya çıkan en kötü uyumsuzluklar, batılı ve batı hayranı toplulukların en açık gerçeklerini oluşturmaktadır. Liberal kültür öğretileri dizginlerini koparmış ve meşru olmayan istekleri meşru görerek ve savunarak kontrolü mümkün olmayan suç ve ceza olaylarının gelişimine büyük ölçüde ortam sağlamıştır.”Dünyanın yirmi sanayileşmiş ülkesinde yapılan araştırmalar neticesinde, suç artışının insanların fakirlik ve geri kalmışlığının neticesi olmadığı ortaya çıkmıştır. Aksine sanayi toplumlarında refahın ortaya çıkması ve batılı demokrasi sistemlerinin hakimiyetinden sonra suç artışları ortaya çıkmaktadır.”⁴

¹ Alvin Toffler, Moce sevvom, Şehinduht Harezmi’nin tercümesi, s. 506

² Nehc’ül-Belağa, 106. hikmet

³ Taha, 124. ayet

⁴ İttılaat gazetesi, ek, 25. 11. 1371 (14. 2. 1993), İslam Cumhuriyeti Haber ajansı, Almanca Focus haftalık dergisinden naklen

Avusturya Uluslararası Uyuşturucu maddeleri Kontrol Komisyonu başkanı da batılı gençler arasında her gün artmakta olan uyuşturucu maddeler kullanımı hareketine işaret ederek, bu akımın sebebi hakkında şöyle demektedir: “Bugün gençler, bazı batılı kültürlerde öylesine ortamlarda büyümektedirler ki bu çevreler uyuşturucu maddeye karşı olmamak bir yana hatta bunu teşvik dahi etmektedirler.”¹

Amerikalı meşhur filmci ve yapımcı Avelier Stone da, “Şiddet batı toplumunun çok önemli bir parçası haline gelmiştir ve herkes, ahlaki olmayan konular girdabına yuvarlanmıştır” hakikatini beyan ettikten sonra şöyle demektedir: “Biz, öylesine dizginlerini koparmış bir toplum içinde yaşamaktayız ki bu toplumda gençler, cinayete teşvik edilmektedir.”Fıtraten Katil Olanlar” filminde de söz konusu ettiğim gibi bu toplum, katilleri birer kahraman kılmaktadır.”²

Batı Medyası ve Suçluluğa Teşvik

Batı kitle haberleşme araçlarının hareket metodu da batı liberal kültürünün görsel, sözlü ve yazılı göstergesi olarak burada iddia ettiğimiz gerçeğin bir şahidi konumundadır. Liberalizm’in meşhur teorisini ve filozofu Carl Pouper ise Avrupa’daki kitle haberleşme araçlarının hareket tarzına şiddetli itirazda bulunarak şöyle demiştir: “Kitle haberleşme silahları, özellikle de Avrupa televizyonları gençlere tecavüz, cinayet ve şiddet öğretmek hususunda yegane sorumlu konumundadır.”

Carl Pouper bu açıdan batılı ülkelere inen belaların derinliğinden haberdar olarak şiddetle şu tavsiyede bulunmaktadır: “Televizyonların cinayetkar yetiştiren programlarını önlemek için tıp düzeninde olduğu gibi batı televizyonlarının programcılarını ve sistemlerini kontrol eden bir sistem geliştirilmelidir.”³

¹ Risalet gazetesi, 24. 11. 1377, (13. 2. 1999)

² Ahbar gazetesi, 5. 11. 76 (25. 1. 1998)

³ Carl Pouper, derse in karn, Ali Paya’nın tercümesi, s. 102-106

Amerika Birleşik Devletleri eski Cumhurbaşkanı Nixon da Amerika toplumundaki uyumsuzlukları ve gençlerin gün gittikçe uyuşturucu madde ağına düşmelerini önlemek için bir yol bulmanın gereğine işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Eğer uyuşturucu maddeye müsamaha ve hatta Hollywood kültüründe ve diğer eğlenceli sanat bölümlerinde uyuşturucu maddenin övülmesi yerine bu maddeleri kınamazsak, uyuşturucu maddeyle mücadelede hiçbir başarı elde edeceğimiz ümit edilmemelidir.”¹

Beyaz Saray uyuşturucu maddeleri kontrol siyaseti bürosunun başkanı, General Bary McCoffery de Washington’da basınla yaptığı röportajda, “anne ve babalar çocuklarının seyrettiği veya dinlediği şeylere daha çok dikkat etmelidirler” hakikatini ifade ettikten sonra şöyle demektedir: “200 sinema filmi ve bin şarkı üzerinde yapılan araştırmalar, alkol ve sigara maddelerini teşvikin bu filmlerin beşte birini yani metnin büyük bir bölümünü teşkil ettiğini göstermiştir. Uyuşturucu madde kullanımına teşvik de yazılmış senaryoların beşte birinin içeriğini teşkil etmektedir.”

Söz konusu general şöyle devam etmektedir: “Halkın, Amerika’daki sinema filmlerinin ve müziklerinin çoğunun içeriğinin uyuşturucu madde, alkol ve sigaraya teşvik olduğu inancı, hiç de gerçekten uzak bir tespit değildir.”

Söz konusu general daha sonra şu uyarıda bulunmaktadır: “Böyle bir muhteva, kitle haberleşme araçlarının ve bu araçların ortaya çıkardığı kültürün etkisinde kalan bazı gençler için çok tehlikeli bir konumdadır.”

Ayrıca söylemek gerekir ki, “söz konusu araştırmaların neticesi, sinema filmlerinin %93’ünün alkol maddelerini, %89’unun ise sigara ürünlerini ve %22’sinin ise uyuşturucu maddeleri başlık edindiğini göstermiştir.”²

¹ Nixon, Forset ra deryabim, Hoseyin Vesfinejad, s. 276

² Ruzname-i Keyhan, 15. 2. 1378 (5. 5. 1999)

Meşhur Amerikalı teorisyen Zebigniew Berjinski ise bu konuda şöyle demektedir: “Amerika Birleşik Devletlerinin kitle haberleşme araçlarının sürekli olarak tebliğ ettiği değerler, genel olarak kültürel çöküş ve ahlaki fesadın tam bir örneği konumundadır.”¹

¹ Berjinski, Kontrol Dışı, Dr. Abdurrahim Neve İbrahim’in tercümesi, s. 85

Dine Dönüş Çağı.....	239
----------------------	-----

4-Raporlar Aynasında Batılı Ülkelerin Toplumsal Bozuklukları

Zikredilen itiraflar ışığında, “batıda her gün artış kaydeden mali ve ahlaki fesatlara karşı koymak için Amerikalı ve Avrupalı otuziki ülkenin adalet bakanlarının acil oturumu” gibi haberlerin yorumunu yapabilmek mümkündür.¹

Batılı refah içinde yüzen ülkeler, fakirlik ve kültürel yoksunluk (maddi göreceli refaha rağmen) ve şiddetli sınıf farklılıklarından kaynaklanan toplumsal bozukluklar ateşinde yanmaktadırlar.

Batılı ülkelerde, toplumsal bozuklukların hızla ilerleme ve gelişim kaydettiğini, delilleriyle bir takım belgesel raporlar da “bir çok batılı ülkelerde hızla gelişme ve büyüme kaydeden toplumsal bozuklukları” açık bir şekilde teyit etmektedir. Biz bu raporlardan bazısını ele alacağız:

1-Sahtekarlık ve suç

Avrupa Birliği üyesi ülkelerde yılda 5 milyar pounddan (7.5 milyar dolardan) fazla zarar ortaya çıkmaktadır ve bu zararlar hiç şüphesiz, sahtekarlık ve suç olaylarından kaynaklanmaktadır.

“İngiltere dışişleri eski bakanı Douglas Hard ise Avrupa komisyonu Mart ayı oturumunda, Avrupa’nın bu büyük sorununa karşı mücadelede ciddi teşebbüslerde bulunulmasını istemiştir.”²

Hakeza, Köln şehrindeki Almanya emniyet teşkilatı da Avrupa ülkelerindeki suç örgütlerinin faaliyetleri hususunda yayımladığı bir raporunda şöyle ilan etmiştir: “Her yıl, dünya suç örgütleri tarafından uyuşturucu madde, silah ve modern teknoloji satımından elde edilen sekiz yüz milyar mark, Avrupa ortak pazarına üye ülkelere girmektedir.” Bu

¹ Cumhuri-i İslami gazetesi, 24. 4. 1373 (15. 7. 1994)

² a.g.e.

rapor esasınca: “İtalya mafyası ve Amerika Cusano Stray örgütü nakliye şirketlerini satın alarak, Alman pazarına nüfus edebilmek amacıyla örgütlü bir geniş çalışma içine girmiştir.”¹

Alman baskısı Nucos adlı haftalık dergi de bu konuda çok ilginç bir rapor yayımlamıştır. Bu rapor esasınca, “Dünyanın yirmi sanayileşmiş ülkesinde yapılan araştırmaların da gösterdiği gibi en yüksek suç oranı %30 olarak Hollanda ve Yeni Zelanda’da, en az suç oranı ise %10 ile Japonya’da ortaya çıkmaktadır. Hollanda’da dünyanın en büyük bisiklet ve otomobil hırsızlığı görülmektedir. Hollanda devleti bu olaya karşı koymak için suçlarla mücadele bütçesini kırk milyondan üç milyar güldene artırmıştır.”²

2-Almanya’da Uyuşturucu Madde, Cinayet ve Tecavüz Olayları

Alman haftalık dergisi Schtren şöyle yazmaktadır: “1994 yılında cadde ve metrolarda 6.527.740 Alman vatandaşı cinsel tecavüz, organ kaybı, kaptı kaçtı ve benzeri olayların kurbanı olmuştur veya ölümle sonuçlanan darbelere maruz kalmışlardır.” Bu haftalık dergi şöyle devam etmektedir: “Gerçek cinayet rakamları bundan çok daha fazladır. Bu rakamlar, sadece bir takım sebepler yüzünden şikayette bulunan kimseleri göstermektedir. Ayrıca Almanya’da 1995 yılında cinayetler %50 artış kaydetmiştir.”³

Başka bir rapora göre ise “Geçen yıl Almaya’da sadece uyuşturucu madde hakkında yüzyirmi bin suç rapor edilmiştir. Uluslararası suç örgütleri Almanya’da uyuşturucu madde alım ve satımının yanısıra, kumarhane ve insan kaçakçılığı gibi olayları kontrol etme hususunda da

¹ İttılaat gazetesi eki, 25. 11. 1371 (14. 2. 1993)

² a.g.e.

³ Almanya, Schtern haftalık dergisi, 16. 11. 1995

faaliyet göstermişlerdir. Ayrıca haraç almakta ve de yılda yüzotuz bin araba çalmaktadırlar.”¹

Alman psikoloji enstitüsü araştırmaları esasınca da Almanya’nın büyük şehirlerinde oturanların %35’i, caddelerde gidip gelmek hususunda tedirginlik içindedirler ve kendilerini şiddet olayları ve cinayet tehlikesiyle karşı karşıya görmektedirler. Bu enstitü araştırmaları neticesinde şöyle ilan etmiştir: “Almanya’nın büyük şehirlerinde yaşayan halkın %66’sı polislerin caddelerdeki kontrolünü artırmasını ve de toplu taşıma araçlarının çoğaltılmasını istemişlerdir. Ülke halkının %63’ü ise polisin büyük şehirlerde güvenliği sağlayamadığına ve polisin kontrolü kaybettiğine inanmaktadırlar.”²

Almanya dönem bakanı, Manfer Dekanter de, “Almanya’da suç işleme oranı geçen yıl altı milyon üçyüz bin civarına erişmiştir. Oysa Alman polisi sadece %42’i oranında bu suçların faillerini ve sebeplerini keşfedebilmiştir” gerçeğini itiraf ederek şu uyarıda bulunmuştur: “Örgütlü cinayetler, bu ülkenin iç güvenliğini tehlikeye atmış ve de halkın şiddetli bir endişeye kapılmasına sebep olmuştur.”³

3-İtalya’da Çocuk Organı Ticareti

Elbette açık bir şekilde belirttiğimiz gibi bu söz konusu bozukluklar ve suçlar sadece Almanya’ya özgü değildir. Bütün Avrupalı ülkelerde ve Amerika’da bu suçlar cereyan etmektedir. Örneğin İtalya bakanı da bu ülkede örgütlü suç şebekeleri hususunda yayımladığı bir bildiride şöyle ilan etmiştir: “Beş yüz mafya örgütü onbeş binden fazla güçle, fiili olarak devletle bir savaş başlatmıştır.”

¹ İttalaat gazetesi, 25. 11. 1371 (14. 2. 1993)

² a.g.e. 13. 11. 1371 (2. 2. 1993)

³ Cumhuri-i İslami gazetesi, 27. 6. 1372 (18. 9. 1993)

Söz konusu bakan şöyle devam etmiştir: “Bunlar, İtalya’da çocukların ve gençlerin organlarının ticaretiyle meşguldürler. Onları öldürmekte, kalp, böbrek ve benzeri organlarını yüksek fiyatlarla isteyenlere satmaktadırlar.

1371-1376 (1992-1997) yılları arasında Brezilyalı dört binden fazla çocuk, kanunsuz olarak İtalya’ya intikal ettirilmiştir ve bu çocuklardan üç bininden hiçbir haber alınamamıştır.¹

4-Fransa’da Hırsızlık Pazarı

Fransız Fransuar gazetesi, yayımladığı bir makalede şöyle yazmıştır: “1992 yılının ilk dokuz ayında Paris’te 110 binden fazla hırsızlık olayı meydana gelmiştir ve Paris’te hırsızlık rakamları geçen yıla oranla, %4.35 oranında artış kaydetmiştir.”

Daha sonra bu gazete şöyle eklemektedir: “Sadece adı zikredilen müddet boyunca Fransalı ve yabancı zenginlerin oturduğu ve genellikle de yabancı elçilerin bulunduğu Paris şehrinin 16. bölgesinde 89 silahlı soygun ve de 2265 otomobil hırsızlığı ortaya çıkmıştır.”²

5-İsveç Toplumunda Hırsızlık

İsveç İstatistik Merkezinin 1989 yılı ile ilgili SVD gazetesinde yayımladığı rapor (17/8/1989) esasınca son yıllarda otomobil hırsızlıklarının sayısı iki kat artmış bulunmaktadır.

Oysa 1984 yılında İsveç’te sadece 11800 otomobil hırsızlığı kaydedilmiştir. 1985 yılında ise bu sayı 22100 hırsızlık olayıyla, artış kaydetmiştir. Sadece 118000 nüfusu bulunan Orbero şehrinde, 1993 yılında 868 araba çalma olayı gerçekleşmiştir.³

¹ a.g.e. 27. 4. 1373 (18. 7. 1994)

² İttialaat gazetesi eki, 9. 9. 71 (30. 11. 1992)

³ Menuçehr Debir Siyaki, Der garb çe migozere, s. 112

İsveç PN gazetesinin (29/1/1992) yaptığı bir araştırma sonunda yayımladığı raporda, “Dürüst İsveçliler, yılda milyarlarca dolar hırsızlık yapmaktadır” başlığı altında şu açıklamada bulunmaktadır: “İşçiler, memurlar, mağaza ve atölyelerin satış departmanlarındaki personeller, yılda en azından on milyar dolar, çalıştıkları yerden para çalmaktadır.” Bunun sebebi ise son onbeş yılda vicdan hissinin ve sadakatin zayıflamasıdır. Bu gazete, “İsveçlilerin sadakat ve doğruluğu nereye gitmiştir?” diye sorgulamaktadır.”¹

DN gazetesi 15/12/1995 tarihli sayısında şöyle yazmaktadır: “Başbakan yardımcısı ve kadın erkek hakları eşitliği bakanı, Mona hanımın kendi yetkilerini kullanarak yolsuzluk yapmasının ortaya çıkmasından sonra, kendisine ait bir çok şehir teşkilatı ve fabrikalarında da bunun benzeri yolsuzluklar yaptığı ifşa olmuştur.”² Bu gazetede yer alan rapor esasınca, “İsveçli kurum ve fabrikalar, yılda en az üç milyar dolar (veya İsveç para birimi miktarınca) vergi verme hususunda devleti kandırmaktadır.”³

İsveç’te basılan NA gazetesi de 18/1/1991 tarihli sayısında İsveç’teki mağaza ve satış yerlerinden yapılan hırsızlıkların artmasına işaret ederek, “Herkes zan altındadır” başlığı altında yazdığı bir makalede şöyle yazmaktadır: “Hırsız kimdir? Bu sorunun cevabı oldukça kolaydır: Herkes! Çünkü herkes mağaza ve satış merkezlerindeki malları kolay bir şekilde çalabilir. O halde bütün halka bu konuda su-i zanda bulunmak gerekir.”⁴

¹ a.g.e.

² a.g.e.

³ a.g.e., s. 137

⁴ a.g.e. s. 111

7-Alman Toplumunda Hırsızlık

Almanya Sarbruken şehrindeki Perakende Satıcılar Birliğinden nakledilen belgeli bir raporda ise sözde medeni Alman toplumu hakkında şunu okumaktayız: “Özellikle yıl başında yapılan hırsızlıklar, Alman satış merkezlerine yılda dört milyar mark zarar vermektedir. Alman satıcılarının, bu zararı telafi etmek için yılda satışlarını 80 milyar mark artırması gerekir ki bu mümkün değildir.”

Alman Perakende Satıcılar Birliği 1994 yılında, hırsızlığı önlemek ve hırsızlara karşı koymak için bir buçuk milyar mark yatırım yapmıştır.” Bu rapor esasınca, “Sadece geçen yıl, Alman satış mağazalarında altı bin hırsızlık olayı ortaya çıkarılmış ve hırsızlar yakalanmıştır.”¹

8-Almanya’da Tıp Dahındaki İhtiras

Bir Alman gazetesi de Berlin Doktorlar Odası başkanı Alice Huber’den naklen, bu ülkedeki bir çok doktorların tıp ahlaki ölçülerine riayet etmemesine itirazda bulunarak şöyle yazmaktadır: “Almanya’daki doktorların beşte biri, sadece servet elde etmek ve ihtiras sebebiyle sağlıklı kimseleri dahi cerrahi müdahale altına almakta ve hastalara zaruri olmayan tedavileri uygulamaktadırlar.”

Alice Huber daha sonra şöyle diyor: “Almanya’da her beş doktordan biri, hastalarının tedavisi için yaptıkları oturumları izah edecek doğru dürüst bir cevaba sahip değildir. Bu tür teşebbüslerden dolayı sigortalıların gördükleri zararlar, yıllık kırk milyar markı bulmaktadır.”²

¹ Keyhan gazetesi, 24. 8. 1372 (15. 11. 1993)

² Cumhuri-i İslami gazetesi, 4. 8. 1376 (26. 10. 1997), Alman gazetesi, Zutdelice saitung gazetesinden naklen

9-Alman Devlet Adamlarının Rüşvet Alması

Sözünü ettiğimiz bozuklukların batılı ülkelerdeki derinliğini ve bu facianın genişliğini öğrenebilmek için, bu tür yolsuzluklarla mücadeleyle görevli kurumların bir bölümünün dahi, bu faciaya maruz kaldıklarını ve işlevlerini yitirdiklerini bilmemiz yeterlidir.

“Almanya cinai memurları birliği başkanı Aikebala Jebterupe, bu ülkenin idarelerinde mafya fesadının ve rüşvet almanın artışı hakkında uyarıda bulunarak şöyle demektedir: “Hiçbir tehlike, daire başkanlarının, polis memurlarının ve siyasetçilerin rüşvet almasından daha fazla ülkeyi tehdit etmemektedir.”

Almanya cinayi polisi (BKAE) başkanı Hans Ludvig de, bu konuda idari yolsuzluklarla savaşmak için, ülkede yeni kanunların çıkarılmasını istemiştir.”¹

10-Fransa Toplumunda İdari Yolsuzluklar

Fransa Üniversitesinde Etnoloji dalı üstadı ve de “Polisler arasında bir etnolog” adlı kitabın yazarı Mark Jean ise “Fransa’da bir çok karakolda, sahipleri bulunmayan malları adli makamlara teslim etmek yerine, mallara bizzat polis memurları tarafından el konulmaktadır” gerçeğine işaret ederek şöyle demektedir: “Bir çok polislerin de açıkça bildiği gibi, polislerin görev esnasında ele geçirdikleri mallar, yargı mahkemesi ambarlarında bir şekilde kaybolmaktadır!”

Fransız Novel Observator gazetesi de bu sözleri naklettikten sonra şöyle yazmaktadır: “Bugün Fransa’da haraç alan polisler bir kaç guruba ayrılmaktadır. Her iş hakkında bir haraç alan polis bulunmaktadır: Fuhuşa aracılık edenlerden, uyuşturucu madde satanlardan, elektronik malzeme kaçakçılarından, araba hırsızlarından, yan kesicilerden ve si-

¹ Mahname-i Sobh, 3. 3. 1374 (24. 5. 1995), İslam Cumhuriyeti Haber ajansından naklen

lahlı soygunculardan haraç alınmaktadır.” Bu Fransız gazetesi şöyle devam etmektedir: “Siz Fransız haritası üzerinde bu tür polislerin şerrinden amanda olabilen hiçbir nokta gösteremezsiniz.”¹

11-Amerika’da Polis Memurlarının Yolsuzluğu

Bu bölümü de Amerika polisinin yolsuzluğu hakkındaki raporları naklederek bitirmek istiyoruz. New York polisi iç güvenlik bölümü başkanı Robert Bitty, uyuşturucu madde alım ve satım suçuyla, Brooklyn’deki yedi polis memurunun yakalanmasına işaret ederek şöyle demiştir: “Uzun bir zamandır polis idaresine bazı uyuşturucu kaçakçılarının, telsiz kullanan ve silahlı arabalarca, uyuşturucu madde dağıtımını yaptığı ihbarları geliyordu. Sonunda yaptığımız araştırmalar neticesinde New York polis memurlarının bu işi yaptığı ortaya çıkmış oldu.”

Elbette bu raporda şu gerçeğe de işaret edilmiştir ki bu memurlar yedi kişi idi ve de on yıl boyunca bu işi yapmışlardı.”²

Öte yandan BBC televizyonu da bu konuda bir rapor yayımlayarak şöyle demiştir: “Los Angeles polisinin yolsuzluğu ve işlediği suçlar ve onlardan bazısının banka soygunu ve uyuşturucu madde dağıtımına bizzat katılması, bu eyaletteki bütün halkın şiddetli bir şekilde güvensizlik duygusuna kapılmasına neden olmuştur.” Bu raporda ayrıca şöyle denmektedir: “İthamların çoğu Los Angeles polisine yöneliktir. Burada uyuşturucu madde kaçakçılığı çok geniş boyutlara varmıştır. Öyle ki son günlerde üst düzey yetkililerinden biri de milyonlarca dolar değerinde kokain çalmak ithamıyla tutuklanmıştır.”³

¹ Mahname-i Suruş, 518. sayı, 2. 4. 1369, Observator gazetesinden naklen, 14 Mart, 1990

² Cumhuri-i İslami gazetesi, 7. 3. 1371 (28. 5. 1992)

³ Keyhan gazetesi, 23. 12. 1378 (13. 3. 2000)

5-Batılı Demokrasi ve Hümanizm Düşüncesinin Yenilgiye Uğraması

Teknolojik ve ilmi gelişmesine istinat ederek ve dünya toplumlarını düzene sokacak bir güce sahip olduğu iddiasını ortaya atarak herkesi kendi önderliği bayrağı altına çağıran bir medeniyet, teorik temeller ve reel gösterimler açısından bir çok buhranlar ve çeşitli çelişkilerle karşı karşıya kalmıştır.

Aslında insan hayatının farklı boyutlarını düzenlemek için batının önerdiği formüller, materyalist ve hümanist ilkeler üzere kurulu olduğundan hiçbir zaman insanın yüce menfaatlerini içermemiş ve de içermeyecektir. Ayrıca yirminci yüzyıldaki büyük değişimleri geride bıraktığımız bu dönemde “Batının teknolojik medeniyetinin içinde gizli olan çelişkili şekilleri çok daha açık bir şekilde görmek mümkündür.”¹

Bu da batı medeniyetinin evrensel ve hatta insan türünün istediği bölgesel bir düzen sunmaktan aciz olduğunun başka bir delilidir.”Bu çelişkilerden biri demokrasidir. Demokrasi halk hükümeti anlamındadır. Ama pratik olarak en iyi demokrasi hükümeti örnekleri bile, milletin hakları ardında zenginlerin gizli olduğu bir maske konumundadır.”² Ve sonuç olarak “Demokrasi sistemi ahlaki ve manevi değerlere sahip olmadığı için mutlak diktatörlükle sonuçlanmaktadır.”³ Batılı demokrasi, insanın sosyal hayatı ile siyasi ve hukuki bireycilik alanında hümanist göreceli düşünce ve dar bakış açısının bir örneği olarak, hakikatte batı medeniyetinin önerdiği bir mekanizma, insan topluluğunu

¹ Seyyid Murtaza Avini, Agazi ber yek payan, s. 47

² a.g.e.

³ İspanya papazlar kurulu reisi, Kardinal Sukya, Keyhan gazetesi, 2. 9. 1370

idare için Siyasi Hümanizm düşüncesi ve İslami toplumlarda siyasi düzenin korunması anlamını ifade etmektedir.

Bu yüzden batının önerdiği demokrasinin bir çok dünya ülkeleri ve batılı topluluklarda çıkmaza girmesi ve yenilgiye uğramasıyla hakikatte batının, insan topluluklarını düzene koyma temelli siyasi düşüncesi, büyük bir yenilgiye uğramıştır.

Hakikat Terazisinde Batılı Demokrasi

“Demokrasinin çeşitli tanımlarının varlığıyla birlikte, hakikatte demokrasi, vatandaşların karar almak için siyasi katılımı anlamını ifade etmektedir. Ama özgürlük, eşitlik ve siyasi kararlara katılım diye bilinen üç ilke, demokrasinin başlıca temelleri olarak kabul edilmektedir.”¹

Gerçi bu zikredilen üç ilke, hakikatte batı aydınlık hareketinin teyit ettiği temel değerleri ve ülküleri konumundadır ama batılı demokrasi kendi sloganlarının tam aksine, hiçbir zaman modern toplumlarda gerçek özgürlük ve genel katılımı sağlayamamış, pratik hayata geçirememiştir. Anamalcı ve menfaat merkezli batı dünyası, kapitalist sınıfın ve güç sahiplerinin menfaatlerini korumak için bir çok hususta demokrasinin temel ilkelerine aykırı hareket etmiştir. Bu yüzden, “Batılılar istedikleri demokrasiyi kendi toplumlarında hayata geçirme hususunda başarısız olmuşlardır ve henüz de adalet, özgürlük ve eşitlik gibi değerleri, batılı toplumlarda hakim kılamamışlardır.”²

Bu esas üzere, batılı kitle haberleşme araçlarının kopardığı velveleye rağmen batılı toplumlardaki bir çok vatandaşlar bugün açık bir şekilde

¹ Behram İhvan Kazımı, Demokrasi ez Didgahi İmam Humeyni, Feslname-i Danişgah-i İslami, 1999 yaz ve son baharı, s. 74

² Kanadalı düşünür Mark Enbow, Ya li sarat dergisi, 13. 11. 1375 (2. 2. 1987)

şunu ilan etmektedirler ki, “Özgürlük, adalet ve eşitlik bizden çok uzaklarda bulunmaktadır.”¹

Batılı Demokrasi, Batının Makyavelist Siyasetine Mağlup Düşmüş Haldedir

Batı kapitalist akımının kamuoyunu yönlendirmek amacıyla kitle haberleşme araçları üzerindeki hegemonyası, partilerin ve siyasetçilerin büyük kartellerden ve tröstlerden etkilenmesi, seçim sahnelerinin güçlü partilerin elindeki geleneksel tekelciliği ve benzeri bir çok etkenler, bugün batıda halkçılık akımını tedrici bir şekilde yokluğa sürüklemekle birlikte, sözde demokrasi hareketini de batı toplumlarında derin bir buhranla karşı karşıya bırakmıştır. İsviçreli düşünür ve gazeteci Ahmet Huber de bu konuda şöyle demektedir: “Batıda demokrasi büyük bir buhranla karşı karşıyadır. Bütün batılı ülkelerde ve bu cümleden İsviçre’de ortaya çıkan tablo şudur ki halk bir sınıftır, siyasetçiler ve güçlüler ise başka bir sınıf. Halk sadece her dört yılda bir oy verme hakkına sahiptir ama hiçbir şey değişmemektedir.”²

Adı geçen delile istinat ederek, şöyle söylemek mümkündür: “Batı medeniyeti sahasında halkın büyük bir kesimi, her yıl daha fazla kaybetmekte ve küçük bir azınlık ise galip çıkmaktadır.”³

Bu üzücü gerçeğin sebebi de şudur: “Demokratik kapitalist düzen, en azından kendi içinde başlıca iki büyük çelişkiyi barındırmaktadır ve

¹ Risalet gazetesi, 18. 1. 1372, (7. 4. 1993), Amerikan Washington Times dergisinden naklen

² Keyhan gazetesiyle yaptığı bir röportaj, 22. 7. 1377 (22. 7. 1998)

³ Amerikan Mashachusetts (MIT) teknoloji enistüsü iktisat ve müdürîyet üstadı, Prof. Lister Tharo’nun Polonyalı gazeteci Jakufeski’yle yaptığı röportaj, Mahnameyi Sobh, 89. sayı, Ocak, 1998, Feraz dergisinden naklen

bu iki çelişki, sonunda patlayacak türden çelişkilerdir: Bir taraftan eşitliğe dayalı olan demokrasi, öte yandan adaletsizlik icat eden serbest piyasa bir çelişki teşkil etmektedir”¹

Hakikatte Batı medeniyeti kendi mahiyeti gereği, sadece kapitalistlerin, halkın kaderi üzerinde mutlak hakimiyet kuracağı bir yöne doğru hareket etmektedir. Bu yüzden de bugün batıda plotokrasi (servet sahiplerinin düzeni) hakim haldedir. Ama bu zahirde demokrasi şeklinde gerçekleşmektedir. Gerçi batılı demokrasi zahiren özgürlük hareketi esasına dayalıdır. Ama eğer bu sisteme biraz yakınlaşacak ve dikkatli bir şekilde bakacak olursak, liberal demokrasinin kapitalist hegemonya şemsiyesi altında hayatını sürdürdüğünü görürüz.

Gerçi bu sistemde kapitalistler direkt olarak hakim halde değildir ama toplumda vücuda gelen aracı kimseler, kapitalistlerin hakimiyetini sağlamaktadır.”²

Batılı toplumların siyasi değişim seyri de şu iddianın en doğru bir kanıtı konumundadır ki sözde batı demokrasisinin ve halkçılık kavramının gerçek anlamda bir kapitalizme dönüşmesiyle batılı toplumların siyasi düzeni çökmeye başlamış ve bu topluluklar, toplumsal bir uçuruma doğru hareket etmektedir. Meşhur Amerikalı ekonomist John Kent Gilbright da bu konuda çok güzel bir ifade kullanarak şöyle yazmaktadır: “Batılı demokraside “bir kişi, bir oy” ilkesi devlet adamlarının teorik hareket temeli konumundaydı. Ama serbest ekonomik kanunların zorlamasıyla, “bir dolar, bir oy” görüşü şimdi batı toplumlarında hakim hale gelmiştir.”

Söz konusu ekonomist, bu uğursuz oluşumun yıkıcı etkilerini açıklayarak sözünü şöyle sürdürmektedir: “Tabiatıyla böylesi bir durumda

¹ a.g.e.

² Meşhur Fransız Sosyologu Morris Dugger, Do ruye garb adlı kitabında, Cumhuri-i İslami gazetesi, 6. 9. 1370 (27. 11. 1991) (Nigah-i Ez Zaviye-i Diger başlığı altında)

her şey ekonomik menfaatler açısından değerlendirilmektedir. Toplumsal hizmetler de toplumun zengin ve refah içinde yüzen sınıfının elinde bulunmaktadır. Böylesine bir kapitalist düzende, kapitalistler yüz binlerce hatta milyonlarca oy toplayarak, toplumu büyük bir toplumsal uçuruma doğru sevk etmektedirler.”¹

Velhasıl, batının propaganda araçlarının dünya için ortaya çıkardığı propaganda atmosferinde, “Demokrasi düşüncesi, yani batıda halk hükümeti, oldukça aldatıcı ve çekici bir düşüncedir. Ama pratik hayatta sürekli olarak azınlık bir sınıf, riyakarlık ve halkı aldatma araçlarından istifade ederek hakimiyeti ele geçirmektedirler.”²

Meşhur Alman filozofu Spengler de şöyle demektedir: “On dokuzuncu yüzyılda saltanat tacını ve esasını gösteri vesilesi kıldıkları gibi şimdi de milletin haklarını halk kitleleri karşısında göstermektedirler. Şu anda seçim cereyanı yapmacık bir oyun şekline getirilmiştir ve de, “halkın kararı” ismiyle gösteriye sunulmuştur.”³

Demokrasinin Gerçekleşmiş Örneklerinde Buhran

Batılı toplumlardaki demokrasi gerçeklerini incelediğimiz taktirde şu önemli konuyu çok iyi bir şekilde anlamaktayız ki: “Günümüz dünyasında demokrasinin gerçekleşmiş örnekleri, istisnasız olarak Spengler’in 1920 yılında beyan ettiği görüşleri teyit etmektedir.”⁴

Amerika Birleşik Devletlerinin seçkin yazarlarından olan Gur Vidal, batılı demokrasinin gerçekleşmiş bir modeli olan Amerika’yı inceleye-

¹ Cumhuri-i İslami gazetesi, 4. 6. 1371 (26. 8. 1982), Milton Friedman’ın serbest piyasa teorisine muhalefet olarak yazılmış olan Gilbright’ın, ferhengi eşcai adlı kitabından naklen

² Seyyid Murtaza Avini, agazi ber yek payan, s. 47

³ a.g.e,

⁴ a.g.e,

rek, batılı demokrasinin çöküş teorisini teyit hususunda şöyle demektedir: “Biz Amerikalılar tam kırk yıldır artık halkın egemen olduğu bir hayatı yaşamamaktayız. Amerika ülkesinde karar alanlar halkın kendisi değildir. Aksine büyük şirketler ve askeri teşkilatlardır. Bunlar seçim propaganda giderlerini karşılamaktadırlar ve siyasette önemli olan tek şey, kimin bu parayı topladığıdır. Bu paraların kim tarafından ve hangi hedefle kullanıldığıdır.”¹

Son zamanlarda İsveç’te demokrasinin durumu hakkında yapılan çok önemli araştırmaların neticelerini beyan ederek, batılı demokrasisinin gerçekleşmiş reel örneklerinden birini daha incelemeye çalışalım:

1995 yılında İsveç ülkesinde demokrasi gerçeği hususunda ülkenin hukukçularından oluşan, demokrasi işlerinde müşavirler grubu (demokratiradet) bir araştırma yapmıştır ve bu araştırmanın sonucu da DN gazetesi, 10/6/1995 tarihli sayısında “İsveç hükümetinin halkçı olduğunu kabul edebilmek mümkün değildir” ve “İsveç siyasetçileri özgürce hareket etmekten yoksundurlar” başlığı altında yayımlanmıştır. Bu araştırmanın sonuçları esasınca “İsveç’te demokrasi çok iyi bir puan alamamıştır. Hatta sınıfı geçecek bir numara aldığı dahi söylenemez. Bazı bölgelerdeki değişimler, demokrasi ve özgürlüğün tam tersi oluşumları göstermektedir. Bugün İsveç’te halkı idare etme şekli, ideal demokratik bir ülkeden çok çok uzakta bulunmaktadır. Siyasetçiler karar alma hususunda aciz kalmışlardır. Bir çok hususlarda dizginler daha çok partilerin ve diğer siyasi yöneticilerin elinden çıkmış haldedir ve de pazarın (ana malcılarının) eline düşmüştür.”²

¹ Keyhan gazetesi, 11. 471379 (1. 7. 2000), Cumhuri-i İslami gazetesi, İtalya haber ajansından naklen, (Vidal mezkur sözleri Roma’da kitabının tanıtımını yaptığı bir merasimde beyan etmiştir)

² Menuçehr Debir Siyaki, der garb çe migozered, s. 188

Bu İsveç gazetesi, 10/10/1995 tarihinde ise “Halkın siyasi faaliyetlerinin yokluğu, büyük sorun” başlığı altında başka bir şekilde batılı demokrasinin içine düştüğü çıkmazı ve halkın ülkedeki siyaset sahnesinde rolünün azalmasını beyan ederek şöyle yazmaktadır: “İsveç demokrasisi büyük bir buhran ile karşı karşıyadır. Gittikçe parti üyelerinin sayısı azalmaktadır. Bir çok kimseler siyasetin bir tiyatroya benzediğine inanmaktadır. Seyredenlerin bir gücü ve ilgisi vardır ama pratikte hiçbir rolleri yoktur. Sadece seyircidirler.”¹

Batılı Demokrasilerin Çıkmazı ve Buhranlar

Batılı demokrasi çıkmazı, bu topluluklarda yeni ve derin buhranlara sebep olmuştur. Batılı devlet adamlarını ciddi bir tehlikeyle karşı karşıya bırakmıştır. Batılı büyük propaganda araçları bu konudaki mevcut hakikatleri örtmeye çalışmasına rağmen, batılı toplumların siyasi ve toplumsal düzeninin içinden ortaya çıkan çirkinlikler, bugün artık dünyadaki insanlara apaçık bir şekilde görünür hale gelmiştir.

Halkın genelinin kader tayin edici seçimlere katılımının göz alıcı bir şekilde azalması da, halkın partilere ve siyasetçilere kötümserliğinin daha da bir artmasına sebep olmuştur. Dolayısıyla da halkın büyük bir kesiminin fanatizme saklanarak haklarını almaya yönelmesi de batılı demokrasinin yenildiğinin ve bundan kaynaklanan buhranın apaçık belirtileri konumundadır.

Nitekim örnek olarak “Alman halkının % 57’sinin ülkelerindeki mevcut demokrasiden, göz alıcı bir şekilde hoşnutsuzluğuna”¹ işaret etmek mümkündür. Siyasi ve toplumsal değişim uzmanlarının görüşü esasınca bu ülkede bir çok tatsızlıklar meydana getirmiştir. Bazı batılı görüş sahipleri ise “Alman gençlerinin Alman toplumuna hakim olan

¹ a.g.e, s. 189

şartlardan hoşnutsuzluğu neticesinde, aşırı sağcı grupların sloganlarına akın etmesini”¹ de bunun örneklerinden biri olarak kabul etmektedirler.

Batılı uzmanlar bu konuda açıkça şöyle demişlerdir: “Alman gençlerinin yarısından çoğu, özellikle de ülkenin doğu bölgelerindeki gençler, toplumlarında hakim olan demokrasiden hoşnut değillerdir ve bu demokrasiden kaynaklanan sistemin adil olmadığını kabul etmektedirler.”³

Eleştiri Yağmuruna Tutulan Batılı Demokrasi

Beşer toplumunu idare etmek için batının önerdiği sistemin yavaş yavaş zaafının ortaya çıkmasıyla dünyada, özellikle de batılı ülkelerde, batılı demokrasinin mutlakiyetçi düşüncesine karşı bir itiraz havası esmiştir.

Paris baskısı Le Monde Diplomatic’in baş makalesinin yazarı, da batılı ülkelerdeki demokrasi durumunu yorumlayarak, “Halkın oyları, kitle haberleşme araçlarını etkisi altında bulunduran büyük kapitalistlerin propagandalarının etkisi altındadır” hakikatine işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Dünya halkları artık demokrasinin anlamını ve içeriğini yitirdiğini görünce, yine de bu sessizliğini korumaya devam etmesi mümkün müdür?”²

Batının sözde demokrasisinin çirkinlikleri, bugün öylesine bir takım şartlar meydana getirmiştir ki bir çok batılı seçkinler dahi itirazda bulunarak bu demokrasiyi eleştirmiş ve hatta reddetmiştir. Bir grup batılı görüş sahipleri, “Batıda demokrasi ve halkçılık büyük bir yalandır” ger-

¹ Keyhan gazetesi, 20. 6. 1379, Alman De Volte gazetesinden naklen

² Ferda gazetesi, 24. 3.. 1377 (14. 6. 1998) Cumhuri-i İslami haber ajansı

³ a.g.e,

² İgnasio Ramunah, makale tercümesi Hamit Tevella, Keyhan gazetesi, 26. 9. 1376 (17. 2. 1997)

çeğini teyit ederek, Amerika Birleşik Devletleri gibi büyük batılı ülkelerde yaygın olan seçim akımının gerçek halkçı düzenin bir göstergesi olmadığını kabul etmiş ve şöyle açıklamada bulunmuşlardır: “Seçim adayları, kiralanmış siyasi müşavirlere dayanarak veya sade halkı alaya alarak ve düşüncelerine lakayt kalarak, onları büyük bir ustalıklarla kontrol altına almakta ve halktan bir çoğunun düşüncelerini gerçek sorunlardan, anlamsız ve tantanalı konulara doğru sevk etmektedirler.”¹

Meşhur Fransız filozofu Roger Garaudy, kendisine, “Acaba İslam’da batılı demokrasinin yeri var mıdır? ” diye soran İsveç radyosu yorumcusu ve gazetecisi Strom hanımın sorusuna cevap olarak, batıda demokrasinin varlığını boş bir düşünce olarak gördüğünü belirterek şöyle demişti: “Demokrasi? Hangi demokrasi?! Batılı ülkelerin hangisinde demokrasi vardır? Sadece orman kanunlarının hakim olduğu batılı topluluklarda kudret sahipleri, halkın seçim oylarını elde etmek için rekabet etmektedirler.”

Garaudy daha sonra şöyle demektedir: “Biz halk, kadın ve çocukların özgür olduğunu söylemek sadece bir düşünceden ibarettir.”²

Aynı şekilde Colombiya New York Üniversitesinde, “Amerika’nın geleceği için savaş” başlığı altında, geçen yirmi yıl boyunca Amerika İşçi Sendikası (AFL- CTO) yöneticileri üyeleri ve üniversite üstatlarının yaptığı en büyük ortak toplantıda, Amerikan Visconsen Üniversitesi sosyoloji üstadı Jull Rogers, yaptığı bir konuşmasında Amerika’da demokrasinin olduğunu söyleyenlere şiddetle saldırarak şöyle demiştir: “Toplumun % 1 olan üst tabakasının varlığının % 90 olan aşağı tabakasından daha çok olduğu bir toplumda, bu özgürlük ve demokrasi hangi tür bir özgürlük ve demokrasidir. Bu nasıl bir demokrasidir ki küçük bir azınlık, üniversiteler, okullar, gazeteler, dergiler, matbaalar ve özetle

¹ Benjamin Spack, donyayi behtar baraye kudekaneman, s. 164

² Menuçehr Debir Siyaki, Der garb çe migozered, s. 237

bütün kitle haberleşme araçlarına sahip olmakta ve de bu ülke haklının elinden bağımsız düşünceyi, düşünme imkanını ortadan kaldırmaktadır.

Bu nasıl bir özgürlük ve demokrasidir ki Cumhurbaşkanı adayları, milletler üstü yüzlerce dev şirketlerin menfaatine hizmet etmektedir. Bu nasıl bir özgürlük ve demokrasidir ki bu sistemde şirketler, bu kitle haberleşme araçları vasıtasıyla halka kendi adamlarını kabullendirmektedir ve halkın büyük bir çoğunluğu da böylesine dev bir kudrete karşı koyabilme gücüne sahip değildir?!

Söylenmesi gerekir ki büyük bir dinleyici kitlesi de defalarca Rogers'ın sözlerini sürekli alkışlayarak kesmişlerdir ve orada bulunanlar vaktinin dolmasına rağmen ondan konuşmasını sürdürmesini beklemişlerdir.”¹

Batının Halkçılık Sloganını Bir Araç Olarak Kullanması

Batılı demokrasinin içindeki derin buhranı ifade eden bu gerçekleri kısaca bir gözden geçirdikten sonra, şimdi de bu konuda şu önemli hatırlatmada bulunmak istiyorum: Tecrübelerin de gösterdiği gibi bir çok hususlarda aldığı bir çok kararlarda, halkın konumunu ve rolünü görmezlikten gelen batılı devlet adamları, sürekli olarak demokrasi ve halkçılık sloganını diğer ülkeleri, özellikle de üçüncü dünya ülkelerini istedikleri gibi baskı altında tutmak için, siyasi bir baskı aracı ve manivelası olarak kullanmışlardır.

Bir çok yorumcuların da inandığı gibi batının halkçılık sloganları, daha çok dünyanın dört bir köşesinde batılıların, meşru olmayan menfaat elde etme ve koruma örtüsü konumundadır.

Nitekim Amerikan New Jersey Princetone fakültesinde uluslararası inceleme merkezi araştırmacısı Richard Fack ise bu hususta şöyle diyor: “Batıda halkçılık olarak söz konusu edilen şey temelsiz ve esastan

¹ Camia-i Salim dergisi, 32. sayı, tarihi bir oturumun raporu, s. 23 ve 24. Mayıs 1997

yoksundur. Sadece batılı ülkelerin menfaatleri ve seçimi esasına dayalıdır.”¹Batının demokrasiye nasıl iki yüzlü yaklaştığını ve demokrasi, halkçılık ve halkın oylarına gösterdiği saygıyı İran İslam Devrimi halk olgusu karşısında takındığı düşmanca tavrında görmek mümkündür. Avrupalı ve Amerikalı devletler, İslam devriminden sonraki yıllarda defalarca, insan hürriyeti ve özgürlüğüne saygı gibi halkın beğendiği sloganları kullanarak İslam devriminin büyük hareketine karşı koymaya çalışmışlardır. İmam Humeyni ise batılı demokrasi gerçeğinden perdeyi kaldırarak batılıların bu konudaki komplolarını ifşa etmiş ve Müslümanları akıllı olmaya davet ederek şöyle buyurmuştur: “Maalesef batılı ülkelerin çoğunda demokrasiden söz edilmektedir, oysa demokrasiden bir haber yoktur. Batılılar bu afyon ile bizleri uyutmaya çalışmaktadır.”² İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) başka bir yerde ise şöyle buyurmuştur: “Nasıl olur da sözde özgür olan bir dünyada Müslüman kadın ve kızların hicabına engel olunması, demokrasi olarak kabul görmektedir. Ama biz İslam peygamberine (Allah'ın selamı O'na ve Ehl-i Bey'tinin üzerine olsun) hakaret eden birinin Müslüman fakihlerin icmasıyla idam edilmesi gerektiğini söylediğimizde bu özgürlüğe aykırı görülmektedir?! ”³

Batılı Vatandaşların Haklarının Çiğnenmesi

İmam Humenyi'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) de işaret ettiği gibi tecrübeler şu hakikati ispat etmektedir ki batıda hakim olan siyasi düzenler, kapitalist sistemin ve uluslararası Siyonizm'in meşru olmayan haklarını tehlikede gördükleri zaman kolay bir şekilde sözde demokratik değerlerden el çekmekte, müsamaha, uzlaşma, özgürlük gibi sloganların örtülü ve gerçek yüzünü ortaya çıkarmakta ve bu yolda hatta kendi vatandaşlarını

¹ Keyhan gazetesi, 24. 11. 1370 (13. 2. 1993), Oktornanyuz dergisinden naklen, Bahar, 1991

² Sahife-i Nur, c. 7. s. 74

³ a.g.e, , s. 10. s. 107

muhakeme etmekten çekinmemektedirler. Buna örnek olarak da batılı ülkelerin eğitim ve benzeri alanlarda Müslüman kadınların ve kızların örtüyü seçme hakkına karşı uyguladıkları insafsızca ve şiddetli baskılara işaret etmek mümkündür. Bir çok yerde Müslüman kadın ve kızlar, eğitim haklarından alıkonmuş ve bazı yerlerde de sorgulanmıştır.”Nitekim Amerika askeri makamları (Georgia eyaletindeki Tord Steward karargahı) yeni Müslüman olmuş Summers hanıma karşı koymak için İslami örtüyü seçme hakkını kullanmakta ısrar ettiği sebebiyle mahkemeye sevk etmiştir.”¹ Batılı seçkin filozof Prof. Roger Garaudy, sadece ikinci dünya savaşında altı milyon yahudinin öldürüldüğü yalanını ifşa eden belgesel bir kitap yazması sebebiyle batının özgürlük beşiği olan Fransa’da sorguya çekilmiştir. Nitekim Garaudy de bu konuda şöyle demektedir: “Bu aslında benim mahkemem değildi. Bu, düşünce özgürlüğünün muhakeme edilmesi idi. Ben sadece ikinci dünya savaşında öldürülen Yahudilerin sayısı hakkında bu rakamın altı milyon değil de bir milyon olduğunu ispat ettim. Hatta diğer bilginler ve düşünürler de belge ve kanıt ortaya koyarak beni teyit ettiler, benim muhakeme edilmem ise, batıda düşünce özgürlüğü ve demokrasinin boş bir düşünce olduğunu ispat etmiştir.”²

¹ Risalet gazetesi, 1973. 1375 (8. 3. 1997), Cumhuri-i İslami Haber ajansı

² İran Dışişleri bakanlığı uluslararası ve siyasi incelemeler defterinde yaptığı bir konuşma, Ruzname-i Keyhan, 30. 1. 1377 (19. 4. 1998)

6- Batıda Önderlik Buhranı

Batılı ülkelerde hakim sistemlerin bu ülkelerdeki mevcut toplumsal, siyasi ve iktisadi çeşitli sorunların üstesinden gelemeyişinin ve bu bozukluklardan kaynaklanan buhranların gittikçe genişlemesi sebebiyle bir çok yorumcular, batılı toplumlardaki önderlerin iktidar sahibi olmayışı ve acizliği konusuna dikkat çekmeyi başarmışlardır. Bu konu da, batı medeniyetinin bir çok karmaşık sorunlarının listesine eklenmiş durumdadır.

Alman, Frankfurter Revend gazetesi yorumcusu, çağdaş dünyanın karmaşık durumuna işaret ettikten sonra şöyle yazmaktadır: “Şu anda bütün yorum sahipleri, çağdaş dünyanın herkesin kontrolünden çıktığı hususunda görüş birliği içindedir. Son birkaç yılda Amerika’nın yeni önderlerinin içinde bocaladığı şaşkınlık da çok güzel bir şekilde bu gerçeğin mahiyetini gözler önüne sermektedir.”

Söz konusu yorumcu, uluslararası düzlemde ve batı coğrafya ve kültür yatağında ortaya çıkan sorunlara işaret ederek şöyle demektedir: “Daha düne kadar kendisini insanlığın yegane kurtarıcısı sayan batıda, körü körüne milliyetçilik ve ırkçılık hareketinin yeniden zuhuru, çağdaş tarihin sorunlarını derk etme karmaşalığını ve belirsizliğini daha da artırmış durumdadır.”¹

Batıda Seçkin Önderlerin Görülmemiş Bir Şekilde Azalması

Bazı görüş sahibi kimseler, bölgesel ve evrensel sorunları kontrol altına almada batı dünyasının fiili rehberlerinin başarısızlığına işaret

¹ Haber merkezi, 30.. . 1374 (21. 7. 1995)

ederek, batıda seçkin ve uzman önderlerin önceden görülmemiş bir şekilde yokluğunu ve boşluğunu önemle belirtmektedirler. Fransa'nın seçkin tarihçilerinden ve general Dugger ile diğer siyasetçilerin hayatını yazan Jean Lakotor, "Dünya tarihinde seçkin önderlerin bu kadar az olduğu başka bir dönem daha düşünebilmek mümkün değildir" konusunu beyan ederek şöyle demektedir: "Bugün durumu kontrol için siyasetçilerin acizliği konusu oldukça aşıkardır. Bu konu bizim ülkemizde, Avrupa'da ve genel olarak da Amerika Birleşik Devletleri ve Japonya'da açık bir şekilde göze çarpmaktadır."¹

Batılı Toplamların Siyasi Önderlerinden Hoşnutsuzluğu

American Time dergisi, Lakotor'dan bu sözleri naklettikten sonra American Interprise dergisinin raporuna dayanarak şöyle yazmaktadır: "Yedi gelişmiş ülkenin tümünde (çok ilginçtir, sadece Japonya dışında) yapılan anketler, halkın büyük bir yüzdesinin ülkelerinin içinde bulunduğu şartlardan hoşnutsuzluğunu ifade etmektedir. Amerika'da halkın yüzde yetmişbiri, Kanada'da yüzde yetmiş, İngiltere'de yüzde altmışüçü ve Fransa'da yüzde altmışbiri, ülkelerinin içinde bulunduğu şartlardan hoşnutsuz olduklarını bildirmişlerdir. Bu incelemelerin de gösterdiği gibi, ankete katılan kimselere göre, ülkelerinin önderleri geçici olarak yollarını kaybetmiş değillerdir, aksine tümüyle yoldan sapmışlardır."

Bu dergi, sonunda Londra Times yazarı Norman Stone'un görüşünü aktarmaktadır. Norman Stone kendi karşısında gördüğü başarısız siyasetçiler topluluğunu alaya alarak son zamanlarda Nietzsche'nin şu cümlesine işaret etmektedir: "Ejderha tohumunu ektik, pire biçtik!"²

¹ Keyhan gazetesi, 16. 6. 1372 (7. 9. 1993), "Demokrasiha ve Buhran-i Rehberi der Garb" makalesi, Amerikan Time dergisinden tercüme edilmiştir.

² a.g.e,

Son zamanlarda bu ülkelerde yapılan ilmi anketler de, batılı sanayileşmiş ülkelerdeki vatandaşların kendi önderlerine karşı derin bir güvensizlik içinde olduğunu göstermektedir.

Omnid anket kurumu, son dönemlerde Alman vatandaşlarının üzerinde yaptığı anketin sonuçlarını yayınlayarak şöyle demektedir: “Bu ülke halkının % 79. 8’i, kendi partilerine ve devlete asla güvenmemektedir. Onların yaptıklarından hoşnut değildir. Sadece % 43’ü parlamento itimat etmektedir. % 35’i ise devleti itimat edilebilir olarak görmektedir.”¹

Batı Dünyasının Karmaşık Sorunları ve Önderlik Buh- ranı

Bizim de inandığımız gibi elbette batılı yorumcular da batılı toplumlardaki derin buhranın sadece batılı önderlerin acizliğinden ve iktidarsızlığından kaynaklanmadığını ve batıdaki önderlik buhranının bu karmaşık sorunlardan sadece biri konumunda olduğunu bilmektedirler.

Askeri ve siyasi araştırma kurumu olan Londra’daki Royal United Press kurumu incelemeler müdürü Jonathan Eyal’ın bu konudaki sözleri de çok düşündürücüdür. Jonathan, yedi sanayileşmiş ülkenin önderlerinin ve genel olarak batılı önderlerin, toplumlarındaki sorunları halledemeyişine işaret ederek şöyle demektedir: “Elbette bu sorunların sadece batıdaki fiili önderlerin şahsiyetiyle ilgili olduğu düşüncesi, sapırtıcı bir düşüncedir, sorun bundan çok daha derindir.” Jonathan daha sonra şöyle ifade etmektedir: “Siyasi organlar halkın gözünden düşmüş durumdadır. Bu sebeple de öyle anlaşıyor ki siyasetçiler, karşılarında

¹ a.g.e,

duran iktisadi ve çevre sorunlarından tut, kanunsuzluk ve kanunları çiğ-neme gibi toplumsal belalara kadar bir çok karmaşık sorunlar karşısında hiçbir şey yapamamaktadır.”¹

Almanya muhalif partisi Sosyal Demokratın parlamento dışişleri sözcüsü Kartson Fuiget ise batı dünyasında önderlik buhranını önemle vurgulayarak şöyle açıklamada bulunmaktadır: “Elbette konu sadece batıda önderliğin eksikliği değildir. Aksine asıl konu devlet ve toplu-mun acizliği ve kanunsuzluktur ve bunlar da bir çok sorun yaratmakta-dır. Cinayetlerin artması, yabancı düşmanlığı, oy verenlerin azalması, batının utanç verici dış siyaseti, batının Bosna’daki cinayetleri kontrol-den aciz oluşu, bu acı gerçeğin birer örnekleri konumundadır.”²

¹ a.g.e, 16. 6. 1372 (7. 9. 1993) Demokrasiha ve Buhran-i Rehberi der Garb makalesi, Amerikan Time dergisinden tercüme edilmiştir.

² a.g.e,

7- Görüş Sahiplerinin Batı Medeniyetinin İflas Ettiğini Önemle Vurgulaması

Batının gerçek çehresinin ve deruni sorunlarının dünyanın kültürel, iktisadi ve siyasi buhranlarının icadı hususunda bu medeniyetin yıkıcı rolünün ortaya çıkmasıyla, şimdi bir çok uluslararası özellikle de batılı görüş sahibi ve bilginlerin çoğu batının insan hayatını düzenleme hususunda önerdiği modelin iflas ettiğini önemle vurgulamaktadırlar. Bu bilginlerden bazısı bu modeli “büyük bir yalan”¹ olarak adlandırmaktadırlar ve de bu modelin, “Deruni mantığında karmaşıklık, bozukluk ve çatışma barındıran bir model olduğunu”² söylemektedirler.

Batı Medeniyeti; Gerçek mi Yoksa Hayal mi?

Şimdi yeni bir asrın eşiğinde bir çok milletler, devletler ve yorumcular, “Batı dünyası, insanın şimdiye kadar vücuda getirdiği en adil ve en iyi dünyadır”³ ve “Biz şimdiye kadar var olan en özgür toplumda yaşamaktayız”⁴ iddiasının gerçeği yansıtmadığını söylemekte ve de batılı toplumlarda görülen gerçeklerin bunun tam aksi olduğunu ifade etmektedirler.

Bu yüzden de “Uluslararası camiayı uyanmaya ve kendine dayanmaya davet ederek, özellikle beşeri toplumları, batı medeniyetini körü

¹ İsviçreli araştırmacı Roger Paskier

² Fransız düşünürü Roger Garaudy

³ Carl Pouper, Costecuye na tamam, İrec Ali Abadi’nin tercümesi, s. 18

⁴ a.g.e,

körüne ve tüm boyutlarıyla olgu ve model olarak seçmekten sakındırmaktadırlar.”¹

Milletlerin Batı Hakkındaki Yanlış Düşüncesi

Bugün şerafetli bir hayata erişmek amacıyla ve de batılı kitle haberleşme araçlarının ve kendi ülkelerindeki batıcı aydınların aralıksız propaganda bombardımanının etkisi altında batılı ülkeleri kendilerine model olarak seçen ve de batıya ümitle bakan milletler önemle şu vurguyu yapmaktadırlar: “Bu konuda yanlış bir düşünceye saplanılmıştır ve de batıyı model almak, sadece kendimize değil, bütün dünyaya büyük zararlar vermektedir.”²

Kanadalı bilgin Prof. Mark Enbu da çağdaş insanın hayatını düzenleme hususunda batının başarısız kaldığına işaret ederek şöyle demektedir: “Batılılar, medenileştirme ve kendi savundukları demokrasiyi hayata geçirme konusunda kendi ülkelerinde dahi büyük bir yenilgiye uğramışlardır. Henüz de özgürlük, adalet ve eşitlik gibi değerleri batılı toplumda yaygın hale getirememişlerdir. Ama sürekli kendi kültürlerini diğer toplumlara hakim kılmaya çalışmaktadırlar.”³

Üçüncü dünya ülkelerinin durumunu incelediğimiz taktirde açık bir şekilde şu gerçeği görürüz: “Batı dünyası, teknik ve maddi alanda ilerleyerek üçüncü dünya ülkelerinin durumunu daha da vahim hale getirmiştir ve kalkınmakta olan ülkelerin toplumsal, ahlaki ve dini kurumlarını ortadan kaldırmaktadır.”⁴

¹ Rusyalı eleştirmen ve düşünür, Alexander Soulzeniten

² Cumhuri-i İslami gazetesi, 7. 9. 1375 (28. 11. 1996), Gallop araştırma kurumu inceleme kurumu araştırmaları neticelerinden naklen

³ Ya lesarat'il- Hüseyin gazetesi, 13. 1071375 (3. 1. 1997)

⁴ Katolik mezhebini savunma kurumunun başkanı Kardinal Ranzinger, Keyhan gazetesi, 17. 1. 1376 (6. 4. 1997)

Velhasıl çağdaş asır, milletlerin şu gerçeği anlama çağıdır: “Batının dünyadaki tüm buhran ve sorunları halletmek için bir çözüme sahip olduğu iddiası, boş bir hayaldir.”¹

Batı ve Yüce İnsani Değerlerin Yokluğu

Batılı toplumların gizli ve açık buhranları, şu gerçeği bizlere apaçık göstermektedir ki, “Batı dünyası bütün yüce insani değerlerini kaybetmiş olan bir kapitalist veya tüketime dayalı bir liberal sistemdir.”²

Şüphesiz, “Bugün Kapitalizm, Avrupa ve dünyanın bir çok toplumsal sorunlarının kökleri konumundadır.”³

Şüphesiz, “Batı kapitalizmi tıpkı doğu komünizmi gibi, beşeri toplumların sorunlarını halledememiştir.”⁴

Artık batılı görüş sahiplerinden bir çok kimse de şuna inanmaktadır ki, “Batı dünyası, insanı yok etme yolunda ilerlemektedir.”⁵ ve kapitalizm dünyasının iletişim araçları ve batı hayranı kendi aydınlarımızın davetlerinin tersine şöyle demektedirler: “Batının tutturduğu yol, medeni ve içtimai ilkelerin ortadan kalkmasına neden olmaktadır.”⁶

¹ Mark Enbu, Ya lesarat'il- Hüseyin (Allah'ın selamı üzerine olsun) gazetesi, 13. 10. 1375 (3. 1. 1997) Kanadalı düşünür

² Papa Jean Paul 2, dünya Katolikleri önderinin Avrupa Hristiyan demokratlar partilerinin önderleriyle yaptığı bir görüşme, Keyhan gazetesi, 3. 9. 1370 (24. 11. 1991)

³ a.g.e,

⁴ a.g.e,

⁵ Fransız düşünürü Roger Garaudy, İran ikinci kanalıyla yaptığı bir röportaj, 23. 4. 1376 (13. 6. 1997)

⁶ Fransız düşünürü ve İslam ve Garb kurumunun başkanı, prof. Lamand, İran gazetesi, 7. 5. 1375 (29. 7. 1996)

Batı Dünyasının Deruni ve Zahiri Bozukluğu

Batı medeniyeti ve fikri, kültürel ve içtimai öğretileri beşeri toplumların yüceliği ve kalkınması için olumlu bir model değildir ve de olmayacaktır. Bu sözün kanıtı ise batının kendi içinde taşıdığı ve de dışarıya yansıyan bozukluklardır.

“Avrupa Birliğinde işsizlerin sayısı hızla artmaktadır ve de % 8-12’ye ulaşmış durumdadır. Batı Avrupa’daki işsizlik sayısı son kırk yıl önce, 10 milyondan daha az iken bu rakam 1980 yılında 25 milyon kişiye ve şimdi de 35 milyona ulaşmıştır. Japonya, İngiltere ve Amerika buhranlı bir halete çatmıştır. Kapitalist düzenin Rusya’ya, doğu ve merkezi Avrupa’ya intikaliyle, bu ülkeler de yeni medeniyet hastalığına duçar olmuşlardır.

Tayland, Endonezya, Güney Kore ve hatta Malezya gibi doğu ülkelerinde batının yenilikçilik ve küreselleşme düzeninin en azından bu ülkelerin hayat düzeyini ve refahını yükseltmesi bekleniyordu. Oysa kısa bir müddet sonra toplumsal ve ekonomik yenilgi ve buhranlarla karşı karşıya kalmışlardır. Bugün öyle ki Tayland’da fahişelik milli gelirin en büyük rakamlarını teşkil etmektedir ve bunların müşterileri de tüm dünya çapındadır.”¹

¹ Prof. Hamid Mevlana, Keyhan gazetesi, çeşm endaz sütunu, 25. 9. 1378 (16. 12. 1999)

8- Gelişme ve Genişleme Dahında Batılı Modellere Gittikçe Artan Evrensel Bir Muhalefet

Şimdi artık dünyanın siyasi, ekonomik ve kültür alanında görüş sahibi olan bir çok kimse, batıyı ilerleme, yücelme ve övünç modeli olarak düşünmemekle birlikte bu medeniyetin uyumsuzluklarını ve bozukluklarını açıklayarak diğer milletleri de mutlak anlamda batıyı kendilerine model almaktan sakındırmaktadırlar. Bu da merhum İmamın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) yıllar önce önemle vurguladığı ve perdesiz bir şekilde söz konusu edip açıkladığı bir hakikattir.

Merhum İmam Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin eski başkanını, batıyı model almaktan sakındırarak ve de çağdaş dünya kapitalist ocağına uymak konusunda uyararak şöyle demiştir: “Elbette bugün önceki komünist güç sahiplerinin bu konuda yaptığı bir takım yanlış ameller ve doğru olmayan metotlarından batı dünyasının yeşil bağları ortaya çıkabilir. Ama hakikat başka bir yerdedir. Eğer siz bu dönemde sadece sosyalizm ve komünizmin ekonomik kör düğümlerini açmak için batının kapitalist ocağına yönelmekle halletmeye çalışırsanız toplumun hiçbir derdini deva edemediğiniz gibi, başkaları da gelip sizin yanlışlarınızı telafi etmelidir. Zira eğer bugün Marksizm ekonomik ve toplumsal boyutlarda çıkmaza düşmüşse, şüphesiz ki batı dünyası da bu konularda elbette başka bir şekilde ve de başka konularda aynı sıkıntılı olayla karşı karşıya bulunmaktadır.”¹

¹ Avai Tevhit, İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Gorbaçov'a yazdığı mektup, Ayetullah Cevadi Amuli'nin şerhi, s. 9 ve 10

Batının Kalkınma Modelinin Deruni Mantığında Karmaşıklık

Fransız seçkin düşünür Prof. Roger Garaudy batı tarafından ortaya sunulan kalkınma modeline muhalif bir görüş sahibi olarak bu konuda şöyle demektedir: “Batıyı medeniyet modeli olarak almamamız gerekir. Batının zahiri ilerlemesinin sonucu şu olmuştur ki gelişmiş ülkelerin % 20’sini bulan zengin kapitalistleri dünyanın menfaatlerinin % 80’ine sahip olmuştur. Dünya halkının % 80’i ise dünya zenginliklerinin sadece dörtte birine sahiptir. 3. Dünya ülkelerinde her yıl kırkbeş milyon kişi açlık ve yoksulluk sebebiyle ölmektedir. Yani her iki günde bir defa atom bombasıyla öldürülen Hiroşimalılar sayısınca, batı teknolojik ilerlemesine kurban verilmektedir.”

Bu tatsız olayın sebebi ise batının kendisini üstün bir ırk olarak görmesidir. Oysa İslam’da üstün ırk diye bir şey söz konusu değildir ve de batı medeniyetinde olmayan, hedef kavramını batıda ihya etmek zorundayız. Aksi taktirde batı medeniyeti, insanı yok etmeye doğru hareket etmektedir.”¹

Roger Garaudy batının gelişme ve kalkınma modelinin artık işlevini yitirdiği hakkında şöyle beyanda bulunmaktadır: “Batılı modelin gelişme ve kalkınma hususunda sunduğu model ve de sanayi toplumlarının ilerlemesinin zati ve deruni mantığında bir takım karmaşıklıklar, çatışmalar ve çelişkiler mevcuttur. Batı buna rağmen, bu modelini dünya ülkelere zorla dayatmaktadır.”²

¹ İran İslam Cumhuriyeti Televizyonunun ikinci kanalıyla yaptığı bir görüşme, 23. 4. 1376 (14. 6. 1997), 30 dakikalık bamsad

² Hoşdar be zendegan, Ali Ekber Kesmai’nin tercümesi

Batılı Kimliksiz Hayatı Tavsiye Etmekten Sakınmak

Rusyalı meşhur eleştirmen ve düşünür Alexander Soljenitsin de yıllarca batıda ve Amerika Birleşik Devletlerinde yaşamıştır. Sosyalist Sovyetler Birliği sistemine karşı olduğu için de aşırı bir şekilde batılı ülkelerin kamuoyunun ve kitle haberleşme araçlarının ilgisini kazanmıştır. Meşhur eleştirmen Alexander, yirmi bin kişinin katıldığı Amerikan Harvard Üniversitesindeki toplantıda yaptığı çok önemli konuşmasında şu açıklamada bulunmuştur: “Bugün eğer birisi bana, “Acaba çağdaş batıyı bir örnek olarak ülkeneye tavsiye ediyor musun? ” diye soracak olursa benim samimice vereceğim cevap olumsuz olacaktır.” Hakeza meşhur eleştirmen Alexander şöyle demektedir: “Şüphesiz batıda insani şahsiyet zayıflamış ve tam aksine doğuda ise insani şahsiyet güçlenmiştir. Yıllarca şiddet ve güç baskısı altında sıkıntılar çeken insani ruh, çağdaş batının kimliksiz hayatının ticari kartvizit, debdebeli reklamlar, şaşkınlığa düşürücü televizyon programları ve tahammül edilmez müzikler şeklinde bizlere sunduğu şeylerden çok daha yüce, değerli ve münezzehtir.”

Alexander dinleyicilerine hitap ederek konuşmasını şöyle sürdürmüştür: “Sizin siyasi ve kültürel merkeziniz olan New York, sadece birkaç saat elektriksiz kalınca, Amerika halkının büyük bir kesimi hırsızlığa ve tecavüze yeltendi. Acaba medeniyetin zahiri perdesi bu kadar ince midir? Acaba böylesine temelsiz bir toplumsal düzen, deruni hastalıkların göstergesi değil midir? ”¹

Batının Kapsamlı Bir Sistem Sunmaktan Aciz Olması

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin (SSCB'nin) son başkanı da, Sovyetler dağılmadan önce kendi siyasi ve iktisadi reform projelerini icra etmede batılı modele olumlu bir gözle bakarken, daha sonra

¹ Alexander Soljenitesin, Zendeği bedune tezvır, Doktor Roşen Veziri'nin tercümesi, s. 102 ve 103

batılı kalkınma modelinin yenilgiye uğradığı hakkında yazdığı bir makalesinde şöyle söylemektedir: “Batı, kalkınma açısından son çizgiye gelmiştir ve artık insanların geriye kalanları için yeni bir şey sunabilmekten acizdir.

Dünyanın mevcut şartları, iktisadi güçler, toplumsal adaletsizlikler ve sarsıcı büyük savaşlar sebebiyle dünyanın sonunun geldiğini göstermektedir.”

Sovyet eski lideri daha sonra şöyle devam etmektedir: “Batılı demokrasi modelini diğer ülkelere dayatmanın etkileri hiç de hoş değildir. Şu anda insanlığın sadece üçte biri refah içinde bulunmaktadır. Bu azınlığın refahı ise başkalarının yoksulluğu pahasına gerçekleşmektedir.”¹

Fakirlik Amerikan Modeline Körü Körüne Uymaktan Hasıl Olmaktadır

Varton Philadelphia fakültesinin seçkin iktisat üstadı ve de Washington iktisadın gidişi araştırmaları kurumunun müdürü olan Jeremy Raifcan ise dünyadaki insanlara büyük uyarıda bulunarak şöyle açıklamaktadır: “Hiçbir ülke, Amerikan modeline körü körüne tabi olmamalıdır. Zira bunun ürünü şüphesiz fakirlik olacaktır.”²

Dünya Katolikler önderi olan Papa Jean Paul II ise açık bir şekilde şöyle izhar etmektedir: “Ülkeler körü körüne batıyı taklit etmemeli ve olumsuz yönlerini gözü kapalı kabul etmemelidirler.”³

Dünya Ülkelerinin Batılı Kalkınma Modeline Uymaktan Pişman Olması

¹ Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği’nin eski başkanı Mikhail Gorbaçov, Avusturya Day Presse gazetesi, Cumhuri-i İslami gazetesi, 6. 6. 1372 (28. 8. 1993), Cumhuri-i İslami haber ajansı

² Mahname-i Sobh, 61. sayı, Ağustos, 1996

³ İttılaat gazetesi, ek, 13. 8. 1372 (4. 11. 1993), Cumhuri-i İslami Haber ajansından naklen

“Batılı medeniyetin dünya toplumları için meydana getirdiği büyük buhranlar, yavaş yavaş insanın yeni altın çağını ilan edenlerin yalanını veya yanlışlığını ispat etmektedir.”¹

Gerçi şimdi bile dünyadaki insanların bir çoğu, batının maddi medeniyetinin gerçekçi olmayan ve hayali portresini kendi gözlerinde şekillendirebilmektedirler. Batı hayat metoduna uyan dünya halklarının çoğu, batı medeniyetinin geniş ve aldatıcı ama zehirleyici ve öldürücü nimetlerinden sadece ödünç, eksik, kırık ve üstü kapalı bir şeyler öğrenmişlerdir. Oysa bunlar, neden babalarının hayatlarının tümüyle altüst olduğunu ve bunların (batılıların) eliyle bu hale geldiklerini bilememektedirler.”² Ama: “Öyle anlaşıyor ki dalgalar içinde boğuşan batı dünyasının işleri hakkında düzen ve intizam kelimesini kullanmanın büyük bir yalan olduğu duygusu gün gittikçe daha da güçlenmektedir.”³ Bu olayın açık ve reel bir örneği olarak toplumlarındaki sorunların batı dünyası tarafından halledileceğine büyük ümit bağlamış olan doğu bloku ülkelerinin halklarını zikretmek mümkündür.

Gallop araştırma kurumunun yaptığı araştırmalar esasınca doğu Avrupa ülkeleri halklarının % 60- 73’ü kendi ülkelerindeki toplumsal ve siyasi hakim düzenden hoşnut değillerdir ve kendilerini, “batının yeni köleleri” olarak görmektedirler. Yapılan araştırmaların da açıkça gösterdiği gibi bu ülke halklarının çoğu, batılı kayıtsız şartsız demokrasinin ve önerilen metotların kendi iktisadi ve siyasi hayatlarına ve özellikle de kültür hayatlarına büyük bir darbe vurduğunu kabul etmektedirler.

Yapılan bu araştırmalar neticesinde Bulgaristan, Romanya ve Polonya ülkelerinin halklarının % 81’i, daha önce batı demokrasisi hak-

¹ Roger Dupaski, Sergožești İslam, sernivești insan, tercüme-i Ali Ekber Kesmai, s. 19

² Jean Furastier, Buhran-i Danişgah, Ali Ekber Kesmai’nin tercümesi, s. 91

³ a.g.e,

kında yanlış düşünceye sahip olduğunu kabul etmektedirler ve de bugün artık batı demokrasisinin sadece kendi ülkeleri için değil, bütün dünya için büyük zararlar içerdiğini belirtmektedirler.”¹

Üçüncü Dünya Ülkeleri ve Batının Önerdiği Düzeni Kabullenmemek

Amerikalı meşhur teoriysen, bazı doğulu ülkelerin batı medeniyetinin mahiyetini tanıma hususunda yaptığı tarihi hatanın köklerini açıklarken şu açıklamada bulunmuştur: “Batılı ülkeler, Komünizme karşı koymak, doğu blokunu ve Varşova Askeri Paktını dağıtmak için büyük bir propaganda başlatmışlardır ve de doğu Avrupa ülkelerindeki halkların gözünde yalancı bir ortam vücuda getirmişlerdir. Öyle ki doğu bloku ülkelerinin halkları, batıda insanların tam bir refah içinde ve her türlü özgürlükten istifade eder bir halde yaşamakta olduğuna inanmaktaydı. Onların düşüncesine göre batı işsizlik problemini de halletmiş ve de herkes kendi kabiliyetleri esasınca gelişme ve kalkınma içine girebilecek bütün imkanlara sahip bulunmaktaydı. Ama durum asla böyle değildi.”²

Söz konusu teoriysen daha sonra konuşmasını şöyle devam ettirmektedir: “Ama bugün batı dünyasının çehresinden hile ve aldatma perdesinin düşmesiyle artık üçüncü dünya ülkeleri, Amerika ve batı Avrupa ülkeleri tarafından kendilerine sunulmuş olan sistemi kabul etmeye asla razı değildirler.”³

¹ Cumhuri-i İslami Gazetesi, 7. 9. 1375 (28. 11. 1998), Cumhuri-i İslami Haber ajansından naklen

² Zebigniew Berjinski, Amerikan teorisyeni, İsveç Tuges Zhzeier gazetesinin muhabiriyle yaptığı bir sözleşi, Cumhuri-i İslami gazetesi, 13. 11. 1372 (2. 2. 1994)

³ a.g.e,

Batılı Olmayan Ülkelerin Yeni Bir Yol Arayışı

Bugün batılı yeni medeniyet putu üçüncü dünya ülkeleri için kırılmış haldedir ve artık çağdaş dünya, batı tarafından önerilen formüllerin kendi iktisadi ve siyasi dertlerini tedavi etme hususunda yegane reçete olduğu fikrini kabul etmemektedirler.

Amerika Birleşik Devletlerinin istihbarat teşkilatı CIA'nın dış siyaset işlerindeki seçkin teorisyenlerinden olan Graham Fuller, bu gerçeğe işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Batı dünyası tarafından serbest piyasa, laiklik, demokrasi ve insan hakları kalıbında hazırlanmış ve dünya ülkelerine sunulmuş olan model biz batılıların iddia ettiğinin tam tersine bütün beşeri toplumlar için şifa verici bir reçete konumunda değildir. Bu husus her ne kadar bizler için acı ve dert verici olsa da itiraf etmek gerekir ki batılı olmayan toplumlar, şimdi kendi gelecekleri için yeni bir ideoloji arayışı içine girmişlerdir.”¹

Batı Medeniyetinin Yenilgisi ve Liberalizmin Batışı

Bu bölümün sonunda şu hususu belirtmek gerekir ki, insanların gözünde batılı medeniyet modelinin değerden düşmesiyle birlikte, maddeci batı kültürünün iktisadi, siyasi, kültürel ve fikrîsel öğretilerinin temel varsayımı olan liberalizm panoraması, oldukça ümitsiz edici bir durumdadır.

Anthony R. Blaster, “İktisadi ve siyasi toplumsal yaygın görüşler ortamında tümüyle tecrübeye dayalı köklü varsayımlar, Hristiyan, feodal, sosyalist veya anarşist olmadan önce esasen liberalisttir” ve “geçen dört asır boyunca liberalizm, batı medeniyetinin seçkin öğretilerinden biri olmuştur”² konusunu beyan ederek şöyle yazmaktadır: “Yirminci yüzyılın bu son yıllarında kapitalizm, kendi tarihi doğum yeri olan batılı

¹ Cumhuri-i İslami gazetesi, 24. 3. 1374 (13. 6. 1995), Nigah-i ez- Zaviyeye Diger, Amerikan baskısı Farin Pali dergisinden naklen

² Anthony R. Blaster, Zuhur ve sukute liberalizm, Tercume-i Abbas Muhibir, s. 1 ve 6

toplumlarda muhasara altında bulunmaktadır ve liberal siyasi partiler, gelişmekten mahrum kalmışlardır. Şu andaki durum ve dünya genelinde liberalist panorama bundan daha da ümitsiz bir durumdadır.”¹

Şu anda liberalizm ve liberalizmden kaynaklanan kalkınma modelinin yenilgiye uğradığı ve çıkmaza sürüklendiği konusu yaygın bir görüş haline gelmiştir. Öyle ki üçüncü dünya ülkelerinin önderlerinden bazıları açık bir şekilde şöyle ilan etmişlerdir: “Liberalizm, dünyanın sorunlarını halletmemekle kalmamış, hatta sorunları artırmıştır. Ülkeleri, aniden bir işsizliğe, fakirliğin artışına, siyasi ve iç savaşlara sürüklemiştir.”

Onların inancına göre, “Dünya genelinde fakirlik, açlık ve adaletsizlik yaygınlaşmıştır ve liberalizm, başarısız olduğunu ispat etmiştir.”²

Velhasıl, artık şu hakikati kabul etme zamanı gelmiştir ki tarihin gerçek akımının mutlak batılı liberal demokrasinin dünya üzerindeki egemenliğinin son bulduğu görüşünün yaygınlaşmasıyla³, batılı teorisyenlere göre, dünyadaki sorgusuz sualsiz egemenliği sağlama açısından sermaye ve kudret dünyasının merkezlerinin yapacağı programlarda etkisi ve kökleri bulunmaktadır.” Aslında bir çok araştırmacılar şu gerçeğe inanmışlardır: “Liberalizmden Marksizme kadar bütün batılı modellerin yenilgiye uğramasıyla İslami rönesansa şahit olacağız.”⁴

¹ a.g.e.

² Hugo Chaves, Venezuela Cumhurbaşkanı, Birleşmiş Milletler Teşkilatında yaptığı bir konuşma, Ruzname-i Keyhan, 24. 10. 1380 (14. 1. 2003)

³ Fukuyama, Japonya asıllı, Amerika dış işleri bakanlığı siyasi programlama bölümü sorumlusu (1989) (Fukuyama, liberal demokrasinin şüphesiz mutlak hakimiyetini savunmaktadır. Bak. Hetm-i Tarih)

⁴ Frankfurter el-Gemaniyye, (Almanya) Ruzname-i Cumhuri İslami, 27. 11. 1372 (16. 2. 1994), Haber merkezinden naklen.

276.....İnsanın Dine Yöneliş Sebepleri

9-Batı Medeniyetinin Çöküş Örneği Amerika

Batı medeniyetinin dünya toplumlarını düzene koyma hususundaki acizliğini ABD'nin siyasi, kültürel, içtimai mahiyetine eleştirel bir yaklaşımla daha fazla incelemeye çalışacağız. Zira, “açık toplumsal düzene sahip olan ülkeler arasında ABD hepsinden daha önemlidir ve diğer tüm açık toplumların kaderi de ABD'ye bağlıdır.”¹

Basiret sahibi önderimizin ifadesiyle, “kültürel ve şahsi kimlik bunalımına düşen ve ahlaki temelleri yıkıldığı için de içerden dağılma halinde olan”² Amerika toplumunun gizli ve açık gerçeklerini detaylı bir incelemeyle batılı medeniyetin hastalığını teşhis etmek mümkündür. Zira Amerika sadece bir batılı ülke olmakla kalmamıştır, aynı zamanda, “Medeni toplumun ve tanınmış kurumlarının batı medeniyetinde çöküşünün açık bir örneği olmuştur.”³

1-Amerika İmparatorluğunun Çöküşü

ABD, mevcut gerçeklerin tanıklığı ve siyasi ve kültürel şahsiyetlerin itirafları esasınca, büyük karmaşık sorunlarla karşı karşıya bulunmaktadır ve bu da ülkenin geleceğini karartmaktadır.

¹ Carl Pouper, İnkılap ya İslah, Huşeng Veziri'nin tercümesi, s. 36

² İran İslam Cumhuriyetinin yurt dışındaki temsilcilerinin Ayetullah Hamenei ile yaptığı bir görüşme, 11. 6. 1376 (2. 9. 1997)

³ Prof. Hamit Mevlana, Ruzname-i Keyhan, Çeşmendaz sütunu, 29. 5. 1377 (20. 8. 1998)

Batılı meşhur yazar ve Nobel edebiyat ödülü sahibi Octav Jupaz, “Demokrasi imparatorluğu (Amerika) çökmek üzere”¹ adlı makalesinde şöyle yazmaktadır: “Amerika panoraması, asla mutlu ve sakin bir imaj çizmemektedir.”

Hakeza şöyle demektedir: “Amerikalılar, halklarının kaderi ve gelecekleri hakkında eskiden sahip oldukları güveni kaybetmişlerdir.”²

Yaklaşık kırk yıldır ABD’deki iç değişimleri yakından inceleyen bazı yorumcular şuna inanmaktadır ki, “ikinci dünya savaşından bugüne kadar Amerika’nın kültürel, iktisadi, siyasi ve toplumsal sorunları asla bu kadar ciddi boyutlarda olmamıştı.”³

Elbette ABD’nin siyasi düzeni ve toplumunda kalıcı bir istikrarın olduğunu ispat etmek için, bu ülkedeki iktisadi, siyasi ve teknolojik ilerlemeler alanında rölatif güce dayanan kimseler, şu hakikati göz önünde bulundurmalıdır ki, “İmparatorlukların çöküşü ani değildir. Tarih boyunca büyük güçler, sürekli yavaş bir şekilde gerileme sürecine girmişlerdir ve Amerika da bu kaidenin bir istisnası değildir.”⁴

Büyük buhranlar, tehlikeli hareketler, batılı medeni toplumun siyasi, ahlaki ve kültürel öğretilerinin çöküşü ve liberalizmin vaad edilmiş cen-

¹ Jupaz, bu makalenin dipnotunda şöyle yazmıştır: “Bu makale 1980 yılında yazılmıştır ve o zamandan günümüze ABD’de bir çok değişiklikler ortaya çıkmıştır. Buna rağmen ben yazımı aynen korudum ve onu değiştirmedim. Zira bu temelli değişiklikler, ortaya koyduğum görüşleri değiştirmemiş, aksine sonraki olaylar, direkt veya endirekt olarak bu görüşlerimi teyit etmiştir.”

² İttılaat-i Siyasi, iktisadi, 63. sayı

³ Prof. Hamit Mevlana, Sobh hastalık dergisiyle yaptığı röportaj, 48. sayı, 22. 12. 1374 (12. 3. 1996)

⁴ a.g.e.

netinin boş olduğunun ortaya çıkışı öyle şartlar oluşturmuştur ki, “Amerika İmparatorluğunun çöküşü, yıllardan beri görüş sahiplerinin ve düşünürlerin dikkatini çekmeye başlamıştır.”¹

Hakeza, “Çeşitli delillerin de gösterdiği gibi, bu imparatorluk türeten cumhuriyet, zirveye ulaştıktan sonra çöküşe doğru gitmektedir.”²

Amerikalı bazı seçkin görüş sahipleri de, “Amerika, tarihinin çok önemli bir noktasında bulunmaktadır.”³ hususunu beyan ederek, “Amerika İmparatorluğu çöküş ve dağılma halindedir.”⁴ konusuna da vurguda bulunmaktadırlar.

Amerikan toplumunun gerçekleri şu hususu teyit etmektedir ki, “Amerika Birleşik Devletlerinde son elli yılda görülen (1912-1963) çöküş belirtileri, önceki 137 yıldan daha fazla göze çarpmaktadır ve bu etkiler geçen yirmi yılda, son elli yıldan daha fazla artış kaydetmiştir.”⁵

¹ a.g.e.

² Octav Jupaz, Batılı meşhur yazar ve Nobel edebiyat ödülü sahibi, İttılaat-i Siyasi ve iktisadi, 63. sayı

³ Gur Vidal, Amerikan meşhur yazarlarından, Ruzname-i Keyhan, 11. 4. 1379 (1. 7. 2000), Cumhuri-i İslami Haber ajansı

⁴ a.g.e. (Vidal, yukarıdaki görüşü yeniden İtalya Uluslar arası Edebiyet festivalinde önemle belirtmiştir. (bak. Cumhuri-i İslami gazetesi, 18. 6. 1380 (9. 9. 2001), Cumhuri-i İslami haber ajansı

⁵ Muhammed Taki Caferi, Ferheng-i Peyrov ve Ferheng-i Pişro, s. 112 ve 113. Amerikan toplumunun çökmekte olduğu konusuyla ilgili daha fazla bilgi edinmek için Prof. Paul Kennedy’nin Almanya’da basılan Schpichel dergisiyle yaptığı röportaja müracaat ediniz. (Suruş, 553. sayı)

Dikkat edilmesi gereken bir husus da şudur ki, materyalist inançlar üzere gelişip kalkınmakta olan bir medeniyet ve imparatorluğun çöküşü, “iktisadi, siyasi ve askeri çöküşten çok, toplumsal, ailevi, ahlaki ve manevi kopukluğa bağlı bulunmaktadır.”¹

Cinayet ve şiddetin yıkıcı dalgaları, uyuşturucu madde kullanma alışkanlığı, ahlaki çöküş, aile kurumunun dağılışı, “Maddi hırs ve tamah, manevi ilkelerin çöküşü, rüşvet, fesat, Nihilizm, bencillik ve hepsinden de ötesi manevi bir kudret ve merkezin olmayışı, ABD’yi siyasi ve toplumsal buhranlara maruz bırakmıştır.”²

ABD’nin ilerlemiş teknolojisi, büyük askeri gücü ve büyük serveti, asla günümüzdeki Amerika toplumunun hastalıklarına deva olmamıştır ve Amerika’nın sınır ötesi diplomasisinde askeri alanda görüş sahibi olanlardan bir çoğuna göre de bütün bunlar, batı süper gücünün çöküşünün bir nişanesidir. Amerikan toplumunun büyük buhranlarını örtme aracıdır. İçte ve dışta kamuoyunu yanıltma amacını taşımaktadır ve de bu konular, inkar edilemez gerçekler olarak bilinmektedir. Hakikatte, “Amerika’nın 11 Eylül olayına karşı gösterdiği tavır, bu ülkenin gücünün yok olmaya doğru yüz tuttuğunu göstermektedir.”³ Esasen bazı yorumcuların da inandığı gibi, “Asıl mesele Amerika’nın çöküp çökmediği değildir. Burada sorulan soru şudur ki Amerika, haysiyetli bir şekilde mi çökmektedir yoksa inatçı ve tutucu direnişiyle ani bir yokluğa mı sürüklenmektedir.”⁴

¹ Prof. Hamit Mevlana, Sobh dergisiyle yaptığı bir röportaj, 48. sayı, 22. 12. 1374 (12. 3. 1996)

² a.g.e.

³ Emanuel Valerstein, Amerika’da meşhur sosyoloji ustası ve Word System’in teorisi, Farn Policy yayın organı, Ruzname-i Keyhan, 9. 4. 1381 (30. 6. 2002)

⁴ a.g.e.

2-Amerikalı Şahsiyetlerin Ülkedeki Sorunları İtiraf Edişi

Elbette, Amerika'nın dünyanın en zengin ülkesi olduğu gerçeği inkar edilemez. Ama açık olduğu üzere, dünyanın bu en zengin ülkesi, manevi fakirlik tuzağına düştüğü için¹ bugün ülkedeki kültürel, toplumsal ve siyasi büyük sorunları halletmekten aciz kalmıştır.

Amerika eski Cumhurbaşkanı Richard Nixon bu noktaya işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Acaba dünyanın en zengin ülkesi olan ABD, dünyanın en çok sağlık harcaması yapan ülkesi olduğu halde, bu ülke insanlarından 38 milyonunun, parası olmadığı için gerekli sağlık ve tedavi şartlarından mahrum bulunduğu gerçeğini kabul etmeyecek mi?

Dünyanın en zengin ülkesi Amerika, dünya nüfusunun yirmide birini teşkil ettiği halde bu ülkede uyuşturucu maddeye ve yasak olan şeylere harcanan paranın, diğer ülkelerin masraflarının tümüne denk olduğu gerçeğini kabul etmeyecek mi?

Dünyanın en zengin ülkesi olan ABD, bugün dünyada en çok cinayet işlenen ülkelerden biri haline geldiğini, hatta Körfez Savaşı müddetinde cinayete kurban giden Amerikalıların sayısının savaş meydanlarında öldürülenlerin sayısından yirmi kat daha fazla olduğu gerçeğini kabul etmeyecek mi?

Dünyanın en zengin ülkesinin halkı olan ABD halkı da, toplumda sürekli bir mahrum sınıfın ortaya çıktığını, bu sebeple de bir çok şehirlerde güvenliğin ortadan kalktığını ve geriye yaşamak için bir alan kalmadığı gerçeğini kabul etmeyecek mi? Bugün bir çok şehirlerin durumu, büyük toplum modelini öneren Cumhurbaşkanı Johnson'ın zamanından daha kötü hale gelmiştir.”²

¹ Amerika'nın Eski Cumhurbaşkanı olan Richard Nixon'un eski müşaviri Robert Carin şöyle diyor: “Ülkemiz çok zengin olabilir, ama biz manevi açıdan yoksul bulunmaktayız.” (el-Filistin'il-Muslime, -Londra baskısı- yaptığı bir röportaj, Kasım, 1995, Kelime-i Danişju, 26. sayı)

² Nixon, Forset ra Deryabim, Hüseyin Vefsi Nejat, s. 360-361

Amerika Harvard Üniversitesi üstadı Cornel West de, Washington'daki Milli Pluralizm kurumunun onüçüncü yıllık konferansında yaptığı bir konuşmada, Amerika milletinin manevi fakirliğini itiraf ederek ve de Beyaz Saray yöneticilerinin kültürel alandaki yanlışlıklarına itirazda bulunarak şöyle demiştir: “ Bir millet, iktisadi ve askeri açıdan dünyayı fethettiği halde kendi ruhunu kaybetmişse neye yarar?”

West, Beyaz Saray'ın ve Wall Street'in zafer çılgınlıklarının aldatıcı olduğunu beyan ederek şöyle demiştir: “Bu çılgınlıklar, bana hiçbir güvenlik, ilerleme ve mutluluğun olmadığı birinci dünya savaşından önceki Avrupa'yı hatırlatmaktadır.

Biz burada (Amerika'da) herkesin pazarını büyülemekte ve Amerika'nın sihirli güçleri varmış gibi göstermekteyiz. Bu sebeple de Amerika eski Cumhurbaşkanı Bill Clinton, büyük bir küstahlık içinde milletin karşısına çıkarak zamanın çok parlak bir zaman olduğunu söyleyebilmektedir.

Ama topluma daha derin bir şekilde bakacak olursak, gün gittikçe manevi bir başı boşluğa ve ahlaki çöküşe sürüklendiğimizi çok rahat anlayabiliriz. Toplumda gün gittikçe intiharlar artmakta, ocaklar sönmekte ve de kürtaajlar artış kaydetmektedir ve bunlar da bizim manevi fakirliğimizin apaçık bir kanıtıdır.”

West aynı zamanda servet bölüştürmesi ve ırk eşitliği hakkında da Amerika'nın devlet adamlarına itirazda bulunarak şöyle demektedir: “Federal bütçe milliyet ve ırk esası üzerine tayin edildiği halde, ırkçılık hakkında diyalog ve uzlaşma içinde olunduğunun söylenmesi çok riya-karca bir tavidir.”¹

3-Kriz içindeki Amerika Toplumu

Mevcut raporlar da, Amerikan toplumundaki düşünürlerin bu konudaki endişelerini teyit etmektedir ve de bu ülkede, toplumsal durumun

¹ Ruzname-i Keyhan, 11. 3. 1377 (1. 6. 1998),

giderek vahimleştğini göstermektedir. ABD'nin toplumsal yapısı hakkında yapılacak kısa bir araştırma, ABD toplumundaki derin uçurumları açık bir şekilde görebilmeyi mümkün kılacaktır.

“1995 yılında 4.9 milyon Amerikalı mahkemelik olmuştur. Bunlardan 2.8 milyon kişinin cezası ertelenmiş ve 671 bin kişi ise şartlı olarak salıverilmiştir. 958.704 kişi devlet hapishanelerinde, 95.034 kişi ise Federal zindanlarda mahkum durumdadır. 446.000 kişi ise yerel hapishanelerde bulunmaktadır. Bu rakamlar, şu manayı ifade etmektedir ki, her 189 kişiden bir kişi hapishanelerde bulunmaktadır ve bu da yapılan istatistikler esasınca dört yüz seksen kişiden birinin hapisteye olduğu 1980 yılından bu yana gözle görülür bir artış kaydettiğini göstermektedir. O zamandan beri de bu rakam sürekli olarak artış kaydetmektedir. Öyle ki 1997 yılında Amerika'daki suçluların sayısı 5.5 milyon kişiye ulaşmıştır. Amerikalılar bu yüzden artık bu daimi belanın boyutlarından yani 8 milyon küçük hırsızlık olayından, 3 milyon silahlı soygundan, 1.6 milyon araba hırsızlığından, 1 milyon silahlı saldırıdan, 639 bin sahtekarlık olayından, 102 bin tecavüz olayından ve 23 bin cinayetten asla şaşkınlığa düşmemektedir. Bu rakamlar, büyük şehirlerde ve özellikle de eskiden güvenlik içinde olan küçük şehirlerde suç oranının her yıl %6 ila %10 oranında arttığını göstermektedir. Amerikan Federal polisi FBI, her 22 dakikada bir cinayet, her 5 dakikada bir tecavüz, her 49 saniyede bir hırsızlık, her 30 saniyede bir silahlı saldırı, her 2 saniyede bir silahlı soygun olayını rapor etmektedir. 1987 yılında sınırlı bir kara sahip olan uyuşturucu madde kaçakçılığı da şu anda en karlı iş haline dönüşmüştür.¹

“Son otuz yılda, yaklaşık seksen milyon kişi, Amerikan nüfusuna eklenmiş bulunmaktadır ve bunlardan %20'sini Asya, Latin Amerika ve Afrika'dan bu ülkeye göçen kimseler teşkil etmektedir.

¹ Prof. Roger Garaudy, Amerika Setizi çera?, Cafer Teyyare'ın tercümesi, c. 81 ve 82

Bu müddet boyunca yaklaşık 300 milyonluk Amerika toplumu arasında cinayetler 4 kat fazlalaşmıştır. Farklı sınıflar ve bireyler arasında şiddet olayları 10 kat artış kaydetmiştir. Ailelerde boşanma olayı %30'dan %70'e yükselmiştir. Meşru olmayan çocukların sayısı 12 kat artış kaydetmiştir.

Uyuşturucu madde ticareti Amerikalı gençler arasında bir gelenek haline gelmiştir. Amerika'da iç güvenlik, ilkökul ve ortaokul düzeyinde bile buhranlı bir duruma ulaşmış bulunmaktadır.

Son otuz yılda hapiste olanların sayısı 100,000 kişi civarındayken şimdi 1,000,000 kişiden bile fazla bir rakama ulaşmış bulunmaktadır. Yeni rakamlar esasınca Amerikalı erkeklerin %70'i, eşlerine sadık kalmadıklarını itiraf etmişlerdir.

Bugün her zamandan daha fazla Amerikan toplumu, siyasi önderlerinin ahlaki ve kanuni suçlarına göz yummaya hazırdır. Zira bu tür olaylara duyulan hassasiyet, Amerika toplumunda ortadan kalkmış bulunmaktadır.

Önceki yıl Washington belediye başkanı, kanuni suçlar, uyuşturucu madde kullanımı ve satımı sebebiyle hapse mahkum edildiği halde, son seçimlerde yeniden bu makama seçilmiş bulunmaktadır!¹

Bu tür raporlar, bizlere şu hakikati ifade etmektedir ki, Amerika medeniyetindeki gerçekleri tanımada ve yorumlamada yüzeysel düşünmekten ve bakmaktan sakınmak gerekir. Zira, "Amerikalı siyasetçilerin Amerika rüyası olarak dış dünyaya yatsıtmaya çalıştığı güzel tabloya rağmen bu rüya, bu ülke halkının büyük bir çoğunluğu için büyük bir kabus haline dönüşmüştür."² Aslında, "Pazar ekonomisine tapınma esasınca vücuda gelen bir düzen, şüphesiz şiddet, cinayet, uyuşturucu

¹ Prof. Hamit Mevlana, Keyhan gazetesi, Çeşm Endaz sütunu, 29. 5. 1377 (20. 8. 1998)

² Marlon Brando, Amerikalı meşhur sanatçı, CNN televizyon kanalıyla yaptığı bir röportaj, Ruzname-i Ehbar, 21. 1. 1375 (10. 4. 1996)

madde, kaçış, beyin yıkama ve her türlü kültür ve medeniyeti ortadan kaldırma sebebidir.”¹

4-Adaletsizlik, Fakirlik ve Aile Kurumunun Değersiz Hale Gelişi

Mevcut raporların da bildirdiği üzere Amerika Birleşik Devletlerinin yaptığı reklamların tersine, bu ülkede insanların temel hakları çiğnenmektedir. Öyleki, “Amerikalı milyonlarca kişi kendi ailelerinin uzun dönemde güvenliğini sağlama korkusu içinde yaşamaktadır ve halkın büyük bir kesimi de fakirlik ve ümitsizlik içinde yaşamaktadır.”²

Üçüncü milenyumun eşiğinde “Amerika toplumunda ırkçılık henüz ortadan kalkmış değildir.” ve “Adam öldürme ve cinayet, bu toplumun bütün kesimlerinde korkunç boyutlara ulaşmış bulunmaktadır.”³

Hakeza: “Adam öldürme, tecavüz, cinsel sömürü, çocukları ve eşleri kullanma, tüyler ürpertici bir boyuta ulaşmış bulunmaktadır.”⁴

Çok önemli bir yere sahip olan aile kurumunun bu toplumda sarsıntıya uğraması ve dağılmasıyla birlikte, “Bugün, ideal aile örneği -tabi eğer hala varsa!- büyük bir baskı altında idare edilmektedir. Aileler dağılmakta ve bu artık toplumda sıradan bir mesele haline gelmiş bulunmaktadır.”⁵ Bundan da öte, “yaşlıların çoğu -tabi eğer zengin değillerse- sadece diğerlerinin, varlıklarına tahammül etmelerini arzu etmektedirler.”⁶

¹ Prof. Roger Garaudy, Amerika Setizi Çera, s. 62 ve 63

² Benjamin Spack, Donyayı behtar baraye kudekaneman, Mansure Hekemi’nin tercümesi, s. 37, Dr. Benjamin Spack, Amerikalı çocuk doktoru ve meşhur psikiyatri uzmanıdır, 1903 yılında doğmuştur ve kendi ifadesiyle, yirminci asrın bütün yıllarında dünyadaki değişimleri bizzat yakından görebilmiştir.

³ a.g.e. s. 63 ve 64

⁴ a.g.e.

⁵ a.g.e. s. 81

⁶ a.g.e.

Aile kurumunun zayıflamasıyla birlikte, “artık çoğu baba, ailede azametli bir çehreye sahip değildir, televizyon programlarında da çoğu zaman baba bir soytarı haline dönüştürülmüştür ve annelerin güvenilir ve saygın bir şekilde çocuklarını terbiye ettikleri düşüncesi her geçen gün daha da azalmaktadır.”¹

5-Amerikan Medyası ve Suç ve Cinayetin Yaygınlaşması

Medya, Amerika toplumunda çöküş hareketini şiddetlendiren ve güçlendiren önemli bir etken haline gelmiştir. Oysa, “televizyon ve filmler, güzel programlarıyla izleyicilerin karşısına çıkabilecekken, Amerika medyası çoğu zaman düşük seviyeli ve şiddet dolu programlara yönelmektedir.”²

“Televizyonda yayımlanan Amerikan filmlerinde, şiddet doruk noktasına ulaşmış bulunmaktadır. Bu filmler, gençlerin ruhunu bozmakta; silah, çatışma, dövüşme, bomba patlatma ve yangınlarla dolup taşmaktadır. Bu filmler, gençlerin ve çocukların zihinlerini saptırmaktan başka bir işe yaramamaktadır.”³

“Amerikan kültürü, sinemalar, kitaplar, şiirler ve televizyon erkeklerle kendilerini cani olarak görmelerini öğretmektedir.”⁴

Amerika Boston Üniversitesi üstatlarından Johns Lones, “Acaba Amerika kurtulabilir mi?” adlı kitabında –ki Almanya’da yayımlanmış

¹ a.g.e.

² a.g.e. s. 84

³ Prof. Roger Garaudy, Amerikan Setizi Çera, Cafer Teyyare’nin tercümesi, s. 63 ve 64

⁴ Marlin Franch, Ceng Aleyh-i Zenan, Turanduht Temeddun’un tercümesi, s. 89

ve benzeri görülmemiş bir satış yapmıştır- bu konuda şöyle yazmaktadır: “16 yaşındaki Amerikalı bir çocuk, bu yaşa gelinceye kadar 18 bin cinayet ve 8 bin cinsel tecavüz olayını televizyondan izlemektedir.”¹

Amerika’nın rezalete sürüklenmiş toplumunda televizyon ve sinemalardaki sapıklıklar karşısında asla ciddi önlemler alınmamaktadır. Öyle ki, “Her türlü şiddet, vahşet ve cinsel sapıklıkları övmeye karşı yapılan itiraz, medeni hukuk taraftarlarının sansürü reddeden açıklamalarıyla karşı karşıya gelmektedir ve adeta tek mesele sansürmüş gibi gösterilmeye çalışılmaktadır!”²

Bazı Amerikalı görüş sahibi kimseler de medyanın çöküşü ve rezaleti hakkında şuna inanmaktadırlar ki, “Şu anda bilgilerinin çoğunu televizyon kanallarından elde eden Amerikan halkı, aldatıcı ve kasıtlı programlar sebebiyle kendilerini kaybetmiş bulunmaktadır. Öyleki Amerikalılardan çoğu, artık hakikat ile saçmalıkların ayırımını yapacak güce sahip bulunmamaktadır.”³

6-Amerikalı Genç Neslin Etkilenmesi

ABD’nin genç nesli, Amerika’nın materyalist ve rezil kültür yatağında bir çok zararlara tahammül etmek zorunda kalmaktadır.”Anne babaları birbirinden ayrılmış ailede yetişen çocuklar, bu çocukların kalabalık okullara gönderilmesi ve şiddet içeren televizyon programlarını izleme hususunda kontrol edilememesi bir çok cinayetlerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır.”⁴

¹ Dr. Akili, Almanya’da oturan İranlı doktor, Keyhan-i Hevai, 13. 8. 1371 (4. 11. 1992)

² Benjamin Spack, Donyayi Behter baraye kudekaneman, Mansure Hekemi, s. 88

³ a.g.e. s. 165

⁴ a.g.e. s. 137

Bugün Amerika toplumunun zehirli atmosferinde, “her çocuk ortalama olarak daha ilkokulu bitirmeden, medyada yaklaşık olarak sekiz bin cinayet sahnesi seyretmektedir.”¹

Uzmanlar, Amerikan toplumundaki genç neslin gerçeklerini inceleyerek şu inanca varmışlardır ki, “Amerika’daki genç neslin uyumsuzlukları ve iç çatışmaları, Amerikan toplumunun yirmibirinci asırdaki toplumsal güvenliğini ve istikrarını tehdit etmektedir.”²

Zira mevcut belgeler esasınca da, “Amerikan milletinin toplumsal tarihinin hiçbir döneminde, on ila ondört yaş grubu bu kadar geniş ve yoğun tehlikelerle karşı karşıya kalmamıştır.

Amerika’daki onüç yaşındaki çocukların üçte biri, en azından bir defa uyuşturucu madde kullandıklarını itiraf etmişlerdir. Ayrıca Amerika’da 1364 (1995) ila 1371 (2002) yılları arasında, ondört yaşındaki çocuklar kategorisinde intihar olayları iki kat artmış bulunmaktadır. Bu çocuklar arasında 1359 (1990) ila 1371 (2001) yıllarında şiddet ve suç oranı da iki kat artmış bulunmaktadır. Amerika’da on ila ondört yaş arasındaki çocuklardan her beş kişiden biri, sadece annesiyle veya babasıyla yaşamaktadır. Sekizinci sınıfta okuyan çocuklar arasında 1370 (1991) ila 1373 (1993) yılları arasında, sigara tüketimi % 30 oranında artış kaydetmiştir ve de 18. 6’ya ulaşmıştır.”³

Amerikan Noristern Üniversitesi de bu konuda yapmış olduğu kapsamlı araştırmalarının sonuçlarını ilan ederek şöyle demiştir: “1985 ila 1991 yılları arasında cinayete bulaşan onyediy yaşındaki Amerikalı gençlerin sayısı da % 121 artış kaydetmiştir. Aynı zamanda Amerikalı onüç yaşındaki katillerin sayısı da bu zaman müddetince % 158 oranında yükselmiştir. Amerikalı onbeş yaşındaki gençler arasında suç ve

¹ a.g.e.

² Rudy Takaşini, (Karangi kurumu gençler şurası müdürü) Mahname-i Sobh, 25. 7. 1374 (17. 10. 1995) İslam Cumhuriyeti haber ajansı, New York Times’den naklen.

³ a.g.e,

cinayet işleme oranı ise, yaklaşık olarak % 127 oranında artış kaydetmiştir.”¹

“Amerikan Adliye Bakanının yayımladığı rakamlara göre, işledikleri bir takım suçlar sebebiyle hapse atılan onsekiz yaşından küçük gençlerin sayısı, 1985 ila 1997 yılları arasında iki katına ulaşmış bulunmaktadır.”²

7- Amerikalılar İçin Maddi Kültürün Uğursuz Armağanı

Bugün Amerikan toplumunun içtimai durumu, medeniyet adı altında batının büyük bir kesimini, büyük bir sıkıntıya sokan faciayı beyan etmektedir.

Amerika toplumunun şimdiki durumu da şu durumdan ibarettir: “Materyalizm, idealizmi büyük oranda etkilemiştir.” Hakeza, “Amerika dünyada en çok şiddetin görüldüğü ülkedir.” Hakeza: “Amerikan toplumunun bütün kesimlerinde cinayet, adam öldürme ve benzeri suçların rakamları korkunç boyutlara ulaşmıştır.” Hakeza, “Cinsel eğilimler de şiddet ve sadizme sürüklenmiş durumdadır.”³

Aşırı maddeciliğin uğursuz armağanı, Amerikan toplumunun huzur ve güvenliğini ortadan kaldıran büyük tehlikelerdir. Bu açıdan da şu anda, “Amerikan toplumunu cinayet ve şiddet kanseri tehdit etmektedir.”⁴

Mevcut muteber raporlar da çok açık bir şekilde söz konusu tehditleri ortaya koymaktadır: “1344 (1965) yılından günümüze kadar, Amerikan toplumunda silahlı şiddet suçları, 355 kat daha fazla olmuştur ve

¹ Keyhan gazetesi, 4. 8. 1371 (26. 10. 1992) Haber merkezi

² Cumhuri-i İslami gazetesi, 11. 12. 1378 (1. 372000)

³ Benjamin Spack, a.g.e, s. 63 ve 64

⁴ Bill Clinton, Amerikan Cumhurbaşkanı, Cumhuri-i İslami gazetesi, 21. 3. 1373 (11. 6. 1994)

bu rakam gerçekten de tüyler ürperticidir. Amerika’da kişi başına adam öldürme sayısı, Batı Avrupa ülkelerine oranla beş kat fazlalaşmış durumdadır. Silahlı soygun ve tecavüz olayları ise daha büyük rakamlara ulaşmış bulunmaktadır.”¹

Amerikan üst düzey siyasi makamlar, açık bir şekilde şu itirafta bulunmaktadırlar: “Halkın elinde çok sayıda ateşli silahın bulunması sebebiyle Amerika Birleşik Devletlerinde yaşamak, savaş içinde bulunan Somali’de yaşamaktan çok daha tehlikeli bir duruma gelmiştir.”²

Öyle ki: “Amerikan caddelerinde her yüz saatte, körfez savaşında yüz saatte öldürülen insan sayısından çok daha fazla genç hayatını kaybetmektedir.”³

Velhasıl şu gerçeği kabul etmek gerekir ki, “Amerika dünyada en çok cinayetin işlendiği bir ülke konumuna gelmiştir. Körfez savaşı süresince Amerika Birleşik Devletlerinde öldürülen kimselerin sayısı, bizzat savaş meydanında öldürülenlerin sayısından yirmi kat daha fazladır.”⁴

Mevcut belgelerin de gösterdiği gibi gittikçe artış kaydeden cinayet ve suç dalgaları sebebiyle Amerika Birleşik Devletlerinin, farklı şehirlerde ve özellikle de Washington’da maddi ve manevi iktidarı yıkılmaya yüz tutmuştur. Mevcut haberler de şu gerçeği ifade etmektedir: “Amerika’nın başkenti Washington’un kontrolü polisin kudreti dışına

¹ Paul Kenedy, Mohayya Şoden Baraye Karne Bist-u Yekom, Cumhuri-i İslami gazetesinden naklen, 19. 8. 1372 (10. 11. 1993)

² Clinton, İttialaat gazetesi, 13. 12. 1371 (4. 3. 1993)

³ Richard Nixon, Forset ra Deryabim, Vefsinejad’ın tercümesi, s. 360

⁴ Violet Cane, Gordon, Ahbar-i Amriza ve Gozarişha-i cihani, 6 Haziran 1991

taşmıştır. Bu şehir, 489 cinayetle dünya başkentleri arasında birinci makama ulaşmıştır. Washington'un caddeleri bir katliam meydanına dönüşmüştür.”¹

“New York'ta 1960 yılında işlenen cinayetlerin sayısı 390 civarındaydı. Oysa 1986 yılında bu rakam 1987'ye ve 1990 yılında ise 2245 rakamına ulaşmış bulunmaktadır.”²

Cinayet ve şiddetin yıkıcı dalgaları, Amerikan toplumunun bütün yaş guruplarını kapsamış durumdadır. Öyleki işyerlerindeki katliam ve çatışmalar, geçen yıllardan bugüne en yüksek haddine ulaşmış bulunmaktadır. 1994 yılında 1071 Amerikalı kendi işyerlerinde öldürülmüştür. 160.000'den fazla insan ise vurulmuş ve tartaklanmıştır.”³

Amerika'da son on yılda kurşunla öldürülen çocukların sayısı ise % 94 oranında artış kaydetmiştir. Yayımlanan istatistikler esasınca da Amerika'da her iki saatte bir çocuk kurşuna hedef olmaktadır.”⁴

Amerikan Federal araştırma defterinin yayımladığı rakamlar esasınca da, “1987 yılında kurşuna hedef olan ve öldürülen çocuklar, 1270 kişiye ulaşmıştır. Beş yıl sonra ise, yani 1992 yılında ise 2804 kişiden fazla bir rakama ulaşmıştır.”⁵

Batı medeniyetinin beşiği olan Amerika'nın, kültürel, ahlaki ve içtimai açılardan içler acısı durumu, o kadar bu ülkenin çehresini değiştirmiş ve sıradan halkın hayatını etkisi altına almıştır ki, “Amerikan kanun koyucuları, bu dizginlerini koparmış ve artış kaydeden dalgaya karşı

¹ Mahname-i Peyam-i İnkılab, 300. sayı, Amerikan Washington Post gazetesinden naklen

² Prof. Hamid Mevlana, Keyhan gazetesi, 11. 5. 1375 (2. 8. 1996)

³ Keyhan gazetesi, 28. 5. 1375. Cumhuri-i İslami haber ajansı, Amerikan esenlik ve güvenlik kurumundan naklen

⁴ Cumhuri-i İslami gazetesi, 16. 3. 1375 (6. 6. 1996), Senduke himayet ez kudekan kurumunun yayımladığı rapordan naklen

⁵ Hemşehri gazetesi, 1. 8. 1375 (23. 10. 1996), kaynak: Family Circle

koyabilmek için bu ülkenin birkaç büyük şehrini tehlikeli şehirler olarak ilan etmiştir”¹

Hakeza: “Yeni yargı tasarısını düzenleyen kimseler de, idam hükmü verilmesi gereken suçların sayısını, onüçten altmışa yükseltmiş bulunmaktadır.”²

8- Amerika’da Kadının Saygınlığının Ortadan Kalkması

Amerikan toplumuna hakim olan alçak maddi kültürde kökleri bulunan fesat ve başıboşluk haleti, zamanın ilerlemesiyle yepyeni boyutlara ulaşmış bulunmaktadır:

“Amerikalıların eğlencesi, çok çirkin ve utanç verici bir duruma gelmiştir. Amerika’nın filmleri, şarkıları, ezgileri ve gösterileri ilham ve mesaj verici olması gerekirken, bugün artık korkutucu ve utanç verici bir hale gelmiştir.

Cinsel tecavüz, tütünlu maddeler kullanımı, uyuşturucu madde kullanımı, satanizm, şiddet, hippilik ve serserilik Amerika’nın farklı şehirlerinde bugün artık doruk noktasına ulaşmış bulunmaktadır.

Washington, New York, Chicagho, Boston, Los Angeles, San Francisco ve diğer birkaç şehir tehlikeli şehirler olarak gösterilmiştir. Zira bu şehirlerde kadınlar için namus ve canını korumayı garantiye alacak hiçbir teminat söz konusu değildir.”³

Amerika’nın dizginlerini koparmış toplumunda kadının hakiki şahsiyetinin ortadan kalkmasıyla, kadınlar bunun yanı sıra can güvenliğini temin hususunda da manevi güvenliğini kaybederek bir çok tehlikelerle karşı karşıya kalmıştır. Öyleki Amerikan toplumunda, “Bush’un özel

¹ Amerikan CNN televizyon kanalı, haber raporu, Keyhan gazetesi, 19. 3. 1371 (9. 6. 1992)

² New York Times, Ebrar gazetesi, 27. 8. 1372 (18. 11. 1993)

³ a.g.e,

dedektifleri bile cinayetleri ve genç kadın ve kızlara saldırıları önleyememektedir! Bugün artık akşam saat sekizden sonra genç kadın ve kızların evinden dışarı çıkması % 100 tehlikeli bir konuma gelmiştir.”¹

Amerikalı yazar Marlin Franch da Avrupa toplumunun kültürel rezale atmosferini ve bu toplumda kadının şahsiyetinin itibarsız hale geldiğini açıklamaya çalışarak şöyle yazmaktadır: “Kadınlar bugün, özellikle değişmiş şekilleri ve ticaret sanatında bir mal haline dönüşümüyle artık kendi bedenlerini görmekten nefret duygusuna kapılmaktadırlar.”

Aynı yazar şöyle devam etmektedir: “Barbara Roberts, “Hiçbir yer emniyetli değil” başlıklı makalesinde şöyle yazmaktadır: “Sosyologların belirttiği rakamlar esasınca Amerika’da 1.8 milyondan fazla erkek korkunç bir şekilde eşlerini dövmektedirler. Eşlerin % 28’i de kendi aralarında sürekli kavga ettiklerini ve şiddet kullandıklarını itiraf etmektedirler. Araştırmacılar inanmaktadırlar ki şimdiye kadar eşlerini döven erkeklerin gerçek sayısı, bütün evlilerin % 50’sine yakındır.”

Hakeza söz konusu yazar şöyle devam etmektedir: “Amerikalı bir erkek oniki saniyede bir eşini dövmektedir ve her gün bu dövmelerden dördü, kadının ölümüyle sonuçlanmaktadır. FBI’ın incelemeleri esasınca da kadınlara tecavüz olayları artış kaydetmiştir. Her yıl kadınlardan iki buçuk milyonu tecavüz ve hırsızlık saldırılarına maruz kalmaktadır. Bu saldırıların dörtte biri de aile bireyleri veya dostlar tarafından yapılmaktadır.”²

¹ a.g.e,

² Marlin Franch, Cengi aleyhi zenan, Turanduht Temeddon (Maliki) ’nin tercümesi, s. 267. 289. 308. 309. 315

9- Uyuşturucu Madde Kaçakçılığı ve Uyuşturucu Madde Bağımlılığının Hızla Yaygınlaşması

Huzur verici ruhani ve manevi kaynaklardan ve de gerçek anlamda dini inançlar dayanağından yoksun olan, kavga ve çekişme dolu Amerikan toplumundaki vatandaşlar, büyük bir hızla uyuşturucu maddeye sığınmaktadırlar.

“Amerika uyuşturucu maddelerle savaş başkanı Bary McCoffery ise Amerika’daki suçlu gençlerin hızla artışından hoşnutsuzluğunu bildirerek, FBI idaresi cinayi masasının yayımladığı raporlardan büyük bir korkuya kapıldığını beyan etmektedir. FBI’ın yayımladığı bu raporda şöyle yer almıştır: “Uyuşturucu madde ile ilgili yakalanan onsekiz yaşından küçük çocukların sayısı, 1991 ila 1995 yılları arasında % 37 artış kaydetmiştir.” Bary McCoffery bu durum karşısında şöyle demektedir: “İşte bu, yıkıcı bir tufanın göstergesi olan ilk dalga konumundadır.”¹

Hakeza şöyle demiştir: “1990 yılında 978 genç, uyuşturucu madde ticareti sebebiyle Amerika’nın başkentinde yakalanmışlardır. Washington’da yakalanan bu gençlerden 431’i ise kokain bağımlısıydılar.”²

Hakeza: “New York’ta hali kötü olan 500.000 uyuşturucu madde bağımlısına karşılık hastanelerde sadece 55.000 yatak bulunmaktadır.”³

Güvenilir tıp kaynaklarının resmen ilan ettiğine göre ise, “Amerika Birleşik Devletlerindeki gençlerin üçte ikisi daha lise çağını sona erdirmeden uyuşturucu maddelerden birinden istifade etmektedir.”⁴

Amerika devletinin insani hizmetler ve sağlık bakanlığının yayımladığı rapor esasınca da, “Amerikalı 12- 17 yaşlarındaki gençlerin, 1992-1995 yılları arasında uyuşturucu madde kullanımı % 78 oranında artış kaydetmiştir. Ayrıca bu bakanlığın her yıl yayımladığı raporlar esasınca

¹ Cumhuri-i İslami gazetei, 29. 771375 (21. 10. 1996)

² Risalet gazetesi, 8. 7. 1370 (30. 10. 1991), Cumhuri-i İslami Haber ajansı

³ Ebrar gazetesi, 27. 8. 1372 (18. 11. 1993)

⁴ Cumhuri-i İslami gazetesi, 11. 7. 1373 (3. 10. 1994) Cumhuri-i İslami haber ajansı

da, 12 ila 17 yaş gurubunda olup en az ayda bir defa kokain kullanan gençlerin sayısı geçen yıla oranla % 166 artış kaydetmiştir.”¹

Wall Street Journal gazetesi tarafından yayımlanan bilgiler esasınca da, “1996 yılında uyuşturucu madde kaçakçılığı sebebiyle Amerika hapislerine giren kadınların sayısı, 23.000’e ulaşmış bulunmaktadır. Bu rakamlar da 1986 yılında benzeri suçlarla zindana atılan kadınların on katı fazla bir rakamı ifade etmektedir.”

Bu raporda ayrıca şu belirtilmektedir: “Uyuşturucu madde kaçakçılığı dışında çeşitli sebeplerden ötürü Amerika hapislerine atılan kadınların sayısı, 1986 ila 1996 yılları arasında 17 binden, 39 bine ulaşmış bulunmaktadır. Aynı zamanda insan hakları teşkilatı da hapiste olan kadınların içinde bulunduğu şartlar ve bu kadınlara yapılan tecavüzler hakkında da detaylı bir bilgi yayımlamıştır.”²

10- Buhrana Düşmüş Amerika’da Hapishane Yapımının Artış Kaydetmesi

Büyük bir buhranla karşı karşıya kalmış olan ABD’de şiddet, cinayet ve uyuşturucu madde kullanımı gibi olaylar, yeni silsileli buhranlar kalıbında büyük bir gelişme kaydetmiştir ve bu ülkenin değerli insani sermayesini yokluk uçurumuna sürüklemiş bulunmaktadır.

Resmi bir ankete göre, Amerikalı mahkumların sayısı, anketin yapıldığı günden sonraki 10 gün zarfında yaklaşık iki kat artmıştır. Amerika Birleşik Devletlerindeki hapishanelerde yatan mahkumların sayısı bu zindanların kapasitesini aşmış durumdadır. 1995 yılının sonunda Amerika’daki eyalet ve mahalli zindanlarda hapis olan mahkumların sayısı % 14 ila % 25 oranında kapasitesini aşmış durumdaydı.”

¹ a.g.e, 22. 5. 1375 (13. 8. 1996), US News and World Report gazetesinden naklen

² İttılaat gazetesi, ek, 7. 9. 1378 (28. 11. 1999)

Bu istatistikler esasınca sözde medeni Amerikan toplumunda “1995 yılının sonunda Amerika vatandaşı olan her 167 kişiden biri hapishaneye düşmüştür. Oysa ondan önceki yıl Amerika vatandaşı olan her 320 kişiden biri bu ülkede hapishaneye düşmüş bulunmaktaydı.”¹

“New York şehri belediyesi de, zindanların çoğalmasının suçları ve şiddeti önleyeceği ümidiyle yeni hapishaneler yapmak için bir milyar dolar harcamada bulunmuştur. Hapishanelere ayrılan bütçe de, 1981’de 120 milyar dolarken şimdi 800 milyon dolara çıkartılmıştır.”² Mevcut istatistikler esasınca da, “New York şehrindeki mahkumların sayısı, 1980 yılında 7 bin kişi iken günümüzde 22 bin kişiye ulaşmış bulunmaktadır.”

Aynı zamanda, suçları kontrol amacıyla yeni hapishanelerin yapım programı da pratik olarak yenilgiye uğramıştır. Bu müddet zarfında, New York şehrinde şiddet olayları % 15 oranında artış kaydetmiştir. Şehrin yeni belediye başkanı ise şehir hapishaneleri için 5500 yeni yatak yapma peşindedir.”³

Mevcut en son istatistikler esasınca da çeşitli suçlardan ABD hapishanelerinde yatan mahkumların sayısı iki milyon kişiye varmış bulunmaktadır. Yani bu ülkede her 125 kişiden biri hapishanede yatmaktadır.”⁴

Bundan daha ilginç de şudur ki, Washington Post gazetesinin yayımladığı rapora göre, “Federal Amerika bütçesi incelemelerinin gösterdiği üzere geçen sekiz yıl zarfında hapishane yapımına ayrılan bütçe,

¹ İttılaat gazetesinin eki, 1. 6. 1375 (23. 8. 1996), Amerikan adliye bakanlığının yayımladığı raporlardan naklen

² Keyhan gazetesi, 16. 7. 1370 (8. 10. 1991), Amerikan basın kaynakları, 27. 4. 1991 (Robert Gun61. New York Times)

³ a.g.e,

⁴ Cumhuri-i İslami gazetesi, 11. 12. 1378 (1. 3. 2000), Washington Times gazetesinden naklen

% 30 artış kaydetmiştir. Oysa yüksek öğrenim bütçesi % 18 oranında eksilme kaydetmiştir! ”

Amerika Adliye bakanlığının yayımladığı istatistikler esasınca da, 1980 yılında ülkedeki mahkumların sayısı 320.000 civarında iken, bu rakam 1994 yılında üç kat artmıştır ve 992.000 kişiye ulaşmış bulunmaktadır. Örneğin, “Kalabalık nüfusa sahip olan California eyaletinde, geçen oniki yıl zarfında 21 yeni hapisane yapılmıştır. Buna rağmen bu şehirde sadece bir tane yeni üniversite yapılmış bulunmaktadır. Bu durumun bir benzeri Florida eyaletinde de gözlemlenmiştir.”¹

İşin uzmanlarının da tanıklığı esasınca, California hapishanelerindeki mahkumların masrafı, bir üniversite masrafından çok daha fazladır.”²

11- Amerikan Eğitim Sistemi Bir Çok Bozuklukların Kökeni Konumundadır

Amerika toplumunun içtimai bozukluklarının büyük bir bölümü, bu ülkenin afetli eğitim sisteminden kaynaklanmaktadır. Hakikatte söylenebilir ki, Amerikan toplumunda gençler ve çocuklar, bir çok suç ve cinayetlerin sorumlusu konumundadır. Zira bu gençler, Amerikan toplumunun medeni kanunları esasınca dini, ahlaki ve manevi eğitimden mahrum bulunmaktadır ve de manevi değerleri idrakten ve faydalanmaktan yoksun bırakılmışlardır.

Bu yüzden, “Amerika polisi ve sosyologları açık bir şekilde beyan etmektedirler ki Amerikan gençlerinin bir çoğunun değer sisteminde

¹ Kudüs gazetesi, 8. 12. 1375 (27. 2. 1997)

² Fransa Kolejini yetmiş yaşındaki üstadı ve Paris sosyoloji müdürü Pierre Bordou’nun İspanyol gazetesi, El- Mondo ile yaptığı bir söyleşi, Keyhan gazetesi, 16. 4. 1379 (6. 7. 2000)

maddi değerler, insani değerlerden ve insan canından çok daha önemli konumda bulunmaktadır.”¹

Başka bir ifadeyle Amerikan toplumunda şiddet, cinayet, tecavüz ve saldırı kültürünü vücuda getiren dalga, dinle savaşıma siyasetiyle şekillenmiş yaşlı ağacının dalları durumundaki eğitim ve öğretim sisteminin uğursuz bir ürünü konumundadır ve de Amerika Birleşik Devletlerindeki vatandaşların derin bir şekilde panik ve endişeye kapılmasına sebep olmaktadır.

Washington Post gazetesinin yayımladığı rapora göre de Amerikalıların %62’si bu ülkenin eğitim ve öğrenim sisteminden endişe duymaktadır. Zira yeni nesil yetiştirme hususunda, sorumluluk duygusu, edep, suç ve günahattan uzak, doğru, takvalı, disiplinli ve de maddi ve manevi değerleri denkleştirecek bireyler yetiştirmek hususunda yenilgiye uğramış bulunmaktadır.”²

A- Amerikalı Üniversite Öğrencilerinin Ahlaki Çöküşü: Amerika eğitim merkezlerine hakim olan durumu ve bu merkezlerin kültürel ürünlerinin niteliğini bilmek, bizlerin bu açıdan ülkenin içinde bulunduğu facia hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlayacaktır. Amerikan Üniversiteleri sağlık dergisinin yayımladığı raporda şöyle yer almıştır: “Dr. Livit Kelbe’nin hastalıkları önleme merkezinin yaptığı incelemeler esasınca, Amerikan yüksek okullarındaki öğrencilerin % 40’ı alkollü maddeler tüketmektedir. Bunlardan % 31’i sürekli % 51’i ise bazen marijuana içmektedirler. Alkol kullananların % 27’si ise sarhoşken araba kullandıklarını ve bazen de bu halet içinde sınıflara, laboratuarlara ve kütüphanelere gittiklerini ifade etmişlerdir.

Bu rapor esasınca, öğrencilerin % 13.1’i ise yurtlarda veya üniversite ortamlarında tecavüze uğramaktadır.

¹ Peyam-i İnkılap dergisi, 300. sayı, Washington Post gazetesinden naklen

² Hemşehri gazetesi, 2. 7. 1375 (24. 9. 1996), Washington Post gazetesinden naklen

Bu dergi son olarak şöyle yazmaktadır: “Artık Amerikalı öğrencilerin zeki ve de pisliliklerden uzak öğrenciler olduğu zaman geride kalmıştır ve zaman artık öğrencileri kontrol altına alma zamanıdır.”¹

B- Öğrenciler Arasında Uyumsuzlukların Artış Kaydetmesi: Bu ülkenin (ABD’nin) öğrencilerinin içine düştüğü ahlaki ve manevi kopukluk, hızla yükseliş kaydetmektedir.

California eyaletinde yapılmış bir inceleme esasınca, “1940 yılında bu eyaletteki okullarda görülen başlıca disiplin konuları şunlardı: “Sınıfta ders esnasında konuşmak, sakız çiğnemek, gürültü yapmak, koridorlarda koşmak, okul sırasından ayrılmak, uygun olmayan elbiseler giymek ve çöpü çöp kutusuna atmamak.” Ama 1986 yılında bu eyaletin aynı okullarında yapılmış incelemeler esasınca başlıca disiplin konusunda görülmüş olan yedi husus ise şunlardır: “Uyuşturucu madde kullanmak, alkollü içecekler içmek, genç kızların hamile kalması, intihar, tecavüz, hırsızlık ve şiddet.” Elbette son yıllarda, Amerika’nın bir çok eyaletinde toplumsal bir problem olarak ortaya çıkan genç öğrencilerin ateşli silahlar taşıması, bu silahları öğretmenlerin, memurların ve öğrencilerin aleyhine kullanması konularındaki yasaklar, yukarıdakilere eklenmiştir.”²

Bu konuda yapılan bir araştırmada ise şöyle yer almıştır: “1997 ve 1998 yılında Amerikan okullarının yüzde onunda 4100 tecavüz ve saldırı, 7100 hırsızlık olayı ve 1100 tane de öğrenciler arasında silahlı çatışma olayı meydana gelmiştir.”³

C- Amerikalıların Çocuklarını Evde Eğitmeye Meyletmesi: ABD’nin eğitim ve öğretim sisteminin ahlaki, manevi ve dini öğretilere yabancılaşması, günümüzde bir çok Amerikalı ailenin çocuklarını evde eğitmeye yönelmesine sebep olmuştur. Öyleki bazı aileler, çocuklarının

¹ Keyhan gazetesi, 10. 6. 1376 (1. 9. 1997)

² Dr. Seyyid Ali Asgar Kazımı, Buhrani Camiayi Modern, s. 88

³ Keyhan gazetesi, Çeşm Endaz sütünü, 30. 3. 1377 (20. 6. 1998)

okula gitmesine engel olmaktadır. Washington Post gazetesi, bu konuda yayımladığı bir raporunda şöyle yazmaktadır: “Eğitim ve öğretim işleri uzmanı Brian Ray’ın yaptığı incelemeler esasınca, bir milyona yakın Amerikan gençleri ve çocukları evlerinde eğitim görmüşler ve okula gitmemişlerdir. Bu olay, gittikçe yaygınlık kazanmaktadır. 2000 yılına kadar bu rakam iki milyon çocuk ve gence erişecektir.” Washington Post şöyle devam etmektedir: “Ailelerin bu metodu seçmelerinin başlıca sebebi, ahlaki ölçüleri ve dini ilkeleri çocuklara öğretme eğilimidir. Zira her türlü dini terbiye ve öğretim ve hatta dini tezahürler bile okullarda yasaklanmış haldedir.”¹

12- Amerikalı Uzmanların Büyük Buhranlardan Endişe Duyması

Amerika toplumunda toplumsal ve ahlaki sapıklıkların yıkıcı etkilerinin gün gittikçe daha fazla ortaya çıkmasıyla ve yaygınlaşmasıyla birlikte, bu ülkede büyük ahlaki buhranlar ile ilgili konuların incelenmesini ve yorumlanmasını daha da ciddi bir hale getirmiştir. Amerika’yla ilgili meselelerin seçkin yorumcularından biri bu konuda şöyle demektedir: “Günümüz buhranları, Amerika’da bir çok sosyal ilimler öğrenicileri için önceki yıllardan beri zaten aşikar idi. Ama geçmişte Amerikan basınına çok az yansıyan görülmeyen buhran ve sorunlar, bugünlerde aşikar ve görülür olmaya başlamıştır.

Birkaç hafta önce Washington Post gazetesinin birinci sayfasında yer alan sür manşette şöyle denilmekteydi: “Amerikalılar birbirlerine ve kendi kurumlarına güven duymamaktadırlar.” Ertesi gün aynı gazetede, birinci sayfa boydan boya güvensizlik siyaseti ve boş çıkan hayallerden söz etmekteydi. Üçüncü gün ise birinci sayfada yer alan büyük

¹ Subh dergisi, 63. sayı, Aban 1375 (Kasım 1996), Cumhuri-i İslami haber ajansından naklen

bir manşette, kalkınma halinde oy veren sinirli kadınlardan söz etmekteydi. Washington Post gazetesinin birinci sayfasındaki bu tür yorumsal makaleler günün haberleri olarak bir hafta boyunca devam etti. Bu tür raporların genelde günün önemli haberlerine ayrılan basının birinci sayfasında yer alması daha önce görülmemiş bir şeydi ve bu da Amerika'nın siyasi ve toplumsal sorunlarının ciddi ve endişe verici bir hale geldiğinin göstergesidir.

Bu hafta ise Washington Post gazetesinin birinci sayfasında yer alan makaleler, Amerika'da kumar hakkında hazırlanmış dizi yazılardı. Burada yayımlanan istatistikler esasınca, Amerika milleti kumarbaz bir millet haline gelmiştir ve kumar oynamak, yılda 482 milyar dolar tutarıyla, Amerika'nın en büyük milli eğlencesi haline gelmiştir. Amerika'da müzik, kayak ve gemi yarışması, eğlence parkları, spor yarışları, sinema ve film eğlence açısından kumardan daha alt sıralarda yer almışlardır. Bu istatistikler esasınca bütün eğlence parklarına gidenlerin sayısı, yılda 128 milyon kişiyi bulmaktadır. Oysa kumar gazinolarına gidenlerin yıllık sayısı 125 milyon, müzik konserlerine gidenlerin sayısı yıllık 24 milyon, büyük futbol kulüplerinin oyunlarına gidenlerin yıllık sayısı 14 milyon ve tiyatrolara gidenlerin yıllık sayısı ise 9 milyon civarındadır.

Eyalet devletleri, kumarhaneleri en büyük teşvik edici ve geliştirici faktör konumundadır. Zira bütçelerinin azlığı sebebiyle, vergi olarak bu kumarhanelerden çok büyük gelirler elde etmektedirler.

Daha yirmi yıl öncesine kadar, kumarbazlık, toto ve şans oyunları Amerika'nın bir çok eyaletinde yasaklanmış durumdaydı. Ama iktisadi buhranlar ve toplumsal değerlerin ortadan kalkmasıyla kumarbazların sayısı hızla artış kaydetmiştir ve devlet de bu sektörü geliştirmeye katılmıştır.

Yeni yayımlanan rakamlar şunu göstermektedir ki, kumarın yaygın olduğu bölgelerde, cinayetler de artış kaydetmektedir. Zinadan doğan

çocukların sayısı da son yıllarda 10 kat fazlalaşmıştır. Cinayet suçundan hapiste yatanların sayısı ise bir milyon kişiyi geçmiş durumdadır.”¹

13- Amerika Kudretinin Gittikçe Yok Olmaya Yüz Tuttuğunun Nişaneleri

Kültürel çöküşün, manevi kopuşun toplumsal sorunların yükselişinin ve de yıkıcı yan etkilerinin devam etmesi, genel anlamda ABD’yi başlıca iki buhranla karşı karşıya bırakmıştır:

- Halkın genelinin yöneticilere ve hakim siyasi düzene güveninin göze batacak bir şekilde azalması
- Tek kutuplu düzen görüşüne ve Amerika’nın dünya üzerindeki hakimiyetine karşı evrensel düzlemde gittikçe artış kaydeden muhalefet

1- Halkın Yöneticilere Güveninin Azalması

Bir taraftan ABD’nin bu toplumdaki siyasi, iktisadi ve kültürel buhranlara karşı koyma hususundaki gözle görülür ve ciddi bir şekilde acizliği ve bir yandan da Amerikalı siyasetçilerin ve yöneticilerin açık ve geniş boyutlarda yolsuzlukları ve fesada düşmeleri, halkın genelinin bu ülkedeki siyasi ve devlete ait kurumlara ve devlet yöneticilerine karşı güveninin göze batacak bir şekilde azalmasına sebep olmuştur.

Amerika halkının bu ülkeye hakim olan güçlere karşı kötümserliğinin ilerlemesi ve büyümesiyle birlikte Amerika hakikatte, “yepyeni tehlikeli buhran dalgalarıyla” karşı karşıya kalmıştır.

“Bir yıl önce (1997) Amerika’da yapılan milli bir ankete göre halkın sadece % 30’u yargı, % 20’si yasama, % 18’i ise yürütme kurumlarına itimat ettiklerini ifade etmişlerdir.”²

¹ Prof. Hamid Mevlana, Sobh dergisiyle yaptığı bir söyleşi, 48. sayı, 22. 12. 1374 (12. 3. 1996)

² Prof. Hamit Mevlana, Keyhan Gazetesi, Çezmendaz sütunu, 29. 5. 1377 (20. 8. 1988)

A- Rakamlar Aynasında Milli ve Devlete Ait Kurumlara İtimadın Azalması

Bu konu da inkarı mümkün olmayan bir hakikattir ve de Amerika Birleşik Devletlerinin kitle haberleşme araçlarının, araştırma ve inceleme merkezlerinin yapmış olduğu ilmi anketler ve inceleme raporları da bu gerçeği teyit etmektedir.

Amerikan Newsweek dergisi bir araştırma raporu yayımlayarak halkın genelinin siyasi ve devlete ait kurumlara güveninin azalması konusunu inceleyerek şöyle yazmıştır: “Oysa bundan otuz yıl önce Amerika halkının % 42’si kongreye itimat etmekteydi. Bu rakam şu anda % 8’e inmiş durumdadır. Amerikalıların yürütme kurumlarına olan güvenleri % 41’den % 12’ye, medyaya olan güvenleri % 29’dan % 13’e, büyük holdinglere olan güvenleri ise % 55’den % 19’a, üniversitelere olan güveni % 61’den % 25’e, doktorlara olan güveni % 73’ten % 23’e inmiş durumdadır.”¹

Basında halka arz edilen, Amerikan halkının bu ülkenin milli kurumlarına ve devlet teşkilatlarına olan göreceli güveni konulu Pew araştırmalar merkezi tarafından yapılan karşılaştırmalı değerlendirme raporunda şöyle yer almıştır: “Halkın aile bireylerine olan itimadı % 84, itfaiyeye olan güveni % 78, işyerlerindeki müdürlere olan itimadı % 51, polis idaresine olan güveni % 46, komşusuna olan güveni % 45, mahalle okullarına olan güveni % 32, televizyon ve basın araçlarına olan güveni % 24, yerel gazetelere olan güveni % 22, belediyelere olan güveni % 14, yerel devlete olan güveni % 9, federal devlete olan güveni ise % 6 civarındadır.”²

¹ Prof. Hamit Mevlana, Subh dergisiyle yaptığı röportaj, 48. sayı, 22. 12. 1374 (12. 3. 1996)

² Prof. Hamit Mevlana, Keyhan gazetesi, Çeşmendaz sütunu, 29. 3. 1376 (19. 6. 1997)

Nitekim Amerika'nın toplumsal konularını yorumlayan uzmanlar da şuna inanmaktadırlar: "Asıl sorun şurada yatmaktadır ki Amerikalıların en çok güvendiği aile kurumu da şu anda dağılmaya yüz tutmuştur ve itfaiye teşkilatı da bütün hizmetleriyle beraber siyasi partilerin, devlet ve siyasi teşkilatların yerine geçecek bir konumda değildir."¹

B- Amerikalı Yetkililerin Ahlaki ve Mali Fesatları

Amerika'da yapılan en son anketlerin sonuçlarının da gösterdiği gibi, bu ülke halkının % 65'i, Amerika'daki devlet yetkililerinin bozuk ve sahtekar olduğuna inanmaktadır. Gallop anket kurumu ile CNN televizyon kanalının ortaklaşa yaptırdığı bu anketlerin de gösterdiği gibi Amerika'da oy verenlerin çoğu devlet makamlarının özellikle de, Amerika kongre üyelerinin yaptıklarından rahatsız durumdadır. Bu kimselerin güvenilir ve doğru kimseler olmadığına inanmaktadırlar. Gallop kurumu kongre üyelerinin karşılıksız çek vermelerinin, bu güvensizliğin başlıca sebeplerinden biri olduğunu ilan etmiştir."²

Amerika meclis temsilcilerinin ve hakim sınıfın ahlaki bozuklukları ve mali yolsuzlukları hakkında daha geniş bilgi edinmek için bu konuda yayımlanan çeşitli raporları incelemek gerekir. Örneğin: "Amerika Kongresinin işleyişini kontrol eden idare şöyle ilan etmiştir: "Amerika meclis temsilcileri, Haziran 1989 tarihinden, Haziran 1990 tarihine kadar toplam olarak 8331 karşılıksız çek vermişlerdir. Ortalama olarak her meclis üyesine ondokuz çek düşmektedir. Her temsilcinin karşılıksız çıkan çeklerinin tutarı, yılda 1000 dolar civarındadır. Bu karşılıksız çıkan çeklerden bazılarının tutarı ise onbin dolardan fazladır."

Bu idarenin yayımladığı rapor esasınca, "1989 yılının sonlarında bu suistifadeyi önlemek için bir takım kanunlar yürürlüğe konulduğu

¹ a.g.e,

² Keyhan gazetesi, 6. 2. 1371. Cumhuri-i İslami Haber ajansından naklen

halde, temsilcilerin karşılıksız çeklerinin miktarı % 8 artış kaydetmiştir.”¹

Öte yandan Amerikan kongresinde devlet operasyon komitesi de, devlet mallarında yolsuzluklar hakkında 334 sayfalık bir rapor hazırlayarak, halkın devlet makamlarına kötümser bakmakta haklı olduğunu ispat etmiş ve şöyle ilan etmiştir: “Yolsuzluklardan biri, fakirlere ve işsizlere yemek temini için verilen yemek kuponuyla ilgilidir. Bu kuponlar hakikatte mali senetler sayılmaktadır.”

Bu raporda açık bir şekilde şöyle ilan edilmiştir: “1988 yılından bugüne kadar dört milyon dolar kaybolmuştur ve yaklaşık olarak pazarlarda kullanılan kuponların % 7’si de sahte çıkmıştır. Bu kuponlardan bazıları da uyuşturucu madde ve alkollü içeceklerin alımında kullanılmıştır.”²

Amerikan makamlarının son birkaç on yılda yaptıkları ahlaki ve mali yolsuzlukların ifşası ve de bu rezaletlerin sürekli tekrarlanması, söz konusu makamların ülkenin siyasi sahnesinden silinmesine neden olmuştur. Nitekim, sadece 1970 ve 1980’li yıllarda Amerika kongre üyeleri ve ileri gelenlerinden onbeş kişi rüşvet, yetkisini kötüye kullanma ve yolsuzluklar sebebiyle kendi makamlarından istifa etmiş veya azledilmişlerdir.”³

Amerika hakim sınıfının gizli ve açık fesatları o kadar geniş boyutlara varmıştır ki bu ülkenin büyük siyasetçileri bile bu duruma itirazda bulunmuşlardır. Amerika Dışişleri eski bakanı James Baker ABD’nin karmaşık ve toplumsal buhranına işaret ederek şöyle demiştir: “Ame-

¹ a.g.e, 25. 7. 1370 (17. 10. 1991)

² Suruş aylık dergisi, 664. sayı, Ağustos, 1993

³ Prof. Hamit Mevlana, Keyhan Gazetesi, Çezm endaz sütunu, 29. 5. 1377 (20. 8. 1998)

rika'nın toplumsal buhranını çözebilmek için Amerika'nın siyasi şahsiyetleri, sorumluları ve seçkinleri işe kendilerinden başlamalı ve daha az ahlaki ve mali rezalete bulaşmalıdırlar.”¹

C- Buhranları Kontrol Etmede Amerikan Siyasetçilerinin Başarısızlığı

Amerikan vatandaşlarının güveninin azalmasında ve bu ülke halkının özellikle de genç neslinin siyaset sahnesinden –meclis ve cumhurbaşkanlığı seçimleri gibi- ayrılmasında en önemli sebep sayılabilecek başka bir etken de Amerika'nın iddialı siyaset önderlerinin bu ülkenin sorunlarını halletme hususunda acziyet ve güçsüzlüklerinin ortaya çıkışıdır.

Amerikan halkının bu ülkeye hakim olan güçlere karşı karamsar oluşunun yayılması ve büyümesiyle, “halk, Washington devletine karşı güvenini günden güne yitirmekte, depresyon ve ümitsizlik duygusuna kapılmaktadır. Zira insanlar artık iktisadi ve siyasi yolsuzlukları hızlı bir şekilde halletmek için, önlerinde hiçbir çözüm yolu bulamamaktadırlar.”²

Büyük bir seyirci kitlesi bulunan BBC televizyonu da, Amerika yeni dönem cumhurbaşkanlığı için yapılan ön seçimleri inceleyerek, bu konuda tüyler ürpertici gerçekleri açıklamaya başlamış ve şöyle demiştir: “Amerika, dünyanın en demokratik ve özgür ülkesi olduğuyla övünmektedir. Oysa bu ülkenin gerekli şartları haiz 205 milyonluk cemiye-tinden, geleceğin cumhurbaşkanını seçmek için düzenlenen aday tayin etmek amaçlı ön seçimlere oldukça az sayıda kimse katılmıştır.”

BBC muhabiri de halkın Kasım seçimlerine katılmayışının sebebini öğrenmek için bu ülke vatandaşlarından bir kaçıyla röportaj yaptıktan

¹ Cumhuri-i İslami gazetesi, 22. 9. 1372 (13. 12. 1993)

² Prof. David James Simpson, San Francisco eyaleti üniversitesi üstadı, Risalet gazetesi muhabiriyle telefonla yaptığı bir söyleşi, 27. 4. 1381(18. 7. 2002)

sonra şöyle demiştir: “Halk, sadece çocuklarına yalan söyleyebileceklerini, aldatabileceklerini, hıyanet edebileceklerini, sorumluluktan kaçabileceklerini, doping yapabileceklerini, uyuşturucu madde ve sigara kullanabileceklerini öğrettikleri için, artık seçimlere güvenmemektedirler.”

Söz konusu muhabir şöyle devam etmektedir: “Amerikan halkı, eski Cumhurbaşkanı Bill Clinton’u yalancı olarak görmektedirler ve onun siyaset oyunlarından bıkmış durumdadırlar. Hakikatte de seçimlere katılmanın faydasız olduğuna inanmaktadırlar. Zira perde arkasındakiler, her haliyle istedikleri kimseyi iş başına getirmektedirler.”¹

C- 1- Amerika Halkının Siyasetçilerin Yalan Vaatlerinden Endişeye Kapılması

Amerika toplumunun siyasi ve toplumsal konularını yorumlayan uzmanlar şuna inanmaktadırlar ki, “Amerika’da ülke çapında yapılan bir referandumun gösterdiği üzere, onsekiz ila yirmidört yaş arasındaki Amerikalı gençler, siyasi alandan uzaklaşmış bir durumdadır ve de artık oy verme eğilimi taşımamaktadırlar. Menfaat gurupları ve hatta tüccar ve toplumda etki sahibi şirketlerin seçim adayları dahi, Amerikalı genç nesli, ülkenin siyasi sahnesine çekmeye güç yetirememişlerdir.”²

Bu uzman yorumcular, Amerika toplumundaki bu siyasi boşluğu inceleyen Amerikalı gençlerin bu ülkenin siyasetçilerinin yalan vaatlerinden büyük rahatsızlık duyduğuna işaret etmiş ve buna inanmışlardır: “Amerikalı gençler her şeyden daha çok kendi şahsi emniyetini ve ekonomik durumunu düşünmektedir.”³

“Mevcut istatistiklere göre Amerika halkının % 73’ü ahlaki değerlerin ortadan kalkmasından büyük sıkıntı duymaktadır. Kendi geleceğini

¹ Keyhan gazetesi, 25. 12. 1378 (15. 3. 2000)

² İttialaat gazetesi, ek, 3. 6. 1375 (25. 8. 1996)

³ a.g.e,

düşünmektedir. Aynı zamanda suç ve cinayet olayları da yılda altı milyar dolar, Amerika ekonomisine zarar vermektedir.”¹

Ama hakim düzen ve “Amerika’nın eğitim ve yargı sistemi, sürekli artış kaydeden bu düzensizlikler karşısında durmaktan aciz kalmıştır.”² Bu da ABD halkının mevcut endişelerini daha da bir artırmaktadır.

C- 2- Halkın Endişelerinin Artması ve Yöneticilerin Gücünün Azalması

Mevcut raporların ortaya koyduğu gerçekler esasınca, toplumda var olan buhranlar, Amerikan vatandaşları arasında büyük bir endişe ve paniğe sebep olmuştur.

Washington Post gazetesi, görülmemiş bir teşebbüste bulunarak Amerikan halkının duyduğu yetmiş endişe ve panik hakkında bir araştırmayı gazetesinin onsekizinci sayfasında ve bir kısmını da gazetesinin ilk sayfasında yayınlamak şöyle yazmıştır: “Amerikalıların % 62’si, genç neslin sorumluluk duygusu taşıyan, edepli, suç ve günahattan uzak, doğru, temiz, disiplinli, düzenli, maddi ve manevi ölçüleri denkleştirebilen bireyler olarak terbiye etme hususunda yenilgiye uğrayan ülkedeki eğitim ve öğretimin durumundan büyük bir endişe duymaktadır.

Halkın % 61’i ise güvensizlikten ortaya çıkan cinayetlerin artışı karşısında endişeye kapıldıklarını beyan etmişlerdir. Amerika halkının % 61’i ise AIDS hastalıkları ve cinsel hastalıklardan kaynaklanan diğer hastalıkların artışından dolayı endişe duyduklarını bildirmişlerdir.

Amerika halkının % 57’si ise yalan söylemenin ve güç ve zenginlikten suistifadenin yaygınlaşmasından dolayı endişe duymaktadırlar. Amerika halkının % 51’i ise ahlakın zayıflamasından endişe duymaktadırlar.

¹ James Baker, Amerikan Dışişleri eski bakanı, Cumhuri-i İslami Gazetesi, 22. 9. 1372 (13. 12. 1993)

² a.g.e,

Amerikan halkının % 49'u ise bu yapılan ankette, ailevi ihtilaf ve çatışmaların yaygınlaşmasından dolayı endişe duyduklarını belirtmişlerdir.

Ankete katılanların % 46'sı ise maneviyatın Amerika'dan kopup gittiğinden ve halk için en değerli şeyin para olmasından endişe duyduklarını belirtmişlerdir.”¹

Düzensizliklerin ve uyumsuzlukların, yöneticilerin acizliğiyle birleştiği bir toplum, büyük bir ümitsizliğe kapılmakta ve de siyasi önderlerinden hiçbir şey ummamaktadır. Yani bugün Amerika'nın içinde bulunduğu gerçek de budur. Amerikalı bazı siyasetçiler ise bunu, tümüyle ümitsiz edici şartlar veya şüphe ve mutsuzluk duygusu olarak anmaktadırlar.

Ümitsiz Edici Şartlar

Amerikan sinemasının meşhur yapımcısı Spike Lee, Fransız Liberation dergisiyle yaptığı bir söyleşide Amerika toplumunun karşı karşıya bulunduğu bazı sorunları ve de, “Biz şaşkıncı bir durum içinde yaşamaktayız. Amerika henüz ırkçı bir ülke konumundadır” hakikatini beyan ederek şöyle demiştir: “Benim inancıma göre gençler, herhangi bir şeyi oylarıyla değiştirebileceklerine inanmamaktadırlar.” Hakeza Spike Lee şöyle diyor: “Durum oldukça ümitsiz edicidir. Zira gençler, seçim konusuna hiç önem vermemektedirler. Gerekli şartları haiz olan bireylerin sadece % 20'si oy vermektedir. Diğerleri ise inançlarını yitirmiş durumdadır.”²

Amerikalı meşhur psikolog Benjamin Spack ise bu konuda şöyle yazmaktadır: “Ne yazık ki bugünkü Amerika toplumunda halkın çoğu, seçtikleri önderleri etkileme hakkında şüphe ve kötümserlik hislerine

¹ Hemşehri gazetesi, 2. 7. 1375 (24. 9. 1996)

² Suruş dergisi, 596. sayı

sahiptirler. Onlar, bir kişinin ses veya oyunun önemli bir şey ifade ettiğine inanmamaktadırlar. Oy sandıklarının başında bulunmamızın geçmiş olduğu korkunçtur. 1988 ve 1992 yıllarındaki Cumhurbaşkanlığı seçimleri içler acısı birer örnek konumundadır. Gerekli şartları haiz olan vatandaşların sadece yarısı oy sandıklarının başına gitme zahmetine katlanmışlardır...

Diğerleri ise siyasetin hoşla gitmeyen ve ağır yürüten sürecinden artık bıkmış durumdadır. Dolayısıyla da bilerek ve de itirazda bulunmuş olmak için oy vermekten sakınmaktadırlar.”

Benjamin Spack daha sonra şöyle diyor: “Bir zamanlar, birkaç dolar veya birkaç bardak şarapla oy satın almak mümkündü. Ama bugün siyasi reziller, çok daha karmaşık bir şekilde hareket etmektedirler.”

Hakeza şöyle yazmaktadır: “Onlar, sadece bir azınlığın konularını incelediğini ve de partilerin ve adayların gidişatını anladığını bilmektedirler. Onlar, içi boş sloganların veya saptırıcı ithamların karmaşık meseleler hakkındaki ciddi tartışmalardan çok daha iyi bir şekilde oyları etkilediğini bilmektedirler.”

Spack daha sonra şöyle demektedir: “Seçim adayları, kiralanmış siyasi müşavirlere dayanarak ve de kayıtsız ve sade kimseleri aldatarak, fikirlerini büyük bir ustalıkla kontrolleri altına almaktadır. Dolayısıyla da halktan büyük kesimin fikirlerini gerçek sorunlardan, tumturaklı anlamsız konulara yöneltmektedirler.”¹

2- Amerika’nın Dünya Liderliği Görüşüne Uluslararası Muhalefet

Amerika’daki mevcut değişiklikler, devlet adamlarının çeşitli ve yaygın buhranları ve olumsuzlukları ortadan kaldırma hususundaki güç ve kabiliyetini sorgulamaya açmış ve de Amerika’nın çağdaş dünyaya

¹ Benjamin Spack, Donyaye behtar baraye kudekaneman, s. 163 ve 164

Dine Dönüş Çağı.....311

lider olmasının gerekliliği görüşünü komik bir fikir haline dönüştür-
müştür.

Amerika'nın Utanç Verici İddiası

Devrim önderi Ayetullah Hamenei, Amerikan toplumunun manevi afete uğramış bir toplum olduğunu beyan ederek şöyle buyurmaktadır: “Bugün dünyanın hiçbir yerinde kadınlar, Amerika’daki kadar dayak yememekte ve dayaktan ölmemektedir. Bugün dünyanın hiçbir yerinde çocuklar Amerika’da olduğu kadar öldürülmemekte ve cinsel tacizlere maruz kalmamaktadır.

Amerika sokaklarında 12- 13 yaşındaki çocuklar silah taşımakta, sigara içmekte ve içki kullanmaktadırlar ve buna rağmen onlar, dünyada önderlik etme iddiasında bulunmaktadırlar. Bu gerçekten utanç verici bir iddiadır.”¹

Bu Ülkeyle Hiç Kimseye Önderlik Edilemez

Amerika temsilciler meclisinin eski başkanı Nute Gangridge imalı bir şekilde, Amerika’nın dünyaya liderlik etme iddiasının utanç verici olduğunu itiraf ederek ve de Amerika toplumunun buhranlı şartları karşısında üzüntüsünü belirterek şöyle demektedir: “ABD dünyaya önderlik etmelidir. Ama oniki yaşındaki çocukların hamile kaldığı, onbeş yaşındaki çocukların birbirlerini öldürdüğü, onyediy yaşındaki çocukların AIDS hastalığına yakalandığı, onsekiz yaşındaki çocukların okuma yazma dahi bilmeden diploma aldığı bir ülke hiç kimseye önderlik edemez.”²

İlginç olan da şudur ki bu sözlerin sahibi Amerika’nın seçkin önderlerinden biri olarak bu görüşleri söyledikten kısa bir müddet sonra gelirlerinin vergisini ödeme hususunda sahtekarlık yaptığı iddiasıyla ülkesinin adli makamlarının takibine uğramıştır.³

¹ Basın, 29. 1. 1375 (18. 4. 1996)

² Cumhuri-i İslami gazetesi, 22. 5. 1375 (13. 8. 1996)

³ Hemşehri gazetesi, 26. 6. 1375 (17. 9. 1996), Keyhan gazetesi, 3. 10. 1375 (24. 12. 1996)

Amerika'nın Dünyayı İdare Etme Salahiyetine Sahip Olmayışı

Batı dünyasını özellikle de Amerika toplumunu ihata eden tehlikeli ve kapsamlı buhranlar da şu önemli iddiayı ispat etmektedir.”Amerika ve Avrupa dünya üzerinde egemenlik iddiasında bulunmamalıdır. Zira Avrupalı ve Amerikalı ülkeler derin bir kültürel, manevi, içtimai ve toplumsal buhran ile karşı karşıya bulunmaktadır.”¹

Avusturalya'nın eski başbakanı Bob Hook da Amerika'nın insan hakları sloganını bir araç olarak kullanmasına ve de Amerika'nın içinde bulunduğu toplumsal bozukluk durumuna işaret ettikten sonra şöyle demiştir: “Amerika, insan hakları hususunda iki yüzlülük etmektedir. Bu konu Amerika'da diğer ülkelere göre daha kötü şartlarda bulunmaktadır. Amerika, Asya ülkelerindeki insan hakları hususunda konuşmaktadır. Oysa, bir çok Asya ülkesinde insan hakları, Amerika'daki insan haklarından çok daha iyidir. Amerika'da adaletsizlik, hatta ücretlerin verilmesi ve işçilere karşı davranışlar hususunda dahi eşitsizlik söz konusudur, yirmi yıldan bu yana da durum daha da kötüleşmiş haldedir. Dolayısıyla bütün bunlara rağmen, Amerikalı önderlerin dünyadaki insan haklarının kötü şartları hakkındaki sözlerini işittiğiniz takdirde, “Amerika'nın iki yüzlülüğünü” anlamanız mümkündür.”²

Bu esas üzere şöyle söylemek mümkündür: Dünya hiçbir zaman Amerika önderliğini ve Amerika'nın farklı toplumlar üzerinde kurmak istediği egemenlik sistemini kabul etmeyecektir. Zira, “Amerika, askeri

¹ Basın, 17. 5. 1375 (8. 8. 1996), Zebigniew Berjinski, Amerikalı teorisyen ve Amerika milli güvenliğinin eski müşaviri

² Kuala Lumpur'da Malezyalı avukatlar ocağının beşinci kuruluş yıldönümü toplantısında yaptığı konuşma, Cumhuri-i İslami gazetesi, 26. 5. 1376. Cumhuri İslami Haber ajansı

ve ekonomik açıdan üstün olduğu halde dünya üzerinde ahlaki ve siyasi önderlik salahiyyetine sahip değildir.”¹

Aslında bizzat Amerikalı uzman yorumcuların itiraf ettiği gibi, “Dünya halkları Amerika’dan nefret etmektedir. Zira Amerikan değer sisteminde var olan özgürlük, din ve mezhebin ortadan kalkmasıyla birlikte.”²

Batı dünyasının ve ABD’nin bazı uzman görüş sahipleri de Amerika toplumunun acı gerçeklerine boyun eğerek ve de içindeki sorunları açıklayarak bu konudaki endişelerini şöyle ifade etmektedirler: “Ben, süper güç Amerika’nın konumunun daha da sarsılacağından endişe etmekteyim. Bu ülkenin kudretinin, evrensel olarak manevi iktidar türüne intikali için, Amerika’daki servet biriktirme ve aşırı heveslilik oldukça zarar vericidir.”³

14- Amerikalı Şahsiyetlerin İtirafı

Amerika toplumundaki yıkıcı uyumsuzlukların artış kaydetmesi, içler acısı toplumsal şartlar ve manevi çöküş öyle bir durum yaratmıştır ki, bu ülkenin toplumsal meselelerde uzman yorumcuları ve görüş sahiplerinden bir çoğu Amerika toplumunun kültürel hastalıklarının var-

¹ Polonya eski cumhurbaşkanı Lah Valesa, dayanışma partisi önderi, Almanya’nın Bonn şehrinde düzenlenen ik bin yılının evrensel merkezi adlı uluslararası sempozyumda, Cumhuri-i İslami gazetesi, 23. 8. 1378 (14. 11. 1999), Cumhuri İslami Haber ajansı

² John Hopkins üniversite üstadı, Tahir H. Butt, hidayet dergisi, direnişçi halk güçlerinin siyasi yardımcılığı, ikinci yıl, 17. sayı, Kasım 2002

³ Berjinski, Nezeriyyei berhorde temeddonha (Medeniyetler çatışması teorisi), tercüme ve edit Mücteba Emiri, s. 116 (Bu görüşün daha fazla açıklaması için Zebignew Berjinski’nin Haric ez kontrol kitabına müracaat ediniz. Çeviri, Abdurrahim Neve İbrahim, s. 80- 90

lığını itiraf ederek ve de hızlı bir şekilde tedavi edilmesi gerektiğini bildirerek, yegane kurtuluş yolunun ya da ülkenin toplumsal ve kültürel sorunlarının üstesinden gelmenin en iyi yolu olarak dini inançlara dönmeyi zarureti ifade etmektedirler.

Dünya müslümanlarının önderi Ayetullah Hamenei bu konuda şöyle diyor: “Gerçi manevi hususlarda batıların uykusu çok ağırdır ve de onlar yanlışlıkları ve sorunları çok geç anlamaktadırlar. Ama bugün durumu anlamışlardır ve hatta siyasetçileri bile ahlaki açıdan yoldan çıkmış oldukları gerçeğini itiraf etmektedirler.”¹

Bu bölümde ise adı geçen konularda Amerikan şahsiyetlerinden bazılarının itiraflarını aşağıdaki sıraya göre incelemeye çalışacağız:

- Amerikan toplumunda şiddetli bir kültürel hastalığın varlığı
- Bu hastalığı tedavi etmek için bir an önce çare bulunmasının zarureti
- Dini inançlara ve manevi değerlere dönüş

1- Amerikan Toplumundaki Kültürel Hastalıklar Hakkındaki İtirafı

Devrimin yüce önderi Ayetullah Hamenei’nin de açıkça bildirdiği gibi, Amerika’nın kültür ve düşünce uzmanlarının bir çoğu kültürel çöküş gerçeğini itirafta bulunarak bu hastalığın çeşitli boyutlarını incelemeye koyulmuşlardır. Şimdi onlardan bazısını nakledeyim:

A- Amerikan Kültürü Yeniden Yazılmaya İhtiyaç Duymaktadır

Amerikalı bazı uzman görüş sahipleri açık bir şekilde şöyle demektedirler: “Bugün her zamankinden daha çok şu hakikat ortaya çıkmıştır

¹ Ayetullah Hamenei’nin casusluk yuvasının baskınının yıldönümü münasebetiyle yaptığı konuşma, 10. 9. 1374 (1. 12. 1995)

ki Amerika toplumundaki kültür temelleri eskimiş ve yıkılmaya yüz tutmuştur. Dolayısıyla da kabul etmek gerekir ki bugün kültürümüz yeniden yazılmaya ihtiyaç duymaktadır.”¹

Onlar açık bir şekilde şöyle demektedirler: “Kayıtsız şartsız özgürlük ve de yaygınlaşmış genel kültür, çok karmaşık ve kötü bir durum yaratmıştır. Bugün Amerika’da yaygın hale gelmiş olan genel kültür; seks, şiddet ve bu ikisinden oluşan aşağılık bir karışım girdabına yuvarlanmış durumdadır. Bu konu oldukça açık ve belli bir gerçeği ifade etmektedir. Caddelerde görülen şiddet olayları da geleceği beyan etmektedir.”²

B- Amerika Toplumunun Kültürel Standartlarının Düşüşü

Amerikalı seçkinlerden bir bölümü şuna inanmaktadırlar ki bu toplumdaki kültürel hastalık çok şiddetli bir sınıra ulaşmış durumdadır. Eğer bu hastalığı tedavi cihetinde temel ve devrimci bir teşebbüste bulunulmazsa, çok yakın bir gelecekte bu kültürün tümüyle çöküşüne şahit olunacaktır.

Economist, tarihçi ve de Amerikalı meşhur yazar Thomas Soul ise bu konuda şöyle diyor: “Amerikan toplumunun kültürel standartları o kadar düşüş kaydetmiştir ki sadece kurtarıcı toplumsal bir devrim icat edecek devrimci bir önder sayesinde Amerikan toplumu tam bir çöküşten kurtulabilir.”

Thomas Soul hakeza şuna inanmaktadır: “Geçen birkaç yıl zarfında Amerikan toplumunun manevi değerlerinin aşağıya düşmesi ve de çok

¹ Amerikan baskısı, Washington Post gazetesinin yazar kadrosundan Charles Cravetomer, Sुरुş dergisi, 539. sayı, Kasım, 1990

² Dallas Morning gazetesinin yorumcusu ve de Amerika gazetecileri milli sendikası üyesi William Mericson, Cumhuri-i İslami gazetesi, 31. 6. 1372 (22. 9. 1993), Cumhuri-i İslami haber ajansından naklen

kültürlülüğün ortaya çıkması, Amerika toplumundaki insan sermaye-sini tehlikeye düşürmüştür ve de bir takım kimseleri gelecek hakkında karamsar kılmıştır.”¹

C- Amerikan Toplumunun Deruni Aşağılık Haletine Maruz Kalması

Amerikan toplumunun kanser türünden kültürel hastalığı, şehir ve idaresi, bugün bu ülkenin çirkin yüzünü dünya insanlarına göstermeye yetmiştir.

Amerikalı meşhur roman yazarı Norman Miller ise bu konudaki inançlarını beyan ederek ve de çok satan “Gece Orduları” adlı kitabında yazdığı, “Amerika’nın fevkalade çekici yüzü bugün artık güzel olmayan cüzamlı bir çehre haline dönüşmüştür” gerçeğine işaret ederek şöyle demektedir: “Elbette bu hastalık ilerlemiş durumdadır. Eğer bütün zaafı ve güçsüzlükleri bir kenara bırakacak olsak dahi, bu toplum artık batini/deruni bir aşağılığa düşmüş durumdadır.”²

D- Amerikan Toplumunda Veba

Dua Koruyucuları adlı bir gurubun sözcüsü olan Pet Mahoni hanım ise son zamanlarda, “Oruç, tövbe ve Amerika için dua” olgusunu yükseltmek amacıyla son zamanlarda Capitol Hill’de çok ciddi guruplar teşkil etmiştir ve ABD’nin kültürel durumu hakkındaki endişesini şöyle beyan etmiştir: “Bugün bir takım sorunlar tıpkı bir veba gibi Amerikan toplumunun canına kastetmiştir ve bunun hiçbir siyasi çözümü de yoktur. Siyaset, bir kültürün boyutlarını yansıtan bir ayna konumundadır. Bizim bu aynaya kızmamız gerekir. Biz, bu aynaya yansıyan gerçeklere kızmalıyız.”³

¹ Sobh dergisi, 24. 4. 1374 (15. 7. 1995)

² Keyhan-i Ferhengi, 10. 3. 1371(31. 5. 1992) ve Suruş dergisi, 599. sayı

³ Sobh dergisi, 71. sayı, Haziran, 1997. Washington Times gazetesinden naklen

Amerikan toplumunun kültürü, bu toplumun yüceliş ve gelişimi cihetinde yaratıcı bir rol oynayacağı yerde, ülke için tehdit edici bir etken haline dönüşmüştür. Öyle ki Amerika'nın meşhur teorisye Zebignew Berjinski açık bir şekilde uyararak şöyle demektedir: “Amerika'nın yiyeceği darbeler, rakiplerinin meydan okumasından kaynaklanmayacaktır. Amerika, kendi kültürünün oluşturduğu tehditlerden zarar görecektir. Bu tehditler gittikçe Amerika'yı içeride zayıf, kimliksiz, dağınık ve güçsüz kılacaktır.”¹

2- Amerika'nın Kültürel Hastalığını Bir An Önce Tedavi Etmenin Zarureti Hakkındaki İtiraf

ABD'nin toplumsal ve kültürel hastalığının belirtilerinin her zaman-
kinden daha açık bir şekilde görüldüğü bu şartlarda, bazı Amerikalı görüş sahibi kimseler de bu toplumun kültürel temizliği ve tedavisinin gerekliliğini söz konusu etmiş ve de bu gerçeği şiddetle savunmuşlardır:

A- Bir Temizlik ve Riyazet Dönemine Duyulan İhtiyaç

Amerika'nın muhafazakarlarından, Özgür Kongre kurumunun (FCF) başkanı ve de Heritic kurumunun kurucusu olan Paul Weyrich³ ise muhafazakar temsilcilerden yüzlercesine gönderdiği mektubunda Amerikan toplumundaki kültürel pislikler karşısında duyduğu şiddetli rahatsızlığı ve endişesini beyan ederek şöyle yazmıştır: “Biz, bir süre

¹ Zebignew Berjinski, Haric ez kontrol, Abdurrahim Neve İbrahim, s. 163

³ Paul, 1990 yılında Washington'un büyük şahsiyetlerinden biri olarak seçilmiştir. Amerika ve dünyada meşhur bir kimsedir. Aynı zamanda da Amerika'nın seçkin üç muhafazakarlarından birisidir.

temizlik ve riyazet çekmeye muhtacız, zira içinde yaşadığımız bu kültür, büyük bir bataklığa dönüşmüştür. Bizim kültürel çöküşümüz öyle bir sınıra varmıştır ki siyasi sistemimizi bile tümüyle altüst etmiştir.”¹

B- Kültürel Pislikleri Temizlemenin Zarureti

Amerika’nın eski cumhurbaşkanı Nixon’un yardımcısı ve Cumhuriyetçi partiden Amerika’nın yeni cumhurbaşkanı adayı Biuknen ise son zamanlarda düzenlenen bir haber konferansında şu açıklamada bulunmuştur: “Biz, kültürümüzün bizi içine düşürdüğü bütün pisliklerden temizlenmek ve bu yolla Amerikan toplumunun ruhsal esenliğini temin etmek istiyoruz.”²

C- Amerikan Kültüründe Bir Devrimin Zarureti

Amerikalı eleştirmen ve düşünür Naom Chamseky de Curierre De La Sera gazetesiyle yaptığı bir söyleşide Colorado şehrindeki Colombian lisesi öğrencilerinden yirmibeş kişinin öldürüldüğü son olaya işaret ederek şu açıklamada bulunmuştur: “Biz bu olaya şaşımamalıyız. Zira Amerikan kültürü kana bulaşmış bir haldedir ve de bir devrime ihtiyaç duymaktadır.”³

3- Kültürel Hastalıkları Tedavi Etmede Din ve Maneviyatın Rolü Hakkında İtiraf

Amerikan toplumundaki kültürel çöküş hastalığının yıkıcı etkilerinin geniş bir şekilde açığa çıkmasıyla, şimdi bu ülkenin bir çok seçkin insanları bu tehlikeli durum hakkında uyarılarda bulanmakta ve de bu

¹ Keyhan gazetesi, 29. 11. 1377 (18. 2. 1999), Cumhuri-i İslami Haber ajansından naklen

² a.g.e, 12. 12. 1377 (3. 3. 1999)

³ Cumhuri-i İslami Gazetesi, 14. 2. 1378 (4. 5. 1999)

kültürel buhranı tedavi etmek için sürekli olarak yeni bir takım çözümler ortaya koymaya çalışmaktadırlar.

A- Din ve Hayatta Huzurun Elde Edilmesi

Amerikalı meşhur psikolog Dr. Benjamin Spack ise Amerika toplumunun kültürel çöküşünün açık örneklerini beyan ederek şöyle yazmaktadır: “Ben Amerika hakkında iyimser miyim yoksa kötümser miyim? Bu duruma göre farklılık arzeder. Şu anda uçurumun kenarında bulunmaktayız. Eğer bu durumun sürüp gitmesine izin verecek olursak, bu karmaşıklığa hergün daha da bir düştüğümüzü göreceğiz.”

Hakeza Dr. Spack şöyle diyor: “Şimdi incildeki, “İnsan sadece ek-mekle yaşayamaz” sözündeki gizli olan hakikati derk etmekteyim. Benim inancıma göre çocuklarımız için daha iyi bir dünyanın anahtarı, değerlerin önemini yeniden vurgulamak ve de idealizmin teşvik edilmesidir.”

Dr. Spack daha sonra takipçileri için toplumsal ve ruhsal uyum ortaya çıkarmada dini öğretilerin değerli rolüne işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Din, insan hayatında bir huzur ve sağlam bir çerçeve icat etmektedir. İnsana bir takım sırları ve tabiatı açıklamaktadır ve açık bir şekilde insanlara onların ve türdeşlerinin yaratıcısı olan Allah’ın kendilerinden neler beklediğini, itaatin mükafatının ne olduğunu ve isyanın cezasının hakikatini açık bir şekilde beyan etmektedir.”

Amerikan toplumundaki manevi ve dini yönelişlerin büyük akımının küçük bir köşesine işaret ederek ve de toplum ve ailenin yükseliş ve gelişiminde dini öğretilerin önemini belirterek şöyle yazmaktadır: “Şimdi bir çok genç, anne ve babalar, kendi ebeveynlerinin dinini reddetmektedir. Oysa dinsiz ailelerde veya dini açıdan zayıf olan ailelerde yetişmiş kimseler ise bir eksiklik hissetmekte ve de çocuklarını bir tür dini eğitim altına almayı istemektedirler.”¹

¹ Benjamin Spack, Donyaye behtar baraye kudekaneman, s. 107. 115. 119. 120 ve 135

B- Dini Öğretiler Yani Manevi Güç Kaynakları

ABD eski cumhurbaşkanı Richard Nixon da Amerika toplumunun çöküş sebeplerini izah ederken, toplumdaki buhranların en önemli sebeplerinden birinin de ahlaki temellerin gevşemesi ve manevi konulardan gaflet edilmesi olduğunu söylemekte ve şöyle devam etmektedir: “Bugün eğitim sisteminin çökmesi, aile düzeninin dağılması, suç oranının artış kaydetmesi ve fakirlik gibi çok büyük sorunlar Amerika topluluğunu tehdit etmektedir. Bütün bu konuların asıl çekirdeği ise maddi değil, manevi sorunlardır. Bu sorunların halledilmesi ise sadece temel değerlere ve ilkelere dönülmesiyle mümkündür. Bundan başka bir şey değildir.

Bu yüzden sadece servet ve güç sahibi olmak yeterli değildir.

Sonunda Amerikan halkı yeniden manevi hayata kavuşmanın temel şartı olarak dine ve ailesine teveccüh etmelidir. Bir gurubun inancına göre dini temel öğretileri, özellikle de insanların birbirine karşı davranış ilkelerini, çok kolay bir şekilde dini kavramların dışında olacak şekilde tercüme etmek mümkündür. Yani anne babaya saygı göstermek, yapılan sohbetlere dikkat etmek ve türdeşlerine karşı güzel davranmak aklın kabul ettiği şeylerdir. Bunun için Allah’a inanmak da pek gerekli değildir. Ama teveccüh etmek gerekir ki, insanı dini öğretilerden uzaklaştırmak, hakikatte insanı manevi güç kaynaklarından uzak tutmaktır. Asırlar boyunca din, insanları harekete geçiren bir etken olmuştur. Bu yüzden de devlet, insanların kalbine asla etki edemez. Ama din kendi takipçilerinin kalbini elde edebilir.”

Richard Nixon daha sonra şöyle diyor: “Dolayısıyla Amerika’yı yeniden imar etmek için manevi yenilenmeye ihtiyaç duymaktayız. Ma-

nevi hayatın yenilenmesi ise sadece Amerika’da geleneksel ailelerin temel ilkelerinin yaygın hale getirilmesi ve ilişkilerin güçlendirilmesiyle mümkündür.”¹

C- Manevi Polise Duyulan İhtiyaç

Dallas Morning Gazetesinin yorumcusu ve Amerika gazeteciler milli sendikası üyesi William Mericson da Washington Times gazetesinde yazdığı bir makalesinde Avrupa toplumunu kuşatan kirlilikler hususunu ele almış ve şöyle yazmıştır: “Aile düzeninin ortadan kalkmasıyla, kilise ve okullar da kendi görevleri olan toplumu irşat etmekten istifa etmek üzeredir. Kilise de genç neslin kendisini gerici olarak adlandıracığı endişesiyle günah ve tövbe hakkında konuşmamaktadır.”

Mericson, devletin, gittikçe artış kaydeden cinayet, şiddet, tecavüz olaylarına karşı koymak için, cumhurbaşkanının emriyle yüz bin kişilik yeni bir polis gücünü kurmaya çalıştığına işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Amerika’da ortaya çıkan bu durumu düzeltmek için Florida polisinin sayısını artırmak, sorunu halletmemektedir. Aksine inançları öğrenmek, insanların günlük hayatında manevi polis düşüncesini yaygınlaştırmak bizim asıl görevimizdir.”²

¹ Nixon ve Royaye rehberiyi cihan, Mecelle-i İttılaati siyasi-iktisadi, 79 ve 80. sayılar.

² Cumhuri-i İslami gazetesi, 31. 6. 1372 (22. 9. 1997), Cumhuri İslami haber ajansından naklen

D- Amerika'nın Sorunlarının Asıl Temeli Din ve Maneviyata Muhalefettir

Amerikalı meşhur yazar ve yorumcu Georgi Engir, Amerika toplumunun sorunlarını ve bu sorunların karmaşıklıklarını itiraf ederek ve bu sorunun asıl nedenini bulmaya çalışarak şöyle yazmaktadır: “Maneviyatın olmayışı, Amerikan toplumunun bugünkü sorunlarının temelidir.”

Hakeza şöyle devam etmektedir: “Bugün Amerikan halkı, insanın maddi kalkınma ve gelişme imkanına kavuşması gerektiğine inanmaktadır. Ama bu kalkınma ve gelişme, ülkenin kanun ve kurallarını şekillendiren manevi bir sistemin varlığı olmaksızın mümkün değildir.”¹

Amerika eski Cumhurbaşkanı Nixon'un müşaviri olan Dr. Robert Carin ise bu konuda şöyle yazmaktadır: “Dünyanın en kötü sorunlarına sahip olan Amerika toplumunun müşkülâtının temelinde toplumun büyük kurumlarının, Amerika devletinin ve hakeza yargı ve tebliğ kültürü sisteminin “din; tefekkür ve amelin temelidir” hakikatine karşı savaş açmaları yatmaktadır.”²

E- Allah'ı Unutmak Amerika'daki Kanlı Olayların Temelidir

Ohio eyaletinin demokrat temsilcisi James Terificant ise Amerika temsilciler meclisindeki konuşmasında, California eyaletindeki okullardan birinin, onbeş yaşındaki bir öğrenci tarafından kurşunlanması olayına işaret ederek şöyle demiştir: “Bu olay, Amerikan okullarında Allah'ı unutmanın bir neticesidir.”

Hakeza, James Terificant şöyle diyor: “Okullarımızda bugün uyuşturucu madde, cinsel tecavüz, hatta cinayet vardır. Ama din ve siyaset ayrı olduğu ve de sekülerizm hakim bulunduğu için Allah'ı anmak yasaklanmış durumdadır.”

¹ a.g.e, 3. 10. 1373 (24. 12. 1994), Washington Times gazetesinden naklen

² Kelime-i Danişcu, 16. sayı, Filistin'ül Müslime dergisinden naklen, Kasım 1995

Daha önce Ohio eyaletinde bölge polis müdürü olan James Terificant temsilcilere hitaben şöyle demiştir: “Eğer bana saldırmak istiyorsanız, bilin ki Allah’ı unutan bir toplum mutlaka Allah’ı kendisinden hoşnutsuz kılmıştır.”¹

F- Amerikan Halkının Dinin Güç ve Kudretine İnanmasının Artış Kaydetmesi

Amerikan toplumunun, her alana yayılmış buhranları kontrol altına almada ve de bu ülkenin kültürel hastalıklarını tedavide din ve maneviyatın özgün rolüne teveccühünün artmasıyla, ABD halkının dini ve manevi istekleri de artış kaydetmiştir. Haber ajansları önemle, Amerika’da dine inananların görülmemiş bir şekilde harekete geçişini şöyle belirtmektedir: “Radikallerin sözü şudur ki eğer incilin dediği gibi davranacak olursak, sorunlarınızın yarısı hallolmuş olacaktır.”²

Nitekim, “Onbeş bin Amerikalı kadın Ohio şehrinin konferans salonunda düzenlenen bir toplantıda, Amerika halkını tevhide çağırarak, Amerika toplumunun içinde bulunduğu sorunlardan yegane kurtuluşun dini ve manevi değerlere dönmek olduğunu ilan etmişlerdir.”³

F- Siyasetçiler ve Halkın Dini İsteklerinin Artış Trendini Derk Etmek

Amerika toplumunun gün geçtikçe ülkenin sorunlarını halletmek hususunda dinin olumlu işlevine teveccüh etmesi, Amerikan siyasetçilerini de çeşitli hedeflerle dini sloganlardan istifade etmeye zorlamış ve de halkın dini inançlarına saygılı olmaya sevk etmiştir.

Amerika baskısı USA Today gazetesi de bir rapor yayınlayarak bu habere şöyle işaret etmiştir: “Amerikan Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin

¹ Keyhan gazetesi, 8. 12. 1371. CNN haber kanalından naklen

² Rey dergisi, 5. 10. 1371 (26. 12. 1992) İtalyan Spersu dergisinden naklen

³ Mahname-i Sobh, 67. sayı, Şubat, 1996

iki rakibi olan Elgur ve Bush, halkın oylarını daha fazla elde etmek için dini sloganlara yönelmişlerdir.” Bu gazete söz konusu olayı yorumlayarak şöyle yazmıştır: “Bu durumun ortaya çıkış sebebi de halkın çoğunun evsizlik ve uyuşturucu sorunlarını halletmede siyasetin aciz kalacağına inanmasıdır. Bunların inancına göre ise din bu sorunları halledebilir.”¹

New York Times gazetesi de Amerika kongresi temsilcilerinin dini özgürlükler hakkındaki çabalarıyla ilgili bir rapor yayımlayarak şöyle yazmıştır: “Amerika kongresinin cumhuriyetçi temsilcilerinden bir grubu, (116 kişi) dini özgürlükler adı altında bir ıslahatın ülkenin anayasasına ilave edilmesini önermişlerdir. Bu ıslah esasınca da okullarda dua etmek ve de toplumda gittikçe artan ahlaki fesatlara karşı koymak amacıyla dini öğretilerden istifade etmek özgür olmalıdır. Devletin vergilerden elde ettiği gelirin bir bölümü de özel dini okullara harcanmalıdır.”²

¹ Cumhuri-i İslami haber ajansı, 20. 6. 1378 (11. 9. 1999)

² Cumhuri-i İslami gazetesi, 21. 2. 1376 (11. 5. 1997)

326.....İnsanın Dine Yöneliş Sebepleri

Dördüncü Etken:

İnsanın Maddi Medeniyetin Ahlaki ve Manevi Çöküşünden Eziklik Hissetmesi

Çağdaş asrın dindar ve maneviyatçı hareketlerini derince bir düşündüğümüz takdirde, bugün dünyanın bir çok halklarının modern asrın ahlaki ve manevi çöküşünden eziklik duyduğunu ve de manevi değerlerin yok oluşunun helak edici etkilerinden endişe duyduğunu ve bu yüzden de yegane kurtuluş yolunun dinin hayat verici öğretilerine yönelmekte olduğunu keşfettiklerini anlamaktayız.

Çağdaş İnsanın Ahlaki Çöküşünün Sebepleri

1- Avrupa Liberalistleri¹, aydınlık çağı olarak adlandırılan çağın felsefî ve siyasi akımı ve de liberalizm gibi bu akımdan kaynaklanan ekoller, ortaya çıktıkları ilk günden bugüne kadar insanın kutsal saydığı tüm faziletlere, maneviyata ve ahlaki değerlere telafisi mümkün olmayan büyük bir darbe vurmuştur. Bu yüzden de dünyayı büyük buhranlarla karşı karşıya getirmiştir.

Din konusunda genellikle imansız, şüpheli, hatta din karşıtı olan Avrupalı liberaller² bir taraftan dini yanlış yorumlayarak dini öğretilerin inzivaya çekilmesine ortam hazırlamış ve böylece ahlak ve maneviyatı

¹ Liberalizm kavramı özgürlük anlamına gelen liber kökünden türemiştir. Liberalizm onyedinci ve onsekizinci asırda Avrupa’da ortaya çıkan ekonomik, siyasi ve toplumsal bir dünya görüşünü ifade etmektedir. Bu ekol, felsefî açıdan Makyaveli, Thomas Hobbes ve John Locke gibi kimselerin düşüncelerinin ürünüdür. Felsefî ve epistemoloji açısından da bireycilik, empirizm, “olması gerekenler”in “olanlar”dan ayrılması, ahlaki utilitarianizm, ahlaki izafiyet teorisi ve benzeri açılardan utilitarianizm gibi liberalist ideolojinin esaslarından saymak mümkündür. Esasen bireycilik (individualizm) felsefesi, liberalist ideolojinin en temel felsefî özelliğidir.

² Daryuş Aşuri, Danişname-i Siyasi, s. 281

en temel dayanağından yoksun bırakmıştır ve öte yandan da vahyin yerine oturarak insan varlığını yorumlamaya, insanın tabiat ile olan ilişkisini tanımlamaya ve de insanın manevi makamını aşağılayarak ve küçük görerek, düşünce ve ahlak alanında izafiyet görüşüne yol açmıştır.

2- Liberaller ve Liberallerin Ahlakı Dini Dayanaktan Yoksun Bırakması: Din karşısında birleşerek bir ortak noktaya varan batılı liberal teorisyenler, salt rasyonalizm ilkeleri üzere ilerlemeyi savunarak ve de iman ve akıl arasında ciddi bir çelişkinin olduğu düşüncesini ilka ederek, “dinin toplumsal münasebetler sahnesinden koparılması gerektiğini” şiddetle savunmuşlardır.

Dinin toplumsal ilişkiler sahasından atılmasının ve de ahlak sahasındaki egemenliğinden düşürülmesinin doğal neticesi de insanın değerlerinin, ahlaki faziletlerinin ve manevi özelliklerinin sarsıntı geçirmesi olmuştur.”

Bu yüzden insanın ahlaki rezalete düşmesi, manevi çöküşü ve de çağdaş dünyada değerlerin ortadan kalkmasının kökü, batıda ciddi bir şekilde dine karşı koyan konumdaki felsefi ve düşünsel akımlarda gizlidir.

“Batılılar dini baştan inkar ettiler, dine dayalı ahlak ve terbiye metodunu reddettiler. Oysa dinin değeri, insanda değer ölçülerini ihya etmesidir. Din insanın insanlığını öyle bir şekilde ihya etmektedir ki bu insanlık ihya olduğu zaman, bugün gerçekten de anlamsız gelen bütün insani değerler, doğru ve mantıksal bir anlama kavuşacaktır.”¹

Daha açık bir ifadeyle, “İmanın ilk etkisi, ahlak desteği olmasıdır. Yani, hayatın büyük bir sermayesi olan ahlak, iman olmaksızın doğru dürüst bir temele sahip değildir. Zira bütün maneviyatların temeli, dini imandır. Yani Allah’a inanmak ve iman etmektir.”² Bu esas üzere,

¹ Üstat Murtaza Mutahhari, Talim ve Terbiye der İslam, s. 241

² a.g.e, s. 118

“Tecrübelerin de gösterdiği gibi din, ahlaktan ayrı düştüğü için, ahlak oldukça geri kalmış durumdadır.”¹

Bu da rönesans dönemi ve sonrasındaki liberal teorisyenlerin beşer için özellikle de batıya armağan olarak getirdiği uğursuz belanın bizzat kendisidir. Amerika’da medeniyet ve yenilikçilik merkezinin kurucusu ve de Amerika eski cumhurbaşkanı Nixon’un dönem müşaviri Robert Carin de bu konuya işaret ederek şöyle demektedir: “Dinin düşünülmesi ve amel edilmesi gerektiği gerçeği ile sürekli bir şekilde çatışmanın neticesi, hiç şüphesiz ABD’de toplumsal hayatta ahlaki her türlü uyumlu sistemin yokluğu olmuştur.”²

3- Liberalizm’in rasyonelliği ve ahlaki göreceliği yayması: Liberalizm insanın hümanist³ bakış açısını temel alarak, maddi ilerlemeyi, doğal ihtiyaçların tatmin edilmesini ve hayvani iç güdülerin tatminini beşerin tekamülünün nihayeti olarak kabul etmiştir.

Bu esas üzere batılı liberalizm ve liberal rasyonellikte menfaatçilik, mal biriktirmek, hırs, tamah, tüketicilik ve şehvete tabi olmak, insanın temel özelliklerinden sayılmıştır.

Hakikatte “Hümanizm dünya görüşünün temel özelliklerini en gelişmiş şekilde tecelli ettiren bu ideolojide ahlaki görevlerin kökeni, şahsın

¹ a.g.e, Fevaid ve Asar-i İman, s. 151 ve 153

² Kelime-i Danişju, 16. sayı

³ Humanism ekolü, insan merkezli ve sözde insanın asıl olduğuna inanan bir ekoldür. Hümanizm batıda doğmuştur. Hümanist düşüncenin esası, sözde insanın makam ve mevkisine değer vermektir. Ortaçağ kilisesinin yaptığı baskı ve işkenceler insani değer ve haysiyeti lekelediği için ve de insanların özgürlüğü ve iradesi ortadan kaldırıldığı için edebi ve felsefi hümanist hareketi, insanın haysiyetini iade etme hedefiyle kilise erbabına karşı bir savaş başlattı. İşte bu yüzden hümanistler, din ve özgürlüğün birbirine aykırı olduğunu düşünerek, din ve özgürlüğü ilahi merkezden tümüyle koparmaya çalışmışlardır.

menfaatlerinde özetlenmektedir ve liberal bir toplumda, herkes sadece kendisini düşünmektedir.”¹

“Bu açıdan liberal ahlak sistemini Utilitarianism² (menfaatin asıl olduğu görüşüne inanmak) olarak adlandırmışlardır.”³

Liberalizm, ahlaki değerlerin göreceli olduğuna inanmaktadır. Zira ahlaki öğretilerin ortaya çıkış kaynağının mutlak kadir olan Allah değil, değişken ve tikel (cüzi) bir vücuda sahip olan insan olduğunu kabul etmektedirler. Esasen liberalistler marifet ve ahlak sahasında göreceli düşünmektedirler. Çünkü onlar, insanın menfaatçi içgüdülerini, iyi ve kötüyü teşhis etme ölçüsü karar kılmıştır.

Hakeza, “Hobes, Hume ve Bentam’ın görüşüne göre istekler değişmez birer gerçektir ve de beşerin tabiatına yerleştirilmiştir. Dolayısıyla ahlak kendisini bu emel ve arzularla uyumlu kılmaya çalışmalıdır.”⁴ Hümanist görüşte ve liberal kültürde özgürlüğün şifresi ve insanın hayattan kamil bir şekilde istifade etmesi, dizginlerini koparmış eğilimlerin ve hayvani isteklerin tatminiyle mümkündür ve esasen, “batıda insanın özgürlüğünün kökenleri, insanın temayül ve arzuları olarak kabul edilmektedir. Batılılar iradede söz ettikleri zaman, hakikatte temayül ve irade arasında bir fark gözetmemektedirler.”⁵

4- Liberal Öğretilerde İnsanın Aşağılanması ve Küçük Görülmesi: “Hümanizm düşüncesi, liberal kültür ve batı terbiyesi, insanı adeta kendisinden soyutlar hale getirmiştir.”⁶

¹ Derobintenski, Alek, Tarihi ilmi ahlak, Feridun Şayan, s. 71

² Utilitarianism: Menfaatin asaleti ekolü

³ Spinoza’nın görüşüne göre “iyilik menfaatimizin olduğu şeyden ibarettir”, tarihi ilmi ahlak, s. 52

⁴ Anthony R. Blaster, Zuhur ve sükuti liberalizmi garb, s. 40

⁵ Üstat Murataza Mutahhari, makaleye monteşer naşode, Cumhuri-i İslami gazetesi, 4296. sayı

⁶ Kelimate kısar-i İmam Humeyni, Müessese-i Tenzim ve Neşr-i Asar-i İmam, s. 159

Hakikatte batı kültürünün teorisyenleri, “sahip oldukları insan bilim türüne bakarak, değerleri kökten söküp atmışlardır. Materyalist bir bakış açısıyla insana baktıklarından ve insanı sadece bu maddi beden olarak gördüklerinden şüphesiz artık ahlak, manevi değerler, insan ve insanlığın asaleti tümüyle anlamsız hale gelmektedir. Öyleki insan, sadece diğer maddelerden daha karmaşık bir maddeyse şerafetin ve üstünlüğün anlamı nedir?”¹

İnsan, liberal kültür öğretilerine, her şeyi helal sayan düşünceye ve de Liberalizm’de tanımı yapılmış özgürlüğe teslim olduktan sonra vaad edilmiş saadete ulaşmakla kalmamış, aynı zamanda kendi manevi makam cevherini de maddi medeniyetler pazarının kalabalığında ucuza satmıştır.

Batı Hümanizm kültürünün meşhur eleştirmeni Rene Genun ise bu sözünü ettiğimiz hakikati izah ederken şöyle yazmaktadır: “Hümanizm ilk etapta, çağdaş din ruhunu inkar eden bir felsefe (lai cism/sekularizm) şeklinde ortaya çıkmıştı. Her şeyi beşeri ölçülerle sınırlandırmak istediği için de, kendi hedefi ve nihayeti olarak gösterilen bu insan, sonunda aşağılığın en alt derecesine düşmüş oldu.”²

Batılı düşüncenin Hümanizm, Liberalizm ve Sekularizm diye farklı şekillerde ortaya çıkışı, aslında kültürel bir dalgayı ifade etmektedir. İşte bu dalgada lezzetçilik, ayyaşlık ve tüketicilik güzel bir hayatın temel kavramlarını teşkil etmektedir. Oysa insanın tabiatı bundan çok daha yücedir.”³

5- Liberalizm İnsanın Gerçek Özgürlüğünü Ortadan Kaldırmıştır: Liberalizmin her şeyi helal gören düşüncesi ve batının insana Hümanistçe bakışı, aslında sadece sömürgeci, yüzeysel, aşağılık, Allah ve

¹ Üstat Mutahhari, Talim ve terbiye der İslam, s. 236

² Üstat Mutahhari, İnsani Kamil, s. 110

³ Zebignew Berjinski, Nezerriye-i Berhorde Temeddonha (medeniyetler çatışması teorisi, Mücteba Emiri’nin tercümesi, s. 166

vahiyden kopmuş bir insan demektir. Bu insanın ise iç güdülerini tatmin etmekten ve de daha fazla menfaat elde etmekten başka bir görevi yoktu. Bu bakış açısında esasen insan menfaatçiliğe, şehvetine ve kendi lehine olan şeylere esir düşmüş ve gerçek özgürlüğünü liberalizm öğretileri zindanında kaybetmiş durumdadır.

Nitekim Liberalizm beşiği konumundaki batıya insaflica bir bakacak olursak şu gerçeği açık bir şekilde görebiliriz: “Batının sınırsız özgürlükleri, insanın gerçek özgürlüğünü anlamsız kılmıştır.”¹

Hakeza: “Gerçekten de artık ilerleme ve kalkınma kavramları, gerçek anlamlarını kaybetmiş durumdadır. Zira bizim modern toplumlar arasında gördüğümüz şey, bir tür gericilik ve ilkelliğe dönüştür; iddia ettikleri medeniyete değil.”²

“Özgürlük, batı demokrasisinin verdiği manayla, hakikatte salıverilmiş bir hayvanlık mesabesindedir.”³

İslam devriminin büyük mimarı İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun), defalarca, batılı anlamda bir özgürlüğü reddederek ve de İslam'ın kabul ettiği özgürlük ile Liberalizmin hayali özgürlüğünü kıyaslayarak, Mukaddes Şeriatın, selim aklın ve de bir çok çağdaş görüş sahiplerinin (hatta batıda bile) hayvani anlamda bir özgürlüğe karşı olduğunu önemle vurgulayarak şöyle buyurmuştur: “Eğer, yenilikçilik ve medeniyetten maksat, bazı uzman aydınların dediği gibi bütün kötülüklerde, fuhuşta, hatta eşcinsellik ve benzeri kötülüklerde özgürlük anlamındaysa, her ne kadar batı ve batı hayranları körü körüne taklit ederek bunu yaymaya çalışsalar da bütün semavi dinler, bilginler ve akıl sahipleri buna karşıdır- lar.”⁴

¹ Papa Jean Paul II, dünya Katoliklerinin önderi, Cumhuri İslami gazetesi, 4. 11. 1370. Cumhuri İslami haber ajansı

² Dr. Seyyid Ali Asgar Kazımi, Buhrani Camia-i Modern, s. 165

³ Üstat Murtaza Mutahhari, a.g.e, s. 4296

⁴ Sahife-i Nur, c. 21. s. 177 ve 178

Hakeza: “Biz batı dünyasının ilerlemelerini kabul ediyoruz. Ama bizzat kendilerinin inlediği, batı dünyasının fesadını kabul etmiyoruz.”¹

6- Batıların Dizginlerini Koparmış Özgürlükten İnlemesi:
“Dizginlerini koparmış kayıtsız şartsız bir özgürlük sebebiyle bugün ahlaki fesat, batının asıl sorunu hale gelmiştir.”²

İmam Humeyni’nin de (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) açıkça belirttiği gibi, gidişat akıl sahibi batılılara adeta dünyayı dar kılmıştır, bu yüzden şöyle feryat etmektedirler: “Batılı toplumlar şu anda, cinsel konuları ticarete çevirme halindedirler.”³ Hakeza: “Batıda porno filmler insanın haysiyetini yok etmiş ve insanın insanlığını özellikle de kadınları sömürü aracı haline getirmiştir.”⁴ Hakeza açıkça şöyle demektedirler: “Batıda kökler çürümeye yüz tutmuştur.”⁵ Hakeza şöyle demişlerdir: “Modern hayat, hayvani isteklerin tatmin edildiği bir ev haline dönüşmüştür.”⁶ Ahlaki boşluk modern toplumları şiddetli bir şekilde tehdit etmektedir. Nitekim İngiltere eski dışişleri bakanı şu itirafta bulunmuştur: “İngiliz gençleri derin bir ahlaki boşluk içinde yaşamaktadırlar.”⁷ Amerika’nın meşhur düşünürü ve bu ülkenin hukukçu ve kültürel meşhur şahsiyeti Prof. Robert H. Burke, ABD’de liberal kültürden vücuda gelen faciayı itiraf ederek açık bir şekilde şöyle demiştir: “Genel kültürümüz, fahişelik için reklam yapma aşamasından daha ileri gitmiştir. Zira bugün Amerika’da yazılar, filmler, video kasetleri ve diğer programları yapmak, üretmek

¹ Kelimat-i Kısar ve Penhaye hikmethaye imam Humeyni, s. 159

² George Metalinos, Yunanistan Atina üniversitesi üstadı, Keyhan-i Ferhengi ile yaptığı bir söyleşi, Ocak 1992

³ Jean Paul II, Dünya Katolikleri önderi, Cumhuri İslami gazetesi, 14. 11. 1370 (3. 2. 1992)

⁴ a.g.e,

⁵ Jean Gitun, Fransız Filozofu, Keyhan-i Ferhengi, Temmuz, 1994

⁶ Almanya Spiegel dergisi, Aralık, 1993

⁷ Mahname-i Suruş, 24. 9. 1369 (15. 12. 1990)

ve dağıtmak, oldukça sapık, çirkin ve pis bir konuma düşmüştür ki düşüncesi bile çok zordur. Dolayısıyla bizim genel kültürümüz, çok çirkin bir yolda ilerlemektedir ve sonuç olarak da serbest düşüğe geçecektir. Bu düşüşün sonu, henüz de görülmemektedir. Bu liberalizm inanç ve düşüncelerinin ürettiği bir armağandır.

Bugün genel kültürde gördüğümüz şey, “silahlı büyük adam”dan (Amerika’nın meşhur ve rezil şarkısından) tut, internet üzerinde gördüğümüz seksi hikayelere kadar her şey liberalizmin Amerikan kültürüne birbiri ardında indirdiği darbelerin ürünüdür. Eğer John Stuart Mill¹ bugün hayatta olsaydı, özgürlük adına elde ettiğimiz ve de özgürlüğe yaptıklarımız hususunda titrerdi. Dolayısıyla biz bugün liberalizmin kurucularının hata ettiğini ve yanlışlığa düştüğünü anlamış bulunmaktayız.”²

Los Angeles Times dergisinin yazar kadrosundan olan Call Thomas ise Amerikan toplumunda aşağılık sanat guruplarının davranış özgürlüğüne ve de kanun koyanların ve kanunu icra edenlerin bu guruplara ciddi mukabelede bulunmayışına işaret ederek, bu liberalist toplumun içler acısı kültür durumunun portresini çizmiş ve şöyle demiştir: “Şiddetli bir kültür kasırgasının estiği bir zamanda, pusula görevini yapamaz hale gelmiş ve gemi kaptanı gemiyi terk etmiştir. Biz eli boş, kayıksız ve can simitsiz öylece kalakalmışız ve de kendimiz kendi halimize bir çözüm bulmak zorundayız. Bu konuda şu atasözü bizleri ciddi bir şekilde uyarmaktadır: “Geleceğe yönelik bir öngörü olmazsa insanlar helak olacaktır.”³

¹ John Stuart Mill, büyük bir düşünürdür ve de Utilitarianism (menfaat asaleti) ekolünün önemli filozofudur. (1806 - 1873)

² Prof. Robert H. Burke, Liberalizmi modern ve ufuli Amrika der seraşibi be suye gomora, İlahe-i Haşimi Hairi’nin tercümesi, 7. bölüm

³ a.g.e,

7- Batı; maddi ve ilmi ilerleme, manevi çöküş: Çağdaş asrın teknoloji ve sanayi ilerlemelerinin ve başlıca ilmi gelişmelerin batı medeniyetinde gerçekleştiği ve de bu ilerlemelerin insanın tabiattan daha fazla istifade etmesine ve de tabiata hakim hale gelmesine kapı araladığı gerçeği şüphe götürmez bir gerçektir.

Batı medeniyeti, geniş boyutlardaki keşifleri, sanayi ilerlemesini, teknolojiyi, uzayı fethetmeyi ve bilgisayar devrimini insanlığa armağan getirmiştir. Ama insanın manevi boyutunu inkar ederek ve hem de her şeyi mübah kılan bir kültürü yayarak, “hem kendisini çıkmaza sürüklemiş, hem de insanlığı çaresiz kılmıştır.”¹

Şaşırtıcı maddi kalkınma çarkının dişleri arasında kalmış olan şey, aslında insanın gelişim ve kalkınmadan geri kalmış olan insanlığı idi, başka bir şey değil!

“Çağdaş insan, tabiat üzerine egemenlik için daha yeni ve iyi araçlar yaptığı halde bu araçlarla örülmüş olan bir ağa yakalanmış ve hedefini görme basiretini kaybetmiş durumdadır.”²

Evet gerçekten de, “Batı medeniyeti, diğer milletlerin Allah’ın gücünde gördükleri büyük işleri belki yapmaya kadir. Ama batı bir şeyden acizdir ve o da kendi derununda düşünmektir ve bu konu da tek başına yeni medeniyetin yalancı debdebesinin boşluğu için yeterli bir nedendir. Batı medeniyeti eğer batılıları içki içmeye ve cinsel ilişkilere teveccüh göstermeye maruz bırakmışsa, bu batılı insanın kendini arama yerine, kendini unutmaya ve helak etmeye yönelmesi sebebiyledir. Batılı insanın savaş araçları keşfetme, bulma ve temin etmek için sergilediği pratik güdü de batılı insanın kendisinden kaçmasından kaynaklanmaktadır; kendisi üzerindeki istisnai egemenlik ve gücünden değil!

¹ Üstat Murtaza Mütahhari, Talim ve terbiyet der İslam, s. 336

² Erich Fromm, İnsan beraye hiştin, Ekber Tebrizi’nin tercümesi, s. 15

Ama insan ruhunu kaybederse artık dünyayı fethetmesinin ne anlamı kalmaktadır?”¹

Merhum Allame İkbâl Lahori ise batı medeniyetinin zahiri debdebesinin ötesinde yüzünü gizlemiş olan bu gerçeklere derin bir bakışla bakarak, batılı insanın mahrumiyetini şu şiiriyle ifade etmiştir:

*“Ey seba rüzgarı! Benden batılı bilgine de ki
Akıl kanat açtıkça daha da mübteladır
Göz gül ve lalenin renginden başka bir şey görmez, aksi taktirde
Renk perdesinde olan şey daha da uyanıktır
Mesih’in mucizesine sahip olman ilginç değildir
Senin hastanın daha hasta olması ilginçtir
İlim biriktirmişsin ama kalbini kaybetmişsin
Kaybettiğin o değerli sermayeye ah olsun!”²*

8- Özgürlüğe Yeni Bir Tanım Getirme Çabaları: Batılı ülkelerde dizginlerini koparmış olan tehlikeli özgürlüğün etkilerinin doruk noktasına ulaşmasıyla, batılı dünyanın çağdaş mütefekkirlerinin görüşünde özgürlüğün anlamı hakkında hissedilir bir takım değişiklikler ortaya çıkmıştır. Öyleki hatta, “açık toplum” teorisini olan Carl Pouper bile açık bir şekilde dizginlerini koparmış ve kontrolden çıkmış olan özgürlüğün sınırlandırılması gerektiğinden söz etmiş ve açık bir şekilde şöyle demiştir: “Mutlak özgürlük anlamsızdır. Biz her insanın özgürlüğünün başkalarının özgürlüğüyle uyumlu olduğu bir topluma ihtiyaç duymaktayız.”³

Bu konuda çok önemli olan bir husus da, batılı bazı meşhur düşünürlerin batıda yaygın olan özgürlüğün mahiyeti ve mefhumunu eleştirmenin yanı sıra, sınırlayıcı yeni bir takım anlamlar arayışına girmeleridir.

¹ Mahatma Gandhi, İnest mezhebe men, kitabının önsözü, Bakır Musevi’nin tercümesi

² Gozide-i Şe’rhaye İkbâl Lahuri, s. 325

³ Carl Pouper, Derse in karn, Ali papa, s. 76

Amerikalı meşhur teorisyen Zebignew Berjinski bu konuda şöyle yazmaktadır: “Batıdaki özgürlük tanımı, tehlikeye düşmüş haldedir. Hukuk ve ferdi tercihler bağlamındaki özgürlük, her türlü kayıtsızlık ve varlık izharında bulunmak için izin ve meşruiyet haline dönüşmüştür.

Özgürlük hakkında böyle bir tanım, yani sorumluluk hissine dayalı medeni bir özgürlükten uzak düşmek ve de vahşilik esasına dayalı bireysel bir özgürlüğe yaklaşmak demektir ve genel anlamda Amerika kitle haberleşme araçları vasıtasıyla empoze edilen şey bundan ibarettir.”¹

Her haliyle, batı dünyasının içinde bulunduğu durum çeşitli tepkilere sebep olmuştur. Bu arada batılılardan bir çoğu bu sebepsiz ve derin sorunlardan kurtuluşun yegane yolunun ahlaki, manevi ve dini yüce değerlere yeniden dönmek olduğunu kabul etmektedirler.

Batılı bilgin ve düşünür Robert G. Ringer ise çöküş gerçeğine ve de batıda dini, manevi ve insani değerlerin yok olmasına ve batı medeniyetinin çökmeye başlamasına işaret ederek açık bir şekilde şöyle demektedir: “Bana defalarca şöyle sorulmaktadır: “Batı medeniyetini kurtarmak için artık vakit var mıdır? ” Hakeza şöyle sorulmaktadır: “Acaba geçmiş ahlaki sıfatlarımızı ve ruh haletimizi yeniden keşfedebilir ve elde edebilir miyiz? ”

“Bana göre ümit bağlayabileceğimiz yegane yol, ahlaki ve doğru araçlara sarılarak batı medeniyetini yeniden keşfetmektir.”²

¹ Berjinski, Haric ez kontrol, Abdurrahim Neve İbrahim, s. 85

² Muhammed Taki Caferi, Ferheng-i Peyro ve Ferheng-i Pişro, s. 112 ve 286. Robert G. Ringer’in Furupaşi-i Temeddon-i Garb, s. 285 ve 286’dan naklen

Batının Çöküşü ve Batıların Dine Dönüşü

1- Dine Yöneliş Lakaythk Aleyhine Başlatılan Bir Hareket

Ringer gibi batılı düşünürlerin, batı medeniyetinin ahlaki değerlere dönüşü olarak söz konusu ettikleri şey, bugün batıda köklü toplumsal bir akımın isteklerinin büyük bir bölümünü teşkil etmektedir. Bu akım, batının manevi açıdan daha çok çöküşü karşısında direnerek, batıya hakim olan ahlaki başıboşluğa ve göreceli düşünceye karşı çıkmaktadır. Gerçi söz konusu toplumsal akım henüz yolun başında ve başlama noktasında bulunmaktadır. Ama bir çok kanıtlar, batılı toplumdaki vatandaşların büyük bir kesimi için dini ve manevi hayatın yenilendiğini ifade etmektedir.

Bu akım çağdaş dünyaya hakim olan ahlak dışı ve maddeci siyasete karşı çıkmada dini ve mezhebi değerleri güçlendirmeyi ve vurgulamayı ön planda tutmuştur.

Başka bir tabirle: “Bugün tanıdığı olduğumuz dini köktencilığe doğru dönüş ve “Batılı ülkelerde” cinsel eğitime ve çocuk düşürmeye karşı gittikçe artan bir muhalefet, salt siyasi bir tepki değildir. Aksine dünyanın tutturduğu yanlış yol karşısında belirtilen bir endişe ve paniktir.”¹

Son yıllarda batıda göz alıcı bir şekilde dini hayatın yenilenmesini savunanların sayısı hızla artmaktadır. Bu kimseler dini ve semavi öğretilere karşı ilgisiz davranılmasından üzüntü duyarak bunun yıkıcı etkilerini dile getirmektedirler ve gittikçe de şu duygu daha da bir güçlenmektedir ki, “çağdaş asrın putları ve de aldatıcı vaadleri, insanın arzularını temin etmeye kadir olmadığı gibi tam aksine insanı daha da bir ezikliğe ve çöküntüye sürüklemektedir.”²

¹ Benjamin Spack, donyaye behtar baraye kudekaneman, s. 86

² Juahim Maisner, Almanya Köln kilisesi baş Piskopusu, sobh dergisi, 80. sayı, Mart 1997. Almanya’da basılan Ruth Deviche Saitung gazetesinden naklen

Amerika Emory üniversitesinde insan bilim dalı üstadı Charles Nuckles bu konuda şöyle diyor: “Geçen yarım asır boyunca bir çok değişiklikler ve olaylar meydana gelmiştir. Biz atalarımızın farz ve zaruri saydığı şeyleri kendimizden uzaklaştırdık. Din ve ailenin önemini görmezlikten geldik. Bu yüzden de günümüz insanı, bir şeyleri kaybettiklerine inanmaktadırlar. Ama bu kaybettikleri şeylerin neler olduğunu hatırlamamaktadırlar. Ama bir şey açıktır. O da insanların kalbinde geriye büyük bir boşluk kalmıştır.”¹

ABD’nin eski eğitim ve öğretim bakanı ve de çok satan Ahlaki Faziletler adlı kitabın yazarı William Bent, kendi kitabında “Değerler” başlığı altında, “dinsiz toplumlar büyük bir buhrana düşmüştür” diyerek şöyle yazmaktadır: “Amerikan halkının % 76’sı, ülkesinde aile kurumunun geleceği hakkında büyük bir ümitsizlik içinde bulunmaktadır. Bu da 1960’lı yıllardaki dinsizliğin ve ahlak dışı hareketlerin bir sonucudur. Zira o yıllarda biz her şeyi mübah sayıyorduk ve bu lakaytlıklar ve başı boşluklar bizleri şu anda ahlaki çöküntüye sürüklemiştir.”

Hakeza bu yazar Amerika toplumunun ahlaki ve dini değerleri bir kenara itmesinden kaynaklanan toplumsal facianın derinliğine işaret ederek şöyle demektedir: “Gökdelenler yapmak, lüks bir hayat yaşamak, maddi imkanlarımızı artırmak ve hoş vakit geçirmek peşindeyiz. Ama öte yandan yüz dolar için beş yaşındaki çocuğu öldüren ve hamile bir kadının bileziğini çalmak için kadının karnını yaran katiller ve de televizyonda bir film seyrettikten sonra intihar etmeye kalkışan öğretmenler terbiye ettiğimizi bilemiyoruz.”²

¹ Meşrik dergisi, ikinci ve üçüncü sayı, der Jostejuy-i Emr-i Kudsi makalesi

² Cumhuri-i İslami gazetesi, 23. 6. 1373 (14. 9. 1984)

2- Ahlaki Çöküş Hareketinin Aleyhine Yapılan İtirazların Artışı

Batılı toplumlardaki mevcut değişiklikler hakkındaki raporlar, son yıllarda dini kavramların, ahlaki ve manevi değerlerin dejenere olmasının aleyhine yapılan toplumsal itirazların beklenmedik bir yayılma ve artış kaydettiğini göstermektedir.

BBC televizyonu müdürler şurası başkanı Christopher Bland, İngiliz halkının büyük bir kesiminin BBC televizyonunun ahlak karşıtı programlarına karşı yaptıkları şikayet ve rahatsızlıklara işaret ederek şöyle demektedir: “Bu eleştiriler ışığında bu ve benzeri programları sınırlandırmak ve diğer programları da kontrol altına almak düşüncesindeyim.” Christopher Bland daha sonra şahsen 229 şikayet aldığını da beyan etmiştir.¹

Meşhur İngiliz komedyeni Jack Day ise, “Son yıllarda İngiltere’de televizyon programlarında ortaya çıkan değişiklikler, bu toplumdaki hayatın çirkin boyutlarını gözler önüne sermektedir” gerçeğini dile getirerek şöyle demiştir: “Görsel basında toplumsal değerlerin çöküşü, bu değerlerin bütün toplumda yıkılışıyla eş anlam ifade etmektedir.”

Jack Day daha sonra şöyle eklemiştir: “Şimdi kitle haberleşme araçları yapıcı ve etkileyici olmaktan çok, zevkleri ve genel ilgileri takip etmektedir.”²

Bu konuda yayımlanan başka bir raporda ise şöyle okumaktayız: “Mevcut kanıtlar esasınca, hali hazırda Almanya’da televizyon programları aleyhine yüzlerce cilt kitap yayımlanmıştır. Frankfurt kitap fuarı Almanya’nın geneline yayın yapan televizyon programlarındaki ahlaki çöküş ve rezalete itiraz tribünü haline dönüşmüştür.”³

¹ Hemşehri gazetesi, 22. 9. 1375 (13. 12. 1996)

² İttılaat gazetesi eki, 3. 10. 1381(24. 12. 2001)

³ Cumhuri-i İslami gazetesi, 29. 6. 1372. Haber merkezi, Almanya baskısı De Volte gazetesinden naklen

Nitekim, “Le Parisien gazetesinin yaptığı bir anket esasınca Fransızların % 64’ü televizyonlarda iffete aykırı filmlerin gösterilmesinin yasaklanmasını istemektedir. Fransa’nın aile işleri müşavere bakanı Christian Jacob ise bu gazeteyle yaptığı bir söyleşide şu gerçeği önemle vurgulamaktadır: “Böyle filmlerin Fransız televizyonunda yayımlanması yasaklanmalıdır.”¹

Rider’s Digest gazetesi de Amerika’da özel okullar aile encümeni tarafından düzenlenmiş olan bir bildiriye yayımlayarak onların ağzından şöyle yazmaktadır: “Biz, uzun bir süreden beridir aile değerlerini ortadan kaldıran ve dini dejenere ederek yerine seks, şehvet ve şiddeti dolduran film yapımcılarından ve yönetmenlerden utanç duyuyoruz.”²

“Gallop anket kurumunun yaptığı son araştırmalar esasınca, Amerika halkının çoğu Amerika’daki ahlaki durumdan rahatsızdır. Bu durumu şiddetle eleştirmektedirler ve bu inançlar daha çok yaşlı kimseler tarafından ifade edilmektedir.”³

Öte yandan Gallop anket kurumu tarafından yapılan bir araştırmaya göre de, “Amerikalı vatandaşların çoğu, Amerika’da yapılmış olan filmlerin, Amerika milletinin ahlaki değerlerini ve ilkelerini temsil etmediğine inanmaktadır.”⁴

3- Halkın Kiliseden Ahlaki Değerleri Savunmasını İstemesi

Batıda halkın, ahlaki ve manevi rezalet faciasının trendine yaptığı itirazın büyümesiyle birlikte, çeşitli şahsiyetler ve topluluklar da açık bir şekilde dindarların, dini önderlerin ve kilisenin, batılı toplumların

¹ Keyhan gazetesi, 20. 6. 1381 (11. 9. 2002)

² Keyhan gazetesi, 20. 3. 1372 (10. 6. 1993)

³ Amerikan dergisi, Nigah-i Diger, Bonyadi ferhengi pejuheşi-i garb şinasi, 54. sayı, s. 125

⁴ New York Times gazetesinden naklen, mahname-i sobh, 66. sayı, Ocak, 1997

kültürel siyasetine ve kaderini tayinine müdahale etmesinin gereğini ifade etmişlerdir.

Almanyalı 95 yaşındaki meşhur filozof Hans Guik Gadamer, batı medeniyeti ve kültür yatağında aile kurumunun çöküşü ve yok oluşuna işaret ederek ve de, “İnkarcılık ve lakayt olmak bir tür hastalıktır ve de beşer türünün çöktüğünün göstergesidir.” hakikatini beyan ederek şöyle demiştir: “Hıristiyan ve dindar Avrupa’nın önünde çok büyük bir vazife vardır ve bu vazife de toplumun temel çekirdeğine (aileye) önem ve haysiyetin geri döndürülmesidir.”¹

Nitekim Avusturya’da basılan Further dergisinin baş yazarı olan Hubert Furthtelbaber ise Avrupa Birliğini manevi değerlere lakayt kalmakla itham ederek şöyle yazmaktadır: “Avrupa Birliği’nin merkezi Brüksel’de bile bu değerler görülememektedir. O halde kiliseler bu önemli işi milli düzeyde ele almalıdır.”²

4- Batılı Dini Önderlerin Ahlaki ve Dini Tavsiyelerinin Artış Kaydetmesi

Batıda toplumun, ilahi dinlerin manevi ve ahlaki öğretileriyle yürekdeşliğinin ve yoldaşlığının ilerlemesiyle birlikte, bugün kilise önderleri de daha açık bir beyanla batılı toplumların ahlaki çöküşünü ve dağınıklığını dile getirmekte ve de yeniden dini inançlara dönmenin gereğini ifade etmektedirler.

Kilise önderleri şimdi açık bir şekilde şu gerçeği ifade etmektedirler: “Batı dünyası, kapitalist veya başka bir ifadeyle tüketimci aşırı liberal sistemiyle bütün insani yüce değerleri kaybetmiş durumdadır.”³

¹ Mahname-i Sef, Ağustos 1995. 196. sayı

² Cumhuri-i İslami gazetesi, 7. 12. 1372 (26. 2. 1994), Avusturya baskısı, Day Presse gazetesinden naklen

³ Papa Jean Paul II, Avrupa Paramentosunda İtalyan temsilcisiyle yaptığı bir görüşmede, İttılaat gazetesinin eki, 13. 8. 1372 (4. 11. 1993)

Hakeza: “Allah’tan kopmak ve de ahlaki değerlere karşı lakaytlaşmak, batılı toplumlara bir sürüngen şeklinde sızmıştır ve hiç kimse buna teveccüh etmemektedir. Lezzet peşinde koşmak ve aldatıcı arzulara kapılmak, batıda oturan insanların varlığını zayi etmiştir.”¹

Hakeza şöyle ilan etmişlerdir: “Yegane kurtuluş yolu ise Allah’ı seçmek, Allah’ı tercih etmek, Allah’ın yolunda yürümek ve Allah’a itimat etmektir.”²

Almanya Köln kilisesi baş piskoposu Juahim Maisner ise Köln şehrindeki meşhur Dom kilisesinin yapılışının 750. yıldönümü merasiminde yaptığı konuşmasında, Almanya toplumundaki ahlaki çöküşe, evliliğe rağbet göstermeyişe ve de neslin azalmasına işaret ederek şöyle demiştir: “Almanya halkı, İsa Mesih’e olan inancını kaybetmiştir. Almanya’da imansızlık sonucu ortaya çıkan tabutların sayısı, çocukların beşiğinden ve çocuk pusetinden daha fazladır.”³

İngiltere kilisesi baş piskoposu Dr. George Carry de, İngiltere halkının bireysel ve toplumsal hayatındaki ahlaki çöküş hakkında uyarılarda bulunarak halkın yeniden ilahi emirlere dönmesini ve ülkenin eğitim sisteminin dini derslere teveccüh etmesini istemiştir.”⁴

5- Ahlaki Çöküş Aleyhine Yapılan İtirazların Şiddetlenmesi

Batıda dini ve manevi isteklerin artış kaydetmesiyle birlikte, Hıristiyan önderlerin batılı devlet adamlarının ahlak dışı siyasetleri karşısın-

¹ Ludvig Overcomp, baş piskopos, 74 yaşında, Hamburg, Almanya, Mahname-i garb der aine-i ferheng, 17. sayı, Şubat, 2001

² Cardinal Ranzinger, Katolik mektebinin savunma komiseyi başkanı, Papa’nın yerine geçecek olanı tayin eden gurubun üyesi, Keyhan gazetesi, 17. 1. 1376 (6. 4. 1997)

³ Sobh dergisi, 80. sayı, Mart, 1998. Zut Deliche Saitung gazetesinden naklen

⁴ a.g.e, 61. sayı, Ağustos, 1996. Cumhuri İslami Haber ajansından naklen

daki açık ve perdesiz tutumları ve de siyasete karışma olayına bakışlarında hissedilir bir takım değişiklikler vücuda gelmiştir. Buna bir örnek olarak Amerika’da Hıristiyanlığın en büyük göstergesi olan Sadetren Babist fırkasının konvansiyonuna işaret etmek mümkündür. Otuz beş yıldan sonra ilk kez, yıllık konferanslarının sonunda yayımladıkları bildirilerinde maneviyat ve ahlakın önemine vurguda bulunmuşlardır. Aynı zamanda erkeğin evin reisi olduğunu ilan etmişlerdir ve de kadınlara, eşlerine ellerinden geldiğince itaat etmelerini hatırlatmışlardır.

Bu bildiride Amerikan siyasetçilerinin ahlaki fesatlarına saldırılmış, özel hayatlarında ve devlet görevlerinde ahlaki kurallara riayet etmeleri istenmiş ve şöyle ilan edilmiştir: “Devlet adamlarının günahkarlıkları kültürel vicdanı yaralamakta, ahlakın dizginlerini koparmakta ve toplumda kanunsuzluğu yaygın hale getirmektedir. Şüphesiz bu açık bir şekilde Allah’ın gazabına da sebep olacaktır.”¹

Bu konferansta ilgi çekici olan husus da, Amerika basınında yorumcu, yazar ve de aile konsantrasyon kurumu başkanı olan James Dobson, bu konferansa katılanlara hitaben şöyle demiştir: “Biz kilisenin siyasi olmaması gerektiği şeklindeki düşünce tarzının arkasına haddinden fazla saklanmış durumdayız. Eğer kilise yoksullar, dünyaya gelmemiş savunmasız çocuklar ve fazilet ve takva kültürü için ayağa kalkmazsa kim onun yerine bu işi yapacaktır.”²

Dünya Katolikler önderi de kendi takipçilerinin ABD siyasi arenasında daha fazla etkinlikte bulunması gerektiğini beyan ederek şöyle

¹ Cumhuri-i İslami gazetesi, 23. 3. 1377 (13. 6. 1998), Christian Sience Monitor gazetesinden naklen

² a.g.e, Cumhuri İslami gazetesi haber ajansı, Kilisenin batıdaki toplumsal ve siyasi eşi görülmemiş harekete geçişi konusunda daha fazla bilgi için adı geçen bu kitabın, “Müslüman görüş sahiplerinin İmam Humeyni asrı hakkındaki görüşleri ve İran’ın Vatikan’daki eski elçisinin açıklamaları” bölümüne müracaat ediniz. ”

demıştır: “Amerikan Katolikleri bu ülkenin siyasi hayatına ve genel yapısına müdahale etmelidir. Kürtaj kanunlarını değiştirmelidir. BM’de ise süper güçlerin hak bildiği değil, ahlaken hak olan hakim olmalıdır.”¹

Dini isteklerin toplumsal platforma taşınması ve dini önderlerin batılı ülkelerin kültürel siyasetlerine karşı artan bir şekilde muhalefet göstermesi o kadar açık ve perdesiz bir hale gelmiştir ki İtalya’da basılan Sporso dergisi, “Amerika’nın Ayetullahları” başlığı altında yayımladığı bir makalesinde, Amerika’daki dini ve mezhebi toplantılar hakkında bir haber yayımlayarak şöyle yazmıştır: “Ayetullah özelliklerine sahip bir şahıs Amerika’da mevcuttur ama Müslümanlardan değildir! O Hıristiyan’dır ve bu şahıs Keşiş Robertson’dur. Bu keşiş, siyasetin de İncil’e tabi olması gerektiği inancındadır.

Bu dergi yukarıdaki haberin açıklamasında şu eklemede bulunmaktadır: “Yirmi yaşının altında olan onlarca erkek ve kız çocuğu “Hıristiyan takva hareketi” bayrağı altında Washington’da Mall parkının çimenleri üzerinde toplanıyorlar. Bunlar kendileriyle birlikte üzerine “gerçek aşk beklemektedir” yazılı pankartlar taşıyor ve hep birlikte yemin ederek şöyle diyorlar: “Allah’ımın, ailemin, gelecekteki eşimin, gelecekteki çocuklarımın ve akrabalarımın gözleri önünde evleninceye kadar cinsel aşktan temiz kalacağıma dair söz veriyorum.”

“Ohio’daki Hıristiyan radikaller teşkilatının adı “Family Forum”dur. Bu teşkilat, eyaletin aldığı bütün kararları gözden geçirmektedir.”

Bu dergi son olarak da şöyle demektedir: “Radikallerin söylediği söz şudur: Eğer biz, İncil’in dediği duruma geri dönecek olursak sorunlarımızın yarısı kendiliğinden hallolacaktır.”²

¹ Ruzname-i Keyhan, 22. 8. 1372 (13. 11. 1993)

² Rey dergisi, 5. 10. 1373 (26. 12. 1994)ve Risalet gazetesi 28. 9. 1373 (19. 12. 1994)

6- Ahlaksızlıktan Usanmış Batılılar Arasında İslam’a Yöneliş

Batılı vatandaşların batıdaki ahlaki ve manevi utanç verici çöküşten bıktığının alametlerinden biri de batılıların İslam’ın ahlaki ve değerler sisteminin hakkaniyetini sürekli itiraf edişleri ve de batıda İslam’ın görülmemiş bir hızla gelişme ve yayılma göstermesidir.

Amerikan John Hopkins üniversitesi üstadı Tahir H. Butt ise, “Dünya halkları Amerika’dan nefret etmektedir. Zira Amerika değerler sisteminde var olan özgürlük, dinin ortadan kalkmasını beraberinde getirmektedir.” hakikatini beyan ederek açık bir şekilde şöyle ilan etmektedir: “Oysa İslam dini, ortaya koyduğu değerler sistemi ve hükümet biçimiyle hem insanları, hem de dinlerini korumaktadır.”¹

Amerika’da aile konularında faaliyet gösteren guruplardan birinin başkanı olan David Eidensohn ise bu konuda, “Batı dehşet dolu bir bataklığa saplanmış ve bu bataklık gün geçtikçe daha da kötü kokmaktadır” hakikatini beyan ederek şöyle demektedir: “Bizim sistemimiz, bir çok şeyi Müslümanlardan öğrenmelidir. Batı sadece paraya ilgi göstermektedir. Biz paranın Allah kadar önemli olmadığını anladığımız zaman Müslümanlara karşı iyi davranabiliriz.”²

“Şu anda batı ülkelerinde bir çok kadın ve erkek, dizginlerini koparmış ve sorumsuzluktan uzak olan özgürlük anlayışından nefret ederek İslami kültüre ve özgürlük anlayışına susamış durumdadır. Batıda bir çok kadın ve genç kız İslami özgürlüğün bir sembolü olan tesettüre yönelmektedir.”³

¹ Mahname-i Hidayet, Muavenet-i Siyasi-i Niruye Mukavemet-i Besic, 2. yıl, 17. sayı, Aralık 2002

² a.g.e,

³ Mahname-i İslam ve garb, Defter-i Tahkikat-i İslami, Vezaret-i Umur-i Harici, 27. sayı, Kasım 1999

İtalya haber ajansı “ENSA” ise, “İngiliz kadınları cinsel ayrımlardan kurtulmak için tek yol olarak İslam’ı görmektedir.” hakikatini beyan ederek yayımladığı bir raporunda şöyle demektedir: “Sadece son iki yılda yüksek tahsilli yirmi binden fazla İngiliz kadını, batıya hakim olan cinsel ayrımlardan kurtulmak için İslam’a yönelmiştir.”¹

Brigitte (Cemile) hanım da Almanya’nın Hamburg şehrinden yeni Müslüman olmuş bir kadındır ve de batının kültür bataklığında İslam yolunu seçmiş olan binlerce batılı kadından sadece biridir ve bu konuda şöyle demektedir: “Kur’an-ı Kerim’i okuyarak İslami meseleleri yakından öğrenmeye çalışıyordum. Hicap ayetini ve tefsirlerini okuyarak, bu gerçeği geçmişimle ve içinde yaşadığım toplumla kıyasladım, tesettürün kutsal bir iş olduğunu ve de kadının şahsiyetini koruduğunu teşhis ettim ve de gönül rahatlığıyla örtüyü kendime koruyucu olarak seçtim.”

Brigitte (Cemile) hanım İslam dininin emirleriyle amel etmenin sayısız faydalarına değinerek şöyle demektedir: “Bana göre tesettür, kadın için bir korumadır ve kadını her türlü eziyet, uygunsuz bakış, laf atmalar, ihtiraslı gözler ve tecavüzlerden korumaktadır ve bunlar da bugünkü sanayileşmiş batılı toplumları tehdit eden en büyük tehlike konumundadır. Yetkililer ise sorunların köküne inmek yerine bir takım kanunlar uygulayarak bunları önlemeye çalışmaktadır. Ama bütün bunlara rağmen batılı toplumlarda çeşitli fesat, fuhuş ve tecavüzlere şahit olmaktadır.”²

¹ Cumhuri-i İslami gazetesi, 15. 10. 1372 (5. 1. 1984)

² Susen Sefaverdi, Restahiz der tariki, s. 70 ve 71

7- Eğitim Ortamının Ayırt Edilmesine Yöneliş

Batılı eğitim merkezleri, kız ve erkek öğrencilerin eğitim ortamlarının birbirinden ayrılmasına yönelmiş durumdadır. Araştırma merkezleri ise bu teşebbüsün olumlu etkilerini incelemektedir. Bir çok kadın hastalar ise artık bayan doktorlara müracaat etmektedir.”¹

Bütün bunlar da batılı toplumlardaki vatandaşların bu toplumlara hakim olan kültürel pislik atmosferine ve ahlaki çöküşe karşı bir tepkisi sayılmaktadır.

Eğitim Ortamlarında Kız ve Erkeklerin Bir Arada Okuması Hakkındaki Araştırmalar

Almanya RTL televizyonunun yayımladığı (Kasım 1989) ilmi bir raporda şöyle yer almıştır: “Üç Avrupa ülkesinin yaptığı araştırmalar esasınca, kız ve erkeklerin okullarının birbirinden ayrılmasıyla, ders hususunda daha fazla bir ilerleme kaydedilmektedir.”

Almanya, Avusturya ve İsveç uzman gruplarının ortak araştırmalarının sonuçlarını yayımlayan bu televizyon, kız ve erkeklerin aynı sınıfta okutulmasını, derslerde ilerleme açısından şiddetle kınamakta ve de karma sınıflardaki atmosferin eğitim için uygun olmadığını bildirmektedir.”²

Ortaokul ve lise çağlarındaki İngiliz kız ve erkek öğrencilerinin imtihanlarının sonuçları hususunda yayımlanan rakamlar şunu göstermektedir: “Karma olmayan, sadece kız öğrencilere mahsus okullarda eğitim gören kız öğrenciler, bir çok konularda erkek öğrencileri geride bırakmıştır ve de değişik derslerde çok daha iyi notlar almışlardır.”³

¹ Nitekim yayımlanan rakamlara göre Avusturyalı kadınların % 49’u bu ülkenin batısında yer alan Uber Ostriş kentinde kadın hastalıkları ve doğum hususunda kadın doktorlarına müracaat etmeyi tercih etmektedirler. ” İran gazetesi, 26. 8. 1376 (17. 11. 1997)

² Peyam-i İnkılab, 258. sayı, Cumhuri-i İslami Haber ajansı

³ Cumhuri-i İslami Gazetesi, 26. 8. 1373 (17. 11. 1997), Cumhuri-i İslami Haber ajansı

İngiltere okulları baş müfettişi Chris Woodhat ise eğitim ortamında kız ve erkek öğrencilerin bir arada okutulmamasının olumlu etkileri hakkında bir rapor yayımlayarak açık bir şekilde şöyle demiştir: “Kız ile erkek öğrencilerin sınıflarını birbirinden ayıran okullar, eğitim alanında daha hızlı bir gelişme kaydetmişlerdir.”¹

Kız ve Erkek Öğrencilerin Karma Olmadığı Ortamlarda Eğitime Olan İlginin Artış Kaydetmesi

Şimdi sıradan metotların tam aksine bazı Avrupa ülkelerinde kız ve erkek öğrencilerin eğitim alanlarının ayrı tutulmaya başlandığını görmekteyiz. Nitekim Avusturalya devlet yardımcı eğitim sisteminde kız ve erkek öğrencilerin ayrı sınıflarda okutulması oldukça yaygınlık kazanmıştır. Öyle ki şu anda sistem sınıflarının üçte birinde kız ve erkek öğrenciler ayrı sınıflarda okumaktadır.”²

Sidney baskısı Australia gazetesi ise yukarıdaki habere yer vererek şöyle demektedir: “Melborn şehrindeki bir kolejde yedinci ila onuncu sınıflardaki kız çocuklarının % 50 ila % 75’i karma olmayan sınıflarda okumayı tercih etmektedirler.”³

Amerika Virginia eyaletindeki Richmoone bölgesinde bulunan Hemdun Sidney kolejinin yönetim kadrosu da oy birliğiyle bu okula kız çocuklarını kayıt yaptırmayı yasaklama siyasetini sürdürme kararı almışlardır.”

Bu kolejin başkanı şöyle demektedir: “Bir çok erkek öğrenciler, kız çocuklarının olmadığı bir ortamda eğitimlerini sürdürmek istemektedirler.”

¹ a.g.e, 6. 4. 1377 (27. 6. 1998)

² a.g.e, 18. 1. 1375 (7. 4. 1996)

³ a. g. e

“Bundan önce de İndiana eyaletinde Vabash ve Atlanta eyaletinde Your House kolejleri de bu siyaseti takip etmişlerdir.”¹

İran Eğitim Ortamı Modeline Teveccüh: Batılı ülkelerdeki eğitim kurumlarında kız ve erkek öğrencilerin ayrılması siyasetine temayülün ortaya çıkışıyla ilgili raporların arasında dikkati çeken önemli hususlardan biri de, bazı müdürlerin ve eğitim kurumlarının İslami İran’ın ahlaki ve manevi modeline teveccüh etmeleridir. Cumhuri- i İslami haber ajansının yayımladığı özel bir rapora göre Avusturya’nın Viana şehrindeki Shoulshif lisesi öğretmenleri, Cumhuri- i İslami haber ajansı ile yaptıkları bir söyleşide, 1995 yılında bu ülkenin bazı okullarında uygulamaya koyulan kız ve erkek öğrencilerin ayrı okutulması projesine ve bu projenin gittikçe yaygınlık kazanmasına işaret ederek şöyle demişlerdir: “Bu konu bir çok Avrupa ülkelerinde, özellikle de Avusturya’da büyük bir ilgi görmüştür. Bu metot, öğrencilerin gizli kalmış kabiliyetlerinin gelişimi için çok etkili olmuştur.”

Yabancı dil öğretmeni Gervasenket Bratel hanım da bu konuda şöyle demiştir: “Geçen yirmi yıl boyunca Avusturya eğitim ve öğretim sorumluları, bu eğitim sistemi hakkında kapsamlı bir araştırmaya girişmişlerdir ve de şu neticeye ulaşmışlardır ki erkek ve kız öğrencilerin bir arada okutulması, öğrencilerin eğitim ortamından hakkıyla istifade etmesine engel teşkil etmektedir.”

Hakeza şöyle demektedir: “Yapılan araştırmalar esasınca da kız ve erkek öğrencilerin İran eğitim merkezlerinde ayrı ayrı okutulması bir çok olumlu sonuçlar doğurmuştur ve kız çocukları kendi kabiliyetlerini çok rahat bir şekilde geliştirebilmişlerdir.”

Bratel hanım daha sonra da, “kız öğrencileri için bayan öğretmenler ve erkek öğrencileri için de erkek öğretmenler ders vermelidir. Velilerin çoğu da bu şekilde bir eğitim sistemi istemektedir” konusunu açıklaya-

¹ İttılaat gazetesinin eki, 4. 6. 1375 (26. 8. 1996)

Dine Dönüş Çağı.....351

rak şöyle demektedir: “Kız öğrenciler hiçbir şekilde, Avusturya okullarında yapılan yıllık muayenelerin erkek doktorlar tarafından yapılmasını istememektedir. Bu konuda öğrencilerin velileri de büyük ısrar göstermektedir. Ama maalesef Milli Eğitim Bakanlığı bu isteği reddetmiştir.”¹

¹ Selam gazetesi, 28. 8. 1376 (19. 11. 1997) Cumhuri-i İslami haber ajansı

Batıda Ahlaki Çöküşün Sonuçları

Batıda ahlaki ve manevi çöküşün örneklerinden oluşan uzunca fihristinin bir köşesini okumak dahi bizlere, batı liberalizminin dizginlerini koparmış özgürlükleri ve ahlaki rölativizmi yaymasıyla, çağdaş insan için ortaya çıkardığı büyük facianın boyutlarını derk etmek hususunda büyük ve hissedilir bir ölçüde yardımcı olacaktır.

Batıda sınırsız bir epikülizmin tavsiye edilmesiyle, “ve batı kültürünün aşk kavramını derk etmekten gittikçe uzaklaşmasıyla” ahlaki çöküş akımı büyük bir hızla insanlığın saygı gösterdiği değerleri ve elde ettiği uyumları itibardan düşürmüş ve de endişe verici korkunç bir takım şartlar ortaya çıkarmıştır. Bugün batıda, “evlilik dışı cinsel ilişkiler, evlilik adabına bağlı kalmamak ve de her türlü sapık eşcinsel ilişkiler büyük bir hızla artış kaydetmektedir. Her geçen gün, günümüz nesli arasında gittikçe de yaygınlık kazanmaktadır. Hakikatte şimdi de sadece agnostisler değil, hatta dindarlık iddiasında bulunan kimseler bile, gün geçtikçe geleneksel cinsel ahlak hususunda şüpheye düşmektedirler. Sadece son on yılda AIDS gibi tehlikeli hastalıklara bulaşma korkusu, bir yere kadar, gençlerin bütün hayatına galebe çalmış olan sınırsız cinsel davranışlarını ve de gün geçtikçe genç yaşlarda hamile kalma gibi çeşitli sonuçlarını sınırlayabilmiştir.¹

Ahlaki çöküş cereyanı, seks ve lakaytlığın delice savunulması, sınırsız epikürist eğilimler, batıda bir çok toplumsal sorunlar vücuda getirmiştir. Bu sorunlardan bazısını örnek olarak aktarmak istiyoruz.

¹ Seyyid Hasan Hüseyin Nasr, Cevan-i Moselman ve dünyaya motecedded, Murtaza Ese'di'nin tercümesi, s. 340

Meşru Olmayan İlişkilerin Yaygınlık Kazanması

Şu anda modern dünyada ve de modern dünyaya uyan toplumlarda kız ve erkek çocuklar, kadın ve erkekler arasında meşru olmayan ilişkiler çirkin olarak kabul edilmemekle kalmamış, hatta bir çok hususlarda karşı cinsle meşru olmayan ilişkilere girmemek, kınanmış bir iş olarak düşünülmektedir.

Bu uğursuz olayın ağır sonuçları batılı toplumları büyük bir buhranla karşı karşıya getirmiştir. Mevcut rakamlar esasınca tek kalemde her yıl, 350 bin Amerikalı kız çocuğu onbeş ila ondokuz yaşları arasında henüz lise çağındayken meşru olmayan ilişkiler neticesinde kanun dışı çocuklar dünyaya getirmektedir ve bu rakamlar son yıllarda gittikçe artış kaydetmektedir.”¹

Amerikalı Rider’s Digest gazetesi, bu haberi yayımlayarak ve de meşru olmayan ilişkilerin uğursuz sonuçlarını beyan ederek söz konusu kızlardan biriyle yaptığı bir söyleşide, röportaj yaptığı kızıdan naklen şöyle yazmaktadır: “Keşke zaman geriye dönebilseydi! Keşke bir aile bireyi olarak, ailem arasında bir yerim olsaydı! Keşke meşru olmayan ilişkiler için uygun ortam vücuda geldiğinde hayatımın geleceğini düşünseydim ve böylesine bir çıkmaza sürüklenmeseydim.” Bu gazete devamında şöyle yazmaktadır: “Hüzün ve pişmanlık, suç ve cinayet, ailenin çöküşü ve de ileriye görmekten aciz olmak, Amerikan toplumunda seksin genel sonuçlarıdır. Bu korkunç ilişkilere bulaşmış gençleri ise oldukça zor ve üzüntü verici bir gelecek beklemektedir.”

Onlar, hayatın gerçekleriyle uyuşmak ve de gelecek günlerinde kendilerini bekleyen büyük sorunlar dalgasına karşı koymaya hazırlanmak zorundadırlar. Sahi bu konuda suçlu kimdir? ”²

¹ Neşriyye-i Sobh, 63. sayı, Kasım, 1996. Amerikan dergisinden naklen, Rider’s Digest. Meşru olmayan ilişkilerin sonuçları hakkında daha fazla bilgiye sahip olmak için bu kitabın, “batıda aile kurumunun çöküşü” bölümüne müracaat ediniz.

² A.g.e, 63. sayı, Kasım, 1996. Amerikan Rider’s Digest gazetesinden naklen

Batılı ülkelerde fuhuş ve meşru olmayan çirkin ilişkileri sistemli hale getirenler, iffet ve haya sınırlarını da yırtarak, bugün kendilerini yenileme ve de hukuksal haklar talebinde bulunmaktadırlar.

Almanya Spiegel dergisi de 1990'lı yıllarda yayımladığı sayılarının birinde, Avrupa'daki fuhuş merkezlerinin faaliyetleri hakkında yayımladığı özel bir raporunda şöyle yazmıştır: “Belçika’da uluslararası ikinci fahişeler kongresi üç gün boyunca 150 fahişenin ve bu alandaki tacirlerin katılımıyla düzenlenmiştir. Bu kongreye katılanlar, yaptıkları çirkin işin kanuni olduğu hususunda ısrarda bulunmuşlardır.”¹

Batıda şerefet, hürriyet ve insanın saygınlığını koruduğunu iddia eden kimseler, insanın nefsanî arzularına sığınarak ve fesat pazarını canlı tutarak modern çağın kölelik gerçeğini gözler önüne sermişlerdir.

Aralık 1996'da, Dominik Cumhuriyetinin başkenti Santo Dominiko da Birleşmiş Milletler Teşkilatına bağlı olarak düzenlenen Uluslararası bir konferans, zengin ülkelerdeki serseriliğin yayılmasını incelemiş ve şöyle ilan etmiştir: “Fakir ülkelerdeki kadınlar, daha zengin olan ülkelere intikal ettirilmiş ve de orada köleliğe zorlanmışlardır. Bu kadınların tümü kandırılmıştır. Bir iş ve meşru bir gelir elde etmek ve daha iyi yaşamak için böylesine bir maceraya sürüklenmişlerdir.

Söz konusu konferans, bu işi özgürlük ve demokrasi asrında kölelik olarak adlandırmış ve de insan kaçakçılığı yapıldığını belirtmiştir. Ayrıca da bu işin insani olmadığını, fesat ve hastalık nedeni olduğunu belirtmiştir.”²

¹ Keyhan-i Havai, “Der garb insan be esfelessafilin sukut kerde” makalesi, 28. 9. 1370 (19. 12. 1991)

² Seyyid Ali Asgar Kazımı, Buhran-i Camia-i Modern, Defter-i Neşr-i Ferheng-i İslami, 1998. s. 165

Kadınların Aşağılanması ve Emniyetini Kaybetmesi

Afete uğramış batılı toplumlardaki mevcut gerçekler, kadının makamının küçümsendiğini, kadının değersiz bir meta haline dönüştürüldüğünü ve de toplumun temel bir rüknü olan kadının gün geçtikçe daha çok emniyetini kaybettiğini göstermektedir.

Bir çok görüş sahipleri şuna inanmaktadırlar ki, “batılı kadınların temel hakları, batı propaganda araçlarının söylediklerinin tam tersine zayı olmuş durumdadır.”¹

Batılı rölativist liberaller, kadın için özgürlük örtüsü altında kadının makamını, dizginlerini koparmış hayvani içgüdülerini tatmin etme aracı ve de iktisadi sistem çarkını çevirebilmek için bir araç konumuna düşürmüştür. Bu yüzden de şu anda batılı bir çok kadınlar şuna inanmaktadırlar ki, “batılı toplumlarda kadın, elden ele atılan ucuz bir meta konumundadır.”²

Şu anda hiç şüphesiz batı medeniyetinde, “Kadının fitratının ve tabiatının aksine davranılmaktadır. Bu yüzden batılı kadınlar, reklam için kendilerinden istifade edilmesinden çok rahatsız durumdadır. Batılı kadınlar için her şeyin satışında kendilerinden istifade edilmesi gerçekten de utanç vericidir.”³

Örnek olarak mevcut raporlar esasınca, “son yıllarda Fransa’da ticari reklam için kadınların resimleri kullanılmaktadır ve bu resimler her geçen gün daha müstehcen ve aşağılayıcı olmaktadır. Ayakkabı üreticisi bir İtalyan şirketi de bir erkeğin ayağındaki kendi ürettiği ayakkabıyı yalayan çıplak bir kadını reklam olarak kullanmıştır.

¹ Hanım Dr. Maria Devleder, yeni Müslüman olmuş Fransız, Feslname-i Huzur, 1996 Baharı, 15. sayı

² Hanım Fatıma Schmitt, Müslüman olmuş Almanyalı, Restahizi der tariki, s. 24

³ Hanım Maria Devleder, Yeni Müslüman olmuş Fransız, a.g.e,

Bir elbise üretim şirketi, koyunların yanında dört ayak üzerinde yürüyen çıplak bir kadının reklamını yayımlamaktadır. Başka bir şirket ise, zincire vurulmuş bir kadını reklamında kullanmaktadır.”¹

Batılı tefekkürün temellerinde kökleri bulunan bu tür reklam olayları, kadının makamını öylesine bir küçük düşürmüştür ki batılı devlet görevlilerinin bile tepkisini çekmiştir. Nitekim, “Fransa kadın hakları müşavirliği bakanı Nichol Pery de bu konuda devlete bir takım raporlar sunarak reklamlarda aşırılığı sınırlandırmak için ciddi bir kanun çıkarılmasını istemiştir.”²

Batılı müstehcen reklam ve kültürde, kadınların içler acısı bir şekilde aşağılanması artış kaydetmesiyle, müreffeh batılı ülkelerde “kadınlara yapılan tecavüz meselesi oldukça artış kaydetmiştir. Nitekim toplumsal psikolog hanımlardan biri “Siyasi psikoloji” adlı bir dergide rakam vererek şöyle ilan etmiştir: “Kanadalı ve Amerikalı öğrencilere, “Siz hangi şartlarda tecavüze yeltenirsiniz? ” diye sorduklarında Kanadalı öğrencilerin % 60’ı, “polis elinden kurtulacağımız taktirde” diye cevap vermişlerdir. Hakeza söz konusu psikolog hanım şöyle yazmıştır: “Şimdi Allah için söyleyin, gençlerin % 60’ının her an tecavüze yeltenmeye hazır olduğu böylesi bir toplumda ve bu şartlar altında yaşayan kadınların ne kadar bir toplumsal güvenliği vardır?”³

İşte bu şartlar altında güvenilir anketler esasınca, “ABD’de iki kadından biri ömrü boyunca alkol ve uyuşturucu madde kullananlar tarafından toplu tecavüze ve tehdite maruz kalmaktadır.”⁴

¹ Mahname-i Garb der aine-i ferheng, Sazunman-i Ferheng ve irtibat-i İslami, 14. sayı, Aralık 2001

² Mahname-i Garb der aineye ferheng, Sazuman-i Ferheng ve irtibat-i İslami, 14. sayı, Kasım 2001

³ Dr. Mahmud Golzari, Namaz ve terbiyet, Mecmuai Sohenraniha, s. 75

⁴ Wilson ve meslektaşları, Mamai ve bimarihaye zenan, Daryuş Kazımı’nin tercümesi, s. 95

Bu işler acısı durumunda, “Yılda yirmi yaşının altındaki dört yüz binden fazla kadın kürtaj yaptırmaktadır ve bunların çoğunu da Amerikalı evlenmemiş kızlar teşkil etmektedir. Bu kızların % 70’i ise serseri grup ve bireylerin cinsel saldırılarına maruz kalmaktadırlar.”¹

İngiltere’de Tony Blair hükümetinde kadın hakları bakanı Barones G. ise İngiliz kadınlarını gün geçtikçe daha fazla tehdit eden emniyetsizlik konusuna işaret ederek şöyle demiştir: “Scotland dışında, İngiltere’nin merkezi bölümlerinde ve Velez’de oturmakta olan kadınlardan yılda 300 binden fazlası cinsel saldırılara maruz kalmaktadır.”

Söz konusu bakanın dediğine göre bazı kadınlar da, caddelerde saldırı ve tecavüze uğramaktan korktukları için evlerinden dışarı çıkmaya cesaret edememektedirler.

Söz konusu haberi yayımlayan Times London gazetesinin raporuna göre ise kadın haklarından sorumlu bakanın ortaya koyduğu rakamlar, resmi rakamlarla çelişmektedir. Zira resmi rakamlar bir yıl içinde saldırıya uğrayan kadınların sayısının 25.300 kişi olduğunu söylemiştir.”²

Aynı zamanda iki üniversite kökenli araştırmacı da yaptıkları geniş çaplı araştırmanın sonuçlarını yayımlayarak şöyle demişlerdir: “Erkeklerin kadınlara cinsel saldırıda bulunmasına sebep olan etkenlerden en önemlisi, batılı kadınların giyiniş tarzıdır.”³

Elbette bu da batılı toplumların sınır tanımayan özgürlüklerinin bir sonucudur.

Velhasıl, “Açıkça bilindiği gibi batı kültüründeki insan merkezli düşünceler ve ahlaki rölativizm yüzünden batıda kadınlar hiçbir ahlaki güvenliğe sahip değildir. Rakamlar esasınca Amerikalı kadınların % 42’sine iş yerlerinde, meslektaşları tarafından sarkıntılık yapılmaktadır.

¹ Nelson, Meban-i Tıbbi Etfal, s. 233 ve 234

² Ruzname-i Risalet, 3. 2. 1378 (23. 4. 1999)

³ a.g.e,

Bu kadınlardan çoğu da işlerini kaybedecekleri korkusuyla gerçekleri söylememektedirler.”¹

Hakeza, “Almanya’da çalışan kadınların % 72’sinden daha fazlası ise cinsel tacize maruz kalmaktadır.”²

Çocuklardan Geniş Çapta Kötü İstifade Edilmesi

Batının kontrolden çıkmış ve hayvani doymak bilmeyen iç güdülerinin iştahının artışıyla, modern çağın insanının alnına mahremleriyle meşru olmayan ilişkilerin, çocuklara cinsel tacizin ve bir zamanlar insan için düşünülmesi bile mümkün olmayan ailevi değerlerin çiğnenmesinin utanç verici damgası vurulmuştur.

Ülkemizin seçkin bir sosyoloğu bu konudaki gerçeğin bir köşesini açıklayarak ve de, “Batılılar sapıklıklar konusunda gerçekten de çıkmaza girmişlerdir ve bu artık onlar için sıradan bir olay haline gelmiştir” şeklinde beyanda bulunarak, batıda insanlığın çöküşünün apaçık başka bir örneğine ve ahlaki bir faciaya işaret ederek şöyle demiştir: “Çocukların cinsel tacize uğraması ve kötüye kullanılması konusu son yıllarda çok ciddi bir sorun haline gelmiştir. Geçen yıl Kanada’nın McGill üniversitesine gitmiştim. Orada sadece 1990 yılında çocuklardan kötü istifade edilmesi hususunda otuzdan fazla kitap yayımlanmıştı. Çocuklardan kötü istifade eden kimselerin çoğunu ise tanıdıkların ve birinci dereceden aile efradının oluşturduğu belirtilmiştir.”³

Batılı toplumlardaki vatandaşlar, bugün ciddi bir şekilde çocuklardan cinsel istifade edilmesi ve hatta mahremeleri ve yakınları tarafından cinsel tacize uğraması sorunuyla karşı karşıya kalmışlardır. Bu rapor esasınca, İtalya’da Avrupa cinsel işler tabipleri kongresinde, Fransız

¹ Hanım Dr. Maria Devleder, Yeni Müslüman olmuş Fransız, Feslname-i Huzur, 1996 baharı, 15. sayı

² Almanya’nın M1 televizyon kanalında Mona Liza adlı program, Kasım 1992

³ Dr. Mahmud Gülzari, Namaz ve terbiyet, s. 74

kızlarının yakınları ve mahremleriyle giriştikleri cinsel ilişkiler, büyük boyutlara ulaşmış haldedir ve de sürekli artış kaydetmektedir. Babalarının cinsel tacizine maruz kalan kız çocukları, % 32'leri bulmuştur. Yani incelenen insanların çoğunu teşkil etmektedir.”¹

“ABD’de yayımlanan rakamlar esasınca bir milyon genç çocuk buluşa erdikleri çağda evden kaçmaktadırlar. Evden kaçan çocukların üçte ikisini teşkil eden kızlar ise aile ortamında uğradıkları cinsel tacizlerden dolayı kaçtıklarını ifade etmişlerdir.”²

Alman televizyon kanalının yayımladığı rapor esasınca da, “Aile ortamında tecavüze uğrayan çocukların içler acısı durumunu incelemek için düzenlenen iki günlük seminerde ise şöyle ilan edilmiştir: “Yılda üçyüz bin kız ve erkek çocuk babaları veya akrabalarından biri tarafından tecavüze uğramaktadır.”³

Aynı şekilde Avusturya’nın Linns şehrinde düzenlenen aile sorunları inceleme seminerinde yayımlanan rakamlar esasınca da, “Yılda üçyüz bin Avusturyalı kadın ve çocuk, aile bireylerinden birisinin tacizine uğramaktadır.” Avusturya Aile bakanlığının hukuk başkanı ve de aile kurumunu savunan guruplarda faaliyet gösteren biri olan hanım Henrine Taber ise şöyle ilan etmiştir: “Bu merkezi Avrupa ülkesinde on ila yirmi bin çocuk şiddete ve cinsel tacize maruz kalmaktadır. Avusturyalı kız çocuklarının dörtte biri, erkek çocuklarının ise sekizde biri, onaltı yaşına kadar cinsel tacize ve şiddete maruz kalmaktadır.”⁴

Hakeza, Avusturya adalet bakanı Nicholas Mikhak’ın ilan ettiği üzere de, “çocukların cinsel tacize uğradığı hakkında yapılan şikayetler

¹ Ebrar gazetesi, 8. 7. 1371(30. 9. 1992), Cumhuri-i İslami haber ajansı

² Nelson, Mebani-i Tıbb-i Etfal, s. 375

³ Keyhan-i Hevai, 28. 9. 1370 (19. 12. 1991), Der garb insan be esfelissafilin sukut kerde mekalesi

⁴ Cumhuri-i İslami gazetesi, 30. 8. 1377 (21. 11. 1998), Cumhuri-i İslami Haber ajansı

geçen yıla oranla iki kat artmış bulunmaktadır. Küçük yaşlardaki kız çocuklarının ise dörtte biri cinsel tacize uğramaktadır.”

Söz konusu Avusturya adalet bakanı daha sonra şöyle demektedir: “Cinsel cinayetlere kurban giden çocukların rakamı ise yılda yirmibeş bine ulaşmış bulunmaktadır.”¹

Uğursuz Hedefler Amacıyla Batılıların Düzenlediği Turistik Geziler: Söz konusu rezaletin gelişim trendi o kadar yayılma ve büyüme kaydetmiştir ki çocukları savunma encümeni (Tere Des Hus) üyelerinden biri olan Christina Damern ise bu konudaki endişelerini ifade ederek şöyle ilan etmiştir: “Bu encümen Alman turistlerinin çocuklara cinsel tacizde bulunması hususunda devletin ciddi önlemler almasını istemektedir.”²

Almanya’da çocuklara cinsel tacizi önleme encümenin yayımladığı bilgiler esasınca da, “yılda ikiyüz ila dört yüz bin Alman turist, çocuklara cinsel tacizde bulunmak için diğer ülkelere gitmektedirler.”³

Modern Avrupa’da Çocukların Değiş Tokuş Edilmesi: Bu konuda yayımlanan tüyler ürpertici bir raporda ise şöyle yer almıştır: “Avrupa’nın merkezinde ve büyük Avrupa’nın ekseninde (ren- dehr) yer alan Fransa’nın Mulus şehrinin baş savcısı Jarmen Sanzlamen ise Fransa ve Avrupa’da çocukların cinsel tacize maruz kalması gerçeğine işaret ederek habercilere şöyle demiştir: “Batı Avrupa’da bir ila üç milyon Paedophiles⁴ bulunmaktadır. Bu kimselerin çoğu da sosyal açıdan toplumun yüksek kesimindendirler! ”

¹ Mahname-i Sobh, 80. sayı, Mart 1997

² Keyhan gazetesi, 12. 6. 1375 (3. 9. 1996), Almanya, Uznaberg baskısı olan Saitung gazetesinden naklen

³ a. g. e

⁴ Çocuklar hususunda cinsel sapıklığı bulunan kimseler anlamındadır. Pede çocuk anlamındadır. Philes ise sevmek anlamını ifade etmektedir. Kavram olarak ise çocuklara cinsel tacizde bulunmak anlamına gelmektedir.

Hakeza şöyle demiştir: “Avrupalı vatandaşların çoğu, çocuklarından veya yakınlarından kötü istifaade etmektedirler. Elbette çocukların bir-biriyle değıştirilmesi de söz konusudur. Yani çocuklarını cinsel istifaade bulunmak için birbirleriyle değıştirmektedirler. Bu iş de daha çok evdeki bilgisayarların terminal şebekeleri vasıtasıyla gerçekleşmektedir.”

Jarmen Sanzlamen daha sonra, “Şu anda bir İtalyan savcısı Roma ile Brüksel arasında çocuk kaçakçılığı yapan şebeke hakkında araştırmalar yapmaktadır.” gerçeğini dile getirerek bir takım bilgiler vermektedir ve bu bilgiler de ilerlemiş sanayi ülkelerindeki ahlaki çöküşün boyutlarını ve derin faciasını göstermektedir.

“Çocuklarla ilgili cinsel sapıklıkları ifşa etmek, oldukça zor bir olaydır. Zira genellikle bu işe bulaşmış kimseler, toplumsal statüsü yüksek olan kimseler, ekonomi yöneticileri ve siyasilerdir ve onlar da tümüyle gizli şartlar altında bu işi yapmaktadırlar.

Bu kimseler arasında sanayi sahipleri, cerrahlar, siyasetçiler, baş yazarlar, doktorlar, polisler, hakimler, öğretmenler, üstatlar, hatta papazlar dahi görülmektedir.”

Jarmen Sanzlamen daha sonra şu gerçeği beyan etmektedir: “Bu oldukça kapalı muhitlerde, araştırma hususunda çok büyük zorluklarla karşı karşıyayız ve de çok az sonuç elde etmekteyiz.”¹

Bir Model Olarak Belçika: Çocukların cinsel tacize uğraması, çocukları kandırma şebekelerinin kurulması ve çocuklardan cinsel yolda istifaade edilmesi oldukça yaygın bir hale gelmiştir ve de bu işte siyasilerden ve emniyet görevlilerinden büyük şahsiyetlerin izine rastlanması, dikkate değer bir sosyal duyarlılık vücuda getirmiştir."Yaklaşık 1988 yılında basın, Belçika’da çocuklardan cinsel açıdan istifaade eden şebekelerin keşfedildiği haberini vermiştir. Bu habere göre cinsel tacize

¹ Mecelle-i Suruş, 601. sayı, s. 18. Fransa basınından naklen

maruz kalan çocukların çoğu 12 yaşından küçük erkek çocuklar idi ve de bunlar anne ve babaları tarafından bu şebekelere satılmışlardı.

Belçika basımında söz konusu tarihte şöyle yer almıştır: “Bu haberdan sonra yayınlanan ve insanın tüylerini ürperten başka bir haber ise, altı ya da yedi aylık bir kız çocuğuna ailedeki yetişkin erkeklerin tecavüz ettiğine dair haberdi.

Çoğu erkek olan on yaşından küçük çocukların binlerce porno resmi, evlerde yapılan aramalarda keşfedilmiştir ve bu şebekelerin elinde bulunan resimlere polislerce el konulmuştur.

Bu dosyalarda Belçika’nın emniyet ve adli görevlilerinin izine rastlanması, konuyu çok ciddi boyutlara taşımaktadır!

Cinsel suçlar ve toplumsal işler konusunda görüş sahibi olanlar şuna inanmaktadırlar ki, çocukları cinsel amaçla satan şebekeler Belçika’nın yanı sıra, Hollanda, İsviçre ve İngiltere’de de faaliyet halindedirler.”¹

Bu haberlerin yayımlanmasından birkaç yıl sonra da başka bir takım haberler basında yer almıştır ve bu haberler batılı toplumlarda, özellikle de Belçika toplumunda, bir taraftan bu uygunsuz işin gittikçe artış kaydetmekte olduğunu göstermektedir ve bir taraftan da bu ülkedeki yönetici sınıftan bir gurubunun da bu ahlaki fesat ve rezalete bulaştığını açıkça gözler önüne sermekte ve de yöneticilerin bu önemli ve gittikçe artış kaydeden sorunu çözmekten aciz olduğunu göstermektedir.

1997 yılında Reuters haber ajansının bildirdiğine göre de yüz binlerce Belçikalı ve de komşu ülkelerdeki aynı dertten yakınan bir çok kimse, bu ülke tarihindeki en büyük gösteriyi düzenlemişlerdir.”

Bu habere göre, “bu gösterinin amacı, halkın siyasi ve adli makamlardan; Belçika’da çocukların rehin alınmasından, tecavüze uğramasından ve öldürülmesinden sonra ümidini kestiğini göstermektedir. Özellikle de devletin ve Belçika adli makamlarının, çocukların cinsel tacize

¹ Mecelle-i Cevanan, 23. 6. 1366 (14. 9. 1987)

uğraması ve birkaç kız çocuğunun öldürülmesi olayında aciz kalmasına bir tepki olmuştur.”¹

Batıda Cinsel Cinnet: İngiliz doktor Patrick Dixon da, “The Truth about AIDS” adlı yeni kitabında batıda utanç verici bir şekilde çocukların cinsel tacize uğraması hakkında bir takım olaylara işaret etmiş ve batı dünyasında mevcut olan ahlaki rezaletlerden örnekler vererek şöyle yazmıştır: “New York şehrinde bir şahıs, özel psikoloji kliniği tesis etmişti. Bu klinikte yaklaşık yüz çocuk kontrol altında tutulmaktaydı. Daha sonra bu yüz çocuğun tümüne tecavüz ettiği ithamına maruz kalınca İsrail’e kaçtı ve ne yazık ki bu çocukların üçte biri de AIDS hastalığına yakalanmışlardır.”

Dixon daha sonra da, “Londra şehrinde çocukların cinsel tacize maruz kalması büyük bir endişe haline gelmiştir” gerçeğini beyan ederek şöyle eklemektedir: “Bir profesör bu son zamanlarda, Londra’daki eğitim hastanelerinin birinden, gizlice çocukların porno resimlerinin ticaretini yaptığı ortaya çıkınca istifa etmiştir.”

Dr. Dixon bu kitabında daha sonra şöyle demektedir: “Ne yazık ki batıda çocukların cinsel saldırılara maruz kalması delicesine artış kaydetmektedir. Ahlaki ve itikadi temellerin çöküşü ve de ahlaki fesatların yayılması sebebiyle bir çok çocuk, yakınları tarafından cinsel tacize maruz kalmaktadır ve de yok edilmektedir.”²

İğrenç Homoseksüellik İlişkilerinin Yayılması

Batılı ülkeler ve de yasama organları, eşcinselliği kanunlaştırarak ve de normal bir şeymiş gibi göstermeye çalışarak, aslında batıda değerlerin ve ahlaki ilkelerin şiddetli bir şekilde çöküşe uğradığını ortaya koy-

¹ Ruzname-i Keyhan, 30. 7. 1375 (22. 10. 1996), Reuters haber ajansından naklen

² Dr. Eb’ul- Fezl dervije, AIDS ve rişeyabi buhranhaye ahlaki der garb, s. 21. 45 ve 46

muşlardır. Amerika'nın dönem cumhurbaşkanı da eşcinseller toplantısına resmi bir şekilde katılarak, ABD'deki hakim sınıfın eşcinselleri desteklediğini açık bir şekilde ifade etmiştir.

Yapılan araştırmalar esasınca, “batılı ülkelerin, özellikle de Kanada'nın en önemli sorunlarından biri de cinsel sapıklık ve eşcinsellik sorunudur. Bu sorun bir çok kadını ve erkeği kapsamaktadır. Bazı milletvekili ve bakanların eşcinsel olması ve de bir çok özel dergi ve gazetelerin bu konuda yaptığı reklamlar bu tür ilişkileri adeta resmileştirmiştir. Hakeza, önemli bütün toplumsal isteklerine ulaşmak, özellikle de aile teşkili, miras hakkı, sosyal sigorta hizmetlerinden istifade etme haklarına ulaşmak için onlar, bir çok önemli toplumsal faaliyetlerde bulunmuşlardır.

Bu araştırmalar esasınca, “Kanada'daki Montreal bankası idaresi, şu anda Kebk eyaletindeki en önemli iktisadi güçlerden biri sayılmaktadır. Kendi eşcinsel memurlarına toplumsal ayrıcalıkları ve haklarını vererek, eşcinselliği resmen kabul etmişlerdir.”¹

Bu araştırmaların yine açıkça gösterdiği gibi, “sadece bir devlet idaresinde yer alan eşcinsellerin sayısı otuz bine ulaşmış bulunmaktadır! Bu rakam çok büyük bir rakamdır ve de bu idarede en büyük faal guruplardan birini teşkil etmektedir.”²

İngiliz Başbakanı ve Eşcinsel Bakanlar: Batıda iğrenç eşcinsel ilişkilerin yaygınlaşmasıyla birlikte, eşcinsel kimseler yavaş yavaş siyasi konumlarını güçlendirmeye ve sözde medeni ülkelerde hassas makamları ele geçirmeye başlamışlardır. Öyle ki, “Zimbabve Cumhurbaşkanı Robert Mugabo, Güney Afrika ülkelerinin reislerinin katıldığı bir

¹ Cemal'ut- Tahir, Moselman der Kanada, Vasılı ve İbrahimi'nin tercümesi, Mahname-i İslam ve garb, Defter-i Tehkikat-i Vezaret-i Umur-i Harice, Ekim ve Kasım 1998

² a. g. e

konferansta, İngiltere başbakanı, Tony Blair'e şiddetli bir şekilde saldırarak şöyle demiştir: "Tony Blair eşcinseller teşkilatını (hükümetini) idare etmektedir."¹

Robert Mugabe'nin sözleri, Tony Blair'in devletinde yer alan üç eşcinsel bakana işaret etmektedir. İngiltere devletinde Kuzey İrlanda işleri bakanı Peter Mendelson, basın ve spor kültürü bakanı Chris Smith ve de tarım bakanı Nick Brown eşcinsel bakanlardır. İngiltere devletinin Wales işleri eski bakanı Ron Davis de birkaç ay önce ifşa olan ahlaki bir rezaletin ardından devletten istifa etmek zorunda kalmıştır ve de Tony Blair devletin dördüncü eşcinsel bakanı sayılmaktaydı."²

Aile Kurumunun Çöküşü

Aile kurumu, insan için yalnızlık, inziva ve sapıklıklar karşısında sağlam bir kale konumundadır ve de ilahi bir hediye sayılmaktadır. Şüphesiz içgüdülerin tatmin olduğu, manevi ve duygusal isteklerin giderildiği ve de insan neslinin korunduğu bir kurumdur. Aile kurumu aslında toplumu bir çok muhtemel zararlardan korumaktadır. Ama batı dünyası, rölativist liberalizm kültürü ışığında aile kurumunun çökmesine ve de ailenin olumlu bereketlerinden mahrumiyetine şahit olmaktadır.

Nitekim dünya Müslümanlarının lideri Ayetullah Hamenei de açık bir şekilde şöyle demiştir: "Batılı hayat çirkef ve bozuk bir hayattır. Bu hayatta, beşeri temel kurumlardan sayılan aile kurumu ve insanın şahsiyeti esenlikte değildir. Bu gerçek, Amerika ve Avrupa halklarının sıkıntı çektiği bir gerçektir."³

¹ Keyhan gazetesi, 23. 8. 1378 (14. 11. 1999), Cumhur-i İslami haber ajansından naklen

² a.g.e,

³ Risalet gazetesi, 23. 9. 1371(14. 12. 1992)

Şüphesiz, “Batılıların yeni hayat metodu bu toplumun çökmekte olduğunu göstermektedir.”¹

Bu dağılmanın bazı göstergelerini de, “aile kurumunun dağılmasında, kadın ve erkek ilişkilerinde geleneksel rollerin ortadan kalkmasında ve bilahare ahlaki, manevi, toplumsal ve hatta siyasi her türlü merkeziyetin ortadan kalkmasında görmek mümkündür.”²

Bu yüzden bir çok kimseler şuna inanmaktadır: “Modern toplumlar kendi düzenlerini korumak için, her şeyden önce aile kurumunu korumak için uğraşmalı ve de aile ortamıyla ilgili değerleri yüceltmeye çalışmalıdır.”³

Batıda aile kurumunun çöküşünün belirtilerinin ortaya çıkmasıyla bugün, batı dünyasının saptırıcı propagandalarının geniş boyutunu ve de batı medeniyetini mutlak şekilde öven batıcı aydınların sözlerini her zamankinden daha çok itibarsız kılmıştır.

Zira, “Gençlerinin çoğunu meşru olmayan çocukların teşkil ettiği, idare birimlerinin dul kadınlarca idare edildiği, bakım yuvalarının evden kaçmış çocuklarla dolduğu, gazinoların tecavüze uğramış kızlara sığınak olduğu, kafeteryalarının eşcinseller, hırsızlar, uyuşturucu bağımlıları ve fesat ehli kimselerle dolduğu bir medeniyet, ilerlemiş ve kalkınmış olarak vasıflandırılmaya layık değildir.”⁴

Batılıların Aile Kurumunun Dağılmasından Sızlaması

Aile kurumları için dini öğretilere ve ahlaki değerlere önem göstermemekten kaynaklanan içler acısı durumun modern toplumlarda vücuda getirdiği manzara, batılı bilginlerin ve düşünürlerin şiddetli itiraz-

¹ Seyyid Hüseyin Nasr, Cevan-i Moselman ve Donyaye moteceded, s. 239

² a. g. e

³ Seyyid Ali Asgar kazımı, Buhran-i Camia-i Modern, s. 165

⁴ a.g.e,

larına maruz kalmıştır. Üstat Şehit Murtaza Mutahhari, bu konuyu beyan ederek şöyle demiştir: “20. yüzyılın son çeyreğinde yaşadığımız bugünlerde düşünürlerin, aile düzeninin bozulması, evlilik temellerinin gevşemesi, gençlerin evlilik sorumluluğunu kabul etmekten kaçınması, kızların anne olmaktan nefret etmesi, anne ve babanın, özellikle de annelerin çocuklarına sevgisinin azalması, günümüz dünyasındaki kadının utanç verici durumu, yüzeysel isteklerin aşkın yerine geçmesi, boşanmaların sürekli artış kaydetmesi, meşru olmayan çocukların toplumda çoğalması, eşler arasında birlik ve samimiyetin yok denilecek kadar azalması karşısındaki itirazları gün gittikçe daha fazla işitilmektedir.”¹

Ailelerin saygınlığının kaybolması: Fransa’nın kültürel ve ilmi meşhur şahsiyeti ve filozofu olan Jean Gitun yaptığı bir söyleşide şu hakikati itiraf etmiştir: “Batıda kökler çürüme halindedir ve ben bunu çok iyi bir şekilde hissetmekteyim.”

Jean Gitun bu gerçeğin sebeplerini beyan ederken ise şöyle demiştir: “Aile kurumunun temelleri çökmüş durumdadır, artık hiç kimse evlenmeye rağbet göstermemektedir. Aile kurumu saygınlığını kaybetmiştir ve duygusal ilişkiler gün geçtikçe daha da azalmaktadır.

Gitun, sonuç olarak da şöyle demektedir: “Batı, yok olmaya doğru gitmektedir ve ben geleceğin doğuya ait olduğuna inanmaktayım.”²

Meşhur Alman Filozofu Hans Georg Gadamer (1902 doğumlu) da İtalyan Stampa dergisi ile yaptığı bir söyleşide, batı kültürü yatağında aile kurumunun çökmekte olduğunu beyan ederek şöyle demiştir: “Ne yazık ki batı modernitesinde aile kurumunu yok etmek üzere adım atılmıştır. Sanayi toplumu, bütün kesimlerde ailenin kontrol edici geleneksel gücünü zayıflatmış durumdadır.”³

¹ Nizam-i Hukuk-i Zen der İslam, s. 36 ve 37

² Keyhan-i Ferhengi ile yaptığı bir söyleşi, Mordad, 1373. s. 7

³ Mahname-i Saff, Ağustos 1996. 196. sayı

Washington Times gazetesi yorumcusu ve yazarı Jevise Brise ise Amerika’da aile kurumunun yıkılmakta olduğuna dair bir rapor yayımlayarak şöyle yazmıştır: “İçinde anne ve babanın olduğu ailelerin sayısının azalmasıyla, ABD toplumunda yok oluş trendi başlamış bulunmaktadır.”¹

Almanya Köln kilisesi baş piskoposu Juahim Maisner ise Alman toplumunda ahlaki çöküşü itiraf ederek ve de, “Almanların geçmiş tarihinde böyle bir ahlaki çöküşe uğradığı görülmemiştir” hakikatini beyan ederek şöyle demiştir: “Acaba Alman halkı başlarına ne büyük bir belanın geldiğinden haberdar mıdır? Alman halkı şu anda, babasız, annesiz ve çocuksuz bir toplum haline dönüşmüştür.”²

Fransa Kolejini yetmiş yıllık üstadı olan meşhur Fransız Sosyolog Pierre Bordou ise İspanya El Mondo gazetesiyle yaptığı bir söyleşide, batı dünyasını kuşatmış olan büyük buhranın boyutlarını beyan ederek şöyle demiştir: “Batıda aile ilişkileri, bütün boyutlarıyla bir değişim içindedir. Her an, dağılmakta olan ailelerin sayısı artış kaydetmektedir.”³

Aile Kurumunun Çökmesinin Acı Sonuçları

Batılı toplumlarda aile kurumunun çökmesi, müreffeh ve modern toplumun içinde sayısız uyumsuzlukların vücuda gelmesine zemin hazırlamıştır. Şüphesiz bu uygunsuzluklara örnek olarak gittikçe artış kaydeden boşanma olayı, evlilik rakamının düşmesi, sadece anneleri veya babaları olan çocukların artış kaydetmesi, kimsesiz çocukların çoğalması, çocuklara karşı şiddet kullanılması, sokak çocuklarının çoğalması, yaşlıların duygusal buhranı ve gün geçtikçe artan yalnızlıkları gibi sorunlara işaret etmek mümkündür.

¹ Cumhuri-i İslami gazetesi, 14. 12. 1372 (5. 3. 1994), Cumhuri-i İslami haber ajansı

² Subh dergisi, 80. sayı, Mart 1998. Almanya Zut Device Saitung gazetesinden naklen

³ Keyhan gazetesi, 16. 4. 1379 (6. 7. 2000)

1- Boşanma rakamlarının artış kaydetmesi: Yayınlanmış içler acısı bir raporda şunu okumaktayız: “İtalyan anket merkezi ile Avusturya Market Lithier enstitüsü tarafından yayımlanan rapor esasınca, sadece 1993 yılında İngiltere’de 170.000 boşanma olayı kaydedilmiştir. Bunun yanı sıra resmi olmayan evlilikler ve eşcinsel evlilikler İngiltere toplumunda gittikçe artış kaydetmektedir.

Bu rapor esasınca, “Bu yıl Fransa’da evlilik rakamları yarı yarıya azalmış durumdadır. Ama boşanma rakamları, önceki yıla oranla üç kat artış kaydetmiştir. Avusturya ülkesinde çiftlerin üçte biri, İtalya’da ise dörtte biri birbirinden ayrılmaktadır.”¹

Hakeza, “İsviçre federal istatistikler defterinin yayımladığı rapora göre bu ülkede kaydedilen her on evlilikten dördü boşanmayla sonuçlanmaktadır.”²

2- Sadece anne veya babası olan kimsesiz çocukların artış kaydetmesi: Avrupa cemiyeti gözetleme müdürü Gerard Kalu ise yayımladığı bir raporunda şöyle demiştir: “Bir çok Avrupa ülkelerinde evlilik rakamları gittikçe azalma kaydetmektedir. Öyleki Kuzey Avrupa ülkelerinde evlilik yaşına ulaşmış olan kadınların sadece yarısı evlilik yapmışlardır. Oysa birkaç yıl öncesine kadar, kadınların % 90’ı evlenmekteydi. Güney Avrupa ülkelerinde de evlilik olayı oldukça azalmıştır. Buna karşılık evlilik dışı çocukların sayısı, özellikle de Kuzey Avrupa ülkelerinde evlilik dışı meydana gelen çocuklar, İzlanda’daki doğumların üçte ikisini, Danimarka ve Norveç’teki doğumların yüzde ellisini, Fransa’daki doğumların ise % 40’ını teşkil etmektedir.”³

¹ a.g.e,

² Kuds gazetesi, 15. 5. 1377 (6. 8. 1998)

³ Keyhan gazetesi, 8. 9. 1378 (29. 11. 1999)

“İngiltere cemiyeti anket merkezi araştırmalarının yayımlanan sonuçları esasınca, toplumsal araştırmacıların incelemeleri bunu göstermektedir ki, Avrupa’da 1993 yılının ilk üç ayında dünyaya gelen çocukların % 31’inin babaları belli değildir.”¹

Almanya Bilford Üniversitesi eğitim ve terbiye işleri uzmanı Horelman ise Alman toplumundaki bu soruna işaret ederek şöyle demiştir: “Almanya’da dünyaya gelen çocukların beşte birinin belli bir anne ve babası yoktur.”²

Amerika Heritic kurumu üyelerinden Pet Fegan ise çocuklar arasında görülen ahlaki uyumsuzlukları beyan ederek şu hakikati dile getirmiştir: “Cinsel tacizler, alkol tüketimi ve genel olarak kültürümüzün aşk kavramına yabancılaşması sonucunda bu uyumsuzluklar vücuda gelmiştir.” Pet Fegan daha sonra şöyle demiştir: “1959 yılında doğan yüz çocuktan 12’sini ya boşanmış ailelerin çocukları ya da gayri meşru bir şekilde doğmuş olan istenmeyen çocuklar oluşturuyordu. Ama 1992 yılında bu rakam 4 kat artmıştır. Eğer yapılan kürtaajları da sayacak olursak bu rakam % 92’yi bulmaktadır.”³

Dr. Antuan Sanders ise bu konuda şöyle yazmaktadır: “Amerika’da 1990 yılında, 18 yaşından küçük çocukların dörtte biri, ya sadece anne ve babasıyla ya da hiç biri olmaksızın yaşamaya mahkum edilmiştir.”⁴

“Fransa’da anneleri tarafından terk edilen çocukların sayısı geçen on yıl içinde üç kat artış kaydetmiştir.”⁵

3- Çocukların uygun gelişim ve terbiye atmosferinden mahrumiyeti: Aile kurumunun çökmesi, gençlerden büyük bir kesiminin terbiye

¹ a.g.e, 20. 4. 1373 (11. 7. 1994)

² a.g.e, 10. 3. 1371(31. 5. 1992), Cumhuri İslami haber ajansı

³ Subh dergisi, Haziran 1996. 71. sayı, Washington Times’den naklen, idare-i kulli Metbuat-i Harici’nin çevirisi

⁴ Selam gazetesi, 21. 5. 1370 (12. 8. 1991), Plain Truth dergisinden naklen

⁵ Sobh dergisi, 89. sayı, Şubat 1998

için gerekli ortamdan mahrum olması, duygusal ilişkilerin zayıflaması gibi etkenler batılı genç ve çocuklarda ruhsal baskı türünden sorunların ortaya çıkmasına zemine hazırlamıştır.

“Fransız dergilerinden birinin yayımladığı bilgilere göre bu ülkede günde iki çocuk, anne ve babasının kötü davranışları sebebiyle can vermektedir.”¹

İngiltere’de çocuklar konusunda uzman bir psikanalist, İngiliz çocuklarının dörtte birinin tahammül edilmesi zor baskılar altında yaşadığını ve de bu davranışların çocukları uyumsuz davranışlara sevkettiğini beyan ederek bu sorunun sebepleri hususunda şöyle demiştir: “Günümüz yaşam ortamı, geçmişe oranla daha az devamlıdır. Aileler bir bir dağılmakta ve de artış kaydeden boşanma olayları, çocuklar arasında ruhi rahatsızlıkların ortaya çıkmasına ortam hazırlamaktadır.”²

Amerika’da anne babası boşanmış çocuklar veya sadece ebeveyninden biriyle yaşayan ya da tümüyle kimsesiz kalan çocuklar, “kendi ev ortamında hiçbir ahlaki eğitim almamaktadırlar. Elbette bunun istisnası da vardır. Bazı anneler kendi görevini en güzel şekilde yapmaktadır. Ama annelerin çoğu uyuşturucu madde kullanmaktadır. Ekonomik açıdan da evsiz kalma eşiğindedir. Dolayısıyla her şey altüst olmuş halde-dir. Çocuklar da örnek olarak şiddeti ve şiddetin olumsuz etkilerini edinmektedirler.”³

4- Yaşlıların Gün Gittikçe Daha da Bir Yalnızlaşması ve İnzi-vaya İtilmesi: Batılı ülkelerde aile kurumunun yıkılmasının kötü etkileri, yaşlıları da kapsamış durumdadır ve onları her gün biraz daha yalnızlığa ve inzivaya itmektedir.

¹ Muhammed Hüseyin Fercad, Asib şınasi-i içtimai ve camia şınasi-i inhirafat, s. 223

² Keyhan gazetesi, 30. 5. 1376 (21. 8. 1997)

³ Sobh dergisi, Haziran, 1997. 71. sayı, Washington Times

“Almanya İstatistik merkezinin yayımladığı rapora göre Almanya’daki yaşlıların ve altmış yaş üstündeki emeklilerin % 32’si yalnız ya da ailelerinden uzak yaşamaktadır. Genel olarak bu ülkede yalnız yaşayan oniki milyon kişiden 5.6 milyonunu altmış yaşın üstündeki insanlar oluşturmaktadır.”¹

Batılı ülkelerde yaşlıların duygusal mahrumiyeti ve yalnızlığının kötü sonuçları oldukça zararlı ve de telafi edilmez bir düzeye erişmiş bulunmaktadır. Mevcut rakamlara göre tek kalemde, “İtalyan yaşlılarından yılda 1500 kişi, yalnızlık ve bitkinlik sebebiyle intihara kalkışmaktadır.” Bu olayın sebepleri hakkında ise, Napel üniversitesi üstadı ve intihar olayları konusunda araştırmacı Üstat Palio Krit ise İtalya yaşlılar sendikası oturumunda yaptığı bir konuşmada şöyle demiştir: “Yaşlılardaki bütün intihar olaylarının esası, insani ve toplumsal ilişkilerin azalmasıdır.”²

5- Evden Kaçan Çocukların Artış Kaydedişi: Batıda aile kurumunun çöküşüyle bir çok gençler ve çocuklar, şiddet içeren davranışlardan, işkencelerden, hatta mahrem ve yakınlarının cinsel tacizlerinden kurtulmak için büyük ve küçük şehirlerin sokaklarına ve kaldırımlarına sığınmaktadırlar.

“Batılı yazar John Ross Sherwood ise, “Plain Truth” adlı derginin mayıs ve haziran sayılarında, “The age of Moral Orphans” (ahlaki yetimler çağı) başlığı altında yayımladığı bir makalesinde evinden kaçan batılı çocuklar olayına işaret ederek şöyle yazmıştır: “Batı Avrupa gençlerinden yüz binlerce çocuk caddelerde yaşamaktadır. Bu çocukların çoğu evlerinden kaçmış kimselerdir.”

Yazar Sherwood ise batılı hayat metodunun bu tür bir sorunu çözemediğine işaret ederek şöyle demiştir: “Bu olay, ahlaki yetimler çağının göstergesidir.”

¹ Cumhuri-i İslami gazetesi, 15. 10. 1372 (5. 1. 1994)

² İttılaat gazetesi, 12. 12. 1368 (3. 3. 1990), Cumhuri-i İslami Haber ajansı

Hakeza John Ross Sherwood şöyle yazmaktadır: “İngiltere’de yılda onüç ila onbeşbin kişi evinden kaçmaktadır. Bu rakam Batı Almanya’da onaltı yaş altındaki çocuklarda yılda yirmi bine ulaşmaktadır. Danimarka’nın Kopenhag şehrinde ise her yaştan çocuklara ait evden kaçan 1500 çocukla ilgilenen ve 24 saat çalışan merkezler vardır. Cinsel film yapımcıları ise bu sokak çocuklarına karşı en acımasız kimselerdir.”

John Ross Sherwood daha sonra şöyle eklemektedir: “Batı Avrupa’da evden kaçan kız çocukların sayısı, evden kaçan erkek çocukların iki katını bulmaktadır! Bu kızlar, neticede kendilerini satmakta ve bunun karşılığı da cinsel komisyoncuların cebine girmektedir.”¹

Mevcut raporlar esasınca, “Almanya’nın Berlin şehrinde, üç bin çocuk ve oniki ila yirmibir yaş arası gençler sokaklarda yatmaktadır. Bunlar hırsızlık da yapmakta veya hayatlarını temin etmek amacıyla beş mark için insanlara saldırmakta ve hatta onları öldürmektedir. Bu sähipsiz çocuklar genellikle cinsel taciz, işkence ve aile sevgisinden yoksunluk sebebiyle evlerinden kaçmaktadırlar.”²

Muteber rakamlar esasınca da, “Amerika’da yılda bir milyondan fazla çocuk evinden kaçmaktadır. Bunların yarısını genç kızlar teşkil etmektedir ve bu çocuklar yaşları küçük olduğundan bir işe girip çalışmamaktadır. Bu yüzden de hırsızlığa, uyuşturucu madde satışına ve fuhşa yönelmektedirler.”

Hayır işleri encümenleri merkezinde, yılda binlerce çocuğun korunma altına alındığı papaz Jers Retar ise şöyle demektedir: “Evlerinden kaçan veya dışarı atılan genç çocukların % 80’i hayatta kalabilmek için kendilerini satmaktadırlar.” Hakeza papaz şöyle demektedir:

¹ Keyhan-i Hevai, 17. 8. 1368 (8. 11. 1989)

² Almanya baskısı Zut Deviche Saitung gazetesi, 19. 5. 1996

“Amerika’da onyediyi yaşından küçük beşyüz bin yeni yetme genç, özellikle fuhuş işiyle uğraşmaktadır.”¹

“Kanada’nın iki milyon cemiyeti olan Montreal şehrinde ise yılda otuz bin çocuk evinden dışarı atılmaktadır ve bu şekilde sokak çocukları haline gelmektedirler.”²

AIDS Hastalığına Yakalananların Sayısının Artış Kaydetmesi

Batıda ahlaki başı boşluğun, meşru olmayan hadsiz ve hesapsız ilişkilerin eziyet edici ve tehlikeli sonuçlarından biri de şüphesiz öldürücü AIDS hastalığıdır. AIDS hastalığı her gün batılı insanlardan bir çoğunu ölüme sürüklemektedir.

Batılı yorumcu ve yazar John Nacked bu konuda yazdığı bir makalesinde şöyle demektedir: “ABD’de, Avrupa’da ve dünyanın diğer bölgelerinde AIDS hastalığının yayılması, bu toplumların ilişkilerinde çok ciddi bir tehlike vücuda getirmiştir. Binlerce kişi ve Amerikalı sanatçı Rock Hudson gibi meşhur olan bir çok şahsiyet bu hastalığa yakalanmıştır. Şimdi Amerika ve Avrupa ülkelerinde çeşitli yaşlarda onaltı milyon insan AIDS virüsünü taşımaktadır. İngiltere sağlık bakanlığı, vatandaşlarına gerekli bilgileri vermek için evlere ve kurumlara yirmibeş milyondan fazla mektup göndermeye teşebbüs etmiştir.”

Söz konusu yazar şöyle devam etmektedir: “Bu tehlikeli canavarla (AIDS ile) karşılaşma korkusu, Hollywood stüdyolarına da sirayet etmiştir. Bazı meşhur sanatçıların bu hastalığa yakalanması sebebiyle bütün sanatçılar artık AIDS virüsüne mübtela olmadığına dair bir rapor göstermek zorundadırlar.”

¹ Keyhan-i Hevai, 28. 9. 1370. Site Makasini haftalık dergisinden naklen, 15. sayı, Kasım 1985

² 1995 Montreal’de bulunan hayır encümenlerinden biri tarafından ilan edilen rakamlardır. Seyyid Ahmed Rehnema-i Garb şinasi, s. 112

Amerika, Avrupa ve diğer sanayileşmiş ülkelerin vatandaşları şimdi şu soruyla karşı karşıya bulunmaktadır: “Acaba bu bulaşıcı hastalıktan sağ salim kurtulabilecek midir ve de sağlık tehlikesiyle karşı karşıya bulunan bir toplulukta çocuklarının geleceği ne olacaktır? ”

Söz konusu yazar makalesinin devamında şöyle yazmaktadır: “İskandinavya ülkelerinde ahlaki ilkelere en düşük seviyede riayet edildiği için, bu öldürücü hastalığa yakalanma tehlikesi daha fazladır. İsveç, Norveç ve İsviçre’de AIDS hastalığına yakalananların sayısı her yıl daha da bir artış kaydetmektedir.”

Bu ülkelerin büyük şehirlerinde caddelere koyulan büyük plakartlar göze çarpmaktadır. Bu plakartların üzerinde şu ifadeler yer almıştır: “AIDS hastalığına dikkat ediniz, meşru olmayan ilişkilerden sakınınız” veya, “Aileler, çocuklarınızı koruyunuz.”

Söz konusu yazar bu öldürücü hastalığın sebebini ise şöyle izah etmektedir: “Doktorlara göre bu ülkelerde AIDS hastalığının yayılmasının en büyük sebebi, ahlaki ilkelere riayet edilmemesi, salim ve meşru olmayan ilişkilerin yaygınlık kazanması ve de uyuşturucu maddelere bağımlılıktır.”¹

Mevcut raporların da açıkça belirttiği üzere, “ABD sineması, Amerikan toplumunun diğer kesimlerine oranla üç kat daha fazla bu tehlikeli AIDS hastalığına yakalanma ihtimaline sahip bulunmaktadır. 1985 yılından günümüze kadar, Hollywood’da bir çok insan AIDS hastalığından ölmüş bulunmaktadır.”

Sinemanın korkusuz oyuncusu John Collins’in söylediği şu sözler ise hakikati daha iyi ifade etmiştir: “AIDS hastalığı Hollywood’un günahlarının cezasıdır.”

1985 ekiminde Hudson’un ölümü, Hollywood’un zengin kesiminde dehşet verici bir dalga yarattı. Altmış binden fazla sinema oyuncusunu

¹ Keyhan gazetesi, 17. 1. 1371 (6. 4. 1992), el- Usbug’ul- Arabi haftalık dergisinden naklen

bünyesinde barındıran sinema oyuncularının sendikası başkanı Ed Alester ise ilk etapta bütün filmlerden öpüşme sahnelerinin kaldırılmasını teklif etmiştir.” Bu raporun sonunda ise şöyle yer almıştır: “1991 yılında Hollywood’da 67 kişinin AIDS hastalığı sebebiyle öldüğü resmi kayıtlarda yer almıştır. Tam on yıldır öldürücü AIDS hastalığı artık yaratıcı kabiliyeti olan kimseleri de tehdit etmektedir.”¹

¹ a.g.e, 5. 4. 1372 (26. 6. 1993), Donyayi Tesvir, sinema dergisinden naklen

4. Bölüm:

İmam Humeyni Çağı ve Büyük İslami Hareketler

İmam Humeyni ve İslam Dünyasının Uyanışı

"Şirk koşanlar hoşlanmasa da, dinini bütün dinlerden üstün kılmak üzere Peygamber'ini doğru yol ve hak dinle gönderen, Allah'tır. "¹

İman, irfan ve cesaretinin kökleri, ismet ve taharet Ehl- i Beytinin Kur'ani terbiye ve eğitiminde bulunan büyük bir insanın önderliğinde gerçekleşen ilk İslam devriminin ortaya çıkmasıyla yeniden, münezzeh olan Allah'ın, iman edenleri koruyacağı hakkındaki hakka dayalı müjdesi gerçekleşmiş oldu. İslam'ın parlak güneşi asrımız insanının üzerine ışıklarını saçtı. Hayatın bir çok alanlarında bütün dünya Müslümanları, yeni bir hayat buldu. İslami topluluklar, İslami hareketlerin yeniden doğuşuna şahit oldu. Nitekim uluslararası olayları yorumlayan uzmanlar da şöyle demektedirler: "İran'da İmam Humeyni'nin hükümetiyle birlikte beklenilmeyen ve geniş bir düzlemde yeni bir İslami hayat dönemi başlamış oldu ve kısa bir zamanda bunun çok önemli siyasi ve kültürel etkileri, bütün İslam ülkelerine yayıldı. Oysa bu kesinlikle öngörülen bir şey değildi."²

"İslam devrimi ve önderi olan İmam Humeyni, İslam dünyasının dışında oturan bir çok Müslümanları, yeniden kendi kimliklerini bulma

¹ Tevbe suresi, 33. ayet

² Ordu Milli Savunma Bakanı, Ordu hizmetler araştırmaları encümeni ve yazarları heyeti, Niruhaye erteşi der kişverhaye haver-i nezdik ve şomal-i Afrika adlı kitapta, 1995 baskısı, s. 282 ve 283. mahname-i İslam ve garb, Ocak-Şubat, 1999 sayısı, İmam Humeyni ve İhya-i Tefekkür-i Dini ez nigah-i haver şinasan makalesi

yoluna koydu. Hiç şüphesiz İslam'ın yeniden ihya hareketinin başlaması, uluslararası etkiler yaratmıştır.”¹

“İmam Humeyni, İslam devrimiyle sadece İran'ı değil, orta doğu bölgesini, hatta bütün İslam dünyasını kendine yönelmeye sevketti.”²

“İmam Humeyni, İranlıların hayatına anlam ve kavram bağışladığı gibi milyonlarca Müslüman ve mustazaf insanlara da bir ümit kaynağı olmuştur.”³

Şimdi de, “İslam devriminin etkileri, İran sınırlarını geçmiş durumdadır ve esasen bu devrim, orta doğu ve dünyadaki İslami ve siyasi hareketler için bir ilham kaynağı olmuştur.”⁴

Hakikatte, “İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) devrimi, Müslüman milletleri birleştirmek için İslami uyanışın çok önemli ve yeni bir çabası konumundadır.”⁵

Ve şimdi de, “İslami diriliş hareketi büyük bir coğrafyaya yayılmıştır. Afrika'dan Asya'nın güney doğusuna kadar bütün İslam ülkelerini etkilemiştir. Her gün farklı bölgelerde yepyeni taraftarlar bulmaktadır.”⁶ Örneğin İslam devriminin zafere erişmesinden sonra, unutulmuş olan Filistin davasının, İslam ümmetinin en önemli konusu olarak tekrar

¹ Prof. Carsten Copler ise Batılı İran bilimci ve seçkin bir oryantalist olup İslam'ın Şekli, 1989 adlı kitabının 67. sayfasında, Mahname-i İslam ve garb, Ocak-Şubat 1999 sayısı, İmam Humeyni ve İhya-i Tefekkür-i Dini ez nigah-i haver şınasan makalesi

² Graham Fuller, Amerikalı teorisyen, Kible-i Alem, Jeopolitik-i İran, Abbas Muhibir'in çevirisi, s. 111

³ Fethi Şekkaki, Filistin İslami Cihad hareketinin merhum önderi, İntifaza ve Terh-i İslam-i Moasır, s. 87

⁴ Dr. Marvin Zounis, Amerikan Michigan Üniversitesi üstadı ve İran konularında uzman, Risalet gazetesiyle yaptığı bir söyleşide, 17. 11. 1379 (5. 2. 2001)

⁵ Şeyh Abdulaziz Udeh, Filistin İntifada önderlerinden

⁶ Peter L. Berger, Meşhur Amerikan sosyologu, Uful-i Sekularizm, Efşar Emiri'nin tercümesi, s. 23

Müslüman milletlerin teveccüh merkezinde karar kılmasına işaret edebiliriz. Usulen, “İran’da İslam devriminin zafere erişmesinin Filistin halkı ve devrimi üzerinde çok büyük etkileri olmuştur.”¹

Hakeza, “Filistin halkı İsrail’i yok edebileceklerini hissetmektedirler.”²

“Bütün Filistin halkı, İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) söz ve düşüncelerinden ilham alarak İsrail ile savaşını sürdürmektedir. Hatta Filistinli aydınlar bile İmam Humeyni’nin düşüncesinden ilham almıştır. Onlar da İmam Humeyni’nin öğretilerini hayata geçirmek için bir yol aramaktadır ve bunun bir örneği de Filistin sahnesinde ortaya konmuştur.”^{3, 4, 5}

¹ Şeyh Abdullah Şami, Tehavvulat-i İnkılabi der İran ve Eser-i An ber Moccirihaye Amrika Nisbet be İran, Cemile Kediver, Payanname-i Karşınasi-i Erşed (Yüksek Lisans tezi), s. 142

² Feth-i Şekkaki, a.g.e,

³ The Iranian Impact on the İslamic Jihad, Elie Ekbess in the Iranian Revolution and "in the Gaza Strip Movement pp. 189- 190 the Muslim world

⁴ İsrail Cumhurbaşkanı Hiem Herzug, Amerikalı Yahudilere mektup yazarak New York Times gazetesinde basılan İsrail’in Filistinlilere karşı siyasetine itirazda bulunarak şöyle yazmaktadır: “Filistin kurtuluş hareketi, işgal edilmiş bölgelerde İmam Humeyni’nin düşüncesini takip etmektedir ve Filistin kurtuluş hareketiyle, (ki Arafat’ın önderliği altında bulunmaktadır) hiçbir ilgisi yoktur. Bu gençler, İsrail sokaklarını, Tahran ve Beyrut sokaklarına dönüştürmek istiyorlar.”

⁵ “Esasen İslami hayatın yenilenmesi, bazı öncü aydınların da inandığı gibi yeniliklerle fazla bir tanışıklığı olmayan toplumun geri kalmış kesimleriyle sınırlı değildir. Aksine bu hareket belli bir ölçüde yenilik içinde bulunan büyük şehirlerde yaygınlaşmış haldedir. Bu ülkelerden bazısında bu hareket, batılı tarzda yüksek eğitim görmemiş kimseler arasında daha çok göze çarpmıştır. Örneğin Mısır ve Türkiye’de bir çok sekular ailedeki kızlar, İslami örtüye bürünmüşlerdir. (Peter I. Berger, Uful-i Sekularizm, s. 23

İslami sloganların yeniden hayat kazanması, Müslümanların genç nesle ve İslami düşünceye yönelmesi, İslam ülkelerindeki belediye ve meclis seçimlerinde İslamcıların elde ettiği zaferler, İslami sloganlar ve hedefler sayesinde devletler kurması, Müslümanların dini merkezlere yönelmesi, Müslümanların kendilerine güvenme ruh haletinin küçük birer örneğidir ki Hz. İmam Humeyni Mesihî nefesiyle İslam ülkelerinin yarı canlı bedenine üflemiştir. Nitekim büyük İslam devrimi önderi Ayetullah Hamenei de şöyle demiştir: “Büyük İmamımız bu devrimiyle Müslümanlara bir sevinç verdi, İslam’ı yeniden ihya etti. Bugün İslam, genç neslin ve aydınların arzuladığı bir merkez konumundadır.”¹

Ama şu anda her şeyden daha çok uluslararası yorumcuları şaşırtan ve görüş sahiplerinin dikkatini şiddetle kendisine yönlendiren asıl şey, İslam devriminin Müslüman olmayanlar arasında, özellikle de batılı toplumlarda vücuda getirdiği geniş ve beklenmedik etkilerdir.

Her insaflı araştırmacı, bu olayı tüm boyutlarıyla incelediği takdirde şu konuyu çok rahat bir şekilde derk edebilir ki İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) İslami yüce düşüncesini planlayarak ve de dünya halklarını bu düşünce tarzına davet ederek çağdaş insanın dini ve manevi hayat tarihinde yepyeni bir dönem başlatmıştır.

Dünya Muhammedi İslam’a Susamıştır

Bir çok deliller ve çeşitli kanıtlar şu gerçeği ifade etmektedir ki çağdaş insan, maneviyattan uzak bir hayattan bıkararak, hakikat kaynağına ulaşma şevkiyle tutuşmaktadır. Bu asırda maneviyat ve ilahiyat aşığı insanın aradığı şey, sadece İslami öğretilerin kutsal alanında ulaşılabilir değerli cevherler konumundadır. Bu yüzden çağdaş insanın din ve maneviyat isteme hareketi, sonunda İslam’ın evrensel dirilişiyle sonuçlanacaktır.

¹ İmam Humeyni’nin vefatının ikinci yıl döneminde Ayetullah Hamenei’nin yaptığı konuşma, 14. 6. 1370 (5. 9. 1991)

İslam devriminin yüce önderi Ayetullah Humeyni evrensel toplumda baş gösteren olayları derin bir şekilde derk ettiği ve çağımızın hakikati arayan insanının gerçek isteklerini yakından bildiği için bu gerçeği dile getirerek şöyle buyurmuştur: “Bugün dünya Muhammedi İslam kültürüne susamıştır.”¹

Nitekim İmam Humeyni’nin layık ve salih halefi de bu gerçeği şöyle dile getirmiştir: “Günümüz dünyası, gerçek İslam’ı istemektedir.”²

Kum İlmi Havzasının değerli üstadı Hz. Ayetullah Misbah Yezdi de “Devrimden sonra yaklaşık olarak kırk ülkeye yolculuk yaptım. Bu ülkelerdeki ilmi, dini merkezlerle ve üniversitelerle yakın irtibatım oldu. Konuşmalarım çeşitli televizyon kanallarında yayımlandı” konusuna değinerek şöyle devam etmiştir: “Bu yolculuk, dünya ülkelerindeki halkların İslam’ı tanımaya susadığını göstermiştir. Bugün Amerika’daki bütün kitapçılar, İslam ile ilgili olan kitapları çok kısa bir zamanda satıp bitirmektedirler. Şili’de bir üniversite heyetinin başkanı bana şöyle dedi: “Biz, Amerikan kültürünün ülkemizde yayılmasının ardından, artık gençlerimizin geleceği hakkında hiçbir ümide sahip değiliz. Gelecek neslimizin helak olduğunu görmekteyiz. Sadece şunu ümit ediyoruz ki İran’da ortaya çıkan ve İmam’ın yaydığı devrim gençlerimizi de kurtarsın. Bu yüzden biz, bu üniversitemizi tümüyle sizin iradenize teslim etmeye hazırız. Böylece sahip olduğunuz terbiye ve kültür programlarını gelip burada da icra ediniz.”³

İslam’ın Tarihi Rolünün Sona Erdiği Görüşünün İptali

İslam’ın yeniden hayat bulması ve dünya Müslümanlarının İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) asrında uyanışa geçmesiyle birlikte, İslam’ın yavaş

¹ Sahife-i Nur, c. 20. s. 33

² İslami konferans teşkilatının tebligat faaliyetlerini uyumlu kılma komitesi üyelerinin Ayetullah Hamenei ile yaptığı bir görüşmede, 4. 3. 1377 (25. 5. 1998)

³ Neşriyye-i Pertov, 8. 2. 1382 (28. 4. 2003), 176. sayı

yavaş yok olmaya yüz tuttuğunu bildiren yorumları değersiz kılmıştır. Öyleki batıdaki meşhur siyasetçilerden biri, mevcut asırda İslam'ın hızla yaygınlık kazandığını vurgulayarak şöyle demektedir: “Alman filozofu Hegel, İslam'ın tarihi açıdan rolünü bitirdiğine inanıyordu. Ama evrensel bir din hakkındaki bu hükmü yanlış idi. Avrupalılardan bir çoğu da, Hegel'in İslam hakkındaki yanlış düşüncelerinden etkilenmiştir.”¹

Hakikatte, “İslami hayat hareketi, İran'dan sonra bir çok İslam ülkelerini de etkilemiştir. Bu İslami Rönesans herkes için ve özellikle de batılılar için çok şaşırtıcı ve ani olmuştur. Zira batıda, İslam'ın liberalizm ve taassup tarafından işinin bitirildiğine ve dolayısıyla da fonksiyonunun kalmadığına inanılmaktaydı.”²

Bazı görüş sahiplerinin yaptığı yorumların tam aksine, İslam dini yeni bir hayat buluşuyla hızla yayılmaya ve evrensel olmaya başlamıştır. Nitekim Almanya'nın Hannover şehrindeki felsefi araştırmalar enstitüsü müdürü Prof. Rainher Dalu, “dini düşünce ihyasının etkileri, dünyanın doğu ve batısında İslam devriminden kaynaklanmıştır. Hatta batılı medeniyetler bile bundan etkilenmiştir” hakikatini dile getirerek şöyle demektedir: “İslam, mevcut asrın son yirmi yılında bir hareket, çok önemli bir ilerleme ve aynı zamanda da şaşırtıcı bir boyut kazanmıştır.”³

¹ Claus Kinkel (Alman dışişleri eski bakanı), “İslam-i Hemsaye” , Ruzname-i Frank Further, el- Gemaniyye, Cumhuri İslami gazetesi, 30. 11. 1377 (19. 2. 1999)

² Prof. Claus Kinetzner, (Augsburg üniversitesinde ilahiyat temelleri kürsüsü üstadı ve de bir çok kitapların sahibidir. Bu kitapların bazıları şunlardır: Felsefeyi, dini (1988) Bonyad gerayi-i nevin, (1990), Bonyad gerayi-i dini, 1996. Bonyad Gerayi-i dini kitabında, Bonyadgerayi-i Dini, s. 11

³ Mahname-i İslam ve Garb, (Defter-i Tehkikat-i İslami-i Vezaret-i Umur-i Harice, Şubat-Mart sayıları, 1999. a. g. e)

“Şu gerçek asla inkar edilemez ki bugün büyük dinler, gerileme veya en azından kendini savunma konumunda olduğu halde, İslam ilerlemeye başlamıştır.”¹

İslam Devriminin İhrac Edilmesi Gerçeği

İran İslam devriminin zafere erişmesi, dünya insanları için İslam mektebinin yeniden tecelli etmesine ortam hazırlamıştır ve İslam devriminin ihraç ülküsü de bu açıdan vücuda gelmiştir.

Hz. İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) bu adı geçen gerçeği ifade ederken, “Şu anda sizin hareket ve devriminizin dalgaları, alemi kapsamıştır”² ve, “Sizin inkılabınız Allah’a hamdolsun ki dünyaya ihrac edilecek değil, ihraç edilmiş durumdadır.”³ hakikatini beyan ederek şöyle buyurmuştur: “İslam, Allah’a hamdolsun bütün dünyada tecelli etmiş durumdadır.”⁴

Hakeza: “Biliniz ki, İslam dini İran merkezinden bütün dünyaya yayılmış haldedir.”⁵ Hakeza, “Bizim devrimimiz ihraç edilmiştir. Her yerde İslam’dan söz edilmektedir ve dünya mustazafları da İslam’a ümitle gözlerini dikmiş haldedir.”⁶

İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) başka bir yerde ise şöyle buyurmuştur: “İslam devriminin temel ilkelerine inanan kimselerin sayısı, bütün dünyada artış kaydetmektedir. İran halkının kahramanlarına şunu arz etmek

¹ Roger Dupaski, *Sergožešt-i İslam ve serneveşti insan*, Ali Ekber Kesmai’nin tercümesi, s. 12 ve 27

² *Sahife-i Nur*, c. 17. s. 63

³ a.g.e, c. 18. s. 169

⁴ a.g.e, c. 18. s. 140

⁵ a.g.e, c. 19. s. 195

⁶ a.g.e, c. 15. s. 200

istiyorum ki, Allah sizin bereket ve maneviyatınızın etkilerini bütün dünyaya ihraç etmiştir.”¹

İslam Dünyasının Uyanışının İtiraf Edilişi

Artık haber ajansları, araştırma merkezleri, uluslararası şahsiyetler, siyasi yorumcular, uluslararası değişimlerin yorumcuları, dünya çapında İslam’ın evrensel hareketini yorumlamaya çalışmaktadırlar.

Almanya gazetesi Frankfurter el- Gemaniye, “İslam’a dönüş” başlıklı bir makalede, uluslararası toplumlar düzeyinde İslamcılığın yayılış dalgasına işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Liberalizm’den Komünizm’e kadar bütün batılı modellerin yenilgiye uğramasıyla, İslami rönesansa şahit olacağız.”²

Çok satan Sidney Morning Herald gazetesi de 1985 yılındaki sayılarının birinde yayımladığı bir raporda şöyle yazmaktadır: “İslam coğrafik sınırları aşmaktadır. Siyasi mektepleri ve milli rejimleri geride bırakmaktadır. Bir çok değişik ülkeler, İslam’ın köklü gelişimine ve siyasi hareketine şahit olmaktadır.”³

Büyük seyirci kitlesi olan Amerikan CNN televizyon kanalının bir muhabiri de 1995 Ramazan ayının sona erışı münasebetiyle yayımladığı yarım saatlik programında şöyle demiştir: “Bu yıl Ramazan ayı, İslam’ın gittikçe ilerlediğini ve bütün dünyada bu en kapsamlı dine olan ilginin arttığını göstermiştir.”

Bu televizyon kanalı Müslüman bilginlerden naklen şöyle demiştir: “İslam, yeni bir ihya dönemine şahit olmaktadır.”⁴

İtalya haber ajansı ENSA da bir rapor yayımlayarak şöyle ilan etmiştir: “İslam, dünyanın bir çok yerinde sınırları aşmış durumdadır.

¹ a.g.e, c. 20. s. 233

² Cumhuri-i İslami gazetesi, 27. 11. 1372 (16. 2. 1994)

³ Mahname-i Omid-i İnkılab, 222. sayı

⁴ Ya li Sarat dergisi, 25. sayı, 27. 11. 1374 (16. 2. 1996)

Günümüzün buhran dolu dünyasında, hayatın yeniden ihyası için bir sistem haline dönüşmüştür.”¹

Roger Hardy, bir müddet önce BBC televizyonu için, “İmam Humeyni’nin çocukları” adı altında hazırladığı bir programda, İslam’ın hızlı ve evrensel gelişimi hakkında yaptığı araştırmaların neticelerine işaret ederek şöyle demiştir: “Bugün İslam batının en büyük meselesi haline gelmiştir. Hatta uluslararası bir meseleye dönüşmüştür. Bugün İslam sadece orta doğuya ait bir mesele değildir. Aksine İslam evrenselleşmiştir ve İslam’a karşı koymak artık çok zordur.”²

Almanya dışişleri eski bakanı Claus Kinkel de bir makalesinde, “İslam’ın etkisi günden güne artış kaydetmektedir ve şu anda Müslümanlar dünyanın kırk beş ülkesinde nüfusun çoğunluğu teşkil etmektedir” gerçeğini beyan ederek şöyle yazmaktadır: “Oysa, bundan otuz yıl önce İslam’ı takip edenlerin sayısı, dünya nüfusunun % 18’ini teşkil ediyordu. Şimdi ise dünya nüfusunun dörtte birini (1. 4 milyar) teşkil etmektedir.”³

BBC radyosu da yeni Müslüman olmuş bir İngiliz vatandaşından naklen şöyle demiştir: “Biz, İslam’ın bütün dünyada zafere erişmesini beklemekteyiz.”⁴

İslam’ın Dünyadaki Aydınlık Panoraması

İslam’ın öğretilerinin insanın ilahi fitratı ve çağımızın hayati gerçekleriyle uyum içinde olması, dünyanın farklı milletlerinin gittikçe artan

¹ Cumhuri-i İslami gazetesi, 15. 10. 1372 (5. 1. 1994)

² a. g. e 15. 1. 1369 (4. 4. 1990)

³ Cumhuri-i İslami gazetesi, 30. 11. 1377 (19. 2. 1999), Cumhuri-i İslami haber ajansından naklen, İslam-i Hemsaye makalesi, Frankfurter L. Gemaniyye adlı Alman gazetesi

⁴ Cumhuri-i İslami gazetesi, 9. 6. 1372 (31. 8. 1993)

bir trend ile İslam'a yönelmesiyle, son din için oldukça parlak bir gelecek müjdesi vermektedir. Nitekim, Müslümanların önderi Ayetullah Hamenei şöyle buyurmaktadır: "Dünyanın durumu, 21. asrın İslam'ın asrı olduğunu göstermektedir."¹

Evrensel değişimler hakkında görüş sahibi olan uzmanlar da dünyadaki mevcut gerçekleri inceleyerek farklı şekillerde bu gerçeği dile getirmiş ve önemle vurgulamışlardır.

Amerikan eski cumhurbaşkanı Nixon'un dönem müşaviri ve bu ülkenin Yeni Medeniyet kurumunun başkanı olan Dr. Robert Carin ise Londra'da basılan El- Muslime adlı haftalık bir dergiyle yaptığı söyleşide bu konu hakkında şöyle demektedir: "Ben, İslam'ın gücünün 21. asırda en büyük güç olacağını söylüyorum."²

İtalyan Gazetesi, El Jurnale ise Papaz Majulini'den naklen şöyle yazmaktadır: "Gelecek İslam'ındır."³

Küba tarih üstadı Nicholai Casiusi ise bu konuda açık bir şekilde şöyle demiştir: "Ben ikibinli yıllarda İslam'ın ilk evrensel din olacağına inanmaktayım."⁴

¹ İslami konferans teşkilatının tebliğ faaliyetlerini uyarlama komitesi üyelerinin Ayetullah Hamenei ile yaptığı bir görüşme, 4. 3. 1377 (25. 5. 1998)

² Kelime-i Danişju, 16. sayı, Haziran 1996

³ Keyhan-i Hevai, 25. 4. 1476 (16. 7. 1997)

⁴ Feslname-i Huzur, 22. sayı, 1997 kışı

388.....İslami Hareketler

İslam'ın Evrensel Hareketi ve Sömürgecilerin Korkusu

İslam devrimi hareketinin hızla yayılması, dünya insanların geniş çapta dini ve manevi mesajlara yönelmesi ve dünya çapında İslami yönelişlerin açıklanmasına ortamın sağlanmasıyla birlikte, sömürgeci güçler paniğe kapılmışlardır ve de, “İslam dininin dünya genelinde kabul görebilecek tek din olması, batılıları dehşete düşürmüştür ve düşmanlar, İslam'ın evrensel gücünü anlamışlardır.”¹

Batılı teorisyenler de açık bir şekilde şöyle ilan emişlerdir: “Komünizm'in çöküşünden sonra, batı için en büyük sorun yaratabilecek güç, sadece İslam ideolojisidir.”²

İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) ise bu gerçeği izah ederek şöyle buyurmuştur: “İslam devrimi, dünya genelinde tanınır bir hale gelmiştir ve bu da bütün büyük güçleri korkuya salmıştır.”³

Devrim Lideri Ayetullah Hamenei'ye Göre Sömürgecilerin Korkusunun Sebepleri

İslam devrimi büyük önderi Ayetullah Hamenei, ülkedeki üniversite öğrencilerine hitaben şöyle buyurmuştur: “Ey azizlerim! Her kim dünyadaki cari olan meseleler ve devrimin şimdiki konuları hakkında basiret sahibi olursa, doğru bir şekilde şu gerçeği anlar ki, İslam devrimi şu anda oldukça zor, hassas ve elbette tayin edici bir dar boğazdan geçmektedir.

Eğer bu konuları birkaç cümlede özetlemek istersek şöyle dememiz gerekir: “Dünya genelinde sömürgeci merkezler, şu kesin sonuca ulaş-

¹ Yeni Şafak gazetesi, Türkiye baskısı, 21. 9. 1380 (12. 12. 2001) ve Mahame-i Garb der ainei ferheng, Şubat 2002. 16. sayı

² Charles Cravet Hommer, Meşhur Amerikan gazetecisi ve şahinler kanadının seçkinlerinden, name-i ferheng, 1995 son bahar sayısı, s. 181

³ Sahife-i Nur, c. 15. s. 223

mıslardır ki eğer bu devrimi şu andaki aşamada yenilgiye uğratamazlarsa, büyük bir ihtimalle ipin ucunu kaçıracaklar ve de İslami uyanışın gittikçe büyüyen dalgalarına ve hatta Müslüman olmayan milletlerin maneviyata yönelişine ve belki de İslam'ın manevi kavramlarını kabullenmelerine karşı koyamayacaklardır. Bu onaltı yıl boyunca yeterli derecede derinlik de kazanan büyük dalga, sömürgecilerin aleyhine, özellikle de batı kültürü sultasının aleyhine ciddi bir tehdit teşkil etmektedir.”¹

Müslümanların lideri Ayetullah Hamenei, konuşmasının başka bir yerinde şöyle buyurmaktadır: “İslam kültürünün batıya doğru olumlu akımı, batılı kültür sahiplerini ve özellikle de İslami konularda hassasiyeti olan kimseleri dehşete düşürmüştür. Bu konu da göstermektedir ki İslam devleti, evrensel boyutlarda etki bırakma hususunda oldukça etkili ve başarılı olmuştur ve de ilerleme kaydetmiştir.”²

Ayetullah Hamenei'nin bu sözlerinden ilham alarak büyük güçlerin İslam ve İslam devriminden korkusunu, üç değişik açıdan yorumlamak mümkündür:

1- Süper Güçler, İslam Kültürünün Gücünden ve Batı Kültürünün Zaafından Korkmaktadır

İran İslam Devrimi Önderi Ayetullah Hamenei İslam devriminin uluslararası sömürgecilik ve batının düşük kültürü aleyhine ciddi bir tehdit oluşturduğuna işaret ederek sultacı güçlerin, İslami uyanışın gittikçe artan dalgalarından ve Müslüman olmayan milletlerin İslam'a ve de Hz. İmam Humeyni'nin devrimci ülkülerine yönelişinden korkusunun köklerini tahlil etmişlerdir. Ayetullah Hamenei hakikatte, İslam

¹ Öğrencilerin İslami encümenler birliğinin yıllık toplantısına, Ayetullah Hamenei'nin gönderdiği mesaj, 6. 2. 1374 (26. 4. 1995)

² Dışişleri bakanı ve İran İslam Cumhuriyeti yurt dışındaki temsilcilerinin Ayetullah Hamenei ile yaptığı bir görüşme, 25. 5. 1378 (16. 8. 1999)

devrimi kültürü ile batının maddeci ve inkarcı kültürünü karşılaştırmada İslam'ın üstünlüğünü, sömürgeci güçlerin İslam devrimi aleyhine kin ve düşmanlık beslemesinin asıl nedeni olarak görmektedir.

Aslında İslam'ın insana ve evrene tevhibi bakışı ve ırkçılığı, adaletsizliği, ayrımcılığı, sömürüyü ve insanları sömürmeyi reddedişi hakikatte, İslam devriminin ve yüce ülkülerinin mahiyetini teşkil etmektedir. İslam devrimi hareketi, dünyanın sultacı ve maddi sistemlerinin kültürel öğretileri ile ciddi bir çatışma halindedir. Esasen İslam devriminin zafere erişmesi, kapitalist ve liberal kültür ve düşünceden üstün bir düşüncenin de zaferi konumundadır. Bu yüzden de İslam ile batının maddi ve sultacı kültürünün çatışması, İslam devrimiyle başlamıştır ve de yirminci yüzyılın dini, içtimai ve kültürel en büyük devriminin beklenmeyen galibiyetiyle, batının kapitalist liberal kültürü ve düşüncesi, tarihi boyunca en büyük tehlikeyle karşı karşıya gelmiştir. Zira batının uzun yıllar işlevliğini ve iktidarını reddettiği dini kimlik, İslam devrimi hareketinin temel yapısını oluşturmuş ve de bu devrimin zafere erişmesinin asıl nedeni olmuştur.

Hakikatte, “İslam devriminin zafere ulaşması, liberalizmin insanın ihtiyaçlarına cevap veremediğini ispat etmiştir ve de biz Müslümanların nasyonalist ve liberalistlerden çok daha üstün ilkelere sahip olduğumuzu ortaya koymuştur.”¹

Şüphesiz İslam devriminin zafere erişmesi evrensel boyutta şu inancın meydana gelmesinin en önemli etkeni olmuştur ki, “yeni dünya düzeninde dünya genelinde, özellikle de batıda ideolojik ve siyasi bir boşluk meydana gelmiştir. Bu dönemde komünizm yenilmiş, liberalistlerin de söyleyecek bir sözü kalmamıştır.”²

¹ Bosna hersek saraya üniversitesi üstadı, Dr. Hili Nimarelia, Keyhan gazetesi, Bosna özel sayısı, 16. 7. 1371 (8. 10. 1982)

² Prof. Hamit Mevlana, Basın eğitim merkezinde yaptığı bir konuşma, Risalet gazetesi, 10. 11. 1370 (30. 1. 1992)

İslam Devrimi ve Batı Kültürünün Büyük Yenilgisi

Almanya Köln Üniversitesi üstadı ve Köln şehrindeki İslami ilimler akademisinin dönem başkanı Merhum Prof. Abdulcevad Felaturi ise İslam devriminin, batının maddi düşünce ve kültürünün sarsılması ve acizliğinin ispatındaki özel rolünü teyit ederek batılı bilginlerden biriyle yaptığı tartışmayı nakletmiş ve şöyle demiştir:

“İslam devriminin zafere erişmesinin hemen ardından, Köln şehrindeki üniversite üstatlarından Prof. Metes adında biri bu evrensel yeni oluşum (İslam devrimi) hakkında sohbet etmek için beni davet etti. Kendisi bu görüşmede bana şöyle dedi: “İslam devrimi ilk defa, batıdaki değerlerimizi sorgulamaya açmıştır. Yani biz kendi kültürümüzde bir eksiklik bulunduğu hasebiyle, dünyada başarılı olamadığımızı sanmaktayız ve bu da hakikatte batı kültürü için bir tür yenilgi sayılmaktadır.”¹

Bu konuda Avusturya’nın seçkin yazarlarından Helmut L. Muller, ise Salzberger Nachrichten gazetesinin, Mayıs 1993 tarihli sayısında şöyle yazmıştır: “İmam Humeyni’nin başarılı hareketi kendi içinde batı ve değerlerine karşı kapsamlı bir kültürel devrim niteliği taşımaktadır. İran örneği, Avrupa ve Amerika coğrafyasının dışında kalan kültürlerin, makine, teknik ve gökdelenlerle birlikte batılı kültürü de kabul edeceklerine dayalı olan batı düşüncesinin boş ve saptırıcı bir inanç olduğunu ortaya koymuştur.”² İslam devriminin devamı, İslami düşüncenin kemale ermesi ve de evrensel boyutlarda İslam’ın çekici kültürünün daha fazla bir şekilde tecelli etmesiyle, şeytani güçler, kendi meşru olmayan menfaatlerini yokluk tehlikesiyle karşı karşıya görmüşlerdir. İslam dev-

¹ Keyhan-i Ferhengi, Mayıs 1984

² Mahname-i İslam ve garb, Defter-i tahkikati İslami ve vezareti umur-i harice, Prof. Muhammed Hüseyin Hüda ile yapılan bir söyleşi

riminin kültürel gücünü ve İslam'ın zengin düşünce ve kültürü karşısında batının maddeci kültürünün yok olmaya yüz tuttuğu korkusunu, batılı kitle haberleşme araçlarında yer alan yorumlar ve açıklamalar aynasında çok güzel bir şekilde görebilmek mümkündür.

İslam Devrimi ve Batının Fikri Yapısının Temellerini Tehdit Etmesi

Amerikan dergisi National Review, 19/11/1990 tarihli sayısının kapağında, “Müslümanlar geliyor” başlıklı bir makale yayımlamıştır.

Bu makalenin yazarı olan Beyaz Saray Ortadoğu araştırmalar merkezinin dönem başkanı, “Amerika ve Avrupalılar, bugün her şeyden çok kendilerini İslam'ın tehdit ettiğine inanmaktadırlar.” konusuna işaret ederek şöyle yazmıştır: “Bir zamanlar batılılar için bu büyük tehlike, sadece askeri tehditler boyutuyla söz konusuydu. Ama bugün İslam devrimi, bir kültür hareketi olarak batı dünyasının itikadi ve fikri temel yapısını tehdit etmektedir.”¹

İspanya gazetesi IBT ise yaptığı bir yorumunda, İslam devriminin büyük başarılarına işaret ederek şöyle yazmıştır: “Şu anda, Ayetullah Humeyni'nin yerine geçenlerin akıllarının ucundan bile geçiremedikleri yerlerde İslam devrimi yayılma halindedir.”

Bu gazete, İslam karşısında maddeci batı kültürünün zaafına işaret ederek şöyle eklemiştir: “Bir ideolojiye galip gelebilmek, bir orduya üstün gelmekten çok daha zordur.”²

İmam, Batı Medeniyetine Meydan Okumaktadır

Uluslararası süper güçler, kültür ve düşüncenin evrensel ve gittikçe artan kudret ve nüfuzu karşısında büyük bir şaşkınlık içine düşmüşlerdir. Zira İslam devrimi de bu kültür ve düşüncenin bağrından çıkmıştır.

¹ Mahname-i Omid-i İnkılab, 222. sayı

² Mahname-i Şahit, Aralık, 1990. s. 23

Bu kültüre askeri bir güçle üstün gelebilmek mümkün değildir ve bu kültür, dünyadaki sultacı düzenlerin hakimiyetini sarsmıştır.

Hiz. İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) batının maddi kültür düşüncesini eleştirerek tevhidi düşünceyi açıklamış ve de beşerin fitri ihtiyaçlarına vurguda bulunarak batının maddi kültür ve düşüncesinin temellerini hedef almıştır. Ustaca siyasetler takip ederek, defalarca batı medeniyetine ve batı medeniyetinin kültürel ve düşünsel temellerine meydan okumuştur. Hiz. İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Mürted Selman Rüşdü'nün öldürülmesinin farz oluşuna dair verdiği fetvanın çıkış cereyanına dikkat etmek ve bu fetva üzerinde düşünmek, söz konusu iddiayı herkes için açık bir şekilde gözler önüne sermektedir. Zira bu açıdan Hiz. İmam'ın fetvasına baktığımız taktirde, Hiz. İmam'ın bu teşebbüsünün basit bir fetvadan ibaret olmadığını, aksine, "Bütün bir batı medeniyetine indirilmiş etkili bir darbe olduğunu görmekteyiz, nitekim, buna gösterilen tepki de bütün batı medeniyetinin ortaya koyduğu bir tepki olmuştur."¹

Batının geniş boyutlarda tepki göstermesinin ve de bu fetva karşısında şiddetli bir endişeye kapılmasının izahı hususunda şöyle söylemek gerekir: "Bu hükmün yaptığı ilk iş, batının siyasi düzeninin üzerinde yer aldığı temel kaideyi hedef almasıdır ve o kaide de dünyada hiçbir mutlak değer var olmadığıdır. Hiz. İmam bu kaideyi hedef almıştır. Yani, batının felsefi düzeninin temellerini alt üst etmiştir ve de bu hükümle kutsal değerlerin dünyada kalıcı olduğunu ilan etmiştir."²

Bu yüzden de şöyle söyleyebiliriz: "Bu fetva ve hükmün, batılı devlet adamlarında ortaya çıkardığı korku ve ıstırapın sebebi, kendi toplumlarını inkarcı sistem aleyhine kıyama sevk etmesidir. Zira, doğu ve

¹ Kelim Sıddıki, Nehzethaye İslami ve İnkılab-i İslami İran, Seyyid Hadi Hüsrevşahi'nin çevirisi, s. 193

² Firuz Devlet Abadi, Dış işleri bakanı müşaviri, Feslname-i Huzur, 1995 yazı, 12. sayı, s. 54 ve 57

batıda insanlar, kendi fitratlarında mutlak değerlerin peşinde koşmaktadır.”¹

Bu yüzden bazı siyasi yorumcular, “Batının, Hz. İmam’ın bu fetvasını mümkün olan her hangi bir yolla ortadan kaldırmak için ortaya koyduğu baskıyı, yakın bir gelecekte batının siyasi düzeninin aleyhine Hıristiyanların harekete geçme tehlikesini önlemenin bir parçası olarak kabul etmektedirler.”²

İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) zuhuruyla ortaya çıkan uluslararası büyük değişikliklere ve de merhum İmam’ın islami ve ilahi tefekkürü karşısında batı medeniyetinin içinde bulunduğu duruma bakarak şöyle demek gerekir: “Bu son dört asırda, ne Hindistan, ne Çin, ne Latin Amerika ne de Afrika, Batıyla karşı karşıya gelmemiştir. Batıyla ciddi boyutlarda karşı karşıya gelme durumu İmam Humeyni’nin ve İslam’ın merkezi olan İran’dan Müslüman insanların boğazından yükselen Allah-u Ekber feryatlarının ortaya çıkışıyla birlikte olmuştur ve bu basit bir kıyam ve hareket değildir. Biz doğuda, batıda ve batının yakınında karar kılmış bulunmaktayız ve batı bu karşı karşıya kalmanın yegane sembolünün de İmam olduğunu çok iyi anlamıştır.”³

İmam’ın şahsına özgü pratik sireti, nurlu düşüncesi, yüce şahsiyeti ve ulvi idealleri şu hakikati teyit etmektedir ki, “İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun), batının iktisadi, siyasi ve kültürel istilasına karşısında İslami kıyamın şahsına has bir tecellisidir.”⁴

¹ a.g.e,

² a.g.e,

³ Dr. Hikmetullah Salihi, Keyhan-i Ferhengi, 9. yıl, Ocak 1992

⁴ Kelim Sıddıki, Nehzeti İslami ve İnkılabi İslami-i İran, Seyyid Hadi Hüsrevşahinin tercümesi, s. 193 ve 37

Hakeza: “İran’da İslam devriminin zafere ulaşması, batının çağdaş dünyada İslam’ın eliyle ilk defa yenilgiye uğraması anlamını ifade etmektedir.”¹

2- Sömürgeci Güçlerin İslam Devriminin Batılı Toplumlar Üzerindeki Kültürel Etkilerinden Endişeye Kapılması

İran İslam devrimi, aleyhine birbiri ardınca yapılan bütün komplo-lara rağmen, İslam devriminin bir an önce çökeceğini gözlemleyen yorumcuların ve teorisyenlerin şaşkın bakışları karşısında, kendi içindeki sorunları hallederek ve de dış desiseleri kontrol altına alarak, dünyadaki Allah’a inanan özgürlükçülere bir ilham kaynağı haline dönüşmüştür. Bu arada, batılı yorumcuları ve önderleri gafil avlayan ve de şaşkına düşüren şey, İslam devriminin kültürel hareketinin, çağdaş dünyada dinsizlik ve inkarcılığı yaymaya çalışan fesat odaklarına karşı geliştirdiği güçlü ataklardır. Bu akım, Müslümanların lideri Hz. Ayetullah Hamenei’nin, “yapıcı İslam kültürünün batıya doğru cereyanı” olarak adlandırdığı bir gerçeği ifade etmektedir. Seküler batı ve de batının önderleri bugün pasif bir halde İmam Humeyni’nin ve İslam devriminin batılı toplumlardaki vatandaşlara gönderdiği dini ve manevi mesajların etkisini seyretmektedir. Kiliselerin yeniden hayat bulması, dini davetçilerin görülmemiş bir şekilde artışı, halkın siyasetçilerden her gün daha fazla dini isteklerde bulunması, dini önderlerin göz alıcı bir şekilde harekete geçişi, dini önderlerin siyasi sahnelerde etkili olmaya şiddetli şekilde meyletmesi, halkın yazılı, görsel ve sesli dini eserlere ilgi göstermesi, halkın ahlaki rezaletlere muhalefeti, halkın dini, kutsal şeylerin çiğnenmesi karşısında görülmemiş bir şekilde şiddetli tepki göstermesi ve benzeri bir çok şeyler, İslam devriminin kültürel tesirlerinin ve de

¹ a.g.e, s. 37 ve 193

Hiz. İmam Humeyni'nin *(Allah'ın rahmeti üzerine olsun)* dini ve manevi mesajlarının batı üzerindeki etkilerinden bir bölümünü oluşturmaktadır.”

- Batıda Dinsel Fundamentalizm¹ (Dine geri dönüş)

İslam devrimi, dini değerleri ve idealleri dünya çapında ihya ederek, Hristiyan dindarlara ve inananlara yeniden yaşama ortamını sağlayarak ve de onların batılı toplumlarda örgütlenmiş faaliyetlerine imkan sağlayarak, sürekli dini ve dini öğretileri inzivaya sürüklemeye çalışan liberal batıyı, ilginç ve beklenmedik değişimlerle karşı karşıya bırakmıştır.

Nitekim, “Katolik kilisesinin özellikle siyasi işlerdeki etkinliğinin genişlemesi, batıda laik hareketi büyük bir şaşkınlığa itmiş ve endişelendirmiştir. Katolik kilisesinin İtalyan toplumunda uluslararası düzlemde, özellikle de son yıllarda gittikçe artan güçlü katılımı ve varlığı inkar edilmez bir gerçeği ifade etmektedir. Onlar, Hiz. Mesih'in mesajlarını bütün alanlarda yaymaya çalışmayı kendilerinin hayati ve asli görevi olarak saymaktadırlar ve de bu görevlerine amel etmektedirler. Hristiyanlar için mukaddes bir yıl olan (jubile) 2000 yılı, son asırda katolizmin uluslararası toplumsal ve siyasi faaliyetlerinin doruğa çıktığı bir yıl olarak kabul edilmektedir. Kilisenin kültürel ve siyasi bütün programlarında İtalya'nın ilmi, kültürel, yürütme ve siyasi makamlarının tümü, özellikle de sol guruplar, faal bir şekilde katılım gerçekleştirmişlerdir. Hatta son üç yılda, Vatikan faaliyetlerinin bütçesinin dikkate değer başlıca bir bölümü, bizzat İtalyan devleti tarafından ödenmiştir. Oysa eleştirmenler, şu andaki şartlar altında kilisenin faaliyetlerini daha

¹ Fundamentalism kelimesi, bir mektep veya ideolojinin kendi temel ilkelerine (foundation) geri dönüşünü ifade etmektedir. Tarihsel olarak fundamentalizm kelimesi Amerika'da ortaya çıkmıştır. Bu kavram ilk defa, 1920 ve 1930 yıllarında Amerikan Protestanlarının itiraz hareketlerini nitelendirmek için kullanılmıştır.”

da çoğaltmasının İtalyan kanununa, 1929 yılında Vatikan ile İtalya devletinin¹ imzaladığı anlaşmaya ters düştüğünü söylemektedirler.”²

Almanya baskısı De Volte gazetesi ise bu konudaki mevcut değişimlere işaret ederek şöyle yazmaktadır: “Hristiyan fundemantalist guruplar, batılı ülkelerde göz alıcı bir şekilde kabul görmüşlerdir. Velhasıl, Hristiyanlıktaki yaygın fundamentalizm de Avrupa kültürünün liberal değerlerine karşıdır.” Bu Alman gazetesi, batılı toplumlardaki Hristiyan fundamentalizmin canlılık kazandığını izah ederek şöyle eklemektedir: “Hristiyanlar arasında veya başka bir tabirle batılı toplumlarda fundamentalist guruplar, bir biri ardınca ortaya çıkmaktadır. Dini konularda uzman olan kimselerin inancına göre, yeni nesil her üç papazdan birinin fundamentalist temayülleri vardır.”³

Tarih üstadı ve din sosyologu Prof. Peter Clark da, batıdaki Hristiyan Fundamentalizm olgusunu teyit ederek şöyle demiştir: “Genellikle Ortadoğu hakkında düşünülen Dinsel Fundamentalizm dalgası, hakikatte Hristiyanlar arasında da ortaya çıkmaya başlamıştır. Bunun en açık örneği de ABD’dir.” Prof. Peter Clark daha sonra şöyle eklemek-

¹ 1992 yılında (papanın hakimiyetindeyken 1970 yılında, Roma şehrinin işgalinden sonra) “Lateranensi” olarak bilinen bu anlaşma, Vatikan ile İtalya padişahı arasında imzalanmıştır ve de bu anlaşmayı Mussolini ve Cardinal Gasparri imzalamıştır. Bu esas üzere, İtalya devleti tarafından Vatikan’ın resmen bağımsız bir ülke olarak tanınmasına, kilisenin faaliyetlerinin özgür bırakılmasına ve kilise makamlarının dokunulmazlığına karşılık, kilise de siyasete karışmayacağına dair söz vermiştir.

² İran İslam Cumhuriyeti’nin Vatikan’daki elçiliğiden verilen raporun bir bölümü, Mahname-i Garb der aine-i ferheng, (sazuman-i ferheng ve irtibatati islami), 2. yıl, Haziran 2001

³ Keyhan gazetesi, 20. 1. 1376 (9. 4. 1997)

tedir: “Geçen beş yıl ıla on yıl arasında biz batıda, özellikle de İngiltere’de Hıristiyan fundamentalist dalgayla karşı karşıya bulunmaktayız.”¹

Şüphesiz, batılı teorisyenlerin ve siyasetçilerin, İslam devriminden dolayı paniğe kapılmasının ve endişelenmesinin en önemli sebebi Hıristiyanlığın ve din dünyasının İslam devriminden etkilenmesi gerçeği sebebiyledir ve öyle anlaşılmaktadır ki, “Batı; Avrupa ve Amerika’da dinin resmileşmesini talep edenlerin büyüyen saflarının, yavaş yavaş batı medeniyetini alaşağı edeceğinden endişe etmektedir ve hiç şüphesiz İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) şahsiyeti de, bu konuda modern dünya üzerinde derin etkiler bırakmıştır.”²

¹ Mecelle-i Beyan, İnkılab-i İslami der garb makalesi, Haziran 1991

² Dr. Gıyasuddin Siddiki, İngiliz Müslümanlar parlamento başkanı, Feslname-i huzur, 1995 son baharı, 17. sayı, s. 18 ve 19. Bu konuda, İmam Humeyni’nin, Hıristiyanların dini hayatının yenilenmesindeki rolü hakkında daha fazla bilgi almak için bu kitabın, “Müslüman düşünürlerin, İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) çağı hakkındaki görüşleri” hakkındaki bölümüne ve de “Batının ahlaki çöküşü ve batılıların dini yönelişleri” bölümüne müracaat ediniz.

B- Batılı Ve Hristiyan Topluluklarda İslami Devrimin Çekiciliğinin Artış Kaydetmesi

Batılı ülkelerdeki vatandaşların, İslam devrimi hakkındaki ifadelerinin derinliğine baktığımız taktirde İran İslam devriminin önderi Ayetullah Hamenei'nin, "İslam Cumhuriyeti'nin çağdaş dünyayı etkilemedeki büyük başarısı" olarak ifade ettiği gerçeği, daha çok ve iyi tanıyabiliriz.

Hristiyan batı topluluklarındaki bazı vatandaşların, batı medyasının İran İslam devriminin aleyhine yaptıkları zehirli propaganda atmosferine rağmen, İslam Cumhuriyeti modelini, yüce hedeflerini ve din adamı olan önderini övmeleri, hakikatte İslam devriminin çağdaş dünya üzerindeki etkisinin, inkar edilemez bir örneği sayılmaktadır.

Bu Hristiyan vatandaşlar, yaptıkları açıklamalarda İran İslam Cumhuriyetini, "dünyanın son ümit noktası" olarak anmaktadırlar veya, "kendi değerlerine dönmüş olan, ideal bir örnek" olarak anmaktadırlar ve de İran devriminin kültürel açıdan batıya galebe çaldığından söz etmektedirler. Ardından İmam Humeyni'nin istisnai önderliğini övmektedirler. Biz konunun önemi sebebiyle, bu açıklamalardan bazısına yer vermek istiyoruz.

B- 1- Bon Tempo: İtalya parlamentosunda Milli Birlik adlı gurubun temsilcisi ve de Roma şehri şura üyesidir. Bon Tempo, İtalya'nın körü körüne Amerika'yı taklit etmesini kınayarak, "Kendi aslımıza ve İtalyan kimliğimize dönebilmemiz için İran'a bakmamız gerekir" hakikatini dile getirmiş ve şöyle demiştir: "İran İslam devriminden kaynaklanan ahlaki ve İslami değerler, batı medyasının kötü propagandalarına rağmen, batılı ülkelerde dahi inkar edilmesi mümkün olmayan bir hakikat ifade etmektedir.

İran, kendi ahlaki ve kültürel değerlerine dönen ideal bir örnek konumundadır. Kültür, medeniyet ve insan haklarından nasiplenen İtalya

gibi ülkelerin, Amerikan toplumunu körü körüne taklit etmesi çok korkunç bir olaydır ve İran'ı düşünmeleri gerekir.”¹

B- 2- John Fletcher: ABD’li bir vatandaş da, İran İslam Cumhuriyeti’nin Birleşmiş Milletler’deki dönem temsilcisine yazdığı bir mektubunda, İran İslam Cumhuriyeti karşısındaki duygularına yer vermiştir.

Bir fotokopisini de Amerika Cumhurbaşkanı Bill Clinton’a göndermiştir ve açık bir şekilde, “Biz Amerikan halkı, ABD’deki kültürel pisliklerden sıkıntı çekmekteyiz” hakikatini ifade ederek şöyle yazmıştır: “Bizim aramızda bir çok Amerikalılar bulunmaktadır ve de tümü, İran İslam Cumhuriyetini, sınırsız bireysel özgürlükleri kontrol etme hususunda –ki ABD de fesat kaynağıdır- şiddetli bir şekilde övmektedir.” Hakeza, “İran İslam cumhuriyeti, kendi gençlerini Amerikan hastalıklarından koruma karşısında, şüphesiz doğru bir teşebbüste bulunmuştur.” Fletcher şöyle tekit etmektedir: “Din adamları Tahran’da, aile değerleri hakkında kendi kültürlerinin, Amerikalıların kültüründen daha üstün olduğunu bilerek, tam bir huzura sahip olabilirler.”²

B- 3- İgol: Kuzey İrlanda ahalisinden olan İgol da, Cumhuri İslami gazetesine bir mektup yazarak, İslam Cumhuriyetinin mürtet Selman Rüşdü’ye karşı takip ettiği siyaseti taktir etmiş ve de batı dünyasını kuşatmış olan sekularizm zehirinin, kulluk ve ubudiyetin, maddi huzuru temin karşılığında küçük düşürüldüğünü beyan ederek şöyle yazmıştır: “İran İslam devrimi, dünyanın son ümididir ve bu yüzden de sizin inkarcı güçler tarafından hedef karar kılınmanız, beklenmedik bir şey değildir.”³

B- 4- Yunanlı bir vatandaş da, yunan baskısı Nie Entropi dergisine gönderdiği bir mektupta, İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) şeytan ayetleri

¹ Cumhuri İslami gazetesi, 17. 3. 1373 (7. 6. 1994)

² Mahname-i Sob, s. 70. Haziran, 1999

³ Cumhuri İslami gazetesi, 30. 8. 1371 (21. 11. 1992)

kitabını yayımlama komplosuna karşı kesin tutumunu övmüş ve İran milletinin, İmam Humeyni gibi değerli birisinin önderliğine sahip oluşunu kutlamış ve de kendi milletinin de İmam gibi bir öndere sahip olmasını açık bir şekilde arzu etmiştir. Futis Katis adlı bu Yunan vatandaşının bu dergiye gönderdiği mektubun metni şöyledir: “Sayın, başyazar! Bildiğiniz gibi İmam Humeyni, Selman Rüşdü’yü ölüme mahkum etmiştir. Zira Selman Rüşdü’nün şeytan ayetleri kitabının İran’ın dinine hakaret ettiği teşhis edilmiştir. Medeni olan diğer ülkeler ise, bu kararın aleyhine tavır takınmışlardır. Zira onlar kendi millet ve dinlerini yok etmişlerdir ve diğer ülkelerin de kendilerini taklit etmeleri gerektiğini düşünmektedirler. Ne mutlu ki Ayetullah Humeyni, kendi ülkesi ve dini için çok değerli bir önderdir. Dolayısıyla da bir şeyin yapılması gerektiğine inandığı takdirde onu yerine getirmektedir. Şu anda dünyanın her tarafında dindarlar ayağa kalkmış, siyonistlerin uşağı Selman Rüşdü’yü istemektedirler.

Ayrıca şunu da eklemek gerekir ki, keşke bizim ülkemiz için de böyle bir önder bulunsaydı da, kendi millet ve dininin yüce makamını korusaydı. Böylece “Mesih’in son vesveseleri” adlı filmin Amerikalı yapımcısı Scor Jeze gibi siyonistler, bu millet ve dini hor görmeye cesaret edemeseydi.

Son olarak, İran milletini ve İmam Humeyni’ye aşık olanları böylelerine bir öndere sahip oldukları için kutluyorum. Zira Ayetullah Humeyni, son yıllarda dünyaya gelen ender önderlerden biridir.

Saygılarımla Futis Katis”¹

B- 5- Bir Yolculuk Raporu: İmam Humeyni’nin dini ve manevi mesajlarının gün gittikçe artan etkilerini incelemek, İslam devriminin artan cazibesini görmek, batılı ve Hıristiyan topluluklardaki derin etki-

¹ a.g.e, 26. 11. 1368 (15. 2. 1990)

lerini müşahade etmek için, Hz. Ayetullah Misbah Yazdi'nin İspanya'ya ve Hristiyan Latin Amerika ülkelerine yaptığı yolculuk hakkındaki konuşmalarının bir bölümünü aktarmak istiyoruz. Zikredilmeye değer bir husus da şudur ki, bu yolculuk 28 Mordad 1376 (19/8/1997) tarihinde gerçekleşmiştir.

Ayetullah Misbah Yazdi, dünyanın bu bölgelerinde İran İslam Devriminin ve kutsal önderinin kültürel ve fikri, şaşırtıcı ve göz alıcı etkisini beyan etmektedir. Hz. Ayetullah Misbah Yazdi, İspanya, Meksika, Arjantin, Kolombiya, Brezilya ve Küba gibi Latin Amerika ülkelerine yaptığı gezi hakkında şöyle demiştir: “Bu ülkelere ayak basmadan önce, böylesine sahnelerle karşılaşacağımı hiç düşünemiyordum ve asla aklımdan bile geçmiyordu. Bu yolculuk esnasında genellikle, kilisenin din adamları, öğrenciler ile direk, bazen de endirekt bir şekilde radyo ve televizyon söyleşileri yoluyla veya basın kanalıyla diğer kimselerle irtibat kurabiliyorduk. Gerçekten de halkın ilgisi inanılamayacak derecede büyüktü.

Saint Pablo şehrinde bir kardinal yanıma oturmuştu. Elimi tutmuş, hafifçe sıkıyordu. Bir elini de kalbinin üzerine koymuş ve şöyle diyordu: “Sizler bizim kalbimizde yer etmişsiniz.” Guedalup'da papazlar topluluğunda konuşan bir papaz da şöyle dedi: “Batıda gerçek bir iman mevcut değildir. Bölge insanları bize inanmamaktadır ve sözlerimizi dinlememektedir. Sizin hem gerçek imanınız vardır, hem de imanınızı ülkeyi idare etmekle bir araya getirebilmiş kimselersiniz.” Üstat Misbah daha sonra şöyle devam etmiştir: “Bu papazın, papazlar topluluğunda böylesine konuşmasına sebep olan şey neydi? Şüphesiz onu kışkırtan tek şey, kilisenin yenilgiye uğradığı, artık insanların dini ve de ahlaki fesatlarını önleme konusunda hiçbir şey yapamaz hale geldiği hissine kapılmasıydı. Bunlar bütünüyle İslam'a ümit bağlamışlardı. Guedalup'ta onlardan ayrılmak istediğim zaman, papazlardan biri yanıma geldi ve şöyle dedi: “İzin verirseniz sizi kucaklamak istiyorum.” O anda televizyon kameraları da bizi görüntülemekteydi. Papaz beni

kucakladı ve şöyle dedi: “Artık bizim elimizden bir şey gelmiyor. Ahlaki fesat ve sapıklıklarla mücadele bayraktarlığını sizin yapmanız gerekir.”

Ben dünyada böyle bir bölgenin olabileceğine inanamıyordum. İslam ve İslam Cumhuriyetine bu kadar bağlı bir topluluğun olduğunu düşünemiyordum. Ama ben kendi gözlerimle gördüm. Sizler de görmedikçe inanmayabilirsiniz.”

Hız. Ayetullah Misbah Yazdi daha sonra şöyle eklemiştir: “Bouines Aires de kaldığım son gece, daha önce üniversite hocası olan şehrin yüce divan başkanı, beni ders verdiği üniversiteye davet etmişti. Bu üniversitede İslam açısından aile hakları hakkında konuştum. Salon büyük bir dinleyici kitlesiyle dolmuştu. Bu toplantıya katılanların % 90’ı da kadın idi. Yaptığım konuşma onları o kadar etkilemişti ki uzun bir süre beni ayakta alkışladılar. Bizzat Bouines Aires’in yüce divan reisi de sürekli alkışlıyordu. Sonra beni kucakladı, bana bir fahri diploma hediye etti ve şöyle dedi: “Biz bir iki celese daha konuşmanız için buraya gelmenizi arzu etmekteyiz.”

Bazı üniversite öğrencileri, bizi üniversite ortamlarında gördüklerinde gülüyorlardı. Ama bu gülenler, celese bittikten sonra gelip elimi öpmek istediler. Ben zorla kendimi kenara çekiyordum. O kadın ve erkek öğrenciler ve üstatlar, sevgi izharında bulunmak için bana doğru akın ediyorlardı.”

Ayetullah Misbah Yazdi daha sonra şöyle demektedir: “Orada olduğum kısa süre boyunca, bazen yarım günde dört veya beş defa konuşma yapmak durumunda kaldım. Örneğin marksist olan ve onlarca yıldır dini bir kenara itmeye çalışan Küba’da, üniversite üstadı gelmiş karşımda diz çöküyor, elimi öpüyor ve şöyle diyordu: “Anne ve babam için dua ediniz. Lütfen bana İspanyolca meali olan bir Kur’an veriniz.”

Ayetullah Misbah Yazdi, marksist üstatlar ve üniversite muavinleri karşısında İslam’ı ve İran’ı o kadar anlattı ki çok ilginçtir, İmam Humeyni’nin adını zikrettiği zaman, artık onlar kendilerini tutamıyor ve

duygularına kapılıyorlardı. Üniversite ve kilise makamları, İmam’a aşık idiler. İmam’ın ihlas sahibi bir insan olduğuna inanıyorlardı. İslami fırkalar arasında da daha çok Şia mezhebine ilgi duyuyorlardı. Papazlar, “Allah sizleri dinini ihya etmek için buraya göndermiştir.” tabirini çok kullanıyorlardı.”¹

3- Batıda İslam’ın Gittikçe Yaygınlık Kazanması

Sultacı süper güçlerin İslam devrimi akımına ve bu devrimin güçlü önderine karşı endişe duymasına sebep olan ve sömürgeci düzenlerin yorumcu ve teorisyenlerinin fevkalade hassasiyetine sebep olan en önemli etken, İslami büyük devrimin tesir alanının genişlemesiyle, bugün Avrupa ve Amerika’da bir çok kimsenin İslam dinine girmelerinin gittikçe artış kaydetmesine şahit olmamızdır. Nitekim Ayetullah Hame-nei’nin ifadesiyle, “Bugün dünyada ters bir gidişatın varlığı her yerde hissedilmektedir. Özellikle de Hristiyan Avrupa ülkelerinde İslam’a yöneliş, daha önceki yıllarla mukayese edilemeyecek bir dereceye ulaşmıştır.”²

“Şu anda da sürekli olarak haberlerde şunu okumaktayız, “Batı ve maddeci dünyada İslam’a yöneliş hızla artış kaydetmektedir. İslam, İran İslam devrimi ocağında tam bir faaliyet içinde bulunmaktadır.”³

Batıdaki kitle haberleşme araçları, bu gerçeğin bir bölümünü yansıtarak yorumlamaya çalışmışlardır. Nitekim Amerikan CNN televizyon kanalı, “İslam dini, diğer dinlerden çok daha hızlı bir şekilde yayılma halindedir” hakikatini beyan ederek şöyle ilan etmiştir: “İslam’ın, Hı-

¹ Mecellei İlmi ve pejuheşi marifet, 23. sayı

² Dışişleri bakanı ve İslam Cumhuriyeti’nin yurt dışındaki siyasi temsilcilerinin Ayetullah Hamenei ile yaptığı bir görüşme, 25. 5. 1378 (16. 8. 1999)

³ İran Devrim muhafızlarının Ayetullah Hamenei ile yaptığı bir görüşme, 2. 9. 1377 (23. 11. 1998)

ristiyanların çoğunlukta olduğu toplumlarda hızla yayılması, o toplumlardaki görüş sahiplerinin İslami Rönesans'tan söz etmesine sebep olmuştur.”¹

Saraybosna Üniversitesi, ilahiyat üstadı Dr. Hili Nimarelia, “Batılı milletler arasında İslami yönelişin ortaya çıkışını” teyit ederek ve de, “Bizzat batılıların da bildiği gibi İslam, dünyadaki mevcut boşluğu doldurmak için güçlü bir alternatif konumundadır. Batılılar bunu iyi bilmektedir, ama itiraf etmek istemiyorlar” hakikatini beyan ederek şöyle demiştir: “İslami devrimin ortaya çıkışından sonra bizzat batıda, gün gittikçe İslami yönelişin artış kaydettiğini görmekteyiz.”²

Hakikatte, batıda ve dünyanın çeşitli bölgelerinde, özellikle de İran'da ortaya çıkan siyasi ve itikadi değişikliklere dikkat ettiğimiz takdirde, İslam'ın adeta batılıların yıllardır peşinde oldukları bir sembol olduğunu görmekteyiz. İslam, batıdaki bu boşluğu doldurabilir. Gerçi henüz batı, gevşeklik içinde İslam'a doğru yönelmektedir.”³

İsveç kilisesi baş piskoposu Christer Stendni ise batılı ve Hristiyan ülkelerde İslam'ın büyük bir hızla yayılmakta olduğunu itiraf ederek, (ki Müslümanların önderi Ayetullah Hamenei'nin ifadesiyle bu gelişme, geçen yıllara oranla mukayese edilemeyecek bir şekilde gerçekleşmektedir) şöyle demiştir: “İçinde insani değerlerin kolayca unutulduğu toplumsal durumumuz hakkındaki eleştirileri çok iyi bilmekteyiz ve İslam'ın bizi uyandıracak etkenlerden biri olması mümkündür.”

Hakeza Stendni şöyle eklemektedir: “Hristiyanlık dini, misyonerler vasıtasıyla dünyaya yayıldığı gibi, bugün İslam da dünyaya yayılmakta ve insanları kendine cezp etmektedir.” Bu İsveçli baş piskopos açık bir

¹ Keyhan gazetesi, 26. 1. 1376 (15. 4. 1997)

² a.g.e, Bosna Hersek özel sayısı, 16. 7. 1371 (8. 10. 1992)

³ Carlos Sagubia, (İspanyol düşünürü), Bu düşünürün doktora tezi, Molla Sadra Şirazi'nin tefekkürü ve de batıdaki görünümü ile ilgilidir, mahname-i garb, der Aine-i Ferheng, sazumani ferheng ve irtibatati İslami, 5. sayı, Mart, 2000. s. 6

şekilde şöyle demektedir: “Biz belli ve açık olmayan, ama doğru ve açık olduğunu sandığımız değerlerle yolumuza devam edemeyiz. Ben, İslam’ın bizi uyandıracak etkenlerden biri olacağına inanmaktayım.”¹

Batılı Ülkelerde İslam’ın Yayılmasından Endişe Duyulması

İslam’ın batılı toplumlarda hızla yayılması, batıdaki siyasi düzen sahiplerini, siyonist odakları ve sömürgeci güçleri, şiddetle endişelendirmiştir. Batılı yazar Philip Revend ise, “Batılı görüş noktası: Müslümanlar patlayacak bombalardır” başlığı altında yazdığı bir makalede, “İslam bir çok milletleri, özellikle de Avrupadaki milletleri kendine cezptmektedir” hakikatini beyan ederek şöyle yazmıştır: “Batıyı önceki yıllara oranla daha çok endişelenmeye sevk eden şey, İslam’ın batıda her geçen gün daha da bir güçlenmesi ve bazı batılıların tabiriyle, İslam’ın saatli bomba haline dönüşmesidir.”²

Amerikan özgür kongre kurumunun (FCF) başkanı ve meşhur Heritic müessesesinin kurucusu olan Paul Weyrich, William S. Lind ile birlikte yazdıkları bir makalede Amerika önderlerini, İslami Fundamentalizm’in inançları ve hedefleri hususunda uyararak şöyle demişlerdir: “İslam, üç asırlık bir geçmişte savunma stratejisini takip etmekteydi. Ama şimdi saldırı stratejisini benimsemiştir. Şu anda İslam bütün dünyaya yayılma halindedir. Güneyde, iki Afrika sahiline, doğudan Çin Denizi’nin güneyinden Avusturalya’ya, kuzeyden doğu ve batı Avrupa’ya, batıdan ise ABD’ye yayılmaktadır. Amerika’da İslam, diğer

¹ Menuçehr debir siyasi, Der garb çe migozere, s. 230. İsveç Radyosunun yayımladığı bir rapordan naklen

² Hasan es- Said, İslam ve Garb, Şakir Kesai’nin çevirisi, s. 15 ve 19

bütün dinlerden daha hızlı bir şekilde yayılmaktadır. Bu yüzden de Hıristiyanlık dünyası tehlikeye düşmüştür.”¹

Yahudilerin Washington’daki Milli Güvenlik işleri kurumu (JINSA)² ve hahamların, Rabbi Mare H. Tanenboum Foundation adlı kurumu ise bir müddet önce, George Washington Üniversitesinde siyasi İslam hakkında düzenlenen bir konferansta şöyle ilan etmiştir: “Amerika’da İslam, diğer dinlere oranla daha hızlı bir büyüme kaydetmiştir ve bu da batı için büyük bir tehlike konumundadır. Biz de bunu önlemek için, dünya ülkelerinde demokrasinin yaygın hale gelmesi hususunda çaba göstermeliyiz.”³

İspanya ABC gazetesi yorumcusu daha açık bir şekilde, batıda İslam’ın yayılmasından kaynaklanan endişeleri yansıtarak şöyle yazmıştır: “Dikkat etmek gerekir ki İslam’ın zencilere verdiği kendine güven duygusu, çok büyük bir değer taşımaktadır. Ayrıca İslam zenciler için bir düzendir, bir gurur ve vahdet icat etmektedir. Hatta Amerika’da İslam’a yönelen zenci kimseler, halk arasında en düzenli ve uyumlu topluluğu teşkil etmektedirler.”

Bu yorumcu, batılı zencilerin İslam’a yönelişinin sonuçları hususunda uyarıda bulunarak şöyle demiştir: “Uyanık olmalıyız. Eğer diğer zenciler de İslam’ı yol olarak seçecek olursa, biz batılılar büyük bir karşılaşmaya hazırlanmak zorunda kalacağız. Zira, zencilerin bir takım özellikleri sebebiyle, fundamentalizme yönelmeleri, Arapların fundamentalizminden çok daha ileri olacaktır.”⁴

¹ Mahname-i hidayet, Muavenet-i Siyasi-i Niruyi Mukavemet-i Besic, 17. sayı, Aralık 2002

² Jewish Institute of National Security Affairs (JINSA)

³ Mahname-i Hidayet, a.g.e,

⁴ Mahname-i Şahit, Aralık, 1990. s. 23

Batılı yazarlardan ve görüş sahiplerinden bir diğeri de, “İslam gelişme halindedir” adlı bir makalesinde, “maneviyatı reddeden batılı temelleri” eleştirerek şöyle yazmıştır: “Bugün şaşkınlığa düşmüş ve endişeye kapılmış batı, İslam tarafından ortaya koyulan cezbedici bir hareket ve saldırıya geçmiş bir güçle karşı karşıya gelmiştir.”¹

Fransız filozofu ve düşünürü Roger Garaudy ise şu inanca sahiptir: “Batı medeniyeti, İslami kavramların hakimiyetinden korktuğu için kendine güvenini kaybetmiştir.”²

Elde bulunan kanıtlar da şu gerçeği göstermektedir ki, “batı şu anda, İslamı kabullenen bir çok sanatçı, düşünür, aydın ve tüccarlar karşısında şaşkınlığa düşmüş bulunmaktadır.”³

Avrupa’nın kalbinde İslami bir devlet teşkil edilebileceği görüntüsü, batıyı yeni ve artış kaydeden bir endişeye düşürmüştür. Dolayısıyla da bu ihtimale karşı ciddi olarak mukabelede bulunmaya koyulmuşlardır. Bu sebeple Balkan olaylarını yorumlayan bir çok kimseler şu gerçeğe inanmaktadır ki, cinayetkar Sırplar, batının yeşil ışık yakmasıyla ve de onların öldürücü sessizliklerinin gölgesinde Bosna’daki Müslümanları feci bir şekilde katletmeye teşebbüs edebilmişlerdir.

Amerikan Spot Light haftalık dergisi ise, Balkan’daki katliamların gerçek hedefini konu alan bir makalesinde, Balkanlar’daki acı olayları incelemiş ve de Sırpların cinayetleri karşısında batılı ülkelerin hiçbir makbul delil olmadan susmasını inceleyerek, bu olayın sebebi hakkında

¹ Herbert Hilringhas, Jihan-i İslam kitabı (die welt des Islam) 1989. İsviçre Durnakh baskısı, İttılaat gazetesi, 5. 4. 1373 (26. 6. 1994)

² Mahname-i Ehl-i Beyt, Cemad’il- Ula, Londra baskısı

³ Mecelle-i October, Mısır baskısı, Mahname-i Sobh, 28. 2. 1375 (18. 5. 1996)

şöyle yazmıştır: “Büyük batılı güçler, Bosna Hersek ülkesinin İslami bir ülke olarak ortaya çıkmasından korkmuşlardır.”¹

Elbette Fransa’nın dönem Cumhurbaşkanı Mitterand gibi bazı Avrupa liderleri de Saray Bosna’ya ziyarette bulunuyorlardı. Mitterand, Bosna savaşlarının kızıştığı bir dönemde, Bosna Cumhurbaşkanı Ali İzzet Begoviç ile görüştüğünde, Ali İzzet Begoviç’in İran’da İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) ile yaptığı görüşmeden ve İslam devriminden etkilenmesinden endişe duyduklarını bildirmiş ve açık bir şekilde kendilerine şöyle demiştir: “Avrupa, Balkan bölgesinde İslami bir devletin kurulmasını önleyecektir.”²

Süper Güçlerin İslam Devriminin Etkisi Hakkındaki Endişeleri ve de Takip Ettikleri Şeytani Siyasetler

Batı dünyasının, İslam dünyasının kıyamı karşısında endişeye ve dehşete kapılması, onları zorunlu bir tepki göstermeye zorlamıştır. Bu tepkileri, kültürel ve propaganda boyutlarında şöyle sıralamak mümkündür:

¹ Cumhuri-i İslami gazetesi, 2. 8. 1371. Bosna Sırplarının önderi, Avusturya Day Presse gazetesiyle yaptığı bir söyleşide açık bir şekilde şöyle demiştir: “Bizim Müslümanlarla olan savaşımız, Avrupa’da İslami bir devletin oluşumunu engellemek içindir.” a.g.e, 14. 6. 1371 (5. 9. 1992)

² a.g.e,

1- İslam ve Devrimin Çehresini Tahrif Etmek

İmam Humeyni'nin ve İslam devriminin bütün dünya çapında, özellikle Avrupa ve Amerika ülkelerinde İslam'ın hızlı bir şekilde yayılmasındaki inkar edilmez etkilerinin ortaya çıkmasıyla birlikte dünya süper güçleri, İslam ve devrimin yüzünü karartmaya çalışmışlardır. Hakikatte, "İran İslam devriminin zafere erişmesi ve de batının bu devrim karşısında hissettiği tehlike, batının tümüyle İslam aleyhine seferber olmasına sebep olmuştur."¹

Hakikatte, "Batının milletler ve kültürler arası diyalogun oluşturulması gerektiğine dair iddiası, bir yalandan ibarettir. Zira onlar, İslam ile gerçek bir diyalog kapısını kapatmışlardır ve de ısrarla İslam'ı çirkin bir şekilde sunmaya çalışmaktadırlar."²

"Bu şeytani siyasetler doğrultusunda, meşhur Amerikan gazetecisi Christopher Dicky'nin de itiraf ettiği üzere, Batı medyası İslam'ın yüzünü karartma hususunda çok önemli bir rol oynamaktadır."³

Dünya medyasının önemli bir bölümünün yönetim ve kontrolünü elinde bulunduran siyonist merkezler, İslam devriminden sonra sürekli olarak İslam devriminin gerçeklerini ters göstermeye, dünya kamuoyunu, özellikle de batı kamuoyunu saptırmaya çalışmışlardır.

Gerçi, "İslam devriminden kaynaklanan islami ve ahlaki değerler, batı medyasının kötü propagandalarına rağmen bizzat batılı ülkelerde dahi inkar edilemez bir gerçek haline gelmiştir."⁴

¹ El Pais gazetesi, İspanya'nın en çok satan gazetesidir, Cumhuri İslami gazetesi, 15. 8. 1368 (6. 11. 1989)

² Roger Garaudy, Fransız filozofu, Mahname-i Ehl-i Beyt, Cemad'il- Ula, 1418. Londra baskısı

³ Feslname-i Kebesat, 1997 son bahar ve kışı, s. 217

⁴ Bon Tempo, Roma şehri şurası üyesi ve İtalya parlamentosunda millî birlik siyasi gurubu temsilcisi, Cumhuri İslami gazetesi, 17. 3. 1373 (7. 6. 1994)

Başka bir tabirle, “gerçi batı medyası, İslam’ı derk etmek yerine İslam’ı, kendi yarattığı bir terörizm olarak sinema filmlerinde ve televizyon konuşmalarında anmaktadırlar.”¹

Ama buna rağmen, hakka susayan bir çok insan batı medyasının sahtekar maskesini düşürerek, İslam’a ve İslam’ın nurlu hakikatlerine doğru yönelmeye devam etmektedirler.

Jutta Moschen hanım ise (Almanya Duisburg şehrinden) bu konuda bir takım açıklamalarda bulunarak şöyle demiştir: “Ben de diğer Avrupalılar gibi, İslam karşıtı batılı medyanın olumsuz propagandalarının etkisinde kalmıştım. Bu propagandaların etkisiyle, İslam’ın insanlık dışı, kaba, zalim ve diktatör bir din olduğunu sanıyordum. Bu, Avrupa medyasının kamuoyunda icat ettiği genel bir portre konumundadır. Ama, geliştirdiğim insani ilişkiler ve Müslüman öğrencilerden duyduklarım ve gördüklerim İslam hakkında düşündüklerimin tam tersi bir durum sergiliyordu. Bu yüzden yavaş yavaş İslam ve İran’ın dini ve siyasi konuları hakkında araştırmaya başladım. Hakikati elde etme arzusu, içimde alevlendi. Kalbimde bu ilahi dine karşı yepyeni bir pencerenin açıldığını görüyordum, kaybettiğim şeyi ve kaybolan benliğimi Müslümanlar arasında bulduğumu hissediyordum.”²

B- İmam’ın (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) Melekuti Şahsiyetini Tahrip Etmek

Uluslararası Siyonizm, batının kitle haberleşme araçları ve enformasyon sistemleriyle, tahrip, sansür ve hakikatleri tersyüz etme siyasetini güderek gücünün büyük bir bölümünü, Hz. İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) yüce düşüncelerini, cezp edici şahsiyetini ve melekuti yüzünü, maneviyat ve adalete susamış halkın gözünde lekelemeye ve küçük düşürmeye harcıyordu.

¹ Cat Stevens, yeni Müslüman olmuş İngiliz, Mahname-i Sobh, 74. sayı, Ekim, 1995

² Mahname-i İmamet, Haziran-Temmuz 1999

Kum İlmi havzası ve İmam Humeyni araştırma merkezi üstatlarından olan Hüccet'ül- İslam Dr. Şamili ise Avrupa'da ikamet ettiği müddet boyunca batılı ülkelere hakim olan atmosferi, batı medyasının iman ve inkılap hakkındaki tavrını açık bir şekilde müşahade ediyor ve bu konuda şöyle diyordu: “Şüphesiz Hz. İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) büyük şahsiyeti, manevi, ilmi ve toplumsal boyutlarıyla herkes için, hatta batılı toplumlar için ciddi ve şahsına münhasır bir çekiciliğe sahipti. Nitekim İtalya'da yeni Müslüman olmuş bir takım Şii Müslümanlara, neden İslam'ı seçtiklerini sorduğumda, İslam'a yönelmelerinde asıl sebebin İslam devriminin ve de önderinin şahsına münhasır cezzabiyeti olduğunu dile getirmişlerdir.”

Hüccet'ül- İslam Dr. Şamili, “Bugün batılı teorisyenler bile şu neticeyi elde etmişlerdir ki İmam artık bir tek kişi değildir. Aksine İmam kapsamlı, yönlendirici ve etkileyici bir düşünsel mektep konumundadır.” hakikatini beyan ederek şöyle demektedir: “Bu esas üzere, İmam'ın ve yüce öğretilerinin batının meşru olmayan menfaatleri için ciddi bir tehlike oluşturmamasını önlemek amacıyla batıda çok ilginç çalışmalar göze çarpmaktadır. Böylece Hz. İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) meleküti çehresi tahrif edilmeye çalışılmaktadır. Bu tahrip edici hareket sadece akademik merkezlerde değil, mümkün olan her yolla hatta sürekli olarak marketler zincirinde dağıtılan propaganda kağıtlarında bile göze çarpmaktadır.”¹

Dr. Şamili, İslam devrimi güçlerinin ve ilgili kültürel merkezlerin, Hz. İmam'ın büyük şahsiyetini, çağdaş dünyada ilahi ve manevi marifetlere susamış insanlara tanıtmaya hususunda tarihi ve hassas rolünü ifa etmedeki şiddetli acizliğine işaret ederek şöyle demektedir: “Hali hazırda, hızlı ve kolay bir bilgi edinme amacıyla internete başvurulduğu takdirde, arama motoru “Google”a da İmam Humeyni kelimesi yazılıp

¹ Örnek olarak Amerika'nın Texas eyaletinde, Huston şehrinde yapılan uğursuz komploya işaret etmek mümkündür.

araştırıldığı takdirde 20.100, diğer arama motorlarıyla araştırıldığında ise 17.776 sitenin İmam Humeyni hakkında çeşitli konularda verilen bilgilere ulaşmak mümkündür. Nitekim araştırma motorlarında Humeyni kelimesi araştırıldığında ise, 52.000 internet sitesinin aynı içerikte olduğunu görmekteyiz. Bu sitelerin çoğu direkt olarak siyonistler, inkılap dışı güçler, vahhabiler ve bahailer tarafından kurulmuştur veya onlar tarafından beslenmekte, desteklenmekte ve yönlendirilmektedir. Bunlar İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) hayat verici şahsiyetini zayıflatmak ve tahrif etmek amacıyla sürekli olarak kamuoyunu yanlış yönlendirmeye çalışmaktadırlar. Öte yandan, "Anti Humeyni" (Anti Khomeini) başlığı altında yedi yüz site de, bu konuda Uluslararası Siyonizmin uğursuz siyasetlerini icra etmeye çalışmaktadır."¹

Batı dünyasındaki siyonist medyanın aralıksız bir şekilde İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) çehresini karartmak için yaptığı çalışmaların sırrını, İmam'ın yüce düşüncelerinin ve melekuti şahsiyetinin İslam öğretileriyle kopmaz bağında bulmak mümkündür. Nitekim İmam, İslam'ın bir tecessümüydü ve hatta bizzat kendisi mücessem İslam konumundaydı. Bu yüzden modern cahiliyye döneminde hidayet ve tevhide sasmış bir çok kimse, tevhidi hakikatler ve İslam ile olan irtibatını Hz. İmam Humeyni'yi (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) ve onun manevi mesajlarını tanımaya borçlu saymaktadır.

Enformasyon dalında uzman olan Amerika Virginia eyaletinden Silvia (Hacer) ise neden Müslüman olduğu hakkında şöyle demektedir: "Hakikatte ben, İran İslam devriminden sonra İslam'a ilgi duymaya başladım. Elbette o zamanlar farklı dinler hakkında araştırmalar yapıyordum ama İslam dini fazla dikkatimi çekmiyordu. İran İslam devrimi zafere ulaştıktan sonra ilk defa televizyon kanalıyla İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) resmini gördüm. İmam'ın manevi çehresi çok çekiciydi.

¹ Yazarın Hüccet'ül- İslam Dr. Şamili ile, İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) araştırma merkezinde yaptığı bir söyleşiden, 14. 2. 1382 (4. 5. 2003)

Aniden vücudumda bana İmam'ı sevdiren bir şey hissettim. Ama bunun ne olduğunu bilemiyordum . Oysa ben hiçbir zaman birgün Müslüman olabileceğimi düşünmüyordum. Sadece, beni kendisine cezbeden İmam'daki şeyin ne olduğunu merak ediyordum.”

Hakeza şöyle demiştir: “İslam hakkında araştırma yapmayı kararlaştırdığım zaman, bir yıl boyunca İslam hakkında araştırmaya koyuldum ve şu neticeye ulaştım ki İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) gittiği yol Allah'ın yoludur ve hak yoldur. Bu yüzden ben bu yolu seçtim.”¹

Bu konuda, Filipin'in güneyindeki Mindano şehrinden olan ve de hemşirelik dalında eğitim görmüş bulunan Hajar Sinsuat ise şöyle diyor: “İmam Humeyni ve İslam devrimi hakkındaki haberler oldukça fazlaydı ve biz hakikatin ne olduğunu bilemiyorduk. Tam olarak hatırlıyorum, devrimin zafere erişmesinin birinci yıl dönümünde televizyonda, İmam Humeyni'nin Fransa'da iken bir ağacın altında namaz kılışını yayınladılar. İmam'ın namaz halindeki huşusu ve içinde bulunduğu halet beni cezp etti. Dolayısıyla da bu şahsiyetin düşünceleri hakkında araştırma yapmaya karar verdim. Ben insana bu haleti verebilen tefekkür ve düşüncenin ne olduğunu bilmek isityordum. Bu esas üzere İmam'ın şahsiyeti, düşünceleri ve İran İslam devrimi hakkında araştırmalara koyuldum. Kendi kendime şöyle düşünüyordum, diğer insanlarda bu değişiklikleri vücuda getirebilen bu insan kimdir? İşte bu düşünce benim İslam devrimi ve İmam Humeyni ile tanışmama sebep oldu. Sonuç olarak da Müslüman oldum.”²

Hakikatte Silvia ve Hacer, yeni Müslüman olmuş kimseler olarak gittikçe büyüyen islami hareketin birer örneği konumundadırlar. Bu kimseler, İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) azametli şahsiyeti aracılığıyla, kaybettikleri yolu İslam'la yeniden bulmuşlardır. Oysa batılı haber

¹ Cam-i Cem gazetesi, 26. 6. 1379 (16. 9. 2000)

² Mahname-i Peyam-i Zen, Defter-i Tebligat-i İslami, Qom, Hz. İmam Humeyni'nin doğumunun 100. yıl dönümü özel sayısı, Mihr, 1378 (Ekim, 1999)

ajansları bütün güçleriyle İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) nurlu güneşini, karanlık, hile, tahrif bulutları arkasında gizlemeye çalışmışlardır.

Almanyalı yeni Müslüman olmuş hanım İngrid ise topluma hakim olan manevi boşluğa ve de müslüman olmadan önceki manevi şaşkınlığına işaret ederek, “İslam ideolojisiyle tanışmak, beni kendime getirdi ve de İslami İran atmosferi, üzerimde bir çok olumlu etkiler yarattı” hakikatini beyan ederek batılı kitle haberleşme araçlarının takip ettiği aşağılık siyasete işaret etmiş ve şöyle demiştir: “İslam devriminin neden bu kadar batılı medyanın saldırısına maruz kaldığını daha yeni anlamaktayım. Batı ve Avrupa dünyası İmam Humeyni'nin gerçek yüzünün tanınmaması için her zaman elinden gelen herşeyi yapmıştır.”¹

¹ Mahname-i Peyam-i Zen, Defter-i Tebligat-i İslami, Qom, Hz. İmam Humeyni'nin doğumunun 100. yıl dönümü özel sayısı, Mihr, 1378 (Ekim, 1999)

Batılı Toplumlarda İslamcılık Trendi

Bu bölümde batılı ülkelerde İslamcılık olgusunun daha açık bir portresini edinmek amacıyla, bu gerçeği izah eden diğer bir takım haber ve bilgileri gözden geçirmek istiyoruz.

Amerikalı yeni Müslüman olmuş psikolog Aliye Hairi, batılı vatandaşlardan bir çoğunun, İslam dini ve İslam'ın yapıcı öğretilerini kabul ettiğine işaret ederek bu konudaki duygularını şöyle beyan etmektedir: “Hz. Muhammed (Allah'ın selamı O'na ve Ehl-i Beyi'ünün üzerine olsun) şöyle buyurmuştur: “İslam güneşi, batıdan doğacaktır.” Ben bu sözlerin günümüzde gerçekleşen bir öngörü olduğunu düşünüyorum.”¹

Onbir Eylül Olayı ve Batıda İslamcılığın Güçlenmesi”

“Sömürgeci güçlerin siyasetçilerinin ve de İslam karşıtı, siyonist gruplara ait haber ajanslarının bütün komplo ve çabalarına rağmen, Amerika’da ve batılı ülkelerde, İslam’ın cezzabiyetinin ve kabulünün git-tikçe artış kaydetmesi bir çok araştırmacıları şaşkınlığa uğratmıştır.”²

İslam aleyhine yapılan komploların önceden tasarlanmış ve örgütlenmiş olduğunu 11 Eylül’den sonra ABD’li devlet adamlarının, bazı batılı ülkelerin ve onların propaganda araçlarının karalama kampanyalarında açıkça müşahade etmek mümkündür. Bütün bu muhalefet ve düşmanlığa rağmen batılı vatandaşların İslam’a olumlu bakışında hiçbir

¹ Keyhan gazetesi, 4. 5. 1376 (26. 7. 1987)

² Zaman gazetesi, Türkiye bakışı, Mahnam-i garb der Aine-i Ferheng, Eylül 2002

değişiklik görülmemiştir. Hatta mevcut raporlar da şu gerçeği beyan etmektedir ki, 11 Eylül'den sonra batıda İslam dinine yönelik artış kaydetmiştir.”¹

Hakeza: “11 Eylül'den sonra İslam hakkında araştırmalar oldukça fazla artış kaydetmiştir. İslam dini hakkında bu hacimde kitap ve neşriyatın basılması tarihte benzeri görülmemiş bir olaydır.”²

Örneğin, “İlginç olanı da şudur ki, 11 Eylül'den sonra Avusturya'da İslam'ı kabul eden kimselerin sayısında gözle görülür bir artış olmuştur.”³

Viyana'daki birkaç kitabevinin sahibi olan Mikhail Caren Schtock ise bu konuda şöyle diyor. “İnsanların İslami kitapları alma isteği görülmemiş bir şekilde artış kaydetmiştir. İnsanlar, Kur'an'ın nasıl bir kitap olduğunu öğrenmek istemektedirler. Böylece İslam hakkında kasıtsız ve gerçek bir portre edinmek istemektedirler.”⁴

Bundan daha ilginç olanı da şudur ki, “Henüz İtalyan başbakanı Silvio Berlusconi'nin İslam hakkında söylediği çirkin sözlerin üzerinde iki ay geçmeden, İtalya'nın Arabistan'daki 59 yaşındaki büyükelçisi Torquato Cardilli Müslüman olduğunu ilan etmiştir. Bundan yedi yıl önce Mario Scialoja adındaki başka bir İtalyan elçisi de İslam'ı kabul ettiğini ilan etmişti.”⁵

¹ İsviçre haftalık dergisi Wolt Vekhe, Keyhan gazetesi, 27. 4. 1381 (18. 7. 2002)

² Douglas Nefelter gazetesi, Avusturya baskısı, 2. 9. 1380 (23. 11. 2001), Zemhaye kilise ve azan-i mesacid makalesi, mahname-i garb der Aine-i ferheng , Behmen 80, 16. sayı

³ Yeni Şafak gazetesi, Türkiye baskısı, Mahname-i Garb der Aineye ferheng, Şubat 2001. 16. sayı

⁴ Avusturya Day Presse gazetesi, Keyhan gazetesi, 31. 6. 1380 (22. 9. 2001)

⁵ Yeni Şafak gazetesi, Türkiye baskısı, Mahname-i Garb der Aine-i ferheng, Şubat, 2001. 16. sayı

11 Eylül'den sonra Amerika'da İslam'a yönelik trendinin artış kaydetmesi de oldukça anlamlı bir gelişmedir. Şu anda, "Amerikan halkı İslam ve Müslümanlar hakkında bilgi edinmeye susamıştır ve Kur'an, Amerika'da en çok satılan kitaplardan biridir."¹

Hakeza, "11 Eylül'den sonra Müslümanların ABD'ye gidip gelmesi hususunda bir azalma görülmüşse de İslam hakkında bu ülkede yapılan tebliğ çalışmaları ve faaliyetlerinde hiçbir azalma görülmemektedir. CNN televizyonunun verdiği bilgilere göre onbir Eylül olayından sonra, sonraki yılın Ağustos ayına kadar, sadece ABD'de 34 bin kişi İslamı kabul etmiştir."²

Amerika baskısı New York Times gazetesi de Judy Wilgoren'ın kaleminden yayınladığı bir makalede, son zamanlarda İslam'ı kabul eden binlerce kişiden biri olan Angela Davis'e işaret etmekte ve onun hakkında şöyle yazmaktadır: "Angela Davis yeni Müslüman olmuştur. Şu anda da İslam aleyhine propagandalarla dolu bir atmosferde, örtüsünü ve İslami kimliğini korumaya çalışmaktadır." Aynı gazete hakeza şöyle yazmaktadır: "ABD'deki bazı Müslüman alimler şöyle demektedirler: "11 Eylül'den sonra Amerika'da İslam'a yönelik dört kat artış kaydetmiştir."³

Öte yandan, muteber kuruluşlardan birinin⁴ bin beşyüz yetiştirkin ve tahsilli kişi üzerinde aynı yılın 13 ila 19 Kasım tarihleri arasında yaptığı

¹ Jimmy Shima, Nato'nun eski sözcüsü ve basın bürosu başkanı, "Medyanın ve dış siyasetin rolü" adında Berlin'de düzenlenen bir oturumda yaptığı konuşma, Cumhuri-i İslami haber ajansı, Keyhan gazetesi, 8. 12. 1381 (26. 2. 2003)

² Zaman gazetesi, Türkiye baskısı, 12. 5. 1381 (3. 8. 2002), Mahname-i Garb der Aine-i Ferheng'den naklen, Eylül 2001

³ 22 Ekim 2001 sayısı, Efzayeş-i İslamgerayi der Amrika pes ez Cereyani 11 September" makalesi, mahname-i garb der Aine-i Ferheng, Ocak 2001

⁴ New Research Center for People and the Press

bir araştırma anketinin sonuçları, şu hakikati ifade etmektedir: “11 Eylül’den önceki Mart ayında, İslam hakkında olumlu görüşlere sahip olan Amerikalılar, % 45 civarındayken, geçen ay, (Kasım) yani 11 Eylül’den sonra bu rakam % 59’a ulaşmıştır!

İlginç olanı da şudur ki, İslam hakkında olumlu görüşlerin çoğu da George W. Bush partisi taraftarlarına aittir! Mart ayında Cumhuriyetçi parti taraftarlarının İslam hakkındaki olumlu görüşleri % 35’lerde iken Kasım ayında bu rakamlar % 64’e ulaşmış bulunmaktadır.”¹

Üniversite üstadı ve Amerikalı yeni Müslüman olmuş Prof. Muhammed Legenhausen ise 11 Eylül’den sonraki gelişmeler hakkında şöyle demektedir: “11 Eylül’den sonra yapılan bir anket çalışmasına göre Amerika halkının % 51’i günümüz dünyasında din ve dindarlığın daha fazla yayılması gerektiğini ifade etmişlerdir ve halkın % 80’i ise şöyle demişlerdir: “Din güzel bir şeydir.” Ben Texas eyaletinde bir kütüphanede çalışan birini tanımaktayım. O şöyle demektedir: “İran’daki dostlarınıza deyin ki mümkün olduğu kadar İslam hakkındaki kitapları İngilizce’ye çevirsinler. Burada mutlaka onların kitaplarını alıp okuyacak birileri olacaktır. İnsanlar İslam hakkında düzgün bilgiler elde etmek istemektedirler.”²

Velhasıl mevcut raporlar da İslam’ın Avrupa ve Amerika ülkelerinde hızla yayıldığını ve bu gelişmelerin dünyanın bu bölgesinde İslam dini için aydınlık bir ufuk açtığını ortaya koymaktadır.

¹ Yeni Şafak gazetesi, Türkiye baskısı, Mahname-i Garb der aineye ferheng, Şubat 2001. 16. sayı

² Dini Diyalog merkezi dizi oturumlarında yaptığı bir konuşma, Medrese-i Feyziye-i Kum, 27. 1. 1381 (16. 4. 2001)

1- Avrupa’da İslamcılık

Muteber bilgiler ve kaynaklı raporlar esasınca, “Avrupa’da İslam’ın etkisi gün geçtikçe artış kaydetmektedir.”¹

Avrupalı kültürel şahsiyetlerden bazıları, bu konuda şöyle demişlerdir: “Biz, Avrupa kıtasında Müslümanların sayısının inanılamayacak ölçüde artış kaydettiğine şahit olmaktadır. Her yıl Avrupa’da çok sayıda insan İslam dinine girmektedirler.”²

Almanya’nın meşhur oryantalisti ve araştırmacısı Stein Bach ise özel Berlin Üniversitesinde bir seminerde yaptığı konuşmasında, “Geleceğin Avrupası siyasi, iktisadi ve hatta tarihi bir Avrupa olmayacaktır” hakikatini beyan ederek şöyle demektedir: “Avrupa’nın geleceği, geçmiş gibi değildir. Dünya dinleri, özellikle İslam gelecekte çok etkili bir rol oynayacaktır. Artık Avrupa’nın geleceğini Hristiyan bir Avrupa olarak düşünmek mümkün değildir.”³

İtalyan baskısı El Jurnale gazetesi de, “İslam Avrupa’yı fethedecektir” başlıklı bir makalesinde açık bir şekilde şöyle yazmaktadır: “Eğer durum bu şekilde gidecek olursa, gelecek iki yüz yıl içinde Avrupa Müslüman olacaktır ve bütün belirtiler, özellikle de nüfus artışı bu öngörüü teyit etmektedir.”

Bu gazete şöyle devam etmektedir: “Şu anda İslam, Avrupa’da ve İtalya’da ikinci din konumundadır, gelecek İslam’ın olacaktır ve hiçbir din, İslam kadar hızla yayılmamaktadır.”⁴

¹ İspanya baskısı, El Mondo gazetesi, Fransa Hristiyan önderlerinden Harvey Legrandaz’dan naklen, Ebrar, 28. 8. 1370 (19. 11. 1991)

² Ahmet Huber, İsveçli yeni Müslüman olmuş düşünür ve gazeteci, Keyhan-i Heva-i ile yaptığı bir söyleşi, 1. 1. 1375 (21. 3. 1996)

³ Söz konusu seminer, 3. 4. 1379 (23. 6. 2000) tarihinde düzenlenmiştir. Almanya’da İran İslam Cumhuriyeti Kültür ateşesinin çıkardığı aylık dergi, 5. 5. 1379 (26. 7. 1979)

⁴ Ahbar gazetesi, 16. 4. 1376 (7. 7. 1997)

Avrupa toplumlarında İslamın yayılmasıyla birlikte, Fransa, İngiltere, Almanya, İsveç, Avusturya, Hollanda, İtalya, İspanya ve Danimarka gibi ülkeler de yeni Müslüman olmuş kimselerin hızla arttığı ülkeler arasına katılmıştır.

Araştırmacılar şuna inanmaktadır ki, “İslam şaşırtıcı bir süratle Avrupa’yı fethetmektedir. Şu anda İngiltere, Almanya ve Fransa’da Müslümanların sayısı, 4- 6 milyona ulaşmış bulunmaktadır. Diğer Avrupalı ülkelerde de yüz binlerce Müslüman yaşamaktadır.”¹ Ve, “Avrupa’da 1979 yılından önce, geniş çapta bir İslami teşkilatlanma mevcut değildi. Ama bugün Avrupa’daki bütün ülkelerde, bir şehirde birden fazla İslami teşkilatlar mevcuttur. Örneğin İngiltere’nin Manchester şehrinde, onaltı İslami teşkilat faaliyet göstermektedir. Avusturya’da 85 cami vardır ve sadece Avusturya’nın başkenti Viana’da 33 cami bulunmaktadır. Şu anda bütün Avrupa’da yaklaşık yirmibeş ila otuz milyon Müslüman yaşamaktadır. İngiltere’de de Müslümanlara özgü bir parlamento vardır. Hollanda ve Almanya Parlamentosunda da Müslüman temsilciler bulunmaktadır. Bunlar, devlet tarafından yayımlanmış resmi rakamlara dayanmaktadır.”²

¹ Alexi Malashenku, Karangi kurumu İslami ilimler araştırmacısı (Rusya şubesi), Keyhan gazetesi, 4. 5. 1376 (26. 7. 1997)

² Prof. Muhammed Hüseyin Hüda, Mahname-i İslam ve garb, Defter-i Tahkikat-i İslami-i Vezaret-i Umur-i Harice, 28. sayı, Aralık 1999

İtalya

Mevcut raporlar esasınca, “Son yıllarda İtalya’da on binden fazla Hıristiyan İslam’a yönelmiştir.”¹

Bu konuda Reuters haber ajansı da şöyle ilan etmiştir: “Yılda üç ila beş bin İtalyan katoliği İslam dinine yönelmektedir.”²

Avusturya

Avusturya’da istatistik merkezinin yayımladığı rakamlar esasınca, “Sadece 1981- 1991 yılları arasında, Müslümanların sayısında iki kat artış olmuştur. Aynı zamanda bu ülkelerde Katolik ve Anglikan kiliselerine bağlı olanların sayısında bir azalma görülmüştür.

İspanya

İspanya gazetecisi Azize hanım (Goumis Sanders) da İspanya’da İslami yönelişlere işaret ederek şöyle demiştir: “Bazı İspanyalı gençler, İslam’a ilgi duymaktadırlar ve yaşamak için başka bir yol düşüncesiyle İslam’a ilgi duymaktadırlar.”³ Ve, “Mevcut rakamlar esasınca da geçen yirmi yıl zarfında, İspanya ülkesinde yaklaşık otuz bin kişi İslam’a yönelmiştir.”⁴

Hollanda

Hakeza, Mısır’da bulunan antik eserler kurumunun Hollandalı müdürü Ferit Lehmaves ise şöyle demiştir: “Hollanda’daki İslam karşıtı

¹ Vatikan’ın batı ile İslam araştırmalar sorumlusu, Harris Normans’tan naklen, Cumhuri-i İslami gazetesi, 19. 12. 1372 (10. 3. 1994)

² Yeni Şafak, 21. 9. 1380 (12. 12. 2001), Mahame-i Garb der Aine-i Ferheng, Şubat 2001. 16. sayı

³ Risalet gazetesiyle yaptığı bir söyleşi, 1. 3. 1376 (8. 11. 1989)

⁴ Pegah-i Havza dergisi, 21. 5. 2000

propagandalara rağmen, İslam'a yönelen Hollandalıların sayısı gün geçtikçe artış kaydetmektedir."¹

"Örnek olarak 1980 yılının başlarında Amsterdam'da büyük bir kilise yapılmıştır. Ama hiç kimse bu kiliseye gitmiyordu. Bu yüzden de 1990 yılının başlarında Amsterdam'ın yerel hükümeti bu kiliseyi Müslümanlara vermiştir. Bu kilise bir mescit olarak yeniden onarıldı ve şu anda da Muhammed'in (Allah'ın selamı O'na ve Ehl-i Beyi'nin üzerine olsun) takipçileriyle dolup taşmaktadır."²

Yapılan araştırmalar esasınca bu ülkede yayımlanan Metro gazetesinin bildirdiğine göre Amsterdam'da İslam dini birinci din haline gelmiştir ve Amsterdam'ın yedi yüz bin kişilik nüfusunun % 13'ünü Müslümanlar oluşturmaktadır. 1990 yılının ikinci yarısında yaklaşık ikibin Hollandalı kadın, Hollanda Müslüman kadınlar cemiyetine üye olmuştur."³

İsveç

İsveç'te de, "İslam hızla ilerlemektedir, bütün engellere rağmen, camiler ve İslami encümenlerin sayısı artış kaydetmektedir." Oysa 1976 yılında İsveç'te sadece 16 bin müslüman yaşamaktaydı. 1988 yılında ise bu sayı, 60 bin kişiye ulaşmıştır. 1995 yılına kadar ise bu sayı 200 bine ulaşmış durumdadır."⁴

¹ İttılaat gazetesi, 17. 12. 1372 (8. 3. 1994)

² Alexei V. Juravski, Rusya bilim akademisi oryantalizm kurumunda milletler ve kıtalar arası medeniyet ilişkileri tarihi uzmanı, Mahname-i İslam, garb, 16. sayı, Aralık-Ocak 1998

³ Zaman gazetesi, Türkiye baskısı, 12. 5. 1381 (3. 8. 2002), Mahname-i Garb der Aine-i Ferheng, Eylül 2002

⁴ Menuçehr Debir Siyaki, Der garb çe migozere, İsveç gazetecisinden naklen, 177 ve 178. s. 221 ve 222

Kanada¹

“1996 yılında, Müslümanlar hakkında yapılan bir araştırma ve Kanada Yahudileri kongresinden elde edilen rakamlar esasınca Kanadalılar diğer dinlerden daha çok, İslam’a yönelmişlerdir.

İslam’a bu yönelişin ışığında, 1990’lı yıllarda Müslümanlar, bir milyona yakın nüfusuyla, Kanada’da Hristiyan olmayan en büyük azınlık konumuna gelmiştir. Şu anda Müslümanların sayısı, Hristiyanlığın beş büyük fırkasına mensup olanların sayısına denk bir rakamdadır.”²

Danimarka

Danimarka’da da, “İslam yavaş ama güven dolu adımlarla Danimarka’daki gürültülü hayatta adım adım ilerlemektedir.”³

Almanya

Almanya’da basılan Der Spiegel dergisi de, “Müslüman olan Almanların sayısı artış kaydetmektedir” başlığı altında yayımladığı bir makalesinde şöyle yazmıştır: ”Almanya’da yaklaşık yediyüz camide, Almanya uyruklu yüz bin Müslüman, Mekke’deki kibleye doğru namaz kılmaktadırlar. Müslüman olan Almanların sayısı hergün artış kaydetmektedir. Örneğin, 1991 yılında, Festeghalen bölgesinde 80 kişi Müslüman olmuşken, şu anda bunların sayısı 150’ye ulaşmış bulunmaktadır.”

¹ Özetlemek için bu ülkenin diğer Avrupalı ülkelere katılımı hususunda normal sıralamaya riayet edilmemiştir.

² Kanada’daki İslam Cumhuriyeti kültür ateşesinin raporu, Mahname-i Garb der Aine-i Ferheng, Ekim 2002 sayısı

³ Keyhan gazetesi, 1. 9. 1371(22. 11. 1992), Arapça el- Alem dergisinden naklen

Schiusuzet müdürü Muhammed Abdullah da bu konuyu beyan ederek şöyle eklemiştir: “Müracaat edenlerin sayısı gün gittikçe artış kaydetmektedir. Yaklaşık beş yüz Müslüman düzenli bir şekilde Münih, Achen ve Hamburg’daki İslami merkezlere müracaat etmektedir.”¹

Spiegel dergisi de yayımladığı başka bir raporunda şöyle yazmıştır: “Sekizbinden fazla Alman kadın bu yılın ilk başlarında Müslüman olmuşlardır. Bu Almanyalı Müslüman olmuş kadınların çoğu, kendi iş yerlerinde ve iş arkadaşlarının önünde namaz kılmaktadırlar.”²

Spiegel’in yazdığına göre, “Şu anda Müslümanlar, Almanya’daki dini azınlıkların en büyüğü haline dönüşmüşlerdir.”³

Fransa

Fransız haftalık dergisi Lou Jouen de yayımladığı bir raporunda bu ülkede Müslümanların gittikçe arttığını yazarak şöyle demektedir: “1970 yılında Fransa’da Müslümanlar için sadece 23 ibadet yeri varken, 1979 yılında İran’da İslam Cumhuriyeti’nin kurulmasından sonra İslam’a yöneliş ve de dini merkezler oldukça çoğalmıştır.”

Bu haftalık dergi daha sonra şöyle yazmaktadır: “1992 yılına kadar, Fransa’daki cami ve mescitlerin sayısı 1273’e ulaşmıştır. Bunların 360’ı Paris ve etrafında bulunmaktadır.”⁴

Fransa televizyon kanalında Ortadoğu ilişkileri uzmanı olarak görev yapan Dr. Es’ed Haydar da bu konuda şöyle demektedir: “İslam’a dönüş ve yöneliş trendi, 1980 yılından itibaren Fransa’da yükseliş kaydet-

¹ Dr. Murat Hoffman, el- İslam, D. Garib Muhammed Garib’in tercümesi, s. 249

² Hasan es- Said, İslam ve garb, Şakir Kesrai’nin çevirisi, s. 97 ve 98

³ Risalet gazetesi, 5. 7. 1372 (27. 9. 1993)

⁴ Keyhan gazetesi, 10. 6. 1372 (1. 9. 1993)

meye başlamıştır. 1980 yılına kadar İslam dini, ikinci bir din olarak resmen tanınmazken, bugün bir hakikat olarak İslam dini Fransa'nın ikinci dini olarak düşünülmektedir.”¹

Fransa'da İslam'a yönelik hareketi öylesine ciddi bir hareket haline gelmiştir ki Fransız gazetesi Figaro bu konuda şöyle yazmaktadır: “Bugün Fransız gençleri görülmemiş bir şekilde İslam'a yönelmektedir.”²

Fransız meşhur yorumculardan Jean Linlacapelle ise uyarıcı bir itirazda bulunarak şöyle demektedir: “Her yıl Fransa'da elli bin kişi İslam'a yönelmektedir.”³

Meşhur Fransız gazeteci Terry Doubumun ise bu ülkede İslamın gelişmesi hususunda şöyle yazmaktadır: “İslam'ı araştırmaya başladığım zamandan beri Fransız kadınlarının Müslüman olma konusu, sürekli beni şaşırtmıştır. Özellikle de Müslüman olan Fransız kadınlarının sayısı, yüz bine ulaşmıştır. Ben sürekli kendi kendime şu soruyu sordum: “Nasıl olur da Fransız kadınları, onlarca yıl boyunca özgürlük ve kadın erkek eşitliği hakkında yavaş yavaş elde ettiği haklarına rağmen, batılıların deyimiyle kadın haklarını ayaklar altında çiğneyen bir dine yönelebilir?!”⁴

İngiltere

İngiltere devlet radyosu BBC tarafından yayımlanan rapor esasınca, “İngiltere halkının büyük bir kesimi her gün İslam'a yönelmektedir.”⁵

¹ Uluslararası İkinci İmam Humeyni ve dini düşüncenin ihyası ikinci kongresinde, bir konuşma, Cumhuri İslami gazetesi, Haziran 1998

² Keyhan gazetesi, 22. 5. 1375 (28. 1. 1997)

³ Yeni Şafak gazetesi, 21. 9. 1380 (12. 12. 2001), Türkiye baskısı, Mahname-i Garb der Aine-i Ferheng, Şubat 2001. 16. sayı

⁴ Hasan es- Said, a.g.e, , s. 95

⁵ Cumhuri-i İslami gazetesi, 9. 6. 1372 (31. 8. 1993)

Londra İslami araştırmalar merkezi tarafından yayımlanan rakamlar esasınca da, “Her ay Londra’da elli kadın İslam’a yönelmektedir.”¹

İtalya resmi haber ajansı da bu konuda bir haber yayımlayarak şöyle ilan etmiştir: “Sadece son iki yılda yirmi bin eğitim görmüş İngiliz kadını İslam’a girmiştir.”²

İngiliz gazeteci Lucy Brington hanım ise İngiliz gazetesi Times’da yazdığı bir makalesinde şöyle demiştir: “İngiliz kadınlarından bir çoğu İslam’a yönelmektedirler. Müslüman olan İngiliz kadınlarının sayısı, kat kat artmıştır.”³

Lucy Brington’un makalesinde ortaya konulan ilmi bilgilerden biri de şudur: “İngiltere’de yeni Müslüman olanların sayısı, göçmenlerin sayısı kadardır veya ondan daha fazladır.”⁴

Bu konuda araştırma yapan her insanın zihnini meşgul eden önemli hususlardan biri de şudur: “İngiltere’deki resmi rakamlar, Muhammed isminin John isminden daha çok olduğunu göstermektedir. Muhammed ismi, otuz yedinci sırada karar kılmıştır. Oysa John adı otuz dokuzuncu sırada yer almıştır ve bu gerçek, çok derin bir hakikati ifade etmektedir.”⁵

İngiltere’de Eşraf Sınıfı Arasında İslamın Yayılması

BBC radyosu, Londra baskısı Independent’tan naklen yayımladığı bir raporunda, İngiltere’de İslamcılığın yayılması trendi üzerinde durulmuştur. Bu radyo yorumcusu şöyle demiştir: “İngiltere vatandaşlarının İslam’a olan ilgisi dikkate değer bir husustur. Son yıllarda İslam, eşraf sınıfı arasında hızla yayılmaktadır. Öyle ki şu anda, bu sınıf üyelerinin

¹ İttılaat gazetesi, 9. 7. 1373 (1. 10. 1994)

² Cumhuri İslami Gazetesi, 15. 10. 1372 (5. 1. 1994)

³ Hasan es- Said, İslam ve garb, Şakir Kesrai’nin çevirisi, s. 95 ve 96

⁴ a.g.e,

⁵ a.g.e,

en meşhurlarından bazılarının çocukları İslam'ı kabul eden kimselerin zümresinde yer almıştır.

BBC muhabiri şöyle eklemektedir: “Bu kimselerden biri de, BBC radyo televizyon müdürü John Brand’ın oğlu Yahya Brand’dır. Diğer biri de Irak’a kanunsuz şekilde silah satma meselesini inceleme komisyonuna başkanlık eden hakim Scott’ın kızı ve oğludur. İngiliz toplumdaki toplumsal ve iktisadi önderlerden bazılarının çocukları da İslam’a girmişlerdir.”

Bu muhabir şöyle eklemektedir: “Burada dikkat edilmesi gereken önemli hususlardan biri de şudur ki İslam’ı kabul edenlerin tümü, yüksek tahsilli kimseler olmuştur. Bu kimselerin bireysel başarısı ve toplumsal etkisine teveccühen, Müslüman olmalarının İngiltere halkının üzerinde çok büyük bir etkisi olmuştur.”¹

Müslümanların Camilere Yönelişinin Artması ve Hristiyanların Kilise’ye Yönelişinin Azalması

İngiltere baskısı Sunday Times haftalık dergisi de İngiltere toplumdaki İslamcılık olgusuna işaret ederek, ülkedeki Hristiyanlık ve kilise üzerinde egemen olan durgunluk hakkında şöyle yazmaktadır: “1992 ve 1994 yılları arasında, yılda otuziki bin kişi camiye giden Müslümanlara eklenmiştir. Oysa her yıl kiliseye giden Hristiyanlardan, oniki bin kişi eksilmiştir.”²

İngiltere’de oturan Müslümanların sayısının ve İngiltere yeni Müslüman olmuş İngilizlerin artış kaydetmesiyle birlikte bu ülkenin dini makamları, kiliseye gitme hususunda İngiltere’deki Hristiyanların geleneksel ilgisinin azalması karşısında endişeye kapıldıklarını ifade etmektedirler.

¹ Cumhuri İslami gazetesi, 16. 1. 1373 (5. 4. 1993)

² a.g.e,

Bu konuda yayımlanan bir başka rapora göre de, Sunday Telegraph haftalık dergisi bu konuda yaptığı araştırmaların sonucuna yer vererek (ki İngiltere’deki otuzyedi bin kilise ve bu kiliseye giden halk arasında anket yapılmıştır) şöyle yazmıştır: “Şu andaki rakamlar esasınca düzenli olarak her Pazar günü kiliseye gidenlerin sayısı, İngiltere’nin bütün cemiyetinin % 8’ini teşkil etmektedir. Yani 3.714.700 kişiden daha fazla değildir. Dini makamlar, bu sayının 2020 yılına kadar % 2’ye ineceğini düşünerek endişeye kapılmaktadırlar.”

Sunday Telegraph daha sonra şöyle eklemektedir: “Düzenli olarak kiliseye gidenlerden, onbeş yaşın altındaki gençlerin sayısı, bütün din-dar Hristiyanların % 25’i idi. Bugün sadece % 19 civarındadır. Rakamların da gösterdiği gibi, yirmi ila otuz yaşlarındaki gençlerin % 5’i kiliseye gidip ibadet etmektedirler.”¹

Times dergisi de bahsedilen gerçeği şu şekilde teyit etmektedir: “Hristiyan fırkaları ve kiliseleri arasındaki ihtilaf gün gittikçe daha da derinleşirken çoğunu kadınların teşkil ettiği İngiliz halkından bir çoğu, beklenmedik bir şekilde İslam’a yönelmektedir.”²

Avrupalıların İslam’ı İstediklerine Dair Reel Örnekler

Avrupa ülkelerinin sanat, siyasi, kültür ve ilmi şahsiyetlerinden bir çok kimse son yıllarda yeni Müslüman olanların safına katılmıştır. İslam’ın hayat verici öğretileriyle karşılaştıktan ve de İslam devriminin manevi ve dini mesajıyla aşına olduktan sonra, iştiaf içinde İslam’a yönelmişlerdir. Avrupalı toplumlarda vatandaşların İslam’a yöneliş hareketinin mahiyetini daha iyi tanıyabilmek için Almanya Bremen teknik fakültesi muavini ile meşhur İngiliz pop şarkıcısının yaptıkları açıklamaları ele almak ve de Norveç maoist parti liderinin Müslüman olma olayını aktarmaya çalışacağız.

¹ Keyhan gazetesi, 8. 9. 1378 (28. 11. 1999)

² Cumhuri İslami gazetesi, 15. 10. 1372 (5. 1. 1994)

1- Prof. Yaves Usus: Almanya Bremen teknik fakültesi muavini olan Prof. Yaves nasıl Müslüman olduğu hakkında yaptığı bir açıklamasında şöyle demiştir: “Almanya’da batılı tarzda terbiye edilmeme ve yaşamama rağmen teknik üniversitede eğitim gördüğüm döneme kadar, bir çok diğer insanlar gibi İslam devriminin etkisinde kaldım. Bu etki neticesinde, benim gibi idealist olan bir çokları ki daha önce Hristiyan veya komünist teşkilatlarda da çalışmıştık, herkesten önce İslam’a girdik, sonra Şia olduk ve daha sonra da İmam Humeyni’nin mukallidi olduk.

Daha sonra da Prof. Usus, “Batı dünyasında gençlerin idealistliğini küçümsememek gerekir. Üniversite öğrencilerinden bir çoğu, adaletin ve dünyadaki servetlerin adilce bölüşürülmesinin peşindedirler ve de iktisadi zulüm sebebiyle uluslararası sömürgecileri reddetmektedirler” hakikatine işaret ederek şöyle devam etmiştir: “İran İslam Cumhuriyetinde İmam Humeyni’ye uyararak İslam devrimini zafere ulaştıran ve şimdi de büyük bir ciddiyetle Ayetullah Hamanei’yi taklit ederek dünya genelinde İslami hükümeti gözler önüne seren fedakar kardeşlere teşekkür etmek gerekir. Zira onlar, dünya halklarının, taraftarları gittikçe artış kaydeden tek din olan İslam’ı tanımlarına sebep olmuşlardır.” Profesör, batı kültürünün boş bir şey olduğunu teyit ederek şöyle demiştir: “Bu şaşkınlık vadisinde İran İslam Cumhuriyeti, dünyadakilere değerlere dayalı bir sistemi takdim etmiştir.”¹

2- Cat Stevens (Yusuf İslam) : İngiliz asıllı meşhur pop şarkıcısı olan Yusuf İslam, Malezya’nın başkentinde düzenlenen “yirmi birinci asır karşılaşmalarında İslam” adlı uluslararası konferansa özel misafir olarak katılarak İslam’a yönelişi hakkındaki tecrübelerini nakletmiştir. Yusuf İslam şu anda yetkin sesiyle İslam’ı tebliğ etmekte, Kur’an-ı Kerim okumakta, bir çok İslami medreseler tesis ve idare etmektedir. Yusuf İslam bir konuşmasında şöyle demiştir: “İran İslam devriminden bir

¹ Sobh dergisiyle yaptığı bir söyleşi, 28. 7. 1374 (20. 10. 1995)

yıl önce İslam’a yöneldiğim zaman, tabiat, insan ve dünya bilinmezleri hakkındaki bütün korkularım huzura dönüştü ki bu, **“Göklerde ve yerlerde olan her şey Allah’ındır”** ayetinden kaynağını alıyordu.” Cat Stevens daha sonra, diğer dostlarına da İslam’ı ve Müslüman olmanın güzelliklerini anlatmak için çektiği sıkıntılara işaret ederek şöyle demiştir: “Dostlarımdan bir çoğu henüz alkol ve uyuşturucu madde tüketiminin içinde boğulmuş haldeydiler. Onların İslam Peygamberine inanmalarını nasıl sağlayabilirdim? Onların düşüncelerini nasıl değiştirebilir ve kalplerini açabilirdim?

Oysa ben, yeni Müslüman olmuş biri olarak başkalarına kılavuzluk etmek hususunda çok az bir şansa sahiptim. Aniden İran İslam devrimi televizyonlarımızda görüntülenmeye başladı. Bu görüntülerde, “Allah-u Ekber ve Ayetullah Humeyni rehber” diyen bir çok yeni Müslüman olmuş kimselerin resimleri televizyon ekranlarında ortaya çıkmaya başladı ve ben Allah’a şükrettim.” Stevens daha sonra şöyle demiştir: “İslam’ın gücünün her yerde hissedildiğine inanamıyordum. İslam aniden tanınan bir kavram haline geldi, ezan sesi dünyayı titretti. Soğuk savaşın soluğunda İslam, Komünizm ve Emperyalizm düşüncelerinin yerine geçecek tek güç haline geldi.”

Cat Stevens konuşmasının sonunda şöyle demiştir: “İslam, dünyayı yeniden şekillendirme halindedir.”¹

3- Norveç Maoist parti başkanının Müslüman oluşu: Norveç’teki İran elçiliğindeki kültür ateşesi, Dr. Leen Sad’ın nasıl Müslüman olduğu hakkında açıklamada bulunarak şöyle demiştir: “Norveç’in başkenti Oslo’da ikamet ettiğim günlerde, gazeteleri inceliyor ve tercüme ediyordum. Daha sonra, “İslam çok yakında batıyı fethedecektir.” başlıklı bir makale gördüm. Araştırdıktan sonra bu makalenin Norveç maoist parti başkanı Dr. Leen Sad’ın kalemiyle yazıldığını anladım. Dr. Leen Sad eğitimi Londra’da yapmış, devrimci bir kimseydi. Kaç defa,

¹ Mahname-i Sobh, Ekim, 1995

Müslümanlara yardım etmek için Filistin'e göç etmiş ve de meşhur Kara Eylül ve Ürdün'ün Filistinlilere saldırısı olaylarında yaralanmıştır.”

“Büyük bir çabadan sonra onu buldum, kendisiyle irtibata geçtim, İran, devrim ve İslam hakkında çok meraklıydı. Kendisiyle yaptığımız ilk oturumda sorduğu sorulara cevap verdim. Ama o benden, bu partinin mensuplarıyla yapacağım başka bir oturumda bu sözleri tekrarlamamı istedi.”

Sonunda Dr. Leen Sad, İran İslam devriminin zafer yıldönümü mü-nasebetiyle Dr. Erich Foyester ile birlikte İran'a davet edildiler. Bu yol-culuk onlar için o kadar ilginçti ki, her iki şahsiyet de devrime adeta aşık olmuşlardı.”

Daha sonra kendileri, “İran devrimi çok yakında evrensel olacaktır.” başlıklı bir makale yazmıştır.” İran kültür ateşesi, daha sonra şöyle ek-lemektedir: “Bir gün Gadir- i Hum meselesini sordu, ben izah ettim, o sırada çok ilginç bir haletle sahipti. O gün ikinci vakti, Encümen- i Hü-seyni'den bir telefon açtılar ve de akşam ve yatsı namazından sonra bir merasim olduğunu söylediler ve de birinin Müslüman olmak istediğini belirttiler. Asla bu ferdin Dr. Leen Sad olacağını düşünmemiştim. So-nunda Dr. Leen Sad Şii bir Müslüman oldu ve de kendisi için Ali ismini seçti.

Norveç'teki İran İslam Cumhuriyeti kültür ateşesi daha sonra şöyle demektedir: “Bir müddet sonra, Dr. Leen Sad'ın eşi Annabert de bana telefon açtı ve şöyle dedi: “Ben de Müslüman olmak istiyorum.” Ben şaşırmıştım, Allah'a şükrettim. Annabert şöyle dedi: “Ben çarşaf isti-yorum.”

Ben kendisine şöyle dedim: “Örtülü olmak yeterlidir, neden çarşaf istiyorsunuz? ” Zira ben, orada çarşafa saldırılar olduğu için, kendisine söylenecek sözlere tahammül edemeyeceğini düşünüyordum. Ama o önemle isteğini tekrarlayarak şöyle dedi: “Ben, kendime model aldığım

İranlı kadınların mücadele elbisesiyle şehadeteyni dile getirmek istiyorum.” Ben ona, “hangi ismi seçtiniz? ” diye sordum. O, “Zeyneb” diye cevap verdi. Ben, “neden? ” diye sordum. O şöyle dedi: “Araştırdım, Hz. Zeyneb’in (Allah'ın selamı üzerine olsun) sabırlı, direnişçi ve kamil bir kadın olduğunu gördüm.”¹

ABD’de İslam’a Yöneliş

Batının yeni medeniyeti ve kültürünün ağırlık merkezi olan ABD, ülkenin siyasi düzenine sızmış olan Uluslararası Siyonizmin geniş etkisi sebebiyle, sürekli olarak İslam ve Müslümanlar aleyhine düşmanca siyasetler takip etmiştir. Ama şu anda ABD, toplumsal ve kültürel alanda bir çok önemli değişiklikler yaşamaktadır.

Bugün, ABD’de hızla yayılan İslam hareketi, uluslararası konularda yorum yapan uzmanların dikkatini çekmiştir.

Şu anda, “Amerika’nın orta büyüklükteki şehirlerinin bir çoğu, en azından bir camiye sahiptir. Amerikan ordusu Müslüman alimleri istihdam etmektedir. Beyaz Saray, Ramazan bayramı sebebiyle Müslümanlara kutlama mesajları göndermektedir ve İslam’a inanmak, Amerika’da inanılmayacak boyutlara ulaşmış bulunmaktadır.”²

ABD vatandaşlarının İslamcı hareketi, son birkaç yıl zarfında özellikle son on yılda, Müslümanların sayısını ve bu ülkedeki İslam ve İslami merkezlerin sayısını şaşırtıcı bir şekilde kat kat artırmıştır. Örneğin 1967 yılında bir Müslüman Amerika’ya girmek istediği zaman, ibadet edecek bir yer bulabilmek için çok zahmet çekmek zorundaydı. Oysa şu anda California’nın Orange County şehrindeki İslami kaynaklar ku-

¹ Mecelle-i Peyam-i Zen, 49. sayı, Nisan 1996

² Prof. Jane Smith, Connecticked eyaletindeki Hartford İslami eğitim akademisinde İslami araştırmalar uzmanı, mahname-i İslam ve garb, Defter-i Tahkikat-i İslami-i Vezaret-i Umur-i Harice, 3. sayı, yıl 1. 2000

rumunun yaptığı araştırmalar esasınca, bu ülkede 1100 cami bulunmaktadır. California eyaletinde de 100 cami yapılmıştır. Bu camilerin % 80'i son oniki yılda yapılmıştır.”¹

Bu konuda yorumlanması ve derinliğine inilmesi gereken önemli konulardan biri de şudur ki, yapılan değerlendirmeler ve inkar edilmesi mümkün olmayan kanıtlar göstermektedir ki, ABD’de İslamcılığın ve İslam’ın son on yılda hızla yayılmasının kökleri İran İslam devrimi ve İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) ilahi kıyamındadır.

Velhasıl yorumcular şuna inanmaktadırlar ki, İslamın yayılma kaydetmesi devam ettiği taktirde, İslam gelecekte ABD’de çok önemli bir rol oynayacaktır. Öte yandan batı medeniyetini tümel haysiyetiyle, kendiliğinden etkileyecektir.

Bu bölümde, konuyla ilgili mevcut raporlardan ve bilgilerden bazı-
larını inceleyelim:

1- Amerika Radyosunun Bu Ülkede İslam’ın Gelişmesi Hakkında Yayımladığı Rapor

Amerika radyosunun Farsça bölümü, ezan sesiyle başlayan bir yayınında eldeki raporu (ABD’de İslamcılığın önemli oluşumu) sunarken şöyle demiştir: “Müslümanları namaza çağıran bu ses, çok kalabalık bir caddeden veya Jakarta şehir merkezinden, ya da Pakistan’daki bir köyden gelmemektedir. Aksine bu ezan sesi, aslında bir çok yabancı elçilikleri de içine alan Washington’un Massachusetts caddesinde yankılanmaktadır. Amerika’nın en eski mescitlerinden biri olan Washington İslami merkezinin yüksek minarelerinden ezan sesleri duyulmaktadır.”

Bu rapor şöyle eklemektedir: “İslam, dünyada en hızlı yayılan dindir. İslam’ın mensuplarının hızla artış kaydettiği ülkelerden biri de Amerika’dır.”

¹ New York’taki İran İslam Cumhuriyeti kültür ateşesinin yayımladığı raporun bir bölümü, mahname-i garb der ainei ferheng, üçüncü sayı, birinci yıl, 2000

“Massachusetts Üniversitesi üstadı ve İslam konusunda uzman olan Juan Haddad ise şöyle demiştir: “Bir çok Amerikalı’ya göre İslam, Ayetullah Humeyni vasıtasıyla dünyaya tanıtılan bir çehreye sahiptir.”

Amerikalı Müslümanlar hakkında güzel bir şekilde araştırma yapmış olan Ferit Toman ise yakın etmektedir ki: “İslam’ın Amerika’nın gerçek dini olacağı gün çok yakındır.” Daha sonra şöyle eklemiştir: “Amerika’daki camilerden 1200 tanesi son oniki yıl içinde yapılmıştır.”

Washington İslami merkez müdürü Abdullah el- Huc şöyle diyor: “Şu anda yakinen İslam, Amerika’daki dinler arasında en hızlı yayılan din konumundadır.”¹

2- Beyaz Sarayın İslam’ın Hızlı Yayılışını İtiraf Edişi

Amerikan toplumunda İslam’ın gelişme ritmi öylesine hızlı ve alemleri o kadar açıktır ki Beyaz Saray yöneticilerini de tepki göstermeye ve itirafta bulunmaya mecbur bırakmıştır. Nitekim, Amerika dışişleri bakanı Madeline Albright, New York’ta düzenlenen Asya encümeninde yaptığı bir konuşmasında şu itirafta bulunmuştur: “İslam Amerika’da en hızlı büyüyen dindir.”²

Amerika eski Cumhurbaşkanı Clinton da Beyaz Saray’ın Ramazan Bayramını kutlama münasebetiyle düzenlediği bir toplantıda şöyle ilan etmiştir: “Amerika’da İslam dininin yayılış hızı, diğer bütün dinlerden daha fazladır.”

Söylenecek önemli hususlardan biri de, bu merasimde Amerikan ordusundaki ilk Müslüman İmam olan Abdurreşid Muhammed’in Kur’an ayetlerinden bir bölümünü orada okumasıdır.”³

¹ Keyhan-i Hevai, 19. 8. 1372 (10. 11. 1993)

² Ruzname-i Keyhan, 28. 3. 1377 (18. 6. 1998)

³ Cumhuri İslami gazetesi, 6. 11. 1374 (26. 1. 1996)

3- Amerikan Silahlı Güçlerinde İslam'ın Yayılışı

İslam'ın Amerika toplumunda hızla yayılması, şu anda askeri birliklere ve bu ülkenin silahlı güçlerine de sirayet etmiş haldedir. Bu konuda bir müddet önce yayımlanmış olan son rakamlar esasınca, ABD ordusunda on binden fazla rütbeli kimse İslam'a yönelmiştir.

Amerikan radyosunun, Amerika Müslümanları şurasının bir üyesinden naklen yayımladığı bir rapor esasınca, “Amerika'nın silahlı güçlerindeki Müslümanların sayısı gittikçe artış kaydetmektedir. Önemli olan hususlardan biri de, silahlı güçlerdeki Müslümanların artışının bu ülkedeki Müslümanlar cemiyetinin gelişmesinden daha büyük ve hızlı konumda olmasıdır.”¹

4- Amerikan Ordusunun Yeni Müslüman Olmuş Subayının Açıklamaları

Fransızca yayımlanan Figaro dergisinin muhabiri ABD'de İslam'ın yayılışıyla ilgili yeni gelişmeler hakkında yayımladığı raporunda şöyle yazmaktadır: “İslam diğer bütün dinlerden daha hızlı bir şekilde Amerika'da ilerlemektedir ve gelecekte Amerikalıların dini haline gelecektir. Daha uzak bir gelecekte ise bütün dünyanın dini olacaktır.”

Bu gazeteci daha sonra şöyle yazmaktadır: “Biz Riyad, Hartom veya Tahran'da değiliz. Aksine Texas eyaletinin kalbi olan Cane'deyiz. Fort-hood'un bir adım ötesinde, Dallas ve Steen arasında yer alan bu askeri şehir, özgür dünyanın en büyük askeri karargahı sayılmaktadır. Bu sözleri söyleyen kimse ise şüphesiz kırk iki yaşındaki Simon Danke'den başkası değildir.

Bu şahıs Amerikan ordusunda baş çavuştur ve de Körfez savaşında veya sonrasında müslüman olan askerlerin ve sivillerin ruhani lideridir!

¹ Risalet gazetesi, 6. 6. 1375 (28. 8. 1996)

O, bizleri kucak açarak karşılamaktadır. Namaz vakti geldiğinde baş çavuş, cemaat imamı olmaktadır. Simon diye bilinen adını da Osman olarak değiştirmiştir.

O, Körfez savaşının beklenmeyen etkilerinin canlı şahididir. Başka bir tabirle, Zehran, Cidde ve Riyad'da Saddam ile savaşa gelen yüzlerce Amerikalı askerin Müslüman oluşuna şahit olmuştur. Bu durum Amerikalı ve Arabistanlı makamları büyük ölçüde şaşkınlığa düşürmüştür.

Osman önemle şöyle diyor: “Aile, toplum ve hayatı idare etmenin en iyi yolu İslam’dır. Özellikle de şu anda batı dünyasında ahlaki değerler kaybolmuş, ailevi bağlar kopmuş ve de ırkçılık yeniden dirilmiş haldeyken...”

Daha sonra da şöyle demektedir: “Ben yaklaşık sekiz aydır Müslüman oldum ve New York’ta şehadeteyn kelimesini eda ettim. Ama bu konudan ayrı olarak, ben neden Amerikalı askerlerin Körfez savaşında Müslüman olduklarını anlamaktayım. İslam’da resim yoktur. Allah ne beyazdır ne de zenci, ne erkektir ne de kadın. Bütün insan bireyleri eşittir ve İslam’ın bu boyutu çok çekicidir.”

Osman daha sonra şöyle diyor: “Ben, Arabistan’da Amerikalıların askeri karargahlarının birinde, üç ay içinde Amerikalı askerlerden üç yüz kişinin Müslüman olduğuna şahit oldum.”

Figaro muhabiri, yayımladığı raporun sonunda şöyle demiştir: “Ertesi gün Osman’ın evinde öğle yemeği yedik. Eşi Raşide, bizimle aynı masada yemek yemedi, Osman’ın kızları da yemeğe gelmedi. Kadınlar, erkeklerle birlikte oturmuyordu. Ayrılırken arabanın dikiz aynasında gülümseyen Danke’yi görüyorum. Onun sesi kulağımda yankılanmaktadır. O şöyle diyordu: “İnşallah yakın gelecekte Amerika Müslüman olacaktır.”¹

¹ Fransız dergisi Figaro, 13 Haziran, 1992

5- Amerikalıların İslami Eğilimlerinin Artış Kaydetmesi

Amerika toplumunda İslam'ın hızla yayılması ve gelişmesi konusunda yayımlanan bir diğer raporda ise şöyle okumaktayız: “ABD’nin bir çok bölgesinde İslami şiarlar ve eserler açık bir şekilde göze çarpmaktadır. Ayrıca günden güne İslam dinini kabul edenlerin sayısı artış kaydetmektedir.” George Washington Üniversitesinde, İslam tarihi üstadı olan Dr. John Well ise şöyle diyor: “Son zamanlarda Amerikan halkından bir çoğu İslam’a yönelmiştir. Bir çok kimse de batılı ve İslami ülkelerden ABD’ye göç etmişlerdir. Böylece bu ülkede müslümanların sayısı yaklaşık 18 milyona ulaşmıştır. İyimser müslümanlardan bazılarının dediğine göre, bu cemiyet yakın bir gelecekte Amerika’nın İslami bir ülkeye dönüşeceği bir hadde ulaşabilir! ”

Amerika Müslümanları geçen yirmi yıla oranla çok daha iyi bir ortama sahip bulunmaktadırlar. Artık günümüzde bu ülkenin bütün şehir ve eyaletlerinde camiler vardır. Amerika’daki bütün üniversitelerde müslüman öğrenciler ve üstatlar göze çarpmaktadır. Amerikan hastanelerinde de bir çok müslüman doktor bulunmaktadır. Hatta avukatlık, idari makamlar ve postacılık gibi bazı işler bundan daha önce başkalarının tekelindeyken, bugün artık bu işlerle meşgul olmak hususunda müslümanlar için hiçbir sınırlandırma söz konusu değildir. Bütün bunlar, son yirmi yılda el ele vermiş ve müslümanları Amerikan toplum dokusuna sokmuştur.”¹

New York Times gazetesi de bu konuda bir rapor yayımlayarak şöyle açıklamıştır: “Amerika’da İslam dinini kabul eden kimselerin sayısı günden güne artmaktadır.” Hakeza şöyle yazmaktadır: “Amerika’da yaşayan Latin Amerikalı müslümanların sayısı, birkaç yıl önce-sine kadar parmakla sayılabilecek kadar azdı, ama şu anda on binlerce

¹ El Evset dergisi, 14 Mayıs, 2000. Heftename-i Şoma’dan naklen, 9. 4. 1379 (29. 6. 2000)

kişiyi ulaşmıştır.” Bu gazete şöyle eklemektedir: “1983 yılında İslam’ı kabul eden Hatice Rivera New York’ta bir radyo istasyonu kurarak, Amerikan halkına İslamı kabul etmenin ilerlemiş bir dini kabul etmek anlamına geldiğini anlatmaya çalışmaktadır.”¹

6- Amerika’da Hamit Algar’ın Dilinden İslam’ın Gelişmesi

Amerikalı üniversitelerin yeni müslüman olmuş seçkin üstadı filozof Prof. Hamit Algar ise, Amerikan toplumundaki vatandaşların İslami yönelişlerinin gün gittikçe artış kaydetmesi olayına işaret ederek şuna inandığını belirtmiştir: “İslam dini, uzun bir dönemde Amerika’nın geleceğinde çok büyük bir rol oynayacaktır. Zira İslam fevkalade büyük bir hızla Amerika’da yayılma halindedir.”

Hamit Algar daha sonra şöyle demektedir: “Ders verdiğim üniversitede yaklaşık olarak otuz ila kırk müslüman öğrenci Cuma namazına katılıyorlar. Bu küçük bir rakam değildir. Bu öğrenciler arasında İslami düşünce eskisinden çok daha iyi ve kamil bir haldedir.”

Hamit Algar daha sonra şöyle diyor: “Bütün Amerika’da bu durum büyüme ve gelişme halindedir.”²

7- İslam Amerika’nın Geleceğinde Birinci Din Olacaktır

Amerikalı yeni Müslüman olmuş olan Ahmet Hanif Kevasi ise İslam ile daha iyi tanışmak için kutsal Kum şehrine hicret etmiştir ve ilmi havzalarda ders okumakla meşguldür. Ahmet Hanif, Amerika’da İslam dininin hızla yayılması hususunda şöyle demektedir: “Ben, yaklaşık son otuz yılda Müslüman olmuş olan birkaç milyon insandan sadece biriyim. İstatistiklere göre yirmibirinci yüzyılın başlarında Amerika’daki Müslümanların sayısı o kadar çoğalacaktır ki, İslam Amerika’nın ikinci

¹ Keyhan gazetesi, 27. 9. 1380 (18. 12. 2001)

² Suruş dergisi, 794. sayı

dini haline gelecektir ve yirmibirinci yüzyılın ilk on yılında da Amerika'nın birinci dini olacaktır.” Daha sonra Ahmet Hanif şöyle demektedir: “İslam'ın bu ilerlemesi, İslam'dan uzak bir muhitte gerçekleşmektedir. Amerika'da İslam dinini hatırlatacak birşey mevcut değildir. Camilerin sayısı ne kadar olursa olsun yine de azdır. Buna rağmen İslam dini diğer dinlerden daha hızlı ilerlemektedir. Orada bütün din mensupları mevcuttur. Budistler, Çinliler ve bir çokları çok düzenli programlara sahiptirler. Ama müslümanların düzenli bir tebliğ programları dahi yoktur. Buna rağmen Amerikalıların İslam'a yönelişleri gün gittikçe fazlalaşmaktadır.”¹

8- Amerika'da İslam'ı Tebliğ İçin Ortamın Elverişli Olması

Washington Üniversitesinde batı felsefesi dalında eğitim görmüş olan Kum ilmi havzası alimlerinden biri, Amerika'da İslam'ı tebliğ etmek için uygun bir ortam olduğuna işaret ederek şöyle demiştir: “Amerikan makamlarının yayımladığı resmi rakamlara göre şu anda İslam, diğer dinlerden çok daha hızlı bir gelişme kaydetmektedir. Başlıca istatistik kurumları Yahudilerin elinde bulunmaktadır, ama bu rakamlar gerçektir. Zira bu rakamları bizim lehimize değil, aksine kendileri için bir tehlike alarmı olarak yayımlamaktadırlar.”

İslam'ın tebliği ve yayılması hakkında etkili olan ortamlardan biri de Amerikan zindanlarıdır. Bir kimse, Texas eyaletinin dışında bulunan bir zindanı anlattı ve şöyle dedi: “Biz 4 bin mahkumuz, bu 4 bin kişi arasında bizler, 17 kişi müslüman olduk. Bizim için lütfen kitap ve Kur'an gönderiniz.” Biz de kendileri için var olan kitapları gönderdik. Bir yıl sonra yazışmalarımızın sonucunda bu 17 kişinin 250 kişiye, daha sonra

¹ Tahran Üniversitesi öğrencileri arasında yaptığı konuşma, Keyhan gazetesi, 11. 11. 1377 (30. 1. 1999)

800 kişiye ve daha sonra da zindandaki mahkumların yaklaşık yarısına ulaştığını anladık.”¹

1992 yılında, New York eyaleti tedip merkezi (DOCS), 82 ayrı hapishanede müracaat merkezlerine adını yazdıran müslüman mahkumların sayısını 10.186 kişi olarak ilan etmiştir ki bu rakamlar, 7554 kişi olan üç yıl öncesinin rakamları karşısında, dikkate değer bir artışın olduğunu göstermektedir.

New Jersey, Ohio, Illinois, Indiana, Texas ve California gibi cemiyeti çok olan diğer eyaletlerde de İslam’a yönelik trendini ve de toplumda kök salmasını, daimi mescitler yapmak, Müslümanlar için dini merkezler kurmak ve de müşavere ve hizmet işleri için eyalet tarafından temin edilen Müslüman alimlerin yerlerinin tespitini yakından görebilmek mümkündür.”²

¹ Neşriyye-i Pertov, 10. 12. 1377 (1. 3. 1999)

² Cezire-i der Derya-i Cihan makalesi, Robert Donin, kaynak: California Elektronik Üniversitesi, Garb der aineyi ferheng dergisi, Temmuz 2002 sayısı

(Özellikle Batıda) İslam'a Yönelişin Asıl Etkenleri

Günümüz insanının İslam'a yönelişinin sebeplerinden bazıları, diğerlerinden daha seçkin bir konuma sahiptir. Çağdaş insanın manevi susuzluğu, hayati temel sorularına cevap verebilecek ve beşeri karmaşık toplumu düzenleyebilecek kapsamlı bir mektebe olan şiddetli ihtiyacı bu tür sebeplerden sayılmaktadır. Yorumculara göre söz konusu alanda beşerin ciddi istekleri, son yıllarda İslami yönelişin evrensel boyutta doruk noktasına ulaşmasının en büyük sebebidir.

Hiz. İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun), Gorbaçov'a gönderdiği tarihi mesajında, insanın şeriatin merhamet dolu kucağına sığınmasının gerektiğini belirterek, şu hakikati hatırlatmışlardır ki maddi ve beşer ürünü mektepler, “İnsanlığı doğu ve batıda beşeri toplumun en büyük derdi olan maneviyata inançsızlık buhranından asla kurtaramaz.”¹

İmam'a (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) göre, insanın islami öğretilerden mahrumiyeti, onu maneviyata inançsızlık gibi bir çok sıkıntılı acıların tuzağına düşürmüştür ve de insanın maddi ve manevi hayatının yüce maslahatlarını zayi etmiştir.

Şu anda günümüz insanı, içler acısı durumunun sebebini bilerek, bu derdini tümüyle tedavi etmek ve yeni medeniyetin manevi çıkmazından kendini kurtarmak için gözlerini İslam'ın kapsamlı ve yüce düşüncelerine dikmiş ve hakikatte kendi manevi hayat tarihinin yepyeni sahnesine ayak basmıştır.

İmam'a (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Göre İnsanın Manevi Susuzluğu

Bu asırda insanın manevi susuzluğu, kendisini İslam'ın manevi öğretilerine doğru sürüklemektedir ve de karmaşık sorunlar, insanı islami öğretilere teslimiyete davet etmektedir.

İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) bu tarihi önemli akımı ve de temel özelliklerini beyan ederek şöyle buyurmuştur: “İslam ülkelerindeki alimlerin çoğunun,

¹ Sahife-i Nur, c. 21. s. 66 ve 67

insanlığın maneviyata ve İslam'ın nurani hükümlerine susadığı bu asırdaki tarihi ve ilahi görevlerinden ve büyük rollerinden gaflet etmesi ve milletlerin susuzluğunu derk etmemesi gerçekten çok ilginçtir.”¹

Ayetullah Hamenei de İslam'a yönelik oluşumunda insanların manevi ihtiyacının rolünü teyit ederek ve de, “İslam'a yönelik dalgasının Avrupa ve Amerika ülkelerinin kalbine kadar” yayılması hakikatine işaret ederek şöyle buyurmuştur: “İslam'ın manevi mesajları, her yerde alıcı bulan çok değerli bir meta konumundadır. Günümüz dünyasının ihtiyaç duyduğu manevi mesajlar, sadece İslami öğretilerin sonsuz ve büyük okyanusunda gizlidir.”²

Dünya Müslümanlarının önderi Ayetullah Hamenei, “Beşerin karmaşık sorunlarını sadece yeni ve kapsamlı bir düşünce giderebilir” hakikatini beyan ederek şöyle buyurmuştur: “İslam, günümüz dünyasının muhtaç insanlığına yeni bir düşünce sunmaktadır.”³

İşte bu yüzden New York Times gazetesi yorumcusu, İslam'a yönelik dalgasının ABD'de yayıldığını itiraf ederek bunun sebeplerini beyan hususunda şöyle yazmıştır: “İşin uzmanları şöyle demektedirler: İslam çok cazibeli bir dindir. Zira bu din, evrensel mesajlar taşımaktadır.”⁴

Batının İslam'ı Yavaş Yavaş Kabule Hazırlığı

Bir taraftan batılı toplumların manevi susuzluktan kaynaklanan boşluğu ve artan huzursuzlukları ve diğer taraftan ise İslami düşüncenin kapsamlılığı, artık günümüzde öyle bir takım şartlar ortaya çıkarmıştır

¹ a.g.e, c. 20. s. 126

² İran'ın yurt dışındaki kültür temsilcilerinin Ayetullah Hamenei ile yaptığı görüşme, 11. 6. 1376 (2. 9. 1997)

³ Halk ve devlet memurlarının bi'set günü Ayetullah Hamenei ile yaptığı bir görüşme, 21. 10. 1377 (11. 1. 1999)

⁴ New York Times, 22 Eylül, 2001 sayısı, efzayeşi İslam gerayı der camiayı Amrika pes az buhrani 11 September, makalesi, Judy Wilgon'un kalemiyle

ki bu şartlar altında kolayca şu iddiada bulunmak mümkündür: “Batının toplumsal atmosferi, İslam’ı kabul etmeye elverişli bir hale gelmiştir. Eğer günümüzün dili olan ilim ve mantıkla davet eden kimseler bulunursa, batılı insanla irtibata geçerek bu ortamdan en güzel şekilde istifade edebilir.”¹

Batı medeniyeti İslam dininin ilahi, manevi ve mantıksal düşüncesi- nin karşısında, oldukça zor ve buhranlı şartlara maruz kalmıştır. Şüphesiz İslam devriminin zafere erişmesi, batıda yepyeni bir atmosfer icat etmiştir ve batılıların yüzüne yeni ufuklar açmıştır. Dolayısıyla şöyle söylemek mümkündür: “Şu anda batıda milyonlarca insan bir kurtarıcı ve Mesih beklemektedir. Eğer İslam gerçek anlamda kendilerine tanıtılacak olursa, onlar için kurtarıcı olabilir. Zira İslam öğretileri, batı medeniyetinin kesin kaderinden, yani yok olmaktan kurtarıcı bir yol konumundadır.”²

Almanyalı yeni Müslüman olmuş Leyla hanım da bu konuda şöyle demiştir: “Toplumumuzda var olan korkunç fesatlarla birlikte, eğer insanlar İslam’ın hakikatlerinden ve İslam’ın gerçek yüzünden haberdar olurlarsa, şüphesiz tümü Müslüman olur. Çünkü biz, batılı değerlerin sonuçlarına şahit olmaktayız. Özellikle de son elli yılda Almanlar, Amerikalıların gelmelerinden ve de anti devrimci ölçüleri ve maddi değerleri propaganda etmelerinden sonra bu ahlaki felaket ve yokluğa sürüklenmişlerdir.”³

Söz konusu bu iddiaları teyit etmek için İtalyan haber ajansının, Avrupalı kadınların İslam’a yönelişi hakkındaki bir raporuna işaret etmek

¹ Murat Hoffman, Almanya’nın Fas’taki eski elçisi olup İslam’ı kabul etmiştir, “İslam’ın geleceğini batıda nasıl görüyorsunuz?” sorusuna cevap olarak bu sözü söylemiştir. Keyhan-i endişe, 5. 11. 1376 (25. 1. 1998)

² Dr. Adil Abdullahi Fransa’da İslami araştırma merkezinin başkanı, Feslname-i Huzur ile yaptığı bir söyleşi, 27. sayı, 1999 baharı

³ Susen Sefaverdi, Restahiz-i Der Tariki, s. 64

mümkündür. Bu raporun bir bölümünde şöyle yer almıştır: “İslam, şahsiyetini kaybetmiş olan Avrupalı kadınlara, şahsiyet ve kimlik kazandıran bir etken haline gelmiştir.”¹

Batılılar Açısından Batının İslam’a Olan Şiddetli İhtiyacının Sebepleri

Batının ilmi, kültürel ve siyasi şahsiyetlerinin, batı dünyasının İslami öğretilerden istifade etmeye olan derin inancı ve de İslam dininin çıkmazdan kurtarıcı ve şahsına münhasır gücünü beyan eden sözlerini kısaca bir gözden geçirerek, batılı toplumlardaki vatandaşların İslam’a ve İslamcılığa evrensel boyutlarda yönelişinin sebeplerini daha derin bir şekilde incelemeye çalışacağız.

1- Yol Bulma İhtiyacı

Bugün Fransız İslam bilimcisi Prof. Lamand gibi batılı toplumlardaki bir çok seçkin kimseler şu inanca sahiptirler: Batı dünyası kaybettiği yolunu bulmak için İslam’a muhtaç durumdadır.”²

Nitekim İngiltere dışişleri bakan yardımcısı Derick Fachet de, dünyada var olan felsefe, ilim ve sanatın büyük bir bölümünün her şeyini İslam’a borçlu olduğu hakikatini itiraf ederek şöyle demiştir: “Biz, batının dizginlerini koparmış maddeciliğinin yerine geçebilecek bir yol arayışıyla birlikte, İslam’ın kuşatıcılığına büyük bir ihtiyaç duymaktayız.”³

Amerika’da aile konularında faaliyet gösteren guruplardan birinin başkanı ve de toplumsal konularda araştırmacı olan David Eidensohn (28 Ocak, 2002) ise, “Batı korkunç ve tüyler ürpertici bir bataklığa dönüşmüştür. Her gün daha da kötü kokmaktadır. Anne, baba ve din alim-

¹ a. g. e s. 64

² İran gazetesi, 7. 5. 1375 (29. 7. 1996)

³ Cumhuri İslami gazetesi, 27. 10. 1377 (17. 1. 1999)

leriyle alay etmek, batı toplumunun zaruri ve temel ilkelerinden biri haline gelmiştir” hakikatini beyan ederek şöyle itiraf etmektedir: “Batılı sistemimiz, bir çok şeyleri müslümanlardan öğrenmelidir.”¹

Öte yandan Paris Üniversitesinde İslam medeniyeti dalı üstadı Lui Cardo ise batının İslam’a olan şiddetli ihtiyacının sebebini beyan ederek şu inançta olduğunu söylemektedir: “Batının maddi dünyasındaki ruhsal boşluk, modern dünyanın, maddecilik ve maneviyat arasında bir denge peşinde koşturmasına sebep olmuştur ve İslam bu ihtiyacı gidebilecek bir dindir.”²

2- Manevi Konulara Olan İhtiyaç

Saraybosna Üniversitesi üstadı Dr. Nimarelia bu hususta şöyle demektedir: “Avrupa’da İslam hakkında söz konusu etmemiz gereken konular, manevi, felsefi ve ruhsal konulardır. Zira Avrupalılar bu konulara ihtiyaç duymaktadır. Bu konuda yapacağımız bir tebliğ çalışması da etkili olacaktır.”³

Basiret sahibi düşünürlerin görüşüne göre, Batı medeniyetinin inkar edilmez ve kapsamlı buhranının kökenleri, batının, hayatın çeşitli alanlarında vahiy ve maneviyata sırt çevirmesindedir. Bu hastalık da, İslam’ın mantıksal ve manevi düşüncesine gidilmesi dışında, asla tedavi edilemez.

Bosnalı düşünürlerden biri de bu iddiayı teyit ederek şöyle demiştir: “Bir çok uluslararası yorumcular ve hatta batılı büyük düşünürler bile, batı medeniyetinin büyük bir manevi buhrana düştüğüne inanmaktadır. Bu buhran gittikçe yayılma halindedir. Öyle ki bu buhran şu anda batılı insanın toplumsal hayatına, kurum ve organlarına sirayet etmiş

¹ Mahname-i Hidayet, Niruye Mukavemet-i Besic, Muavenet-i Siyasi, 2. yıl, 17 . sayı, Kasım, 2002

² Name-i Ferheng, 1364 (1989) Baharı, s. 36

³ Keyhan gazetesi, Bosna Hersek özel sayısı, 16. 7. 1371 (8. 10. 1992)

haldedir.” Hakeza şöyle demektedir: “Benim inancıma göre, batı medeniyeti böylesine bir buhranla karşı karşıya olduğu müddetçe, İslam’ın karşısına çıkardığı gerçeklerden başka bir dönüşün yoluna sahip değildir. Eğer Müslümanlar, İslam modelini ve temel ilkelerini anlaşılır bir dille batılılara beyan edecek olurlarsa, şüphesiz İslam taraftarları gün gittikçe daha da çoğalacaktır.”¹

Amerikan haftalık dergisi “Spot Light”ın yorumcusu da, “İslam, batının toplumsal metodunu açık ve kesin bir şekilde reddederek, batı halkının ahlaki bilincinin yeniden uyanmasına sebep olabilir” hakikatini beyan ederek şöyle yazmıştır: “Başka bir ifadeyle İslam özellikle usulcü şekliyle, günümüz dünyasında, insana düşmanlık ve dert dolu bir dünya yükleyen ve daha önce sabıkası olmayan maneviyat açısından köksüz düşüncüyü ve parasal tekellülüğü ciddi bir şekilde ortadan kaldırabilir.”

Hakeza şöyle eklemektedir: “Bu İslam, batıda hakim ve yaygın halde olan riyakarlığa, asil Hıristiyanlıktan daha çok karşıdır. Bu yüzden de, kilise için önemli bir mesaj taşımaktadır.”²

3- Evreni Yorumlayacak Doğru Bir Metoda Olan İhtiyaç

İran İslam Devriminin ortaya çıkışı ve de İslam’ın insan eğitici ekolünün gerçeklerinin gün gittikçe daha fazla açıklanmasıyla birlikte, batılı büyük şahsiyetlerin birbiri ardınca, batı dünyasının İslam’a olan hayati ihtiyacını itiraf ettiğine şahit olmaktayız.

Aynı zamanda Oxford Üniversitesi İslami araştırmalar merkezi başkanlığını da yürüten İngiltere Veliahdı Prens Charles ise sansasyonel bir konuşmasında şu önemli gerçeği açıklamıştır: “İslam dini, önceki

¹ Üstat Nosret Esanoviç, Zenit İslam fakültesi başkanı ve Bosna Hersek’te İslami medeniyet hocası, Feslname-i huzur ile yaptığı bir söyleşi, 11. sayı, Haziran, 1995

² Cumhuri İslami gazetesi, 2. 8. 1371 (24. 10. 1992)

asırlarda, Avrupa'nın büyük bir bölümüne yayılmış ve de insanlık medeniyetinin tekamül ve gelişmesinde olumlu bir rol oynamıştır. Ne yazık ki biz, bunu yanlış yere batı medeniyeti olarak adlandırmaktayız.”

Hakeza şöyle demiştir: “Bugün İslam, bizlere evreni ve evrende yaşamayı doğru ve anlaşılır bir şekilde yorumlayabilme gücüne sahiptir. Bu metoda, Hristiyanlık dünyası da kendi metodunu kaybettiği için büyük bir ihtiyaç duymaktadır.” Hakeza şöyle demiştir: “Batı medeniyeti kendi ortamı hakkında taşıdığı sorumluluğuna rağmen, gün gittikçe daha da bir isteklerini artırmaktadır. Bu, derin birlik ve evrenin hayati kutsal ve manevi kaderine olan güven duygusunu İslam'dan öğrenmek gerekir.”

Prens Charles daha sonra şöyle eklemektedir: “Siyasi, içtimai ve dini etkenlerden bir çoğu, daha ince bir ifadeyle İslam'ın ihyası olarak adlandırabileceğimiz ciddi bir duygu, batı teknolojisinin beğenilmez olduğu gerçeğinden kaynaklanan ümitsizlik duygusudur. Hayatın daha derin bir anlamı ise başka bir yerde, İslami inançların cevherinde gizlidir.”¹

¹ Mahname-i Marifet, Pejuheşkede-i İmam Humeyni, Mahmut Fethali'nin çevirisi, 1. sayı, 3. yıl, 1994 Yazı

450.....İslami Hareketler

Batılı Görüş Sahiplerinin İslam'ın Kapsamlılığını ve Güçlülüğünü İtiraf Edışı

İmam Humeyni'nin düşüncesinin ve İslam devriminin elde ettiği en önemli şey, İslam şeriatının kapsamlılığı ve güçlülüğü hususunda uluslararası bir çok görüş sahiplerinin düşüncelerinde yarattığı olumlu ve ilginç değişimdir.

Ayetullah Hamenei'nin ifadesiyle, “İmam'ın en büyük işi, Şia fıkhında vücuda getirdiği yeni bakış açısıdır. Değerli imamımız bu sağlam fıkhi, geniş boyutlarda evrensel ve yönetsel bakış açısıyla incelemiştir.”¹

Hakikatte, “İslam, evrensel bir din olmasına rağmen bambaşka bir şekilde tanıtılmıştı. İmam Humeyni ise dünyaya İslam'ın gerçek yüzünü göstermiştir. İmam Humeyni'nin din bilimcileri ve araştırmacılarının İslam hakkındaki düşüncelerini değiştirmesi, yapmış olduğu en büyük devrimci hareket sayılmaktadır.”²

Değerli imamımız, İslam hakkındaki derin bakış açısını ortaya koyarak dünya insanlarına İslam'ın kapsamlılığını vurgulayarak anlatmıştır. Esasen İmam'ın, İslam'ın kapsamlılığını önemle vurgulaması, İslami hükümet teorisinin temel ön varsayımı ve de İslami hükümetin tesbit ve teşkili hususunda İmam'ın pratik teşebbüsü için bir öncül olmuştur.

İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) İslam'ın kapsamlılık ilkesine inandığı hasebiyle din ve siyaset arasında gerçek ve daimi bir ilişki bulunduğunu ilan etmiş, “ve hükümet ve önderlik makamının Allah Resulü'nün (Allah'ın selamı O'na ve Ehl-i Beyi'nin üzerine olsun) ve değerli vasilerinin işlerinden olduğunu kabul etmiştir.”³

¹ Hadis-i Velayet, c. 1. s. 296

² Ayetullah Marifet, İmam Humeyni ve Enşi-i Hükümet-i İslami, Kongre sekreteri, Feslname-i huzur, 1999 son baharı

³ Velayet-i Fakih, s. 75

İmam ve İslam Hakkında En Halis Yorum

Merhum İmam, Muhammedi saf İslam hakkında en kapsamlı ve kamil bir tanım ortaya koyarak, İslam'ın çehresinden tahrif, cehalet ve hurafe tozlarını silmiş ve İslam dininin kapsamlılığını reddetme noktasında batıcı aydınlar ile yanlış düşünen gericilerin zehirli telkinlerinin batıl olduğunu ispat etmiştir.

Ameli ve ilmi gayretleri neticesinde İmam Humeyni, şu anda, “İslam, beşer hayatının bütün boyutlarını ihata eden kapsamlı bir dindir ve aynı zamanda, ahlaka ve arınmaya dayalı bir mekteptir, toplumsal ve siyasi bir sistemdir.”¹ teorisini günümüz dünyasındaki görüş sahibi kimselerin derin inançlarından biri haline getirmiştir.

İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) ve İslam Fıkhnın Genişliğinin Beyanı

Merhum İmam, batı hayranı aydınların iddialarının tam tersini insanlara ispat etmiştir. Zira bu batı hayranı aydınlar, İslam fıkhnın çağdaş insanın karmaşık ve çeşitli sorunlarını halledemeyeceğini söylemekte ve şöyle demektedirler: “Fıkhnın düzenleme yapması, sorunları halletmesi ve bir feragat vücuda getirmesi, az bir ihtiyacın ve sade ilişkilerin insanları birbirine bağladığı bölünmemiş ve değişmemiş sade toplumlara özgüdür.”²

Bu aydınlar, ısrarla şöyle demektedirler: “Bugün sanat ve ticaret kavgasını ve dünyanın siyasi karanlık ilişkilerinin tozunu fıkhn dindiremediğini ve beşerin büyük sorunlar değişimini fıkhn dizginleyemediğini inkar etmek mümkün müdür?”^{3 4}

¹ Üstat şehit Murtaza Mutahhari, İmamet ve rehberlik, s. 31

² Abdulkerim Suruş, Kisse-i Erbab-i Marifet, s. 50

³ a. g. e

⁴ Buna benzer ifadeler kullanılmıştır. Bak. Mecid Muhammedi, Ser ber asıman-i kot-siye del der gerove orfi, s. 135 ve 136

Ama İmam Humeyni, bütün bunlara rağmen insanlara şu hakikati göstermiştir: “Fıkıh, insan ve toplumu beşikten mezara kadar tam ve gerçek bir şekilde idare edebilen bir teoridir.”¹

İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) İslam hükümlerinin geçen dönemlere ait olduğuna ve de fıkımızın tıpkı geçmiş tabiiyat ilimlerine benzediğine, stoklarının artık sona erdiğine”² inanan batıcı aydınların gerçek yüzünü ifşa ederek bize şu önemli hakikati bildirmiştir ki: “Bunlar ya hükümet, kanun ve siyasetten habersizdirler, ya da kasıtlı olarak kendilerini cahil göstermektedirler.”³

İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) İslam dininin kapsamlılığını beyan ederek ve İslam fıkının sonsuz zenginliğini tanıtarak şöyle buyurmuştur: “Gerçek müçtehitlerin görüşünde hükümet, beşerin ilerlemesi için hayatın bütün boyutlarında, bütün fıkının pratik felsefesi konumundadır.”⁴

Hakeza: “İslam, ibadi görevler için kanunlara sahip olduğu gibi, toplumsal ve devlet idaresi için de kanun, yol ve metot sahibidir. İslam hukuku ilerlemiş, kamil ve kapsamlı bir hukuktur.”⁵

İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Düşüncesinin Evrensel Oluşu

Hız. İmam Humeyni'nin ilahi kıyamının başlamasından ve de İslami güçlü bir düzen kurmasından yıllar sonra da bugün merhum İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) nurlu düşünceleri, evrensel bir renge bürünmüştür. Oysa İslam'ın tanınmış düşmanlarının aralıksız teşvik ve himayesinde batılı aydınlardan bir gurubu mümkün olan en temel şekilde din ve manevi-

¹ Sahife-i Nur, c. 21. s. 98

² Abdülkerim Suruş, Mecelle-i Kiyan, 45. sayı, s. 36. aynı ifadeler, ayrıca Abdülkerim Suruş, Kısse-i Erbab-i Marifet, s. 5'te de yer almıştır.

³ Vasiyet Name-i Siyasi ilahi-i Hz. İmam (Allah'ın rahmeti üzerine olsun)

⁴ Sahife-i Nur, c. 21. s. 98. Nisan, 1989

⁵ Velayet-i Fakih, s. 10

yatı, siyasetten, hükümetten ve insani toplumları idare etmekten ayırmaya çalışmaktadırlar. Bu düşünceyi yayarak, batı dünyasının dini ve kelami konularını söz konusu ederek ve de batılı eserleri tercüme ederek, dinin hakimiyetini bu ülkenin idaresinden ayırmaya çalışmaktadırlar.”¹

Oysa İmam Humeyni’nin nurlu düşünceleri öylesine bir evrensellik kazanmıştır ki hatta bizzat, “Amerika’da bile bir çok Amerikalının gözünde İslam’ın gerçek çehresi, İmam Humeyni *(Allah’ın rahmeti üzerine olsun)* tarafından tanıtılan çehredir.”²

"Ağızlarıyla Allah’ın nurunu söndürmek isterler. İnkarcılar her ne kadar istemeseler de, Allah nurunu, dinini tamamlayacaktır. "³

Batıhların İtirafı

Batının kültürel ve siyasi şahsiyetlerinin ve yorumcularının İslam’ın güçlülüğü ve kapsamlılığı hakkındaki itirafı ışığında, batılı ülkelerin İslam’a yönelişinin bazı nedenlerini anlamak ve de daha derin bir şekilde incelemek mümkündür.

1- Almanya Dışişleri eski bakanı Claus Kinkel: Bu ülkenin başınında yayımlanan bir makalesinde açık bir şekilde, “Devletin toplumdan ve dinin siyasetten ayırt edilmesi türünden konular gibi Avrupa’da onsekizinci asırda aydınlık çağında söz konusu edilen konular, İslam hakkında söz konusu edilemez” hakikatini beyan ederek şöyle yazmaktadır: “İslam farklı konulara apaçık cevaplar vermiştir. Bu din fikri, pratik ve uyumlu bir sisteme sahiptir. İslam sadece, sınırlarını genişleten

¹ Nimetullah Babend, Nekş-i İmam Humeyni der cihani muasır, önsöz

² Divan-i Heddad, Masa Choset üniversitesi üstadı, Amerikan radyosu, Keyhan-i Hevai, 19. 8. 1372 (10. 11. 1993)

³ Saf suresi (61), 8. ayet

bir din değildir. Aksine bu dinin beşeri toplumlardaki hakimiyeti git-tikçe artış kaydetmektedir.”¹

2- Amerika Brinstone Üniversitesinden Prof. Bernard Louis: Batı Avrupa’da İslam adlı konferansta yaptığı bir konuşmada şöyle de-miştir: “Bugün batılıların anladığı gibi İslam sadece bir takım bireysel inançlar dizisinden ibaret değildir. Aksine İslam, çeşitli kanunları olan bir sistemdir.”²

3- Cambletense Üniversitesi Antik Çağ Tarihi fakültesi başkanı ve Real Madrid tarihi akademik ve ilmi heyet üyesi Prof. Hose Martines: “Gerçi ben Avrupalıyım, ama tarafsız konuşmaktayım” diye tekritte bulunarak şöyle demiştir: “İslam kamil bir dindir ve de hayat için gerekli olan tüm doğru kanunları içinde barındırmaktadır. Ben şahsen Kur’an’ı beş defa mütalaa ettim, tüm satırlarında bir kanun ve sebat gör-düm. Bundan da öte bana göre İslam dini çok kolay ve anlaşılır bir din-dir. Ama gördüğünüz gibi Hristiyanlık o kadar şaşkınlığa düşürücü ri-vayetlerle doludur ki bazen bir papaz bile, teslisin ipinin uçlarını elin-den kaçırmaktadır.”

Hakeza şöyle eklemektedir: “Sonunda Hristiyanlıkta bir dine ulaş-maktasınız, ama İslam’da bir kanunlar topluluğuna ulaşırsınız.”³

4- İspanyol ABT gazetesi yorumcusu ise bu konuda şöyle yazmak-tadır: “İslam, toplumsal bir dindir, hatta İran’da olduğu gibi bir hükü-mete dönüşebilir, İslam’ın kavramları açık ve akıcıdır.”⁴

5- Batılı Yazar Herbert Hill Ringhouse ise “İslam’ın gelişimi” başlığı altında yazdığı bir makalesinde, “Kur’an sadece bireysel ve ahi-rete özgü kanunlar içeren bir kitap değildir” hakikatini beyan ederek

¹ Alman gazetesi, Frankfurter el-Gemaniyye, İslam-i Hemsaye makalesi, Mahname-i İslam ve garb, 19. sayı, Mart, 1998

² Risalet gazetesi, 25. 3. 1376 (15. 6. 1997), Dey Presse gazetesinden naklen

³ Keyhan-i Hevai, Şubat 1992 bu dergiyle yapılan bir söyleşi

⁴ Mahname-i Şahit, Aralık 1990. s. 23

şöyle yazmaktadır: “Kur’an, bu dünyada insanların sosyal hayatında ilahi kanunlar esasınca düzenlemektedir.”¹

6- İsveç’in meşhur siyasetçisi Harry Schein ise DN adlı gazetede yazdığı “Din ve siyaset” başlıklı makalesinde, “İslam son asırlarda batılılar için tanınmamış haldeydi, ama İsrail’in Müslümanlarla ve İran İslam devrimiyle çatışması sebebiyle dillere destan hale geldi” hakikatini beyan ederek şöyle yazmaktadır: “İslam sadece bir din değildir. Aksine siyasi bir harekettir. Hz. Muhammed de (Allah’ın selamı O’na ve Ehl-i Beyt’inin üzerine olsun) sadece bir peygamber değildi. O bir siyasetçi ve aynı zamanda askeri bir komutandı.”²

7- Prof Daniel Hull Singer ise İslam’ın Kuzey Afrika’daki etkilerini inceleyen konferansın bir konuşmacısı olarak İslam hakkındaki araştırmalarının sonuçlarını yayımlamış ve şöyle demiştir: “İslam sadece bir din değildir, bir hayat tarzıdır. İslam dini ve hükümet meselesi birbiriyle karışık haldedir.”³

8-Morhood Kennedy ise ABD’de yabancı ve batılı araştırmalar merkezinin uzmanı olup müdür ve tüccarları diğer milletlerin kültürleri hakkında eğitmektedir. Aynı zamanda da New York’ta “Kennedy kurumu”nun başkanıdır. Kennedy, “İslam, Amerika’da çok yakında Hristiyanlıktan sonra en önemli din haline gelecektir.” bakış açısıyla uluslararası düzeyde İslam’a yönelişin sebepleri ve bu evrensel dinin çekiciliği hakkında şöyle demektedir: “Biz kabul etmeliyiz ki İslam, Hristiyanlık gibi sadece bir din ve inanç değildir. İslam, aynı zamanda siyasi bir sistemdir ve kendine has hukuku vardır. Ayrıca İslam dini, bir yaşama metodudur.”

¹ Cihan-i İslam (Die Welt Des Islam) İsviçre Durnakh baskısı, 1989. İttılaat gazetesini, 5. 4. 1373. (26. 6. 1994.) tarihli sayıdan naklen

² Menuçehr Debri Siyaki, Der garb çe migozered, s. 220

³ Ruzname-i İttilat, 17. 1. 1372 (6. 4. 1993)

Daha sonra şöyle demektedir: “Ben, Harvard Üniversitesi’nde öğrenciyken İslam’daki miras kanunlarını ABD’deki kanunlarla mukayese ettim ve İslam dininin daha insancıl olduğu ve aile ilişkilerini göz önünde bulundurduğu gerçeğiyle karşılaşınca çok şaşırdım.”¹

9-Christian Monitor gazetesi yazarı ve yorumcusu ise son yıllarda, özellikle de İmam Humeyni’nin kıyamından sonra kamuoyunun İslam’a bakışını beyan ederek şöyle yazmaktadır: “İslam, dertlerin devası, siyasi ve iktisadi sorunların simyası konumundadır. İslam, ilk günden itibaren, beşer hayatının tüm boyutlarını ele almış ve toplumsal hayatla ilgilendiği kadar, bireysel hayatla da bir o kadar ilgilenmiştir.”²

10-İmam Humeyni’nin bereketiyle gün gittikçe uluslararası, özellikle de batılı bilginler arasında şu görüş giderek artış kaydetmiştir: “İslam, diğer büyük dünya dinleri arasında en akla yatkın din konumundadır.”³ Hakeza: “İslam’ın özü, insanın değişik şart ve durumlarıyla uyum içindedir. İnsana verdiği kesintisiz iman ve güvenle, bugünkü medeniyetin içine düştüğü başı boşluktan ve şaşkınlıktan insanlığı kurtarmaktadır.”⁴

¹¹ Cumhuri İslami gazetesi, 11. 1. 1372 (31. 3. 1993) Çok ilginçtir, Harvard Üniversitesi öğrencisi İslam hakkında yaptığı kısa bir araştırma neticesinde, İslam kanunlarının beşer haklarını garantilediğini çok güzel bir şekilde derk etmiştir. Ama bazı batıcı aydınlar, İslam’ı tanıdıklarını iddia ettikleri halde şöyle demektedirler: “Bütün fıkhirımızda, bir tek sayfa olsun insan haklarından söz edilmemiştir. Bütün fıkıh kitaplarında insan hakları hususunda, bir tek sayfa bilgi mevcut değildir. (Abdulkerim Suruş, Mecelle-i Keyhan, 45. sayı, s. 37)

² Cumhuri-i İslami gazetesi, 12. 5. 1372 (3. 8. 1993)

³ İsviçre Wolt Vekhe haftalık dergisi ve Ruzname-i Keyhan, 27. 4. 1381(18. 7. 2002) Bu dergi, daha sonra şöyle demektedir: “Meşhur alman şairi Gothe yıllar önce, İslam dininin kamil bir din olduğunu ve hiçbir eksikliğin bulunmadığını önemle belirtmiştir.”

⁴ Ruzname-i Cumhuri İslami, 5. 10. 1372(26. 12. 1993)

Batılı Yeni Müslümanların Bakışından İslam'ın Kapsamlılığı

Bazı batılı görüş sahiplerinin insan hayatının gerçekleri karşısındaki kapsamlılığını teyit noktasında, bu konuyu batılı yeni Müslüman olmuş kimselerin açıklamaları ışığında daha fazla araştırmaya çalışacağız.

Şüphesiz, beşer hayatının farklı boyutlarına karşı mantıksal bir tavır takınmak, İslam'ın Müslüman olmayan kimseler için, özellikle de batılı toplumlardaki vatandaşlar için çekici oluşunun en önemli sebeplerinden biridir.

Times London gazetesi, İngiliz kadınlarının ve Avrupalıların İslam'a yönelişinin gittikçe artışına işaret ederek, bunun sebeplerini beyan hususunda şöyle yazmıştır: “Avrupalı yeni Müslüman olmuş kadınların çoğu, İslam dinine yönelmelerinin sebebi olarak İslam'ın kamil kanunlara sahip olduğu konusunu beyan etmişlerdir.”¹

Batılı yeni Müslüman olmuş kimseler, İslam kanunlarını açık, kapsamlı ve manevi değerlendirmelerle birlikte olan kanunlar olarak nitelendirmekte ve de başka hiçbir dinin bu özelliklere sahip olmadığını belirtmektedirler. Onlar İslam'dan, “hayat, toplum ve aile için en iyi bir metot”, “toplumu düzenlemek için kamil bir sistem” ve de, “çıkmazdan ve karmaşıklıktan insanı kurtarma gücüne sahip olan ve insanın maddi ve manevi hayatının bütün sorularına uygun ve yol açıcı cevaplar verebilen bir din” olarak söz etmektedirler.”

Bu kimseler şöyle izhar etmektedirler: “İslam sadece bir din değil, doğru yaşama metodudur.”

Hakeza açık bir şekilde şöyle ilan etmektedirler: “İslam sadece bir din değildir, aksine İslam her şeydir! ” Bu saadet vadisine giriş yolunu bulan kimselerin inancına göre, “dünyada İslam dışında hiçbir ideoloji ve tefekkür, insanı dünya ve ahiret saadetine erdirmeyebilir.”

¹ Cumhuri İslami gazetesi, 5. 10. 1372 (26. 12. 1993)

1- İsveçli yeni Müslüman olmuş Mona hanım, Stockholm İslami encümeninde faaliyet göstermektedir, İslam dininin davetçilerinden biridir ve de İsveç okullarında İslam'ı tanıtmaya çalışmaktadır. Mona hanım kendi şahsi tecrübeleri esasınca şuna inanmaktadır: “İsveç halkının İslam'a yönelişi artış kaydetmektedir. Özellikle son yıllarda bu artış, yirmi ila otuz yaş gençler arasında dikkate değerdir.”

Mona hanım, bunun en önemli sebebinin ise İsveç toplumundaki manevi yoksulluk, duygusal eksiklikler ve inanç boşluğu olduğunu söylemektedir. diğ er bir neden ise, “İslam'ın, hayatın devamı için beşer ihtiyacıyla uyumlu, kapsamlı ve açık kanunlara sahip olmasıdır.”¹

2- Yeni Müslüman olmuş Fransız filozofu Roger Garaudy: Garaudy, aynı zamanda Sorbon² Üniversitesi üstadıdır ve de İsveç radyosu muhabiriyle yaptığı söyleşide şu açıklamada bulunmuştur: “Belki de benim neden Müslüman olduğumu sormak istiyorsunuz?! Zira ben Sosyalizm ve Hıristiyanlığı İslam'da buldum. İslam'ın kapsamlı kanunları, manevi değerleri korumakla iç içedir.”³

Garaudy daha sonra şöyle eklemektedir: “İslami hakikatlerin aydınlığı ve burhan gücü ve bunların fitratla olan uyumu, bu dini insanın evrensel dini haline getirecektir. Özellikle de insanın saadetini garanti ettiği iddiasında bulunan Sosyalizm, Kapitalizm ve benzeri ideolojilerin yenilgisinden sonra, İslam evrensel bir din haline gelecektir.”⁴

3- Dr. Robert Carin: ABD'nin eski cumhurbaşkanı Richard Nixon'un eski müşaviri olup İslam dinini kabul etmiştir. Dr. Robert da

¹ Menuçehr Debir Siyaki, Der garb çe migozere, s. 228

² Garaudy, kırk yıl boyunca Fransa komünist partisinin ideolojik önderlerinden biriydi. Şu anda seksen yaşındadır ve birkaç yıl önce Hıristiyanlık ve Marksizmi terk ederek Müslüman olmuştur.

³ Menuçehr Debir Siyaki, a.g.e, s. 238 (Garaudy'nin İsveç radyosu muhabiri ve yorumcusuyla yaptığı bir söyleşiden naklen)

⁴ Mahname-i Ehl-i Beyt, Cemad'il- Ula, 1418 sayısı, Londra baskısı

Amerika halkının bu ülkenin toplumsal durumu karşısında taşıdığı endişeye işaret ederek ve ABD'nin karmaşık sorunlarını halletmede İslam'ın şahsına münhasır gücünü teyit ederek şöyle demiştir: “Ne Hıristiyanlık ne de Yahudilik, hiç birisi bu karmaşıklıktan kurtulmak için uygun bir fikir ve örnek icat etme gücüne sahip değildir. Böyle bir şey sadece İslam'da vardır ve de İslami şeriat unsurlarında çok güzel bir şekilde göze çarpmaktadır. Bu unsurlar İslami olmanın yanısıra, Amerika medeniyetinin kültür ve beyni de olabilir.”¹

4- Amerikalı yeni Müslüman olan Stone Barbuza da İslam'ın, “Hayata tümüyle belirgin temeller öneren ve de toplumsal bir akım konumunda özel bir sistemi bulunan bir din” olarak anmaktadır.²

5- Japonyalı yeni Müslüman olmuş araştırmacı Vetushiyu Kurda ise İslam hakkındaki inancını şöyle beyan etmektedir: “İslam hem tabiat ötesi ve uhrevi işlere hem de dünyevi işlere hitap etmektedir.” Hakeza şöyle eklemektedir: “Diğer dinlerin hiç birisi İslam gibi kanunlara sahip değildir. İslam dininin güzelliği sadece uhrevi konularda değildir. Toplumsal konularda ve insanların hayatında da çok kapsamlı açıklamaları ve tanımlarındadır.”³

6- ABD ordusunda yeni Müslüman olmuş subay Simon Danke ise İslam dininin kapsamlı olduğunu belirterek şöyle demiştir: “İslam hayatı, toplumu ve aileyi idare etmek için en iyi metottur. Özellikle de batı dünyasının ahlaki değerlerini kaybettiği, ailevi bağların koptuğu ve ırkçılığın yeniden hortladığı bir çağda İslam en iyi hayat biçimidir.”⁴

7- İsveçli yeni Müslüman olan genç İbrahim de neden Müslüman olduğunu beyan ederek şöyle demiştir: “İslam, toplumu bina edebilecek

¹ el- Filistin'il- Muslime dergisiyle yaptığı bir söyleşi, Londra baskısı, Kasım, 1995. Kelime-i Danişcu, 16. 4. 1375 (7. 7. 1997) sayısı

² Cumhuri İslami gazetesi, 4. 5. 1376 (26. 6. 1997)

³ Keyhan gazetesiyle yaptığı bir söyleşi, 1179. 1378 (2. 12. 1999)

⁴ Figaro dergisiyle yaptığı bir söyleşi, 13 Haziran 1992

kamil bir sisteme sahiptir. Ben İslam'da, maddiyatın üzerimde egemen olmaması gerektiğini öğrendim. Müslüman olduktan sonra batını huzur ve rahatlık hissetmekteyim, kendime güvenmekteyim ve çok güçlü bir ruh haletine sahip bulunmaktayım.”¹

8- Finlandiyalı yeni Müslüman olmuş Sümeyye hanım da (önceki adı Kishi'dir) bu gerçeği açıklayarak şöyle demiştir: “İslam sadece bir din değildir. Aksine İslam her şeydir. İslam benim bütün hayatımdır. İslam'ın sabahtan akşama kadar, hayat faaliyetleri için açık bir yolu ve metodu vardır. İslam hükümleri bütün meseleleri kapsamaktadır.”

Sümeyye hanım daha sonra şöyle eklemektedir: “Ben Müslüman olduktan sonra manevi ve insani değerlere sahip özgür bir kadın olduğumu hissediyorum. İslam kadınlar için çok yüce değerler tayin etmiştir.”²

9- Avusturyalı yeni Müslüman olmuş olan Fatıma hanım (Angela) İslam'ın beşerin çeşitli ihtiyaçlarına cevap verebilecek büyük bir güce sahip olduğu hakkındaki inancını şöyle beyan etmektedir: “İslam, maddi ve manevi hayatta söz konusu olan bütün sorulara yol gösterici cevaplar vermektedir. Ben hiçbir mektepte, bütün sorunları çözebilecek, akıllı, sağlam ve tatmin edici cevapların olduğunu görmedim. İslam, hem aile, hem çocuk terbiyesi, hem sağlık, hem beslenme, hem iktisat, hem siyaset ve hem de benzeri bir çok konularda kapsamlı hükümlere sahiptir. Örneğin Avusturyalı bir ortopedist, namaz esnasındaki bütün hareketlerimizi incelemeye aldı ve bütün bu hareketlerin beden için çok uygun bir spor olduğu sonucuna vardı.”³

10- Amerikalı yeni Müslüman olmuş olan Abdurreşit Tavisas ise şuna inanmaktadır: “İslam, bireylerin karşı karşıya olduğu Amerika'nın temelsiz toplum baskılarını ortadan kaldırabilecek güce sahiptir.”

¹ Menuçehr debir siyasi, der garb çe migozered, s. 222

² a.g.e, s. 224 ve 226

³ Susen Sefaverdi, Restahizi der tariki, s. 93

Taviras, İslam'ın sadece bir din olmadığına, aksine doğru yaşama metodu olduğuna inanmaktadır.”¹

11- Almanyalı yeni Müslüman olan Fatıma (Alek) hanım ise İslam'ı kabul etmesinin sebeplerini beyan ederken şöyle demiştir: “İslam dışında hiçbir tefekkür ve ideoloji, insanı dünya ve ahiret saadetine ulaştırabilecek güce sahip değildir.”²

İmam Humeyni'nin Bakış Açısından İmam Humeyni Asrı

Uluslararası sahadaki mevcut değişimler, çağdaş insanın dini ve manevi yönelişleri, dünyada ve özellikle de batı dünyasında İslami uyanışın ve İslamcılığın geniş dalgaları şu gerçeği teyit etmektedir ki, Hz. İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) en büyük halk devrimini yöneterek ve idare ederek, hakikatte çağdaş insanın dini ve manevi hayatının yenilendiği bir çağın başlatıcısı olmuştur ve bu asrı, haklı olarak “İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) asrı” olarak adlandırmak gerekir.

İmam Humeyni'ye göre bu asır, “İslam'ın süpergüçleri zillile sürüklediği, dahili ve harici bütün engelleri ortadan kaldırdığı ve dünyanın kilit noktaları fethettiği”³ bir çağ olacaktır.

İmam Humeyni asrı, bizzat İmam Humeyni'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) sözlerinde şöyle yer almıştır: “Hakikatte gerçek bir devrim ve de Muhammedi hükümlerin beyan edicisi olan bu devrimimizi insanlara anlatmakla, dünyayı sömüren zulüm sultasına son vereceğiz ve Allah'ın izniyle, İmam-ı Zaman'ın (ruhumuz ona feda olsun) hakkı olan mutlak imametın tümel ıslahatçı ve kurtarıcısının zuhuru için gerekli olan ortamı sağlayacağız.”⁴

¹ Keyhan gazetesi, 12. 4. 1373 (3. 7. 1994)

² Susen Sefaverdi, a.g.e, s. 32

³ Sahife-i Nur, c. 20. s. 32

⁴ a.g.e, s. 132

Zira, “Bizim devrimimiz İran’a has bir devrim değildir. İran devrimi, İslam’ın Hz. Hüccet’in (ruhumuz ona feda olsun) bayraktarlığındaki büyük devrimin başlangıcıdır. Allah, bütün dünya Müslümanlarına ihsanda bulunsun ve de Hz. Hüccet’in (Allah’ın selamı üzerine olsun) zuhuru bu asırda karar kılsın”¹

Hakikatte, İslam devrimi ve İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) asrı, modern cahiliyye çağının son döneminin bitişinin başlangıcıdır.

Vaad Edilmiş Mehdi’nin (Allah’ın selamı üzerine olsun) Zuhurunun Eşiğinde Dünya

Bu asırda, batının inkarcı medeniyetinin şans güneşi batmaya yüz tutmuştur ve insan tümel haysiyetinde Hz. Mehdi’nin (ruhumuz ona feda olsun) zuhuru beklemektedir. Bu yüzden hiç şüphesiz, İslam devriminin tarihi görevini ve de İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) asrının hakikatini tümüyle anlamak için, Allah’tan basiret ve hikmet talep etmek gerekir. Hz. Seyyid’uş- Şuheda (Allah’ın selamı üzerine olsun) Arefe duasında şöyle buyurmuştur: “Allah’ım! Bizi nurlar elbisesi ve basiret hidayetiyle kendine döndür.”

Hikmet, sadece ehli nezdinde müşahade edilen bir simya, müşahade ehli ise hakikat alemini görebilen kimselerdir. O halde dindar olmayan kimseleri hikmet sahibi olarak adlandıramayız ve de din yolu dışında dinin hakikatine erişmek mümkün değildir.”²

Müslümanların önderi Ayetullah Hamenei’nin, “kalem ehli şehitlerin efendisi” olarak adlandırdığı Şehit Seyyid Murtaza Avini de hikmetli yorumlarıyla İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) asrını yorumlamaya çalışan müşahade ehli kimselerden biriydi. Şehit Seyyid Murtaza Avini, İmam Humeyni’nin ve İslam devriminin hakikatini izah etmekte, kendi içindeki sırları ifşa etmekten başka bir yol göremiyordu ve bu makamda kendi kendisiyle dertleşerek şöyle yazmıştır: “Acaba ben, haddinden fazla mı söylenmemesi gereken sözler sarfettim? Bilemiyorum, ama ne

¹ a.g.e, c. 21. s. 108

² Seyyid Murtaza Avini, Ağaz-i Ber yek payan, s. 61

olursa olsun ben, bu sözleri beyan etmenin zamanının geldiğini düşünüyorum.”¹

O kutlu şehit, “İmam Humeyni’nin varlığı ve bereketlerini sadece yeryüzünde, insanın batını değişimini ararken Peygamberlerin tarihine müracaat eden kimseler hakkıyla derk edebilir.”² demektedir. Bu kutlu şehit, daha sonra İmam Humeyni asrının ve İslam devriminin hakikatini beyan ederken şöyle eklemektedir: “Rönesans’tan bu tarafa beşerin son cahiliye çağı başlamış bulunmaktadır. Kavimlerin tarihi hayatı, bütün dünyada birbiriyle irtibat kurmuş haldedir. Böylece beşerin, tümel haysiyetinde gerçekleşmiş bir örnek bulmasını sağlamıştır. Böylece eğer bir değişiklik olacaksa bir yerde bütün insanlık için gerçekleşsin. Şu anda, dünyanın global bir köy haline geldiği tabiri de, “ahir zamanın ve vaad edilmiş Hz. Mehdi’nin (Allah’ın selamı üzerine olsun) zuhur asrının geldiğini” göstermektedir. Zira, beşeriyetin beklediği o büyük değişim bütün insanlığı kapsamalıdır ve de kapsayacaktır.”³

Kutlu şehit daha sonra şöyle demektedir: “Beşerin bu son cahiliyye çağında insan, kendi varlıksal haysiyetinde manevi göklerden nazil olacaktır. –ki olmuştur- bu asırda insan tümel haysiyetinde tövbe edecektir. Yeryüzünün manevi kenti olan İran’da İslam devriminin zafere erişmesiyle de bu çağ başlamış bulunmaktadır ve de bütün yeryüzünü ve beşeriyeti kapsamaya doğru gitmektedir.”⁴

Gerçek Dindarlar ve de İmam Humeyni’nin (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) Asrının Derk ve Yorumu

Bütün basiret sahibi dindarlar, İslam devriminin ve bu devrimin evrensel ve tarihi mesajına bakarak İmam Humeyni (Allah’ın rahmeti üzerine olsun) asrının

¹ a.g.e, s. 22, 23 ve 43, 44

² a.g.e,

³ a.g.e, s. 22, 23, 43 ve 44

⁴ a.g.e,

gerçeklerini yorumlayabilme ve hakkıyla izah edebilme gücüne sahiptir.

Almanyalı yeni Müslüman olmuş olan Prof. Yves Usus, bu şuurlu ve bilinçli dindarlardan biri olup İslam devriminin, İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) asrının ve de nihai hedeflerinin gizli boyutlarını yorumlayarak şöyle demiştir: “Ben, batılı devletler topluluğunun bağrındaki aşikar hakikatlere teveccühen ve de İmam Hamenei’nin peygamberimsi kılavuzluklarından ve işaretlerinden kaynaklanan aydın ilhamlara teveccühen, yakinen biliyorum ki hicri 14. asır, İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) ve İmam Hamenei asrıdır. Bu büyük şahsiyetler, Sahib- i Zaman’ın (ruhumuz ona feda olsun) eliyle yeryüzüne hükümet etmeyi müjdelemektedirler ki böylece bundan sonra bütün asırlar Peygamber’in Ehl- i Beyti’nin (Allah'ın selamı O'na ve Ehl- i Beyt'inin üzerine olsun) adıyla anılsın.”¹

Vaad Edilmiş Mehdi’nin (Allah'ın selamı üzerine olsun) Zuhur Ettiği Asır

Sözün özeti şudur ki: “Allah’tan hakikati gören bir göz talep etmeliyiz ki, selim aklın burhan ve delille derk ettiği ve anladığı hakikatleri, basiret ve kalp gözüyle de müşahade edebilelim. Zira, “Göz gördüğü zaman, gizli saydığın şey de aşikar olur.”

O zaman açık bir şekilde, İmam Humeyni (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) asrı ve İslam devrimi asrının, yeryüzünde Allah’ın son hüccetinin küçük zuhur asrı olduğunu ve de beşerin, Hüccet b. Hasan Askeri’nin (Allah'ın selamı üzerine olsun) büyük zuhurunu derk etmeye susadığı bir asır olduğunu göreceğiz ve, “biz insanların gerçek sevgilisi olan İmam- ı Zaman’ın (ruhlarımız ona feda olsun) zuhur asrına çok yaklaşmış bulunmaktayız.”²

¹ Mahname-i İmamet, Temmuz-Ağustos 1999

² İran İslam Devrimi önderi Ayetullah Hamenei, Tahran Musallasında otuz binden fazla gönüllü askerlerle yaptığı görüşme, H.K. 15 Şaban, 1420. H.Ş. 1378 (1999)

Bu asırda, “Mustazaflar ve mazlumlarda dünyasında İslam devriminin kalplerde yayıldığına uzak bir panoramasını görmekteyiz. Dünya mazlumlara ve mustazaflara tarafından sömürgeciler ve diktatörler aleyhine başlatılan ve de gittikçe büyüme kaydeden bu hareket aydınlık bir geleceği müjdelemektedir ve bu hareket Allah’ın vaadini gittikçe yakınlaştırmaktadır.”¹

Bu asır, İslam güneşinin doğacağı ve de Hz. Fatıma’nın çocuğu ve vasilerin sonuncusu olan Hz. Bakiyyetullah’ıl- A’zam’ın (ruhlarımız ona feda olsun) zuhur edeceğini müjdelemektedir.

Bu asırda, “adeta dünya, Mekke- i Muazzama’dan ve mahrumların arzular Ka’besinin ufkundan velayet güneşinin doğuşuna hazırlanmaktadır.”²

“Allah, bütün Müslümanlara bir ihsanda bulunsun ve de Hz. Mehdi’nin zuhurunu bu asırda karar kılsın.”³

“Müjde ey gönül ki Mesih kokulu biri geliyor
Ki güzel nefeslerinden birinin kokusu geliyor”

Ey Allah’ım! İslam ve ehlinin izzet içinde yaşadığı, nifak ve ehlinin ise zelil olduğu yüce bir devlette sana yöneliriz.

Allah’ım! Peygamberimizin *(Allah’ın selamı O’na ve Ehl-i Beyt’inin üzerine olsun)* yokluğunu, velimizin gaybetini, düşmanlarımızın çokluğunu, sayımızın azlığını, fitnelerin şiddetini ve zamanın aleyhimize işlemesini sana şikayette bulunuyoruz.

Ey Allah’ım! Muhammed’e ve Ehl-i Beytine selam gönder. Senden olan bir fethi hızlandırarak, zararı ortadan kaldırarak, güçlendiren bir yardımda bulunarak ve destekleyen hak bir sultan göndererek bizlere bu konuda yardımcı ol.”⁴

¹ Sahife-i Nur, c. 18. s. 11

² a.g.e

³ a.g.e, c. 21. s. 107

⁴ Mefatih’ul- Cinan, Mübarek Ramazan Ayı amelleri, iftitah duası

Bibliyografya

1. Blaster, Anthony R., Zuhur ve sukuti liberalisme garb, tercume-i abbas mohbir, neşr-i merkez, 1377
2. Artegai, Gast, Hose, İnsan ve buhran, tercume-i Ahmed Tedin, ilmi ve ferhengi, 1376
3. Armstrong, Herbert, Cihan-i emruz ve ferda, tercume-i Ali Ekber Kismai, (bica, bita)
4. Arien, Mike, Carter ve sukuti şah rivayet-i dest-i evvel, tercume-i nasır irani, emir kebir, 1363
5. Aşuri, Daryuş, Daneşname-i Siyasi, Morvarid, 1370
6. Avini, Seyyid Murtaza, Agazi ber yek payan, müessesesi ferhengi hurneri isargeran, 1373
7. H. Burk, Robert, Liberalism-i modern ve uful-i Amrika der seraşibi be suye Gumura, tercume-i ilahe haşimi, intişarati hikmet, 1378
8. Spack, Benjamin, Dunya-i behter beraye kudekaniman, tercume-i Mansure Hekimi, Neşreni, 1375
9. L. Berger, Peter, Uful-i Sekularizm, Din-e hizeşger, siyaset-i cihani, tercume-i Efşar Emiri, Muessesesi çapi Maziyar, Çappe evvel, Ordibeheşt, 1380
10. İntişarat-i Huseyniye-i irşad, Muhammed (s.a.a) Hatem-i Peygamberan (mecmuei makalat), 1347
11. İntifada, Terh-i İslami-i Muasir, İntişarat-i Beyn'ul-mileli-i Huda, 1375
12. Barbur, İyan, İlm ve Din, tercume-i Bahaidin Hurremşahi, Merkez-i Neşr-i Danişgahi, 1362
13. Bavend, Nimetullah, Nekş-i İmam Humeyni der Cihan-i Muasir, Merkez-i Neşr-i Sazman-i Tebligat-i İslami, Hordad, 1375
14. Berjinski, Zebignew, Haric ez kontrol, tercume-i Abdurrahim neve İbrahim, İttilaat, 1372
15. Bazargard, Bahaiddin, Felsefei siyasi garb, 1359

16. Pejuheşgah-i Ferhengi ve Endişe-i İslami, Cur'e cari, (si makaleye pejuheşi piramuni inkılab-i islami), zimistani 1375
17. Postman, Neil, Teknopoli, tercume-i sadık Tabatabai, İntişarat-i Suruş, 1372
18. Pouper, Carl, Costecuye natemam, tercume-i İrec Ali Abadi, İntişarat-i Amuzeş-i İnkılab-i İslami, 1369
19. Pouper, Carl, İnkılab ya islah, tercume-i Huşeng Veziri, Harezmi, 1361
20. Pouper, Carl, Ders-i in karn, Tercume-i Ali Paya, Terh-i No, 1376
21. Pouper, Carl, Movc-i Sevvom, Tercume-i Şehidoht-i Harezmi, Neşr-i Mutercim, 1371
22. Tekevi, Ali Muhammed, Camia şinasi garb gerayi, Emir Kebir, 1361
23. Temimi Amudi, Abdulvahid b. Muhammed, Tasnif-i Gurer'ul-Hikem ve Durer'ul-Kelim, Tahkik-i Musafa Dirayeti, Merkez-i Mutalaat ve Tahkikat-i İslami, Kum, 1371
24. Caferi, Muhammed Taki, Felsefe ve Hedef-i Zindegi, İntişarat-i Kedyani, (bi ta)
25. Caferi, Muhammed Taki, Bonbest-i Emruze Beşer, İntişarat-i Peyam-i Azadi, 1378
26. Caferi, Muhammed Taki, Ferheng-i Peyro Ferheng-i Pişro, İntişarat-i İlmi ve ferhengi, 1373
27. Cevadi Amuli, Abdullah, Bunyan-i Mersus-i İmam Humeyni, İntişarat-i İsra, Bahar, 78, Çap-i Dovvom
28. Hekimi, Muhammed Rıza, Şeyh Aga Bozorg-i Tehrani, İntişarat-i Fecr, (bi ta)
29. Dervije, Eba'Ifazl, Aids ve rişe yabi bohranhayi ahlaki der garb, in-tişarat-i danişgah-i gilani, (bi ta)
30. Debir Siyaheti, Menuçehr, Der garb çe migozered, İntişarat-i Behr'ul-Ulum, Bahar, 1375
31. Destgayb, Seyyid Abdu'l-Huseyn, Hutbehayi Namaz Cum'a, Dar'ul-Kutub-i Cezayiri, 1363
32. Devani, Ali, İmam Humeyni der Aine-i Hatireha, Neşr-i Mutahhar, Çap-i Dovvom, 1381
33. Dupaski, Roger, Serguzeşt-i İslam ve Ser neveşt-i insan, Tercüme-i Ali Ekber Kismai, Fercam, 1374

34. Recebzade, Şehram, Gozideye Şiirhaye İkbāl Lahuri (Mukaddeme-i İntihab ve Şerh-i Lugat)
35. İntişarat-i Kedyani, Payiz, 1376
36. Revabıt-i Umum-i Sazman-i Behzisti Mazenderan, İmam ve İnkılab der Aineye endişeye cihan, Neşr-i Murtaza, 1369
37. Raifcan, Jeremy Howard, Ted, Cihan der Seraşibi-i sukut, tercume-i Mahmud Behzad, Suruş, 1374 Rahnemayi, Seyyid Ahmed, Garb şenasi, İntişarat-i Muessese-i Amuzeşi ve Pejuheşi İmam Humeyni (r.a), Tabistan-i 1379
38. Zurs Karis, Robin Wood, Zibaterin Tecrube-i Men, Tercume-i Hatice Mustafavi, İntişarat-i Muhibb, Meşhed, 1376
39. Sepehri, Muhammed, Horşid-i bi gurub, Merkez-i Neşr-i Sazman-i Tebligat-i İslami, Ordibeheşt, 1369
40. Said, Hasan, İslam ve Garb ,Mutercim Şakir Kesrai, İntişarat-i Ruzname-i Cumhuriyi İslami, Ordibeheşt, 1377
41. Sitad-i İkameye Namaz, Namaz Peyvende Halik ve Mahluk, Payiz, 1373
42. Suruş, Abdulkerim, Kısse-i Erbab-i Marifet, Muessese-i Ferhengi Sırat, 1379
43. Soljnitsen, Alexandre, Zendeği-i bedune Tezvir, Tercume-i Doktor Roşen Veziri, Neşr-i Ferzan, 1374
44. Seyyah, Ahmad, Ferheng-i Bozorg-i Cami’i Novin, İntişarat-i İslam, 1377
45. Chile, Norman, Şifay-i İlahi, Kudrete şifa behş-i enerji ve ruh, Tercume-i Doktor Davud Ma’zemi, Neşr-i Deriçe, 1380, s. 63
46. Tabatabai, Muhammed Hüseyin, el-Mizan, Tercume-i Seyyid Muhammed Bakır Musevi, Defter-i İntişarat-i İslami, Kum, 1368
47. Tebersi, Şeyh Raziyy’ud-Din, Mekarim’ul-Ahlak, Muesses-i A’lemi lil Metbuaat, Çap-i şişom, Beyrut (bita)
48. Sadr, Seyyid Muhammed Bakır, İktisaduna, Dar’utTearif-u lil Metbuat, Beyrut, 1411
49. Sefa, Zebihullah, Tarih-i Ulum ve Edebiyat-i İran, İntişarat-i İbn-i Sina, 1347
50. Sefaverdi, Susen, Restahizi der tariki, İntişarat-i İrfan, Behmen, 1375

51. Siddiki, Kelim, Nehzethayi İslami ve İnkılab-i İslami-i İran, Tercumeye Seyyid Hadi Hosro Şahi, İttılaat, 1375
52. Fallachi, Oriana, Name-i be Kudeki ki hergez zade neşod, tercume, İntişarat-i Emir Kebir, 1355
53. Franch, Marlin, Ceng-i Aleyh-i Zenan, Tercume-i Tur endahten-i temeddon, İntişarat-i İlmi, 1373
54. Fercad, Muhammed Huseyin, Asib şınasi-i ictimai ve camia şınasi-i inhirafat, intişarat-i bedr, Tahran, 1363
55. Fromm, Erich, İnsan beraye hiştan, tercume-i Ekber Tebrizi, Kitab-hane-i Behcet Tebriz, 1370
56. Forastier, Jean, Buhran-i Danişgah, Tercume-i Ali Ekber Kismai, Sehami İntişar, Behmen, 1363
57. Foucault, Michel, İraniha çe royai der ser darend, Tercume-i Hoseyn Masumi Hamedani, Hermes, 1373
58. Kummi, Hac Şeyh Abbas, Mefatih'ul-Cinan, Tercume-i Musevi Damgani, İntişarat-i ez-Zehra, Kum, 1376
59. Kaşani, Mecid, Garb der Cografyayi Endişe, Kanun-i Endişe-i Cevan, Çap-i Evvel, Bahar, 81
60. Kazımi, Seyid Ali Asgar, Buhran-i Camia-i Modern, Defter-i Neşr-i Ferheng-i İslami, 1377
61. Couple, Jill, İradei Hodevend, İrade-i Hudavend (Yehudiyan, mesihiyan der rahi teshir-i dobare-i cihan) Tercume-i Abbas Agahi, Defter-i Neşr-i Ferheng-i İslami, 1375
62. Kediver, Cemile, Tehevvat-i İnkılab-i der İran ve Te'sire an ber moze'giriha Amrika nisbet be iran, Danişgah-i Tehran, 1371
63. Kerimi, Abdulazim, Ruykerd-i Nemadin be terbiyete dini, intişarat-i kedyani, 1374
64. Coln Edward, Amrika der esaret, tercume-i turan-i haveri, kalem, 1362
65. Kuleyni, Muhammed b. Yakub, Usul-i Kafi, ba tercume ve şerh-i farsi, İntişarat-i Usve, 1375
66. Garaudy, Roger, Amrika setizi چرا?, Kanun-i Endişeye Cevan, çappe sevvom, payiz, 81
67. Garaudy, Roger, Hoşdar be zendegan, Tercumeye Ali Akber Kismai, neşr-i vis, 1363

68. Gandi, Mahatma, in est mezhebe men, tercumeye Bakır Musevi, İntişarat-i ilmi, 1346
69. Graham Fuller, Kible-i Alem jeopolitik-i iran, Tercumeye Abbas Muhayyir, İntişarat-i merkez, 1373
70. Golşeni, Mehdi, ez ilmi sekular ta ilmi dini, pejuheşgah-i ulumi insani ve mutaliat-i ferhengi, 1377
71. Giddens, Anthony, Camia şinasi, Tercumeye Menuçehr Seburî, Neşr-i ney, 1374
72. Meclisi, Muhammed Bakır, Bihar'ul-Envar, Dar'ul-Kutub'il-İslamiyye, Tahran, 1362
73. Muhammedi, Mecid, Desti ber astani kudsi dil der gero ve urfi, neşr-i katre, 1377
74. Muhammedi Reyşehri, Muhammed, Mizan'ul-Hikmet, İntişarat-i Defter-i Tebligat-i İslami, Kum, 1374
75. Mededpur, Muhammed, Mebani-i Endişe-i İctimai-i Garb, İntişarat-i Terbiyet, 1372
76. Mizyak, Henric Veskston, Virgitya Stauth, Tarihçe ve mekatib-i revanşinasi, Tercume-i Ahmed Rızvani, İntişarat-i Astan-i Kuds-i Rezevi, 1371
77. Merkez-i Neşr-i Esnad-i Laneye Casusi, Esnad-i laneye casusi, (bi ta), 1364
78. Merkez-i Neşr-i Sazman-i Tebligat-i İslami, Hadis-i Velayet, (Fermaişat-i Mekam-i Muazzam-i Rehberi) [Bi ta], 1377
79. Misbah Yezdi, Muhammed Taki, Amuzeş-i Felsefe, İntişarat-i Tebligat-i İslami, 1364
80. Mutahhari, Murtaza, İlel-i Girayeş be Maddigeri, İntişarat-i Cihad-i Sazendegi, (bi ta)
81. Mutahhari, Murtaza, Bist Gofar, İntişarat-i Camia-i Moderresin, Payiz, 1361
82. Mutahhari, Murtaza, Piramun-i İnkılab-i İslami, İntişarat-i Sedra
83. Mutahhari, Murtaza, Piramun-i Cumhuri-i İslami, İntişarat-i Sedra
84. Mutahhari, Murtaza, Ta'lim ve Terbiyet der İslam, İntişarat-i Sedra, Payiz, 1367
85. Mutahhari, Murtaza, İnsan-i Kamil, İntişarat-i Camia-i Muderrisin, Tir, 1379

86. Mutahhari, Murtaza, Nizam-i Hukuk-i Zen der İslam, İntişarat-i Sedra, Tir, 1379
87. Mutahhari, Murtaza, Mecnua-i Asar, İntişarat-i Sedra, Dey, 1378
88. Mutahhari, Murtaza, Mukaddeme-i Ber Cihanbini İslami, İntişarat-i Camia-i Muderrisin, Zimistan, 1362
89. Mutahhari, Murtaza, Nehzethayi İslami der sed saleye ehir, Sedra, Ordibeheşt, 1377
90. Mensuri, Cevad, Cengi Ferheni aleyhi cumhuriyi İslami, İntişarat-i Astan-i Kudsi Rezevi, 1369
91. Mantiki, Morteza, Cihan-i Şegeft Derun der Tıbbe İslami, Seminar-i Beyn'ul-Mileli Pezeşki der İslam ve İran, 1371
92. Muesses-i Tenzim ve Neşr-i Asar-i Hazret-i İmam Humeyni, Sahife-i Nur (bi ca), 1372
93. Muesses-i Tenzim ve Neşr-i Asar-i Hazret-i İmam Humeyni, Kelimat-i Kısar ve Pendha ve Hikmethaye İmam Humeyni (bi ca), 1372
94. Muesses-i Tenzim ve Neşr-i Asar-i Hazret-i İmam Humeyni, Velayet-i Fakih, İmam Humeyni (r.a), (bi ca), çapi evvel, Bahar, 1373
95. Muesses-i Tenzim ve Neşr-i Asar-i Hazret-i İmam Humeyni, Avay-i Tevhid, Name-i İmam Humeyni be Gorbaçov, (bi ca), Çap-i Şeşom, Tabistan, 1376
96. Muesses-i Tenzim ve Neşr-i Asar-i Hazret-i İmam Humeyni, Rah-i İmam, (Sohenan-i Mekam-i Moazzam-i Rehberi), (bi ca), 1372
97. Muesses-i Tenzim ve Neşr-i Asar-i Hazret-i İmam Humeyni, İmam Humeyni ve Cihan-i Moasır, (bi ca), Çap-i Evvel, 1375
98. Muesses-i Tenzim ve Neşr-i Asar-i Hazret-i İmam Humeyni, Divan-i Eş'ar-i İmam, (bi ca), Hurdad, 1372
99. Neşr-i Ferheng-i Reca, Vasiyet name-i siyasi ilahi İmam Humeyni (r.a), (bi ca), 1369
100. Nasr, Seyyid Huseyin ve Es'edi, Murtaza, Cevan-i Muselman ve Dunya-i Muteceddid, Terh-i No, 1376
101. Nasri, Abdullah, Felsefe-i Hılkati İnsan, Kanun-i Endişe-i Cevan, Bahar, 1378
102. Nelson, Mebani-i Tıbbi Etfal, Tercume zire nezer-i Abdulali Harezmi, İntişarat-i Daniş pejuh, Tabistan, 1370
103. Nikbaht Nasr Abadi, Ali Rıza, Payan name Karşinasi Erşed-i Amuzeşi Perestari, Danişgah-i Terbiyet-i Moderris, (bi ta)

- 104.Nixon, Richard, Furset ra deryabim, Tercumeye Huseyn vasfi nejad, terh-i no, 1371
- 105.Vebitski, Der, Tarih-i İlm-i Ahlak, Tercume-i Fereydun Şayan, İntişarat-i Pişro, 1368
- 106.Wilson, Mamayi ve bimarihaye zenan, Tercume-i Daryuş Kazemi, İntişarat-i Daniş pejuh, Payiz, 1371
- 107.Hantington, Samuel, Nezeriye-i Berhord-i Temeddonha, Tercume-i Mucteba Emiri, Muessese-i Çap ve intişarat, 1374
- 108.Hoffman, Murad, İslam ke Bedil, Tercumeye d. Garib Muhammed Garib, Beyrut, 1413
- 109.Hunt, Paul, Keşişhaye İngilizi der Dovran-i İnkılab-i İslami, Tercume-i Hüseyin Ebu Turabiyan, İttılaat, 1365
- 110.Heykel, Muhammed Huseyn, Medafi-u Ayetullah, Çap-i çaharom, Dar'uş-Şuruk (kahire, Beyrut), 1408 h.

Dergi ve Gazeteler

- 111.Haftenameye pertov
- 112.Haftenameye cebhe
- 113.Haftenameye rey
- 114.Haftenameye sinema video
- 115.Haftenameye şoma
- 116.Haftenameye Keyhan-i havai
- 117.Haftenameye Hengam
- 118.Haftenameye Ya lissarat'il-Huseyn (a.s)
- 119.Haftenameye Alman Schtern
- 120.Mahnameye Amrika, Nigahi diger
- 121.Mahnameye İslam ve garb
- 122.Mahnameye İttılaat Siyasi İktisadi
- 123.Mahnameye İmamet
- 124.Mahnameye Ehl-i Beyt (Çapi London)
- 125.Mahnameye Beyan
- 126.Mahnameye Pegah
- 127.Mahnameye Peyam-i Zen
- 128.Mahnameye Camia-i Salim
- 129.Mahnameye Suruş
- 130.Mahnameye Şahid

- 131.Mahnameye Sef
- 132.Mahnameye Garb der Aine-i Ferheng
- 133.Mahnameye Kelemeyi Danişcu
- 134.Mahnameye Keyhan-i Endişe
- 135.Mahnameye Keyhan-i Ferhengi
- 136.Mahnameye Gozariş
- 137.Mahnameye Marifet
- 138.Mahnameye Nistan
- 139.Mahnameye Hidayet
- 140.Feslnameye Mikat
- 141.Feslnameye Endişe ve reftar
- 142.Feslnameye Huzur
- 143.Feslnameye Danişgah-i İslami
- 144.Feslnameye İlmi Sazuman-i Muhit-i Zist
- 145.Feslnameye Kabesat
- 146.Neşriyye-i İttıla' Risani-i Mubelligan
- 147.Neşriyye-i Peyam-i UNESCO
- 148.Neşriyye-i çeşmendaz
- 149.Neşriyye-i Sobh
- 150.Neşriyye-i Sobh-i Sadık
- 151.Neşriyye-i (Zıddi İnkılabi) Cum'a
- 152.Neşriyye-i Tıb ve Tezkiye
- 153.Neşriyye-i Nameye İnkılab-i İslami
- 154.Neşriyye-i Ferhengi Şerif
- 155.Neşriyye-i Nida
- 156.Neşriyye-i Nigah-i Nov
- 157.Neşriyye-i Yeni Yüzyıl (Türkçe)
- 158.Mecelle-i Spiegel (Almanca)
- 159.Mecelle-i Umid-i İnkılab
- 160.Mecelle-i Peyam-i İnkılab
- 161.Mecelle-i Cevanan
- 162.Mecelle-i Danisteniha
- 163.Mecelle-i Roşd
- 164.Mecelle-i Revan Pezeşki Beynol mileli
- 165.Mecelle-i Ruze haftom
- 166.Mecelle-i Sure

- 167.Mecelle-i Şiir
- 168.Mecelle-i Figaro (Fransızca)
- 169.Mecelle-i Kiyan
- 170.Mecelle-i Meşrik
- 171.Mecelle-i Nameye Ferheng
- 172.Ruzname-i Ebrar
- 173.Ruzname-i Ahbar
- 174.Ruzname-i İttılaat
- 175.Ruzname-i İntihab
- 176.Ruzname-i İran
- 177.Ruzname-i Cam-i Cam
- 178.Ruzname-i Camia
- 179.Ruzname-i Cumhuri-i İslami
- 180.Ruzname-i Risalet
- 181.Ruzname-i Selam
- 182.Ruzname-i Ferda
- 183.Ruzname-i Kuds
- 184.Ruzname-i Keyhan
- 185.Ruzname-i Hemşehri
- 186.Ruzname-i Zud Saintung (Almanca)
- 187.Ruzname-i Es-Siyaset (Arapça)
- 188.Ruzname-i El-Ehram (Mısır)
- 189.Bulten-i Ferhengi Vezaret-i İrşad-i İslami
- 190.Ahbar-i Amrika ve Guzarişhaye Cihani
- 191.Şebekeye Dovvom-i Sima
- 192.Radyo Mearif
- 193.Habergozari Cumhuriyi İslami
- 194.Vahid-i Merkezi-i Haber
- 195.Alman MI Televizyonu

476.....Bibliyografya

İçindekiler

Önsöz	9
Rabbani Alimlerin Görüşünde İmam.....	14
Batılı Bir Gazetecinin Görüşünde İmam Humeyni	19
İmam Humeyni'nin (<i>Allah'ın rahmeti üzerine olsun</i>) Hamaseti	20
İmam Humeyni Kimdi ve Neler Yaptı?	23
Yabancıların İmam Humeyni'nin (<i>Allah'ın rahmeti üzerine olsun</i>) Azametini İtiraf Edışı	30
İmam Humeyni (<i>Allah'ın rahmeti üzerine olsun</i>) ve İslami Devrim Mucizesi	32
İmam ve Devrim; Birbirinden Ayrılmaz İki Gerçek	34
İmam'ın Düşüncesi, İstisnai Devrimin Yaratıcısı	35
Teorisyenlerin İslami Devrimi ve İmam'ı Derk Etmekten Aciz Oluşları	38
İslam Devriminin Üstünlükleri Hususunda Şüphe İcat Etmek.....	41
Teorisyenlerin İslam Devrimini ve İmam'ın Tefekkürünü Tanımak İçin Gösterdikleri Çabalar	44
İmam Humeyni'nin Gün Gittikçe Daha da Bir Açılımı	46
İmam'ın (<i>Allah'ın rahmeti üzerine olsun</i>) Tarihi Mesajı.....	49
2- İmam Humeyni (<i>Allah'ın rahmeti üzerine olsun</i>) Çağı	54
İmama ve İran İslam Cumhuriyeti Önderine Göre "İmam Asrı"	54
İmam Humeyni (<i>Allah'ın rahmeti üzerine olsun</i>) Çağının Özellikleri.....	58
1- Çağdaş insanın dini ve manevi hayatının yenilenmesi.....	58
2- Din Karşısı Görüşlerin İptali	60
3- İlhadi (küfür) İnançlardan Evrensel Boyutta Kaçış	62
4- Siyasetçiler Arasında Dini Fikrin İhyası	63
6- İslam'ı Tanımak İçin Evrensel Çabanın Artışı	66
7- İnsanın Tarih Alanına Yeni Bir İlgisi	67
Müslüman Görüş Sahipleri Nezdinde İmam Humeyni (<i>Allah'ın rahmeti üzerine olsun</i>) Asrı..	70
Ayetullah Misbah Yazdi	71
Prof. Hamid Mevlana	71
Ahmet Huber	72
Prof. Yaves Usus.....	73
Muhammed Lensel	73
Prof. Abdulaziz Saşadniya.....	74
Telal İtrisi	75
Seyyid Sadr'ud-Din Sadr	75
Dr. Adil Abdulmehti.....	75
Prof. İsmail Gillbess.....	76
İran'ın Vatikan Eski Elçisi	76
2. Bölüm	80
İmam Humeyni Asrı ve Çağdaş İnsanın Dini ve Manevi Yönelişi	80
İmam Humeyni'nin Asrındaki İnsanın Manevi ve Dini Yönelişi	82
1- Batılıların Bakış Açısından	82

Dinin Battığını Söyleyen Teorinin Çıkmazı	83
21. Asır: Dinin Etkisinin Fevkalade Yayılma Asrı.....	85
2- Batılı Toplumlarda İnsanların Din ve Maneviyata Yönelişi	86
Enformasyon Aynasında Batının Manevi ve Dini Yönelişi	88
Batılıların Dini ve Manevi İlgilerinin Artmasının Sonuçları	90
Batılı Toplamların Maneviyat İstemleri ve Dine Yönelişlerinin Asaleti	94
Batının Dini ve Manevi Yöneliş Raporu	95
3- Bilginlerin Dini Yönelimleri	99
Büyük Dünya Bilginleri Arasında Dini İnançların Geçmişi	100
Dini İnançların İnzivaya Çekildiği Dönemin Başlangıcı	102
Görelî Bilinç Döneminde Yeni İlmin Çıkmazı	103
İslam Devrimi ve Bilginlerin Dini Yönelimleri	105
Salt Maddecilik ve Ateistliğin Çöküş Döneminin Başlaması	108
Bilginler ve Din Gerçeğini Anlama Hususunda Artan Çabalar	109
İmam Humeyni Çağı ve İlim ve Düşünce Sahasında Devrim	110
Bilginlerin Dindarlığının Dini Yönelişler ve Çağdaş İnsan Üzerindeki Etkisi	111
4- İmam Humeyni Asrı ve Dinin Olumlu Boyutlarına Artan Teveccüh	112
Din; İnsanın Mutluluğunun Yegane Yolu	113
Materyalist Ekollerin Çıkmazı ve Din Misyonuna Evrensel Bakış	114
Batılı Bilginler ve Dinin İşlevine Teveccühün Geçmişi	115
Dinin İşlevine İnanan Hareketin İnziva Dönemi	119
İslami Devrim ve Din Misyonuna Evrensel Bakış	119
Dini Öğretilerin İşlevi Hakkında Araştırmalar	122
1- İnsan Medeniyetinin Bekası İçin Yegane Yol Dini Değerlere Bağlı Kalmaktır.	122
2- Dini Değerler ve Batılı Sorumsuzluğun Genişlemesinin Etkilerine Karşı Koyma	123
3- Din ve Aile Kurumunu Korumak	123
4- Öğrencilerin Öğreniminin İlerlemesinde Dinin Rolü	124
6- Dini İnançların İnsanın Esenliğindeki Rolü	126
Dinin, İnsanın Ruh ve Bedeni Üzerindeki Etkileri Hakkında Araştırmalar	129
1- Dindarlık ve Beden Sağlığının İlişkisinin Keşfi	129
Duanın Beden Sağlığı Üzerindeki Etkilerinin Detaylı Raporları	131
Birinci Rapor:	131
İkinci Rapor:	132
Üçüncü Rapor:	133
2- Dini İnançların Ruhsal Sağlık Üzerindeki Etkisi	134
İslami Kültürde İnançların ve Dinsel İmanın Şifa Verici Özelliği	136
Ayet ve Rivayetlerin Şifa Verdiği Hakkındaki Araştırmalar	138
İkinci Rapor:	139
Üçüncü Rapor:	140
Dördüncü Rapor:	141
3. Bölüm:	143
Çağdaş İnsanın Din ve Maneviyata Yöneliş Sebepleri	143
Birinci Etken: "Hakikati Aramak"	145
1- İnsanın Varlık Hakikatlerine Ulaşamamasından Kaynaklanan Zararlar	146

2- Dindarlık Kavramından Maksadın Açıklanması.....	148
3- Kilisenin Olumsuz Tavırları ve Şüpheciler İçin Ortam Sağlaması	149
4- Batı Hayranı Aydınlar ve Avrupalıların Eski Oyunlarının Tekrarı	149
5- Batıda Yol Gösterici Düşünce Boşluğu	151
6- Maddi Kültür: İnsanı Aşağılamak ve Yaratılışı Tahrif Etmek	153
7- Varlık Alemindeki Hakikatleri Keşfetmek İçin İnsanın Gösterdiği Çaba	154
8- Dinin Varlık Alemi Hakkındaki Yorumunun Üstünlüğü	155
9- İslam Devrimi ve İnsanın Yüce Düşüncelere Erişmesi	156
10- İslam ve Varlık Hakikatlerinin Keşfinde Akli Mantık.....	157
Çağdaş İnsanın İslam'a Yöneliş Delillerinden Biri de Hakikati Aramaktır.....	159
İkinci Etken: Ruhsal Boşluktan Eziklik Duymak.....	164
1- Salt İlimcilik (Siyantizm) Akımı ve de Dinin İnzivaya Çekilmesi.....	165
2- Batıda Salt Siyantizm Akımının Ocaklar Söndüren Etkileri	167
İstirap Çağı.....	169
Batılılar ve Ruhsal İhtiyaçları Temin Eden Tekniğin Yokluğu	170
3- Salt Siyantizm Çağının Sonu.....	171
Batılıların Siyantizm'in Acizliğini İtiraf Edişleri	172
4- Batıdaki Manevi Boşluk, Dine Sırt Çevirişin Neticesidir	176
Batı Toplumunun Yetimlik Duygusuna Kapılması	177
5- Dini İnançların Yokluğunun ve Manevi Boşluğun Kötü Etkileri.....	179
Ruhsal Bunalımın Sayısız Kanıtları	181
Batıda Manevi Boşluğun Kötü Etkileri	184
1- İntihar Olaylarının Artış Kaydetmesi.....	184
Danimarka	184
İtalya	185
Finlandiya	185
Fransa	185
Alman	186
Avustralya.....	187
Amerika Birleşik Devletleri.....	188
2- Batıda Ruhsal Hastalıkların Artış Kaydetmesi.....	189
Almanya.....	189
İngiltere.....	190
İspanya	190
İsveç	190
Fransa	191
İtalya	191
Amerika Birleşik Devletleri.....	192
6- Batılılar ve Manevi Değerlere Dönmenin Zarureti Derk Etme Tarihçesi.....	193
7- Batı ve de Manevi Değerlere Yeniden Dönüşün Zarureti Derk Eden Yeni Akım.....	195
Batılıların İtirafında Batının Maneviyata Yönelişi	196
Dünya İnsanlarının Maneviyat Yatağında Dine Yönelişi.....	199
Batının Din Önderleri ve Batılıların Manevi Susuzluğu.....	200
Yeni Müslüman Olmuş Batılı Şahsiyetlere Göre İslam ve Manevi Doyum	201

Üçüncü Etken:	207
Maddi Medeniyetin Günden Güne Artan Karmaşıklığından Eziklik Duygusuna Kapılmak ...	207
Önsöz	207
Maddi Medeniyeti Körü Körüne Taklit Döneminin Sona Erişi	211
Maddi Medeniyetin Kitiği	213
İnsanlığın Ölümü	214
Çağdaş İnsanın Dine Yönelişi	215
Bilginlerin İtirafında Dine Geri Dönüş	218
Allah'a İnanmamak, Çağdaş Medeniyetin En Temel Sorunudur	219
2-Modern Medeniyetin Rakam ve İstatistikler Aynasındaki Buhranı	222
Çağdaş İnsanın Fırtınaya Tutulmuş ve Yolunu Kaybetmiş Gemisi	223
Çağdaş Dünyanın Düzensizliğinin Temel Sebebi Batının Siyasetleridir	225
Batının Adil Olmayan Siyasetleri	226
3-Batı Medeniyeti Modelinin Yenilgisinin En İyi Delili	230
Avrupalıların Doğru Yol Seçiminde Taşındıkları Şüpheler	232
Amerika Ekonomisinin Kötü Durumu	232
Batının, Halkın Hayatını Düzene Koymak İçin Yeni Bir Metoda Duyduğu İhtiyaç	233
Batının Kendi Ürettiği Medeniyetin Tuzağına Düşmesi	234
Batılı Kültürde Suçluları Teşvik	235
Batı Medyası ve Suçluluğa Teşvik	236
4-Raporlar Aynasında Batılı Ülkelerin Toplumsal Bozuklukları	240
2-Almanya'da Uyuşturucu Madde, Cinayet ve Tecavüz Olayları	241
3-İtalya'da Çocuk Organı Ticareti	242
4-Fransa'da Hırsızlık Pazarı	243
5-İsveç Toplumunda Hırsızlık	243
7-Alman Toplumunda Hırsızlık	245
8-Almanya'da Tıp Dalındaki İhtiras	245
9-Alman Devlet Adamlarının Rüşvet Alması	246
10-Fransa Toplumunda İdari Yolsuzluklar	246
11-Amerika'da Polis Memurlarının Yolsuzluğu	247
5-Batılı Demokrasi ve Hümanizm Düşüncesinin Yenilgiye Uğraması	248
Hakikat Terazisinde Batılı Demokrasi	249
Batılı Demokrasi, Batının Makyavelist Siyasetine Mağlup Düşmüş Haledir	250
Demokrasinin Gerçekleşmiş Örneklerinde Buhran	252
Batılı Demokrasilerin Çıkmazı ve Buhranlar	254
Eleştiri Yağmuruna Tutulan Batılı Demokrasi	255
Batının Halkçılık Sloganını Bir Araç Olarak Kullanması	257
Batılı Vatandaşların Haklarının Çiğnenmesi	258
6- Batıda Önderlik Buhranı	260
Batıda Seçkin Önderlerin Görülmemiş Bir Şekilde Azalması	260
Batılı Toplamların Siyasi Önderlerinden Hoşnutsuzluğu	261
Batı Dünyasının Karmaşık Sorunları ve Önderlik Buhranı	262
7- Görüş Sahiplerinin Batı Medeniyetinin İflas Ettiğini Önemle Vurgulaması	264
Batı Medeniyeti; Gerçek mi Yoksa Hayal mi?	264

Milletlerin Batı Hakkındaki Yanlış Düşüncesi	265
Batı ve Yüce İnsani Değerlerin Yokluğu	266
Batı Dünyasının Deruni ve Zahirî Bozukluğu	267
8- Gelişme ve Genişleme Dalında Batılı Modellere Gittikçe Artan Evrensel Bir Muhalefet ..	268
Batının Kalkınma Modelinin Deruni Mantığında Karmaşıklık	269
Batılı Kimliksiz Hayatı Tavsiye Etmekten Sakınmak	270
Batının Kapsamlı Bir Sistem Sunmaktan Aciz Olması	270
Fakirlik Amerikan Modeline Körü Körüne Uymaktan Hasıl Olmaktadır	271
Üçüncü Dünya Ülkeleri ve Batının Önerdiği Düzeni Kabullenmemek	273
Batılı Olmayan Ülkelerin Yeni Bir Yol Arayışı	274
Batı Medeniyetinin Yenilgisi ve Liberalizmin Batışı	274
7- Amerikalılar İçin Maddî Kültürün Uğursuz Armağanı	289
8- Amerika'da Kadının Saygınlığının Ortadan Kalkması	292
9- Uyuşturucu Madde Kaçakçılığı ve Uyuşturucu Bağımlılığının Hızla Yaygınlaşması	294
10- Buhrana Düşmüş Amerika'da Hapishane Yapımının Artış Kaydetmesi	295
11- Amerikan Eğitim Sistemi Bir Çok Bozuklukların Kökeni Konumundadır	297
12- Amerikalı Uzmanların Büyük Buhranlardan Endişe Duyması	300
13- Amerika Kudretinin Gittikçe Yok Olmaya Yüz Tuttuğunun Nişaneleri	302
1- Halkın Yöneticilere Güveninin Azalması	302
A- Rakamlar Aynasında Milli ve Devlete Ait Kurumlara İtimadın Azalması	303
B- Amerikalı Yetkililerin Ahlakî ve Mali Fesatları	304
C- Buhranları Kontrol Etmede Amerikan Siyasetçilerinin Başarısızlığı	306
C- 1- Amerika Halkının Siyasetçilerin Yalan Vaatlerinden Endişeye Kapılması	307
C- 2- Halkın Endişelerinin Artması ve Yöneticilerin Gücünün Azalması	308
Ümitsiz Edici Şartlar	309
2- Amerika'nın Dünya Liderliği Görüşüne Uluslararası Muhalefet	310
Amerika'nın Utanç Verici İddiası	312
Bu Ülkeyle Hiç Kimseye Önderlik Edilemez	312
Amerika'nın Dünyayı İdare Etme Salahiyetine Sahip Olmayışı	313
14- Amerikalı Şahsiyetlerin İtirafı	314
1- Amerikan Toplumundaki Kültürel Hastalıklar Hakkındaki İtiraf	315
A- Amerikan Kültürü Yeniden Yazılmaya İhtiyaç Duymaktadır	315
B- Amerika Toplumunun Kültürel Standartlarının Düşüşü	316
C- Amerikan Toplumunun Deruni Aşağılık Haletine Maruz Kalması	317
D- Amerikan Toplumunda Veba	317
2- Amerika'nın Kültürel Hastalığını Tedavi Etmenin Zarureti Hakkındaki İtiraf	318
A- Bir Temizlik ve Riyazet Dönemine Duyulan İhtiyaç	318
B- Kültürel Pislikleri Temizlemenin Zarureti	319
C- Amerikan Kültüründe Bir Devrimin Zarureti	319
3- Kültürel Hastalıkları Tedavi Etmede Din ve Maneviyatın Rolü Hakkında İtiraf	319
A- Din ve Hayatta Huzurun Elde Edilmesi	320
B- Dini Öğretiler Yani Manevî Güç Kaynakları	321
C- Manevî Polise Duyulan İhtiyaç	322
D- Amerika'nın Sorunlarının Asıl Temeli Din ve Maneviyata Muhalefettir	323

E- Allah'ı Unutmak Amerika'daki Kanlı Olayların Temelidir	323
F- Amerikan Halkının Dinin Güç ve Kudretine İnanmasının Artış Kaydetmesi	324
F- Siyasetçiler ve Halkın Dini İsteklerinin Artış Trendini Derk Etmek	324
Dördüncü Etken:	327
İnsanın Maddi Medeniyetin Ahlaki ve Manevi Çöküşünden Eziklik Hissetmesi	327
Çağdaş İnsanın Ahlaki Çöküşünün Sebepleri	327
Batının Çöküşü ve Batılıların Dine Dönüşü	338
1- Dine Yöneliş Lakaytlık Aleyhine Başlatılan Bir Hareketdir	338
2- Ahlaki Çöküş Hareketinin Aleyhine Yapılan İtirazların Artışı	340
3- Halkın Kiliseden Ahlaki Değerleri Savunmasını İstemesi	341
4- Batılı Dini Önderlerin Ahlaki ve Dini Tavsiyelerinin Artış Kaydetmesi	342
5- Ahlaki Çöküş Aleyhine Yapılan İtirazların Şiddetlenmesi	343
6- Ahlaksızlıktan Usanmış Batılılar Arasında İslam'a Yöneliş	346
7- Eğitim Ortamının Ayırt Edilmesine Yöneliş	348
Eğitim Ortamlarında Kız ve Erkeklerin Bir Arada Okuması Hakkındaki Araştırmalar	348
Öğrencilerin Karma Olmadığı Ortamlarda Eğitime Olan İlginin Artış Kaydetmesi	349
Meşru Olmayan İlişkilerin Yaygınlık Kazanması	353
Kadınların Aşağılanması ve Emniyetini Kaybetmesi	355
Çocuklardan Geniş Çapta Kötü İstifade Edilmesi	358
İğrenç Homoseksüellik İlişkilerinin Yayılması	363
Aile Kurumunun Çöküşü	365
Batılıların Aile Kurumunun Dağılmasından Sızlaması	366
Aile Kurumunun Çökmesinin Acı Sonuçları	368
AIDS Hastalığına Yakalananların Sayısının Artış Kaydetmesi	374
İmam Humeyni ve İslam Dünyasının Uyanışı	378
Dünya Muhammedi İslam'a Susamıştır	381
İslam'ın Tarihi Rolünün Sona Erdiği Görüşünün İptali	382
İslam Devriminin İhrac Edilmesi Gerçeği	384
İslam Dünyasının Uyanışının İtiraf Edilişi	385
İslam'ın Dünyadaki Aydınlik Panoraması	386
İslam'ın Evrensel Hareketi ve Sömürgecilerin Korkusu	389
Devrim Lideri Ayetullah Hamenei'ye Göre Sömürgecilerin Korkusunun Sebepleri	389
1- Süper Güçler, İslam Kültürünün Gücünden ve Batı Kültürünün Zaafından Korkmaktadır	390
İslam Devrimi ve Batı Kültürünün Büyük Yenilgisi	392
İslam Devrimi ve Batının Fikri Yapısının Temellerini Tehdit Etmesi	393
İmam, Batı Medeniyetine Meydan Okumaktadır	393
2- Sömürgeci Güçlerin İslam Devriminin Batılı Toplamlar Üzerindeki Kültürel Etkilerinden Endişeye Kapılması	396
1- Batıda Dinsel Fundamentalizm (Dine geri dönüş)	397
3- Batıda İslam'ın Gittikçe Yaygınlık Kazanması	405
Batılı Ülkelerde İslam'ın Yayılmasından Endişe Duyulması	407
Süper Güçlerin İslam Devriminin Etkisi Hakkındaki Endişeleri ve de Şeytani Siyasetler	410
1- İslam ve Devrimin Çehresini Tahrif Etmek	411
B- İmam'ın (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Melekuti Şahsiyetini Tahrif Etmek	412

Batılı Toplumlarda İslamcılık Trendi	417
Onbir Eylül Olayı ve Batıda İslamcılığın Güçlenmesi”	417
1- Avrupa’da İslamcılık	421
İtalya	423
Avusturya.....	423
İspanya	423
Hollanda	423
İsveç	424
Kanada	425
Danimarka	425
Almanya.....	425
Fransa	426
İngiltere	427
İngiltere’de Eşraf Sınıfı Arasında İslamın Yayılması	428
Müslümanların Camilere Yönelişinin Artması.....	429
Avrupalıların İslam’ı İstediklerine Dair Reel Örnekler	430
ABD’de İslam’a Yöneliş	434
1- Amerika Radyosunun Bu Ülkede İslam’ın Gelişmesi Hakkında Yayımladığı Rapor	435
2- Beyaz Sarayın İslam’ın Hızlı Yayılışını İtiraf Edışı	436
3- Amerikan Silahlı Güçlerinde İslam’ın Yayılışı	437
4- Amerikan Ordusunun Yeni Müslüman Olmuş Subayının Açıklamaları	437
5- Amerikalıların İslami Eğilimlerinin Artış Kaydetmesi	439
6- Amerika’da Hamit Algar’ın Dilinden İslam’ın Gelişmesi.....	440
7- İslam Amerika’nın Geleceğinde Birinci Din Olacaktır	440
8- Amerika’da İslam’ı Tebliğ İçin Ortamın Elverişli Olması	441
İmam’a (<i>Allah’ın rahmeti üzerine olsun</i>) Göre İnsanın Manevi Susuzluğu	443
Batının İslam’ı Yavaş Yavaş Kabule Hazırlığı	444
Batılılar Açısından Batının İslam’a Olan Şiddetli İhtiyacının Sebepleri.....	446
1- Yol Bulma İhtiyacı.....	446
2- Manevi Konulara Olan İhtiyaç	447
3- Evreni Yorumlayacak Doğru Bir Metoda Olan İhtiyaç	448
Batılı Görüş Sahiplerinin İslam’ın Kapsamlılığını ve Güçlülüğünü İtiraf Edışı	451
İmam ve İslam Hakkında En Halis Yorum	452
İmam (<i>Allah’ın rahmeti üzerine olsun</i>) ve İslam Fıkının Genişliğinin Beyanı	452
İmam’ın (<i>Allah’ın rahmeti üzerine olsun</i>) Düşüncesinin Evrensel Oluşu	453
Batılıların İtirafı	454
Batılı Yeni Müslümanların Bakışından İslam’ın Kapsamlılığı	458
İmam Humeyni’nin Bakış Açısından İmam Humeyni Asrı	462
Vaad Edilmiş Mehdi’nin (<i>Allah’ın selamı üzerine olsun</i>) Zuhurunun Eşiğinde Dünya	463
Gerçek Dindarlar ve de İmam Humeyni’nin Asrının Derk ve Yorumu	464
Vaad Edilmiş Mehdi’nin (<i>Allah’ın selamı üzerine olsun</i>) Zuhur Ettiği Asır	465
Bibliyografya	467
İçindekiler	477

**Uluslararası İslami İlimler Merkezi Tarafından
Ders Kitapları Dışında Yayımlanan Kitaplar:**

1. İlm ve Akl ez Didgahi Mekteb-i Tefkik (Tefkik Ekolü Açısından İlim ve Akıl), Seyyid Abbas Murtezevi
2. Efganistan ve Kanun-i Esasi-i Ayende (1) (Afganistan ve Geleceğin Anayasası) Afganistan Talebeler ve Araştırmacılar Topluluğu
3. Efganistan ve Kanun-i Esasi-i Ayende (2) (Afganistan ve Geleceğin Anayasası) Afganistan Talebeler ve Araştırmacılar Topluluğu
4. el-Adalet'ul-İctimaiyye fi'l-İslam, (İslam'da Toplumsal Adalet) Seyyid Fazıl el-Musevi el-Cabiri
5. Ruyaruyi-İ Temeddön-i İslam ve Modernite (İslam Medeniyeti ve Modernizm Karşılaşması), Seyyid Muhammed Arif Hüseyini
6. Azadi-i İrade-i İnsan Der Kelam-i İslami (İslami Kelam İlminde İnsanın İrade Özgürlüğü), Tahire Ruhani ve Halime Hüseyini
7. İlm'ul-Kelam'il-Muasır, (Çağdaş Kelam İlmi), Haydar Hubbulah
8. Pelle Pelle ta Asiman-i İlm (İlim Gökyüzüne Basamak Basamak), Muhammed Abidi
9. ed-Devlet'ul-İslamiyye min'et-Tevhit İl'el-Medeniyye (Tevhid Toplumundan Medeni Topluma İslam Devleti), Nezzar İdani
10. El-İmam Ali ve Tenmiyet-u Sekafet-i Ehl'il-Kufe (İmam Ali ve Kufe Ehli'nin Kültürel Gelişimi), Muhammed el-Abidi